

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

புறநானூறுமுல்முல் உரையுல்.

இவை

கும்பகோணம் காலெஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைகொண்டு

பரிசேசரித்து,

சேன்னை :

வே. நா. ஜுமில் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1894.

Copyright Registered.

விலை—ரூபா 5.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

- க. முகவுரை.
- உ. இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.
- ஈ. பாடினோர் வரலாறு.
- சு. பாடினோர் நாமபேதங்கள்.
- ஞ. பாடப்பட்டோர் வரலாறு.
- கூ. பாடப்பட்டோர் நாமபேதங்கள்.
- எ. விஷய சூசிகை.
- அ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
- கூ. பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.
- கௌ. திணைவிளக்கம்.
- கக. துறைவிளக்கம்.
- கஉ. துறைக்குறிப்பு.
- கஈ. அரும்பதவகராதி.
- கசு. இலக்கணக்குறிப்பகராதி.
- கஞ. பிரயோகவிளக்கம்.
- ககூ. பிழைத்திருத்தம்.
- கஎ. வி. வெங்கையரவர்களொழிய விசேடக்குறிப்பு.
- கஅ. வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களொழிய விசேடக்குறிப்பு.

கணபதி துணை.

மு க வு ரா .

புறநானூறு என்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன் பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை *முச்சங் கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; எட்டுத்தொகையாவன: நற்றிணை குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க.

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைக்குறது
ரொத்த பதிற்றுப்பத் தோக்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலாற்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு டு பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தொகுக்கப்பட்டமை இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,—

க. நற்றிணை:—இது, கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனராலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாழிநதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற் றப்பட்டன; பொருளின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனும் அநத்தின்பகுதியினைப் பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக் கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோள், பன்னாடுதேந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

உ. குறுந்தொகை:— இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௪0௨ - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்

* முச்சங்கத்தின் வரலாறனை இறையனாகப்பொருளுரையிலும் சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காண்க. ௨

வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவராலும் மந்தை ௪0௩ - பாக்கள் திப்புத்தோளார்முதல் அம்முவனொரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருதூற்று நால்வராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாக வுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நால்புச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்க ளுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மந்தைப்பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொரு ளெழுதினாரென்றும் அவரெழுதாதொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும நச்சி னார்க்கினியர் பொருளெழுதினாரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர் த்துகின்றன: “பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியு, மாரக் குறுந்தொடையு னைஞ்சூன்குஞ் - சாரத், திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே,” “நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசார், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்”; இவை நச்சினார்க்கினியருரைச்சிறப்புப் பாயிரம். ‘பேராசிரியரும் யானே யிண்டை யானே என்னுங் குயந் தோகைச் செய்யுளில் மீனெறிதூண்டிலென்பதனை ஏனையுவாமென்றார்’ என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௬ - ம் குத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினாரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வரை கிடைத்

௩. ஐங்குறுநாயு.—இஃ அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் தூறுதூறு வற்பாக்களால் விளக்குவது; கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௩0௩ - அகவற்பாக்கையுடையது; இப்பாக்க ளுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவராலும், மருதத்திணை யைக்குறித்த முதல்தூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தந்திணையைக்குறி த்த இரண்டா தூறு அம்முவனாராலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றூறு கபிலராலும், பாலைத்திணையைக்குறித்த நான்கா தூறு ஒத லாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தா தூறு பேயனாரா லும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவா ளுணர்க.

“மருதமோ ரம்போகி செய்தலம் மூவன்
 கருதங் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய
 பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே
 தூலையோ தைக்குறு தூறு.”

இதிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை தெரிய வில்லை. இத்தொகை தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றியூ கூடலூர்கிழார்:

மு க வு னா .

தொகுப்பித்தான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

சு. பதிற்றுப்பத்து:—இது சேரர்குலத்தானையே பாடியது; இத் தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் பின்னொழுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பஷிடத்துப்பிரதிகளிலுங் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் றெஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுக்கண்ணொர்பாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞாறார் பிமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாசமும்பெற்றது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டுவனைப் பாலைக்களதமொர்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நாள்முடிச்சோலைக்காப்பியாற்றங்காப்பியொர்பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற்பாசமும் பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கோச்செங்குட்டுவேனைப் பரணர்பாடி உம்பற்காட்டுவாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவேன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறாம்பத்து, நாடுகோட்பாடுசேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்பாடி ஒன்பதுநூற் பொன்னும் நூறாயிரங்காணமும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்பாடி நூறாயிரங் காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்தநாடும் பரிசில்பெற்றது.

எட்டாம்பத்து, தசரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில் கிழார்பாடி ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றார்கிழார்பாடி முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றது.

இந்தூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்

இன்னூரின்றொன்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பதவுரை ஒன்

ரு. பரிபாடல்:—ஒருவகைப் பாவின்பெயராகிய பரிபாடலென் பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களையுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுத் திருமாலுக்கும் ஈக - குமரவேளுக்கும் க - கடலுக்கும் உசு - வையையாற்றிற்கும் ச - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில்வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

“ திருமாற் திருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் கார்கோளுக் கொன்ற - மருவியிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் திறம்.”

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுதுகிடைத்தவை இருபதே; மற்றவை பிரதிகளிற்காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்சுனியன்பெயர் அவ்வப்பாட்டுக்களின்சின்னர் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்கவில்லை. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னூரின்றொன்றும் புலப்பாடவில்லை. இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழையவுரை ஒன்றுள்ளது.

க. கலித்தொகை:— இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது; அகத்தின்பாடுதாயாகிய பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்குவது; சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதுவுள்ள செய்யுட்கள் பல புலவராற்செய்யப்பட்டனவென்று பழையவுரைகளைக்கொண்டு ஊகித்தறியப்படுமாயினும் கிடைத்தபிரதிகளில் அவ்வச்செய்யுளின்சின்னர் இயற்றிய ஆசிரியர்களின் பெயர்சுள் மற்றைத்தொகைகளிற்போல எழுதப்படாமையின் இயற்றியவர் இன்னூரின்றொன்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு ஈச்சிலூர்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது.

எ. அகநானூறு:—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் மாமூலனார்முதல் உலோச்சுரை

ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன ; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற் பாக்கள் பதினமூன்றடிச்சிறுமையும் முப்பத்தேழடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறுபாக்களில் முன்புள்ள ௧௨0 - பாக்கள் களிற்றியானைநிளையெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள ௧௮0 - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும் மற்றையநூறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், மதுரை உப்புரிசூழ்சிழார் மகனாவான் உருத்திரசன்மன். தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி. இத்தொகை அகமெனவும் அகப்பாட்டெனவும் நெடுந்தொகையெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய ' ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையிற் கூறப்பட்டன.

அ. புறநானூறு :—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪00 - அநவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருநதேவனாராலும் மற்றை ௩௬௬ - பாக்களும் முரச்சியூர் முடிநாகராயர்முதல் கோலூர்கீழாரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னரின்னாரென்று விளங்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிரண்டனும் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனுத்தலைவியும் தம்முட்குடுகின்றகாலத்தாப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத் துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள். புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும்பொருள்; அஃது அறனும் பொருளும்; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழுமொழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி. இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின்பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪00 - பாக்களையுடையயின், புறநானூறென்று பெயர் பெற்றது. வெட்சிமுதலிய திணைகளா

வன :—வெட்சி, காரத்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாசை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணையென்பன. திணை-ஒழுக்கம். துறை - மக்களும் விலங்குகள் முதலியனவும்சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்குரியவழி. ஈண்டுக்கூறிய திணை துறைகளின் விவரணங்களைப் பின்னர்ச்சேர்க்கப்பட்டுள்ள திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க.

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேரசோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர், சேனைத்தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவுள்ள களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடையசரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும்புற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்நூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தால் லர்; ஒருகாலத்தால்லர்; ஒருசாதி ரால்லர்; ஓரிடத்தாருமல்லர். பாடிய வர்களும் இத்தகன்மையரே. இவ ளில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர் பலர்; வேளாளர் பலர். பாடியவர்களுள் பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னு ளிடையே யிந்தா டாண்ட, காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல் லோர், மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச், சொற்சுவை பொருட்குவை துவ ன்றியெஞ் ஞான்று, மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத், திறப் பாடமைந்தவிப் புறப்பாட்டுக்கள், தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென் பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும், பாவ வழியை நீவனன் றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைப் பயனைச், செம்மையின் வகுத் துத் தெரிவிப் பனவும், அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும், அரச நீதி யை யுரைசெய் வனவும், வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும், வே ளாண் மாக்களின் ஞானண் மையினை, யியம்பு வனவும வயம்புரி போர்க்கு, முந்துறு மரசனைச் சந்துசெய் வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவும், இல்லற மாகிய நல்லற முனா ப்பவுந், துறவற மதனைத் திறவிதிற் றெரிப்பவு, மிடித்துன் டத்தை யெடுத்துரைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு, மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவு றுப் பனவுந், தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே, புலவர்கள் புலம்பி யலமர தெரிப்பவு, நட்பின் பயனை நன்கியம் புரவுந், கல்விப் பயனைக் கட் டரைப் பனவும், நீர்நிலை பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு, மானந் தன்னைத் தானன் குரைப்பவும், இளமையும் யர்க்கையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும், அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பு

வுந், தரமநிந் தொழுடுகென் றுரணு விதிப்பவும், அவாவிந் கேடே தவா
 விந் பென்பவும், இனியவை கூற னனிநல னென்பவும், உழவிந் பெரு
 மையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிசு வென்றிசைப் பனவுங், கொடுங்
 கோன் மையினை விடுங்கோ ளென்பவுந், தவத்தின் பெருமையைத் தவப்ப
 கர் வனவு, மடியெனும் பிணியைக் சடிமி னென்பவுங், கொலையெனும்
 பரையைத் தொலைமி னென்பவு, நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தண
 ந்து, தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுந், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற
 முரைப்பவுங், சுற்பின் றிறத்தைக் சுற்பிப்பனவு, மக்கட் டேபற்றின் மாண்
 புரைப் பனவுங், கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்த, நீப்பாய் செய்தி தெரி
 விப்பனவுங், கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும், இன்னும் பற்பல
 பன்னு வனவுமாற், செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அரும்
 பெறன் மரபிற் பெருவாயன் றருமே. என்று ஒருவாறு பொதுப்படத்
 தொகுத்துக்கூறுவுதன்றி இன்னபாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்
 தன்மையதென்று தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை
 பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உலாயாசிரியர் பல
 ருடைய உள்ளத்தையும் தம்வசமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு முழுமணிப்
 பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவரவாருளிச்செய்த
 நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடை
 யிடையே பெருப்பாலுந்தழுவிருத்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய
 இடங்களிற் சொற்களைமுடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் தீணை
 துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்
 வயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது; இதில் இக்காலத்து
 வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே
 சிற்சிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதனவாகக்
 காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்துகொள்ளுதற்கு இப்பொ
 முது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின்
 அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்துகொள்ளாமென்றும் அவற்றை
 மாற்றாது பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்நூலின்
 முதல் இருநூற்றாயுத்தாயு பாடல்களுக்கும்ட்டுமே கிடைத்தது; மே
 லுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது; உசஉ - ம் பாடலு
 க்கு மேற்பட்டுள்ளவற்றினுரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்
 கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சில
 பாடல்களின் விசேடீவுரையில் எழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப்

பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன. அவ்வுரை இப் பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையில்லாதமூலங்கள் எழுத்துஞ்சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள், சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோரெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோரெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவாரெயருமே சிதைந்தும் சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களையேற்றும் வேறுவேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டுபாடல்கள் ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஒரெண்களையேற்றும் சில முதற்பாகங்குறைந்தும் சில இடைப்பாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓடியே ஒருபாட்டுட் சிலவிடத்துவரப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணாதவண்ணம் இன்னும் பலவகையாடமாறியும் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்துவருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறுநூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையே உரையாகியிருக்கவால் பூர்த்தியாகவும் சிறிதுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழக்கனீர்க்கிச் செவ்வையெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணாதற்கும், சிற்சிலபாடல்களின் குறைந்தபாகங்களை நீரப்பிக்கொள்ளாதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கும் சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறைசெய்துகொள்ளாதற்கும் பொருந்துணையாகவிரந்தன.

தொல்காப்பியப் பொருளாதி காரத்தில், “மாற்றருங்கூற்றம்” என்னும் சூத்திரவுரையில், ‘மீனுண்கொக்கின் என்னும் புறப்பாட்டுமது’ என்று நச்சினூர்க்கணியரெடுத்தாக்காட்டிய முதற்குறிப்புச்செய்யுள் ஒருபிரதியிலும் கிடைத்திலது.

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணையுறையையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியேதெரிவிக்கும் வாக்கியங்களிலும், உரைகளிலும், பிரதிகளின் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு (.....) இவ்வொற்றைப்புள்ளிநிலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பாடபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணாதவிடம் சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் எட்டுப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளியிடுதல் முதலியனவற்றிற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென்பதும் இதில் ஒவ்வொரு பாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் டீச்சினூர்க்கினியர்கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புதுநூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறிவு' என்று தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுரையில் அவரெழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட்சிலவற்றை வேறு திணை துறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட்சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளில் பலவகைப்பட்ட விசேடணத்தோடுகூடியும் கூடாமலும் வேறுவேறிடத்து வேறுவேறுவிதமாக எழுதப்பட்டுமிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்தினிடாமல் ஏனைத்தொகைகளிலும் மற்றைநூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

- க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ஈ. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை
- ச. கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளாதவினும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்துவரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்வார்களாயின் இதனால் பலர் வரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளாதல்கூடும்.

இந்நூலுயாயாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—

இலக்கணம்	தொல்காப்பியம்.
இலக்கியம்	{ க. கலித்தொகை.
		{ உ. சீவகசித்தாமனி.
		{ ஈ. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

இவ்வுரையைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம்விளங்காமேற்கோள்களுள் பின்பு இடம்விளங்கியது :—

புறப்பாட்டின்

எண்.

உகூ0. “அகலிரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப்
பகல்கான் நெழுதரு பஸ்கதிர்ப் பரிதி” }

நூல்.

பெரும்பாணற்றுப்
படை; க-உ.

இடம்விளங்காத மேற்கோள்கள் :—

சுக. }
எ.அ. } “எவ்வினையர் தாட்வயிறு கரிப்ப”
கருக. }

ககூஅ. “பண்டுகாமென்”

கசூஎ. “பெண்கொலை புரிந்த நண்ணன் போல
வரையா நிரயத்துச் செவியரோ வெண்ண”

உரையாசிரியரேத்துக்காட்டிய வழக்குக்கள் :-

ககூகூ. ‘கொண்ட -மேற் காற்றடிக்க’

ககூஅ. ‘கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வன்’

இந்நூலிலும் உரையிலுங்கண்ட அரியசொற்கள் :-

(எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடார், ககூ.
அழக்கீழ், ககூஎ.
அணுமை, உ0கூ, உசூ0.
அநிதிரித்தல், ககூ0, ககூக, ககூகூ.
அதற்பட, உசகூ.
அருப்புத்தொழில்
அல்லிப்பாவை, ககூ.
ஆவுதி, உ.
ஆன்பொருந்தம், ககூ.
இட்டிய, ககூஎ.
இடைகழி, ககூரு.
ஒப்பமிட்ட நீலமணி, கசூஎ.
ஒருநிலை, கரு.
ஒருவீர், கருஅ.
ஒளிபாய்தல், க0கூ.
ஒரியர், ககூக.
கட்டிலெய்தினுனை, ககூ.
கடாவழித்தல், கருகூ.
கண்ணுறை, கரு.
கதுவாய், ககூ.
கந்தாரம், உருஅ.
காவிய, ககூகூ.
காளாம்பி, ககூச.
குறித்துமறெகிர்ப்பை, ககூ.

கூப்பீடு, சச.
கைகீட்டு, ககூஅ.
கொளுத்துச்செறிந்த, கரு0.
கொசர், ககூகூ, ககூகூ.
சாணுகம், உசகூ.
செண்டுவெளி, ககூச, உஉ0.
தலையாட்டம், உ, ச.
தறிதை, உ0கூ.
தாளியடிக்கப்பட்ட, கஉ0.
துஞ்சிய, ககூ, சகூ, கருக, கருஅ, ககூ.
ககூ, ககூக, ககூக, ககூஅ.
கெருநற்று, கசகூ, கசூஎ.
பல்லியாடிய, கஉ0.
பவணழிந்து, க0கூ.
பவரழிந்து, க0கூ.
பனைதருமபு, உசகூ.
பார்ப்பார்ப்படுக்க, ககூகூ.
பாறமயீர், உகூ.
பிசீர், உஉரு.
பெண்டாட்டி, கஉரு.
பையாப்பு, உஉகூ.
மட்டையாகியதலை, உசகூ.
முருத்தம், உ0ச.
முட்டுக்கள், ககூகூ.

முதமக்கட்டாழி, ௨௫௬.
முழுத்தம், ௨௦௪.
முழுநெறி, ௧௧௬.
மூரிமீயிர்தல், ௫௨.

வடக்கிருத்தல், ௬௬.
வண்டற்பாவை, ௨௪௩.
வீனயமாலை, ௭௬.
வேணவியோர், ௪௩.

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றால் அறி தற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்பொருட்டு ம - ா - ா - ஸ்ரீ வி. வெங்கையரவர்களுடும், ம - ா - ா - ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்களுடும் எழுதிவினாவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பிய விடைகள், பின்பு அவர்கள்பெயருடன் பதிப்பிக்கப்படும்.

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பேருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத். வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியருடைய அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற்பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோ தூரமென்பதைச் சொல்லவேண்டுமெனவிலை; ஆகலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அவற்றை அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்நன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்.

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	பாடல் வளையறை.
திருவாவடுதலை ஆனேத்தா ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧- ௪௦௦.
திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.	௧- ௪௦௦.
யாழ்ப்பாணத்து கல்ஹர், சதா சிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	சென்னை, பா. வாசுதேவமழதலியாரவர்கள்.	௨௬௭-௩௬௬.
யாழ்ப்பாணம், வி.கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள். திருமயிலை,	} பிரதிக்குரியவர்களே. திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	௧-௩௬௬.
		௩-௩௬௬.

புறநானூற்று உடையபிரதிகள்.

திருவாவடுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- ௨௬௦.
சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள். ஷை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ	பிரதிக்குரியவர்களே.	க- ௧௦௭.
அம்பலவாணதேசிகரவர்கள். ஆழ்வார்திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	} ஸ்ரீவைகுண்டம், ஈ.சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் பிரதிக்குரியவர்களது பரம்ப ளையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	க- ௨௬௧.
மிதினெப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராய ரவர்கள்.		க- ௨௬௬.
		க- ௧௧௧.
வண்ணார்பேட்டை திருப்பாற்கடலுதகவிராயரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.	க- ௨௬௦.
தென்காசி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்.	} மேலகரம், திரிசூடராஜப்பக்கவிராயரவ	க- ௪௮.
,, [பதவுரை சிதிலம்]		
,, தூற்றுக்குடி, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	} ஆறமுசுமங்கலம், ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்	௭- ௪௮.
		க- ௧௬௬.

ஆக மூலப்பிரதிகள் - ௫ ; உடையபிரதிகள் - ௧௧.

இந்தாலை எழுதுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிசெய்தோர்:—

திருமாரூர், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர்.
மணலூர், ,, இராமானுஜாசாரியர்.
ஸ்ரீ சோககலிங்கத்தம்பிரானவர்கள்.
திருப்பேருந்துறை, பொன்னுச்சாமிபிள்ளை.

இந்நூலை அச்சிற் பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவிசெய்தோர்:—

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமஜயரவர்கள்.

சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய

,, முத்தாராமலிங்கத்தேவரவர்கள்.

,, அ. இராமநாதசெட்டியார்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவரதமும் சிந்தித்துவந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
உ. வே. சாமிநாதையன்.

ந் நூலிற் கண்ட நாடுமுதலியன.

(க.—நாடுகள்.)

கோண்டு—இது சோழநாட்டு உண்ணாடு களுளொன்று. ருசு, சுசு, கசுஎ, கஅ0, ககஎ, ககசு.

சோண்டு—கசுசு, கஅசு.

பறம்புநாடு—இது வேள்பாரியினுடைய து; முந்தூறு ஊர்களையுடையது. கக0.

மாறேக்கம்— கொற்கைகடைச்சூழ் ந்தநாடென்பர்; மாறேக்கமெனவும் வழங்கும். கஎ, கசு, கஉசு, கஎசு, உஉசு, உஅ0, கஅக.

முகீகாவனாடு—அ0. 3

(உ.—சூற்றங்கள்.)

ஃகூற்றம்—இது வேள் எவ்வியு டையது; கடற்கரையிலுள்ளது. உசு. முத்தூற்றுக்கூற்றம்—இது பழையவே

ளிரால் ஆளப்பட்டது; மருதநிலத் துள்ளது; முத்தூர்ஃகூற்றமெனவும் வழங்கும். உசு.

(கூ.—ஊர்கள்.)

அம்பர்—கஅரு.

அனாயம்—இது பெரியதொருநகரம்; சிற்றனாயம் பேரனாயமென்னும் இ ரண்டுகூற்றினையுடையது. உ0உ.

அன்றூர்—க0சு.

ஆடுதிறை—உஉஎ.

ஆமூர்—இது முக்காவனாட்டுள்ளது. அ0.

ஆய்குடி—இஃது ஆயென்னும் வள்ள லின் ஊர்; பொதியின்மலைச் சாரலி லுள்ளது. ககஉ.

ஆலங்கானம்—இது தலையாலங்கான மென்னும் பெயரையுடையது; இப் பெழுது தலையாலங்காடு என்று வழ க்கப்படுகின்றது. உக.

ஆலங்குடி—ககக.

ஆலத்தூர்—கசு, கசு, சுசு, உஉரு, கஉசு.

ஆயூர்—கஅ, ச0, சசு, கசுசு, கஎஎ, கசுசு, உசுக, க0க, கஉஉ.

இடைக்காடு—சஉ.

இடைக்குன்றுர்—எசு.

இலங்கை, கஎக.

சரந்தூர்—இஃது சரந்தையென்றும் வழங்கப்படும்; இதுனை “சரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைகளுன்” என்பதனாலுணர்க. கஅ0.

உறையூர்—இது சோழர்களுடைய பழையநகரம். இஃது உறந்தையெ ன்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்ப

டும். கக, உஎ, கக, சரு, சஎ, ருஅ, சு0, சுசு, எஅ, கஉஎ, கஎ0, உஉ0, உசுசு, கஉக, கஉரு, ககக.

உறையூர்—எசு—கசு, கஉஎ, உசுக, கஎசு.

எக்கூர்—(ஒக்கூர்) உசஅ.

எயில்— பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்களுள் ஒன்று எக.

எறிச்சிவூர்—இது கோளுட்டுள்ள ஊர் களுளொன்று. ருசு, சுசு, கசுஎ, கஅ0, கசுஎ, ககசு.

ஐயூர்—உக, ருக, உஉஅ, ககசு, ககக.

ஒக்கூர்—உசஅ, உஎக.

ஒல்லையூர்—எக, உசஉ.

கரும்பனூர்—கஅக, கஅசு.

கருவூர்—இது சோளுடைய இராசநா னி. இதற்கு வஞ்சியென்றும் பெய ருண்டு. கக, கக, கஉ, கசு, எஅ, கசுஅ, உகக, கஎக, கஅ0.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்—ருஎ, ருஅ, கஎக, கருக.

காணப்பேர்—இது சிறந்தபேரரண்; பல சிற்றரண்களையுடையது; இதின் தலை வன் வேங்கைமார்பன்; இவனை வெ ன்று இதுனைக் கைக்கொண்டான் உக்கிரப்பெருவழுதி; இஃது இக்கா லத்தக் காணையர்கோயிலென்று வழ க்கப்படுகின்றது; காணப்பெயர் என் றுக் கூறுவர். உக, கசுஎ.

இந்நூலிற்கண்ட நாடுமுதலியன.

குடவாயில் — 'குடவாயிற்கோட்டம்'

எசு, உசஉ

குறங்கோழியூர்—கௌ, ௨௦, ௨௨.

குன்றூர்—கூகஅ.

கூடலூர்—௨௨கூ..

கோவலூர்—இஃது அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியால் ஒருகாலத்து எறியப்பட்டது; இது கோவல் எனவும் வழங்கும். கூக.

கோலூர்—கூக, சக, சச, சடு, சசு, சௌ, சஅ, எடு, கூ௦அ, கூௌ, கூஅ௨, கூஅ௬, ச௦௦.

சிற்றையம்—இஃது அரையமென்னும் நகரத்தின் ஒரு கூற்றின் பெயர். ௨௦௨.

சிறுகுடி—இதுபண்ணனுடையலூர். எ௦, கௌ, கூஅஅ.

செந்தில்—திருச்செந்தூர். ௫௫.

தகடீர்—௫௦, ௨௩௦.

தங்கால்—இது பாண்டிநாட்டுள்ள ஊர்களுளொன்றென்று சிலப்பதிகாரத்தால் தெரிகின்றது. கூகசு.

தலையாலங்கானம்—இது நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தனாயும் ஐம்பெருவேளியாயும் பொருதுவென்றலூர்; இஃது ஆலங்கானம் எனவும் தலையாலங்காடு எனவும் வழங்கும். கௌ, கூக, ௨௩, ௪௨, ௪௬, கூௌக.

தழும்பனூர்—கூசஅ.

துவராபதி—௨௦க.

துறைபூர்—கூகசு.

தொண்டி—இது கட,

கிய ஒருநகரம். கஅ, சஅ.

நெய்தலங்கானல்—இஃது சென்னியின் நகரம்; நெய்தலங்காலென்றும் வழங்கப்படும். ௧௦, ௨௦கூ. பாமுனூர்—இது சேரநாட்டுள்ளது. ௨௦கூ.

பிசீர்—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோலூர்.

சூவ, ககக, ௨௧௨, ௨௧டு, ௨௧சு.

பிடலூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது.

கூகடு.

புல்லாற்றூர்—௨௧கூ.

பூஞ்சாற்றூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது. ௧௬சு.

பெருங்குன்றூர்—௧௪௪, ௨௧௦, ௨௬சு, கூகஅ.

பேரையம்—இஃது அரையநகரத்தின் ஒருபாகமாக உள்ளது. ௨௦௨.

பொருந்தில்—௫கூ.

பொறையாறு. கூகக.

மதுரை—௫சு, ௫அ, ௧௬௪, ௧அ௦, ௧அக, ௧௧௪, ௨௪௪, ௨௬௨, ௩௦டு, ௩௦கூ, ௩௨கூ, ௩௩௦, ௩௩சு, ௩௪கூ, ௩டு, ௩டுக.

மாங்குடி—௨௪, ௨சு, ௪௨, ௩௧கூ, ௩௩டு, ௩௪௨.

மாவிலங்கை — இஃது ஓய்மாநல்லியக்கோடனூர். ௧௪சு.

முசையலூர்—இது சோழநாட்டுள்ளது. ௧அக, ௨௬டு.

முரசுசியூர்—௨.

முள்ளூர்—௧௪சு.

மையல—இது பாண்டிநாட்டுள்ளதோலூர்; இது மாவனுடையது. ௪௧.

வஞ்சி—கூக.

வல்லூர்—ஒலூர். ௧அக.

வாட்டாறு—கூகசு.

விரிச்சியூர்—௨௧௨.

விரியூர்—கூக௨.

வெண்ணி — கரிகாற் பெருவளத்தான் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதீன் வென்ற ஊர். ௬சு.

வேம்பற்றூர்—கூ௪௪.

(சு.—மலைகள்.)

யம்- ௧௬சு.

குடகமலை—௧௬சு.

குதிராமலை—இஃது, எழினி அதியமான்மலையென்ற கடுஅ - ம் பாட்டாலும் பிட்டங்கொற்றனுடையதென்ற கசுஅ - ம் பாட்டாலும் தெரிகின்றது. கொண்கானம் — ஒருமலை. (கொண்கணம்) கடுசு.

கொல்லி—இது வல்விலோரியின் மலை. ௨௨, ௧டு௨.

கோடை—இது கடியநெடுவேட்டுவன்மலை. ௨௦டு.

தோட்டமலை — இது கண்டிரக்கோப்பெருகள்ளியுடையது. ௧டு௦.

தோன்றிமலை—கூகசு.

நாஞ்சின்மலை—௧௩௪, ௩அ௦.

பறம்பு—இது வேள்பாரியின்மலை. கக௦,
 கஎசு.
 பூங்குன்றம்—ககஉ.
 பொதியின்மலை—உ, ஈக.
 முதிரம்—குமணன்மலை. கடுஅ, கக௦,
 ககக.

முன்னர்மலை—இது மலையமான் திருமு
 டிக்காரியுடையது; இதில் ஒருகால
 த்துப் பணைகலர்க்கஞ்சிச் சோழனெ
 ருவன் ஓளித்திருந்தான். கஎசு.
 வேங்கடம்—கஅடு, கஅக.

(நி.—ஆறுகள்.)

ஆன்பொருந்தம்—இது கருவூரைச்சா
 ந்த ஓராறு; ஆன்பொருளையென்
 றும் பொருளையென்றும் வழங்கப்
 படும. கக, ஈக, கஅஎ.
 கங்கை—ககக.
 காரியாறு—சஎ.

காவிரி—ககக.
 குமரி—ச, கஎ.
 பஹ்ளரி—இது வழம்பலம்பநின்ற பா
 ண்டியாலுண்டாக்கப்பட்டது. க.
 பெண்ணை—கஉசு.
 வையை—எக.

(சா.—இன்னவென்று விளங்காதவைகள்.)

அரிசில்—கசசு, உக௦, உஅக, உஅடு,
 க௦சு, கசஉ.
 இலவந்திகைப்பள்ளி—டுடு, சுக, ககசு,
 ககஅ.
 ஏறமவெளி—க௦க.
 ஏறை—கடுஎ.
 கண்டரம்—கசஅ.
 கள்ளில்—கஎடு.
 காரி—சு.
 குராப்பள்ளி—டுஅ, சு௦, ககஎ, கஎக,
 உஉசு, கஅசு, ககக, ககஎ.
 குளமுற்றம்—கசு, சசு, சுக, கஎக.

கூடகாரம்—டுக.
 கோட்டம்பலம்—உசுடு.
 சிக்கற்பள்ளி—கஅஎ.
 சித்திரமாடம்—டுக.
 நச்சென்னை—உஎஅ,
 நாலை—கஎக.
 நொச்சிநியமம்—உகக.
 மல்லி—கஎஎ.
 விச்சி—உ௦௦.
 வீனாவெளி—கஉ௦.
 வேண்மாடம்—கக.

பாடினோர் வரலாறு.

(எண்கள் பாட்டினேண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்லியார் : — இவராற்பாடப்பட்டவர்கள் பெயரும், இவர்காலத்தவர் இன்னாரென்பதும் விளக்கவில்லை. ௩௪௪, ௩௪௫.

அண்டர்மகன் குறுவழி : — இவராற்பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன விளக்கவில்லை; ௩௪௬.

அண்டநெடுங்க.....யார் : — ௨௮௩.

அரிசில்கிழார் : — இவருடனிருந்தபுலவர் பொன்முடியார்; பேகனென்னும்வள்ளலால் தறக்கப்பட்டகண்ணகியை அவனோடுசேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினர்; அதியமான் தகரேப்பொருதுவீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றுவருந்திப்புலம்பினர்; பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப்பாடித் தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றனர். தகரேயாத்தினாயென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உன்னவென்பது, நோல்காப்பியப்புறந்தீணையியலில் ௮-௧௨-ம் சூத்திரமுதலியவற்றிற்கு நச்சினூக்கினியரொழுதிய உரையால்விளங்குகின்றது. இவராற்பாடப்பட்ட மற்றையோர்பெயர் தெரியவில்லை; கிழார் - உரியவர். ௧௪௬, ௨௩௦, ௨௮௧, ௨௮௫, ௩௦௦, ௩௦௪, ௩௪௨.

அள்ளர் நன்முல்லையார் : — ௩௦௬.

ஆடுதறைமாசாத்தனர் : — இவர், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் இறந்தபொழுது அவன்பிரிவாற்றாது புலம்பிப் பாடினர். ௨௨௭.

ஆலங்குடிவங்கனர் : — ௩௧௩.

ஆலத்தூர்கிழார் : — இவர் மிக்க நன்றியறிவுடையோர்; இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், சோழன் கலங்கிள்ளி. ௩௪, ௩௬, ௬௩, ௨௨௫, ௩௨௪.

ஆலியார் : — இப்பெயர் சிலபிரதிகளில் ஆலையாரென்றும் காணப்படுகின்றது. ௨௬௮.

ஆலூர்கிழார் : — இப்பெயர் ஆலூரூகியாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. ௩௨௨.

ஆலூர்முலங்கிழார் : — இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன், சோனாட்டுப்பூஞ்சாற்றுார்ப்பார்ப்பான், கெளணியன்விண்ணந்தாயன், மல்லிகிழான் காரியாதி, பாண்டியன் கிரஞ்சாத்தன், பாண்டியன் இலவத்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியகன்மாறன்; மற்றையோர்பெயர்விளக்கவில்லை. ௩௮, ௪௦, ௧௬௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௯௬, ௨௬௧, ௩௦௧.

இடைக்காடனர் : — இவர், இடைக்காடென்னும் ஊரிலுள்ளாராதலின் இப்பெயர் பெற்றார்; இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன். ௪௨.

இடைக்கூற்றுர்கிழார் : — இவர் பாண்டியன் தலையாலக்காணத்துச்செருவென்ற கெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தனாயும் ஐம்பெருவேளினாயும் வென்றபொர்

முது அவன்போர்த்திறத்தை வியந்துபாடினர்; இவராற்பாடப்பட்டவன் அவனே. எசு, எஎ, எஅ, எக.

இரும்பிடர்த்தலையார்:—இவா சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான்; அவனுக்குப் பெருத்தணையாயிருந்தவர்; இதனை, “சுடப்பட்ட டியிருந்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேராணப் பெற்றே - கடைக்காற், செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான்” என்னும் பழமொழி ௧௦௫ - ம் வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலு முணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருந் கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதி. ௩௩.

உலோகீசனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருந் திள்ளி. ௨௫௮, ௨௭௪, ௩௭௭.

உறையூர் இளம்பொன்வாண்கனார்:—இவர் வணிகரென்றுதெரிகிறது. ௨௬௪.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்:—இவர் அந்தணர்; இதனைத் தோல்காப் பியம் மரபியல், எசு - ம் சூத்திரத்திற்கு நகீசனார்க்கினியரெழுதிய விசேட வுரையானுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளி, ஆய்என்னும் வள்ளல். இவர் ஆய் இறந்தபின்பும் இருந்தனர்; இவர்பெயர் மோசியெனவும் வழங்கும்; “மோசிபாடிய வாயும்” என இந்நூல் ௧௫௮ - ம்பாட்டிற் கூறியிருத்தல் காண்க. ௧௩, ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௫௮, ௨௪௧, ௩௭௪, ௩௭௫.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப் பள்ளித்துஞ்சிய பெருத்திருமாவளவன், பிட்டங்கொற்றன். ௪௦, ௧௭௦, ௩௨௧.

உறையூர் முதுகண்ணல்காத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்நலன் திள்ளி. ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௨௫.

உறையூர் முதுகந்தனார்:—இப்பெயர் உறையூர்முதுகற்றறொனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. ௩௩௧.

ஊன்போதி பசுநுடையார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் கெய்தலன் காலை இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்செ ன்னி. ௧௦, ௨௦௩, ௩௭௦, ௩௭௮.

எருக்காட்டீர்த்தாயங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற் றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன். ௩௯௭.

எருமை வெளியனார்:—௨௭௩, ௩௦௩.

ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார்:—இப்பெயர் சிறுவெண்டேரையாரெனவும் வழ ங்கும். ௩௬௩.

ஐயூர் முடவனார்:—இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும் உறையூர்முடவனாரெனவும் சில பிரதியிலுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்தத்துஞ் சிய மாறன்வழுதி, சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், தாமான் தோன்றிக்கோன். ௫௧, ௨௨௮, ௩௧௪, ௩௬௯.

ஐயூர் முலங்கியார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் காணப்பேரெயில்கடந்த உகீரப் பெருவழுதி. ௨௧.

ஓக்கூர் மாசாத்தனார்:—இப்பெயர், எக்கூர்மாசாத்தனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. ௨௪௮.

ஓக்கூர் மாசாத்தியார்:—௨௭௧.

ஒந்சிறைப்பெயரியுறீ :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வன்ளுவன். ௧௬௭.
ஒநஉத்தினுர் :—௨௭௫.

ஒல்லையூர்நந்த பூதப்பாண்டியன் :—இவன் பாண்டியர்களுள் ஒருவன் ; போரில் வல்லவன் ; செய்யுள் செய்தலிலும் திறமையுடையோன் ; இதனை இவன்பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும் ; இவன்பெயர் பூதப்பாண்டியனெனவும் வழங்கும் ; இவன் நட்பினர் மையலென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னும் ஊரிலுள்ளா னாகிய ஆந்தை, அந்துவஞ்சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கன் என்னுமிவர்கள். இவன் மனைவி, இவன் இறந்தவுடனே தீயிற்பாய்த்து இறந்தான். ௭௧, ௨௪௬, ௨௪௭.

ஒரம்போகியாரீ :—இப்பெயர் ஒன்றொருமூவரென்றும் சிலபிரதியிலுள்ளது. இவர் எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப் பொருளாகவு டைய மூதலாம் நூறு இயற்றிய ஆசிரியர் ; இதனை, “ மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன், கருதும் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய, பாஸ்யோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே, நூலையோ தைங்குறு நூறு” என்னும் வெண்பாவா லுணர்க. ௨௮௪.

ஒரேநழுவாரீ :—இப்பெயர் ஒன்றொருமூவரெனவும் வழங்கும். ௧௬௩.

ஒளவையாரீ :—இவர் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெல்லி க்கனிபெற்று அவனைப்பகழ்த்தார். இவர் அத்தன்மையதாகிய நெல்லிக்கனி யுண்டது, இந்துவில் ௧௧ - ம் பாட்டினாலும் ௧00 - ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமே லழகரெழுதிய விசேடவுரையாலும் வெளியாகின்றது. இவரார்ப்பாடப்பட் டோர் அதியமான்நெடுமானஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான்மகன் பொரு ட்டெழினி, நாஞ்சில்வன்ளுவன், சேரமான் மாவெண்கோ, பாண்டியன் காண ப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற் கின்ளி. ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯0, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧00, ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௪, ௧05, ௧06, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧10, ௧11, ௧12, ௧13, ௧14, ௧15, ௧16, ௧17, ௧18, ௧19, ௧20, ௧21, ௧22, ௧23, ௧24, ௧25, ௧26, ௧27, ௧28, ௧29, ௧30, ௧31, ௧32, ௧33, ௧34, ௧35, ௧36, ௧37, ௧38, ௧39, ௧40, ௧41, ௧42, ௧43, ௧44, ௧45, ௧46, ௧47, ௧48, ௧49, ௧50, ௧51, ௧52, ௧53, ௧54, ௧55, ௧56, ௧57, ௧58, ௧59, ௧60, ௧61, ௧62, ௧63, ௧64, ௧65, ௧66, ௧67, ௧68, ௧69, ௧70, ௧71, ௧72, ௧73, ௧74, ௧75, ௧76, ௧77, ௧78, ௧79, ௧80, ௧81, ௧82, ௧83, ௧84, ௧85, ௧86, ௧87, ௧88, ௧89, ௧90, ௧91, ௧92, ௧93, ௧94, ௧95, ௧96, ௧97, ௧98, ௧99, ௨00, ௨01, ௨02, ௨03, ௨04, ௨05, ௨06, ௨07, ௨08, ௨09, ௨10, ௨11, ௨12, ௨13, ௨14, ௨15, ௨16, ௨17, ௨18, ௨19, ௨20, ௨21, ௨22, ௨23, ௨24, ௨25, ௨26, ௨27, ௨28, ௨29, ௨30, ௨31, ௨32, ௨33, ௨34, ௨35, ௨36, ௨37, ௨38, ௨39, ௨40, ௨41, ௨42, ௨43, ௨44, ௨45, ௨46, ௨47, ௨48, ௨49, ௨50, ௨51, ௨52, ௨53, ௨54, ௨55, ௨56, ௨57, ௨58, ௨59, ௨60, ௨61, ௨62, ௨63, ௨64, ௨65, ௨66, ௨67, ௨68, ௨69, ௨70, ௨71, ௨72, ௨73, ௨74, ௨75, ௨76, ௨77, ௨78, ௨79, ௨80, ௨81, ௨82, ௨83, ௨84, ௨85, ௨86, ௨87, ௨88, ௨89, ௨90, ௨91, ௨92, ௨93, ௨94, ௨95, ௨96, ௨97, ௨98, ௨99, ௩00.

கடலுணர்மாயீந்த இளம்பெருவழுதி :—இவன் அரசன். ௧௮௨.

கண்ணகலுர் :—இவர் காலத்தவர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிரிராந்தையார்முதலி யோர். ௨௧௮.

கணியன் பூங்குறையார் :—௧௬௨.

கதையங்கண்ணலுர் :—௧௫௬.

கபிலர் :—இவர் அத்தணர் ; வேள்பாரியின் நண்பர் ; அவன் இறந்தபின்பு அவன் மகளிரை அழைத்துச்சென்று மணம்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோன், இருங்கோவேள் என்பவர்களை வேண்டி அவர்கள் மறுததகண்டு வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப் பாப்பார்ப்படுத்துத் தம்கடனைக்கழித்தனர். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சியைப் பொருளாகவுடைய மூன்றாம்நூறு இயற்றியவர் இவரே ; இதனை, ‘ மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன் - கருதும் குறிஞ்சி கபிலர்’ என்னும் வெண்பாவாலுணர்க. பதிற்றுப் பத்திலி ஏழாம்பத்தைப்பாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனிடம் நூறுயிரங்காணமும் அவன் ஒருமலைத்தேநிக் கண்டுகொடுத்தநாமும் பரிசிலா கப்பெற்றனர் ; இதனைப் பதிற்றுப்பத்துரையாலுணர்க. பத்துப்பாடியுள்ள

பாடி னோர் வரலாறு.

ஒன்றாகிய பெருங்குறிஞ்சி யென்றவழங்கும் குறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினேண் னீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னுநாய்ப்பதும் இவரருளிச்செய்தனவே. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் (சேரமான்செங்கோவாழியாதன்) சேரமான் செல் வக்கெடுக்கோவாழியாதன், வேன்பாரி, அருதை, மலையமான் திருமுடிக்காரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், விச்சிக்கோன், இருங்கோவேன்; இவர் அவ்வச்சமயத்திற் கூறியபாடல்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கவை. (௩௩ - ம் பாடல்) "வெறுத்த தேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனவும், (௧௨௬ - ம் பாடல்) "புலனழக் கற்ற வந்த னானன்" எனவும் (௧௪௪ - ம் பாடல்) "பொய்யா நாவீ ர்கபிலன்" எனவும் பொருந்திவிளங்கிராராலும், மாறேக்கத்து நப்பசீலையா ராலும் இந்நூலில் இவர் புகழப்பட்டிருத்தல்காண்க. ௮, ௧௧, ௩௩, ௧௦௩, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨௦, ௧௨௧, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪, ௧௨௬, ௧௪௩, ௧௪௪, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௩௬, ௩௩௭, ௩௪௪.

கபமனாள் :—௨௩௪.

கருங்குழலாதனாள் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் இவர் அவன் இறந்தபின்பும் இருந்தார். ௭, ௨௨௪.

கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வள்ளுவன். ௩௮௦.

சுருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைகாத்தனாள் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் பிட்டல்கொற்றன். ௧௬௮.

சுருவூர்ப் பெருந்தகைக்கந்தப் புகழாதனாள் :—இப்பெயர், சுருவூர்ப்பெருஞ்சதைக் கத்துப்புகழாதனாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர், கோப்பெ ருஞ்சோழன் வறையுத்தறந்து வடக்கிருத்தகண்டு மணமுருகிப்பாடினர். ௨௧௬.

வல்லாதனாள் :—இவர் செய்தனால் கல்லாடமென்பது; தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஒருநா செய்தாரென்று கூறவர்; இதனை, "ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்திற், குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடா" என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்காலணர்க. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், அம்பர்கீழான் அருவந்தை, பொறையாற்றுச் சிழான். ௨௩, ௨௩, ௩௭௧, ௩௮௩, ௩௯௧.

சழாந்தலையாள் :—இவர், சேரமான்செங்கோநெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற் பற்றடக்கைப்பெருகற்றினியும் போர்ப்புறத்துப்பொருதவீழ்ந்து இறந்தது கண்டு மனம்வருத்திப் பாடினர்; இருங்கோவேளின் முன்றேரில் ஒருவன்; இவரை இசுழ்ச்சமையால் அவனதுகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுறறது. இவரார்ப்பாடப்பட்டோர் மேற்கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாத னும். ௬௨, ௬௩, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௮௮, ௨௮௯, ௩௬௮.

கழைநீன்யானையாள் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் வல்வீலோரி. ௨௦௪.

கள்ளில்துத்திரையனாள் :—இவரார்ப்பாடப்பட்டோன் சூதனங்கன. ௧௭௩, ௩௮௬.

காக்கைபாடினியாள் நச்சேனியாள் :—(இப்பெயர், காக்கைபாடினியாள் நச்சே னியாரெனவும்வழங்கும்.) இவர், பதிற்றுப்பத்தில் ஆறும்பத்துப்பாடி காடு கோட்பாடி சேரலாதனிடம் ஒன்பதாகப்பொன்னும் தூரூயிரம் காணமும்

பெற்ற அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டனர். இதனைப் பதீற்றுப்பத்தின் உரையானுணர்சு. ௨௭௮.

காரிகிழார்:—இப்பெயர் காண்டடனாரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்லாசாலை முதகுமீப்பெருவழுதி. ௬.

காவட்டினர்:—இப்பெயர் காண்டடனாரெனவும் வழங்கும். இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் அந்துவக்கீரன். ௩௫௬.

காவற்பெண்டு:—௮௬.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிகிழார்:—இப்பெயர் காரிக்கண்ணாரெனவும் வழங்கும். இவர் வணிகர்; இதனைத் தொல்காப்பியமரபியலில் ௭௪-ம் குத்திரத்தின் நச்சினூக்கினியருளையாலுணர்சு. இவ்வாற் பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய சுன்மாறன், சோழன்சூராய்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டக்கொற்றன். ௫௭, ௫௮, ௬௬, ௬௭, ௬௮.

குட்டிவண்கீரனார்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல். ௨௪௦.

குடபுலவியனார்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன். ௧௮, ௧௯.

குடவாயில்நல்லாதனார்:—இவர் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்பாடினர். ௨௪௨.

குண்டிகுடபாலியாதன்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன். ௩௮௭.

குளம்பாதையனார்:—இப்பெயர் குளம்பாதையாரென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. ௨௫௬.

குறமகன் இளவெயினர்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் ஏறைக்கோன். ௬௫௭.

குறுங்கோழியூர்கிழார்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. இவர் பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும். ௬௭, ௨௦, ௨௨.

குன்றூர்கிழார்மகனார்:—இவ்வாற்பாடப்பட்டோன் நெடுவேளாதன். ௩௩௮.

கூகைக்கோழியார்:—௩௬௪.

கூடலூர்கிழார்:—எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூறு தொகுத்தோர் இவரே. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்காரஞ்சி இவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதே. 'புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்' எனவும் ஆன்றோரார் சிறப்பித்துக்கூறப்படுவர். இவர், கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இறந்தபொழுது வருந்திப் பாடினர். ௨௨௬.

கோடைபாடியபெரும்புதனார்:—௨௫௬.

கோதமனார்:—இவர் பெயர் கௌதமனாரெனவும் பாலைக்கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தனர். இவர் எட்டுத்தொகையினுள் ஒன்றாகிய பதீற்றுப்பத்தில் மூன்றம்பத்துப்பாடி இமயவரம்பன் தம்பி பல்லானைச்செல்கெழு குட்டுவனார் சுவர்க்கம்பெற்றார். இதனை, பதீற்றுப்பத்துரையாலும், தொல் காப்பியப்புறத்திணையல் ௨௫-ம் குத்திரத்திக்கு நச்சினூக்கினியரொழுதிய

விசேடவுரையாலும், “தொடுத்தபெரும்புலவன்” என்னும் பழமொழி கூசும் செய்யுளின் பழைய உரையாலும் உணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன் தரும் புத்திரன். கூசு.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவன்வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் கண்டுகொள்க; இவன் பாடியபாடல்கள் ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬.

கோவூர்ச்சீழார்:—இவர் பெயர் கோவூரழகியாரெனவும் வழங்கும்; இவராற்பாடப்பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும்: சோழன்நலங்கிள்ளி, சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறுகுடிசுழான் பண்ணன். இவர் சோழன்நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர்புருந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புருந்தவிடத்து அவனைப்பாடி இளந்தத்தனைப் பிழைப்பித்தார். கூ, கூ௨, கூ௩, சக, ச௪, ச௫, ச௬, ச௭, ச௮, ௭௦, ௭௦௮, ௭௭௩, ௭௮௨, ௭௮௬, ௮௦௦.

கோண்டி எறிச்சீலார் மாலலன்மதுகாக்கிமாராள்:— இவராற்பாடப்பட்டோர் சோமான் குட்டுவன் கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட்டுசென்னி, ஏனாதி கிருக்கிள்ளி, நாந்தூர்கிழான், தேயன்மாறன், சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழிய ஏனாதி கிருக்கட்டுவன். ௫௪, ௬௧, ௬௭௭, ௬௮௦, ௬௯௭, ௭௦௪.

சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்:— இவர்பாடல், யாக்கைகதிலையாமமுதலியவற்றை வற்புறுத்தக்கூறும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் தந்துமாறன். கூ௬௦.

சாந்தந்தையார்:— இவர், பதினெண்மீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய தீணைமொழியையிப்பதென்னும் தூலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனுருடைய தந்தையார். இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்போர்வைக்கோப்பெருந்கிள்ளி. ௮௦, ௮௧, ௮௨, ௨௮௭.

சிறுவெண்டேரையார்:—கூ௬௨.

சேரமான் கணக்காலநும்பொறை:— இவன் சோழன் செங்கணைநோடுபோர் செய்து பிடிக்கப்பட்டேக் குடவாயிற்கோட்டத்துச்சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்றகேட்டு உடனேபெருது பின்புபெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணுதுகைக்கொண்டிருந்து “குழவியிறப்பினும்” என்னும் பாடலைப்பாடித் தன்சுருத்தைப்புலப்படுத்தி அப்பால் தஞ்சினான். ௭௪.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கி கோதை:— இவன், தன்மனைவியற்றந்த பொழுது பிரிவாற்றுகுது “யாங்குப்பெரிதாயினும்” என்னும் பாடலைப்பாடினான். ௨௪௫.

சோண்டி முகையலார்ச்சீறுகருந்தும்பியார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் உல்லார்கிழாபண்ணன். ௬௮௧, ௨௬௫.

சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன்:— இவன், பாடப்பட்டவர்களிலொருவன்; இவன்வரலாற்றை அவர்வரிசையிற் காண்க. இவளுற்பாடப்பட்டோன், சிறுகுடிசுழான் பண்ணன். ௬௭௩.

சோழன் நல்லுருத்திரன்:— இப்பெயர், சோழன் நல்லுத்தரெனவும் பிரதிகளில் உள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிரும்பும் முயற்சி

யில்லாரிடத்து மிக்கவெறுப்புமுடையானென்று இவன் பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது. ௧௬௦.

சோழன் நலங்கிள்ளி :—இவன், பாடப்பட்டோர்களில் ஒருவன்; இவன்வரலாற்றை அவர் பெயர்வரிசையிற்காண்க. இன்னும், இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளினாச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்றும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன் பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. ௭௧, ௭௫.

தங்கநால் பூட்கோவலனார் :—இப்பெயர் தக்கால்தாட்கோவலனாரெனவும் வழங்கும். ௩௨௬.

தாமப்பலி கண்ணனார் :—இவர் அந்தனர்; இவரற்பாடப்பட்டோன் சோழன் சைக்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தான். ௪௩.

நாயங்கண்ணியார் :—௨௫௦.

திருத்தாமனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன். ௩௬௮.

துப்பிசேர்கீரனார் :—௨௪௧.

துறையூர் ஓடைகீழார் :—இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளினுள்ளது. இவரற்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல். ௧௩௬.

தொடித்தலை விழத்தாடினார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் ஒலையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன். ௨௪௩.

தொண்டைமான் இளந்தீநாயன் :—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரச்சன்; பாடுதலில்வல்லவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற்றப்படைத்தலைவன் இவனே; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பத்துப்பாட்டு ௧௧௧-ம் பக்கத்திற்காண்க. இவன்சாலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங்கண்ணனார். ௧௮௫.

நீர்வேறஉத்தலையார் :—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து சேரமான் கருவூரெறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்டாளில் அவ்வேறுபாடு நீக்கித் தம்முடம்பெற்றனர். இதனை, புறநானூற்றின் ௫ - ம் பாட்டின் பின்புள்ள வாசகியத்தாலும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் “புதுமை பெருமை” என்னும் ௭ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினூர்க்கினியரொழுதிய விசேடவுரையானுமுணர்க. இவரற்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய சேரமான் கருவூரெறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை. ௫, ௧௬௫.

நல்லிறையனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன். ௩௬௩.

நன்னுகரை :—இவரற்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். ௩௮௧.

நெட்டிமையார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுமியிப் பெருவழுதி. ௧, ௧௨, ௧௫.

நெடுங்கழத்துப்பரணர் :—௨௧௧.

நெடும்பல்லியத்தனார் :—இவரற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசால முதுகுமியிப்பெருவழுதி. ௭௪.

நொச்சி நியமங்கிழார் : ௨௧௩.

பக்தநீக்கை நன்கணியார்:—ககச.

பரணர்:—இவர் எட்டுத்தொகையினுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்துப் பாடிக் கோச்செங்குட்டுவனிடம் உம்பர்காட்டுவாரியையும் அவன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசிலாகப்பெற்றனர்; இதனை மேற்கூறிய பதிற்றுப்பத்துவாயாலுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பட்டக்கைப் பெருநற்சின்னி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்வகழுகுட்டுவன். “அமரர்ப்பேணியும்” என்னும் ஓளவையாருடைய பாட்டினால் அதியமான் நெடுமானஞ்சியை இவர் புகழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ச, கூக, கூக, கசக, கசஉ, கசச, கசடு, கூகூ, கூசக, கூசூ, கூசஅ, கூடுஉ, கூடுச, கூகூ.

பாண்டரங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன் இராசகுயம் வேட்டபெருநற்சின்னி. கக.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவன் அரசன்; புதல்வர்களாலுண்டாகு மின்பம் இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்பதை, “படைப்புப் பலபடைத்து” என்னும் பாடலால் நன்குவிளக்கியிருக்கின்றனன்; இவன் காலத்துப் புலவர் பிராந்தையார். கஅஅ.

பாண்டியன் உரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்:—இவன். கற்றோர்பால் மிக்க மதிப்புடையனென்றும் கற்றலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவனென்றும் இவன்பாடியபாடல் விளக்குகின்றது. சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகனாகிய கோவலனைக் கொல்வித்தவன் இவனே. இதனை, சிலப்பதிகாரமதுரைக்காண்டத்தின் இறுதிக்கட்டுவாயாலுணர்க. கஅக.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துக்கொடுவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் பாடப்பட்டவருளொருவன்; இவன்வரலாற்றை அவர்வரிசையிற்காண்க. இவன் பகைவரைவெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும் குடிகளைப்பாதுகாத்தலில் வன்மையுடையோனென்பதும் புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிக்க நாட்டமுடையோனென்பதும் இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலையுடையோனென்பதும் இவன்பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன. எஉ.

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்:—இவர் தமிழில் பாரதகதையை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக இயற்றிய ஆசிரியர்; இதனை, தோல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு நக்சீனூக்கீர்வியரொழுதிய உரையிற் பரக்கக்காணலாம். நற்றிணைமுதலிய தொகைகளிலுள்ள கடவுள்வாழ்த்துக்கள் இவராலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாரிமகளிர்:—இவர், பாரியென்னும்வள்ளுடைய மகளிர்; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரத்துவந்த ஒருபாணனுக்குச் சோறுபெறாமையால் பொண்ணை உலையிற்பெய்து சோறுக்கிக்கொடுத்தாளென்று (பழமொழி, கக) “மாரியொன்றின்றி வறத்திருத்த காலத்துப், பாரி மடமகன் பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகர்வாக நல்கினா, னொன்றற முன்றிலோ வில்” என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது. இவர், சமதுதந்தையிறத்தின்பு அவன்பிரிவாற்றாது வருத்திப் புலம்பிப்பாடினர்;

பின்பு, தமது தந்தையின்தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்து கொடுக்கப்பட்டார். ௧௧௨, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨.

பாலிபாடியபெருங்கடுங்கோ :—இவன் சேரருள் ஒருவன் ; பாடப்பட்டாருள் ஒருவன் ; இப்பெயர் சேரமான் பாலிபாடியபெருங்கடுங்கோவெனவும் வழங்கும். ௨௮௨.

பிதிராந்தையார் :—இவர் பாண்டிநாட்டுள்ள பிசிரென்னுழரிலுள்ளார் ; கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன்துறந்து உயிர்த்தேவர்கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிர்த்தார் ; இவர்பெயர் இரும்பிசிராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவராற்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி. ௬௭, ௧௮௪, ௧௯௧, ௨௧௨.

பிரமணர் :—௬௫௭.

புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் :—இவர், கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர் செய்தற்கு எழுந்தபொழுது பாடித் தடுத்தனர் ; புல்லாற்றார் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவராற்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன். ௨௧௧.

புறத்தீணைநன்னகரார் :—இவர்பெயர் நன்னகராரெனவும் வழங்கும். இவராற்பாடப்பட்டோர் ஓய்மானல்லியக்கோடன், ஓய்மானல்லியாதன், ஓய்மானல்லியாதன், கரும்புனார்கிழான். ௧௭௬, ௧௭௭, ௧௭௮, ௧௮௧, ௧௮௨.

பூங்கணுத்தீயையார் :—௨௭௭.

பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு :—இவன் தன்கணவனாகிய பூதப்பாண்டியன் இறந்தபொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருந்தி, மற்றைமகளிர்போல் யான் இனி உயிரோடிசேரென்றது, “பல்சான் நீரே” என்னும் பாடலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தான். இவன்காலத்துப்புலவர் மதுரைப் பேராலையார். ௨௪௬, ௨௪௭.

பெருங்குன்றுர்கிழார் :—இவர், எட்டுத்தொகையின் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்திற் ஒன்பதாம் பத்துப்பாடிச் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் முப்பத்திராயிரம் காணமுதலியனபெற்றனர். இதனை, பதிற்றுப்பத்துடையாலுணர்க. வையாவிக்கோப் பெரும்பேகளுற்றறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவனை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடினர். இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, சோழன் உருவப்பட்டுறையினஞ்சேட்சென்னி. ௧௪௭, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௬௬, ௧௧௮.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் கண்ணனார் :—இப்பெயர், பெருங்கோழிநாய்கன்மகன் நக்கண்ணையாரெனவும் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி. [‘பெருங்கோழிநாய்கனொருவன் ஒத்த அன்பினறகாமமுழுதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காழற்றக்கூறியது’ என்பது, நோல்காப்பியம் புறத்தீணையியல் ௨௮ - ம் சூத்திரம் நச்சினர்க்கினியருளா.] ௮௧, ௮௪, ௮௫.

பெருஞ்சித்திரார் :—இவர்பாடல்களில் வறமைத்துன்பம் நன்குபுலப்படும் ; இவர் பாடிய “முரசுகடிப் பிசுப்பவும்” என்னும் ௧௫௮ - ம் பாட்டில் கடையெழு வள்ளல்களின் புசுக்கள் மிகவும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவராற்

பாடப்பட்டோர் குமணன், இளவெளிமான், அதியமாண்டெடுமனஞ்சி, வெளிமான். கடுஅ, கடுக, கச0, கசக, கசஉ, கசக, ௨0௪, ௨0௮, ௨௧௪, ௨௧௮.

பெருந்தலைச்சாந்தனார் :—இவர், இளங்கண்டரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந்திருந்தபொழுதுதென்று இளவிச்சிக்கோவை மகியாது இளங்கண்டரக்கோவைத்தழவி அதற்குக்காரணமும் கூறினர்; தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டிடுக்காடுபற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு அவன் தன் தலைதுணித்தற்கு வான்கொடுப்ப அதனைக்கொணர்ந்து இளங்குமணற்குக்காட்டி அவன்மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர்; இவராற்பாடப்பட்டோரும் இவர்காலத்தோரும் : இளங்கண்டரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியநெடுவேட்டுவன், முழவன். கடுக, கசச, கசடு, ௨0௫, ௨0௬, ௨௧௪.

பெரும்பதுமனார் :—ககக.

பேய்மகள் இளவேயினி :—இப்பெயர் பேய்மகளினினியென்றும் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது. இவளாற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்பாலையாடிய பெருங்கடுக்கோ. கக.

பேரேயின்றுவலார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் நம்பிகெடுஞ்செழியன். ௨௧௧.

பொத்தியார் :—இவர் கோப்பெருஞ்சோழன் உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச்செல்லும்பொழுது உடன்சென்று, “நீர்பின்னையைப்பெற்றபின்பு ஈங்குவாரும்” என்று அவன்சொல்லக்கேட்டு மீண்டு வந்து உறையூர்புகுந்து அவன்பிரிவாற்றாதுவருந்திச் சிலநாளிருந்து புதல்வன்பிறந்தபின்பு சென்று அவன்நடுகற்கண்டுவருந்தி ‘எனக்கு இடந்தா’ என்று கேட்டு அவன் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடித் தாரும் வடக்கிருந்து உயிர்த்தனர். இவராற்பாடப்பட்டோர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார். ௨௧௪, ௨௨0, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௧.

பொய்கையார் :—சோழன்செங்கணனும் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையும் போர்ப்புறத்துப்பொருதுழிச் சேரமான்கணக்காலிரும்பொறையைப்பற்றிக் கொண்டு சோழன்செங்கணன் சிறைவைத்துழி இவா களவழிநாற்பது பாடி அவனை வீடுகொண்டார். இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்கோக்கோதை மார்பன். ௪௮, ௪௧.

பொருந்திலிளங்கிரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரன்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை. ௫௧.

பொன்முடியார் :—இவர், சேரமான் தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையின் நண்பர்; தகரேயாத்தினையென்னும் ஞாலில் இவராற்செய்யப்பட்ட பாடல் களுமுன்னவென்பது தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரநச்சினூக்கினியருரையால் விளங்குகின்றது; இவருடனிருந்தோர் அரிசில்கிழார். இவராற்பாடப்பட்டோன் அதியமாண்டெடுமனஞ்சி. ௨௧௧, ௧௧0, ௧௧௨.

மதுரை அளக்கிராழார்மகனார் மள்ளனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடி கிழான்பண்ணன். ௧௮௮.

மதுரை அறுவைவானிகள் இளவேட்டனார் :—இவர் வணிகர்; இதனை, தொல்காப்பியம் முரையல் ௪௪ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினூக்கினியரெழுதியவுரையானுணர்க. ௧௨௧.

மதுரை இசுபீகண்ணிக்கேளதிகனார் :—க௦க.

மதுரை ஓலைக்கடடைக் கண்ணப்பூதந்தாராயத்தனார் :—க௩௦.

மதுரைக்கணக்காயனார் :—க௭௦.

மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் :— இவர், கீரவினோற்றனார் தந்தை; ஆலவாயம்பெருமானடிகளருளிச்செய்த களவியலுக்கு உரைகண்டோர்; இதனை, இறையனாகரப்பொருளுரையாலுணர்க. பத்துப்பாட்டுள் திருமுருகாஹிப்படையும் நேநெல்வாடையும் இயற்றியவர் இவரே; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன். ௩௬, ௧௮௧.

மதுரைக் கள்ளிக்கடையத்தன்வெண்ணுகனார் :—க௭௬.

மதுரைக்கடலவானிகர் சீத்தலைச்சாத்தனார் :— இவர் வணிகர்; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் சித்திரமாதத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன். ஐந்துகாப்பியத்தன் ஒன்றாகிய மணிமேகலை நூலாசிரியர் இவரே. ௩௭.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் :—க௭௭.

மதுரை நக்கீரர் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழநாட்டுப் பிடலூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன். ௩௮.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார் :—க௩௧.

மதுரைப்பூதனிநாகனார் :—௨௭௬.

மதுரைப் பேராலவாயார் :—இவர் பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டிதன் கணவனிற்றத்தவுடன் தானும் இறத்தற்குத் தீப்பாய்தல்கண்டு வியந்துபாடினர். ௨௭௭, ௨௭௮.

மதுரை மருதனிநாகனார் :—இவர்பெயர் மருதனிநாகனாரெனவும் வழங்கும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவருடையபாடலில் முருக்கடவுளெழுந்தருளிய திருச்செந்தூர் புகழ்த்து கூறப்பட்டுள்ளது. ௩௯, ௩௯௧.

மதுவெளாசார் :—க௦௩.

மருதனிநாகனார் :—மதுரை மருதனிநாகனாரென்பவர் இவரே. இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுந், நாஞ்சில்வள்ளுவன். இவர்பெயர், மருதனிநாகனாரென்றும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. ௩௮, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦.

மாந்தழகிழார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் தலையாலக்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்று எழினியாதன். ௨௮, ௨௯, ௩௧௧, ௩௧௩, ௩௧௪, ௩௧௬.

மார்க்கண்டேயனார் :—இவர் செய்ததலைத் தலையாய ஒத்தென்பர் நச்சினர்க்கினியர்; மார்க்கண்டேயனார்காட்சியென்று இவர்பெயரால் ஒருநூல் வழங்குகின்றது. ௩௯௩.

மாதிமாதிரத்தனார் :—௧௮௬.

மாற்பித்தியார் :—௨௩௧, ௨௩௨.

மாறேக்கத்து நப்பலையார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் சோழன்ருளமுற்றத்துத்துஞ்சியகள்ளிவளவன், மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணன்; இவர்பெயர் மாறேக்கத்து நப்பலையாரெனவும் மாறேக்கத்து நப்பலையார் எனவும் வழங்கும். [மாறேக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்ததோர்நாடு.] ௩௯, ௩௯, ௧௨௬, ௧௨௭, ௨௨௮, ௨௮௦, ௩௮௧.

முதையலார்ச்சிற்றுநந்தம்பியார் :—உசுரு.

முாஞ்சிறுமுடிநாகராயர் :— இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன்சேரலாதன். உ.

மோசிகீரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் தசேரெறித்த பெருஞ்சேரலாரும்பொறை, கொண்கானங்கிழான். இவர்பெயர் மோசுகிரனாரெனவும் வழங்கும். ரு0, கருசு, கருடு, கடுசு, கடிசு.

யோசிராத்தனார் :—உஎஉ.

வடநெடுந்தந்தனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் நாலெழுவன்நாகன். இவர்பெயர் வடமநெடுந்தனாரெனவும் வடமநெடுந் தச்சனாரெனவும் சிலுபிரதிகயிற் காணப்படுகின்றது. கஎக.

வடமவண்ணக்கீர்தாமோதரனார் :—இவர்பாடப்பெற்றோன் பிட்டக்கொற்றன். கஎஉ.

வடமவண்ணக்கீர்பெரியசாத்தனார் :—இப்பெயர், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரெனவும், வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனெனவும் சில பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது ; இவர் பாடப்பெற்றோர் தேர்வண்மலையன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன். கஉரு, ககஅ.

வடமோதங்கிழார் :—உசு0.

வடவண்ணக்கீர்பெருஞ்சாத்தனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் தேர்வண்மலையன். கஉரு.

வடபரணர் :— இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், கண்டரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்லிலோரி. கசச, கசரு, கசஅ, கசக, கரு0, கருஉ, கருக, உருடு.

வடவண்ணக்கீரார் :—முதற்சங்கத்து வடவண்ணக்காரென்று ஒருவரனர். அவர் செய்துலைத் தலையாய ஒத்தென்பர் நச்சிறுக்கியார் : இவர் அவரல்லார். கருஅ.

விச்சியூர் நன்னகனார் :—உகஉ.

விச்சியூர் நக்கனார் :—விச்சியூர் அங்கனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. ககஉ.

வினாவேளியனார் :—கஉ0.

வெண்ணிக்ஞயந்தியார் :— இவர்பாடப்பெற்றோன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் ; வெண்ணிற்குயத்தியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு. வெண்ணியென்பது ஒருர். கக.

வெள்ளைநெடுக்கலையார் :—இவராற்பாடப்பட்டோன் வேள் எவ்வி ; இவர் அவன் இறந்தபின்பும் இருந்தனர். உகக, உகச.

வெள்ளைநெடு நாகனார் :—இவர் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப்பாடிப் பழஞ்செய்க் கடன்வீடு கொண்டார்.

வெள்ளைமாளர் :—உகச.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் :—இப்பெயர், வெறியாடிய காமக்கண்ணியாரெனவும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. உஎக, க0உ.

வேட்பற்றுக்கீர்தாமரனார் :—ககஎ.

ஆசிரியர்பெயர் இல்லாத பாட்டுக்கள் :—உசச, உருசு, உருஎ, உசக, உசஎ, உசஅ, உசக, க0எ, க2க, க2எ, க2அ, ககக, ககக, கச0, ககக.

பாடினோருடைய நாமபேதங்கள்.

ஆவியார்.
யார்.

ஆவூர்கிழார்.
யார்.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார்.
.....ன்சாத்தங்கொற்றனார்.

உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.
மோசி.....

உறையூர் முதுசுடத்தனார்.
உறையூர் முதுசுடற்றனார்.

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார்.
சிறுவெண்டேரையார்.

யூர்முடவனார்.
ஐயூர்கிழார்.

உறையூர்முடவனார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.
எக்கூர்மாசாத்தனார்.

ஒரேருழவர்.
ஒன்னாருழவர்.

கருவூர்ப்பெருஞ்சாதுக்கத்தப்பூதநாதனார்
கருவூர்ப்பெருஞ்சாதுக்கத்தப்பூதனாதனார்

காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.
காக்கைபாடினியார் நச்சென்னையார்.

காவட்டனார்.
கானட்டனார்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.
காரிக்கண்ணனார்.

குளம்பாதையனார்.
குளம்பாதையனார்.

குறங்கோழியூர்கிழார்.
குறங்கோளியூர்கிழார்.

கோதமனார்.
கொளதமனார்.

கோவூர்கிழார்.
கோவூரழகியார்.

சோண்டமுருகையனார்ச்சிறுகருந்தம்பி
முருகையனார்ச்சிறுகருந்தம்பியார்.

சோழன்நல்லுருத்திரன்.
சோழன்நல்லுத்தரன்.

தங்கால் பூட்கோவலனார்.
தங்கால் தாட்கோவலனார்.

துறையூர் ஓடைகிழார்.
துறையூர் அரிசில்கிழார்.

பாலையாடியபெருங்கடுங்கோ.
சேரமான்பாலையாடியபெருங்கடுங்கோ.
யார்.

புல்லாற்றூர் எயற்றியனார்.
புல்லாற்றூர் எயற்றியார்.

புறத்திணைநன்னகனார்.
நன்னகனார்.

பெருங்கோழிநாயக்கன்மகன் கண்ணனார்
பெருங்கோழிநாயக்கன்மகன் நக்கண்ணனார்
யார்.

பேய்மகன் இளவெயினி.
பேய்மகன் இளவினி.

மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர்.
மதுரைக்கீரர்.

மதுரைமருதனிளநாகனார்.
மருதனிளநாகனார்.
மருதனிளநாகனார்.

மாரோக்கத்தூரப்பசிலையார்.
மாரோக்கத்தூரப்பாலையார்.
மாரோக்கத்தூரப்பசிலையார்.

மோசிகீரனார்.
மோசகீரனார்.

வடநெடுந்தத்தனார்.
வடமநெடுந்தத்தனார்.
வடமநெடுந்தச்சனார்.

வடமவண்ணக்கன்பெரியசாத்தனார்.
வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார்.
வடமவவ

விரியூர்க்கனார்.
விரியூர் அங்கன.

யார்.
வெண்ணிற்குயத்தியார்.

வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்.
வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அருதை:—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன்; இவன்ஊர் மதுரை; இவற்றை “பாவழி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு கோன்றா ளருதை”, “மணகாறு மார்பின் மறப் போ ரருதை, குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடல்” என்பவற்றாலுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுலவர் கபிலர். ௨௬௩, ௩௪௭.

அத்யமான் தநடுரிப்பொருதுவிடுத்த எழினி:—இவன் ஓரசரசன்; போரில் வல்லவன்; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; செங்கோலையுடையவன்; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாதுவருந்தி யமனைகோக்கி, “கோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி, நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னறியான், வீழ்ஞடி யுழவன் வித்துண் டாஅவ், கொருவ னுறயி ருண்ணு யாயி, னேரார் பல்லயிர் பருசி, யார்குவை மன்னோவவ னை ரடு களத்தே” என்று அரிசில்கிழார் கூறியபாட்டே இவன் இத்தன்மைய னாதலை நன்குபுலப்படுத்தும்: அதியமான்தகடுரேறிந்தவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. ௨௬௦.

அத்யமான் நெடுமானஞ்சி:—இவன் கடையெழுவள்ளவிலொருவன்; யுத்தத்தில் போர்பெற்றவீரன்; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒரு காலத்தில், உண்டோக்கு நெடுங்காலம்சீவித்திருத்தலைச்செய்யும் கருநெல் விப்பழத்தைப்பெற்று அதனை ஓளவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன்; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஓளவையைத் தூது விடுத்தோன்; சேரமானுடைய உறவினன்; பனைமாலையையுடையவன்; வெட்டு சிப்புவையும் வேங்கைசிப்புவையுமணியவோன்; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூர், இருங்கோவேணமான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரச ரெழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சனையுநாடும் அரசவரிமையையுடையோன்; மேற் கூறிய அரசர் எழுவுரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன்; பரணர்புகழ்ந்தபாடும்படி கோவலூனாயும்வென்றான். இவனுடைய லூர் தகடுர்; இவன்மலை குதிராமலை; இவன்மகன் பொகுட்டெழினி; இவன் முன்னோர், தேவர்களைப்போற்றி வழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தனர். இவன்பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சியெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ் சேரவிரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம் பத்தினால் விளக்குகின்றது. ‘ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்துவருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையினடங்கும்; அது சேரமான்செல்வழித் தகடுரிடை அதிகமானிருந்ததாம்’ என்பது தொல் காப்பியம், புறத்தீணியியல், எ-ம் சூத்திரம் நீச்சினூர்க்கினியருகா. இவனைப் பாடியவர்கள்: ஓளவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் அள, அஅ, அக, ௧௦, ௧௧, ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௧௦௦, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪, ௧௦௫, ௧௦௬, ௧௦௭, ௧௦௮, ௧௦௯, ௧௧௦, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொதுட்டெழிவி:—இவன் கொடையும் இன்பச் சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன்பெயர் அதியமான்மகன் பொதுட்டெழிவியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் ஓளவையார். ௧௬௬, ௧௦௨, ௩௬௨.

அந்துவந்தாந்தன்:—இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய கண்பருள் ஒருவன்; “உலாசா லந்துவஞ் சாத்தனும்” எக.

அந்துவன்கீரன்:—இவனுக்குக் கொடையைச்செவியறிவுறுத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார். ௩௩௯.

அம்பீர்கிழாஅன், அருவந்தை:—இவனைப் பாடியபுலவர் கல்லாடனார்; [அம்பரென்பது சோழநாட்டின் கண்ணதோரூர். கிழான்=கிழவன் - உரியவன்] ‘செறிஞானத் தம்பர் கிழவோன் சேந்தன்’ எனவும், ‘கற்ற நாவின்ன கேட்ட செவியின்ன, முற்ற வுணர்ந்த முதறி வாளன், நாகரிக நாட்டத் தாரிய நருவந்தை, தேருக் காட்சிச் சேந்தன்’ எனவும் தீவாகாந்துள்ளா தொகுதியிறுதிக்கட்டுரைகளிற் கூறப்பட்டிருப்பவன் இவனே. ௩௮௩.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; ‘ஆதனழிசியும்’ எக.

ஆதனங்கீர்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடத்தின் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடிய அடியிற்குறித்த எண்ணுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். ௧௮௩, ௩௮௬.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய உள் எயிலென்பது; ‘மன்னெயிலாந்தையும்’ எக.

ஆய்:—இவன், இருவகையேனாளரில் உழுவத்துன்போர்வகையின்ன; அரசராற் கொடுக்கப்படும் வேளென்றும் உரிமையடைந்தோன்; கடையெழுமவள்ளல் களில் ஒருவன்; சிறத்தவீரன்; பொதியின்மலைத்தலைவன்; அதனருகேயுள்ள ஆய்குடியென்பது இவனுடைய உள்; ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்றும் இவன்பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதிபாகக்கொடுத்தோன்; சூயுண்ணிப்புமாலையை உடையவன்; கொங்குநாட்டாரோடு போர்செய்த அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடனாகவுடையோன், இவனுடைய நற்குணநற்செய்கைகளையாவும் மனமுருகிப் புலவர்கள் இவனைப்பாடியபாட்டுக்களால் நன்குபுலப்படும்; அப்பாட்டுக்களின் எண்கள் அடியிற்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த சீலவுடையினை ஆலின் கீழெழுந்தருளியதலைவனுக்கு [பரம சிவனுக்கு] இவன்கொடுத்தனன்; இதனை [அடி - ௧௬௬ - ௧௬௭] “நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வந் கமர்ந்தனை கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திண்தோ, ளார்வ நன்மொழி யாயும்” என்னும் சிறுபாணற்றுப் படையாலுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர்கள் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார், திறையூர் ஓடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார். இவர்களுள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தோர் திறையூர் ஓடைகிழாரொழிந்த மன்றையோர். ௧௨௭, ௧௨௮, ௧௨௯, ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௩௫, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫.

ஞாயக்கர் :—இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன் ;
க௭.

ஞாங்கோவேள் :—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன் ; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய மருண்டத்திற்கேன்றித் துவராபதியை [துவராசமுத்திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்தவேளிகளுள் ஒருவன் ; ஒருபெரியோர் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர்க்கு இடைபூத செய்யவந்த புலியொன்றை அவர்கட்டினையின்படி கொன்றமையால் இவனுக்குப் புலிகடிமாலென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர் ; இவற்றை “கீயே, வடபான் முனிவன் நடவினுட்டோன்றிக்குச் செம்புபுணர் தியற்றியசேனெடும் புரிசை, யுவரா வீகைத் துவறையாண்டு, நாற்பத்தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே”, “ஒலியற் கண்ணிப்புலிகடி மாஅல்” என்பவற்றாலுணர்க. வேள்பாரி இறந்தபின்பு அவன்புதல்வியரை யழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கயிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால் இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான். ௨0௧, ௨0௨.

ஞாங்குநாரடர்க்கோ :—இவன் கண்டரக்கோவிந்தம்பி ; இவனும் இளவீச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனைமட்டும் தழுவ அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினர். ௧௫௧.

ஞாங்குமனார் :—இவன் குமணந்தம்பி ; இவன், தந்தமையனும் சிறந்தகொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பகைமையுற்று அவன்நாட்டைக்கைக்கொண்டு காட்டிற்றுக்குந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்லரினந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனரால் அப்பகைமையொழிந்தான். ௧௬௫.

ஞாந்தந்தர் :—இவன் ஒருபுலவன் ; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன்கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோவூர்கிழாரார் பாடிவிடலிக்கப்பட்டான். ௪௭.

ஞாவிச்சிக்கோ :—இவன் வீச்சிக்கோவிந்தம்பி ; இவனைப்பற்றியவரலாற்றை ‘இளங்கண்டரக்கோ’ என்பதிற்காண்க. இவன்பெயர் இளவச்சிக்கோவெனவும்வழங்கும் ; இவன்காலத்தப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார். ௧௫௧.

ஞாவேளிமான் :—இவன் வெளிமானுடையதம்பி ; அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திரனார்வந்து, ‘பரிசில்கொடு’ என்றகேட்பு, சிறிதுகொடுத்தமையின் அவரால் அவமதித்தப்பாடப்பெற்றான் ; இவன்காலத்தப்புலவர் பெருஞ்சித்திரனார். ௨0௭, ௨௧௭.

ஈரந்தூர்கிழான் தோயர்மாறார் :—இவன் சிறிதசெல்வமுடையனும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்தொகொடுப்போன் ; தன்அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பகைவரைவெல்லும் வீரமுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார். ௧௮0.

எழினி அநியமான் :—இவன் கடையெழுவள்ளியலொருவன் ; கடவீளங்கண்ணியையுடையோன் ; குதிமாமலை இவனுடையது. ௧௫௮.

ஏறைக்கோள் :—இவன் குறவர்கந்தலைவன் ; காந்தப்பூமாலையை அணிவோன் ; மலைநாட்டைமான்வோன் ; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன் ; இவனைப்பாடியவர் குறமான் இளவெயினி. ௧௫௭.

ஏனாதி தீருக்கினி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன்; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு ஏறிச்சிலூர் மாடலன்மதுகைக்குமாரார்; ஏனாதியென்பது அரசனாற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர். இதனைத் தொல்காப்பியப்புறத் திணையியல் ௮ - ம் சூத்திரம் நச்சிநூர்க்கினியருரையிற்காண்க. ௧௬௭.

ஓல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விருவியர்க்கும் பேருதவிபுரிந்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறந்தபின்பு பிரிவாற்றாதுபாடிய புலவர் குடவாயில்நல்லாதனார், தொடித்தலைவீழுத்தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும்வழங்கும். ௨௪௨, ௨௪௩.

ஓய்மான்நல்லியுக்கோடன்:—இவன் ஓர் சிற்றரசன். மாவிலங்கையென்னுமூர்க்குத் தலைவன்; இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர் நத்தத்தனார்பாடிய சிறுபாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே. அந்நூலால், இவனுக்கு எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூர்முதலிய ஊர்களிருந்தனவென்பதும், இவன் கடையெழுவள்ளல்களின் பின் இருந்தவனென்பதும் விளங்குகின்றன. இவன்பெயர் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

ஓய்மான்நல்லியாதன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

ஓய்மான்வில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன்; இவ்விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மான்நல்லியக்கோடன் பரம்பலாயைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊதித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடியபுலவர் புறத்திணைநன்னாகனார். ௧௭௬.

கடியநேடுவேட்டுவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன்மையுடையவன்; கோடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௨௦௫.

கண்டிரக்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டிநாட்டிற்கும் தலைவன்; (அடி - ௧௦௩ - ௧௦௪.) “கரவாது, நடடோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்துகூறினர்; இவன்பெயர் கண்டிற்சோப்பெருநள்ளியெனவும் நள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பாணர், பெருத்தலைச்சாத்தனார். ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦, ௧௫௮.

கண்ணகி:—இவன், வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவன்; ஒருகாலத்து அவனாற்றறக்கூப்பட்டுப் பிரிவாற்றாதுவருங்கிக்கபிலர், பாணர், அரிசில்கிழார், பெருக்குன்றார்கிழார் என்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்துவதைத்தற்கு அவனைப் பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவன். இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் *நச்சிநூர்க்கினியருரையாலு முணர்க.

* ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு’ என்பது, தோல், புறத்திணையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் நச்சிநூர்க்கினியருரை.

இவன், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லன். ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭.

கபிலர் :—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர்வரிசையிற் காண்க. ௫௩, ௧௨௬, ௧௪௪. கரிகால்வளவன் :—௬௬.

கரும்புறாக்கிழார் :—இவன் வேங்கடத்தைச்சார்ந்த தாட்டையுடையவன் ; இவனைப் பாடியவர் புறத்திணைநன்னுகரைர். ௩௮௧, ௩௮௪.

காரியாற்றுத்தூத்சிய நெடுங்கிள்ளி :—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; உறையூரிலிருந்தோன் ; சோழன் நலங்களிளிக்குப் பகைவன் ; இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும் ; இவனைப்பாடியவர் கோலூர்கிழார் ; ‘இளந்தத்தன்’ என்பவரும் இவன்காலத்தவரே. ௪௪, ௪௫, ௪௭.

காணப்பேரேயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழி :—இவன், சேரமான்மாவெண்கோ, சோழன் இராசசூயமவேட்டபெருநற்கிள்ளி இவர்களுடையநண்பன் ; கடைச்சங்கமரீஇய பாண்டியர் நார்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவன் ; இதனை இறையனாகப்பெருநூறையாலும் சிலப்பதிகாரவாயாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருந்தறள் அரங்கேற்றப்பட்டது ; அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த “நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை” என்னும் வெண்பாவே இதற்குத்தக்க சான்றாகும் ; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூறு தொகுப்பித்தான் இவனே. “புலவரையிறத்த” என்னும் புறப்பாட்டால், வேங்கைமார்பென்னும் பகைவனைவென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பலசிற்றரண்களையுடைய காணப்பேரரணைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது. இவன்பெயர், பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், பாண்டியன் காணப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர் ஐயூர்முலங்கிழார், ஔவையார். ௨௧, ௩௬௭.

குமணர் :—இவன் மிக்ககொடையாளி ; முதிர்மென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; இவன்காலம் கடையெழுவள்ளல்களின் பிற்காலம். தன்தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டிக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச்சாத்தனாரிரப்பத் தன்தலைகொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேடமுதலியவற்றை அடியிற்குறித்த எண்களுள்ளபாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்தும். இவனைப் பாடிய புலவர் பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச்சாத்தனார். ௧௫௮, ௧௫௯, ௧௬௦, ௧௬௧, ௧௬௨, ௧௬௩, ௧௬௪, ௧௬௫.

கொல்காணங்கிழார் :—இவன், கொடை, வெற்றி இரண்டுமுடையோன் ; கொண்காணமென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; [கொண்காணம் - கொங்கணம்.] இவனைப் பாடியபுலவர் மோசிகீரனார். ௧௫௪, ௧௫௫, ௧௫௬.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலீரும்பொறை :—இவன் செங்கோலையுடையவன் ; யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வையையுடையவன் ; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன் ; விளங்கிலென்னுமுருக்குப் பகைவரான்வந்ததன் பத்தைத்தீர்த்தோன் ; கபிலருடைய நண்பன் ; கடற்களையிலுள்ள தொண்டியென்னுநகரத்தை ஆண்டோன் ; ஒருகாலத்து, பாண்டியன் தலையாலங்காணத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற்கட்டப்பட்டிப் பின்பு அதனை கீக்கிக்கொண்டு புகழ்பெற்றோன் ; சோழன் இராசசூயமவேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான் ; இவன்பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலீரும்

பொறையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐயுறுநூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப் பாடியபுலவர் குறங்கோழியூர்கிழார், பொருத்தில் இளங்கிரனார், கூடலூர்கிழார்; இவருள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கூடலூர்கிழார். ௧௭, ௨௦, ௨௨, ௫௩, ௧௨௫, ௨௨௬.

கோப்பெருஞ்சோழன் :—இவனுடைய ராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தையார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர்நண்பன்; இவன் தன்பிள்ளைகளிருவரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றுார் எயற்றியனூரால் சமாதானம்செய்யப்பட்டான். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்திறந்து வடக்கிருந்து, உடனடியிரீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை ‘மகன்பிறந்தபின்புருக’ எனக்கூறித் தான் உயிரீத்தாக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினான்; இவன் வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்த பிசிராந்தையாரும் உடனடியிரீத்தனர்; இதனைத் திருக்குறள் ௭௧ - ம் அதிகாரம் ௩௨௫ - ம் பாட்டிற்குப் பரிமேலழக ரொழுதிய விசேடவுரையானும், தோல்காப்பியம் புறத்தினையியல் நச்சிஞ்சி கினியருரையானுமுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் பிசிராந்தையார், புல்லாற்றுரெயிற்றியனார், பொத்தியார், சுருலூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்புகாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அறபுதமானவை. அதனை அடியிற்குறித்த எண்களமைந்தசெய்யுட்களாலுணர்க. ௬௭, ௧௧௧, ௨௧௨, ௨௧௩, ௨௧௪, ௨௧௫, ௨௧௬, ௨௧௭, ௨௧௯, ௨௨௦, ௨௨௧, ௨௨௨, ௨௨௩.

சிறுநடிக்கிழான் :—இவன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யானன், பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப், புன்காழ் கெல்லிப் பைங்காய்” என அகநானூறு - ௫௪ - ம் பாட்டிலும் இவன் பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ணெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள் கோலூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். ௭௦, ௧௭௩, ௩௮௮.

சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவன் சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநகர்கிள்ளியின் பகைவன்; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாருடைய நண்பன். ௧௩.

சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழுதட்டுவன் :—இவன் போரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பரணர். ௩௬௬.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர், சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும், சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர் பாடிய ஏழாம்பத்துக்கேட்டு, அவர்க்கு நூறாயிரம்காணமும், ஒரு மலையீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப்பத்தினுரையாலுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர் கபிலர், குண்டுகட்பாழியாதன். ௮, ௧௪, ௩௮௭.

சேரமான் கந்வுரேறிய ஓன்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவனைக் கண்டபொழுது நரிவெருஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்புகிடைத்தது; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே. ௫.

சேரமான் துட்டுவன்கோதை:—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன்; ஸீரன்; குட்டவன் - குட்டநாட்டரசன்; [குட்டநாடு - மலைநாட்டின் ஒரு பகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமாரார். ௫௪.

சேரமான் துடக்கோசி சேரலிரும்பொறை:—இவன்பெயர் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும் வழங்கும். பதிற்றுப்பத்தில், பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடிய ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. இதனைப் பதிற்றுப்பத்துரையாலுணர்க. இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன்றூர்கிழார். ௨௬௦, ௨௬௧.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதர்:—இவன் சோழன் வேற்பெற்றடக்கைப் பெருநெடுக்கினியோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், பரணர். ௩௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫.

சேரமான் கோக்கோதைமாரீபன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி; இவன்நகரம் தொண்டியென்பது; இவனைப்பாடியபுலவர் பொய்க்கையார். ௪௮, ௪௯.

சேரமான் சிங்கநிபள்ளித்துஞ்சிய செல்வங்குங்கோவாழியாதன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி. இவனைப்பாடியபுலவன் குண்டுகட்பாலியாதன். ௬௮௭.

சேரமான் செல்வக் குங்கோவாழியாதன்:—இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர். ௬௪.

சேரமான் தகடுரேறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன், தன் முரசுகட்டிவினமேல் அறியாமல் எறித்துயின்ற மோசிகிரைநாடு துன்பஞ்செய்யாமல் அவர் எழுமனவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவரார்புகழ்ந்த பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அது பாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பது நூறு யாக்காணம்பொன் பரிசில் கொடுத்தான். அதியமானுடைய தகடுரை வென்றான். தகடுயாத்திரையென்பது இவன் காலத்துச் செய்யப்பட்டதுபோலும். இவனைப்பாடியபுலவர் மோசிகிரை, அரிசில் கிழார். ௫௦.

சேரமான் பாழாறுரேறிந்த நெய்தலங்காணல் இளஞ்சேட்சேன்வி:—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றிமையாத குணங்கள் பலவும் நிறைந்தவன், ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாழாறுநாடுவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர்வந்தது; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலையே விரதமாகவுடையவன்; இவன்பெயர் சோழன் செய்தலங்கான விளஞ்சேட்சேன்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாழாறுரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாழாறுரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுக்குடையார். ௬௦, ௨௦௬.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்குங்கோ:—இவன், கொடையுள், வீரமும் உடையான்; பாடுதவில்வல்லவன். இவன்பெயர் பாலைபாடிய பெருங்குங்கோ வெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவன் பேய்மகன் இளவெயினி. ௧௧, ௨௮௨.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன்:—இவன், சோழன் கரிகாற் பெருவனத்தானோடு

போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று, காணி வடக்கிருந்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கழாத்தலையார், வெண்ணிக்குயத்தியார். ௬௫, ௬௬.

சேரமான் பெருஞ்சேர்நறு உதியன்சேரலாதன் :—இவன், பாரதப்போரில் பாண்டவர் துரியோதனாகியவரென்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உணவளித்தான். இக்கருத்தினை, “ஓவாவரீராம் பதின்மருடன்மெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடிச், கார்செய் குழலாட வாடாமோ ளுசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ளுசல்” என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்காளைச் செய்யுறும் நன்குபுலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இடிபெயர்பெற்றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர். ௨.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன் சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகரின்ளியோடு போர்செய்தான்; இவன்காலத்தப்புலவர் பொருந்தி விளங்கீரனார், வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார். ௫௬, ௬௭.

சேரமான்மாவெண்கோ :—இவன்காலத்தரசர் பாண்டியன் காண்பேர்த்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகரின்ளியும். இவனைப்பாடியபுலவர் ஓளவையார். ௬௬௭.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை :—இவனைப் பாடியபுலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். ௨௦, ௨௨.

சேரமான் லஞ்சன் :—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன். இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனார். ௬௬௮.

சோனாட்டுப் பூஞ்சாற்றாப்பார்ப்பான் கௌணியன்விண்ணந்தாயர் :—இவன், அந்தணர்திலகன். ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப்பாடியபுலவர் ஆலூர் மூலங்கிழார். ௬௬௯.

சோழன் இராசகுமரங்கேட்ட பெருநகரின்ளியர் :—இவன், யுத்தத்தில்வல்லவன். தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான். சேரமான் மாவெண்கோவோடும், பாண்டியன் காண்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியோடும் நட்புடையான். இவனைப்பாடியபுலவர் பாண்டரங்கண்ணனார், ஓளவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்தப்புலவர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார். ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சேனன் :—இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு ஏறிச்சிவார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். ௬௬.

சோழன் உருவப்படுறோளஞ்சேட்சேனன் :—இவன், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் தந்தை; அழுந்தார். வேளிடைமகட்கொண்டோன். இதனைத் தொல்காப்பிய அகத்திணையல் ௬௦ - ம் குத்திரத்திற்கு நச்சினூர்க்கினியரொழுதிய உரையாலுணர்க. [அடி - ௬௬௦] “உருவப் படுறே ரினையோன் சிறுவன்” என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும். வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவன்பெயர் இனையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் பரணர், பெருங்குன்றார்கிழார். ௬, ௨௬௬.

சோழநீர்க்காம்பெருவாந்தான் :—இவன், சோழன் உருவப்பட்டுறேரிளஞ்சேட்
சென்னிபுதல்வன். நாங்கூர் வேளிடையகட்கொண்டோன். இதனை, தொல்
காப்பியம், அகத்திணையியல் ௩௦ - ம் குத்திரம் நச்சிநூர்க்கினியநூலாயாலுண
ர்க. தம்முள்மாறுபட்டுவந்து தன்னை இனையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொரு
ட்டுத் தான் முதியனாய்வந்து அவர்கள்வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான்
கருவூரிலிருக்கையில், கழுமலமென்னு முரிவிருந்த யானையாற் கொண்டுவரப்
பட்டு அரசாட்சிக்குரியனானென்றும், இளமையில் நெருப்பாற்சூடப்பட்டு
உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாரா அம்மாநாக உடையனெ
ன்றும் பழமொழி, ௨௪, ௬௨, ௧௦௩ - ம் வெண்பாவாலும் அவற்றின் உலாயா
லும் விளங்குகின்றன. முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய பொருநராற்றுப்ப
டைக்கும், கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலைக்கும் தலை
வன் இவனே. பட்டினப்பாலேகேட்டுக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாருக்குப்
பதினாறுநூறுயிரம்பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பராணி, இராச
பாரம்பரியம் - ௨௨ - ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. வெண்ணியென்
னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு
போர்செய்து அவனைவென்றான். இவனோடு அக்களத்தில் ஒரு பாண்டியனை
யும் இவன் வென்றனென்பது [அடி ௧௪௩ - ௧௪௮] “இரும்பனம் போந்
தைத் தோடுங் கருஞ்சினையரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ்
சென்னி மேம்பட மிலைத்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிய, வெண்
ணித் தாக்கியு வெருவரு கோன்றூட், கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்”
என்னும் பொருநராற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்து இமயமலை
வரையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றனென்பதும் சிலப்பதீ
காடந்தாழி நெரிசின்றன. இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோ
ழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய
வர்கள் கருங்குழலாதனர், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவருள் இவன் இறந்த
பின்பும் இருந்தோர் கருங்குழலாதனர். ௪, ௬௩, ௬௬, ௨௨௪.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :—இவன், ஒரு சேரனோடுபகைத்
துக் கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடியபுலவர் கோலூர்கிழார். ௩௪௩.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருநீதிநுமாவளவன் :— இவன் பாண்டியன்
வெள்ளரியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு கட்டிடையன். அவனைப்
பாடியபுலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், உறையூர்முருத்து
வன்றாமோதரனார், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார். ௩௮,
௬௦, ௧௧௪.

சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் :— இவனது இராசதானி உறை
யூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்ல
வன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேனைவென்றவன். இவனைப்பாடிய
புலவர் ஆலத்தூர்கிழார், வெண்ணிக்குடிநாகனார், மாறேக்கத்துநப்பசூலையார்,
ஆலூர்முலக்கிழார், கோலூர்கிழார், இடைக்காடனார், ஆடுதறைமகாசாத்தனார்,
ஐயூர்முடவனார், நல்லீறையனார், எருக்காட்டுர்த்தாயங்கண்ணனார். இவருள்,
இவன் இறந்தபின்புமிருந்து பிரிவாற்றாது வருந்திவடிகள் மாறேக்கத்துநப்

பசுவையார், ஐயூர்முடவனார். இன்னும் இவன் சரித்திரவிரிவை அடியிற்குறித்த எண்ணுள்ளபாடல்களாலுணர்க. ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪0, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௪௮, ௪௯, ௫0, ௫௧, ௫௨, ௫௩, ௫௪, ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௯, ௬0, ௬௧, ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫, ௬௬, ௬௭, ௬௮, ௬௯, ௭0, ௭௧, ௭௨, ௭௩, ௭௪, ௭௫, ௭௬, ௭௭, ௭௮, ௭௯, ௮0, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯0, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧00, ௧01, ௧02, ௧03, ௧04, ௧05, ௧06, ௧07, ௧08, ௧09, ௧10, ௧11, ௧12, ௧13, ௧14, ௧15, ௧16, ௧17, ௧18, ௧19, ௧20, ௧21, ௧22, ௧23, ௧24, ௧25, ௧26, ௧27, ௧28, ௧29, ௧30, ௧31, ௧32, ௧33, ௧34, ௧35, ௧36, ௧37, ௧38, ௧39, ௧40, ௧41, ௧42, ௧43, ௧44, ௧45, ௧46, ௧47, ௧48, ௧49, ௧50, ௧51, ௧52, ௧53, ௧54, ௧55, ௧56, ௧57, ௧58, ௧59, ௧60, ௧61, ௧62, ௧63, ௧64, ௧65, ௧66, ௧67, ௧68, ௧69, ௧70, ௧71, ௧72, ௧73, ௧74, ௧75, ௧76, ௧77, ௧78, ௧79, ௧80, ௧81, ௧82, ௧83, ௧84, ௧85, ௧86, ௧87, ௧88, ௧89, ௧90, ௧91, ௧92, ௧93, ௧94, ௧95, ௧96, ௧97, ௧98, ௧99, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

சோழன்செங்கணன் :—இவன் சேரமான் கணிக்காலிரும்பொறையோடு போர் செய்த அவனைப்பிடித்துக்கட்டிச் சிறைப்படுத்தினான். பொய்கையார்பாடிய 'கனவழி நாற்பது' என்னும் நூலின்தலைவன் இவனே. இவன்காலத்துப்புலவர் பொய்கையார். ௪௪.

சோழன் சேருப்பாழ்யெறிந்த இளஞ்சேட்சேன்னி :—இவன் மிக்க வீரரும் கொடையு முடையோன் ; இவனைப் பாடிய புலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார். ௩௭0, ௩௭௮.

சோழன்நல்லுநீகிரன் :—இவன் கற்குண நற்செய்கையையுடையோன் ; செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன் ; இவன் பாடிய பாடலால், சிறந்தநட்புடையோர் பாற்பழகுதலில் மிக்க விருப்பமுடையே நென்பது வெளியாகின்றது. இவன் பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும் வழங்கும். ௧௬0.

சோழன்நலங்கிள்ளி :—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன் ; பாண்டியநாட்டிலிருந்த ஏழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில் தனது புலிக்கொடியை நாட்டினான் ; தனது தாயத்தாரோடுபகைத்து அவர்களிருந்த ஆலுரையும் உறையுரையும் முற்றுகைசெய்தான் ; மாவனத்தான் என்பவனுக்குத்தமையன் ; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும் புட்பகையென்றும் தேர்வன்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு ; நெடுக்கிள்ளியென்பவனோடு பகைமையுடையோன் ; முன்னர், போர்செய்து வெற்றிகொள்ளுதலையே பொருளாகக்கொண்டிருந்த இவன், உறையூர்முதுகண்ணன்சாத்தனார்சொல்லால் பின்பு அதனைத் துறந்து அறநூல்செய்தலையே மேற்கொண்டான் ; இவனைப்பாடியபுலவர்கள் உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார், கோலூர்கிழார், ஆலத்தூர்கிழார். ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩0, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௩௯, ௪0, ௪1, ௪2, ௪3, ௪4, ௪5, ௪6, ௪7, ௪8, ௪9, ௫0, ௫1, ௫2, ௫3, ௫4, ௫5, ௫6, ௫7, ௫8, ௫9, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான் :—இவனைப்பாடியவர் தாமப்பல்கண்ணனார். ௪௩.

சோழன் நேய்தலங்கானலினஞ்சேட்சேன்னி :—இவனைப்பாடியவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார். ௧0.

சோழன்போர்னைக்கோப் பெருநங்கிள்ளி :—இவன் தித்தனென்னுஞ் சோழனுடையமகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமையுற்றுப் புல்லரிசிக்கூழையுண்டிருந்தான் ; முக்காவனாட்டு ஆசூர்மல்லனைப் பொருதுகொன்றான். இவனைப்பாடியவர்கள் சாத்தந்தையார், பெருங்கோழி நாய்கன்மகன்கண்ணனார். ௮0, ௮௧, ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫.

சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநங்கிள்ளி :—இவன் சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பகைமையுடையன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்.

சோழன்வேற்புறட்டைக்கைப் பெருநங்கிள்ளி :—இவன் சேரமான் குடக்கோகெட்டுஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து இவனைப்பாடியபுலவர்கழாத்தலையார், பரணர் ; இவன்பெயர் சோழன் வேற்புறட்டைக்கைப் பெருவிற்ற்கிள்ளியெனவும் வழங்கும். ௬௨, ௬௩, ௬௪, ௬௫.

சோழன் வேற்புறடக்கைப் பெருவிறங்கினி :—இவன்காலத்துப் புலவர் சழாத் தலையார். ௩௬௮.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன் :—இவன் வேளாளரில் உழுவி த்துண்போன் ; முடியுடைவேந்தற்கு மகட்கொடைநேரத்தற்கு உரியோன் ; இதுனைத் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரத்துக்கு நச்சினூர்க் கினியர் எழுதிய உரையானுணர்க. இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரைநக்கீரர். ௩௬௯.

சோழியவேனாதி திருக்குட்டுவன் :—இவன் மிக்ககொடையாளி ; இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். ௩௭௦.

தத்துமாரன் :—இவனைப்பாடியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர். ௩௭௦.

தருமபுத்திரன் :—இவன் ஓரசன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார். ௩௭௧.

தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் :—இவன் இளமைப்பருவத் தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தராஞ் சேரலி ரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்திய தன்றிச் சேரன் சோழன் திதியன் எழினி எழுந்தரையூரன் இருங்கோவேண்மான் பொருநன் என்பவரையும் வென்றான் ; வேள் எவ்வியின் மியலைக்கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான் ; மறக்களவேள் வியும் அறக்களவேள்வியும் செய்தான் ; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன். புல வர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன். உத்தமகுணங்கள் பலவமுடையோன். யாங் குடிமருதனாரியற்றிய மதுரைக்காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. இவன்பெருமை கள் விரிப்பிற்குப்பெருகும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடிசுழார், இடைக் குன்றூர்கிழார். ௧௭, ௧௮, ௧௯, ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨.

தாமான் தோன்றிக்கோன் :—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன் ; இவ னைப்பாடியபுலவர் ஐயர்முடவனார். ௩௭௧.

தித்தன் :—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒருசோழன் ; சோழன்போர்வைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளியின்தந்தை. அவனோடு மிக்கபகைமைகொண்டிருந்தான். “நொச்சி வேலித் தித்த னுறத்தை” என அந்நானூற்றிற்குறப்பட்டவன் இவனே. ௮௦, ௩௭௮.

தேர்வன்மலையன் :—இவன் சிறத்தவீரன் ; சோழன் இராசசூயம்பேட்டபெருநற் கிள்ளிக்குத்துணையாய்கின்ற சேரமான்மாந்தராஞ்சேரலிரும்பொறையைவென் றான் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார். ௧௭௬.

தொண்டைமான் :—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரசன் ; அதியமான்மொடுமா னஞ்சிகாலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே ; இவன்காலத்தவர் ஓளவையார். ௩௭௭.

நம்பிநெடுஞ்செழியன் :—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனு பவித்ததன்றி எல்லாநன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பே ரெயின்முறுவலார். ௨௭௭.

நள்ளி :—இவன் கடையெழுமள்ளங்களில் ஒருவன். ௩௭௮.

நன்னன் : — இவன் விச்சிக்கோவியன்பரம்பரையில்முன்னுள்ளோன் ; பங்குன்றக் கோட்டமுடையவன் ; இவன்மகன் நன்னன்மீது இரணியமுட்டத்துப்பெருங் குன்றார்ப்பெருங்கெளசிகனார் மகிபுகடாம்பாடினர் ; “பெண்கொலைபுரிந்த நன்னன்போல” என்று கூறியிருத்தலால், இவன் பெண்கொலைபுரிந்தவனென்றதெரிகிறது. ஆயினும் “நறவுமகிழிருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலை வேலி வியலா ரன்ன” எனவும், “சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன், பாழி யன்ன” எனவும் அகநானூற்றிற் கூறியிருத்தலால் புகழுடையவனென்றே நினைக்கப்படுகிறான். ௧௫௧.

நாஞ்சில்வள்ளுவன் : —இவன் நாஞ்சில்மலையையுடையவன் ; சேரனிடத்தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்தணையாய்நின்றோன் ; பரிசிலர்க்குவேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் ஒருசிறைப்பெரியனார், மருதன் இளநாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை. ௧௬௭, ௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௮௦.

நாலைகிழவன் நாகன் : — இவன் பாண்டியனுடையவீரன் ; மிக்ககொடையையுடையவன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடகெடுத்ததனார். ௧௭௬.

நெடுங்கிள்ளி : —இவன் சோழர்பரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; ஆவுரும் உறையூரும் இவனுடையவை ; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றியிருந்தபொழுது கோட்டைவாயில அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர் கிழாரால் தேற்றப்பட்டான் ; காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு ; இவனைப்பாடியபுலவர் கோவூர்கிழார். ௪௪, ௪௫, ௪௭.

நெடுவேளாதன் : —இவனைப்பாடியவர் குன்றார்கிழார்மகனார். ௧௬௮.

பரதவர் : —தென்றிசைக்கட்குறநிலமன்னன் ; “தென்பரதவர் மிடல்சாய” என இந்நூலிலும், “தென்பரதவர் போரேறே” என மதுரைக்காஞ்சியிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. ௧௭௮.

பாண்டியன் : — இவன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குறநிலமன்னன் ; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி : —இவன் சிறந்த அறிவுடையோன் ; இவன்காலத்துப் புலவர் பிராரந்தையார். ௧௮௪, ௧௮௮.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் : —இவன் தமிழ்நாட்டரசர் மூவரினும் மேம்பட்டுவிளங்கினான். இவனைப்பாடியபுலவர் மதுரை மருதனினராகனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆவூர்மூலங்கிழார், வடமவண்ணக்கன் பெரியசாத்தனார். ௫௫, ௫௬, ௫௭, ௧௬௬, ௧௬௮.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழி : — இவன் மிக்கவீரமுங் கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார். ௧. பாண்டியன் கானப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழி : —இவனைப்பாடியவர் ஓளவையார். ௧௬௭.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன் : —இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன் ; சிறந்தவீரன் ; இவன்பெயர் பாண்டிக்குகிணைச்சாக்கையவனெனவும் கையெ

முத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் ஆயூர்மூலக் கிழார். கஎஅ.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுதி :—இவன் மிக்கவீரச்செல்வமுடையோன் ; வடநாட்டரசனாவென்று அடிப்படுத்தினான். இவனைப்பாடிய புலவர் ஐயூர்முடவனார், மருதனிளநாகனார். ௫௩, ௫௨.

பாண்டியன் சிந்திரமாதத்துஞ்சியநன்மாறன் :—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கநன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும்புரிபவன் ; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார். ௫௧.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் :— இவன்வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் என்பதற்காண்க. கஎ, கஅ, கக, உக, உஉ, உடு, உசு, எஉ, எசு, எஎ, எஅ, எக, ௧௧௧, ௧௧௨.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுநெய்ப்பெருவழுதி :—இவன் அனேகயாகங்களைச் செய்தவன். பல பகைவர்களையும் அறப்போரால்வென்று மறக்களவேள்வி புரித்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பத்தியுடையோன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார். ௬, ௭, ௧௨, ௧௫, ௬௪.

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி :—இவன் சோழன்சூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன் ; இவன்காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார். ௫அ.

பாரி :—இவன், கடையெழுவள்ளலில் ஒருவன் ; முந்தூறு ஊரையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இவற்றை [அக - அக - கக] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்றும் சிறுபாணாற்றுப்படையானுணர்க. தன்னுடைய முந்தூறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன். மிக்க பராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்நண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும், இருங்கோவேனையும் வேண்டி, அவர் மறுப்பு, அப்பால அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புணர்வித்தனர். இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவ்வச்சமாதங்களில் கபிலர்பாடியசெய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மணமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திராயனார் “கொடுக்கி லாதனைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சீன, புலவர் பலராலும்புகழப்பட்டுள்ளது. இவன்பெயர் வேள்பாரி எனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர் கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தபுலவர் புறத்திணைகளுகனார். ௧0௫, ௧0௬, ௧0௭, ௧0௮, ௧0௯, ௧௧0, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪. ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0, ௧௫௮, ௧௭௬, ௨00, ௨0௧, ௨0௨, ௨௧௦

பிட்டங்கொற்றன் :—இவன், குதிராமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாதிபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கருவூர் கந்தப்பின்னைசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார். கசுஅ, கசுக, கஎ0, கஎக, கஎஉ.

பேகன் :—இவன் கடையெழுவள்ளலில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வையாலிற் கோப்பெரும்பேக னென்பதிற்காண்க. கடுஅ.

பொறையாழி கிழான் இவன் பொறையாறென்னு மூருக்குரியவன். மிக்க கொடையை டையே . இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார். கசுக.

மல்லிகிழாண்காரியாதி இவன் குடநாட்டையுடையவன். வருவோர்க்கு மிக்க அன்புடன்கொடுக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப்பாடியவர் ஆவூர் மூலங்கிழார். கஎஎ.

மலையமாண்திருமுடிக்காரி :—இவன், பெண்ணையாற்றங்கரையின்கணுள்ள மலாடென்றுவழங்கும் மலையமாளுட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்க்கும் ஒவ்வொருசமயத்து யுத்தத்திலுதவிபுரிந்தவன். புலவர்க்குப் பரமோபகாரி ; முன்னர்மலையையுடையான் ; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன் ; கடையெழுவள்ளலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே. இவன்குதிராக்குக் காரிபென்று பெயர். இவன்புகழ்முதலியன அடியிற்குறித்த எண்ணமைந்த பாடல்களால் இனிது புலப்படும். கடையெழுவள்ளலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன் ; இதினை [அடி கக0-ககக] “காரிய குதிராக் காரியொடுமலைத்த, வேரிக் குதிரா யோரியம்” என்னும் சிறுபாணற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும் “துஞ்சா முழுவிற் கோவற் கோவன், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப் பெண்ணையம் பேர்யாற்று துண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதப்பி னின்பே தைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற் செகுவேன் மலையன், முன்னாக்கானம்” எனவும், “ஓடாமலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுமிக்கார்” எனவும், “ஆரியர் துவசுநிறிய பேரிசை முன்னர்ப், பலருடன கழித்தவாண் மலையன் தொருநேற, கோடியாங்கு” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் மலையமான்னெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர், மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஉக, கஉஉ, கஉக, கஉச, கஉசு, கடுஅ.

மலையமாண்சோழியவேனாதி திருக்கண்ணன் :—இவன் மலையமாளுட்டுள்ள கோவலூர்க்கரசன் ; முன்னர் மலையையுடையவன். சோழராசனுக்குப் பேருதவிபுரிந்தோன். இரவலர்க்கு வைப்புத்திரவியம்போன்றவன். இவன்பெயர் மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கிள்ளியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார். கஎச.

மலையமாண் மக்கன் :—இவர்கள், தம்குலப்பகைவனாகிய சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சியகிள்ளிவளவன் தம்மை யானைக்கு இடத்தொடங்கியபொழுது கோவூர்கிழாராற் பாடி உட்கொடுக்கப்பட்டார்கள். சசு.

மாங்குடிமருதனார்:—இவர் பத்துப்பாட்டுள் மதனாக்காஞ்சி ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் நன்குமதித்துப் பாடப்பட்டார். ௭௨.

மாவளத்தான்:—இவன் சோழன்நலங்கிள்ளி தம்பி; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர்கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் 'நீ சோழன்மகனல்ல' என்றுசொல்ல, நாணமுற்று, யின்பு அவரார்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார். ௪௩.

முக்காவல்நாட்டு அழர்மல்லன்:—இவன் மற்போரீற் சிறந்தவன்; உறையூரிலிருந்த சோழனுகிய தித்தன்மகன்; சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநகிள்ளியாற் பொருது கொல்லப்பட்டவன். இவன் காலத்தவர் சாத்தந்தையார். ௮௦, ௮௧, ௮௨.

முழன்:—இவன் நரசன். வினாந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச்சாத்நரரால் பட்டா பாடப்பட்டான். இவன்காலத்தவர் அவரே. ௨௦௬.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிநம்பொறை:—இவன் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் கட்டுண்டான்; இவனைப்பாடியவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். ௧௭, ௨௦, ௨௨.

வாடிப்பலம்பிற்ற பாண்டியன்:—இவன் கடற்றெய்வத்திற்குப் பெரியதோர் விழவுசெய்தான்; பழையாற்றையுண்டாக்கினான். இன்னும் இவன்பெருமையை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் முணர். ௧.

வல்லாரி கிழார்பண்ணன்:—இவன் வல்லாரென்னு மூரிலுள்ளவன்; பண்ணென்னு மியற்பெயரையுடையான்; சிற்றரசன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோனாட்டு முகையலார்ச்சிறுகருந்தும்பியார். ௧௮௧.

வல்லிலோர்:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; கொல்லிமலைக்கும் அரைச்சார்ந்த நாட்டிற்கும் தலைவன்; "காரிக் குகினைக் காரியொடு மலைந்த, ஓரிக் குகினை யோரியும்" எனச்சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்து கூறினர். இவன்பெயர் ஆதனோரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர் வன்பரணர், கழைதின்யானையார். ௧௩௨, ௧௩௩, ௧௩௮, ௨௦௪.

வாட்டாற்றெழினியாதர்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி. வாட்டாறு என்னு மூரிலுள்ளவன். இவனைப்பாடியபுலவர் மாங்குடிக்கிழார். ௩௧௬.

விக்கிண்கோன்:—இவன் சிற்றரசருளொருவன். பாரிமகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய கபிலரே. ௨௦௦.

வேளிமான்:—இவன் சிற்றரசன்; மிக்ககொடையாளி; இவன்காலத்தவரும், இவனிற்றதயின்பு யிரிவாற்றாறுவருங்கிப்பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார். ௧௬௨, ௨௦௭, ௨௧௭, ௨௩௮.

வேங்கைமார்பன்:—இவன் காணப்பேரெயிலின்தலைவன்; பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்தப்புலவர் ஐயூர்மூலக்கிழார். ௨௧.

வேளி எலிவி:—இவன், *வேளாளர் உழுவித்துண்போர்வகையினன். யிழலைக் கூற்றத்துத்தலைவன். யிருத்தகொடையாளி. தலையாலங்காணத்துச்செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன். பாரி என்னும் வள்ளை இவன்குலத்தோனென்பர். “ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி”, “எவ்வி தொல்குடி”, “போரடு தாணெ யெவ்வி” என இப்புறநானூற்றிலும், “எவ்வி யிழந்த லுறமையாழ்ப்ப பாணர், பூவில் வறுந்தலை போல” என வேறுநூலிலும் சான்றோர் இவனைப்புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. இவனைப்பாடியவர்கள் மாங்குடிசுழார், கபிலர், வென்னெருக்கியார். இவருள், இவன் இறந்தபின் வருந்திப்புலம்பியவர் வென்னெருக்கியார். உச, உ௦௨, உ௩௩, உ௩௪.

வேளிபாரி:—இவன் கடையெழுவள்ள்களி லொருவன்; இவன்வரலாற்றை பாரி என்பதிற்காண்க. ௧௦௫, ௧௨௦, ௨௩௩.

வையாவிக்கோப்பெரும் பேகன். இவன், கடையெழுவள்ளில் ஒருவன். மலை நாட்டையுடையவன். மயிற்பறவைக்குப்போர்வைகொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது. ஆவியர்குடியிற் பிறந்தவன். இதனை இவன்பெயராலும், சிற்பாணாற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத்துறத்தனால், ‘இவனை யங்கீகரித்துக்கொள்க’ என்று கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான். ‘கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப்பாடாண்பாட்டு’ என்பது தொல்காப்பியம், புறத்தினையியல் ௩௫ - ம் சூத்திரம் நச்சினூர்க்கினியருடா. (அடி - அ௫ - அ௭), “காண மஞ்சைக்குக் கலிங்க கல்கிய, வருத்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க ளுடன் பேசனும்” என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேகனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள், பாணர், கபிலர், வன்பாணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றார்கிழார். ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௫௮.

* வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டி லமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழ நாட்டுப்பிடலும், அழுந்துரும், நாங்கும், நாலும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாருமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளெனவும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காவிதிப்பட்டமெய்தினோரும், குறமுடி குடிப்பிறந்தோர்முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம் என்பது, தொல்காப்பிய அகத்தினையியல் ௩௦ - ம் சூத்திரம் நச்சினூர்க்கினியருடா.

பாடப்பட்டோருடைய நாமபேதங்கள்.

அதியமான் தகடூர் பொருநைவீழ்ந்த எழினி.
அதியமான் தகடூர் ஏறிந்துவீழ்ந்த எழினி.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி.
அதிகமான் நெடுமானஞ்சி.
நெடுமானஞ்சி.
அஞ்சி.

டுமானஞ்சிமகன் பொருட்டெழினி.
ன் பொருட்டெழினி.

சூன்மகன் பெருஞ்சாத்தன்.
சாத்தன்.

ஓய்மான் நல்லிக்கோடன்.
ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடன்.

கண்மரக்கோப்பெருநள்ளி.
கண்மற்கோப்பெருநள்ளி.
நள்ளி.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.
பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி.
உக்கிரப்பெருவழுதி.
கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.
சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

சிறுகுடி.கிழான்பண்ணன்.
பண்ணன்.

சேரமான் கடுக்கோவாழியாதன்.
சேரமான் செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன்.
சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுக்கோவாழியாதன்.

சேரமாஞ் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை.
சேரமாண் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை.

சோமான் பாமுனூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.
சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி.

சோமான் பாலேபாடிய பெருங்கடுங்கோ.
பாலேபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி.
யோன்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்.
சோழன் கரிகால்வளவன்.
கரிகாலன்.

சோழன் நல்லுத்தான்.

சோழன் நலங்கிள்ளி.
சேட்சென்னி.
புட்பகை.
தேர்வண்கிள்ளி.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி
சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிற்ற்கிள்ளி.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்.
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.
நெடுஞ்செழியன்.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்.
பாண்டிகுறுங்கிரைச சாககையவன்.

பாரி.
வேள்பாரி.

பிட்டங்கொற்றன்.
பிட்டன்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி.
மலையமான்.
காரி.
மலையன்.

மலையமான் சோழியவேனுகிதிருக்கண்ணன்.
மலையமான் சோழியவேனுகிதிருக்கிள்ளி.

வல்லிலோரி.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன்.
பேகன்.

புறநானூற்றின் விஷயஞ்சிகை.

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அ.

அகநாடு, உஅ.
 அகல், உசுக்.
 அகழி, கசு, கஅ, உக, லவ, லுடு.
 அகிற்புகை, லுலவ.
 அகுதை (=ஒருவன்), உலக, லசுவ.
 அவருசம், கசு.
 அசசமரம், கடு, கடு, உடுசு.
 அஞ்சி, கக, கஉ, கடு, உடுசு, லகடு,
 லகடு.
 அடக்கமுடைமை, லடு.
 அடிசில், ககடு
 அடிபுறை (=ஒருவகைவணக்கமொழி),
 சுவ, ககஅ.
 அடிப்பு, கசுச, லவஉ.
 அண்டரன் (= ஆயென்னும்வள்ளல்),
 ககக, உசக.
 அண்ணத்தல், லுசு.
 அணில, உசசு, லடுவ.
 அதரிதிரித்தல், லவடு, லவக, லவக.
 அதியமான்றெடுமானஞ்சி ஏழரசரோடு
 போர்செய்தது, கக.
 அதியமான்றெடுமானஞ்சிபனைமாலையை
 யுடையனென்பதும், சேரருடைய உ
 றவினெனென்பதும், கக
 அதியமான்றெடுமானஞ்சியின் முன்றோ
 ர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குத் தேவர்கள்
 வந்திருந்ததோர்சோலை, கக.
 அதியமான்றெடுமானஞ்சியின்முன்றோர்
 கரும்பை இவ்வுலகிற்கொணர்ந்தது,
 கக, லகஉ.
 அதியர், கக, லகஉ.
 அதிரல், உசக.
 அந்தணர், க, உ, ச, க, உசு, லச
 கக, கஉ, சூஉசு, லசக, லசஉ
 லசவ.

அந்தணர்க்கு அரசன் நாடுகொடுத்தல்,
 கஉஉ.
 அந்தணருடைய அக்கினிகாரியம், கஉஉ.
 அந்தணருடைய ஆசி, சு.
 அந்தியக்கிரியை, லசுலக.
 அந்துவஞ்சரத்தனை, கக.
 அம்பர், லசுடு.
 அம்பலம், லுஉ.
 அம்பருத்தூணி, சஅ.
 அம்பு, க, கக, கக, உக, சக, கடுஉ,
 கசுஅ, உஅவ.
 அம்புத்தொடை, கடுஉ.
 அம்புலிகாட்டல், கசுடு.
 அமிர்தம், கஅஉ.
 அயினாயின், சுவ.
 அத்தநூல், கசுசு.
 அரசா (=அரசன்), கஅ, லுசு, ககக,
 ககக, கஉவ, கடுசு, கடுசு, சுவ,
 கஅசு, கஅக, உசுடு.
 அரசாஅடி, வ.
 அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்டமு
 டையராதல்வேண்டுமென்பது, உடு
 அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டிய
 வை, உகக.
 அரசர் இராப்பொழுது போக்குதல்,
 லசுசு.
 அரசர் இறைகொள்ளுமுறை, கஅசு.
 அரசர் இன்சொல்லும் எளியசெவ்வியும்
 உடையராதல்வேண்டுமென்றல், லுடு,
 சடு.
 அரசர் உலகத்தைவலமாகவந்து பகை
 வலாவெல்லுதல், லக, உஉடு.
 அரசர் ஒருபக்கம்சார்தலாகாதென்பது,
 சு.
 அரசர்களில் யுத்தத்திலிறமாமல் நோயா
 ல்றந்தவர்கள் சுவர்க்கம்புகுதற்கு அவ
 ர்கருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி
 வாளாற்பினத்தல், கக.

வீ ஷ ய ரூ சி கை .

அரசர்களினியல்பு, ௩௫, ௫௫, ௭௪.
 அரசர்களுடைய குடைகள் செல்லுமுறை, ௩௧.
 அரசர்குதிரை, ௨௬௯.
 அரசர்கை, ௭.
 அரசர்கைச்செயல், ௧௪.
 அரசர்கோயில், ௧௭௭.
 அரசர் சிவாலயத்தை வலம்வருகையில் அவர்குடை தாழவேண்டிமென்பது, ௬.
 அரசர் சினந்தளரியவேண்டுகாலம், ௬.
 அரசர்செல்வம், ௧௧௭.
 அரசர் தம்வலியை அடக்கிக்கொள்ளுதல், ௩௦.
 அரசர் தமக்குரிய அடையாளமாலையுடனே புறத்திணைமாலையயுஞ்சூடுதல், ௨௨.
 அரசர்தலைவணங்குமிடம், ௬.
 அரசர் துறந்து தவஞ்செய்தல், ௨௧௭, ௨௫௧, ௨௫௨.
 அரசா நாடுகாத்தல், ௫.
 அரசர் நெறியறிந்து இறைகொள்ளவேண்டுமென்றல், ௧௮௪.
 அரசர் பகற்பொழுதுபோக்கல், ௬௧, ௩௬௫.
 அரசர் பகைவர்ஊரைக் கொளுத்தலும் அவர்காவன்மரத்தை வெட்டுதலும், ௭, ௨௩.
 அரசர் பகைவர்பிழையைப் பொறுத்தலும் அவரையழித்தற்கு உசாவுதலும், ௨.
 அரசர் பாணர்க்குப் பொற்றாமரைகொடுத்தல், ௬௧.
 அரசர் பாவிகளோடு சேரலாகாதென்றல், ௫.
 அரசர் பொதுச்சொற்பொருமை, ௮.
 அரசர் போரிற்சபதஞ்செய்தல், ௨௫, ௭௧, ௭௨, ௭௩.
 அரசர்மாப்பு, ௩, ௭, ௨௯.
 அரசர் யாகஞ்செய்தல், ௨௬.
 அரசர்வலி, ௨, ௭.
 அரசர்வில், ௭.
 அரசர்வீரத்தைப் பாடினிபாடுதல், ௧௧.
 அரசர்வீரம், ௩௧.
 அரசாருள், ௨.
 அரசருடைய அக்கினிகாரியம், ௨௫௧.
 அரசருடைய அரசன்மனைவாயிலிற் பள்ளியெழுச்சிக்காலத்திற் சங்கமூதப்படுதல், ௨௨௫.

அரசருடையகாலையோலக்கம், ௨௬.
 அரசாட்சி, ௬, ௭௩, ௧௮௫.
 அரசரிமை, ௭௫.
 அரசன், ௧௭, ௨௦, ௬௭.
 அரசம், ௩௬.
 அரிசி, ௧௪௦, ௩௭௧, ௩௯௧.
 அரிவான், ௩௪௮.
 அருஞ்சுரம், ௨௩.
 அருந்ததி, ௧௨௨.
 அருவந்தை, ௩௮௫.
 அருவி, ௧௦௫, ௧௧௫, ௧௨௪, ௧௨௬, ௧௩௭, ௧௪௩, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௫௦, ௧௫௨, ௧௫௪, ௧௫௮, ௧௬௮, ௧௬௮, ௨௨௬, ௨௫௧, ௨௫௨, ௩௬௬, ௩௬௮.
 அரையமென்னும்கரம் கழாஅத்தலையாரால் அழிந்ததற்குக்காரணம், ௨௦௨.
 அல்லிப்பாவை, ௩௩.
 அல்லியக்கூத்தி, ௩௩.
 அல்லியரிசியுணவு, ௨௫௦.
 அலை, ௨.
 அவரை, ௧௨௦, ௨௧௫, ௩௩௫, ௩௭௫.
 அவலை வாயிலடக்கிக்கொண்டு மடுவிற்குப் பாய்தல், ௬௩.
 அவிழ், ௧௫௧, ௧௬௦.
 அழுகை, ௧௪௪.
 அளவர், ௩௦.
 அறச்சபை, ௭௧.
 அறஞ்செய்யவேண்டுமென்றல், ௨௮.
 அறப்போர், ௧, ௬௨.
 அறம்பொருளினின்பம், ௨௮, ௩௧.
 அறிவில்லார், ௧௮௬.
 அறிவுடையோன் இனையறையினும் அரசன் அவன்வழிச் செல்வானென்பது, ௧௮௩.
 அறிவுடையோன் வறுமை பயன்படுதலும் அறிவில்லாதோன்செல்வம் பயன்படாமையும், ௧௧௭.
 அறிவையுடைய அரசனாலுண்டாகும் கன்மையும் அஃகில்லாதோனால் உண்டாகும் தீமையும், ௧௮௪.
 அன்பில்லாதபார்வை, ௨௧௦.
 அன்னச்சேவல், ௬௭, ௧௨௮.
 அன்னம் மீனை உண்ணுதல், ௬௭.
 அனுடநான், ௨௨௧.

ஆ.

ஆகாயத்தின் மேற்பாகத்திற் காற்றுச் செல்லாதென்பது, ௩௫.
 ஆகாயம், ௨, ௩௦, ௩௫, ௨௨௮, ௨௭௦.

ஆகுதிசெய்தல், கூக.
 ஆகுளி (=பறைவிசேடம்), கூகக.
 ஆசினிமரம், கருஅ.
 ஆஞ்ஞாசக்கிரம், கூக, உஎ0.
 ஆட்டிறைச்சி, உசக.
 ஆட்டிணம், ருச.
 ஆட்டுக்கிடாய், கூக, ககக, உசுஉ, கூசுச.
 ஆடு, ருச, ககஎ.
 ஆடை, கூஅக.
 ஆண்புலி, ருஉ.
 ஆண்மை, ருரு, கருச.
 ஆண்யானை, ச0.
 ஆத்திரம், சரு, கூகஅ.
 ஆத்திரமலை, சக, சரு, அக, அஉ.
 ஆதனழிசி (=ஒருவன்), எக.
 ஆதனூங்கன், கரு, கூஅக.
 ஆந்தை (=ஒருவன்), எக.
 ஆபரணம், சுக, சுக, அஅ, க0ரு, கக0, ககஅ, ககஅ, ககச0, ககக, உ00, உகஅ, உஉஉ.
 ஆம்பல, கூச, சுக, எ0, உ0க, கூஅக.
 ஆம்பல்லரால் தழைசெய்தல், உசஅ.
 ஆம்பலிலை, உசக.
 ஆம்பலிலையால் மதுவையுண்டல், உ0க.
 ஆம்பலினிடத்துண்டாகும் புலஸரிசியைக் கைம்மைகோன்பிணருண்டல், உசஅ.
 ஆம்பற்கிழங்கு, கஎச.
 ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனை, கூக, கூருஉ.
 ஆழா, அ0.
 ஆழர்மலவன், அ0.
 ஆமை, சஉ, எ0, உசக, கூகக, கூஅஎ.
 ஆமைமுட்டை, கஎச.
 ஆமையிறைச்சி, உகஉ.
 ஆய் (=ஒருவள்ளல்), கஉஎ, கஉஅ, ககஉ, ககக, கூச, ககரு, ககச, கருஅ, உச0, கூச, கூரு.
 ஆய் இரவலர்க்கு யானை கொடுத்தல், கஉக.
 ஆய்குடி, ககஉ.
 ஆய் சுரபுண்ணைப் பூமாலையையுடையவனென்பது, ககக.
 ஆயர்மகள், உகரு.
 ஆயுதக்கட்டில், சக.
 ஆயுதக்காம்பு, கூரு.
 ஆயுதக்கொட்டில், கூரு.
 ஆயுதங்களுக்கு நெய்யூசிப் பீலியணிந்து மாலேகுட்டுதல், கூரு.

ஆயுதப்புண்வடுவற்ற உடம்பு, கஅ0.
 ஆயுதம், சக, கூரு.
 ஆரக்கால், உருச.
 ஆரம், கருஉ, கூசுஉ, கூசஅ, கூஎஉ.
 ஆரல்மீன், உகஉ, உசக.
 ஆரல்மீன்குட்டிறைச்சி, உகஉ.
 ஆரல்மீன்முட்டை, கசஉ.
 ஆலங்காணம், உக.
 ஆலத்தார், கூச.
 ஆலம்பழம், ககக.
 ஆலம்பொந்து, கூசச.
 ஆலம்வீழ், ருஅ.
 ஆலமரத்தில் தெய்வமிருத்தல், ககக.
 ஆலமரம், ருஅ, உருச, கூசச, கூஎ0.
 ஆவிலையின்கண் திருமால்மேவுதல், ககஅ.
 ிடைக்குறை, உகக.
 ின்கூடல், உஎக.
 ஆற்றுநீரை மலைகுறுக்கேதெடுத்திறற்றல், ககக.
 ஆற்றுமணலினும் ஆயுள் சிறக்கவென்றல், கூ, சக.
 ம், ககச.
 சஉ, ககக, ககஉ, உஎக.
 ஆன்பொருத்தம் (=ஒருகடி), கக, கூச, கூஎ.
 ஆனேறு, க

இசைசேகேப்போர் தலையசைத்துக்கேட்டல், உசரு.
 இட்டியவாயில், கஎ.
 இடபக்கொடி, க, ருச.
 இடி, கஎ, கூஎ, ருஅ, அக, கஉச, கச0, உகக, கூசரு.
 இடி வெள்ளியதென்பது, ருஅ.
 இடைகழி, கஎரு.
 இடைச்சி, கூக.
 இடையர் வேனிலில் வேங்கைமரத்தின் கொம்பைக்கழித்தல், உசச.
 இடையன், ருச, உசச, உசரு, கூஉச, கூக, கூகக, கூச0.
 இந்திரவில், உ0.
 இந்திரன்கோயில், உசக.
 இப்பி. ருக.
 இப்பிறப்பு, உகச.
 இம்மை மறமை, உகச.
 இம்மையிற்செய்தவினப்பயன் மறமையில் அனுபவிக்கப்படுமென்றல், கஎச.

இம்மையின்பம், ககக.
 இமயம், உ, சூ, ஈச, ஈக, சூஎ, ககஉ,
 ககக, உகச, ஈகக.
 இயக்கன் (= ஒருவன்), எக.
 இரப்போர்க்கு ஆபரணங்களைக்கொடுத்தல், ஈக.
 இரப்போரியல்பு, சஎ.
 இரவலர், சஅ, எ0, ககக, கஈக,
 ககஉ.
 இரவலர்ஊர்ப்பொதுவில்லத்தங்கல், கஉஅ.
 இராவணனைக் கொண்டுபோகப்பட்ட
 பொழுது சீதை ஆபரணங்களைக்கழு
 ந்றிப்போகட்டது, கஎஅ.
 இருக்கோவேள், உ0க, உ0உ.
 இருசுடர், சஈ.
 இருப்பைப்பூ, கஅச.
 இரும்பு, கஎ0.
 இரும்புண்டீர், உக.
 இருமருத்து, எ0.
 இரும
 இருவாட்சி, ஈசஉ.
 இருவினை உகச.
 இருவினையன் இல்லையென்பாரோடு
 சேரலாகாதென்பது, உக.
 இருள், க0, க0உ, கஎச.
 இலக்கம் (= லக்ஷியம்), ச.
 இலங்கை, கஎக.
 இலந்தைமரம், ஈஉஈ.
 இலந்தைமன்றம், ஈச.
 இலைக்கறி, கச0, கஈக, ககஎ.
 இலைக்கறியில் அரிசிமாவைத் தூவுதல்,
 கச0.
 ினைன், உஅஎ, உஅக.
 க0க.
 இளம்பல்கோசர், கஈக.
 இளமரச்சோலை, உகக.
 ரமை, சஎ.
 ராயபெண், ஈசக
 இறந்தபின்பு செய்யுங்கிரியை, ஈக0
 இறந்தவருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்
 தல், கக.
 இறந்தவீரன்பெயரை நகிகல்லில் எழுது
 வித்து அதிற் பீலியைக்குட்டி அவ்வி
 டத்தப் புடைவையாற் சிறியபந்தர்
 போடுவீத்தல், உச0.
 இறந்தோர்க்குப் பல்கொடுக்கு மிடம்,
 உசக.
 இறந்தோருடம்பைச் சுடுத்தல், உகக,
 உச0.

இறந்தோனுக்கு மெழுக்கப்பட்ட சிறிய
 இடத்தில் தருப்பையின்மேல் அவன்

இறமீன் (இஃது வழங்
 கும்), ஈசஉ.
 இறைச்சி, கச.
 இன்சொல், ச0.

ஈ.

ஈந்து (= ஒருமரம்), ககக.
 ஈயல், ஈக, ககக.
 ஈர், ககக
 ஈரந்தூர், கஅ0.

உட்பகை, சஅ
 உடன்கட்டையேறுதல், உசக.
 உடுக்கை, எ0.
 உடும்பின்நிணம், ஈஉக.
 உடும்பு, சஅ, கஈஉ, ஈஉஈ, ஈஉஈ,
 ஈகக.
 உடை, ஈஈக.
 உடைந்தவளை, க0.
 உடைப்புக்கலை அடைத்தல், எ.
 உடைமரம், ஈகக.
 உடைமூள், ஈஉச.
 உண்கலம், கச0, உஈஈ.
 உண்ணுதல், சக, உகஉ
 உண்பன நாழி உடுப்பன இரண்டெண்
 தல், கஅக.
 உண்போர் சபதஞ்செய்துகொண்டெண்
 னுதல், கஎஅ.
 உணவின்சிறப்பு, கஅ
 உணவு, கஉஎ, ஈஅஉ.
 உணவு ஆக்கல், கச
 உணவுகொடுத்தோர்ப்பருமை, கஅ.
 உத்தரநான், உஉக.
 உப்பு, ச0, ககக, கஅக
 உப்புவண்ம, ச0.
 உப்புவாணிகர், அச, க0உ, ககக, ககக.
 உரல், ககக.
 உருளி, உஉஅ.
 உருளை, கஅஈ.
 உலக்கை, உஉ, ககக.
 உலகத்திற்கு அரசன் உயிரென்றல்,
 கஅக.
 உலகம், கஈஈ.
 உலகங்காக்குந்தேவர், ஈக.
 உலகியற்கை, எஈ, ககச.
 உலை, கஈக, கஎஉ.

விநயகுசிகை.

உலையிடத்து அடைகல், க௭0
 உலோபமுடைய நட்பு ஆகாதென்றல்,
 க௭0.
 உவர்க்குவல், ௩௩௧.
 உவா, ௬௫.
 உவாவில் சூரியனும்சந்திரனும் தம்முட்
 சந்தித்தல், ௬௫.
 உழவர், க௩, ௪௨, ௬௫, ௧0௧, ௨0௧,
 ௨௩0, ௨௮௧, ௩௮௪, ௩௯௫.
 உழவர்தொழில், ௧௩.
 உழவர்மகளிர், ௩௩.
 உழவிற்பெருமை, ௩௫.
 உழுத ஒருமைக்கடா, ௧௨௫.
 உழிநைஞர்கொடி, ௭௬, ௭௭
 உழிநைஞர்கொடியைச் சூடுதல், ௭௬,
 ௭௭
 உழுஞ்சில், ௩௭0.
 உழுதல், ௧௨0.
 உழுந்து, ௨௬௧.
 உள்ளடி, ௧௭௧.
 உற்பாதடி, ௩௫, ௪௧, ௧௧௭, ௨௨௧,
 ௩௮௮, ௩௯௭.
 உழைபூர், ௩௬, ௫௮, ௬௭, ௬௮, ௬௯,
 ௨௧௨, ௩௫௨, ௩௬௫
 உறைபூச்சிசபை, ௩௬
 உண்மையம், ௩.

உள

உள்கம்புல், ௩0௭, ௩௨௪.
 உளமன், ௨௬௮.
 உளர், ௮௩, ௩௫௧, ௩௭௧.
 உளர்காப்பவர் இடையாமத்தில் விளக்
 குக்கொண்டுசெல்லுதல், ௩௭.
 உளராச்சுறிதல், ௭0.
 உளன், ௩௮௪.
 உளன்சோற்றுத்திரை, ௩௩.

உ

உட்டாநாட்பிறை, ௧௪௮.
 உடுத்துவிட்டுச்செல்லுதல், ௬௬.
 உண்ணெய்துறா, ௫0
 உணவகையெச்சம், ௨௮
 உந்திரப்பொறி, ௧௭௭.
 உய்ப்பன்றித்ததை, ௧௭௭.
 உயிலென்னுமூர், ௭௧
 உருக்கு, ௧0௪.
 உருது, ௬0, ௧0௨, ௩௨௭, ௩௬௬.
 உருமை, ௫, ௨௬௭.
 உருமைக்கடா, ௬௯, ௩௬௬, ௩௬௫.
 உல்லரி (=ஒருவாத்தியம்), ௧௫௨.

உலி, ௧௯0, ௨௧௧, ௨௩௭, ௩௨௧, ௩௨௨,
 ௩௨௪.
 உல்வி (=ஒருவேள்), ௨௪, ௨0௨, ௨௩௩.
 உழினி அதுயமாள் கூவிளங்கண்ணியை
 யுடையவனென்பது, ௧௫௮.
 உழினி, ௨௩0.
 உழுகடல், ௮௧.
 உள்ளிளங்காய், ௧௨0.
 உறம்பு, மழைபெய்யுங்காலத்தைப்பார்
 த்து முட்டையையெடுத்துக்கொண்டு
 மேட்டுநிலத்தைதயைதல், ௧௭௩.

உ

உணி, ௩0௫.
 உதம் (=உற்றம்), ௩௨௨.
 உர்க்களவுருவகம், ௩௬௬.
 உழிலாஞ்சீன, ௬௧.
 உழுவள்ளல், ௧௫௮.
 உற்றுத்தோல்முரசம், ௨௮௮.
 உறு, ௨௫௧, ௨௮௮, ௩௩௧
 உறைக்கோன் குறவர்சிலைவென்பது,
 ௧௫௭.

ஐந்தலைநாகம், ௩௭.
 ஐம்படைத்தாலி, ௭௭.
 ஐம்பூசம், ௨.
 ஐம்பொறி, ௨௬௬.
 ஐவனநெல், ௧௫௧, ௧௭௨.

ஐ

ஐருகட்பறை, ௨௬௩.
 ஐருதலைமாகிணை, ௬௪, ௩௬௨, ௩௬௪.
 ஐருமாரிலம், ௧௮௪.
 ஐல்லையூர்காடு, ௨௪௨.
 ஐற்றமையின்பயன், ௫௮.

ஐ

ஐடம், ௨௬௧.
 ஐதம், ௨௨.
 ஐரி (= ஒருவள்ளல்), ௧௫௨, ௧௫௩,
 ௧௫௮, ௨0௪.

ஐ

ஐளவைநெல்லிக்கனிபெற்றது, ௬௧.

ஐ

ஐக்கை, ௧௬௧.
 ஐட்டில, ௮௨, ௨௮௪.
 ஐடப்பெட்டி, ௩௩.
 ஐடம்பன், ௩௬௫.
 ஐடம்பு, ௨௩.
 ஐடமாவேறு, ௨0௨.

கடல், ௨, ௨௦, ௩௦, ௩௧, ௩௩, ௪௨, ௪௯,
 ௩௩, ௩௮, ௪௪, ௧௨௨, ௧௩௭, ௧௩௪,
 ௧௪௦, ௧௪௧, ௨௦௪, ௩௮௪.
 கடல்நீர், ௧௯௮.
 கடல்முள்ளிப்பூமாலை, ௨௪.
 கடலை, ௧௨௦.
 கடற்கரை, ௧௭, ௨௪, ௪௮, ௪௯, ௬௦, ௩௮௪.
 கடற்றுளி, ௧௯௮.
 கடற்றெய்வவிழா, ௬.
 கடன்மணல், ௧௯௮.
 கடாவழித்தல், ௩௩௩.
 கடுவன், ௧௩௮, ௨௦௦.
 கடைக்கொள்ளி, ௧௦௮.
 கடைசியர், ௬௧
 கடைந்துகொடுப்பெரித்தல், ௧௩௦, ௨௪௭.
 கடைமடை, ௪௨.
 கண்கள்பசுத்தல், ௬௪.
 கண்டரக்கோ, ௧௩௧.
 கண்ணன், ௩௮.
 கண்ணி, ௩௯, ௭௪, ௧௪௩, ௧௪௪.
 கண்ணறை, ௧௩, ௬௧.
 கண்ணேணி, ௧௦௩.
 கணவளிற்றத்தின் மனைவி கூந்தலைக்கீக்
 கிக்கொள்ளுதல், ௨௩, ௨௬௮, ௨௩௦,
 ௨௪௧
 கணவனையிழந்தமனைவி ஆபரணங்களை
 நீக்கிவிடுதல், ௨௨௪.
 கணவனையிழந்த மனைவியின் புலம்பல்,
 ௨௩௩, ௨௩௪.
 கணவனேடுசேர்ந்திருக்கும்களிர், ௧௯௪.
 கணிச்சிப்படை, ௪௨, ௧௯௩.
 கணையமரத்தாற்கதவைத்தடித்தல், ௧௭.
 கணையமரம், ௧௪, ௩௯, ௪௧, ௬௦, ௬௮.
 கதவு, ௪௪, ௩௪௧.
 கதிர், ௧௯௮, ௧௯௦.
 கந்தன், ௩௮௦
 கந்தாரமென்னுது, ௨௩௮
 கப்பல், ௧௩, ௨௪, ௩௦, ௬௪, ௧௨௪,
 ௨௩௮, ௩௪௮, ௪௦௦.
 கப்பற்பாய், ௩௦.
 கபிலர், ௩௩, ௧௭௪.
 கபிலர் அந்தணரென்பது, ௨௦௦.
 கபிலர் பாரியின் நண்பரென்பதும் அந்
 தணரென்பதும், ௨௦௧.
 கம்பியை தூலென்றல், ௨௧.
 கம்பியன், ௩௩௨.
 கயன்மீன், ௨௪௯.
 கயன்முள், ௧௯௩,
 கரந்தை, ௨௪௧, ௨௬௯, ௩௪௦.

கரம்பை, ௨௮௩, ௩௦௨.
 கராம், ௩௭.
 கரிகாற்பெருவளவன் யாகஞ்செய்தது,
 ௨௨௪.
 கரியமுருகி, ௨௪௬.
 கருங்கல், ௩.
 கருடக்கொடி, ௩௬
 கருநெய்தல், ௧௪௪
 கரும்பறுப்பார், ௪௨
 கரும்பனூரன், ௩௮௧.
 கரும்பின்பூ, ௩௩, ௩௮௪
 கரும்பு, ௧௪, ௨௨, ௨௪, ௨௮, ௩௩, ௪௨,
 ௧௩௭, ௩௨௨, ௩௮௪.
 கருவூர், ௧௧, ௩௨, ௩௬, ௩௭௩, ௩௮௭.
 கருளை, ௩௯௩, ௩௯௮
 கல், ௬௦.
 கல்வியில்லாதவனைத் தாயும்வெறுப்பா
 ளென்பது, ௧௮௩.
 கல்வியுடையோன் கீழ்க்குலத்தோரையி
 னும் அவன்கல்வியின்பொருட்டி மே
 ற்குலத்தோனும் அவனுக்கு வழிபாடு
 செய்வானென்பது, ௧௮௩
 கல்வியையுடையோர் வறுமையால் அக்
 கல்வியை வெறுத்தல், ௩௮௮
 கல்விவிளக்கமுடையோர், ௩௪
 கலப்பை, ௧௯, ௨௦, ௩௬
 கலாவம், ௧௩௩, ௧௪௪
 கலர்த்தவழி, ௧௧௪.
 கவரிமா, ௧௩௨
 கவைத்தவெழுள், ௬௮
 கழுஞ்சி, ௧௧
 கழல்முள்வேலி, ௩௦௬.
 கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்
 செய்து செறிக்கப்பட்ட உருக்களை
 யுடைய கேடகம், ௧௭.
 கழல், வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்ட
 ப்பரிவெதன்றல், ௧௦௦.
 கழி, ௧௭, ௨௬, ௪௮, ௩௩௯, ௩௮௪.
 கழுநிச்சேவல், ௨௬௮.
 கழுஞ்சு, ௩௭௦.
 கழுதை, ௧௪, ௩௯௨.
 கள், ௨௯, ௬௮, ௮௦, ௧௧௩, ௧௨௩, ௧௭௨,
 ௨௧௨, ௨௯௦.
 கள்ளி, ௨௨௩, ௨௪௩, ௩௨௨, ௩௬௦,
 ௩௬௩.
 கள்ளி நீழற்கடவுள், ௨௬௦.
 கள்ளின் கலங்கல், ௨௯௮.
 கள்ளின் தெளிவு, ௩௬, ௧௧௩, ௧௨௦,
 ௧௭௦, ௩௬௦, ௩௯௨, ௩௯௭.

கள்ளிந்தெளிவைப் பாணர்க்குக்கொடு
த்தல், கஎ0.

கள்ளிந்தெளிவைப் பொற்கலத்துண்
ணல், உசு, றுசு.

கள்ளையுண்டோர் விடாய்மிசூத்தப் புளி
ச்சுவையை விரும்புவரென்றல், கஎஎ.

களங்கொள்ளுதல், சுஉ

களமா, உகஉ.

களாநிலக்கிணறு, ககக.

களர்நிலம், கசஉ, ககக, உஉரு, உசுரு,
உசு0, கசுஉ.

களவேள்வி, உசு, அஅ, கஎஉ

களவேள்விமுதவியன போருக்குரிய வி
ழாவென்றல், அஅ

களாப்பழம், கஉஎ, கசுரு, கஎஎ.

களி (=மண), உசுசு

களைகளைதல், கஉ0.

கறபகச்சோலை, கஅ

கற்பு, ககஅ.

கற்றல்நன்றெனல், கஅக

கறி, கசு

கறையான், றுக

கன்முழை, அசு

கண்ணிப்போ, கஎ.

கா.

காக்லை, உகஅ, கசுஉ, கசுஉ.

காஞ்சி, கசுரு.

காஞ்சிப்பூ, கஅ.

காஞ்சிபாடல், உஅக, உசுசு.

காஞ்சிமரலை, கசசு.

காட்டாறு, கஎஎ

காட்டுக்கோழி, றுஉ, கஉ0.

காட்டுநாடு, கசு0.

காட்டுப்பசு, கஎஎ.

காட்டுப்பசுவின்முழை, ககக, கஉக.

காட்டுவழி, கசு0.

காட்டுவாயில், கஅ.

காடி, ககக.

காடு, று, றுஉ, சு0, கசசு, கசுஎ, கசு0,

கஎஎ, உ0சு, உசுஎ, உசுசு, கஅக.

காந்தக்கிழங்கு, கசுஅ.

காந்தக்கிழமலை, கசுஎ.

காந்தண்மொட்டு, கசசு.

காந்தன், க0, கசசு.

காய்த்தநெல், கஅசு.

கார்காலத்துமுழை, ககக, கஉ0, கசஎ.

கார்த்திகைநாளின்முதற்கால், உஉக.

காரிக்குதிரை, கசுஅ.

காரிநாடு, கஉஉ.

காரியாறு, சஎ.

காரைப்பழம், உசுஅ.

காலன், உக, சக, உச0.

காலைப்பொழுது, கசக, உகஉ.

காலைமண்டியாகச்செய்துகொள்ளல்,
அ0.

காலேமுரசம், கசக.

காலையந்தி, கசு.

காலையில் மதுவையுண்ணுதல், கஉக.

காவீற்குத்தியடுதல், கஉஉ.

காவற்காடு, உக.

காவன்மரம், உக, றுஎ, கசுஉ, ககசு.

காவிரிநதி, கசு, சக, றுஅ, சஅ, கசுசு,
கஎசு, ககக, ககக.

காவுதல் (=தோளாற்சுமத்தல்), ககக.

காளாம்பி, கசுசு.

காளை, கஎக.

காற்று, உ, க0, சக, றுக.

காற்றுணவு, சக.

காணப்பேரரண, உக.

கி.

, எஎ, ககஅ

(=ஒருவன்கப்பறை), எ0, எஅ,

எக, ககக, க0சு, ககக, கசுசு, கஎஎ,

கஎசு, கஎஅ, கசுஅ, கசுஅ, கசுசு, கசுசு,

கசுசு, கசுசு, கசுஎ, ச00.

கிணைமகள், ககக.

கிணைமகன், கஎக, கசுஅ

கிணையின்கோல், கசுஅ.

கிளி, ககஅ, ககசு.

கிளிகழகருவி, சக.

ழகடல் சகரால் தோண்டப்பட்டதெ
ன்பது, சு.

கீழ்காற்று, கசு.

கீழ்மடை, சஉ.

கு.

குகை, றுஉ, கசுஉ, கசுஎ, கசுஅ, கஎசு,
கசுஅ.

குச்சுப்புல், உசுஎ.

குடகமலை, கசுசு.

குடநாடு, கஎ, கஎஎ.

குடம், கசுசு.

குடர், கசு0, உஎரு.

குடவாயின்கோட்டம், எசு.

குடிமகள், கசு, கஉ0, கஎ0.

குடிதாங்கல், றுஅ.

குடுமி, ஏள், கசு0, உசுக, கூக0.
குடை (=புனையோலையாற்செய்யப்பட்டது), கூடுஉ.
, திரை, உ, ச, கசு, கடு, கசு, கூக, கூசு, சக, சச, துடு, சக, கூவ, கூஅ, கசு, கசுக, கசுக, கவஅ, ககவ, உ0ந், உஉக, உச0, உஎக, கூக, கூசு, கூசுடு, கூடுஉ, கூடுக

குதிராக்கதி, ககவ.
குதிராத்தொழில், கசு
குதிராப்பந்தி, கவஅ.
குதிராமலை, கடுஅ, கசுஅ.
குப்பி, துசு.
குப்பை, ககசு.
குப்பைக்கீரை, கடுக
குமணன், கடுஅ, கசு0, கசுசு.
குமணன் பெருந்தலைச்சாத்தனார்க்கு வா
ன்கொடுத்தது, கசுடு.
குமரியாறு, கூ, கவ, சுவ.
குயச்சிறுவர் கலம்பகையும்திமிரி, கூஉ.
குயவன், உஉஅ, உடுசு.
குயிலவாய், உசுக.
குரவை, உஉ, உசு, கஉக, கூகசு.
குரங்கு, கூகசு.
குராப்பசு, கூஉடு.
குருடன், கூக.
குருதி, கடு0.
குருதிப்பலி, து0.
குருந்து (=மரவிசேடம்), கூகடு.
குருவிச்சேவல், கூகஅ.
குவளை, சஉ, கடுடு, ககசு, கூகஉ, கூகவ.
குழந்தை, சச, உக0.
குழந்தைகளாலுண்டாகுமின்பம், கஅஅ.
குளநெல், கூக.
குளம், சச, ஏடு, கூசுக, கூஅசு.
குளமுற்றம், கூசு.
குற்றஞ்செய்தோர் வணங்கிடந்தால் அரசன் அவர்களுக்கு அருள்செய்தல் வேண்டிமென்றல், க0.
குற்றஞ்செய்தோரை அக்குற்றத்திற்கேற்ப அரசன் தண்டிக்கவேண்டிமென்றல், க0.
குறி, உசுக, உக0.
குறித்தி, க0அ.
குறிவர், கஉவ, கசுக, கடுவ, உகக, உகசு.
குறிவர்க்குக் காந்தப்புமலை யென்பது, கடுவ.
குறின்குறவோர்மொழியைக் கொள்ளலாகாதென்பது, கூடு.

குறிஞ்சி, கூகசு.
குறிய அரண், கவவ.
, ககக.
குறியெதிர்ப்பை, கசுக.
குறித்தி, கசுக, கூகடு.
குறும்பர், கூவ.
குறும்புழி, உகசு.
குறும்புழி வேட்டுவன், உகசு.
குறையல்லாத மேற்கோளையுடையோரது நட்பைக்கொள்ளவேண்டும், கக0.
குன்றி, கடுக, கூச0.
கூ.
கூத்தச்சுற்றம், கடுக.
கூத்தர், உக, கசுசு, உஉக
கூத்தர் ஆடுகளம், உஅ
கூதளம், கூஅ0.
கூதாளி, கசுஅ.
கூதிரக்காலம், கடு0.
கூந்தல், கூகசு, கஅஅ, ககக, கசுக, கசுவ, உசுவ.
கூந்தலைக் கழற்களியால்வகுந்தல், கூவ, உ0உ.
கூந்தற்குப்புளையுட்டுதல், கசுக.
கூனா, உஉ, கூகஉ.
கூவிளங்கணணி, கடுஅ.
கூவிளவிறகு, கூவஉ.
கூவையிலைப்பந்தா, உக.
கூழ், கசு0.
கூளி, உக.
கூறறையோக்கிக்கூறியது, உஉவ, உக0.
கூ.
கூ, கஅ, கூஅசு.
கூ.
கூசம், உகக
கூககத்தில் இருப்பாணியும் பட்டமுமறைதல், கடு
கூககத்தின்காம்பு, கூஅ.
கூககத்தையும் வேலையும் கைக்கொள்ளுதல், கடு.
கூககம், ச, கடு, கசு, கவ, சுக, கூவ, உஅஉ, உஅடு, கூசடு.
கூகணி, கூசுக, கூகஉ.
கூகழற்பன்றி, கவக, கக0.
கூகவ்வி, துசு, எஉ, கூச0.
கூக.
கூக, துக, கூ0, கூசு.
கூகம்மைகோன்பினருடைய உணவுமுதலியன, உசுக.

கைம்மைநோன்பு, உரு, கூஉ, உசூசு,
உரு0, உசூ0, உசூசு
கைவணமுறி, உருஎ.

கொ.

கொக்கு, கூசஉ, கூகரு, கூகூஅ.
கொங்கர், கரு0.
கொங்கு, கூஎக.
கொடாமையாலுண்டாகும்திங்கு, உஎ.
கொடி, கூஅ, கூசஉ.
கொடியோரைத்தண்டித்தலிலும் செவ்வியோரைப்பாதுகாத்தலிலும் அரசர்க்குச் சோம்பலாகாது, உக.
கொடுங்கோல், உஉ, எக.
கொடுவான், உஉச.
கொடைப்பெருமை, உஎ, உக, கூக, கூஉ, ரூக, கூஉ, ரூரு. க0க, க0உ, க0க, ககூச, கசக, கசூக, கருக, ககெ, கஅ0, கஅக, உ0க, கூசூ.
கொடைமடம், கசஉ.
கொடையாலுண்டாகும்பயன், உஎ.
கொடையாளிகள்செல்வம் இரப்போர்க்கே உரித்தென்பது, ககக.
கொடையின்பெருமையும் கொடாமையின் சிறமையும், உ0ச.
கொடையையுடையோர் பகையைவெல்லவாரென்றல், உஎ.
கொண்கானமென்னுமலை, கருச, கருரு, கருச.
கொண்டை, கூக
கொண்டைமேற் காற்றடிக்கவென்னும் வழக்கு, கூகக
கொண்கானங்கிழான், கருரு.
கொல்லன், கூச, கஎ0, கஅ0, கூகஉ.
கொல்லன் கூடம், கஎ0.
கொல்லன்பணிக்களரி, கூரு.
கொல்லன் வேலைவடித்தல், கஅ0.
கொல்லிப்பாவை, உருக.
கொல்லிமலை, உஉ, கருஉ, கருஅ.
கொல்லை, கருக.
கொள், க0ரு, கூகரு, கூகஉ.
கொள்ளெனென்பதன் உயர்வும் கொள்வேனென்பதன் தாழ்வும், உ0ச.
கொள்ளி, கூஉரு.
கொள்ளை, எஅ.

கோ.

கோக்கு, கூஉக. •
கோசர், கூகக, கூகக.

கோட்டான், உகூஅ.
கோட்புக்கதெங்கு, கஎ.
கோடரல், உக.
கோடரலியினகை, கூச.
கோடைக்காலம், ககஎ, ககக, கஎச, உஉச, உகஎ, கூஅக, கூஅக, கூகரு.
கோடைமலை, உ0ரு.
கோண்டீன், கூகஉ.
கோப்பெருஞ்சோழன், உகஉ.
கோபம், ரூக, எஉ.
கோயில (= அரண்மனை), கூஎ.
கோலோகம், கூ.
கோவதை நமுதலியவற்றை வாங்காற்சொல்லலும் ஆகாதென்பது, கூச.
கோவலூர், கூக.
கோவூர், சஎ.
கோழி, உஅ, ரூஉ, கூசூச, கூஅக.
கோளுடு, ரூச, கூக, ககஎ, கஅ0, ககஎ, கூசூச.

சக்கரம், உகக
சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், கஎரு.
சககமனம், கூஉ.
சகடம், க0உ, கஅரு.
சகடை, கூ0.
சங்கிலி, எச.
சங்கு, ரூச, உஉரு, உகூச, கூகஎ.
சடங்கு, உஉச
சடை, க, ரூச, ககூச, உருக, உருஉ.
சந்தனம், ரூஅ, க0அ, ககக, உகக.
சந்தனவிறகு, ககூஅ.
சந்திரன், கூ, அ, கக, உஉ, உரு, உஎ, கூக, கூஅ, ரூரு, ரூச, ரூக, கூ0, கூஎ, க0உ, ககஉ, ககூ0, உகக, உகூ0, கூஎ, கூகக, கூ00.
சந்து, எஅ.
சந்துசெய்தல், கூச.
சபை, அக.
சமைக்கப்பட்டபாளை, உகஎ.
சல்லி, (= பறைவிசேடம்), கருஉ.
சனியின், ககஎ.

சா.

சாக்காட்டுப்பறை, ககூச.
சாகாடு, உருச.
சாடி, உகஎ, கூகக.
சாத்தன், கூகரு.
சாமரம், ரூ0.

சாரல், க0அ.
 சான்றோர், கச, ககக.
 சான்றோர் சான்றோர்பால் நட்புடைய
 ராவார்; சால்பில்லோர் சால்பில்லோ
 ர்பால் நட்புடையராவா ரென்பது,
 உகஅ.

சி.

சிகரம், ககரு.
 சிங்கம், கக.
 சித்திரம், உருக.
 சிப்பி, ருரு.
 சிலம்பு, கக, அரு.
 சிவபெருமான், க, க, ருரு, ருசு, கக,
 ககசு, ககஅ.
 சிவபெருமான் அணிந்தருளிய பிறை
 நெற்றிப்போல் விளங்குகின்றதென்ப
 து, கக.
 சிவபெருமான் திருக்கோயில், க.
 சிவபெருமான் நெற்றிக்கண், ருரு.
 சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரித்தது,
 ருரு.
 சிவபெருமானுடைய திருவம் கொ
 டி குண்டுக நீலகலம் பிறை
 மாலே வாகனம், க.
 சிற்றான், உக, கக.
 சிற்றாறு, உச0.
 சிற்றார், கசக, கக0, உஅரு, க0உ,
 கஉஅ, கக0.
 சிற்றாரரசர், ககக.
 அரசன் குதிரா, உகக.
 அரசன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்
 மை, எரு.
 சிறந்தகுடி, கருக.
 சிறியயாழ், க0க, கஉ, ககரு, ககஅ,
 கசச, கசரு, கசசு, கசஎ, கருரு,
 உஅரு, க0அ.
 சிறியோன் அரசாட்சிசெய்தல், எரு.
 சிறுகடுகு, உஅக, கருஅ.
 சிறுகாடு, கஉச.
 சிறுகுடி (=ஒருர்), எ0.
 சிறுகுடில், அசு, ககசு, கஉ0, கஉக,
 ககஅ, ககஉ.
 சிறுகுவடு, ககஅ.
 சிறுகுளம், ககஅ.
 சிறுசோற்றுவீழா, கக.
 ி, உகரு.
 சிறுதூறு, கக.
 சிறுபறை, கச, கருஉ.

சிறுபின்னைகள், சக, கக, கச, க0ச,
 ககக, ககக.
 சிறுபின்னைகள் சோற்றை யேற்கிச்செல்
 லுதல், ககக.
 சிறுபின்னைகள் யானையைநீராட்டல், கச.
 சிறுமுழா, க0க.
 சிறுவெண்கடுகு, உகசு.
 சிறுவெண் கடுகைப் பாதுகாவலாகப்
 புகைத்தல், கஅ.
 சீ.

சிப்பு, க0ரு.
 சிலைப்பேன், ககசு
 சீ.

சீ.
 சக்கிரோதயம், கஅரு, ககக.
 சகிர்ந்தபஞ்சு, கஉரு.
 சடுகாட்டில் தெய்வயிருத்தல், உசஎ.
 சடுகாட்டுப்பறவை, உகஅ.
 சடுகாடு, உஉரு, உகஅ, உச0, உசரு,
 உசஎ, உரு0, கருசு, கருக, ககசு.
 சரபுன்னை, கருஅ.
 சரபுன்னைப்பழமலை, ககக.
 சரம், சஎ, க0க, ககசு, கச0, கசக,
 கசக, கருஉ, ககசு, உசரு.
 சகாக்கொடி, ககசு.
 சுவர்க்கத்திற்குமேற்பட்டது கோலோக
 மென்றல், க.
 சுவர்க்கம்புகுதல், உசக.
 சளகு, உசக.
 சுற்றம், சஎ, கக.
 சுறமீன், கக.
 சுனை, க0க, ககசு, ககஉ.

சூ.

சூட்டிறைச்சி, ககக.
 சூடு, உகஉ.
 சூதாடுகருவி, ருஉ.
 சூரபன்மா, உக.
 சூரியன், உ, ச, க, அ, உரு, கச, கரு,
 கஅ, சக, சக, ருரு, ருசு, ருசு, அஉ,
 க0, ககசு, ககசு0, உஉஅ, ககசு, ககசு.
 சூரியனதுகதி, க0.
 சூரியனதுவீதி, க0.
 சூரியனதுவெண்மையைத் தாங்கிச்செல்
 லுமுனிவர், சக.
 சூரியனை அசுரர் ஒருகாலத்துமறைத்த
 பொழுது திருமால் வெளிப்படுத்தி
 யது, ககசு.
 , உஉஅ.

செ.

செங்கழுநீர், ககசு.
 செங்கழுநீரின் முழுப்பூவாற் செய்யப்
 பட்ட தழையென்பதை மகளிர் அறா
 யிலணிதல், ககசு
 செங்கோல், உ௦, கூடு, கூக, சஉ, நூடு,
 ககஎ, உஉச, உக௦.
 செம்மறியாட்டுத்தசை, கூசு.
 செய்யுள், நூ.
 செருந்தி, கூக௦.
 செல்வத்தின்பயன் கொடுத்தலென்றல்
 முதலியன, கஅக.
 செல்வர், கஅஅ.
 செவ்வழிப்பண், கசச, கசக, கசஎ,
 கசக.
 செவ்வாய்மீன், கூ௦.
 செவ்வானம், ச, கசு.
 செவ்வியெளிமை, கூடு, ச௦, நூச.

சே.

சேமலச்சு, க௦உ.
 சேரன், கூக, கஉச, கஎஉ.
 சேரன் இமயமலையில் விற்பொறியை
 எழுதுவித்தது, கூக.
 சேரன் பனந்தோட்டை அணிதல், உஉ,
 சூடு.
 சேரனெருவன் மேல்கடலிற் கப்பல்
 செலுத்தியவிடத்து மற்றையோகப்
 பல செல்லாமை, கஉசு.
 சேறு, கஎடு, உசக.
 சேறுகுச்சி, கூக.
 சேனை, கஎ, கூஎ, கூஅ, சக, சஉ, கூஉ,
 கஎ, எஉ, கூஎ, கூஅ, கக௦, ககசு, கஉஉ,
 கநூசு, கசக, கஅசு, ககஎ, உ௦க,
 உ௦டு, உகக, உஉசு, உஉஅ, கூ௦க,
 கூசு, கூடுக, கூசுஉ, கூஎக.

சொ.

சொற்பிறழ்ச்சியாகாது, கூ.

சோ.

சோலை, கூக, கூசு, கூகஅ, கூசூடு.
 சோழகுலத்தின்பெருமை, கூடு, கூக.
 சோழகாடு, கக, கூடு, கூஅ, ச௦, கூக,
 கூஎ, கூஅ, ககசு, கஎச, உகஉ, கூஅஉ.
 சோழர்களிலொருவன் கப்பலைச் செலு
 த்தற்குக் காற்றை ஏவல்கொண்டது,
 கூசு.
 சோழன், நூஅ, கூஎஅ.
 சோழன் தூங்கெயிலெறிந்தது, கூக.

சோழன் பகைமேற்செலவு, சக.

சோழனெருவன் முன்னர்மலையிற் பகை
 வர்க்கஞ்சி ஒளித்திருந்தபொழுது
 மலையமான் சோழியவேனுகி திருக்க
 ண்ணன் அவனைப்பாதுகாத்தானென்
 பது, கஎச.

சேற்றுக்கட்டிகொடுத்தல், கஎஎ.

சேற்றுத்திரை, கூக.

சோறு, கஎஉ, உசக.

ஞா.

ஞாயல், உக, கூடு௦.

த.

தகரமரம், ககஉ.

தச்சன், அஎ, உக௦.

தச்சன்சிறுவர், உ௦சு.

தசை, உநூஅ.

தடாரி (=பறைவிசேடம்), கூசுஅ, கூசுக,
 கூஎ௦, கூஎக, கூஎஉ, கூஎச, கூஅக,
 கூஅடு, கூக௦.

தடி, கநூ௦.

தண்ணுமை, கநூ, உஎ௦, உஅசு, உகக,
 கூசுஅ.

தமர்பிழைசெய்யிற் பொறுக்கவேண்டு
 மென்றல், கநூஎ.

தமிழ்நாட்டரசர், கூடு, க௦க, கக௦, உ௦டு,
 கூடுஎ.

தயிர், உகநூ.

தயிர்கடைதல், உநூஎ.

தயிர்மிடா, கூக.

தரமறிதலரிதென்றல், கஉக.

தருப்பை, கூக, உகச, கூசூடு.

தருமத்தின்பெருமை, நூடு.

தருமநூல், கநூ, கூசு.

தலைகுவியாதநெற்போர், கூக.

தலையால்வகானத்துச் செருவென்றகெ
 டுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்ட எழு
 வா, கக, எசு.

தவம், உநூக, உநூஉ, கூநூஅ.

தழும்புணர், கூசுஅ.

தழை (=உடைவிசேடம்), கூக, ககசு,
 உசுஅ, கூசூடு.

தழைப்பந்தர், உசுஉ.

தழைமாலை, நூசு, உசுக.

தளிர், கநூக.

தனக்குள்ளுதன்பத்தைக் குறிப்பித்தற்கு
 இரங்கற்பண்ணைவாசித்தல், கசசு,
 கசக, கசஎ.

தா.

தாகம், கருசு.
 தாடி, அக, உரு௭, உருஅ.
 தாமரை, உசசு, கக௭.
 தாமரைப்பூ, உ௭, உஅ.
 தாமரையிலை, உ௭.
 தாலம், கஉ௦.
 தாழி, உஉஅ, உகஅ, உருசு, ககசு.
 தான்வாழ்கவேன்றல், க௦க, க௦க, க௭க.
 தாளி, உருஉ, கஉஅ.
 தாளிப்பு, கஉ௭, க௭௦, உரு௦, க௭௦.

திசை, க௦, சக.
 தித்தன் (=ஒருசோழன்), அ௦, கருஉ, ககரு.
 திமில், உச.
 திமில்விளக்கு, க௦.
 திருச்செந்தூர், ருரு.
 திருமால், ருசு, ரு௭, ருஅ, க௭சு.
 திரை, ககரு.
 தில்லந்தளிர், உருஉ.
 தில்லைமரம், உருஉ.
 திறை, உஉ, க௭, கருசு.
 திறைப்பொருளைச் சுற்றத்தார்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.
 திணை, உஅ, கக௭, கஉ௦, கசக, கருக, க௭அ, கக௭, கஉஅ, கக௭, ககரு.
 திணச்சீரோறு, கசக, க௭அ, கஉ௦.

திக்கடைகோல், ககரு.
 தியகை, சக.
 தியகிலமாயினும் கல்லோரால் கல்லதாதலும் கல்ல கிலமாயினும் தியோரால் தீதாதலும், கஅ௭.

தி.

திக்கக்குறிப்பு, கசசு, கருசு.
 தித்திக்கொடி, க, க௭௭.
 திடரிப்பறும் புளிப்புடையதென்பது, க௭௭.
 திடி (=பறைவிசேடம்), க௭௦.
 திடியர், உக௭, ககரு.
 திடுப்பு, உசு, க௭௭.
 திம்பை, உ, கசு, க௭௭.
 திம்பைமலை, ககசு.
 திம்பைமலை பொன்னுற்செய்யப்படுதல், உ.

தியோதனன்முதலியநூற்றுவர், உ.
 திரைக்கோல் யாணத்தந்தத்தாற்செய்யப்படுதல், கக.
 திரைக்கோற்றட்டு, சக.
 திரை, கக.
 திரைப்பதி (=திரைமுத்திரம்), உ௦க.
 திரை, கசு, கக௭, க௭௦, உரு௦, க௭௦, க௭௦.
 திரைகல், உ௦உ.
 திரைமுகம், க௦.
 திரைமூர், கக௭.

திருக்கணங்குருவியின்கூடு, உஉரு.
 திரைக்கெயில், கக.
 திரை, அசு.
 திரைமில், கக௭.
 திரைமில் தெய்வங்களிருத்தல், ருஉ.
 திரை, உஅசு.
 திரைக்கோள், க௭௭.

திருக்கு, க௭, உசு, உக, கக.
 திரைப்பம், ககஉ.
 தெய்வத்திற்குரியவோசை, ருஉ.
 தெய்வம், க௦சு, கசக, கருஅ.
 தெய்வம் உடம்பிலேறப்பட்டபுலைகள், உருக.
 தெய்வம் ஒருவன்கொடுக்கும் எல்லாப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமென்றல், க௦சு.
 தெய்வலோகம், க௭௭.
 திரை, கசரு.
 தெளிவில்லாதோர், உசசு.
 தெறழ்க்கொடியின்பூ, கக௭.

தே.

தேமல், கரு௦, கருஉ, கருசு.
 தேர், ச, கக, கக௭, சரு, ருரு, அ௭, க௦க, க௦க, கஉக, கசசு, கசசு, கசரு, கசசு, கக௭, உ௦௦, கசரு, கருக, கருக, க௭அ.
 தேர்க்கால், அ௭.
 தேர்க்கொடிஞ்சி, க௭.
 தேர்கொடுத்தல், கசசு, கஉக.
 தேரில் மணிகட்டுதல், உ௦௦.
 தேவர், கஅ, ருரு, கஉ, கக.
 தேவருகத்துள்ளகுறைவு, கஅ.
 தேவருகம், உஉ.
 தேன், ககஉ.
 தேனீ, கக௭.

தை-

தைமாதத்திற் குளம் குளிர்ந்திருத்தல்,
எடு.
தையல், ககக.

தொ.

தொண்டி நகரம், கஎ, சஅ.
தொழுவர், உச, ககக.

தோ.

தோட்டி மலை, கடு.
தோணி, உகக, கசக.
தோல், ககக.

தான்றிக்கோ, ககக.

ந.

நகர், கசஅ.
நட்பு, ககக, உகச, உகஎ.
நடுகல், உஉக, உஉக, உகஉ, உசு, உசுக, உசுக, கடுக, கசச.
நடுகல்லாயினனென்றல், உஉக.
நடுகல்வீற் சிவந்தபூமாலையையும் பீலியையும் குட்டி அதில் வீரன்பெயரையுமொழுதி அவ்விடத்துக் கல்லால்விட்டை செய்தல், உசச.
நடுகல்விற்குப் பீலிகுட்டல் முதவியன, கஉக.
நடுகல்விற்குப் பீலிகுட்டி மதுவைநிவேதித்தல், உகஉ.
நடுகல்வீற் பெயர்பொறித்தல், உசச.
நடுகல்லைத்தொழுதல், உசக.
நத்தை, உசச.
நகரம், நு.
நரந்தப்பூ, உகநு.
நரத்தை, ககஉ.
நரி, உகக, கடுக, கசக, கஎக.
நரை, ககநு, உஎடு.
நரைக்கூந்தல், உஎசு.
நராயின்மைக்குக்காரணம், ககக.
நல்லியக்கோடன், கஎசு.
நல்லினை, உகச.
நல்லினை செய்தற்கு வலியில்லையாயினும் தீவினை செய்தலையொழியவேண்டுமென்பது, ககநு.
நலங்கிள்ளி, கஅஉ.
நவ்ளி, கசஅ, கசக, கடு, கடுஅ.
நற்குணமில்லோர், கடுக.
நறுநெய், கஉ, உசசு.
நறும்புல், ககஉ.

நறைக்கொடியின் நாரால் கேங்கைப் பூவைத்தொடுத்தல், கசஅ.

நறைப்புடை, உஅக.

நன்றியறிதல், கச, கஎடு.

நன்னன், கடுக.

நன்னெறிக்கண்ணையொழுதுதற்கு இவ்வாழ்க்கை தடையாமென்றல், ககக.

நனவிற்காணப்படும் உற்பாதம், சக.

நா.

நா, சஎ.
நாஞ்சில்மலை, ககஎ, ககக, கச, கசு.
நாடு, உ, அக, உசு.
நாத்திகரோடு கூடலாகாதென்றல், உக.
நாய், கக, எச, உடு.
நாரர், கக, கஎடு.
நாரரசம், எடு.
நாரை, உச, உடு, கடுக, கடுச, கசச.
நால்வேதம், ச, கடு.
நாலையென்னுமூர், கஎக.
நாவற்பழம், கஎஎ.
நானோலக்கம், நுச, கஉக.
நாற்றிசை, கஉக.

நி.

நிணம், கடு, கஉடு, கஎஎ, உடுஅ, கசச, ககக.
நிலத்திற்குமுன் நீர் உள்ளதென்பது, க. நிலா, ககஉ.
சச.

நிழல், உகக.
நிழலில்லாததுடன் தனிமரம் பயன்படுத்தல், ககக.
நின் நாண்மீன் நிலத்திடுகவேன்றல், உச.

நீ.

நீர், உ, நுக, ககஎ, கடு.
நீரண, உகக.
நீராடல், உசக.
நீரில்லாத ஆறு, உசக.
நீர்க்கோழி, ககநு.
நீர்ச்சண்டை, சஉ.
நீர்ச்சோறு, உசச.
நீர்த்துளி, கசஎ, கசு.
நீர்த்திறை, அச, கச, கக, ககஅ, உடுச, உசக.
நீர்நிலை, உசக.

நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்றல்,
கஅ.

.....ம், கஙஎ.
நீர்வழங்கும்வாய்த்தலை, உச.
நீலக்கச்சை, உஎச.
நீலகண்டம், க, கக,
நீலமணி, ருச, கசஎ, கரு0.
.....ல், கரு0.

நு.

நுகம், க0உ, கஙக.
நுனையர்தொழில், உச.

நூ.

நூலரிமாலை, உஅச.
நூலிழை, கஙக.

நெ.

நெடுஞ்செழியன் இளமைப்பருவத்துப்
போர்செய்தது, எங.
நெடுமானஞ்சி, கஉ.
நெய், சுரு, கஅச.
நெய்க்கடலை, கஉ0.
நெய்தல், சஅ, சுச, உ0க, கஙக.
நெய்தல்கானலென்னுமூர், க0.
நெய்தற்பறை, கஅக.
நெய்யால் மிதித்துத்திரட்டியகவளம்,

நெய்யுலை, உசக.
நெருஞ்சிப்பூச் சூரியணைகோக்குதல்,
கருரு.
நெருப்பு, உ, சக, கஉரு.
நெல், உச, கங, கரு, கஎ, கஅ, சஅச,
உ0க, கஅச, கஙக.
நெல்லறுப்பார், சஉ, கசஅ
நெல்லி, கக, கஎ0, ககச, கஅச.
நெல்லிக்கனி, கக.
நெல்லிவிதை, கஎ0.
நெல்லிக்குப்பை, கஎக.
நெல்லினரிசி, ககஅ
நெல்லுக்குத்துப்பரவுக்கடவுள், கஙரு.
நெற்கதிர், சக, கஙஅ.
நெற்கதிராவேய்தல், உஉ.
நெற்கவளம், சச, கஙஎ.
நெற்களம், கஎக.
நெற்கடு, கசஅ, உஅஎ, கஎச, ககக.
நெற்குடு, சுச.
நெற்பொலி, உக0.
நெற்போர், உச, சுச, உ0க, கஙக0.

நொ.

உஎக, உஎஉ.
நொச்சித்தழையை மகளிரிடையிலணி
தல், உஎஉ.
நொச்சியை வீரர்தலையிலணிதல், உஎஉ.

நோ.

நோய், உசரு.

ப.

பஹ்ளியாறு, க.
பகடு, சு0, க0, க0எ.
பகன்றை, கச.
பகன்றைப்பூ, கஙக,
பகைமேறசெலவைப்பாடினிபாடுதல்,
கரு.
பகையரசர்கொடுத்திதைகளை அரசர்
பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், உஉ.
பகைவர், சு, எச, கஉ, உகக.
பகைவர்காட்டைச்செடும்புகையால் அர
சன்மாலை வாடுகவென்றல், சு.
பகைவர்காண்மீன் நிலலாமற் பட்டுப்
போவதாகவென்றல், உச.
பகைவருடையஅரணிற் கொண்டபொ
ருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல்,
சு, க0க.
பகைவருடைய இடங்கள் அவரிடத்தே
யிருப்பவும் அவற்றைப் பாணாக்குக்
கொடுத்தல், உ0க.
பகைவருடையகாவன்மரத்தில் தமது
யானையைக்கட்டிதல், ருஎ.
பகைவருடையகாவன்மரத்தை வெட்டு
வித்தல், உக, கச, ருஎ.
பகைவருடையநாட்டிண்கணுள்ள ஊர்
க0க.
பகைவருடையநாட்டுவயலில் தமது
குதிராமுதலியவற்றைச் செலுத்த
தல், கரு.
பகைவருடையநாட்டுவயலைக் கொள்ளை
யூட்டுதல், எ, கச, ருஎ.
பகைவருடையநாட்டையும் அரண்களை
யும்அழித்துக் கழுதையேரால்உழுது,
வரகு கொள்ளுதலியவற்றைவிதைத
தல், கரு, ககஉ.
பகைவர்காட்டைக்கைக்கொண்டு பரிசி
லர்க்கு இனியமைசெய்தல், கஉ.
பகைவருடையபொருள்களில் தாம்
கொள்வவைவற்றைக்கொண்டு பிறவ
ற்றைச்சிதழ்விடுதல், உச.

வி ஷ ய சூ சி கை.

பகைவருடையபொருள்களைத் தம்வீர
ராற்கொள்வீத்தல், ௨௩.
பகைவருடையமனைமரங்களை விறகாக்க
கொள்ளுதல், ௧௬.
பகைவருடையமுடிப்பொன்னால் கழல்
செய்வித்துப்பூனைதல், ௪௦.
பகைவருடையமுரசத்தை வெளவுதல்,
௨௫, ௨௬, ௪௨, ௧௪௬.
பகைவருடைய யானையின்நெற்றிப்பட்
டப்பொன்னால்நாமரைசெய்வித்துப்
பாணர்க்குச்சூட்டுதல், ௧௨௬.
பகைவருரை அழிக்கத்தொடங்குங்கால்
பசுமுதலியவற்றைநோக்கி நீர்விலகு
யினென்றல், ௬.
பங்குனிமாதம், ௨௨௩.
பசப்பு, ௮௪.
பசி, ௬௧, ௧௩௬, ௧௪௧, ௧௫௦, ௧௫௬,
௧௬௦, ௧௬௩, ௨௩௦, ௪௦௦.
பசு, ௧௪, ௧௩௮, ௨௫௬.
பசுக்கன்று, ௨௪௫.
பசுத்தொழு, ௧௪௧.
பசுநிரை, ௨௨௪, ௨௩௦, ௨௬௬.
பசுப்பால், ௩௮௬.
பட்டினி, ௧௪௧.
படாம், ௧௪௧, ௧௪௫.
படுமலைப்பாலைப்பண், ௧௩௫.
படை, ௧௪௪, ௩௨௬.
படைக்கலக்கொட்டில், ௧௫.
படைக்கலம்பயில்வோர் முருக்கமரத்தா
ற்தெய்ததூணத்தை இலக்காகக்கொ
ண்டி அதில் ஆபுதங்களைச்செலுத்து
தல், ௧௬௬.
படைமடம், ௧௪௨.
படையிறந்தபின்பு தலைவரிறத்தல் அற
ப்போரென்பது, ௬௨.
படைவாள், ௪௨.
பண்டங்களேற்றியவண்டி, ௧௦.
பண்டம், ௧௦௨.
பண்ணன், ௪௦, ௧௪௩, ௧௮௧, ௩௮௮.
பதலை, ௧௫௨.
பதினெண்கணம், ௧.
பந்தர், ௩௨௪, ௩௩௧.
பயறு, ௨௬௪.
பயன்கருதாது கொடுக்கவேண்டுமென்ப
து, ௧௩௪.
பயிர் (= விலங்கின் ஓசைக்குறிப்பு),
௧௫௪.
பரணர், ௧௬.
பரதவர், ௨௪, ௩௦, ௩௪௮.

பரிசில், ௧௦௧, ௧௪௫, ௧௪௪, ௧௫௬.
பரிசில்வாழ்க்கை, ௪௪.
பரிசிலர், ௩௮, ௧௨௧, ௧௩௫, ௧௬௮, ௨௩௪.
பரிசிலர்ச்சூதோகொடுத்தல், ௬௬.
பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், ௧௪௦.
பரிசிலர்வாழ்க்கை, ௨௦௬.
பரிசிலருடைய தரமறிந்துகொடுத்தல்
சிறந்ததென்பது, ௨௦௮.
பரிசை, ௧௬, ௧௪, ௧௪.
பருக்கைக்கல், ௨௪௬, ௨௫௪, ௨௬௪.
பருத்தி, ௨௬௬, ௩௨௪, ௩௬௩.
பருத்திறூற்கும்பெண், ௧௨௫.
பருந்தின்சிறகு, ௧௫௦.
பருந்து, ௩, ௪௩, ௪௨, ௪௪, ௧௫௦, ௧௪௬,
௨௬௬, ௨௪௬, ௩௪௩, ௩௬௦, ௩௪௦,
௩௪௩.
பல்லி, ௨௫௬.
பலராமன், ௩௬, ௩௮.
பலாச்சுனை, ௧௨௬.
பலாப்பழத்தைக் குரங்குகளுண்டல்,
௨௦௦.
பலாப்பழம், ௧௦௬, ௨௦௦, ௨௩௬.
பலாமரம், ௧௨௬, ௧௨௮, ௧௨௬, ௧௪௦,
௧௫௦, ௧௫௮, ௪௮௦.
பலி, ௩௨, ௧௪௩, ௩௪௪.
பழம, ௨௧௮.
பழஞ்சோறு, ௩௬௫, ௩௬௬.
பழந்துணி, ௬௬, ௧௩௬, ௧௩௮, ௧௫௦,
௩௪௬, ௩௮௫, ௩௬௦, ௩௬௨, ௩௬௩,
௩௬௮, ௪௦௦.
பழித்ததுபோலப்புகழ்தல், ௧௨.
பழுத்தமரத்தில் பறவைகளொலித்தல்,
௧௪௩.
பழைய ஊர், ௩௪.
பழையசுவர், ௨௧௧.
பள்ளம், ௧௦௨.
பறந்தலை, ௨௩௪, ௩௪௩.
பறம்பில் உண்டாகும் நான்குபொருள்
கள், ௧௦௬.
பறம்புநாடு, ௧௧௦, ௧௧௮.
பறம்புநாடு முந்தாறு ஊர்களைபுடையதெ
ன்பது, ௧௧௦.
பறம்புமலை, ௧௦௮, ௧௦௬, ௧௧௦, ௧௧௩,
௧௫௮, ௧௪௬, ௩௪௪.
பறம்புமலைச்சிறை, ௧௪௬.
பறவைக்கூடு, ௩௪௪.
பறவைநிமித்தம், ௬௮, ௧௨௪, ௨௦௪.
பறை, ௬௮.
பறையன், ௩௬௫.

பன்றி, கடுஉ.
 பன்றிஉழுதல், ககூஅ.
 பன்னுடையாற்கண்ணைவடித்தல், கஎ0.
 பனங்கருக்கு, உகூ.
 பனங்கிழங்கைச்சுட்டுண்ணுதல், உஉடு.
 பனந்துண்டம், கடு.
 பனத்தோட்டையும் வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவோடுசேர்த்துத் தலையிலணிந்துகொள்ளுதல், க00.
 யனத்தோடு, க00.
 பனம்பழம், உஉடு.
 பனம்பிளிர், உஉடு.
 பனை, உச, கடு, சடு, ககூ, அடு, க00, ககூக, உஉடு, உகூஎ, ககூஅ, கச00.
 பனைக்கொடி, டுகூ.
 பனைதூக்கும், உசகூ.
 பனைதூங்கு, உஉடு, கஅகூ.
 பனையோலையாலலக்கரித்தல், உகூடு.
 பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட குவடயிலேயுண்ணுதல், கஎஎ.

பா.

பாகல், ககூ, ககூகூ.
 பாசறை, ககூ, ககூஉ, ககூச, ககூக, உஅடு, உககூ, க00க, க00ச, க00கூ, ககூஉ, ககூக, கஎஉ, கஎகூ.
 பாசறையியல்பு, உஉ.
 பாசறையிற் பாண்சுற்றத்திற்கு ஊன்சோற்றுத்திரையைக் கொடுத்தல், ககூ.
 பாசி, ககூஉ.
 பாடற்றறை இருபத்தொன்று, கடுஉ.
 பாடுவோர், உஉக.
 பாடை, ககூ0, ககூகூ.
 பாண்டவர், உ.
 பாண்டியநாட்டில் ஏழரண்களிருந்தன என்பது, ககூ.
 பாண்டியர் மன்றத்தில்உள்ள வேர்பின் தளிணா அணிதல், ககூ, எஎ, எகூ.
 பாண்டியன் (=பாண்டியர்), க, ககூ, கடு, கடுஅ, கடுகூ, கஎகூ.
 பாண்டியன் வேப்பந்தளிர்ரோடு உழினைக்கொடியைச்சூடிதல், எகூ, எஎ.
 பாணர்(=பாணனு)க்குப்பொற்றாமரைப்பூக்கொடுத்தல், ககூ, கஉ, உகூ, ககூ, ககூகூ, ககூச.
 பாணர்க்கு மதுக்கொடுத்தல், உஉச.
 பாணர்களை உண்பித்தல், ககூ, கச.
 பாணன் (பாணர்), ககூ, உகூ, கச, ககூ,

எ0, ககூடு, கஉகூ, கஉஎ, ககூடு, கசகூ, கஎகூ, உகஉ, உகூடு, உசஉ, உசச, உஅடு, ககூகூ.
 பாத்தி, கஅகூ.
 பாதகங்கள், கச.
 பாதியிரவு, உஉகூ.
 பாதிரிமரம், எ0.
 பாதிரியரும்பு, ககூகூ.
 பாம்படிக்குங்கோல், அகூ.
 பாம்பின் தலைகெடும்படி இடியொலித்தல், உகக.
 பாம்பின் பல், கஎ, கஉகூ.
 பாம்பின்புற்று, க0கூ.
 பாம்பு, கஎ, கடுஅ, அகூ, கஉகூ, உககூ, ககூடு, கஅஉ, ககூகூ, ககூஎ.
 பாம்புதோலுரித்தல், உக00.
 பாய், உசச, ககூஎ.
 பாய்மரம், க0.
 பார், கஅடு.
 பார்ப்பார், கச, சகூ.
 பார்ப்பார்க்குப் பொண்ணைத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்தல், ககூஎ.
 பாரைமான், கஉ00.
 பாரதப்போரில் ஒருசேரன் இருவகைப்படையையுமுண்பித்தது, உ.
 பாரி (=ஒருவள்ளல்), க0டு, க0கூ, க0எ, க0அ, க0கூ, கக0, கககூ, ககடுஅ, உ00, உ0கூ, உ0உ, உககூ.
 பாரி எவ்விதமுலத்தானென்பது, உ0உ.
 பாரிமகளிர், உ00, உ0க, உ0உ.
 பாரி முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தது, உ00, உ0க.
 பால், கச, ககூஅ.
 பாலை உலையாகவைத்தல், ககூஅ.
 பாவை, கக.
 பாழ், உகூ, உஉடு, கஅகூ.
 பாலூர், கடு.
 பாலூர்க்கின்று, ககூஉ.
 பாறபாறை, கடு.
 பாறை, ககஅ.
 பாறை, ககூஅ, உடுஎ, கஎகூ.

பி.

பிசிராந்தையார், கஎ.
 பிசிரென்னுமூர், கஎ, உகடு.
 பிட்டங்கொற்றன் வேங்கைப்பூமலை யைச்சூடிக்கொள்வெனப்பது, ககூஅ.
 பிட்டங்கொற்றனுடையதலைவன் சேரனென்பது, கஎஉ.

பிட்டன், ௧௭0, ௧௭௨.
 பிடசூர், ௧௯௩.
 பிண்டம், ௨௧௪, ௧௯0,
 பிண்டோதகக்கிரியை, ௧.
 பிணஞ்சிதற்கடுக்கும் விதகடுக்கு, ௨௧௧,
 ௨௪௩.
 பிணத்தைத் தாழியாற்கவித்துப்புதைத்
 தல், ௨௨௮, ௨௧௮, ௨௩௬.
 பிணப்படுககை, ௨௪௩, ௨௪௬.
 பிகிரர், ௧.
 பிரமதேவன், ௧௯௪.
 பிரிந்தமகளிர், ௧௯௪.
 பிள்ளை (பிள்ளைகள்), ௧௬0, ௧௮௮, ௧௯௮,
 ௨௧௧, ௨௩0, ௨௭௧.
 பிள்ளைகளிலலோர் பயனடையாரென்
 பது, ௧௮௮.
 பிள்ளைகளின் துயரத்தைத் தாய்போக்கு
 தல், ௧௬0.
 பிள்ளைகளுடைய இனஞ்சொல், ௧௨.
 பிள்ளைப்பேறு, ௮௨.
 பிறர்க்காகமுயல்வோர்தன்மை, ௧௮௨.
 பிறருடையகுற்றஞ்சொல்வோரைத் தே
 மலாகாடென்பது, ௧0.
 பிறருடையவறுமையைக் கண்டவிடத்
 துத் தாம் நாணவேண்டுகென்பது,
 ௧௩௭.
 பிறை, ௧, ௩௩, ௧௧.
 பிறைமுடி, ௧௧.
 பின்படை, ௮௮.
பீ.
 பீர்க்கு, ௧௯௬.
 பீலிக்கண்ணி, ௨௭௪.
 புகழ், ௧௧, ௨௭, ௨௯, ௧௧, ௩0, ௩௧, ௩௬,
 ௧௨௧, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௪௩, ௧௪௮,
 ௧௩௧, ௧௪0, ௧௬௩, ௧௬௮, ௨0௨,
 ௨௧௧, ௨௨௮, ௧௩௧.
 புகழ்மாலை, ௧௭௬.
 புகார், ௧0.
 புகை, ௧0௧, ௧0௮, ௨௨௮.
 புண்ணியம், ௧௧, ௧௧, ௩௩, ௧0௮, ௧௬௬.
 புண்வழலை, ௨0௨.
 புதல், ௧௧௭, ௧௩௨.
 புகிதுண்ணுதல், ௧௬௮.
 புதைக்குங்கலம், ௨௨௮, ௨௧௮, ௨௩௬.
 புல், ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௬0, ௨௪௮.
 புல்லரிசி, ௨௪௮.
 புல்லால்வேயப்பட்ட சிறியமனை, ௧௨0.

புல்வாய்மான், ௧௧௧.
 புலம்பல், ௨௧௨, ௨௧௪, ௨௧௩, ௨௪௨.
 புலவர், ௧௨, ௪௨, ௭௨, ௧0௭, ௧௧௩,
 ௨௧௩, ௨௪0.
 புலவர்க்கு யாணையுந்தேருங்கொடுத்தல்,
 ௧௨.
 புலவருடைய தகுதியையறிந்துகொடுக்
 கவேண்டுகென்பது, ௧௨௧.
 புலி, ௨௧, ௧௧, ௪௨, ௩௨, ௩௪, ௭௧,
 ௭௮, ௮௬, ௧0, ௧00, ௧௧௩, ௧௩௨,
 ௧௭0, ௧௯0, ௨0௨, ௨௧௭, ௨௩௩, ௧௨௧.
 புலி இடம்வீழ்த்தஉணவை உண்ணாடுத
 ன்பது, ௧௯0,
 புலிக்கண், ௨௬௧.
 புலிக்குருளை, ௪௨.
 புலிகடிமால், ௨0௧, ௨0௨.
 புலிதேதால், ௧௭௪.
 புலித்தோலாற்செய்யப்பட்ட கவசம்,
 ௧௧.
 புலிப்பற்றலி, ௧௭௪.
 புலிப்பொறி, ௧௧, ௩௮, ௧௭௪.
 புலி பன்றித்ததையையும் யாணையிறைச்
 சியையும் உண்டல், ௧௧0.
 புலியின் இரை, ௩௨.
 புலியேறு, ௧௩௭.
 புலியையாகப்படுத்தும் எந்திரம், ௧௧.
 , ௨௩௧, ௧௧௧.
 மகன், ௮௨, ௧௭0, ௨௮௭.
 புலையன்துடிக்கொட்டிதல், ௧௭0.
 புழுதி, ௧௨0.
 புன், ௪௭, ௪௧.
 புள்ளிமான்கலை, ௧௩௨.
 புள்ளினங்கள் ஆலம் பழத்தையுண்ணு
 தல், ௧௧௧.
 புள்ளினங்களினியல்பு, ௨0௧.
 புளி, ௨௪௬, ௧௧௧.
 புளிங்கறி, ௧௧௧.
 புளிங்கூழ், ௨௧௩, ௧௧௧.
 புளிச்சுவை, ௧௭௭.
 புற்கை, ௬௪, ௮௪.
 புற்று, ௩௧, ௧௧௧, ௧௩௨, ௧௨௧, ௧௧௧.
 புறச்சமயத்தோர், ௧௬௬.
 புறப்படும்முகூர்த்தம், ௨0௪.
 புறப்புண், ௧௩, ௬௬.
 புறவின்துயரத்தை ஓராசன் மாற்றிய
 கதை, ௧௧, ௧௧, ௪௧, ௪௬.
 புறவினமுட்டை, ௧௪.
 புறவு, ௪௧, ௧௨௭.
 புன்புலம் (=புன்செய்), ௧௮, ௧௪, ௧௧௭.

புன்னை, உசு, கஅசு.
 புன்னைப்பழமாலை, உசு.
 புனங்காப்போர், சக.
 புனம், ககஅ, கசக, கருக, உகக.
 புனர்பூசம், உஉக.

பூ

பூங்குன்றம், ககக.
 பூஞ்சோலை, கக, ககசு.
 பூணூல், கசசு.
 பூண்கட்டியதண்டு, உசக.
 பூதம், ககசு.
 பூமி, உ, க, கஉ, உ, ருஅ, ககக, உக, உக, உக, கக, ககசு.
 பூமிக்குக்கீழே நீர்நிலையுண்டென்பது, சு.
 பூவடிவமமைந்தஆடை, உ.எசு.
 பூழின்சேவல், கஉக.
 பூனை, உக.

பெ

பெண்கள் மதுவைப் பொற்கலத்தேந்தி யுண்ணுதல், உசு.
 பெண்யானை, ச, சச, கக, கருக, உகசு, ககசு.
 பெண்ணையாறு, கஉசு.
 பெரியகல்லையுடைய அடார், கக.
 பெரியயாழ், கருஉ.
 பெருங்கண்ணுறை, கரு.
 பெருங்கொடை, ககசு.
 பெருங்கோக்கிள்வி, கக.
 பெருஞ்சோறு, உ, உகரு.
 பெருவந்தியம், கருஉ.

பே

பேகன் (=ஒருவள்ளல்), சசக, கசஉ, கசக, கசச, கசரு, கசக, கருஅ.
 பேகன் மயிலுக்குப்படாங்கொடுத்தது, கசக, கசரு.
 பேய், உகஅ.
 பேய்ப்பெண்டிர், சுஉ.
 பேய்மகள், ககசு, கக, ககக.
 பேய்மகளிர், சுஉ, கருக.
 பேராந்தை, கக, உச, உசக, கருக, ககசு, ககசு, கக.
 பேராந்தை சுட்டிக்குவியென்றகூவுதல், உச.

பொ

பொகுவற்பறவை, உகஅ.
 பொத்திபார் (=ஒருபுலவர்), உகஉ.
 பொதியமலை, உ, கக, கஉஅ, உகரு.

பொதியமலைச்சந்தனம், ருஅ.
 பொதுமகளிர், கக.
 பொந்து, உச.
 பொய், ருக.
 பொய்கை, உசசு, உசக, உஅ, கருக,

பொரியல், உசக.
 பொருந்தில், ருக.
 பொருள், உக.
 பொற்கம்பி, ககரு.
 பொற்கலத்தில் உண்ணுதல், கச.
 பொற்படையால் அலங்கரித்தருக்கா, ககரு.
 பெற்படையால் அலங்கரித்ததேர், உக.
 பெற்படையால் அலங்கரித்தயானை, கக.
 பொற்றளிர் உழிஞை, ரு.
 பொற்றாமரை, கஉசு, கசக.
 பொற்றாமரைமலை, உக, ககக.
 பொற்றும்பை, உ, உஉ, கக.
 பொன், கருஉ, உகஅ, கருசு.
 பொன்னரிமலை, கக, கக, கசக, கருக, உஉ, உஉசு, கருஉ.
 பொன்னி, கஅ.
 பொன்னுபரணம், கக, உஉ.

போ

போர்க்களக்காட்சி, கக.
 போர்க்களத்தைத் தனதாகிக்கொள்ளுதல், ருக.
 போர்க்களம், உசு, கரு, கஉ, கசு, அ, கஅ, உஉ, உகரு, ககக, ககஉ.
 போர்செய்தற்கு விழாவெடுத்தல், அசு.
 போர்ப்பறை, கக, கஅ, உகக.
 போர்வீரர் பகைவரைப்பார்த்திருத்தல், கக.
 போர்வீரரிருப்பு, கக.
 போர்வீரரும் யானையும் போர்ப்பறை முன்னர்ச் செல்லவேண்டுமென்றல், கக.
 போர்வை, ககக.
 போரில் பகைவரை முரசத்தோடுகைக்கொள்ளுதல், கக.

ம

மகளிர், கசு, சஉ, சச, ருக, கஅ, கக, ககசு, ககக, கஉ, கக, ககசு, கக, கக, உக, உஉ, உச, உசக, உருக.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாற்செய்த வளை
யையணிந்துகொள்ளுதல், கூக.
மகளிர் கண்கள், ககக, கசச, கசஎ.
மகளிர் கணவருடையிறுத்தல், கூஉ.
மகளிர் கூந்தல், கூஎ.
மகளிர் கை, உருக.
மகளிர் கடை, ககக.
மகளிர் மாநிலைபிறந்துகொள்ளுதல்,
உகஎ.
மகளிர் முன்கை, கக.
மகளிர் விரல், கசச.
மகளிர் விளையாட்டு, கஎச
மங்கலியகுத்திரம், கஉஎ.
மட்டையாகியதலை, உசக.
மடல், கஎ௦, கஉ...
மடு, கஎ, உசக.
மடுவில் இளைஞர்பாய்ந்து முழுமண்
ணெடுத்துவருதல், உசக.
மண்டை (=பாணர்கைப்பாத்திரம்),
க௦ச, ககரு, கஉரு, கருரு, கஎக, உகரு,
உசக, உஅச, கருஉ, கஅச, ககஅ.
மணப்பறை, ககச.
மணல், கக, கரு, க௦, ககச, கஎஅ,
உசக, உசஉ, ககக.
மணலினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெ
ன்றல், கரு.
மணற்குன்று, கஎஎ.
மணி, கரு, கருஉ, உஅக, கருச.
மணிக் கோவையாகிய ஆபரணம், அக.
மணிகள் நெருங்கப்படுத்தகுவிப்பூவை
வெள்ளிராராற்றொடுத்த பொண்ணி
மலை, கருக.
மத்தளம், கஉஅ, கசச.
மதில், கஎ, கஅ, உக, கக, கஎ, ச௦,
சச, கக, கஎ, உ௦க, உஉச, உஎஉ,
கசக, கரு௦, கருரு, கஅஎ.
மதிர்கூட்டு, உக.
மதிற்படை, உஉச.
மது, உச, கச, கரு, கரு, க௦க, ககக,
ககச, கருஉ, கச௦, உகஉ, உஉச,
உகக, உருஅ, உசஉ.
மதுக்குடம், உஉச, உகக.
மதுரை, கஉ, கரு, கசஎ.
மதுவை நிலத்திற்புதைத்துவைத்து முற்
றச்செய்தல், கஉ௦.
மதுவை மூங்கிற்குழாயில்வார்த்து முதி
ரவைத்தல், கஉக.
மந்தி, கஉஅ, கருஅ, உ௦௦, உசஎ.
மந்திரிச்சுற்றத்தினிலக்கணம், உ.

மயில், கக, க௦, ககச, கஉஎ, ககக, கசக,
கசரு, கசச, உருஉ, கசச, ககரு.
மயில்வாகணம், கரு.
மயிற்கொடி முருகக்கடவுளுக்கு உரித்
தென்பது, கரு.
மயிற்பீலியால் மாலெதொடுத்தல், கரு,
உஎச.
மயிற்பேடை, கஉ௦.
மரத்துண்டம், உகக.
மரமீழல், உகக.
மரம், க௦க, ககச, ககச, உஎ௦, உஎக,
கசஅ.
மரல், கஎ௦.
மரலார், உசச.
மருதநிலம், கச.
மருதப்பண், கசக.
மருதமரம், கருஉ, உசக, கசச, கருஉ.
மருந்துகொள்ளுமரம், கஅ௦.
மருப்பு (=பாறுமுப்புள்ளி), உசஉ.
மரையா, கசஅ, கஎ௦, உகஎ.
மரையாவின்பால், கசஅ.
மலங்குமீன், கக.
மலை, உஉ, சஉ, கருஉ, கக, க௦க, கரு,
க௦க, ககக, கஉ௦, கஉரு, ககக, கசரு,
ககச, ககஅ, கச௦, கசக, கசஎ, கருஉ,
கருச, கருஎ, கருஅ, கஎ௦, ககஅ,
உகக, உருரு.
மலைச்சாரல், க௦, கரு௦.
மலைச்சிகரம், கரு.
மலைகாடு, க௦.
மலைப்பக்கம், ககஎ, உ௦௦.
மலைமல்லிகை, கசஅ, கஅ௦.
மலையன், கஉக, கஉச, கஉரு, கருஅ.
மலையிடத்துப் பொன்னுண்டாதல்,
கருஉ, உ௦க.
மலையில்தெய்வயிருத்தல், கரு.
மலையிலவாழ்வோருணவு, கருஅ.
மலைபுச்சி, கஉ௦, ககக.
மலைவழி, ககரு.
மழவர், அஅ, க௦.
மழு, கரு, உ௦க.
மழை, கச, அஉ, கஎஎ, ககஎ, கசஉ,
கசக, கசச, கருக, கஎச, ககஉ, ககஎ.
மழைத்துளி, கஉக, ககஎ, கருரு.
மழைத்துளியினும் பலகாலம் வாழ்கவெ
ன்றல், கச.
மழை வேண்டுகாலத்துப்பெய்வித்தற்
கும் வேண்டுகாலத்துழித்தற்கும்

குறவர் தெய்வத்திற்குப் பவினாவுதல், சசக.
 மற்போர், அ0.
 மறக்குடிமகளிர், கக, உஎஎ, உஎஅ,
 உஎக.
 மறத்தி, கஅக.
 மறவர், சக, கஎஎ, உருஅ, உஎ0, உஎச.
 மறவர்தொழில், சுஅ.
 மறுபிறப்பு, உகச.
 மன்றத்தில் பரிசிலர்தங்குதல், ககரு.
 மன்றத்தில் முழுவதுக்கப்படுதல், அக.
 மன்றம் (=மன்ற), சச, எச, எக,
 கஉஅ, கஅக, உஉ0, உஎ0, க0க,
 கஉரு, ககக, கஎக, கஎக, கஎச,
 கஅஎ, கஅக, கக0.
 மன்றவிளவு, கஅக.
 மன்றவேம்பு, எச.
 மனைவி, உஉஉ.
 மனைவி, இறந்தகணவனுக்கு உணவுகொ
 டுத்தற்பொருட்டுச் சிறியவிடத்தை
 மெய்யுதல், உசக.

மா.

மாங்கனி, ககக.
 மாங்குடிமருதனார், எஉ.
 மாடம், ருக, சஎ, சக, கஎஅ, கக0.
 மாணிக்கம், கஎஉ, உகஅ.
 மாதம், அஎ.
 மாயோன், ருஎ.
 மார்ச்சீன, கருஉ, கசச.
 மார்பிற்செம்பொறியிருத்தல் உத்தமவி
 லக்கணமென்றல், சுஅ.
 மார்பு, க0, ருக, கருரு, கருஎ, ககக,
 ககஅ, உ0க, உகக, ககச.
 மாலி, சஅ, சக, கரு, கசச, கஎஉ,
 உஉஎ, உசக.
 மாலிக்காலம், சஎ, கசச, கசக, உருஉ.
 மாலிப்பந்து, கக.
 மாலையந்தி, கச.
 மாலையில் இலையைச்சேர்த்துக்கட்டுதல்,
 உக.
 மாவன், எக.
 மாவிலங்கையென்னுமார், கஎச.
 மாறேக்கம்=மாறேகம (ஒருநாடு), கஎ,
 கக, கஉச, உஅ0.
 மான், உ, கக, க0, ககஅ, கரு0, உசஎ,
 கஎச.
 மான்கலை, உக, கருஉ, கருஎ, கசக, கஉ0.
 மான்குட்டி, உ.

மான்பிணை, உக, கருஎ.
 மான்றசைப்புழுக்கல், கரு
 மானிறைச்சி, கசஅ.

மி.

மிருகசீரிடநான், உஉக.
 மிழலைக்கூற்றம், உச.
 மிவருகொடி, கசஅ.
 மிளகுமுடை.
 மின், சஉ.

மீ.

மீன், எ, கக, உக, ககஅ, ககச.
 மீனக்கொடி, ருஅ.
 மீன், ருஉ.

மு.

முக்காவனாடி, அ0.
 முக்குதல் (=மொக்குதல்), சக.
 முசக்கலை, ககச, உகச.
 முசண்டை, கஉ0.
 முசறி, கசக.
 முஞ்ஞை, ககஎ, கஉ0, கஉஅ.
 முஞ்ஞையிலை, ககஎ.
 முட்டுக்கள், உ0ச.
 முத்தாரம், கக, கரு0.
 முத்தியின் பந்தைத்தரும் நற்செய்கை
 களை அறிந்து செய்துகொள்கவென்
 றல், ககச.
 முத்தீ, உ, கசஎ.
 முத்து, ருக, ருஅ, உகஅ, கருச, கஅ0.
 முத்துற்றுக்கூற்றம், உச.
 முதலை, கஎ, க0ச.
 முதற்போர்க்குச்செல்லுகையில் வீரர் நீ
 ராடிச்செல்லவேண்டுமென்றல், எக.
 முதியவள் கூந்தல், கருக.
 முகிரமலை, கருஅ, கச0, ககக.
 முதுமக்கட்டாழி, உருக.
 முதுமை, கருக.
 முநீரென்பதற்குப்பொருள், க.
 மும்முரசம், ருஅ.
 முயல், கச, கஉஅ, ககக, ககச, ககக,
 கஅச, ககரு, ககச.
 முயலின்கூட்டிறைச்சி, கச. ககக.
 முயற்சி, க0க, கசஅ, உகக.
 முயற்சியாலிட்டியபொருளில் நல்லன
 வற்றைப் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சி
 யதை ஒருவனுண்ணவேண்டுமென்ற
 ல், கஉரு.
 முயற்சியில்லாதவனுடம்பு அழகிழந்திரு
 த்தல், சக.

முரசு, கள, கூசு, குடு, குடி, கூஉ, கூந, கூக, கோக, ககஉ, கஉக, ககள, கசந, கடுஅ, ககக, களச, களக, ககள, உஉக, உகஅ, உசக, உஎடு, உஅஅ, கூசுஉ, கூசுடு, கூசுக, கூஅள, கூகள.

முரசுகட்டில், குடு.

முருக்கமரம், ககக.

முருக்ககடவுள், ககச, உகடுசு, கஉடு, கஉடு.

முருக்ககடவுள்கோயில், உகக.

முருக்ககடவுள் திருச்செந்திலிலிருத்தல், குடு.

முருக்ககடவுள் போரிந்திறந்தவரென்றல், கச.

முருக்ககடவுளின் யானைவாகனம், குஉ.

முல்லைக்கொடி, ககள, கசச, உடு, உசஉ, கூசுடு, கூகக, கூடுஉ, கூகடு.

முல்லைநிலம், கூஅக.

முழவு, கூந, உ, அஅ, அக, கடுக, கடுஉ, உகச.

முழுத்தசை, உகக.

முழுசெறி, ககச.

முள், களச, உஉடு.

முள்வேலி, ககச, கூடுக.

முள்வேலியையுடையதோட்டம், ககள.

முள்ளம்பன்றி, கூடு, கூசச.

முள்ளூர்மலை, கஉக, கஉச, களச.

முற்றம், கஎடு, களஅ.

முற்றகை, சச.

முறைமைசெய்தல், கூக.

முனைக்கடகம், கடுடு, கடுக.

முன்படை, அஅ, கூக.

முன்பு ஒருதொழிலைச்செய்து பின்பு பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதலாகாதென்றல், கோ.

முனிவர், சக.

ஐ.

மூங்கில், எக, கோக, கஉடு, கடுஅ, ககச, ககஅ, உடு, உளள, கூஎடு, கூகடு.

மூங்கில்இழைத்து ஒலித்தல், கஉடு.

ரல், கோக.

றட்டை, உடுக.

மூதிற்பெண்டர், கூக.

மூப்பு, உசக.

மூப்புடையவன், கடுக, உஎடு, உளள, உளஅ

மூப்புடையோர்பேசுதல், உசக.

மூரிநிமிர்தல், குஉ.

மூவகையுலகமும் இன்னவென்பது, கூ.

மெ.

மெய், கோ.

மெய்ப்புகருவி, கக.

மெழுகடை, கோக.

மென்புலம், சஉ.

மென்மை, குடு.

மே.

மேகம், கூடு, குச, கோக, ககக, கசக, ககச, உடுக, உடு, உகச.

மேட்டுநிலம், கோஉ, கஉடு.

மேடு இராசு, உஉக.

மேல்கடல் பழையகடலென்பது, கூ.

மேலீசி, கூக.

மை.

மையலென்னுமார், எக.

மோ.

மோசியென்னும்புலவர், கடுஅ.

மோர், கடுக.

ய.

யமன், கூகக, சஉ, குச, குடு, கூஅ, ககக, உடுக, உஉச, உஉள, உகள, உகஅ, உடு, கூக, கூகஉ, கூகக, கூகச.

யமன் பாசத்தாற்கட்டுதல், ககடு.

யமனைவைதல், உஉக.

யவனர் தேறல் கொணர்தல், குக.

யா.

யாகசாலை, கடு, உஉச.

யாகஞ்செய்வோர் உலமாணிவது உறுப்புத்தோலைத் தோளிலணிதல், ககச.

யாகத்தின்முடிவில் விருத்தினரைப்பேணுதல், ககச.

யாகத்திற்குரிய எழுவகைக்காட்டுப்பக, ககச.

யாகபத்தினிகள் தெற்றியில் ஜாலகத்தைச்சூழக்கொள்ளுதல், ககச.

யாகபத்தினிகள் யாகத்தில் தலைவர்க்கு ஏவல்செய்தல், ககச.

யாகம், கடு, கஉஉ, ககச, உஉச, சடு.

யாழ், கூச, கூடு, கூக, எடு, கூஉ, கோக, கஉள, ககடு, கசச, கசடு, கசக, கடுஉ, ககக, ககச, உஅக.

யாழ்த்தொடை, எடு.

யாழ்த்தோல், கோஅ.

யாழ்நரம்பு, கோக, ககடு, ககச, கோஅ.

யாழ்ப்பத்தர், ககச.

யாழ்ப்புலவர், கடுடு.

யாழின் கோடு, கஉள, கசடு, கடுடு, உசஉ.

யாளி, ௨௦௭.

யாணை, ஈ, ச, சூ, கஈ, கச, கடு, கசூ, கள, கக, ௨௨, ௨ச, ௨சூ, ௩௦, ௩க, ௩டு, ௩ள, ௩அ, ௩க, ௪௨, ௪ச, ௪சூ, ௫க, ௫டு, ௫க, ௫ச, ௫அ, ௫க, ௭௨, ௭க, ௭க, ௮௦, ௮க, ௯க, ௯ச, ௯சூ, ௯ள, ௯அ, ௧௦௦, ௧௦க, ௧௦ச, ௧௦க, ௧௧ச, ௧௨டு, ௧௨சூ, ௧௩க, ௧௩ள, ௧௪௦, ௧௪க, ௧௪ச, ௧௪டு, ௧௪அ, ௧௫௨, ௧௫க, ௧௬, ௧௬க, ௧௬௨, ௧௬டு, ௧௬௦, ௧௭க, ௧௭ள, ௧௭அ, ௧௮ச, ௧௯௭, ௨௦, ௨௨௦, ௨௨அ, ௨௨க, ௨௩க, ௨௩ள, ௨௩அ, ௨௪ள, ௨௭௦, ௨௭டு, ௨௮ள, ௩௦௧, ௩௧௦, ௩௩டு, ௩௩க, ௩௩க, ௧௪சு, ௧௫க, ௧௫சூ, ௧௬அ, ௧௬க, ௧௭௦, ௧௭க, ௧௮ள, ௧௮ச, ௧௯ச.

யாணை ஏறிகல்லைக் கவுளில் அடக்கித் கொள்ளுதல், ௩௦.

யாணைக்கம்பம், ௨௩, ௪ச, ௧௨௭, ௧௭அ, ௨௨௦.

யாணைக்கவளம், ௪ச, ௧௦க, ௧௧ச, ௧௮ச. யாணைக்கழுத்து, ௨௨.

யாணைக்கன்று, ௩௬க.

யாணைக்கன்று விளங்குவிடெடுத்தல், ௧௮க.

யாணைக்கூடம், ௨௨௦. யாணைக்கை, ௩, ௨௨, ௧௬க.

யாணை கொம்பால்மதிலைக்குத்துதல், ௩௧.

விறலியர்க்குக்கொடுத்தல், ௧௭௦. யாணைக்கொம்பு, ௨௨, ௩க, ௬ச, ௧௦க, ௧௫க, ௧௬க, ௧௭௦, ௨௮ள.

யாணைக்கொம்புமுற்றினால் முத்துண்டா மென்பது, ௧௬க.

யாணைச்சூல், ௧௩௦. யாணைத்தலை, ௨௨.

யாணைத்திறை, ௩௫௭. யாணைத்தொழில், ௧௪.

யாணைநடை, ௨௨. யாணைநிறல், ௨௨.

யாணை நெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளல், ௨௬க. யாணைநெற்றி, ௩.

யாணை நெற்றிப்பட்டம், ௩, ௧௨சூ, ௧௬க, ௩௨சூ.

யாணைநோக்கு, ௨௨. யாணைப்பாகன், ௨௨௦.

யாணைப்பிணம், ௨௮ச. யாணைப்போர், ௬, ௧௩, ௩க.

யாணைமணி, ௩, ௨௨, ௧௬க, ௧௬டு, ௨௦௨.

யாணைமத்தகம், ௨௨.

யாணைமதம், ௩, ௨௨, ௬க, ௧௪. யாணைமுகத்துப்புள்ளி, ௧௧க.

யாணை முழாவொலியைக்கேட்டல், ௬அ. யாணை மூங்கிலைத்தின்றல், ௮௦.

யாணைமேற்கொடி, ௬, ௩அ. யாணையாற் கணையமரத்தைமுறிப்பித்தல், ௧௪.

யாணையாற் பகைவருடைய காவற்பொய்கையைக் கலக்குவித்துப்படிவித்தல், ௧டு, ௨௩.

யாணையாற் பகைவருடைய மதிலரண் கொள்ளுதல், ௩, ௬.

யாணையின் அடி, ௨௨. யாணையின் ஆபரணம், ௧டுக.

யாணையின் தந்தப்பூண், ௬௭. யாணையின் போர்த்தொழில், ௩, ௨௬.

யாணையும் கன்றுக் கொடுத்தல், ௧௬டு. யாணையைப்பிடிக்கும் குழி, ௧௭.

யாணைவடிவு, ௨௨. யாணைவேட்டுவன், ௨௧ச.

யு.

யுத்தத்தில் இறந்தோருடைய உடம்பை மூடியகற்றுவை, ௩.

யுத்தத்தில்தொண்டோர் சுவர்க்கம்புகுதல், ௬௨.

யுத்தத்திற் கொல்லப்படார் இவரென்பது, ௬.

யுத்தம், ௪, ௬௨, ௬௩, ௮அ, ௬௩, ௧௩௧, ௧௭அ, ௨௨ச.

யூ.

யூபத்தம்பம், ௧டு, ௨௨ச, ௪௦௦.

வ.

வஞ்சன், ௩௬அ. வஞ்சி (=கருநீர்), ௧௧, ௩௨, ௩௬, ௩௭௩, ௩௮௭.

வஞ்சிக்கிளை, ௩அச. வஞ்சிபாடுதல், ௩௭அ, ௩௬ச.

வடக்கிருத்தல், ௬டு, ௬சூ, ௨௦௬, ௨௧ச, ௨௧௬.

வடநாட்டரசர், ௩௧, ௩௨.

வடிம்பலம்பலின்ற பாண்டியனார் பிள்ளையாறு உண்டாக்கப்பட்டதென்பது, ௬.

வடுகர், ௩௭அ. வண்டற்பாவை, ௧௧, ௨௪௩.

வண்டி, ௧௦. வண்டிப்பார், ௬௦.

வண்டு, சுடு, ௭0, ௧00.
 வயல், ௧௪, ௨௧, ௪௧, ௫௨, ௫௭, ௬௧,
 ௬௮, ௧௧௭, ௧௪௨, ௨௬௬, ௩௩௮,
 ௩௫௪, ௩௮௬, ௩௯௬.
 வயலைக்கொடி, ௩00.
 வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், ௨0.
 வயிற்றுத்தீ, ௭௪.
 வரகரிசியைப் பாலுலையிற்பெய்து சமை
 த்த அன்னத்தைத் தேனோடுகலந்து
 உண்ணல், ௩௪.
 வரகின்னூல், ௧௨0.
 வரகின்சோறு, ௩௪, ௧௧௭, ௨௧0.
 வரகு, ௩௪, ௧௨0, ௨௧0, ௩௨௧, ௩௨௨,
 ௩௨௭, ௩௩0, ௩௮௪.
 வரால், ௧௮, ௨௪௧, ௩௬௬,
 வராலிதைச்சி, ௩௬௬.
 வரிசை, ௪௭, ௧௨௧, ௧௪0.
 வரிப்பொருண்மைப்பாட்டு, ௧௩0.
 வலி, ௫௪.
 வலைஞர், ௨௪௧.
 வழிப்பறி, ௧௬௧.
 வழிப்பறிபறிப்போர், ௧௩௬, ௧௬௧.
 வள்ளிக்கிழங்கு, ௧0௬.
 வள்ளைக்கொடி, ௧௬, ௩௬௬.
 வளர்ந்தது தேய்தற்கும் தேய்ந்தது வளர்
 தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்கும் இறந்
 தது பிறத்தற்கும் சங்கிரன் உவமை
 யாமென்றல், ௨௭.
 வளை, ௩௬, ௫௩, ௭௭, ௮௩, ௧0௩, ௧௧௩,
 ௧௩0, ௨௩௬.
 வளைகளின்முறி, ௨௩௭.
 வளையமலை, ௭௬.
 வற்றல், ௪௧.
 வற்றியருளம், ௧௪௨.
 வறுமை, ௬௮, ௧௩௬, ௧௬௬, ௧௪0,
 ௧௫௬, ௧௬0, ௧௬௪, ௧௬௬, ௨௧0,
 ௨௧௧, ௨௬௬, ௩௭0, ௩௭௬, ௩௬௬.
 வறுமையையே அனுபவித்தோர், பொ
 ருள்கண்டவிடத்து அடையும்மயக்க
 ம், ௩௭௮.
 வறை, ௩௮௬.
 வன்புலம், ௪௨, ௧௪௬.

வா.

வாட்டாறு (=ஓரூர்), ௩௬௬.
 வாட்போர், ௧௬௧.
 வாணிகன், ௧௩௪.
 வாத்தியங்களைப் பரிசிலர் காவிற்றுக்கி
 வருதல், ௧0௩.

வாத்தியம், ௧௫௩, ௨௮௧.
 வாத்தியவகை, ௧௫௨.
 வாய்த்தலை, ௧௭௬.
 வார், ௫0.
 வாழைப்பூ, ௨௩௭.
 வாழையிலையிலுண்டல், ௧௬௮.
 வான், ௩, ௪, ௫0, ௬௧, ௬௩, ௬௭, ௧0௬,
 ௨௪௬, ௨௬௬, ௩௪0, ௩௬௬.
 வான்வடு, ௧௬௭.
 வான்வீரர், ௧௩.
 வானமீன், ௧௮, ௪௨, ௬௧, ௬௭, ௨௪௬,
 ௨௮௭, ௩௨௨, ௩௩௬, ௩௬0.
 வானமீன்மடி, ௬௧.
 வானம்பாடிப்புள் நீர்த்தளியைவிரும்பு
 தலுடைத்தென்பது, ௧௬௮.

வி.

விச்சிக்கோ, ௨00.
 விடியற்காலம், ௩௭௪, ௩௮0, ௩௯௨,
 ௩௯௭, ௩௯௮, ௪00.
 விண்மீன், ௧0௬, ௧௨௬, ௧௬0, ௨௭0,
 ௨௭௬.
 வணவழ்கொள்ளி, ௪௧.
 விதவை, ௩௨௬.
 விதி, ௧௭௬, ௨௩௬.
 விதை, ௨௨௭, ௨௩0.
 விமானம், ௨௭.
 விரகு, ௨௨௭, ௨௬௧.
 விரிச்சிபார்த்தல், ௨௮0.
 விருந்து, ௪௬.
 வில், ௨௩, ௪௩, ௭௭, ௧௫௨, ௩௨௨,
 வில்லாட்கள், ௧௬௮.
 விலாவென்பு, ௬௮.
 விழவு, ௨௨, ௩௧, ௩௩, ௬0, ௮௨, ௮௪,
 ௯௬, ௧௨௨.
 விழுப்புண், ௨௩௩.
 விளக்கம், ௨௪௭.
 விளங்கில் (=ஓரூர்), ௫௩.
 விளரிப்பண், ௨௬0.
 விளாம்பழம், ௧௮௧.
 விளைந்தகன், ௧௩.
 விற்பொறி, ௩௬.
 விற்றுவெட்டுவோர், ௭0.
 விற்றவியர் (விற்றவர்), ௩௨, ௬0, ௬௪, ௭0,
 ௮௬, ௧0௩, ௧00, ௧0௬, ௧௧௧, ௧௩௩,
 ௧௩0, ௧௩௬, ௧௪0, ௧௪௧, ௧௫௨,
 ௧௭௨, ௨௪௨, ௨௪௪, ௨௪௭.
 விற்றவியர்க்கு ஆபரணங்கொடுத்தல், ௧௧,
 ௧00.

விறலியர்க்குப் பூவிலைகொடுத்தல், கூஉ.
விறலியர்க்கு மாலைகொடுத்தல், கூசுச.

வீ.

வீட்டியல்பை அறியவேண்டுமென்றல்,
கூசு.

வீட்டின் இறப்பு, கூஉ, கூகடு.

வீட்டின்பக்கத்துள்ள கீரையைப்பறித்
தல், கூசு.

வீட்டுக்கோழி, கூகடு.

வீட்டெலி, உகக.

வீடு, சச, கசு, கூகடி.

வீதி, கூகடி.

வீரக்கழல், கூ, ச, கூசு, சச, எசு, எள, அகூ,
கூ, கூசு, கூசு, கூஉ, கூஉ, கூசு, கூசு.

வீரச்செல்வம், கூக.

வீரபாணம், கள, அகூ, உகூ.

வீரம், கூக.

வீரமுரசம், கூ, கூசு, உகக.

வீரமுரசம் நீராடல், கூசு.

வீரமேம்பட்டவார்த்தை, ககூ.

வீரர் (வீரன்), கூ, உச, கூக, சகூ, கூசு,
கூ, கூஉ, கூஅ, எள, அச, அள, அகூ,
கூகூ, கூஅ, உஉ, உசு, உசு, உசு, கூகூ, கூகூ.

வீரர் சுவர்க்கம்புகுதல், உசு.

வீரர், தம்மிலும் மேம்பட்டவர்களுடைய
போர்செய்தற்குப்போகையிற் செய்
துகொள்ளுதல், சக.

வீரர் தோள், கூக.

வீரர் முல்லைப்பூவைச்சூடுதல், உசு.

வீரர் வஞ்சினங்கூறல், உசு, கள, எஉ,
எகூ.

ர, உசு, கூக, கூஉ.

வீரனெருவன் இறந்தபொழுது அவன்
வீட்டைநோக்கிப்புலவரொருவர் இர
ங்கிக்கூறியது.

வே.

வேட்சிப்பூ, கூசு, உசு.

வேண்காந்தள், கூசு.

வேண்கொற்றக்குடை, கூ, உஉ, கூக,
கூசு, கூசு, கூஉ, எள, கள, ககூ,
உகக, உஉக, உகக, உகக, கூசு.

வேண்ணி (=தூர்), கூசு.

வேண்டெட்டி, எள.

வேண்டுகூலை, உசு, உகக.

வேயலால்வாடியகாடு, கூசு.

வேருக்குவிடை, கூசு.

வேருகு, ககூ, கூசு.

வேன்னரிக்காய், உசு.

வேன்னரிவிதை, உசு.

வேன்னாடு, உசு.

வேன்னாம்பல், உசு.

வேன்னரி, கூக.

வேன்னரிக்கலம், கூசு.

வேன்னரிநார், கூக.

வேன்னொள், உசு, கூஉ.

கூஉ.

வே.

வேங்கடமலை, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு.

வேங்கைப்பூ, கூசு, ககூ, உசு, உசு, உசு.

வேங்கைப்பூமலை, கூசு.

வேங்கைப்பூவைப் பனைமேலையால்
அலங்கரித்துத்தொடுத்தல், உசு.

வேங்கைமரம், கூசு, கூசு, கூசு, ககூ,
உசு, உசு, கூசு, கூசு, கூசு.

வேங்கைமார்பன், உக.

வேட்டை, கூசு.

வேடர் (வேடன்), கூக, கூசு, கூசு,
கூசு, உசு, உசு, உசு, உசு, கூசு.

வேணுவியோர், சகூ.

வேதம், உ, கூ, கூசு, கூசு, கூசு.

வேதினை, கூசு.

வேப்பமலை, சகூ.

வேம்பின்காய், கூசு.

வேம்பு, சகூ, ககூ, ககூ, ககூ, உசு,
உசு, கூசு, ககூ.

வேயங்குழல், கூசு, உசு.

வேர்வு, கூசு, ககூ, கூசு, கூசு.

வேல், கூசு, உசு, உசு, உசு, சகூ, கூசு,
கூசு, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு, ககூ,
ககூ, ககூ, ககூ, கூசு, கூசு, ககூ,
ககூ, உசு, உசு, உசு, உசு,
உசு, கூசு, கூசு, கூசு, கூசு,
ககூ.

வேலின் உட்டுளை, ககூ.

வேலின் உறை, கூசு.

வேலைவடித்தல், கூசு.

வேல்வித்துறை இருபத்தொன்று, ககூ.

வேளிர் ஒருமுனிவன் ஓங்குண்டத்தில்
தோன்றியது, உசு.

வேளை, உசு, உசு.

வேளைப்பூ, உசு.

வேளையிலே வேலை, உசு.

வை.

வையையாறு, ககூ.

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

- (க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றுருந் கொன்றை
யூதி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சாகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப
௫ கறைமிட நணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னுகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும
பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
க௦ பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக் கரகத்துத்
தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி, கார் காலத்துமலரும் நறிய
கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ;
ஏறப்பவெது, தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ்
வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினதுகறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும்
செய்தது; அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும், வாறோரை உய்யக்கொண்டமையின்,
வேதத்தைப்பயிலும் அந்தணராத் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;
ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை,

* திருதுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூடுதலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக்குண்டிகையானும் தாழ்ந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன் கூற்றிலே மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமமையும். நீரறவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுள். அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு துவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் எனநின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடுமுடிக்க. ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனென்க; ஏமமாகிய நீரெனினும் அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, † “உண்ணலு முண்ணேன்” என்பதுபோல நின்றது. பதினெண் கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னாரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதாரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோரு மெனவிவர்; பிறவாறுமுறைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான்வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்கு மென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (க)

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்புதைவரு வளியும்

வளித்தலைஇய தீயுந்

ரு தீமுரணிய நீரும், என்றாக்

கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்

போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகல மும்

வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்

நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்

க0 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்

யாணர் வைப்பி னன்னுட்டிப் பொருந்

வான வரம்பனை நீயோ பெரும

வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை

கரு யீமைப் பதினமரும் பொருதுகளத் தொழியப்

* திருதுதலதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, உஉ:—“உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன், தோணல முண்டு தறக்கப் பட்டோர், வேணி ருண்ட குடையோரன்னர்.”

பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
 பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
 நாஅல்வேத நெறிகிரியினுந்
 திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
 ௨0 ஈடுக்கின்றி *நிலையரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
 சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
 யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு
 முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
 பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

கிணை - பாடாண்டிணை; துறை - †சேவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான்பெருஞ்சோற்று உதியன்சேரலாதனை ழரஞ்சீயூர் ழடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ன்.—அணுச்செறிந்தநிலையும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத்தடவிலரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்டதீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவீனது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதாரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் அழிப்பட்டால் அவர்க்குச்செய்யும் அருளுமுடையோய், நினது கடற்கட்டோன்றிய நூயிறு பின்னும் நினது வெளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே சூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்க்கையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு நேந்தே, வானவரம்ப, பெரும், நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குகிரையையுடைய பாண்டவவாவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்பிடத்தேகொண்ட பொற்பூத்தும்பையையுடைய துரியோதனன்முதலாகிய தூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுத்தினையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாதுவழங்கினும், பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், நூயிறு தன்விளக்கமொழிந்து இருளினும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும் வேறுபடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது கெடுக்காலம்விளக்கித்துளக்கமின்றிநிற்பாயாக; அமைலையின்கட் சிறியதலையையுடைய மறிகையுடையவாகிய பெரியகண்ணையுடைய மாண்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தனர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப்பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்கையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று,

குளிக்குநாடென இயையும்; குளிக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ, ஒ - அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினா

* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டிணை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சிணைக்கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “தாவி னல்லிசை” என்னும் ஈசு-ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். முத்தியாவன : ஆகவணியம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி. ஆங்கும், அத்தையும் - அசைநிலை, வானவரம்பனை, ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் காரணமாகத் தலைக்கட்கூடிய வெளிணுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களை யுடையாய், பொருந, வரையாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளிணும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைநூடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றாராதவின், பூதங்களின் அடைவு கூறராயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, * தன்கடற்பிறந்தராயிறு தன்கடற்குளிக்குநாடனாதலாற் செல்வமுடையாயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவொழ்கவென வாழ்த்தியவாராயிற்று. (2.)

(ந.) உவவுமதி புருவி னேங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணை நிழற்ற

வேம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேள நெஞ்சிற்

நு றவிரா வீகைக் கவுரியர் மாருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
†பொன்னோடைப் புகரணிநுதற்

றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்
தெயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅக்

க0 கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானையிரும் பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் ‡சாயாக்
கருங்கை யொன்வாட் பெருமபெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

கரு பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்துள்
விலங்ககன்ற வியன்மாப

வூரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய

பார்வ லிருக்கைக் கவிசண் னோக்கிற்

* வானவரம்பனாதலாற்செல்வமுடையாயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீவொழ்கவென வாழ்த்தியவாராயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னினோடையென்றும் பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

20 செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவ
 ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
 திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
 முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
 நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை

உரு முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
 ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—உலாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசும் இழுமெனமுழவரும் ஒசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ, பொன்னுரியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பகைவார் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திற் கயிற்றாற்பினித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தேயிருந்து பரிகாரரில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இனையாத வலியு கையினகண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி, நிலம்பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயக்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவாமாகிய, வம்பலரைவியச் செய்மைக்கண்ணே பாாத்திருட்டுமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற்றுகறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது உடன்புழைய புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் உனைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்துவருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்ந்த வழியின் கண்ணே நிலப்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர்; அவர்மனசுருறிப்பை அவர்முகத்தானந்தி அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மையான்.—எ - று.

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிற்படையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில் சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலதெல் கையாலுக்குதலன்றி எயிற்படையாக எயிற்கதவெடுக்கவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்

* காலவிடுதலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௬

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தூபப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிட்டுக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப் பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உன்னமரத்த கவலையெனவும், பருந்திருந்தயவும் தன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுகி, மார்பு, இரவலர்வருவது, அவர் இன்மைதீர்த்தல் வன்மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல்வேண்டுமெனக் கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல்விளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது.(௬)

(௫.) வநள், வலந்தர மறுப்பட்டன

செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்ல லேற்றின் மருப்புப் போன்றன

௫ தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்

*கறுழ்பொருத செவ்வாயா

னெருத்துவவ்விய புலிபோன்றன

௧0 களிநே, கதவெறியாச் சிவந்தூராஅய்

றுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா
ஹயிருண்ணுக் கூற்றுப்போன்றன
நீயே, யலங்குளைப் பரிஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் டபொலிவுதோன்றி

௧௫ மாக்கட னிவநதெழுதருஞ்

செஞ்ஞா யிற்றுக் கவினை மாதோ

வனையை யாகன் மாநே

தாயி றாவாக் குழவி போல

வோவாது கூஉநின் னுடற்றிபோர் நடாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

கோழன் உருவப்பற்றிளஞ்சேட்சென்னியைப் பாணர்பாடியது.

இ - ன்.—வான் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர்வானத் தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக் கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல் †அருப்புத்தொழில் பறைந்தவை, கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

* கறுழ்பொருதவென்றும் பாடம்.

† பொலிவொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

துணைதோன்றவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; சூதிராகன், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மாண்முதலாயினவற்றின்கழுத்தைக்கவ்வி உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி துணைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய சூதிராயாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரிநீமேலே பொல்வொடுதோன்றாதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுதின்ற செய்ய ரூயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நினைச்சினைப்பித்தவருடைய நாடு.—௭ - று.

நாடென்றது, காட்டுள்வாழ்வானா. மாறென்பது, ஏதப்பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். கழல்பறிந்தனவென்றேறுதி, அதற்கு வீரச்சமுனிந்திய அலையென்ற உணர்ப்பாருமுனர். வானாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைந்தவையெனவும், தோலாகிய துணைதோன்றவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றவென இயையும். எறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உணர்ப்பாருமுனர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையம் மன்னவன்புகழும், ஒலாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்றாநாடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவன்னை யாயிற்று.

(ரு.) *எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ

றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

கானக நாடனை நீயோ பெரும

நீயோ ராகவி னினனென்று மொழிவ

ரு லருளு மன்பு நீகதி நீங்கா

நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்

குழவி கொள்பவரி னேம்புமதி

யளிதோ தானேயது பெறலருங் குணத்தே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறாஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

* இப்பாட்டிணை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலை ஒம்பென வேம்பும் கடுவும்போல வெய்தாகக்கறி அவற்கு உறுதியபத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவுறாஉவன்றென்றும் கூறினர் நீச்சினூர்க்கீனியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “கொடுப்போரேத்திய” என்னும் கூறும் - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டில் “எருமையன்ன கருங்கல் விடைதோ, றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை நீயோ பெரும” என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில், ௭ - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவூரேறியஓன்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நீன் உடம்புபெறுவாயாகென அவனைச்சேன்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று நீன்ற நரிவேநெத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய சரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற் றுள்ளாகிய காட்டினையுடையாய், பெரும, நீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகுப் பாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வந்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாக்கக்கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப் படும் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பாணைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத் தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, அருபெயர். நாடனை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது. ஓவும், ஓரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவொர்மேலுளதாகியகாதல். இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்த வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டனான்று நின்றுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ வென வினாவிராக்கியுரைப்பாருமுள்.

காவல் குழல்கொள்பவரினும்பென்றமையாற் செவியறிவுறாஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண் மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (ரு)

(சு.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்

செலுஅ துருகெழு குமரியின் நெற்குங்

குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்

குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்குங்

ரு கீழுது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதல கட்டி

ளீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல

தானிலை யுலகத் தானு மானு

துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்

*தெரிகோன் ஞமன்ன போல வொருதிறம்

க0 †பற்ற விவியரோ நின்றிறஞ் சிறக்க

செய்வினைக் கெதிர்த் தெவ்வர் தேளத்துக்

கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச்

சிறுகண் யானை செவ்விதி ‡னேவிப்

பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலநத்

* தெரிகோற்சமனென்றும் பாடம்.

† பற்றிவியரோவென்றும் பாடம்.

‡ ஏளென்றும் பாடம்.

௧௫ தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையி னல்கிப்

*பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
மூக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த

௨௦ நான்மறை †முனிவ ரேந்து கையெதிரே
வாடுக ‡யிறைவநின் கண்ணி யொன்றார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
§செவிய ரத்தைநின் வெகுளி வாழிழை
மங்கையர் துளித்த வாண்முகத் தெநிரே

௨௫ ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே.

நீணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடும்ப்பெருவழ்தியைகீ காரிகீழார் பாடியது.

இ - ன்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின்வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திரம்பொருந்திய கன்னியாற்றின்தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது கரையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப்பட்ட சாகரத்தின்கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாயமும் சுவர்க்கமூமென மூன்றுக்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின் கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக்கண் ஒங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழ்முக; பரந்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடா தொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர்தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழுந்து உள்புக மிக்குச்சென்று அடர்ந்த புகரினையுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரேயேவிப் பசிய வீணைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிலரண் பலவற்றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த நல்ல அணிகலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவராற் பரவப்படும் மூன்றுதிறநயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

* பணியியரத்தையென்றும் பாடும். † முதல்வரென்றும் பாடும்.

‡ இயவுணினென்றும் பாடும்.

§ சொல்கவந்தையென்றும் பாடும்.

|| ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவும் கூறுமாறுபோல, உறுவும் உறுஉதலெனவும் உறுஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொருள், புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க; பெரும, நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்ணி, நிற்பகைவரது காட்டைச்சுடும் பலமணநாறும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நினது சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியருடைய துளித்த ஒளியையுடைய முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி, குளிர்ந்த சுடனாயுடைய திங்கையொப்பவும் சுடுகின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ - று,

வடாதென்னும் முற்றவீணக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பணிபடுகெடுவனா யொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமன்ன. மேலது துறக்கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆளிலையுலகத்தானுமென்றார். உருவென்பது, இவ்வணையார் பிறரஞ்சும் உட்குடைமை. அத்தையும், ஆங்கவும் -

குடுமி, பெரும, உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுகொழிக; க்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு நல்கி மதியம போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுகவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

தேளத்தென்பதனுள், அததை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். குமன் - யமனெனினுமமையும். அடற்புகர்ச்சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகனாயுடைய யானையெனினுமமையும். ஆகி - ஆகவெனத்திரிந்துநின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரியாது, நின்றிறஞ்சிறக்கவென்பதனோடு இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நின்றிறமென வலித்துநின்றது.

ககர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், ஏந்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாஉவும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலுமாயிற்று. (சு)

(எ.) *களிறு கடைஇயதாட்

கழலுரீஇய தீருந்தடிக்க

†கலைபொருது கவிவண் கையாற்

கண்ணொளிர் வருஉங் கவிஞ்சா பத்து

ரு மாமறுத்த மலர்மாற்பிற்

ரோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணக்குரிய வரிபரந்தெடுத்தவென்னுந்திறைக்கு உதாரணமாகக்கூட்டினர் நக்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் அ - ம் குத்திரவுரை].

† கலைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.

னெல்லையு மிரவு *மெண்ணாய் பகைவ
 ஞர்சடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
 கொள்ளை மேவலை யாகவி னல்ல
 க0 வில்லவா குபவா வியறேர் வளவ
 தண்புனல் பார்த பூசன்மண் மறுத்து
 மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
 பயன்றிகழ் வைப்பிற்சிற ரகன்றலை நாடே.

தீணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாய்.
 சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதலர் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருத்திய அடியினையும், அம்பொடு ட்பொருது இடக்கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளக்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறுத்தற்கு எதுவாகிய பார்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்கவலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தஞ்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடைய; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பார்த ஒசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீளுடைக்கும் புதுவருவாயினையுடைய பயன்விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று,

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கண்பொரு தென்றது, அதனொடுமருவுதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முடையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யானையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில், இடத்துமே லேறிநின்றது. இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாக்கினென ஆவருபுவிரித்துணாப்பினுமமையும்.

இது, பிறகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்சடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) †வைவங் காவலர் வழிமொழிந், தொழுகப்
 போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅ

* என்னையென்றும் பாடம்.

† பொருதவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், “வேறபட வந்த” என்னும் கூட - ம் சூத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு விளங்க விரித்துப் பொருள்கூறினர் நச்சினூர்க்கினியர்.

திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் தூர்ப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்

௫ கடந்தி தானைச் சேர லாதனை
யாங்கன மொத்தியோ வீக்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வறாதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசம்பி னானும்

க0 பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

நீண - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி ; பூவைநிலையுமாம். சேர
மாநகடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—உலகத்தைக்காக்குமாசர் வழிபாடுசொல்லிடக்க துகரும் இன்பத்
தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொழுது
தன்னாடு இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொ
ருளைப் பாதுகாவாதுவழங்கும் வன்மையையும் வஞ்சியாது எதிர்தின்றுகொல்லும்
படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை ? மிக்க செலவையுடைய மண்
டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை ; திங்கன்மண்டிலத்திற்கு
முதுகிட்டுப் போதி ; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை ; மலை
யின்கண்ணே வெளிப்படாதுகரப்பை ; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும்
பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி.—ஏ - று,

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனிணுமையும்.

வீக்குசெலன்மண்டிலமே, வறாதி ; இறத்தி ; வருதி ; ஒளித்தி ; நீ விசம்பினு
னும் பகல்விளங்குதி ; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன
மொத்தியோவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், துகருமென ஒருசொல்வருவீத்து அதனோடுகூட்டி
முடிக்கப்பட்டது ; ஒழுகவும் போகதுகரவும்வேண்டியெனிணுமையும். வேண்டி,
பொழுது, தூர்ப்ப என்கின்ற வீணயெச்சங்கள், ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்ச
மறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திக்
கண்மண்டிலமாகி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ப்புறம் வளர்ந்தும் வருதியென
வும் பிறவும் அதற்கேற்பவுரைப்ப. (அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரு

௫ மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மாண் சேர்மினென
வறத்தாறு துவலும் பூட்கை மறத்திற்
கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கித்த
க0 முந்நீர் விழவி னெடியோ
என்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுதும்பிப் பேருவழுவைய நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆவும், ஆனிணதியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண்வாழ்வோராகிய துங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதீரும், எம்முடைய அம்பை விராயச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் துமக்கரணுகிய இடத்தை அடையமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வாகை; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய *கொடியோராலுன தாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசம்பு நிழற்றமென்பது, சினவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசம்பு நிழற்றமென்றவைப்பினுமையும்; மீயிசைக்கொடி விசம்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்பாருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பிள்ளுனென்ற வியப்பால், கொடியோனென்றொரென்ப. யாற்றநீரும் ஊற்றநீரும் மழைநீருமுடையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுறைப்பு. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறாதீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, தும்மரன்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், “†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்” என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும்.

(க)

(க0.) வழிபடு வேளை வல்லறி தீயே
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே நலையே
நீமெய் கண்ட தீமை காணி
ஒண்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி

* உயர்ந்தோராலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௭.

- டு வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
 றண்டமுந் தணிதீநீ பண்டையிற் பெரிதே
 யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
 வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
 மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
- க0 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப
 செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
 நெய்தலங் கான நெடியோ
 யெய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சேன்னியை ஊர்ப்போதி பசுங்
 குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—நினைவு வழிபட்டொழுதுவோரை வினாவறிவை; பிறருடைய
 குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானூராய்
 ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், அதனை நீதிநூற்குத்
 தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; வந்து நிற்பாதத்தையடை
 ந்து முன்னேறிப்பாராயின், அவர்பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளிணும்
 அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன்கவை
 யால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடி
 சிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிருறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையை
 யுடைய பெணடிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரான் மாறுபடுத்த
 லொழிந்த இத்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒருதொழிலைச்செய்து பின்
 பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணேவிளங்கும்
 புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடையநெடியோய், அணுக
 வந்தேய்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—௭ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை
 யென்பதாம். பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகவின், ஆகவேன ஒருசொல்
 வருவித்துணைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோ
 பத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றரைப்பினுமமையும். அடப்பட்டமையாத
 அமிழ்தபோலும் அடிசிலென்றரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக. (க0)

- (கக.) அரிமயிர் த் திரண்முன்கை
 வாலிழை மடமங்கையர்
 வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
 குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

* நெய்தலங்காலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு தன்பொருளைப் புனற்பாயும்
வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

க0 புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்

கடு குரல்புனர்சீர்க் கொளையல்பாண் மகனுமமே, எனவாந்
கொள்ளழற் புரந்த தாமரை
வெள்ளி நாராற் பூப்பெற றிசினே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இளவெயின் பாடியது.

இ - ள்.—ஐய மயினாயுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத் தையமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட்டுசெய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தூநீரின்கட் பாய்ந்துவினையாடும் வாணமுட்டிய புகழினையும் வென்றியைமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைதெறும் வெம்மையையுடைய அரசனை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக் கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைபாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றான்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றுணமாகிய குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழுவின் கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றான்; பாணன் பூப்பெற்றான்; யான் அதுபெறுகின்றிலே னெண்ப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்டிலனாயதோர் வடிவுகொண்டபாடினொருத்தியெனவும், 'இக்களத்தவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்றோடு எதிர்த்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலென்' எனத் தான்பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடாயினொனவங்கூறுவாருமுள். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெணுருபுடெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொளையல் பாண்மகனெனினுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன.

(கக)

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
 சூதுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
 மறனே மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
 யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்

டு டினிய செய்தின் னூர்வலர் முகத்தே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

பாண்டியன்பல்யாகசாலையுதுகுடும்ப்பெருவழ்தியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ன்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனே? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்றவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச் செய்வை.—ஏ - மு.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனே? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

மற்று - அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புறநூற்றதாகக்கொள்க.

(கஉ)

(கஈ.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
 புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
 வெய்கனை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
 மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே
 டு களிதே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
 பன்மீ லுப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
 சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப
 மரீஇயோ ரலியாது மைந்துபட் டன்றே
 நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
 க0 பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
 கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்
 தொழுவின் வினைந்த கள்ளின்
 விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக்கண்டு சோமானந்துவஞ்சேரலரும்பொறையொடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினததோ லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கொளுத்தற எய்த அம்புகள் போழ்ப்

பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக் களிற்றுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது நடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வான்மறவர்கூழ்த் தன்னைமருவியபாகையறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்கூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் வினைந்த கன்னையுமுடைய மிக்ககீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுமிசையோடுகிய இவன், யாரென்குலவையாயின், நாடுகிழுவோன்; இவன்களிற்று மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்க்குவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்க னோடு உவமை வானோர்கூழ்த் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க. தில் - விழைவின்கண் நின்றது.

பெருநெய்க்கிளிகளிறு கையிசந்து பகையகத்துப் புருந்தமையான் அவற்குத் திக்குறமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் திக்குறின் நமக்குத்திக்குறமென்னுங்கருத்தால் கோயில்கிப்ப் பெயர்கவென்றாராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கக)

(கசு.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதாரந்து சமந்தாங்கவும்

௫ பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நியிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்

க௦ பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுகின் ருடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளி இ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

க௫ பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேளய்நிற் பாடுநர் கையே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லியவா மால்நுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய கீணைய மரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும்வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தை குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைச் சுருதி அதன்கட்செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பரூத்துணிபொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது வலியநாணற்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழுந்தானைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாணற்றந்தையுடையவாகிய செவ்வீத்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின; பெரும, பெண்டிற்கட்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரியநிலம்போன்ற வலியினையுமுடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுனென ஒருசட்டுவருவித்து அதனெழுடிப்பினும் அமையும். உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறவின, பன்மைபற்றி அமைத்தக்கொள்ளப்பும்; ஊன் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உணாப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுணாப்பாருமுளர்.

சூரிசில், பெரும, சேய், வலியவாகும், நின்கை; நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக்குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுணாப்பாருமுளர். பாடுநரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாகக்கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கச)

(கரு.) *கடுந்தேர் குழித்த நெள்ள லாங்கண்

வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனைவர நனந்தலை நல்லெயில்

* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னெயிலழித்த மண்ணுமக்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், ௩௬ - ம் குத்திரவுரை].

புள்ளின மிமிமும் புகழ்சால் வினாவயல்

19 வெள்ளைக் கவிமான் கவிஞளம் புகளத்
தேர்வழங் கிணைநின் நெல்வர் தேளத்துத்
துளங்கியலாற் பனையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனேக்கி
னொளியுமருப்பிற் களிற்றவர

க0 காப்புடைய கயம்படியினை

யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்பங் நெடுவே லேந்தி யொன்றா
ரொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்

க19 நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி
னற்பனுவ னால்வேகத்

தருஞ்சீர்த்திப் பெருககணுறை
நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்

20 வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழுவீற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

21 நாடல் சான்ற மைந்தினேய் நினக்கே.

தினையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடும்ப்பெருவழதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—விராந்த தேர் குழித்த நெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புலவிய நிராயைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை, அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்கொளவிக்கும் புகழமைந்த வினாகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை, நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்ததன்மையோடு பெரியகழுத்தினையும் பார்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் வினங்கியகோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்றசெய்க்கையையுடைய; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களை யுடைய நினது விராந்ததுசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசை

கொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத கல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமீதையும் பொரியும்முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புனை மேன்மேற்சினரப் பலமாட்சிமைப் பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்டப்பட்ட அகன்ற வேன்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும, வார் பொருத்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறித்த தண்ணுமையையுடைய விநலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைத்த வலியையுடையோய், நினைக்கு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுள். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேன்வியென இயையும்.

பெரும, மந்தினேய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; சுயம்படியினை; ஆகலின், நினைக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யுபம்சட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லேவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

விளக்குபொன்னெறித்தவென்பதற்குக் கண்ணுடிதைத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்புவெனினும் அமையும். புனாயுநற்பனுவலென்பதூஉம் பாடம். யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கடு)

(கக.) வினைமாட்சிய வினாபுரவியொடு

மழையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

வினாவயல் கவர்பூட்டி

ரு மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிற்றுபடி

யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்

செல்குடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றேன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

க0 துனைவேண்டாச் செருவென்றிப்

புலவுவாட் புலர்சாந்தின்

முருகற் சிற்றத் துருகெழு குரிசின்

மயங்குவள்ளை மலராம்பற்

பணிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

கரு கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

• வேம நன்னு டொள்ளெரி யூட்டினை

நாம நல்லமர் செய்ய

வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிநே.

தினை - வஞ்சி; துறை - *மழ்புலவஞ்சி.

சோழன் இராசத்யம்வேட்ட பெருநர்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய வினாந்த குகியையுடனே முகில்போலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங்கிலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்தாமரமே விற்காகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுசுடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற குகியையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத்தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றவிடம் எல்லையில்லாத படை யினையும், துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலாளுறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாங்கினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையு முடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்த வன்னையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றை மும் பழத்தையுடைய பாகிலையு முடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் டாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஓளளிய தீயை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒருபெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும, நின்னுடைய களிறுகள்.—எ - று.

தொல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறக்குமென்னும் பெய ரெச்சவினையொடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும்பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றண்பினையென இயையும். எல்லுப்படவிட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்பூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலவ் கெடவென்பதற்கு நாட்டுறவெனவும், புலவுவானென்பதற்குப் புலாலுடையவா னெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குரிசில், பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராக்முமலைந்தனவென வினை முடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுனர்.

எமநன்னுடொள்ளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழ்புலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

(க௭.) தென்குமரி வடபெருங்கற்

குணகுடகட லாவெல்லீ

குன்றுமலை காடுநா

டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டி டுனர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினியியல், அ - ம் குத்திரவுகா].

- ௫ கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
 படுவதுண்டு பகலாற்றி
 யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
 முழுதாண்டோர் வழிகாவல
 குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை
- ௧௦ யகல்வயன் மலைவேலி
 நிலவுமணல் வியன்கானற்
 றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற
 தண்டொண்டியோ ரடுபொருந
 மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
- ௧௫ நீடுகுழி யகப்பட்ட
 பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
 கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
 நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
 கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
- ௨௦ நீபட்ட வருமுன்பிற்
 பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
 பிறிதுசென்று மலாதாயத்தப்
 பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
 னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
- ௨௫ சென்றுபட்ட விழுக்கலனும
 பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
 மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
 வீங்குசிறை வியலருப்ப
 மிழந்துவைகுது மினிராமிவ
- ௩௦ னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
 வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
 னூற்றலொடு புகழேத்திக்
 காண்கு வந்திசிற்பெரும வீண்டிய
 மழையென மருளும் பரிரோன் மலையெனத்
- ௩௫ தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
 யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
 வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
 கடுவொடுங் கெயிற்றர வுத்தலை பணிப்ப
 விடியென முழங்கு முரசின்
- ௪௦ வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

தீணை - வாசை; துறை - அரசவாசை; இயன்மொழியுறாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனுற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதீர்ப்பொய்க்கட்டிலெயிதினனக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுப்பட்ட நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலிப்போக்கிக் கோலைச் செவ்விதாந்தி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச் செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுமுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே, சூலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்த்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந், யானை படுக்குக்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழ்த்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பொருந்தினாற்போல, பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிற்தொருகுழ்ச்சியாற்போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியுறற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னூழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவெளவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழந்துதற்குவேம், இவன் நம்மை வெருண்போர்த்தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் எவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும, திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பலபரிசைப்படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முக்கக் மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுசுரக்கும் பல்வினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே.—எ - று.

காவல, பொருந், பெரும, கோவே, ஏத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

* குறுங்கொளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்ற தெய்வதனிமமாக்கி
 எனை மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு
 பொருளென்றது, வேந்தற்கு வேளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன்
 பின் நீங்கவேன ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் பிறிதென்ற'
 என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை
 யும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.
 ஆனது முழங்கும் முரசென்க. (க௭)

(க௮.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்

பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்

தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ

யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்ப

௫ லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய

பெருமைத் தாக நின் னுயு டானே

நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கனாஉ மினவானே

துண்ணூற் பருவாரற்

௧௦ *குருஉக்கெடிற்ற குண்டகழி

வானுட்கும் வடிநீண்மதின்

மல்லன்முதூர் வயவேந்தே

செல்லு மூலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு

ஞாலவ் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

௧௫ யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்

றகுதி கேளினி மிகுதி யாள

நீரின் தமையா யாக்கைக் கெல்லா

முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே

௨௦ யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்ட

முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே

நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்

டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னேரே

வித்திவா னேக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

௨௫ வைப்பிற் ருயினு நண்ணி யானு

மிறைவன் றுட்குத வாதே யதனு

லடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே

நிலனெளி மருங்கி னீர்நில பெருகத்

* குருஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே
 ௩௦ தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றினோம், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக்கடையென்றாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணினை உடைத்தாக, நினைவாழ்க்கான்; நீரின்கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது பூவைக்கவரும் இனமாகிய வானையினையும் நுண்ணிய ஆரலினையும் பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெடிற் றினையுமுடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சும் திருந்திய கெடிய மகி லையுமுடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் துகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாவே விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலைவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக; இப்பொழுது, பெரியோய், நீனா இன்றியமை யாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயினைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாலுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்றுசொல் லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்க ள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற் றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத் தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்பொரையுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து வினாந்து நிலங்குழி ந்தவடித்தே நீர்நிலையுடையபரிசு தனைத்தோர், தாஞ்செல்லமுலகத்துச் செல்வமுத லாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதனைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தனையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தனையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டாமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின் பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித் துணைப்பாருமுள். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லு முலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும்புண்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவாதென வே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நல்புலம் இறைவன்றாக்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெரு கத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமை யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (க௮)

- (க௯.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத் தமிழ்தலை மயங்கிய *தலையாலங் காணத்து மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு நின்னொடு தூக்கிய வெண்வேற் செழிய
- ௧0 விரும்புவி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி மூயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக் குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
- ௧0 தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துயிந்து நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்த ரெந்தையொடு கிடந்தோரொம புன்றலைப் புதல்வ ரின்ன விறலு முளகொ னமக்கென
- ௧0 மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக் கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்நின் கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக் கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்காணத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயரது பன் மையையும் அவ்வயினாக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர் தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு வன் எங்கிரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கலையுடைய அடாராயும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துணையையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத் தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றி யையுடையோராய் எந்தலைவென்கிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய மைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி முதிய மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக்

* “இமிழ்கடல் தலையாலங்காணத்து” எனத் தலையாலங்காணமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௯0 - ம் குத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம் பெருவேளிருமாகிய *எழுவரது நல்லவலியை வென்றோய், நினது கழுவிவின்ன்கின முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோசெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விரும்புஞ்செய்தலேயன்றி நின் பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும் மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். மூகிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாம் கண்ணோடியெனவும் நிரணியறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போயினகூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போக கூறியது, ஓரணி சுருகிநின்றது. இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்கிழிபென்று பெண்டிர் இரங்கியமூதலின், கூற்றுக் கண்டு நாணிக் கண்ணோடியவென்று உணர்ப்பாருமுளர். (கக)

(உ௦.) † இருமுந்நீர்க் குட்டமும்

வியன் ஞாலத் தகலமும்

வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றான்

௫ கவையளந் தறியினு மளத்தற் றியை

யறிவு மீரமும் பெருங்க ணேட்டமுஞ்

சோறுபடுக்குந் தீயோடு

செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது

பிறிதுதெற வறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே

க௦ திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்

நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்

கிறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேபவப்

பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு

வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது

* எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூன், இருங்கோவேன், மான்பொருண் என்பவர்; இதனை, பத்துப்பாட்டு கஅக - ம் பக்கத்திற்காண்க. “காலென்னக் கடிதராஅய், நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலக் கானத் தஞ்சுவரவிறத்தரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்பேட்ட, வடுகிற லுயர் புகழ்வேந்தே” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி ௧௨௫ - ௧௩௦].

† இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரியதுறைகளுள் நானும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலக் கண்ணிய ஒம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீதிஞார்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், “தாவி னல்லிசை” என்னும் ௩௬ - ம் குத்திரவுடையிற்காண்க.

உஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடு பகைவ ருண்ண வருமண் ணினையே
 யம்புதுஞ்சுங் கடியாண
 லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
 புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
 விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
 உ0 யனையை யாகன் மாறே
 மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட்சேயிமாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அக்ன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்ந நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சேர்ந்தை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்குடைநிழற்கண்வாழ்வோர்; இந் திரவிலல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக் கலமுறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றருடைய *மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின் கண் வேட்கைகோயுற்ற பெண்டிர் விருமபி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்குந் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையுள் அவ் விடத்தைவிட்டுப்போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையயாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமும் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

- (உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்ற
 விலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
 வான்றேய் வன்ன புரிசை விசம்பின்
 மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிற்
 ௫ கதிர்நுழை கல்லா மாம்பயில் கடிமினை
 யருங்குறும் புடுத்த கானப்பே ரொயில்
 கருங்கைக் கொல்லன் செந்தி மாட்டிய
 விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
 வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு

* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறவர்.

க0 மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழதியை ஐயுநீழலங்கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னைப்பாடுவாரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ, நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழி யினையும் உயர்ச்சியான் வாணப்பொருந்துவதுபோன்ற மதியையும் அவ்வாணிடத்து மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்ககிர்ந்துழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணைதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப் பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண் வலிய கையையுடைய கொல்லன் செந்தீயின் கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்டநீரினும் மீட்டற். 9தெனக் கருதி வேங்கை மார்பன் வருந்த காடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர் பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே, நின்னைமதியாத பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேபோன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொ லிவதாக, நி: வேல்.—எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிர்வகப் பாடுதுறைமுற் றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது.

(உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னேங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைதுதவாற் செறனேக்கின
பாவடியாற் பணையெடுத்தின
௫ தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞ்ஞார்க்குங் கமழ்கடாத்
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
க0 பா அனினு கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலிவெண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
க௫ வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்றான வுலக்கையாற்
கலிச்சம்மை வியலாங்கட்

உ0 பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
சினமார்தர் வெறிக்குரவை
யோத் நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்கா வாது பரந்து பட்ட

உரு வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந், பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் கடும்பார்த்து
மோங்குமொல்லியோ ரடுபொருந
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்

௩0 வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே
நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தியு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை யோம்பிய நாடே

௩ரு புத்தே ஞலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
தினிது கண்டிசிற்பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சாய் மாறே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - ஓயன்மொழியுமாம்.

சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையைக் துறுங்கோழியூர்
கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநடக்கும் உயர்ந்த நடை
யையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுடொலிக்கும் மணி
யுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத்
துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பார்த்த அடியுடனே பரிய
கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணநாறும்
மதத்துடனே புண்வழிலைவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க
இனங்களிறு கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பக்க
த்தே நின்று கிரணத்தைவிடுகின்ற வானத்தின்கண்ணேதங்கும் திங்கள்போலும்
முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து
வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த செந்நெற்கதிரால் வேயப்

*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.

பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்டகூடா விழாவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்ற அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்றைச் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய பண்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி ஓத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்துபொங்கப் படைப்பெருமையாற் பகைவருக்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பார்த்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள, மாற்றரசர் பணிந்துதந்திறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தையிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந, யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியைவிரும்பும் சேயே, வாழ்க, பெருமானே, நிலையு அல்லையில்லாதசெல்வம்; நினைப்பாடிய விளங்கிய செவ்வியநாப் பினைப் பிறருடைய புகழைச்சொல்லாமற் பாதுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே, மாந்தரஞ்சேரவிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து கட்கினிநாகக் கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றநாட்டின்கட்சென்று விரும்புடையுடனே சோறுண்டாகநடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ-று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினையின மதியென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய் நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூடா பொலிவுதோன்றின இடத்து நிகழ்பொருளினின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறியின்றது. செரிஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பார்த்துபட்டவென்னும் பெய

காப்பான, பொருந, சேய், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற் சோறுபடநடத்தி; அதனால், இரும்பொறை ஒம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நிற்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினமுடிவு செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அளங்குசெந்நாப் பிறரிசைநவலாதபடிவந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பது உம்; செறனோக்கினென்பது உம், பிணையெருத்தினென்பது உம் பாடம். (உஉ)

- (உ௩.) வெளிறி னோன்காழ்ப் பனைநிலை முனைஇக்
களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்
கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
ஞர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
நூ கூர்நல் லம்பிற் கொடுவீற் கூளியர்

கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
 கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
 வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
 கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
 ௧0 வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்
 கனையெரி யுறிய மருங்கு நோக்கி
 நண்ணூர் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
 நின்று மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
 துன்னல் போகிய துணிவி னேனென
 ௧௫ ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
 யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
 கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவ
 லறுமருப் டபழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
 சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பினை
 ௨0 பூனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
 வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
 மாளி லத்த மாகிய காடே.

நீணையும் துறையும் அவை ; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாட
 னூர் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில்
 கிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையை
 யும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய
 சூரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சுற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய
 கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலா
 வதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றூர்முகந்துகொள்ளப்படும்
 உணவாக்காமற்சிறிய நிலங்கனையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான்
 ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில்
 புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அநிதியைக்கெடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்
 கத்தையம்பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடொறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்றமும்
 இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவன், யாவரும் தன்னை அணுகவொன்றை சூழ்ச்சித்
 தெளிவினையுடையோனெனக்கருகி உலகம்பொறையாற்றாதுநெளியத் திரண்ட
 பாரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போலா எதிரின்றிகொன்ற
 காலன்போலும் வலியையுடையோய், நின்னைக் கண்டேறும்வந்தேன் ; அற்ற
 கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை
 யிணைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமான்பினை பூனையொங்
 கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினதுவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்
 சரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்பு, துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குவன் துணிவினோனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நினைக்க கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி. வினமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காணு முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின். பாசிலைத்தெரியன் முருகனென இயையும். நவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவினோனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென் வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கி யுறைமுதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர் நாட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைநது காட்டிடத்தே நினைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுள்.

(உ௧)

(உ௨.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்

செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்

றெண்கடறறினா மிசைப்பாயுந்து

திண்டிமில் வன்பரதவர்

௫ வெப்புடைய மட்டுண்டு

தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து

ஃ தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை

மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த

ரெல்வனை மகளிர் தலைக்கை தழுஉந்து

௧0 வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்

முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்

ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும்

பூங்கரும்பின் லீஞ்சாறு

மோங்குமணற் குவவுத்தாழைக்

௧௫ திரீரோ டிடன்விராஅய்

முநீர் ருண்டு முநீரீர்ப் பாயுந்

தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய

வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி

புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனித்

௨0 கயலார் நாரா போரிற் சேக்கும்

பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த

விலையிற்கலித்தவெனவும் பாடம்.

கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தோர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்மீ னில்லாது

உரு படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறநத
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த

௩.௦ வீரவன் மாக்க ளீகை நுவல

வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறற்
தாங்கினி தொழுஞுகுதி பெரும வாங்குது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொலளீசை

௩.௧ மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்

பலர்செலச செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை மாங்குடிக்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்
பின் தெளிந்த கடற்றிரையின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய துணை
யர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்
தையாடும் கடற்றுலையாலே தழைத்த தேன்பாந்த புண்ணியினது மெல்லிய பூங்
கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மக
ளிர்க்கு முத்தற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய காணவிடத்
துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையை
யணிந்தமகளிர் பெரிய பணையினது துங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பி
னது இனியசாரும் உயர்ந்த மணவிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு
டனே கூடக்கலந்து இம்மூன்றுநீராயுமுண்டு மூன்றுநீராயுடைய கடற்கண்ணே
பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள்பொருந்திய
பொருளைப்பாதுகாவாத வன்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்
வழங்கும் வாய்த்தலைகையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலேமே
யும் நாளை போரின்கண்ணேயுறவ்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய
முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட கெல்லினையுடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தைக்கொ
ண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பொலிந்த தேரி
னையுமுடைய செழிய, நின்றுநிலைப்பதாக, நின்று காளாகியமீன்; நிலலாது பட்டுப்
போவதாக, நிற்பகைவருடைய காளாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த
உயிரினும் உயிருடனே நின்றமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு
மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சிவலி
யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வன்மையைச்சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய
மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏங்கிய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவையெ

ப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும, அவ்
வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லவர் அறிவுடையோர்; பழைய
புகழ்தான் பார்த்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது
நின்றமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரச்சமுன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்
டன; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க. உயிரினும்
சிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி. உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும்
யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்மொயிருக்கின்ற வாளின்
வாழ்நரென்க. நின்றகுடியொடுமூத்த நின்றயாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உள
ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய, நின் நான்மீன் நின்றநிலையுயர்; நிற்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇ
யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்
ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த துவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரா வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி. வினேமுடிவு
செய்க.

தாங்காவினையுனென்பது உ பாடம். ஆங்கு - ஒருசொல்; ஆங்கு - அசை
நிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்
பட்ட நன்மைகன் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றவிளிந்தோர் பலரென உரைப்
பாருமுளர்.

இது, நிலையாமகூறி இனிது ஒழுக்கென்றமையாற் பொருண்மொழிக்
காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
விண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
துரவுச்சினந் திருகிய வருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
ரு குடலருந் துப்பி னென்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பினியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்
சிறைதலுயர் தன்றோ நின்வேற் செழிய
க0 மூலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூச
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஒங்கிச்செல்லு தன்முறைமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மைமுறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தி னாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய *இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நினைச்சூழ்ந்து கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய, முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொ ண்டி அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகைஆரவாரத்தைபுடைய ஒண்ணுதல்மக ளிர் கைம்மைநோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவி க்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசு சக்கண்டு.—எ - று.

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுசெலன்மரபெனவும், ஐம்பாற் குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது வாரமுளர். உய்ந்தன்றோ, ஒ - அசைநிலை. (உரு)

(உக.) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க

ரு ளெளிற்றிலைய வெஃகேந்தி
யரசுபட. வமருழக்கி
யுளாசெல முரசுவெளவி
முடிததலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலைக்கொளி இத்
க௦ தொடித்தோட் டிடுப்பிற றுழந்த வல்சியி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொளகை
நான்மறை முதல்வர் கூற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய

கரு வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே
நோற்றோர் மன்றின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்ற ரென்னும் பெயர்பெற்
றற்ற ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை மாந்தடி கிழார் பாடியது.

* இருவேந்தர் - சோனும், சோழனும்.

இ - ன்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றாற்புடைக்கப் பட்ட மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிற்சென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குறுகிப்புலனாகிய உலையின் கண் தசையும்மூலையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவீரையையுடைய சோளாகிய துடுப்பால் துழாவியடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்வியேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய, அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்கனையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக ஓவந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே, தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந் தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவா; நின்க்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனாற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நிற்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்ற 'ரனக்கூட்டுக. (உசு)

(உஎ.) சேற்றுவுளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ்

நூற்றிதழ் ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்தீணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை

௫ யுரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலே போலமாய்ந் திசினோர் பலரே
புலவர் பாடும் புகழுடையோ விசும்பின்
வலவ நேவா வான லூர்ந்தி

யெய்துப் வெண்பதஞ் செய்வீனை முடித்தெனக்

க0 கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி

தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து

க௫ வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக

கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்த் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன்நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணீர்சாத்தலூர் பாடியது.

இ - ன்.—சேற்றின்கண்ணேவளரும் தாமரைபூத்த ஓள்ளிய நிறத்தையுடைத் தாயி நூறுமிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்தவேந்தரை எண்ணுங்காலத் துப்புக்கும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையெயாப்பப் பயன் படாது மாய்த்தோர் பலர்; புலவரார்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின் கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்லினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொ ன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமை யான் வருத்தமுற்றவந்தோரது உண்ணாதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கொடாத வலியை யுடைய நிகைக்குப் பகையா மாறப்பட்டோர்.—எ - று.

நூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும். நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுணாப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமவல்லராகுகவென்றதனற்பயன் : அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால், பகையெதிர்த்தோர் அவையிலராகுகவென்பதாம்.

செய்வீனமுடித்து வானவூறி எய்துபவென இயையும். (உஎ)

(உடி.) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்

கூணுங் குறளு மூமுஞ் செவீடு

மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்

கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்

௫ பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென

முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னு

மதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது

வட்ட வரிப செம்பொறிச் சேவ

லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்

௧௦ கானத் தோர்நின் ரெவ்வர் நீயே

புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்

புயத்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்

பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த

ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே

௧௫ அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று

மாற்றும் பெருமநின் செல்வ

மாற்றா மைந்நிற் போற்றா மையே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ன்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குறும், வடிவில்லாத தசைத்திரனும், கூனும், குறளும், ஊழும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர்சொன்றார்; இன்னமும் அவ்வுகியத்தின் பாகுபாட்டையான் சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் திண்ப்புணங்காப்போரைத் துயிலுணர்ந்துவதாகக்கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், தின்னுடைய பகைவா; நீதான், வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்கு அறத்தைக்கருகி அகத்தன்னோர்தாம் பிடுங்கியுறியும் கரும் பாகிய போகடப்பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற்குதவும் பெரும, தினதுசெல்வம் உதவாதொழிதல் தின்னைப் பாதுகாவாமை.—
எ - று.

யின்டமென்பது, மீண்போலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலக்குவடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊதியமென்பது, அறம்பொருளின்ப்பகளை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்போற்றாமையென்றகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகடாதவாறுபோல தின் செல்வமும் அறமுதலியனசெய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கன்யாக்கையிற் பிறந்தும் படனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால் தினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம். காணத்தோரின்பகைவ ரென்றவதற்கு பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுணர்ப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானே அறஞ்செய்கவேணக் கூறியவாறு. அதன்றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டானால் வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோனால்வருநன்மையுமென்றாப்பாருமுளர். (உஅ)

(உகூ.) அழல்புரந்த வடாதாமரை

யைதடர்ந்த நூற்பெய்து

புனைவினைப பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்

பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்

௫ பாண்முற் றுகநின் னுண்மகி ழிருக்கை

பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்

தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க

முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியமபக்

கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு

க௦ மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி

நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையு

மில்லை யென்போர்க் கினனா கிளியர்

நெல்வினை கழனிப் படுபுள் ளோப்பு

ரொழிமடல் வீறகிற் கழிமீன் சுட்டு
 கரு வெங்கட் டொலைசசியு மமையார் தெங்கி
 னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
 பெற்றன ருவக்குரின் படைகொண் மாக்கள்
 பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக
 கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச
 ௨-0 சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
 சூதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
 யூழிற் றுகநின் செயகை விழுவிற்
 கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
 யாடுநர் கழியுமில் வுலகத்துக் கூடிய
 ௨-௫ நகைப்புற னுகநின் சுற்ற
 மிசைப்புற லுகநீ யோமபிய பொருளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த தூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னுணியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிராயுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்குற்றம் சூழ்வதாக, நினைது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஒலக்கம்; பாண்குற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினைது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரசுஒலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையயல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினதுதீமையும் இல்லையென்றுசொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்வினைந்தவயவிடத்துளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீராயுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றுமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தமார்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் போல இரக்கத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வாரும் வாழ்க்கையினின்றூரீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்நீட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினைதுதொழில்; விழுவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள்.—௪ - ௫.

நின் காண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அகலம் தோண்முற்றுக; நீ மடிவிலையால் இனனாகாதொழிவாயாக; நின்பற்றமாக்களைப்போல முற்காலத்

துச் சிறுமனைவாரும்வாழ்க்கையினிங்கி இப்பொழுது நின்னாடுபெற்றவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்போடுகடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக, நின்செய்கை; நகைப்புறகை, நின்சுற்றம்; இசைப்புறகை நீ ஓம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஓர்இயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும். நறுமை-பொன்னிற்கு இன்மெனிணும் தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; நன்மையுமாம். ஆங்கு - அசை. நகைப்புறகைவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொண்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி. சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (உக)

(நூ.) செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிறுய்ப்

பரிப்பும பரிப்புச சூழ்ந்தமண டிலமும

வளிதிரிதரு தீசையும

வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை

நு சென்றளந தறிந்தோர போல வென்று

மினைத்தென் போருடு ரே யனைத்து

மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்

கன்று கவுளடுத்த வெறுகற் போல

வொளித்த துப்பினை யாதலில் வெளிப்பட

க0 யாங்கனம் பாடுவா புலவர் கூம்பொடு

மிசைப்பாய் களையாது மிசைப்பரந தோண்டாது

புகாஅர்ப புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅ

ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுந

கடற்பயி முரத்த நாடுகிழ வோயே.

நீனை - பாடாண்டினை; துறை - இயல்பொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ் வியக்கத்தாற்குழப்பம் பாவட்டமும், காற்றியங்கும்திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையயாகி யானை தன்கதுப்பின் கண அடக்கிய எறியுக்கலைப்போல மறைத்தவலியையுடையயாதலான், நின்னை விளக்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர், கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும்வீதியை. பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழிகைக்கு இத்துணையோசினசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. பாய்களையாத பரந்தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாரும். பெருங்கலத்தினின்றென ஐகதாவதாக உணாப்பினுமமையும்.

தப்பிணையாதலிற் புலவர் யாங்கனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக.

(க௦)

(நக.) *சிறப்புடை மரசிற் பொருளு மின்பமு

மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல
 விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
 யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க

௫ நல்லிசை வேட்டம வேண்டி வெல்போாப்
 பாசறை யல்லது நீயொல் லாரே

துதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்லா
 கடிமநில் பாயுநின் களிநடங் கலவே
 போரெனிற் புகலும் புணைகழன் மறவா

க௦ காடிடைக கிடந்த நாடுநனி சேஎய
 செல்வே மல்லே மென்றார் கல்லென்
 விழ்புடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறத்துக்
 குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
 வெண்டலைப் புணரிநின் மான்றுளம பலைப்ப

கரு வவமுறை வருதலு முண்டென் றவமவநது
 நெஞ்சநடுங் கவலம பாயத்
 துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழ்புலவநீச்சியுமாம்.

அவனைக் கோலூர்கீழார் பாடியது.

இ-ன்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டிருடையும் பின்னாக வோங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஒங்கிச் சேய்மைக்கணையே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரிணைச்செய்யும் பாடிவீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின் கண் இருத்தலை உடம்படாய், நீ; கோட்டினது துணைமுகந்தேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஓசை

* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய இயங்குபடையரவமென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நீச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், அ - ம் குத்திரவுரை].

உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தக்கிவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திரா நினது குதிராயினது குளம்பையலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சமுன்று நெஞ்சம்நடுக்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பதுஉமாம்.

(௩௧)

(௩௨.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னென்றே
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பனைத்தோ
ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகொ
நி மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினே பரிசின் மாக்க
டொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குறூஉத்திரள் போலவவன்
க0 கொண்ட குடுமித்தித் தண்பனை நாடே.

தீனை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ன். மதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும்பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினையும் ஒள்ளியதுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்குவிலையாகப்பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவுரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோர் கலம்வனை தற்குத் திகிரிக்கண்ணைவைத்த பச்சைமண்ணகிய கனத்திரள்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலெனறது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன்கொண்டகுடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினேவெனக்கூட்டுக.

டொன்னிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(௩௨)

(௩௩.) காணுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக

* நிறைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டயீர்கொடு வந்த தசம்பு நிறைய
வேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்

ரு குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணென்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுவந்தனர் பெயருந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டிள்ளு
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை

க0 படுநர் வஞ்சி பரடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்தத
மலரா மலைப் பந்துகண் டன்ன
வூன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துரு

கரு செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக
காம வீருவ ரல்லதி யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவி

உ0 னொதுக்கின் றிணிமனற் புதுப்பும் பள்ளி
வாயின்மா டந்தொறு மைவிடை விழப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும பலவே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய
காயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடகமும் இடைமகன்
தயீர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏரானுமுது உண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனை
யின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெ
ல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய
பாண்டியனது கல்லகாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக்
கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் உலியை; ஆதலான்,
நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடை
யோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு
பெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டதொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையின
யுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகடிய பெருஞ்சோற்
றுத்திரையைப் பாண்குற்றத்தைபூட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினது வெய்ய
முணையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோரை புணந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு
பொருந்திய அல்லிப்பாவை அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப

அன்பீனையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது இடையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலரையுடைய காவின் கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாஸையினது வாயிலின்கண் மாடந் தோறும் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவீனும் பல.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்புமமை. அல்லிப்பாவையாவெனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாகுகூடத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலமலையவென்று பாடமேழ்துவாருமுளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில்வருத்துமென்பது. களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந், - னர்பெயருமென்பன - வீனையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்கு மாற்றலையாகவின், பாண்கடும்பருத்தும் நினைவெம்முனையிருக்கை நீ கொண்ட விழவீனும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவீன; கேள்வியென்றைப்பினுமமையும்.

(௩௫.) ஆன்முலை யறுத்த லோர்க்கு

மாணிழை மகளிரா கருசசினதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பாாத் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளலென

(௩) நிலம்புடை பெயர்வ் தாயினு மொருவன்
செய்கி கொன்றோர்க் குப்தி யில்லென

* வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலையந்தியு மாலையந்தியும்

புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்

௧0 பாற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கிக்

குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றததுக்
கரப்பி லுள்ளொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்

௧௩ ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றான் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனை பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானே தருசம் பெருமவீவ் வுலகத்துச
௨0 சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்கூரல் பயிற்றிக்

* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.

கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் துளிறுந்துநீர் சியகிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனினை முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாராப்பிழைத்த கொடுத்தொழியுடையோர்க்கும் அவர்செய்தபாதகத்தினை ஆராயுதிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நாகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று ; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாந்தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய மூட்டை போன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேடுகெலந்த உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத்தின்ற என்சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமாமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றினையும் மறைத்த ல்லாத உள்ளத்துடன் வேண்டியவார்த்தைகளைப் பலகாலுக்கறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீக்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடையவேந்தனாகியவளவன் வாழ்வானைகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்காட்டு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான் ; யானே எளியேன் ; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இளிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றுவருய பெரிய முகில்சொரிந்த நுண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக்கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுகாப்பினுமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழியியற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கெணக்கூட்டுக. பாணர்க்கெணத்தம்மைப் பிற்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று ; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன், வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றன்பாட்டேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் பறியறியான் ; பெரும, யானே தஞ்சம் ; சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெணக்கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்த வெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானே நீ எம்மை நினைத்துவருவையோவென்றற்கு இவ்வாறுசெய்த நினை வளவன்வாழ்கவென்ற பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான் ; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனெனவும், செய்கின்றிகொன்றோர்க்கு உய்கியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க.

(கச)

(௩௫.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்

முரசமுழங்கு தானே மூவ ருள்வா

௩௫ மரசெனப் படுவது நினதே பெரும

வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேன்றினு

மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு

மந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்

தோடுகொள் பேலின் றேற்றம் போல

௧௦ *வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ துடங்கு

நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க

நாடுகெழு செல்வத்துப் பிடுகெழு வேந்தே

நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி

யறட ரன்ன செங்கோ ணுட்டத்து

௧௫ முடி ராடு பொழுதிற்பதனெளி யோரின்

மிறைவேண்டு பொழுதிற்பெயல்பெற் றேரே

ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்டமு

மாக விசும்பி னடுவுநின் றுக்குக்

கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியங்குடை

௨௦ வெயின்மறைக் கொண்டன்றே வன்றே வருந்திய

சூழமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ

வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்தப்

௨௫ பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை

பூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே

மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினு

†மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றேன்றினுங்

காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால

* ஆடுகழைக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.

௩௦ மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
 நொதும லாளா பொதுமொழி கொள்ளாது
 பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
 குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
 னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே.

நீணை - அது; துறை - செவியறிவுறாஉ.

அவனை வெள்ளைக்கடிநாகனூர்பாடிப் பழநீசெய்க்கடர் வீடுகொண்டது.

இ - ன். — நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வான
 த்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தினகட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியரா
 கிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிற
 ப்புடையது, தின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய சடையுடைய ஞாயிறு நான்
 குதிக்கினூர் தோன்றினும், விளங்கிய கிரையுடைய வெள்ளியீன் தென்றிசைக்கட்
 செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரிவந்து பலகாலாயோடியுட்டத் தொகுதி
 கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது
 வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்படுவது, தின்னுடையநாடே; அந்நாடு
 பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, தின்னுடையன
 சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக; அறக்கட
 வுள் மேலி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலாறாராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதி
 யைக் கேட்கவேண்டுகாலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்
 டுகாலத்து மழைபெற்றவரே; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கத்திரண்ட
 முகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்
 போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற தினது வாணமுட்டிய பரந்த
 வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக்கொண்டதோடுவெனின், அன்று; வரு
 த்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினை
 யுடைய வளவ, இனைய பணியினது துண்டம்போல வேறுவேறுகிடப்பக் களிற்றுத்
 திரளைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிரின்று
 பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு தின்போர்
 செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசா
 விடத்து வினைந்த செல்வினதுபயன்; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியி
 னும், வினைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும்
 காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்
 த்நையாயின், நீயும் குறணைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்
 ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக்
 குடினையும் பாதுகாப்பாயாயின், தின் அடியைப் போற்றுவர், தின்பகைவர். —
 ௭ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டினி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபதத்
 துக்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாரே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது,
 அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவே
 ண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றாரென்றகருத்து; நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்

டும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாரும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேரோ டொப்பென்று உரைப்பாருமுள். அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை. நினவ எனவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கிவிரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவகூறுவல்; எனவகேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி 'மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றேராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருகிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்க ண்ணகண்ணூலமென்றுகொண்டு கொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பார மோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடிபுறந்தருகுவர், அடக்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறுஉவாயிற்று. (கடு)

(நகா.) அடுகை யாயினும் விடுகை - - - இது

நீயளந் தறிதிரின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்

நு தண்ணை பொருளை வெண்மணற் சிதையக்
கருங்ல - - கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தவி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுந்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்

க0 நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக ளுடைத்தே.

நீணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவள்கருவூர்முற்றியிருந்தானே ஆலத்தூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலார் செய்யப்பட்ட குறிய வணியினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணையிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வவியகையையுடையகொல்லன் அரத் தார் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடாவிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள்தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களைவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமகிவெல்லையில் ததைகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென் றொலிப்ப அவ்விடத்து மானயின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

நினது இந்நிரலின்போலும் மாலையையுடைய மூரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நானும் தகுதியையுடைத்தி; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தரும்.—
எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடி.மார்த்தடியுமோசை தன்மணியியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனை யென்பது நானுத்தகவுடைத்தி; அதனால், அநையாயினும் விடுநையாயினும் நின் புனாமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்தி: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங் காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றினின்றது. தெற்றியாடும் தன்னூரென இயைப்பினுமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சிய

(நள.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகிப் பசங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாக்குப்
௫ புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினக்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றெக் கோடி.
யாமல் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
௧0 கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்லவென் னுது சிதைத்தல்
வல்லையா நெடுந்தகை செருவத் தானே.

* துணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; ழுதல்வஞ்சியுமாம்.

அவனை † மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண் ணே இடியேறெறிந்தார்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படைமையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய

* துணை - உழிகை; துறை - குற்றுழிகையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† மாறேக்கமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத் திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய கீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மலிவையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையை யுடைய அரசண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையா யிருந்தாய்; பெருந்தகாய், பேரிகன்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்டுக் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக்கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினைன் மருகனையும் செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும். இடங்கருங்கூட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றார்ப்பாருமுள். இடங்கீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுள். (க௭)

(நூ.) *வரைபுரையு மழுகளிற்றின்மிசை

வான்றுடைக்குந் தகையபோல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானே விறல்வேந்தே

- நீ, உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ
நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச்
செஞ்ஞா யிற்று நிலவு வேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது வினைக்கு மாற்றலை யாகவி
க0 னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனொ மன்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கரு கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டும் கூடலி

* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்தறைப்பாடான் பாட்டுடன்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உஎ - ம் குத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழுகளிற்' என்பதை, முதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், சு - ம் குத்திரவுரை], கூறவர் நச்சினூர்க்கினியர்.

னின்னா டிள்ளுவர் பரிசில

ரொன்னார் தேளத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - ஔயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்முலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இனங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறு பாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைத்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்துபார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய, செஞ்சூரியற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையதாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லே சொல்ல வேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்தவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துநுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும்கூடுதலான், நின்னுட்டைநினைப்பர் பரிசிலர்; ஆதலால், பகைவாதேயத்திருந்தும், நின்னாடு நினையுடைத்தென்றகருதி.—எ - று - மற்று - அசை.

வேந்தே, நீ வேண்டியதுவினைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து நுகர்ச்சி எண்டுக்கடலின், ஒன்றாதேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்னாடு நினையுடைத்தென்று நின்னுட்டையுள்ளவர்; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழல்வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக. (102)

(103.) புறவி னல்லல் சொலியக் கறையடி

யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்

கோளிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக

வீதனின் புகழு மன்றே சார்த

104 லொன்னா ருட்டுந் துன்னருங் கடுந்திறம்

றாங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கனோர் நினைப்பி

னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றுகலி னதனாள்

105 முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்

கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திண்தோட்

கண்ணார் கண்ணிக் களிமான் வளவ

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய

வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

கடு டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றெறிலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

கீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ன்.—புறவினது வருத்தத்தைக் கனையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின் கண்ணே துலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவ தல்லது புகழமல்லவே ; அசுரார்க்குப் பகைவராகியதேவர்கள் கிட்டெற்றுவருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலே அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோனா நீணப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழமல்லவே ; கேடின்றி மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக் களத்து அறம் நின்றநிலைபெற்றதாதலால், முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழமல்லவே ; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கீணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறுகூறுவேயோயான் ; உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்கனையுடைய இமயமலையின்கட்டுட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடியதேனையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காவென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான்பாடுங்காவென்றார் ; தானே முயற்சியெயினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகளுதலால், சதல் நின்புகழமுன்று ; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கனோர்நினைப்பின், அடுத்தல் நின்புகழமுன்று ; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின்புகழமுன்று ; அதனால், கலிமான்வளவ, நின்தான்பாடுங்கால், யான் யாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளெனக்கொள்க. கறையடிவென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுள். (௩௯)

(௪௦.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட் டவர்முடி புனைந்த
பசும்பொன்னி னடிபொலியக்

கழறைஇய வல்லாளனை

௫ வயவேந்தே யாமேநின்

னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
விந்துகண் டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும

க0 வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிது புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

நீண - அது; து செவியறிவுறாஉ.

அவனை ஆவூர்மூலயாழார் பாடியது.

இ - ன்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது எதிர்பின்ற அழித்து அவரைக்கொன்ற அவர் மகுடமாகச்செய்யப்பட்ட பசும்பொண்ணால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து புணந்த வலிய ஆண்மையையுடையை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழித்துணாப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்தணாப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும் இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும, ஒருபிடி.கிடக்கும் சிறியவீடம் ஏழுகளிற்றறாணையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்,—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடக்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமெனக்கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது; அசைநிலையுமாம். மதி - முன்னிலையசைச்சொல். 'கழறைய வல்லாளன்' என்றதனாற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடிபடியுஞ்சீறிடம் ஏழுகளிற்றுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்டுறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (ச0)

(சுக.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலிண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத தலேஉம் வெல்போர் வேந்தே
*திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும் பெரு
ரு திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும
வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு
மஞ்சவரத் தகுந புள்ளுக்குர வியம்பவு
மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்
களிற்றுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
க0 வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனவி னரியன காணா நனவிற்
செருச்செய் முன்பநின் வருதிற லேக்கி
மையல் கொண்ட வேமயி விருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மணியோட்

* திசையிருகான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.

கரு செவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றூற் றுளே காற்றே
டெரிநிகழ்த் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.

நீண - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோவூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கூற்றும் தன்னை உயிர்கொள்ளலாக்காலம் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாறும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போனாயுடையவேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில் லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சடனாயுடையஞாயிறு பல்விடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தருவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணேவார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களைவவும், வெளிதாகிய உலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இவ்வனம் கறவினும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின் கூறுபாட்டைக்கருகி, மயக்கம்பொருந்திய காவல்லலாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுக்கண்ணை முத்தக்கொண்டு தம்மனை வியர்க்குத் தமது வருத்தத்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சினைப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியனாக்கும் உற்பாதமாய் நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தலைமுதலாயின கனவிற்காணப்பட்டன. வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுத்திறனென இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றும்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைநிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும். இலையினெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவுமென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின்கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்பு, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற்கினைஇயோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றே டெரிநிகழ்த்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன்புகழும், நிற்கினைஇயோர்நாடு பைதன் மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றாராடழிபரங்கியதும் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (சுக)

(சுஉ)*ஆளு வீகை யடுபோ ரண்ணினின்
யாணையு மலையிற் றேன்றும் பெருமநின்

* இச்செய்யுளை, நச்சினூர்க்கீவியர், உழிநெருத்திணைக்குரிய 'கொள்ளார்தேவல் குறித்த கொற்றம்' என்னுத்துறைக்கு உதாரணமாகக்கூட்டினார் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், சுஉ - ம் குத்திரவுரை].

- றானேயுந் *கடலென முழங்குங் கூர்நுளை
வேலு †மின்னின் விளங்கு முலகத்
- ௫ தரசுதலை பரிக்கு மாற்றலை யாதவிந்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
றண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
- ௧௦ புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவீறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளைபு முழுவர்
படைமிளர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
- ௧௫ கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு ‡வருவிருந் தமரு
மென்புல வைப்பி னன்னொட்டுப் பொருந்
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
- ௨௦ நிலவரை சிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே
நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்துக்
கூற்றுவுகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

இ - ன்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, சினதுயானையும் மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும், நிற்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய துணையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுக்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைய யாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வுருகின்றது; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொல்லி, சினது முத்தற்றுச்செல்லும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கன வின் கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் சூட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ் வியகோலால் நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் நெல்லறப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழு

* கடலினொலிக்கும் வைந்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போ லவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராமுகந்துகொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களைபுடைய நல்ல நாட்டுக்குவேந்தே, மலையினின்றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல்லையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர் யாவரும் நினைநோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினாய்.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், மூலையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாவியென்றும், மழுவுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி விருந்தமரும் நன்னாடென்க.

பொருந், புலவரெல்லாம் நினைனோக்கினர்; நீ அரசுதலைபனிக்கும் ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினர்; அதனால், இச்செய்தி புனாதீர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகவினெனக்கூட்டுக.

புனாதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருந், நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினர்; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற்பொருட்டு நினைனோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்ந்ததென்றொப்பினுமமையும். (சஉ.)

(சா.௩) *நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத்

தெறுகதீர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்

காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்டு

மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொய்ஞ்சிறைக்

௫ கூருகிர்ப் பருந்து னேறு குறித்தொரிஇத்

தன்னகம் புக்க குறுகடைப் புறவின்

றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வரையா வீகை யுரவோன் மருக

நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு தீருலிற்

௬0 நேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்

கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்

கைவண் டோன்ற லைய முடையே

லுர்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்

பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது

௬௫ நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி

நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு

* இப்பாட்டினை, நச்சினூர்க்கினயர் தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், ௨-௭ - ம் சூத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைநாடி நன்குரைத்தற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்.

நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
 தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
 லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
 20 காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
 யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னுயுண்
 மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி
 யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிராவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகர்ப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல் லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுகிளின்ற கதிராயுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க, வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையுமுடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருகி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய கடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க வரையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகைவரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவார்க்குத் தலைவ, வினாந்தகுதிரையையுடைய கைவள்ளிய தோன்றால், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளாரயாவரும் பார்ப்பாரவெறுக்கத்தருவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெறையென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிகநாணினாய்; இவ்வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குத்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித்தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகிவரும் இனிய நீரையுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள் சிறப்பதாக.—எ - று.

றது, வேணவ்யோரை; அன்றி, சுடர்நிர்ந்தவயு

செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சீரை - துலாக்கோற்றட்டு. 'மற்றிது நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, குதுபொருவுழிக் கையாற்கவறுபுதைப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின்பெருமைக்குப்பொருந்துமோ அதனால் நின்பிறப்பிலே ஓரையமுடையேன்' என்றசொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று. (சுக)

(சுக.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
 ரெல்லுடைக் கவளமொடு ரெய்ம்மிதி பெறாஅ

திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்

௫ தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லீனைகூஉக் கேட்பவு
மின்னு தம்ம *விங்கினி திருத்த

௧௦ மூன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்ற
லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
லறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி

௧௫ னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
னாணுத்தக வுடைத்திது காணுங் காலே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன் ஐவூர்முயற்றியிருந்தகாலத்து அடைந்திருந்த நெடுங்கிளியைக் கோ
வூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய படியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய்
பொல்லையுடைய கவளத்துடனே செய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும்
பெறாவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின்
மேலேபுரளும் கையையுடையவாய் வெய்தாகவயிர்த்துச் சுழலும்யானை உருமேறு
போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை
முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புணந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கப்பி
டும் கூப்பீட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்குநாணுது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருந்
தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்
றால், அறத்தை உடையையாயின், இது நினைதன்றேவென்று சொல்லித் திறத்தல்
செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்
வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்
பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதினென்று ஒருபக்
கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.—
எ - று.

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது
திறக்கவென வியங்கோளீராகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்பித்தற்கண்வந்
தது. 'அறவியு மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா,
பெறா என்பன - எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்ச
வினைக்குறிப்புமுற்று. (சச)

* ஈண்டினிதிருத்தலென்றும் பாடம்.

(சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோ னல்லன்
 கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
 னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
 பொருவோன் கண்ணியு மாமிடைந் தன்றே
 ௫ யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
 யிருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே, அதனாற்
 குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் செய்தி கொடித்தேர்
 நுமமோ ரன்ன வேந்தாக்கு
 மெய்மமெ யுவகை செய்யுமில் விகலே.

நீணை - வந்தி; துறை - துணைவந்தி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உரையுரிமுற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடியனெனல்லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாராயுடையோனல்லன்; நின்னுடையகண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், தம்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நங்குடியன்றோ? இருவீரும்வெல்லுதல் இயல்புமன்ற; ஆதலால், நங்குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நுமதுசெய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தோயுடைய நுமமைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்பூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறு பாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சரு)

(சகா.) *நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும்
 பலவும் விடுத்தோன் மருகனை யிவரே
 புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
 தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
 ௫ களிறு கண்டமுஉ மழாஅன் மறந்த
 புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி
 விருந்திற் புன்கணை வுடையர்
 கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்மமே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் தளமுற்றத்துக்குரிய கிள்ளிவளவன் மலயமாணிக்கனை யானைக்கீடுவுழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

* இச்செய்யுளும், பின்வரும் “வள்ளியோர்ப்படர்ந்த” என்னும் செய்யுளும் துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சிஞாக்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், “இயங்குபடையாவம்” என்னும் அ - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

இ - ன்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங்கற்றோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழுமின்ற அழுகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிற்றூரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புறமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்றுல் அருளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதுவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று.(.)

(சுஎ.) வள்ளியோப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடியவென னுது சுரம்பல கடந்து

வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி

ரு யேரம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை

பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட

நண்ணர் நாண வண்ணந் தேகி

யாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்

க0 மண்ணர் செலவ மெய்திய

நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

நீணயும் துறையும் அவை.

சேரழ்ந்நலங்களிளியழைநீன்று உறையுப்புநீந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற்றுத்துநீசிய நெடுங்கிளிள் ஒன்றுவந்தானென்று கொல்லப்புகுதழிக் கோலூர்கிழார் பாடி உரியக்கொண்டது.

இ - ன் —வண்மையையுடையோரைநினைத்தப் *பழமரந்தேரும் பறவை போலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழிபலவற்றையுக்கழிந்து திருந்தாத காவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து சுற்றத்தையுட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளமலர்ந்து வழங்கித் தம்மைப்புரப்போசார்ப்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாரும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; உறுபடக் கல்விமுகத்தால்

* “பழமரந்தேரும் பறவை போல” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - 20].

தம்மொடு மலைந்தோர்நாணத் தமதுகல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ் வீடத்து இனிதாக ஒருகினில்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமானும் திருப்பொருந்திய றும்மையொக்கும் தலையையுமுடைத்து.—எ - று.

ஒங்கியவென்பது உம், செல்வமுமுடைத்தென்பது உம் பாடம். சுரம்பலகடந்து புள்ளிந்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, நண்ணூர்நாண இனிதொழுகினில்லது, றும்மோரன்னசெம் மலுமுடைத்து ; ஆதலால், பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ ? இன்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாரும்பரிசில்வாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின் வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினாரென்க. (சஎ)

(சஅ.) *கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணு றும்மே கானலந்^{டு}தொண்டி
நு யஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ
என்னோற் படர்தி யாயி னீயு
†மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
வமர்மேம் படுஉங் காலைநின்
புகழ்மேம படுகனைக் கண்டன மெனவே.

கிணை - பாடாண்டிணை ; துறை - புலவராற்றுப்படை.

சேரமான்^{டு}கோக்கோதைமார்பினப் போய்கையார் பாடியது.

இ - ன்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதையைப் புணர்ந்த மகளிர்கூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற் பூவானும் தேன்நாளுநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி ; அஃது எம்முடையவூர் ; அவன், எம்முடையதலைவன் ; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண்மேம்படுங்காலத்து கிணக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டெம்யாமெனச்சொல்வி.—எ - று.

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படாகுவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுகனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பது உம், எம்முமென்பது உம் எச்சவும்மை.

* இப்பாட்டின்முதலிரண்டடியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினூர்கீகினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௬௨-ம் குத்திரவுரை].

† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

தலைவனதில்பையும் ஊராயுங்குறி, முதுவாயிரவல, எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புலவரார்த்தப்படையாயிற்று. (சஅ)

(சகூ.) நாடெனென்கோ ஓரெனென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பெனென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வேங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி னயல
௫ திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடெனென்றுசொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரெனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிரந்த கடலையுடைய சேர்ப்பெனென்றுசொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன்? மேம்பட்ட வாணையுடையகோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகழகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அடலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சுழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

‘புனவர்த்தட்டைபுடைப்பின்’ எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக்கூறினமையான், நாடெனென்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமுடையென்றவாரும்.

புனவர்த்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பிலும் புள்ளொழுமாதலால், கோதையை யாங்கனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுடையதைவற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன் மொழியுமாயிற்று. (சகூ)

(௫௦.) மாசற விசித்த வார்புறு வவன்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞ
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச சூட்டிக்

௫ குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசும்
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நூரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வெண்ணைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை

க௦ யதூஉஞ் சாலுநற் நமிழ்முழு தறித்

லதனெடு மமையா தணுக வந்துநின்
 மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
 வீசி யோயே வியலிடக் கமழ
 விவணிகை யுடையோர்க் கல்ல தவண
 கரு துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
 விளக்கக் கேட்ட மாறுகொல்
 வலம்படு குரிசினி யீங்கிது செயலே.

நீண - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான் தகடுரேறித்தபெருஞ்சேரலிளம்போறை முரசுகட்டிலறியாதேறிய
 *மோசுகீரணத்தவறுசெய்யாது அவன்துயிலெழுந்துணையும் கவர்கொண்டுவீசியான மோசுகீரணர் பாடியது.

இ - ன்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாராயுடைய கருமாந் தாற்செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம்பொலிவுபெற மயலினது தழைத்த கெடிய பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீமணி போலும் நிறத்தையுடையதாணப் பொற்றளிராயுடைய உழிஞையுடனே பொலியச் சூட்டப்பட்டுக் குருகிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசும் நீராடிவருவதன்முன்னே எண்ணெயினது துரையைமுகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற் கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக் கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூறக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சி யொழிந்த அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்து நினது வலியையுடைய முழவு போலும் தோனையெடுத்துச் சாமரத்தாற்குளிரவீசினும்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழூடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்ததாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதலைவா, நீ இவ்விடத்து இச்சாமனாயைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

குட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்றுகிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்றான்; அது குடநாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமனாயென்பதுபெற்றும். கமழ்தல் - ஈண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்காடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியென்க. (100)

(100.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின்
 மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

வளிமிசின் வளியு மில்லை யொளியிக்
கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழங்கி

௫ தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொழுஅன் போரெதிர்த்து
கொண்டி வேண்டிவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
யளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
க0 செம்புற் றீயல் போல

வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வரு வோரே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகாரத்துத்துஞ்சியமாறன்வழுதியை *ஐயூர்முடவனூர்பாடியதா.

இ - ன்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்புமிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போனாயுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாட்டை மூவேந்தர்க்கும்பொது வென்றகூறப் பொழுனாய்ப் போனாயேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீர்த்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; நுண்ணிய பலகறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்டாயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின்கண்வாரும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வழுதி தமிழ்ப்பொதுவெனப்பொழுனாய்க் கொண்டிவேண்டிவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுணர்ப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கின்றது. (௫௬)

(௫௭.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டனையக முனைஇ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்த
லானசை யுள்ளந் தூர்ப்ப வினாகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு

௫ வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னு வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ ளளியர் தாமே யூர்தொறு

மீன்சடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
 ௧0 வயலுழை மருதின் வாங்குசீனை வலக்கும்
 பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
 கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
 பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
 னாழை தாளர் நாயிடக் குழிந்த
 ௧௫ வல்வி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்க
 கான வாரண மீணுங்
 காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை *மருதள்ளநாகனார் பாடியது.

இ - ன்.—தெய்வங்கனையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்கனையுடைய மலையின்கண்
 ணே முழையின்கண் துயிலவேறுத்து மூரிநிமிர்ந்த புயியாகிய நிரம்பியவலியை
 யுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளம்செலுத்துதலான் அவ்வினையைக்கருதித்
 தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றோர் வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ
 னைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்றை வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட
 தேரினையுடைய வழுகி, நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்
 யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்சடுகின்றபுகையினது புலால்
 நாறும் நெடியஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும் பெரிய
 நல்ல புதுவருவாயினீங்கி இப்பொழுது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்
 வங்கள் தூண்ததைக்கைவிடும்பரிசு பவி இடத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்
 கண் முற்காலத்து நரையையுடையமுதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற்
 குழிந்த அச்சுதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியை
 யுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கவி - புகழ்மரவமுமாம்.

வழுகி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்
 யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக. (௫உ)

(௫௩.) மு:கிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
 கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
 தீலங்குவனை மகளிர் தெற்றி யாடும்
 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
 ௫ களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
 விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
 மம்மர் நெஞ்சத் த்தெம்மனோர்க் கொருதலை

* மருதினினநாகனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.

கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து

க0 வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றாள னாபி னன்றும் நென்றநின்
ஓடுகொள் வரிசைக் கூகொப்பப்

க10 பாடுவன் மன்றாற் பகைவரைக் கடப்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோன்மாநீதரநீசோலநும்பொறையைப் பொருந்தீலிளங்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முற்றிரீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணிப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணேவீனாயிடும் விளங்கியசீர்மையையுடைய விளங்கிற்றுப் பகைவராவந்த இடும்பையைத்தீர்த்த போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் வினாந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும் ; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும் ; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினைதுபுகழ், எந்நாளும் ; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத்தை யுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது ; விளைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுள்செய்யும் செவ்விய நாவீனையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளாகப்பெறின், நன்று ; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினைது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், ¹ பகைவராவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்தமகளிர் மணவிடத்துத் தெற்றிக்கண்ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுணையின், நன்றமன்னென்றநின் ஆடுகொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன் ; நின்றபுகழ் விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின் எஞ்சும் ; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றலு ; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும். 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை. வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாநிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாரும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பது உம் பாடம். நன்றமனென்பது, கழிவின்கண்வந்தது. பாடுவன்மன்னுலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அசைநிலை. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லிற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன் ; அதனால், விரிப்பின் அகலும் ; தொகுப்பின்

எஞ்சும்; மம்மாநொஞ்சுத்து எமக்கு நிற்புகழ் கைம்முற்றலவென அவன்புகழை மேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுணாப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனை ன்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.] செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம்.(௫௬)

(௫௫.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூது

ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்

செம்ம னுளவை யண்ணாந்து புகுத

வெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே

௫ யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்த்து

வான நாண் வரையாது சென்றோர்க்

கானு தீபுங் களிகை வண்மைக்

கடுமான் கோதை துப்பெதிர்த் தெழுந்த

நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலீப்

க0 பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி

மாசு னுடுக்கை மடிவா யிடையன்

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துட்டுவன் கோதையைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுகைக் குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்த அநையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா ளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையைுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி எப்பொருளையும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்க்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த வஞ்சினக்கூறியவேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக் கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதற்கும் அகன்ற நிலத்தையொக்கும், வலிதக்கிய பெரியகையைுடையவனுடையநாடு.—எ - று.

எங்கேனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்னர்நினைக்குங்காலே, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்சு வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்டிற்குப் புலிதுஞ்சுவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியன்றதனைப் பெயராகக்கொள்க. புலியுடையவியன்புலமென்பதுஉம் பாடம். (௫௫)

- (௫௫.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண்கொளி இ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
- ௫ பிறைதுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கவிமாவு
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு
- ௧0 நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
அதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது
பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
- ௧௫ ஞாபிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று
முடையை யாகி யில்லோர் கையற
நீ, நீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்
- ௨0 வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா மெக்கர் மணலினும் பலவே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறுஉ.

பாண்டியன் இலவந்தீப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுவை மருதனிநாசு
ஔர் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய ஞானைக்கொளுத்தி
ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றாமதிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய தே
வர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவ
னை அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணை
விளங்கும் ஒருதிருநயனம்போல மூடுவந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாராயுடைய
மாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும் விராந்த செலவையுடைய
வாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் கெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த
தேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போராவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங்
கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடை
த்து, வேந்தரதுவெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர்செய்தகொடுந்
தொழிலைப்பொறுத்துக் கோல்வனையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்

ஈற்குணங்களைக்கொடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திக்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையயாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீராயுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய தினாயலைக்கும் *செந்திலிடத்த நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவமுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறுசெய்யா தெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கொல்கொடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையயாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவொழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

(௫௬.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றேனுங்

கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு

௫ †மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணியி லுயரிய மாற வென்றிப்
பிணிமுக லூர்கி யொன்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்

௧0 றேலா நல்விசை நால்வ ருள்ளநங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தவி

௧௫ னைக்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே யதன
விரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா

✓யவனர், நண்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு

௨0 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமகி யோங்குவாண் மாற

* செந்தில் - முருகக்கடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

† மண்ணியவென்றும் பாடம்.

வங்கன் விசும்பி னூரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச செல்வன் போலவுக் குடத்சைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு

*உரு நின்று நிலைஇய ருலகமோ டிடனே.

தீணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுகைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்ந்த அழல்போலும் விளங்கியசடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலும் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவனரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தை யுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவுப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிர்கொடியையெடுத்த மாறாதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகக்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதியதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்றாச்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிரூட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வானையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிராயுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்குற்றேன்றும் குளிர்ந்த கதிராயுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவாயாக.—எ - று.

*பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென்றது; தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணியிடற்றேணுக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழியுடைமை யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமூத்தபிரானை. இகழுநரடுனென்றது, மாயோனை. ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுதின்ற ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையிற்ற.

(ருச)

* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப்படை] “ஒடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” என்பதன் உரையாலும், [பரிபாடல்] “சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்தம ருழக்கி” என்பதனுரையாலும் உணர்க.

(௫௭.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
 புகழ்தலுற் றோர்க்கு மாயோ னன்ன
 வுணாசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
 நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னென்றிற்
 ௫ பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
 டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்.
 நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
 மின்னுநிமிர்க் தன்னநின் னொளிநிலங்கு நெடுவே
 லொன்னூர்ச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்
 ௧0 கடிமரந் தடித லோம்புநின்
 நெடுநல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே.

நீணை - வஞ்சி ; துறை - *துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது யாதெனின், நிற்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்த அவர்நாட்டின்கண் உளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தை யுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ் செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க; யாவதும் காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானை கட்டு முன்பு நட்புநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—௭ - று.

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றுவென்று உணர்ப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப் புகழ்த்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெளிமையையும்

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான் போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ()

(௫௮.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
 †முழுமுத றொலைந்த கோளி யாலத்துக்

* இச்செய்யுள் கொற்றவன்னையென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௪ - ம் குத்திரவுணா].

† இப்படியே “ தூங்குகிறை வாவலுறை தொன்மரங்க னென்ன, வோங்கு குல கையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்” என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் [காந்தருவத்தையாரிலும்பகம் - ௬], “ சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது

௫ நல்விசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யினைய தாயினுங் கினையரா வெறியு
மருநரை யுருயிற் பொருநரைப் பொருச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே

௧௦ நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளிய
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
யிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னுளுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு

௧௫ நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
யிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றுஅங்
குருகெழு தோற்றமோ டெக்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகவி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினும் யிசைவா ழியவே

௨௦ யொருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்தினைப்
பெளவ முடித்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்

௨௫ தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரிக்க

௩௦ கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் தூராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவாவனும் பாண்டியன் வெண்
ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழதியும் ஒருங்கிருந்தாகைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
துக்கீ காரிக்கண்ணூர் பாடியது.

மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான்
பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்று நாலடியாரிலும் [தாளான்மை, ௭]
கூறியிருத்தல்காண்க.

* எளியவெனவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—நீ, குளிர்ந்தநீநாயுடைய காவிரிக்குதலைவன் ; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவியநிழலையுடைய நெடியகொம்பை அதன் வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்குமுன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராத நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தடுமாற்றற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் கிணையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இனமைக்காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொருத போரின்கண்மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோலவான் ; நீ அறந்தங்கும் உறையுரின்கண் அரசன் ; இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுத்தற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமேன இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்மூன்றுடனையாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்தசெங்கோலையுடையவேந்தன் ; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்றுசொல்லப்படும் யூரண் பெரியசெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி இசைந்மையி ராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர் ; தும் முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக ; தும்மூன் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீ ராக ; நீக்களிநவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்குழந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது ; ஆதலால், நல்லனைபோலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒருக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்பு பொருந்திய நெஞ்சையுடைய தும் இடையேபுகுந்து தும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாதமொழியைக் கேளாது இன்றுபோல்க, துமது கூட்டம் ; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, தும்முடைவேல் ; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண்வளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சையைப் பெரியநீரின்கண்வாழும் கயலுடனேபொறித்த சிகரங்கனையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.—எ - து.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறநாட்டுக்குன்றுகளைன்றதாகக் கொள்க. கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம். தழீஇப் பொருவென இயையும். முரசமூன்றாவன : வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாகமுரசம். நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றுகவுணாப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர் மாட

இருவரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையிராய நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர். மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (இஃ)

(ருகூ.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற

ருடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுகி

வலலை மன்ற நீநயந் தளித்த

றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்

ரு காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு

ஞாயிற் றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

நீணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாதத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகள்
சித்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெ
ரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுகி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து
அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய்,
பெரும், பொய்யை; எந்நாளும், சுநம்மெம்மையொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்
தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நிற்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை
யொப்பை.—எ - று.

தேற்றயென்றது, தேறயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றயென்பதற்
குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றேடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று.(டுக)

(கூ.) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்

செம்மீ னிமைக்கு மாக விசம்பி

னுச்சி நின்ற வுவுமதி கண்டு

கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த

ரு சில்வளை விறலிபும் யானும் வல்வினாந்து

தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்

கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு

மாரைச சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு

முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்

க0 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்

வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பிள்

மலை வெண்குடை யொக்குமா லெனவே.

நீணை - அது; துறை - துடைமங்கலம்.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர்மருத்துவன்
தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்
போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசம்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற
உவாகாளின் மதியுத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாரும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப்
பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறவியும் யானும் கடிதின் வினாந்து
தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்களாயிடத்துக் கழியினீரான்வினைந்த உப்
பை முகந்துகொண்டு மலைகாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையி
னது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பக
ட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி

னையுமுடைய வளவனது வெயிலைறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையைமுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனக்கருதி.—
எ - து.

செம்மீனிமைக்கும் விசம்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப் பெயலுவமையாய்நின்றது. கானல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பகைவரானும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறுநோக்கி சோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு உளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்கூட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு நிறைமதிதொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாகியாயுமாம்.

(௬௦)

(௬௧.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்

சிறுமா னெய்த லாம்பலொடு கட்டு

மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட

பழன வாளைப் பருஉக்கட் டினியல்

௫ புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக

விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி

நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்

வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறுஅர்

தெக்குபடு வியன்பழ *முனையிற் றந்தையர்

௨௦ குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுநது

செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்

வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந்

னெஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறோச் சென்றி

சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெளிற்

௧௫ றுமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ

னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்

வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது

திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்

வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்தீப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கீளினிசேட்சென்னியைக் கோலுட்டு எறிச்சிலார் மடலன்மதுகாக்குமரனார் பாடியது.

* முனையினென்றும் பாடம்,

† காலேகப்பள்ளியென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—கொண்டையாகியமயினாயும் குளிர்ந்ததழையையுமுடையகடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை ஆம்பலுடனேகனையும் மலங்குபிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தளம்பதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்துவானையினது பரிய இடத்தையுடையதடியைப் புதியநெல்லினது வெள்ளியசோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம்விம்மவுண்டு நெடியகதிரையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவர்புல்லிய தலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய நெடியபோரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பணியினதுபழத்தைத் தொடுத்தற்கு முயலும் நாடோறும் புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல் விளங்கும்பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்டதேரினையுமுடைய சென்னியது இந் திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறி குவர், தமக்குற்றகாரியம்; யாங்கள், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிந்ததோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழ்க்கண்டதுமில்மே; விராய அலானது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல் அவ்வாழ்க்கண்டதனினுமில்ம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்தியை. வழுவின்றமலைதலாவது, வெளிப்பட்சின்று மலைதல். (சுக)

(கூஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது

பொருதான் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்த லீட்டி

நிறங்கிள ருருவிற்பே எய்யப் பெண்டி.

௫ ரெடுத்தெறியனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்

பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிர்

தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்

தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே

யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே

க0 பன்னூ நடுக்கிய வேறுபடு பஞ்சில

மிடங்குகெட வீண்டிய விவங்கட் பாசறைக்

களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவா

வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார

க௫ மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து

நாற்ற வுணவி னேரு மாற்ற

வரும்பெற லுலக நிறைய

வீருந்துபெற் றனராற் பொலிகதும் புகழே.

* விறற்போரென்றும், வயப்போரென்றும் பாடம்.

தீணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேல்புறக்கைப்பெரு விறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தாகைக் கழாத்தலையார்பாடியது.

இ - ன்.—வருகின்ற துசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒரு வரை வெல்வேமெனமிசுதல் எவ்வனமாவது, பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமதுமயிரைக் கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்தியபடையானே போரின்கண்வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன; புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலநூறாக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமநாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக்கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலைதின்னராய்க் குளிர்ந்தநீரின்கண்மூழ்காராய் அவர்மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின்தாரிணையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடையநேவர்களும் மிகப் பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பலிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலிக் துங்கன்புகழ்.—
எ - று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவார்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்தின்மண்டிதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று இருவேந்தரும்பொருதல். பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தோடு நொந்துகூறுகின்றாராதலான், தும்புகமுன முன்னிலையாக்கிக்கூறினர்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினைமேற்கொண்டு பொருதுவெல் வேமென்று தாந்தாமரினைத்தரினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு கூறிப் பின் பொலிகதும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்டுகூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருதார்தாங்கி அமர் மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபடிகண்டு இனிச் சிலர்பொருது வேறல் எங்கேயுளதென வியந்துகூறியதாக உணாப்பாருமுளர். (சுஉ)

(சூந்.) எனைப்பல் யானையு மமபொடுதுளங்கி

வினைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந் தனவே

விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா

மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட்டனவே

நு தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்

தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந ரின்மையிணிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி நெடுவேல் பாய்ந்தென

க0 வேந்தரும் பொருதுகளத்துதொழிந்தன ரினியே
யென்னு வதுகொ ருளே கழனி
யாம்பல் வள்ளித் தொழக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித தண்புனற் பாடிம்
யாண ருறுவைப்பிற

க10 காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

கீணையும் துறையும் அவை.

அவரை அந்நாத்திப் பாணி பாடியது.

இ - ள்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண்டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டை; வெற்றிப்புக்கழ் மாட்சிமைப்பட்ட குகியையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாட்களுடனே அக்களத்தேபட்டை; தேர்கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேர்ப்பட்டை; வாரால்விசிக்கப்பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகொட்டை; சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வனையணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்தபுனற்கண்ணேபாயும் புதுவருவாயுறாத ஊர்கனையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்றோவென்னாவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னாவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னாவதுகொலென ஒருமையாற்குறப்பட்டது. (கக)

(கௌ.) நல்யா நூரூளி பதலையொடு சுருக்கிச

செல்லா மோதில் சில்வளை விறளி

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை

*விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்

10 பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்

குடுமிக கோமாற் கண்டு

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

கீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலிழைத்துநீம்ப்பெருவழதியை நேழீம்பல்லியத்தனூர் பாடியது.

* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—கல்லயாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனேகட்டிப் போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில வளையையுடையவிறவி, யானையணி பொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணேபறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றடிதகைப்ப மாற்றூர்தேயத்தின்கண்ணேமருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக்கண்டு மிக்கநீரான் அடப் பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெருத்து உடல்சிலந்திருக்கும் பருந்து; கழுக்கெனிணுமமையும். விறவி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையைவித்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ வெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (சுச)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பது உம் பாடம்.

- (சுரு.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
 விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்நிழுது மறப்பச்
 சுரும்பார் தேறல் சுறற மறப்ப
 வழவ ரோதை மறப்ப விழவு
 ௫ மகலு ளாங்கட் சீறார் மறப்ப
 வுவுவுத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்
 திருசுடர் தம்மு னோக்கி யொருசுடர்
 புன்கண் மாலே மலைமறைந் தாங்குத்
 தன்போல் வேந்தன முன்புகுறித் தெறிந்த
 ௧௦ புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
 வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
 நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருந்தேரலாதன் சோழன்கிரகாற்பெருவளத்தானேடுபோ நது புறப்புண்ணை வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—முழா மார்ச்சினையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பாளை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து கெய்கடைதலையொழிய, தம் முடையகிளை வண்டார்த்த மதுவையுண்ணுதொழிய, உழுவார் தொழிலசெய்யு மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறார் விழாவினையொழிய, உலா வந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிரின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் புல்லிய மாலெப்பொழுதின்கண் மலையுள்ளையொளித்தார்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்றாகக் கரு தியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்குநாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயர்வாரும் ஞாயிற்றையுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகுறிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

* பெருந்தோளாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‘மண்முழா மறப்பு’ என்பது முதலாகிய செயவெனெச்சங்கனெல்லாம், வாள் வடக்கிருந்தனென்னும் வினையோடு முடிந்தன. ஏறித்தபுண் - ஏறிதல் ஏதுவாக உற்றபுண். ‘முன்புருதித் தெறிந்த புறப்புண்ணுணி’ என்றது, மார்பிலைத்திரு வின்புண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென காணியென்றதாகக்கொள்க. (கூடு)

(கூகூ.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி.

வளிடொழி லாண்ட வுரவோன் மருக

களியியல் யானைக கரிகால் வளவ

சென்றமர்க கடந்தநின் னொற்ற றேன்ற

(ந) வென்றேய் நின்னினு நல்ல னன்றே

கடுகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புக மூலக மெய்திப்

புறப்புண் னுணி வடக்கிருந் தோனே.

தீணை - வாகை; துறை - அரகவாகை.

சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானை † வெண்ணிக்குயத்தியாரி பாடியது.

இ - ன்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மரக்கலத்தை யோட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்வனையழைத்து எவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போனா எதிரின்றுகொன்ற நினதுவலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லவே? தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயையுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப்புண்ணிற்குநாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்த லான்.—எ - று:

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்ணாணுதறன்னை. ஓட்டியென்பதனை ஓட்ட வெனத்திரிக்க. எய்தி - எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்; எய்தவென்றுபாடமோது வாருமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகால்வளவ, வென்றேய், வெண்ணிப்பறந்தலைப்பட்ட புறப்புண்ணுணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின்னினு நல்ல னன்றையெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின்

(கூகூ)

(கூகூ.) ஆண்ணச சேவ லன்னச சேவ

லாடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண

னாத்தலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்

* வெண்ணிப்பறந்தலையென்றும் பாடம்; ‘இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னைக்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைத்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தவிய, வெண்ணிற் றுக்கிய வெருவரு நோன்றூட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் உளவன்’ என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும் [அடி ௧௪௩ - ௧௪௮].

† வெண்ணிற்குயத்தியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
 ௫ மையன் மாலையாங் கையறு பிணையக்
 குமரியம் பெருந்துறை யயினா மாந்தி
 வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
 சோழநன் னூட்டுப் படினே கோழி
 யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
 ௧௦ வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
 பெருங்கோக் கின்ளி கேட்க விரும்பிசி
 ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநி
 னின்புறு பேடை யணியத்த
 னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - ஔயன்மொழி.
 கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னுட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும்வந்துபொருந்தியமதியம் அரும்புநிலாவிளங்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மலைப்பொழுதிக்கண் யாம் செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியதுறைக்கண்ணே அயினாயமேபடுத்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயிலகாவலர்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கின்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமையும். குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவலர் விடவேண்டாதென்னுமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முதல்வின்கொண்டது ; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்கணுறைவானென்றுரைப்பாரமுளர். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பதொற்புண் : மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (௬௭)

(௬௮.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
 கடும்பின் கடும்பிசி களையுநர்க் காணுது
 சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
 தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
 ௫ தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

* இரும்பிசிராந்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
 டைவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
 புனிதுதீர் குழவிக்கிளிந்துமுலை போலச்
 சூரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்

க0 மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
 னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
 கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
 நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்
 தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழித்
 கரு கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுருத்த
 நறுஞ்சே ருடிய வறுந்தலை யானை
 நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
 முறந்தை யோனே குரிசில்
 பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

தீணை - அது; துறை - பானூற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—உடம்புரித்தாற்போன்ற எனும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பானாக்கானாதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிவ்வெவிக்கண்ணதாகிய யாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகிபெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்தகுழவிக்குச் சூரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கணாமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யுமபகையிடத்து ஏவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக்கண் வெய்யகண்ணப்பருகுநார் தம் நடுங்கு கையான் உருக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறாதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது ஓசையைச் செவ்வதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன் வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, *‘வரையகன் மார்பிடை வரையுமூன்றன்’ என்னும் குணத்தை; திருமகனெனிணுமையும். உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. பூண்கமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், நூக:—‘வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றன், புரைதபு பொன்புரை நாவு முன்றாடைத், தருவரைத் தோள்கரு மமரர் கோள்களிற், றுருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே.’

பாண, நீசெவின், நெடுந்தகை, பொருநன், குரிசில், உறந்தையோன்; அவன் பிறன்கடைமறப் பல்லுதவன்; நீ ஈங்கு எவன்செய்தியோவெனக்கூட்டுக.

‘உட்பகையொருநிறம்பட்டென’ என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமமையும். ‘புட்பகையேவானாகவின்’ என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்கூடிற்றாக, புள்ளியித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாக விற சாவேயாமென மறவர் தோள்புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர்; புட்பகையென்று இவனுக்கு ஓர்பெயர். பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெற வென்பாருமுளர். (சுஅ)

(சுஈ.) கையது கடனிறை யாதே மெய்யது

புரவல நின்மையிற் பசியே யரையது

வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ

ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண

நு பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்

பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ரொக்கலை

வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென

வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன

ரடுகளி றுயவுங் கொடி.கொள் பாசறைக்

க0 குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைசசிப்

புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

பிறங்குநிலை மாடக் துறந்தை யோனே

பொருநர்க் கோக்கிய வேல னொருநிலைப்

பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தா

கரு ரொள்ளெரி புறாயு முருகெழு பசும்பூட்

கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி

னெடுக்கடை நின்றலு மிலையே கடும்பகற்

றேர்நீ சிருக்கை யார நோக்கி

நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி

உ0 னாடுமவண் டிமிராத் தாமரை

குடா யாத லதனினு மிலையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளழ்ந்ததுத்துநீசிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தார் கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—கிண்கையகத்தது, இலக்கணமுறைமைநிரம்பிய யாழ்; உடம்பின் கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அனாயதாகிய வேற்றிழை ஊடு போன வேர்ப்பாணனைந்த சீனையை அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையயாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ்சூழ்வந்து பின்னை என்னை மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயாயின், கோய்; கேர்த

ரது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குருகிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொளு புலாலையுடைய போர்க்களத்தை யுண்டாக்கிய போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடையதாசிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்றாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின், அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநின்றலும் உடையையல்ல; வீனங்கிய பகற்பொழுதின் கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின்கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்களும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடாயாதல் அந்நெடுங்கடைநின்றலினுமுடையையல்ல; அதனால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தையோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநின்றலுமில்; நீ அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடாயாதல் அதனினுமில்லையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகியதாமரையெனினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை புகழ்த் தகையல்லோனென்பதூஉம் பாடம். ஒருநாளன் முதலன்பத்துநாழிகையும் அறத்தின்வழியொழுதிப் பின்பத்துநாழிகையும் இறையின்முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்த மகிழ்ந்திருத்தலால், கடம்பகற்றேர்வீசிருக்கையென்றார்.

(சுகசு)

(எ0.) தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண

கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
றுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கினை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி

ரு வினவ லானு முதுவா யிரவல

தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்

கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனக

ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா

திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

க0 கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி

நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை

சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ஞுதுங்

கைவள் ளீகைப் பாணன் சிறுகுடிப்

பாதிரி கமழு மோகி யொண்ணுத

கரு வின்னகை விறலியொடு மென்மெல வியசிச்

செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை

விறகுக்கொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனைக் *கோலூர்கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—‘தேன்போல இனிய சரப்புத்தொடைபொருத்திய சிறிய யாழையுடையபாண, சுயத்தின்கண்வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணேகோத்தாற் போன்ற துண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக’ என்று சொல்லிப் பலவும் என்னைவினவுதலமையாத முதியவாய்மையையுடைய இரவலனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட் குளிர்ந்த பொய்கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றகரிடத்து அடுகெருப்பல்லது சுடுகெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்வினைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்—லின்மீதே ஊதுகையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயிரினையும் ஒள்ளியதுதலினையும் இனிவமுறுவலையுமுடைய விறவியுடனே மெல்ல மெல்ல டெந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையயாவை; விறகைக் காட்டினின்றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அதுபெறுவேங்கொலென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

‘பாண தணிக’ எனக்கூறி வினவலான இரவல, விறவியொடு மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயினெனவுமையும். ஊரையுடையகாடென இயைப்பாருமுள்.

‘விறகுக்கொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று’ என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றார்போல்வதோர் தலைப்பாடன்றென்று பொருளுணர்ப்பாருமுள்; அதுபொருந்துமெல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைப்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரோ

ரு டவர்ப்புறங் காணே னுயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் பிரிக
வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைகிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னாக மலிபுகழ்

க0 வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
 பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
 மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முசாசா
 லந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும்
 வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
 கரு கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
 வீன்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னென்றோ
 மன்பதை காக்கு நீன்குடிச் சிறந்த
 தென்புலங் காவலி னொர் இப்பிறர்
 வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே,

தீணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்ந்த பூதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ள்.—சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்திணையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையமுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கடிவந்து என்னொடுபொருவேமென்றசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரின்கண்ணே அவறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடில்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாக; மிக்கபுழையுடைய வையையாறுசூழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழ்மைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும எனதுகண்போலும் கண்பினையுடைய நடாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்நகையைத் தப்பியவனாகிப் பலவயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலின்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிறப்பின்கி யான்பிறப்பேனாக.—எ - று.

‘மெலிகோல்செய்தேனாக’ என்பதனுள் ஆகுசுவென்பது, எங்குந்தந்தனாக் கப்பட்டது. ஒன்றோவென்பது, எண்ணின் கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னுகூட்டுக. (எக)

- (எஉ.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுந்
 ரினைய னிவனென வுரையக் கூறிப்
 படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பனைத்தா
 னெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
 ரு படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
 றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்

சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தனா
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
டொருங்ககப் பட்டேள னுயிற் பொருந்திய
க0 வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
கரு வுலகமொடு நிலைஇய பலாபுகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வகைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன்பாட்டு.

இ - ன்.—நம்மாற்சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச்சொல்லுவ ரெனவும் இவன்றான் இனையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இரு மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகாலினையு முடைய உயர்ந்த கல்லையினையினையும் தேனாயும் குதிரையையும் படைக்கலத் தொழிலமைந்த வீரனாயும் உடையெம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச னைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுகூட அவ கைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண்வாழ்வார், தாங்கச்சென்றடையுழிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடையவேந்தனென்றுகருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்டகேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன்முதல்வ னாக உலகத்தோடுநிலபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீக்குக, எனது நிலவெல்லையை; என்றாற்புரக்கப்படுங்கேளீர் துயரம்மிக இரக்கு மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல்வாழ்நராகிய குடியென்க. உனையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய தாகவுங்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அனுமையான். அகப்பட்டு னாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவீனமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்பட்டுனாயின், கோலேனாகுக; இன்மை யானுற; என் நிலவரை புலவர் பாடாது வகைகவென் மாறிக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

‘சூதக் கனரே காடுமீக் கூறார்’ என்பதனை, காட்டாரால் மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினாரென கருதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமையும். நில வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம்.

- (எஃ.) மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுக் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
டு தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றுதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சபுவி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
க0 வன்றிணி நீண்முனை போலச் சென்றவண்
வருந்தப் பொரோள னாயிற் பொருந்திய
திதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்வீருந் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றுரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நலங்கீளளிபாட்டு.

இ - ன்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து எமக்கு ஈயவேண்டு
மென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய
பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ எளி
யது; இனிய உயிரோயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண்; அமைச்சர் படை
த்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலியைப் பாதுகாபாது என்னுள்ள
த்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும்விளக்கத் துயில்கின்ற புலியை இட
றிய குருடன்போலப் பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலத்தின்னும் வலியை
யுடைய யானையினது காலின்கண்கப்பட்ட வலிய நிணியமூங்கிலது நீண்ட முனை
யையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய
தீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய
பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மலை துவள்வதாக.—
எ - று.

‘இரக்குவிராயின்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். தீதில்காதல்கொள்ளாவென
இயைப்பினுமையும், உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்கூடும் சூழ்ச்சியை, தன்மேல்
பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுக்குற்றமா
காது. (எஃ)

- (எஃ.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் தீரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சுறுபத

* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

டு மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாயிரர் துண்ணு மளவை
யீன்ம ரோவீவ் வுலகத் தானே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமாள்கணைக்காலரும்பொறை சோழன்செங்கணனோடுபோர்ப்புறத்துப்
பேருது பற்றுக்கோட்டப்படுக் துவாயிர்கோட்டத்துச் சிறையிர்கடந்து தண்ணீர்
தாவென்று பெறுது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணுள் சொல்
லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ன்.—பின்னே இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப்பினும்
அவற்றையும் ஆனல்லவென்றுகருதாது வாளோக்குதலில் தவிரார் அரசராயிருக்க,
பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்
பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தான்வந்த தண்
ணீரை இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டையை
மாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரா அவ்வரசர்பெறுவார்
களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரா அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழலியும் ஊன்
பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக்
கூறியவாறு. கேள்கேளிரொன்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவனுண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்
ப்படுகுமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேள்கேளிர் வேளாண்கிறுபதத்தை
மதுகையின்றி வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி
செத்துப் பிறப்பினும் ஊண்டடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோ
வென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்பிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது
முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(எடு.) மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்

பாறா வந்த பழவிறற் றுய
மெய்தின மாயி நெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்

டு சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே
மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றான்
விழுமியோன் பெறுகுவ னாயி னாழ்நீ
ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை
யென்றாழ் வாடுவறல் போல நன்று

௧௦ நொய்தா லம்ம தானே மையற்று
விசும்புற வேங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்த ராகுகெழு திருவே,

திணை - அது; துறை - *பொதுமொழிக்காஞ்சி.
சோழன் நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ன்.—தங்குடியின்முதியோரை முதியோரைக் கூற்றம் கொண்டு போயிற் றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசரிமையைப் பெற்றேமானால் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறை வேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெ றின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடித் துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சி யையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடைச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போ லப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணேபொருந்தவயர்ந்த வெண் குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசரது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செல் வம்.—எ - று

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக்கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தர வே ன்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன்பெறுகுவனாயின், நன்றுநொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அசைநிலை.

(எடு)

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை

யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளனா

மன்ற வேம்பின் மாசசனை யொண்டளிர்

நு நெடுக்கொடி யுழினைஞப் பவரொடு மிடைந்து

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி

யொலியன் மாலையொடு பொலியச சூடிப்

பாடிண் றெண்கிணை கறங்கக காண்டக

நாடுகெழு திருவிற் பசம்பூட் செழியன்

க0 பிடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப

பொருது மென்று தன்றலை வந்த

புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க

வொருதா னுகிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியந்தலையாலங்கானத்துச்சேருவேன்ற நேடுஞ்செழியனை இடைக் குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இந்தவலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இன்றையின்முன்கேட்

* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

டறியேம் ; திரண்ட தானையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின் கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப் பச்சூடி. ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச் காட்சிதக நாடுபொருந் திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்றாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழிய னது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொரு வேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவனும் பின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுத்தலும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற் கை ; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த ஏழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனைத் தெரி யலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக்கீணகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன் றின் ஊங்கோ கேளமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

- (எள.) *கிண்கிணிக் களைந்தகா லொண்கழ றெட்டுக்க
 குடுமி களைந்துதல் வேம்பி னெண்டளிர்
 நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
 குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
 று நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றேன்
 பாராகொல வாழ்கவவன் கண்ணிதார் பூண்டு
 தாவி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்ட
 டயினியு மின்றயின் றனனே வாடினவாழி
 னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
 க0 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
 யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
 கவிழந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
 மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச்செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளிரை நெடிய கொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுசூடிக்கூறியவனைகையொழிக்கப்பட்ட கையின் கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்ற வன் யாரோதான் ? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக ; தாயையணிந்து ஐம்படைத்தாவி கழித்ததுமிலன் ; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான் ;

* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாடெட்டனுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர் பெருந்தொழில்செய்தற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினூரீக்கினியர் [தொல், பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் சூத்திரவுரை].

முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்தது மிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பார்த்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணேபொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தண்ணையிருத்ததுவும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்டுறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழித்தன் றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நேரன்றா

ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்

தனைச்செறி யுழுவை யினைக்குவந் தன்ன

மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து

௫ விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்

பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென

வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர

வீண்டவ ரடுதலு மொல்லா னுண்டவர்

௧௦ மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

தந்தை தம்மூ ராங்கட்

டெண்கிணை கறங்கசசென் றுண்டட் டனனே.

நீனையுந் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வனைந்த சந்துகாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலை தளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பிய தோர் இரையை கோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற் பொருவானும் இனையன் கொள்னையும்பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய் நின்றவிடத்துநில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படானாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தந்நேரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று அவ்விடத்தேகொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரென்றனை, 'எவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்றற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ)

(எக.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி

மன்ற வேம்பி னெண்குழை மலைந்து

தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்த்த

௫ வம்ப மள்ளரோ பலரே

யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையநகரிவாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச்சூடித் தெளிந்த ஓசையை யுடைய பறைமுன்னாகக் களிற்றுபோலப் பெருமிதத்தோடுநடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பணிக்கமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எசு)

(௨௦.) இன்கடுங்கள்ளி னாமு ராங்கண்

மைந்துடை மலலன் மதவலி முருக்கி

யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

௫ நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்

போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம

பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல

விருதலை யொசிய வெற்றிக்

களம்புகு மல்லம் கடந்தடு நிலையே.

தீணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநங்கிள்ளி முக்காவனுட்டு ஆழர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இளிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆழரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாகமார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்புத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்றகொன்றிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாணாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்தானே விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

‘பணைமுயலும் யானைபோல பொருதலை யொசிய வெற்றி’ என்று பாடமோதி, அம்மல்லன்முற்கூறியினும் பிற்கூறியினும் ஒருதலைமுறியமோதியென்று உரைப்பாருமுளர். தில் - விழைவின் கண்வந்தது. (௨௦)

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிநே
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னுவே
யார்கொ ளளியர் தாமே யார்நார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்

நு கவிகை மள்ளன் கைப்பட்ட டோரே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடையகளிநு, கார்காலத்தமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந் தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்.—எ - று. (அக)

(அஉ.) *சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணிற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது

போழ்தூண் டீசியின வினாந்தன்று மாதோ

நு லூர்கொள வந்த பொருளுனே

டார்புனை தெரிய னெடுத்தகை போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்வழிவிற்கு உதவப்போக வும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினுளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப் போகவும்வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலமகன்கையதாகிய வானாச்செலுத்தும் ஊசியினும் வினாந் தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியை யுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுத்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெ னப் பெண்ணிற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் வினாந்தன்றெனக் கூட்டுக.

* இப்பாட்டினுள், 'உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டுக்குப் பல அடை கூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதும் ஓரடையின்றி வா ளாது கூறினாயினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினோம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனோடுநோக்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினுள் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை ஒருங்குவேற்ற்கு வினாகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்' என்பர் நச்சி னுரீக்கியார் [தொல், பொரு, உவமவியல், 20 - ம் சூத்திரவுளா].

சாறதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்காற்றற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுணாப்பாருமுளர். (அஉ)

(அரு.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
 ரொடிகழித் திதிதல்யான் யாயஞ் சுவலே
 *யம்தோண் முயங்க லவைநா னுவலே
 யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
 ௫ மொருபாற் படாஅ தாகி
 யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே.

நீணை - கைக்களை; துறை - பழ்ச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கள் டுமகள் கண்ணூர் பாடியது.

இ - ன்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற தாடியினையுமுடைய இனையோன்பொருட்டு எனதுவனை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சவேன்; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோளைத்தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாகாணுவேன்; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயே யாதல் அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

‘ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூர்’ என்பதற்கு அச்சமும் காணாமுண்டாய்வருந்தும் என்கூற்றிலும்நில்லாது என்காதலறிந்து அவனோடு கூட்டநினையாத யாய்கூற்றிலும்நில்லாது இருவர்கூற்றிலும்நின்ற மயங்குகின்றவ ரெனினுமமையும். (அரு)

(அரு.) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே
 யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே
 போரெதிர்த் தென்னை போர்க்களம் புகினே
 கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்க
 ௫ னேமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்
 குமணர் னொருஉந் துறையன் னன்னே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவன், தன்னாடிமுந்தவறுமையாற் புற்கைதுகர்ந்தா னாயினும் பகைவராஞ்சுத்தக்க பெரியதோனையுடையன்; யாம், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும் பலகாலுங்காணப்பெறினும் மெய்யுறப்பெறாமையின் வருந்திப்

* அடுதொறுமுயங்கலென்றும் பாடம்.

† மகள் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்போலும் நிறத்தை யுடையோமாயினேம்; போளையேற்று எந்தலைவன் போர்க்களத்தின்கட்புகிற கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவழிகன்ட் போர்செய்தற்கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலிபேசி இன்பமுற்றுப்போந்தவீரர்க்கு உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன்.—எ - று.

என்னை புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருத்தோளனும்; யாம் அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமை யால் பொன்போன்றனமெனத் தன்வேட்கைமிகுகூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனையும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும், பொன்போற்பசத்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

உமணர் வெரும துறையன்னனென்றதனாற்பயன்: வருத்துகூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்குக்குக. (அச)

(அரு.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு

மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு
மாடா டென்ப வொருசா ரோரே
யாடன் டென்ப வொருசா ரோரே

௫ நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெய்மின்
முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்ற
யான்கண் டனனவ னாடா ருதலே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடையதலைவனுக்கு உஊர் இஃதல்லாமையானும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடி இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவனதுவென்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியன் டென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப் பட்ட நல்லவார்த்தையும் கல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்பு ஒடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தை யுடைய பனையைப்பொருந்திநின்ற, எனதுவனையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவளது ஆதரவுதோற்றிநின்றது. நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றதாஉம் ஆடென்றென்றதாஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். (1)

(அசு.) சிற்றி னெற்றுண் பற்றி நின்மகன்

யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

புவிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
 று வீன்ற வயிரே விதுவே
 தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

தீணை - வாகை; துறை - ஏறண்புலல்.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் நல்லதூண்ப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத் துளனோவென்று கேட்டபை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்தானாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழுபோல அவனைப்பெற்றவயிரே இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணேதோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றகாண்.—எ - று.

ஈன்றவயிரேவிது? என்றகருத்து: புவிசேர்ந்துபோகிய அனைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பதா உம், மாதோவென்பதா உம் - அசைச்சொல். (அச)

(அஎ.) *களம்புக லோம்புமின் றெவ்வீர் போரெதிர்த்
 தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைக
 லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
 றிங்கள் வலித்த காலன் றோனே.

தீணை - தும்பை; துறை - தூணைமறம்.

† அபதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றியின், பகைவீர், போரின் கண் மாறப்பட்டு எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுள்ளுள்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந் தச்சன் ஒருமாதங்கடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர் தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்த்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. தேர்க்காலோடு உவமை - விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

(அஅ.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
 டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோக்குதிற்
 லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
 கதிர்விடு நுண்பு ணம்பகட்டு மார்பின்

* இச்செய்யுளை, வாகைத்தீணையின் துறையாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூக்கினயர் [தொல், பொரு, புறத்தீணையிலல், உக - ம் குத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௫ விழவுமேம் பட்ட நற்போர்

முழவுத்தோ ளென்னைபைக் காணு வுங்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டாராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டியாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இனையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற துண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் கனவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் ; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னைபைக் காணுவதற்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஒம்புமினெனக் கூட்டுக. (அஅ)

(அகூ.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட்டல்குன்

மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறவி

பொருநரு முளரோதும் மகன்றலை நாட்டென

வினவ லானுப் பொருபடை வேந்தே

௫ யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன

சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று

பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை

வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி

னதுபோ ரென்னு மென்னைபு முளனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குவினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய துதலினையுமுடைய விறவி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ தும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின் கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், மெமுடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இனைய வலியவீரருமுளர் ; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்றுமகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

தென்கண்' என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப்பறையை. (அகூ)

(கூ0.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த

ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்

மறப்புலி புடவின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய

ரு விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருந் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொலிய
வரிமணன் னெமலக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ

க0 வெழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் வண்கை மழவர் பெரும
விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தப்பு இலைதழைத்த குளவியுடனேநாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்பிற்கவல்ல மானினமுளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்தமிகுதியாற் பார் அச்ச மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்டுளித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பாக்கவும் கற்பினக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போ தற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவைபோல, கணையமரத்தை யொக்கும் முழந்தாளிலேபொருங்கிய பெரியகையாகிய தப்பாத வண்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினைது உண் ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்:—ஏ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க; தடக்கையையுடைய பெருமவெண்கூட்டி, வண் கையை மழவரொடுகூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதப்பகடென்பதூஉம் பாடம்.(க0)

(கூக.) வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்றார்
களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை
யார்கவி நறவி னதியர் கோமான்
போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி

ரு பால்புறா பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற் றொருவன் போல
மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட

சிறியிலை *நெல்லித் தீங்கனி குறியா

க0 தாத னின்னகத் தடக்கிச்

சாத னீங்க ஠்வெமக்கீத் தனையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்ந்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வானையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின் கட்டபட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளைபொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச்செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாளைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்றாச்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை துதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலை பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றகருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்றுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—
எ - று.

‘நீல மணியிடற் றெருவன் போல’ என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ாத்தாயாதலால், பெரும, நீ நீலமணியிடற்றெருவன் போல மன்னுகவேனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்த.

‘பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி’ என்பதற்குப் பிறைதான் துதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும்.
(கக)

(கஉ.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா

பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்

கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை

யென்வரய்ச் சொல்லு மன்ன டொன்னார்

ரு கடிமதி லரண்மல கடந்த

நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாழோசைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா; காலத்தோடும் கூடியரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பின்னாகளுடைய இனஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

“* மால்வகைக், கழ்ப்பூஞ் சாரற் கவீனிய நெல்லி, யமிழ்துவினை தீங்கனி யெனவைக் கீந்த, வுரவுச்சினந் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக் கடற்றூனை யதிகனும்” என்றார் சிறுபாணுற்றுப்படையிலும் [அடி - கக - க0க].

† எமக்கீத்தோயென்றும் பாடம்.

யன, பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண்பலவற்றையும்வென்ற
கெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என்
வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக்கூட்டுக.

யாமென்றது, யாழிற் பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை -
விகாரத்தால் தொக்கது. (கஉ)

(கஊ.) திண்பிணி முரசு யிழுமென முழங்க்ச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்

௫ நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா
ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதலவர்
திறம்புரி *பசுபுற் பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கக் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த

கௌ நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞியி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளைத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய தூறிநீ

கஊ பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவள் பொருது புண்பட்டுநீன்றேனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடையமுரசும் இழுமென்னும் ஓசையை
யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போகாவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்
னோடு எதிர்த்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச்
சிதறிக் கெட்டுப்போகவிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது கோயின்பக்கத்
தான் இறந்த உடம்பையணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற்
படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்
டையுடைய நாணுவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய
பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோ

* தருப்பையிற்கிடத்தி வானாற் போழப்படுதல் அரசருலத்தினர்க்கு இயல்
பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உக - வது சிறைவிடு
காலை: “கொற்றல் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச், செற்ற தெவ்வர் தேயத்தம
தாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வானிற் போழ்ந்து, செருப்புகன் மன்னர் செல்
வுழிச் செல்கென, மூத்து விளிந்த லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, காப்புடை பெயராது
காணுத்தக வுடைத்தென.”

டாக நல்லபூசவிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதக்கினையுடைய தலைமை பொருந்திய ஆனை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எறு.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையநூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடெகிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடினம்மன்னர்விளிந்த யாக்கைதழிஇ நீள்கழன்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோடெகிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவது என்றதனும், வான்போழ்த்தடக்கலுமூய்ந்தன ரென்றதனும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வானாற்பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வான்போழ்த்து ஆடக்கலுமூய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்பையனுடைத்தென்றாப்பினுமமையும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வான்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தார்: இஃ நின்னோடெகிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுள். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வான்போழ்த்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தொலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வான்போழ்த்தடக்குமீழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (க௬)

(க௬.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅவி
னீர்த்துறை படியும் பெருங்குளிறு போல
வினியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
றுன்னருங் கடாஅம் போல

நு வின்றாய் பெருமநி னென்னு தோர்க்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனதுவெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கட்படியும் பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும, நிற்பகைவர்க்கு இன்னாய்.—எ - று.

கழாஅவினென்பதற்குக் கழுவுப்படுதலாலெனினுமமையும். (க௬)

(க௬.) இவ்வே, பிளி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர னேன்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுதுதி சிதைந்து

நு கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று

முண்டாயிற் பதங்கொடுத்

தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வான்மங்கலம்.

அவள்தூதுவிடத் தொண்டையானுழைச்சேன்ற ஓளவைக்கு அவள்படைக் கலக்கோட்டில்காட்ட அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இவைதாம், லீய அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடவிடற் திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கந்துநனியுமுரி ந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிவிடத்தனவாயின, எங்காளும் ; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூட வுண்ணும் வழியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய துணியையுடைய வேல்.—எ -று.

லீயணிக் தென்பதுமுதலாகிய வீனடெ'சம் நான்கும் வியனகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செய்வெனெச்சமாகத் திரிப்பினு மமையும். 'சினதை குற்றில்' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்த்து கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர ; வைதுதிவேலாகிய அவை கொற்றறைக் குற்றிவிடத்தன வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக வின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கூடு)

(கூகூ.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நூ நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றென்றே
விழவின் றுயினும் படுபதம் பிழையாது
மையுன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

தீணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவள்மகன்போதுட்டெழீனியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன் இனையோனுக்குப் பகை இரண்டுதோன்றின ; அவற்றின், பூப்போலும் வடிவின யுடைய மையுண்டகண்கள்பசப்பத் தோள்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளிரா

நெஞ்சுபிணித்ததனால் அவர்துணிகூருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் எடுத்தவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவார்க்கும் தப்பாமற் செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங் குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து துணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செய்வெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புக்கூறியவாறு. ஓகாரம் அசைநிலை.

(ககசு)

(க௭.) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவா

ளுடன்றவர்காப் புடைமதிலழித்தவி

னானூற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே

வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்

நி நறுங்கள்ளி னுடுரைத்தலிற்

சுரைதழீஇய விருங்காமொடு

மடைகலங்கி நிலைரிந்தனவே

களிறே, எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்

குளுஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்

க0 பருஉப்பினிய தொடிகழிந்தனவே

மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்

பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்

களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே

அவன்றானும், நிலந்தினைக்குங் கடற்றூண்ப்

கரு பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்

கணைபொருத துளைத்தோலன்னே

ஆயிடை, உடன்றே ருய்தல் யாவது தடந்தாட்

பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்

நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவர்

உ0 கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி

னெல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்

சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்

கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்

குறந்தொடி மகளிர் தோள்விட

உரு விறும்பு தன்றித் தறிந்தாடுமினே,

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—போகாச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாள்கடாம், பகைத்தவரது காலையுடைய அரணையழித்தலால் அவர்தசையின் கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடிவழந்தன; அவன்வேல்கள்தாம், குறும் பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தாற் றடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்றாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஒடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடைய வாயின; அவன்றானும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னினியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்வீடத்து அவளுல் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள்ளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடூராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நாமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரததோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதினையறிந்து போர்செய்ம்மின்.—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து : அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். குறும்பு - சிற்றரன். கடற்றூணையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய* அவன்றானுமென்க. (கஎ)

- (க௫.) முனைத்தெவ்வார் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினி
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
௫ பிணனமுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசையு மறுககுளம்பினி
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்
கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
௧0 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழிப்பொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாளவாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்

புண்படு குருதி யம்பொ டிக்கவும்

கடு நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்கும்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றா
ரிரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பனைந்
திறயருகநி ரலம்வரு கழனிப்
20 பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணை - வாகை; துறை - அரவாகை; தீணை - வஞ்சியும், துறை - கோற்ற
வள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால்
தேய்ந்துகுறைந்த துணையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை
போகக்கண்ட பகைவர் தமது மகில்வாயிற்கதவங்களும் கீணையமரங்களும் புதிதாக
விடுதற்குப் பழையவை போக்கவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்கள
த்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய
நினது இனமாகிய நல்லகுதிரைபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைந்தவேல
முள்ளா, 'டுவாயில்களை அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த
வழி ஆண்டுத்தெத்த நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தவில்லாத
நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைநீட்டைச்செறிக்கவும்,
வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய மறத்தையுடையவீரரது வலியைக்
கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக்
கொள்ளவும், நீதான் வென்சிறுகடுகைக் காவலாகப்புகைப்பவும் தரியாது விரைய
வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக்
கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலால் பகைவிரங்கக் கெடுவதுகொல்
லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர்சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்
கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பதுமுதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தினையென்னும்
வினைக்குறிப்போடுமுடிந்தன.

நீ கூற்றத்தினையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவிரங்க விளிவதுகொல்லெனக்
கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை.

(க-அ)

(கூகூ.) அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
ரு வீகையங் கழற்கா விரும்பனம் புடையற்
பூவார் காலிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே

லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
 வழுவின் றெய்திபு மமையாய் செருவேட்
 டியிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
 கூ0 சென்றமர் கடந்துநின் னூற்ற ரோற்றிய
 வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
 பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
 முரண்யிகு கோவலூர் நூறிநி
 னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவுள் கோவலூரேநீந்தானே அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்துதந்தும் கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய பழையநிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காலினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலாலையுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாஞ்சீனையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும்நீக்காத அரசவரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற்றும் அமையாய்ப் போகாவிரும்பி ஒலக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடுபகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலூரான அழித்து வென்று பிறவும் அரண்களையழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளே.— 6 - து.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினன்; பிறராற்பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றரோற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளே இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன்னோர்போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல், மூவரொடுமுரணியென்றும், முரணுதிகிரியென்றும் பாடும். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூவார்கா - வானோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திருந்ததோர்கா, இவனுக்குப் பனந்தார்கூறியது, *சேரமாதற்கு உறவாதவின். ஏழு பொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுக்கூடி ஒருநாடாய் ஆவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகூடிநின்ற நன்மையும் தீமையுமாராய்தலெனினுமமையும். ()

(கூ0.) கையது வேலே காலன புனைகழன்

மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

* உகியவேந்தாதலினென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
 யுச்சிக் கொண்ட ஓசுவெண் டோட்டு
 ௫ வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு வினாஇச்
 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
 வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
 வின்னுமா றுதுசினனே யன்றே
 வய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
 க0 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
 சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யா ருந்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டான அவர் பாடியது.

இ - ஈ —கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல்; உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுன்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இனைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவு பெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும்நீங்காது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரை வெகுண்டொர்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின.—எ - று.

காலனபுனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவினாஇச் சூடிச் செறுவரநோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பானு; ஆதலால், அன்றோ! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தனரல்லரெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது; வட்கர் - குற்றமெனிணுமமையும். (க00)

(க00க.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
 பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
 தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
 வணிபூ ணணிந்த யானே யியறே

௫ ரதியமான் பரிசில் பெறாஉங் கால
 நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
 கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
 கையகத் ததுவது பொய்யா காசே

யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவுணை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரண்டுநாட்செல்லேம் பலகாளும்பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றகாள்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேதாயுமுடைய அகியமான்; பரிசில்பெறுங்காலே நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினதிகையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தான் வாழுவதாக.—எ - று.

அகியமான்விருப்பினனென முன்னேகூட்டுக. கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலவென்றதற்கு யானை வாரிற் கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்த்தினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமையும்.(க0க)

(க0உ.) எருதே யினைய நுகமுண ராவே

சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே

யவலிழியினு மிசையேறினு

மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்

ரு கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச சன்ன

விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க

ணைணிறை மதியத் தனையயிருள்

யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழுவைய அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எருதுகள் இனையதாம் நுகமுண்டலையையா; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூற்றிவார் யார்தானென்றுநினைந்து உபுபுண்ணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய், நீ திங்களாகிய நான்கிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்க்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது.—எ - று.

திங்கள்காணிறைமதியத்தனையென்றது, அறிவும் கிறைவும் அருளுமுள்ளாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாரும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏழ்

வுடையவழி அச்சமுறிந்தழிச் சேமவச்ச உதவினாற்போல நீ காக்கின்றகாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே யினாய துக முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாறு சகடத்திற்குவரும் ஏதற்குறித்து உமணர் சேமவச்சயாத் தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (க0உ)

(க0ஈ.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத் தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக் கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச் சுரன்முத விருந்த சில்வனை விறவி

ரு செல்வை யாயிற் சேனோ னல்லன் முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புக்கை மலைசூழ் மஞ்சின் மழுகளி றணிபும் பகைப்புலத் தோனே பல்வே வஞ்சி பொழுத்குடைப் படாஅப் புலரா மண்டை

க0 மெழுகுடு ல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப

*வலத்தற் காலே யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் ருளே.

நீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமான்நேடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே தூளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவனையையுடைய விறவி, நீ அவன்பாற்போவையாயின், அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும்முதில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றான்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுக்கமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோரென்றகருத்து; பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாவின், நீ வேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். சேனோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு.(க0ஈ)

(க0சு) போற்றுகின் மறவீர் சாற்றுது தும்மை

பூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்

தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு

மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை

டு நுண்பல் கரும நிணையா

தீனையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடெ.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், துமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவிழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது நுண்ணிய பலகருமத்தையும் நிணையாதே அவனை இனையென்றது மதியா திருப்பின் துங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.—எ - று.

மறவீர், துமக்குச் சாற்றதும்; என்னை இனையென்றிகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுகின்றனன் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (க0ச)

(க0டு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி

தடவுவாய்க் களித்த மாபிதழ்க் குவளை

வண்டுபடு புதுமலர்த் தன்சிதர் கலாவப்

பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி

டு கொள்ளுமு வியன்புலத் துழைகாலாக

மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு

நீரினு மினிய சாயற்

பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய துதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சீனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்திடை நீர் ஓடுகாலாக ஓடக் கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரி னும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.— எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கி லாதானைப் பாரி யேயென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்ற ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திகாயனார் திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோற்றித்தருமெனப்பட்டது. புதுமலர் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோற்றித்தரும் அருவிநீரினும் இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றினின்றன.

(க0௫)

(க0௬.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியினர்ப்
புல்லீலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேனே மென்னு வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
௫ கடவன் பாரி கைவண் மையே.

தீனே - அது; துறை - இயர்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன சூழ்ப்பூவாதலால் அவை ஞாண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத சூவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்று; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லியகுணங்களை யுடையாரும் 'செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

'குவியினர்ப் புல்லீலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியவென்பதற்கு வறுமையுற்றொன்று முறைப்பர்.

(க0௬)

(க0௭.) †பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டண் டிலகுபுரப் பதுவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாயையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப் புலவரெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு.

(க0௭)

* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், கூடு - ம் சூத்திரத்தில் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல்" என்பதிற் கொடுப்போரை ஏத்தியதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் கூட - ம் சூத்திரத்திற்கும் உதாரணமாகக்காட்டினர் நீர்சிவிர்கீகியர்.

(க0அ.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி

யார மாதவி னம்புகை யயலது

சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவமும்

பறம்பு பாடின ரதுவே ாறம்பூண்டு

ரு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்

வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றி... கடைக்கொள்ளி சந்தனமாத லால் அதன் அழகியதாங்கியபுகை அதற்கு அருகாகி சாரற்கண் வேங்கையின் பூங் கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாவொருக்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தவின் அவருடைய தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுடைய அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவமும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மரமின்மையும், பகைவர்சும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (க0அ)

(க0க.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினு

முழுவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்வினே யும்மே

ரு இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே

நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து

திணிரெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே

வான்க ணற்றவன் மலையே வானத்து

க0 மீன்க ணற்றதன் சுனையே யாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பாப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றரலன்

யானறி குவனது கொளரு மாறே

சுரு சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி

வினாயொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர

வாடினார் பாடினார செலினே

நாடுங் குன்று மொருங்கி யும்மே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடையபறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முர சினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழிடினும்; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன

நான்குவினையுடையது; அவற்றள், முதலாவது, சிறிய இலையுடைய மூங்கிலினது நெல்வினையும்; இரண்டாவது, இனிய சுளையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் *பவரழிந்து கணத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின் கட்ட சுளை; அவ்விடத்து மரத்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையுடையிராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையிராயினும் உக்கன்முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; துமது வாள்வியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை: வடித்துமுறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப்பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய தும்விறலியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் துமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - து.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஓரியென்பது, தேன் முதிர்ந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்ரொழில இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நான்கு... னுடைத்தென்றவைவத்து, நெல்வினையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவிழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருகியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுள். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுளையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானேயென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (க0க)

(கக0.) கடந்திடு நானை மூவிருங் கூடி

யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே

முந்தூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு

முந்தூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்

ரு யாமும் பாரியு முளமே

குன்று முண்டீநீர் பாடினிர் செவினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ழவேந்தரும் பறம்புமுய்றியிருந்தாரா அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிரின்றுகொல்லும் படையினையுடைய மூன்றுதிறத்திருக்கூடிப் பொருதிராயினும் பறம்பு கொள்ளாதற்கு அரிது; முந்தூறு ஊரையுடையது, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புகாடு; அம்முந்தூறுரும் பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், துமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு.—எ - து.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது துமக்
குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக0)

(ககக.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேளின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத் திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினன் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்வெல்லுதல்
வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணை
யுடைய கிணையுடைய விழவீக்கு எனிது, பாடினனாய்வரின்.—எ - று.

பாடினனாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாற்றித் தன் பெண்மை
யால் மயக்கி வென்றகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) அற்றைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
ரிற்றைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்

டு குன்றங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ன்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய
நிலாவின் கண் எம்முடையதந்தையமுடையேயும்; எம்முடையமலையையும் பிறர்
கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின் கண் வென்றறைந்த முரசு
கிணையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய
தந்தையயுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்
சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்
சிக்குறிப்பாய்நின்றது. (ககஉ)

(கககா.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் ருனாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீழும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே

டு பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணைந் தொழுதுநிற் பழிச்சிசு
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான் பறம்புவிடுத்த
கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—மதுவிருந்தசாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும்
அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவின துவையையும் ஊணையுமுடைய சோற்
றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய்,
முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணை
யுடையேமாய்த் தொழுது நின்னைவாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய
பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட கிரண்ட குறியவனையையணிந்த முன்
கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டெற்கு உரியவரை
'—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுளி நடடனை, முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்கிழவ
ரைப்படர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனக்கொழுந்
துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையெனினுமமையும். (கக௬)

(கக௬.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை

சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற

களிறுமென் றிட்ட சவளம் போல

நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்

நூ வாரகம் பொழுது முன்விற்

றோர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்றுசொல்லியது.

இ - ன்.—இவ்விடத்துநின்றோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லேபோய் நின்
றோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது
கோதுபோல மதுப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்
றும் வார்த்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பை
யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன்குன்று தோன்றமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணுதார்க்கும்
செவிப்புலகைத்தோன்றும், அவனுளயைகாலத்து; இப்பொழுது பிறமலைபோலக்
கட்புலகைத்தோன்றாமளவாயிற்றெனக் கையற்றுக்கூறியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௮.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்

பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்

வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்

ககஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கல்லலைத் தொழுது மன்னே பலவே

௫ லண்ணல் யானே வேந்தர்க்

கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுத ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கள்விரம்ப வாக்கவேண்டிவடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுதும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையயுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியொனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும் அவனுளறையின் உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககக.) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்

கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு

லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்

புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்

௫ பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்

பீரை நாரிய சனாயிவர் மருங்கி

னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமனை

ருப்போ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ

நோகோ யானே தேய்கமா காலை

க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்

பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்

கலையுங் கொள்ளா வாகிப் பலவுங்

கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்

யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே

கரு யண்ண நெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார் போரெதிர்த்து வந்த

வலமபடு தானே வேந்தர்

பொலம்படைக் களிமா வெண்ணு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதொழித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையும்ல்குலை

யும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும் இனியமுறவிலையுமுடையமகளிர் புல்மொய்த்த கலையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சுபாரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பிரக்குமுனைத்த சராபடர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடைய சூப்பையின்கண்ணேறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்; நோவேன், யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாக; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரிய மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவிடிகளவும் அம்முசுக்கலையும் துகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றாகவும் மாங்கன்பலவும் காயும்பழமுமுதலாயினவற்றை வினைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழிபாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வகையின்கண்ணேயேறித்தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கருமையை யறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசரது பொன்னுற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய குகினாயெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அமைலையை. நெடுவொயென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவொயேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்பொயொழுகையை எண்ணுவர்; இதற்கு நோவேன்யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாகவென வினமுடிவுசெய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிரிதோர்தொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (ககச)

(கக௭.) மைமீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க

௫ னாமா நெடுகிரை நன்பு லாரக்
கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பங்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புராயப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு

க௦ மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

கீணையும் துறையும் அஃவ.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும் எலலாத்திசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் வினைவு மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர மனையிடத்துக் குழுவியையின்ற மேவியகண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியரிநா நல்லபுல்லமேயக் கோல் செவ்விதாகவின் அமைந்தோர் பசுராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இனையவெருகினது

கூரிய பல்வையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் துண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்கியென்பதனைப் பல்கவெனத்திரிக்க.

அரிவையர் தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக்கூட்டுக.

எனறதனாற்போந்தது: புன்புலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினான் உளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல்செவ்வதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௮.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
வெண்ணாட் டிக்க ளனைய கொடுங்ககாந்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கிள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைவழிய மொய்ம்பிற்

நூ நேர்வண் பாரிதண் ஃபறம்பு நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாறையும் சிறுகுவடுக்கடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத் துப்பிறைபோலும் வளைந்த களைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியதுகுளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ-று

நாடுகுளங்கிள்வதென இடத்துநிசுழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை. (கக௮)

(கக௯.) கார்ப்பெய நலையு காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரிபிற நெறுழுவீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

நூ நிழலி னீளிடைத் தனிமாம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலர்க் கீடும் வள்ளியோ னுடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கார்காலத்தமழை பெய்துமாரிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண் ராயலை இனி யமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தீணையா

* “சரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக செடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை [அடி ௮௭ - ௯௧].

கிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடுக்கொல்லோ! நிழலில்லாத
கெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரின்மிகுத்தும்
இரவலர்க்குவழங்கும் வன்மையையுடையவனதுநாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வீனையெச்சம் இன்னனைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடுமுடி
ந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னனைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துக்கொல்லோ
வெனக்கூட்டுக.

தெறழென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றுணைப்பாருமுளர். (

(கஉ௦.) வெப்புள் வினைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்

நு களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நங்கி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் போகி யொருங்குபிள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாவிதின் வினைந்த புதுவர கரியத்

க௦ தீனையொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் நேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சேறாட்டுப்

கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
வீரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்டிற் பகைவ

உ௦ ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேளய் பெருவிற னாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலைத்
துக் கார்காலத்தமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி
கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலகிளையையுடைய
செவ்வியின்கட் கிளையை அடியினின்றும் கிளைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி
மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தண்டினீண்டு

எல்லாம் ஒருங்கு குல்விரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த் துச் சீரிதாகவினைந்த புதியவரகையறுக்கத் திணையையிய எள்ளிளங்காய்கறும்ப அவ்வாயினது கொழுவிய கொடியின்கண் வென்னைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப் பட்ட சிறியமணியின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் துகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலைதுள்ள அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோனையுடைய மனை யான் கலம்புகுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில் இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுநாணிப் பின்செல்லாது கண்டிநின்ற போ ராவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்ச வ்கள் வினைந்தவென்னும் பெயரெச்சவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவர வென்பதீராகின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடி ந்தன. பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து ; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ கை. வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மை யை உள்ளும் முகிர்ந்தவெனினுமமையும். (கஉ௦)

(கஉக.) *ஒருநிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப

பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற

ரு லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.

தினை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் தீநழடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருநிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனைநினைந்து நான்குநிசை யினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர் ; அவர் வரிசையறிதல் அரிது ; கொடுத் தல் மிகவும் எளிது ; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன் றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த் தலைத் தவிர்வாயாக.—எ - று. (கஉக)

* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சிநூர்க்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரை].

(கஉஉ.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருக்கார்

கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னுடே
யழல்புறந் தருஉ மந்தண ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானே

ரு மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
வேத்தினர் தருஉங் கூழே நுங்குடி
வாழ்த்தினர் வருஉ மிரவல ரதுவே
வடநீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
யரிவை தோளள வல்லதை

க0 நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளாதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; கடொத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தரன் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், துமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; ஆதலால், வடகிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்றசொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றும்; இதற்குக்காரணமென்னை.—எ - று.

ஏத்தினர்தருமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை. மூவரும் யாடுருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தருமென்று உரைப்பினுமமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளளவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையயாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

(கஉ௩.) நாட்கள் ஞண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்

யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி ரெடுந்தேர்

ரு பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—காட்காலையே மதுவையுண்டு நானோலக்கத்துமகிழ்ச்சியைமகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்குமலையன் மது துகர்ந்த மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும் பல.—எ - று.

இதன்கருத்தா: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉக)

(கஉச.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் நிரங்கு மருவிப்

௫ பீடுகெழு மலையற் பாடியோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நல்லானன்றாகப்போகிப் புன்றியித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லி னும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட ஓசைநிறைந்த ஒலிக்கும் அருவியை யுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோன்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகலின். வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுணாப்பாருளார். (கஉச)

(கஉ௫.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பளுஉக்கண மண்டையொ ழீழ்மாறு பெயர்
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே

௫ நள்ளா தார்மிடல் சாய்த்தவல் லாள
நின்மகி ழிருக்கையே

யுழுத நோன்பக டழிதின் றுங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக்

௧௦ கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கு றும்மே

வெலீஇயோ னீவனென
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
வினாந்து வந்து சமரந் தாங்கிய
வலவேன் மலைய னல்ல ஞாயி

கரு னல்லமர் கடத்த லெளிதும் னமக்கெனத்
 தோற்றோன் ருனு நிற்கு றும்மே
 தொலைஇயோ னிவனென
 வொருநீ யாயினே பெரும் பெருமழைக்
 கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
 ௨௦ திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலீரும்போறையும் சோழன் இராசதயம் வேட்ட பெருநீக்கின்னியும் பொருதவழிச் சோழந்தத் *துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடவண்ணக்கள்பெருஞ்சாத்தனூர் பாடியது.

இ - ன்.—பருத்தினூற்றும்பெண்டாட்டியது சகிர்த்த பஞ்சுபோன்ற கெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவியதழகளைப் பெரிய உட விடத்தையுடைய கள்வார்த்தமண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உன்போக, எம்முடைய தலைவ, நினைக்காண்பேன்வந்தேன்; பகைவ ராது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மகிழ்ச்சியை யுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலைத்தினூற்போல நினது தானாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண் ணுங்களா, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எதிரின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெல்லித்தோனிவனென நினைனயே மகிழ்ந்துசொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்றிற்றந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக் கொள்ளவேண்டி வினாந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலைய னல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம் மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நினைனயே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயினாய், பெரும், பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேயையொப்பாய், நினை கட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னினைமென இயையும். நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக் கப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனிணுமமையும். தானாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்னூர்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்கு மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்திநின் றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந் தது.

பெரும், சேஎய், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்; தோற் றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினயாதலால், நின்மகிழ்நுக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்னூர்க்கு நீ உண்ணுகறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‘கெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை’ என்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறையெனினுமமையும், பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம்பரிய மண்டையெனினுமமையும். (க௨௫)

(க௨௬.) ஒன்றூர் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு

பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ

வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீ

ரோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக

௫ வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே

நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு

றுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்

பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந

தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய

க௦ நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்

புலனழக் சுற்ற வந்த ணை

னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட ளின்றிப்

பாந்திசை நிற்கப் பாடின னாதற்கொண்டு

சினமிசு தானை வானவன் குடகடற்

க௫ பொலந்தரு நாவா *யோட்டிய வவ்வழிப்

பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை

யின்மை துர்ப்ப விசைதர வந்துநின்

வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்

றாவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப

௨௦ வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய

வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று

நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்

பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

தினை - பாடாண்டினை ; துறை - பரிசீற்றுறை.

மலையமாந்திருழடிக்காரியை மாறேக்கத்தநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொண்ணக்கொண்டு பாணரதலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெரியோன்மரபினுள் ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விவாய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவோமாயின், இராப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

* ஒட்டியவழியென்றும் பாடம்.

அருவியையுமுடைய முன்னூர்க்குவேந்தே, அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின் சுற்றத்துடனேபெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற அந்தணானாகிய கயிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பார்த்து புகழ்நிற்ப்பாடினான்; அதனைக்கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட் பொண்ணைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிடிதூரக்க நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்தனம், யாங்கன்; முட்போலும் பல்வினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு போர்க்களத்தின்கட்படப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிறவெட்டிப் பெரிதும் பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

உரவோன்மருக, பொருக, நாடுகிழுவோய், நின்வயிற்றின்க்குமவாயின், அந்தணான் கிளையொடும்பொலிய இசைநிற்ப்பாடினன்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதூரத்தலால் இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனிணுமமையும். வண்மையிற்றெடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப் புண்டனமெனிணுமமையும். (கஉ௬)

(கஉ௭.) *களாங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாய்ப்பு

பாடின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்

களிலில வாசிய புல்லரை நெடுவெளிற்

கான மஞ்றொ கரைனெடு சேப்ப

நீ வீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு

சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்

சுவைக்கினி தாசிய சூய்யுடை யடிசில்

பிறர்க்கி வின்றித் தம்வயி றருத்தி

யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய

க0 முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.

கீணை - அது; துறை - கடைநீல.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி ழுடமோசியார் பாடியது.

இ - ன்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக் கொண்டொடும் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனார்களாக, களிதூகன் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய கெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப்பறித்தது' என்பர் நக்கீனார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூடு - ம் சூத்திரவுரை].

கஉஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கரிய மங்கலியகூத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; துகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து: செல்வநகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன்றிருப்பினும் ஆங்கோயில் வறிதெனினும் அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆங்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வநகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழுவின்
பாடின் நெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி
னன்னச் சேவன் மாநெழுந் தாலுங்
ரு கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி
லாமிகள் குறுகி னல்லது
பீடுகழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

நீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஊர்ப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாரும் மந்தி பரிசிலர்தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாரும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப்பட்ட வீரவனையையுடைய ஆயது முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லுமகள் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசாணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉக.) குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழுவ
ரு னாஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
யிரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறியமனையின்கட்டுறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்சூழாயின்கண் வார்த்திறந்துமுதிர்ந்த மதுவைதுகாந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக்கூத்தையாடும் இனியசூனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும் தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆணைத்தொகை, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமினையும்பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச்செய்யுமாயின் அம்மீன்றொகை அதனுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற்பிழையாதென இயையும். மன் - அசை.

(கஉக)

(கஊ௦.) விளங்குமணிக் கொடும்பூ னுஅய் நின்னாட்

டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ

நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்

கிள்முகக் கரவாது வந்துநீ யளித்த

① வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்

குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்

தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—விளங்கிய மணிகளானியன்ற வளைந்தபூணாகிய ஆரத்தையுடைய ஆயே, நின்தாடடின்கண் இனையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனியமுகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதுவித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையையெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஓட்டப்பட்டநாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப்போகப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து : படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப்பிடித்த வேலென்பாருமுள்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு.

(கஊ௦)

(கஊ௧.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்

வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்

குன்றம் பாடின கொல்லோ

களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகிவினம் சென்றற்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், சுரபுண்ணிப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது

மலையைப்பாடினவோ? களிற்றுக்களை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு.—
எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிறகாட்டினும் அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனைப்பதம் ஓர்பெயர். (கங்.க)

(கங்.உ.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளி நேனே
யாழ்கென் னுள்ளம் போழுகென் னாலே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி

௫ குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிறற் பிணையொடு வநீயும்
வடதிசையதுவே வானோ யிமயந்
தென்றிசையாஅய் குடியின் றுயிற்
பிறழ்வது மன்னோனிம் மலர்தலை யுலகே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன் —யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன், யான்; அவ்வாறுநினைந்ததற்குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ச்சிப்போவதாக; அவனை யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுல்லையுமேய்ந்தகவரிமரக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையினீரைதூகர்ந்து அதன்பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்த்தமிழின் கண் தனது பிணையுடனேதற்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்க்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தை யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும்.—எ - று.

* ‘முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்’ என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்கார ணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியென வும் எனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்க்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வலகுபிறழும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன் னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கங்.உ)

(கங்.ங்.) மெல்லியல் விற்றவீந் நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே

* ‘இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரிசை யைக்கேட்டசெவி தூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப் பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க’ என்று மீதிலைப்பட்டியப் பிரதியிலுள்ளது.

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
வினாவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளாக்

௫ கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

மாரி யன்ன வண்மைத்

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

நீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறவி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற்
கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின்,
மாட்சிமைப்பட்ட நினைது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வராயிடத்துக் காற்றுவந்
தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாககடந்து மழைபோன்ற
வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச்செல்வாயாக.—எ - று.

வினாவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளா' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற்
றடிக்க' என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனாற் பயன்: பிறிதொன்றால் இடை
யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதவின், விறவியை அம்மாரி
யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாராம். யாழநின்னென்று பாட
மோதுவாருமுளர். (ககக)

(ககச.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு

மறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்

பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறியென

வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட்செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவமென்றுகருகிப்
பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும்வாணிகன் ஆயல்லன்;
அமைந்தோர்பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே
பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி
யெனக்கருகி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாரு
முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்
பது பட்டன்றென விசாரமாகக்கொள்க. (ககச)

(ககரு.) கொடுவரி வழங்குந் கோடியர் நெடுவரை

யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்

தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்

வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்

௫ பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்

வரிநவில் பணுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

- படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியா
 மொல்க னுள்ளமொ டொருபுடைத் தநீஇப்
 புகழ்சால் சிறப்பினி னல்லிசை யுள்ளி
 ௧0 வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
 மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றெடு
 கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
 மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
 களிறு மன்றே மாவு மன்றே
 ௧௫ யொளிறுயடைப் புரவிய தேரு மன்றே
 பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
 தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
 பற்ற தேற்றர்ப் பயங்கெழு தாயமொ
 டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
 ௨0 காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
 ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
 பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழுவோயே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசிறுநறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—புவியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப் பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்றுஉடல்வனைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விற்றவி என்பின்னேவரப் பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயிணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையை யுடைய நினை நல்லபுகழை நிலைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான் ; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைப்பொருந் திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேனாகிய ஆயே, யான்வேண்டியது : யானையும்ன்று ; குதிரையு மன்று ; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிழ்ப்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று ; பாணரும் புலவரும் கூத்தர்முதலாயினுருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தாக, நின்னுடையவாழ்நாட்கள் ; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண் டியமாத்திகையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவ ரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாடுகிழுவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று ; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே ; நின்னூழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக ; அல்லதாஉம்,

யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக் குவராயினென இயைத்தனாப்பினுமமையும்.

கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுக்கினெனவும், வடிநவில்பனுவலெனவும், ஒளிறுநடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுள். வடிநவில்பனுவல் புலம் பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வடித்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர் ந்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுள். (கநக)

(கநக.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப

விழைவலந்த பஃறுன்னத்

திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ

வீர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த

௫ பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ

வுண்ணாமையி னூன்வாடித்

தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்

கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க0 வன்னதன்மையு மறிந்தியார்

நின்னதுதாவென நிலைதளர

மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்

குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்

பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க௫ ஆங், கெனைப்பகையு மறியுனா

பெனக்கருதிப் பெயரேத்தி

வாயாரநின் னிசைநம்பிச்

சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி

பிவண்வந்த பெருநசையே

உ0 மெமக்கிவோர் பிறர்க்கிவோர்

பிறர்க்கிவோர் தமக்கிபவென

வனைத்துரைத்தனன் யானாக

நினக்கொத்தது நீநாடி

நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்

உ௫ தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை

றுண்பல மணலினு மேத்தி

புண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

நீணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் *துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

* துறையூர் அரிசில்கிழாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—யாழ்ப்பத்தரினதுபுறத்தையொப்ப இழைகுழந்த பல தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புணைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது தியனோடு தங்குதல் மிக்க பேணுகியபகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலகற்றத்தோடு பசினோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனகியல்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மாண்கள்செறிந்த குளிர்ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குறிய ஆறலை கள்வர் பார்த்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சரத்தின்கண்ணேயேறி இவ் விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவாரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நின்குப்பொருந்கியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில் தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த் தலைகையுடைய துறையூரின்கண் துறைமுன்னர் துண்ணிய பலமணவினும் பல நான்வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீ தந்தசெல்வத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நல்கியவளத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நின்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப்' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர் தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுணாப்பாருமுளர். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனிணுமையும். பேற்பகையென வென்புழி, எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்புழி, ஆங்கும் அசைநிலை. கண் தெண்ணீரினம்ல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கநச)

(கந௭.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
யின்னு மோர்யான் வரவறி யேனே
நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய

நி கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி றெலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர் பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னாரும்

க0 பொன்னன்ன வீசுமந்து

மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்

செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந்

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க ளுடனை

நீவா ழியநின் றந்தை

க௫ தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி ளேரே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசிற்றுறையுமாம்.

நாஞ்சிலவள்ளுவனை ஒருசிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடும்வரவையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்க்கன்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதானையுடைய வேங்கை மலரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்டுசெல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந், சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடையநாட்டையுடையாய், நீவாழ்வாயாக; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்காயினுமென்றானும் கோடைக்கணையினுமென்றானுமூகாக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன; தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கந௭)

(கந௮.) ஆனிநங் கலித்த வதர்பல கடந்து

மானினங் கலித்த மலைபிண னொழிய

மீனிநங் கலித்த துறைபல நீந்தி

புள்ளி வந்த வள்ளையிர்ச் சீறியாழ்ச

௫ சிதாஅ ருமிக்கை முதாஅரிப் பாண

நீயே பேரெண் ணையே நின்னிறை

மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ

வொலியிருங் கதுப்பி னுயிழை கணவன்

கிளிமரீஇய வியன்புனத்து

க௦ மரணனி பெருங்குர லனைய னுதவி

லின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

தீணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை மருதனாநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மான்றிரன்மிக்க மலை பின்கழிய மீனிணந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நீணந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருகிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தை யுடைய; நின்னுடையதலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்ரு

வாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்பொதும்பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பதைவின், நீ அவன்பார் பரிசில்பெற்று வருதற்கண் நினைப்ப பழையபாண னென்று அறிவார்யார்.—எ - று.

‘நினைவருதலறித்தனர்யார்’ என்பதற்குக்கருத்து: நினை அறிவாரும் அறி யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான். ‘மாணனிபெருங்குரலினையன்’ என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (௧௩௮)

(௧௩௯.) சுவலமுந்தப் பலகாய

சில்லோதிப் பல்வினாளுநம்மே

யடிவருந்த நெடிதேறிய

கொடிமருங்குல் விறவியநம்மே

௩ வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ

லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக

வுயர்சி மையவுழா நாஞ்சிற் பொருக

மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்

௧௦ கனிபதம் பார்க்கும் காலையன்றே

யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்

சாத வஞ்சாய் நீயே யாயிடை

யிருநில மிளிர்ந்திசி னுஅங் கொருநா

ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்

௧௩ வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கமும்பே.

நீனை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—தேன் வடுப்பட்டப் பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிராயுடைய பல இனையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய வீறலியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; மெய் சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நடுசிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புநின்றது நின் மனம்நெகிரும் செவ்வியார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனூற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்துவிடுவாயாகவென்பதுகருத்து.()

(௧௪௦.) * தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்

மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த

வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில

ரு வரிசி வேண்டினே மாகத் தான்பிற

வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்

பெருங்களிறு நல்கி யோனே யன்னதோர்

தேற்றா வீகையு முளதுகொல்

க0 போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.

கீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை † அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான், ஒருவறகு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் தெளியாக்கொடையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள்செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கட்டியுணாக்கப்பட்டது. (௧௪௦)

(௧௪௧.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை

மாணிழை விறலி மாலையொடு விளக்கக்

கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டசைஇ

யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனார்

ரு யாரீ ரோவென வினவ லானாக

காரெ னெககற் கடும்பசி யிரவல

வென்வே லண்ணற் காணு ஓங்கே

நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே

யின்னே மாயினே மன்னே யென்று

* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாக்காட்டினர் நீச்சினுக்கீனியர் [தொல், பொரு, புறத் திணையியல் ௧௫ - ம் சூத்திரவுரை].

† ஓளவையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

க0 *முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேசு
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமைநோக் கின்றே வன்றே

கரு பிறர், வறுமைநோக் கின்றவன் கைவண் மையே.

தீணை - அது; துறை - பாணுற்றுப்படை; புலவராருற்றுப்படையுமாம்.
வையாவிக்கோப் பெரும்பேகலைப் பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—‘பாணன்ருடிய ஓட்டற்ற பொன்றாச்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ
மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விற்றலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனேவிள
ங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி
ணரின் கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர்; நீர்யாவீர் பாணரோ’ என எம்
மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவல
னே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நினைவினும்வறியேம்;
இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம், எந்நாளும்; உடா
போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எமயிறைவன்,
மதமிக்கயானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேசன், எவ்வள
வாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றேவெனின், அன்று;
பிறரது மிடியைக்கருகிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேசன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர்வறுமை
நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

‘நின்னிணும்புல்லீயேமன்’ என்பது, ‘பண்டுகொழும்ன்’ என்பதுபோலநின்றது.
ஒழிந்த மன் - அசைநிலை. (கசக)

(கசஉ.) அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்து

†முறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்

வரையா மரபின் மாரி போலக்

கடாஅ யானைக் கழற்காற பேசன்

ரு கொடைமடம் படுத லல்லது

படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணேபெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே
சொரிந்தம் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தம்பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

* “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கலாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய,
வருந்தி லணங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேசனும்” என்பது
சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி அச - அஎ].

† உறநிலத்துதவாதென்றும் பாடம்.

தும் எவ்விடத்தும் வரையாதமரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்துபொரிந் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புன்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கச௩.) மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பலி தூஉய்

மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்

கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல்கண் மாறிய வுவுகையர் சாரற்

௫ புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போக

கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக

யார்கொ ளளிய டானே நெருநற்

சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்

குணில்பாய் முரசு விரங்கு மருவி

௧௦ நளியிருளு சிலம்பிற் சீலா ராங்கண்

வாயிற் றேன்றி வாழ்த்தி நின்று

நின்னுநின் மலையும் பாட வின்கு

திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண்

முலையக நனைப்ப விம்மிக்

௧௫ குழலினை வதுபோ லமுதளள் பெரிதே.

தீண - பெருந்தீணை ; துறை - குறுங்கல் ; தாபநிலையுமாம்.

அவனூல் நுய்க்கப்பட்ட கண்ணக்காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்துகுழ்குவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலேபோவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாரிய உவுகையராய் மலைச் சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட, சினத்தினுற்செய்யும் போரையும் கைவண்மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விராந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வுருளத்தக்கான், யாரோதான் ? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே கடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணேவந்துதோன்றி வாழ்த்திநின்று நிண்ணையும் நின்மலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னுதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அழுதான், மிகவும்.—எ - று.

மழைவேண்டுகாலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

மாக்கள் புனத்தினை அயிலுநாட, பேக, என்னைக்கல்பசித்தென வாயிற்றே
ன்றி வாழ்த்திநின்ற நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனையதுபோல அழுதான் ;
அவ்வளிக்கத்தக்கான் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தருமென வினை
முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்றுவர்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது
பெற்றுத் தாம்வேண்டுமெனவு துகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப
துகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயத்தோன்றிற்றது. மழையிகப்பெய்தலா
னென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகநூற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகிய அவனோடுகூட்டலுறவார், அருள்பண்
ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகுறினமையின், குறுக்கவியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(கசு௩)

(கசு௪.) அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச்

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்

காரெதிர் கானம் பாடினே மாக

நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்

௫ கலும்ந்துவா ரரிப்பலி பூணக நனைப்ப

வினைத லானா ளாக வினையோய்

கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென

யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்

முகைபுரா விரலிற் கண்ணீர் துடையா

௧0 யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி

யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்

வறூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப பேக

னெல்லென வொலிக்குந் தேரொடு

முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் *பரணர் பாடியது.

இ - ன்.—அருள்பண்ணுயாதல் கொடிது ; மாலெக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய
யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி
நினைது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போ
ன்ற பொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிலிழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூண
யுடைய மார்க்பனைப்ப வறூத்துதல் அமையாளாக, இனையோய், 'கிளைமையை
யுடையையோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை
வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவன் காந்தன்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீ
ரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரெமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்
பொழுது; கும்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

மென்று பலரும் சொல்லுவரென்றுகறிஞன்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ - று.

கிளையையோவென ஓகாரமும், என்றளென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இளைதலானாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திரலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருஉமென்பவென்றான்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றநின்றது. இனி, யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவன் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைருமேமல்லெம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகறிப்பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்டென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோரும் ஆயத்தாரும் உறும் தன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகனொருத்தியென அவனை இழித்துக்கூறியவாறு. (கசுக)

(கசுக.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்

படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்விசைக்

கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக

பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே

௫ களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாறு

நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி

யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென

விஃநியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி

னிமமணி நெடுந்தே ரேறி

க0 யின்னா துறைவி யரும்படர் களைமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ன்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருமேமல்லெம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லெம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வாயாக அருணைவிரும்புவோயென இது, நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின் கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேனாயேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னுதாக உறைகின்றவன் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியகோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைதலை. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்
றருளிப் படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்த: இவ்வாறு ஒருகாரணமுயின்றியும்
அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னூல்வருந்திகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென்
பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுகென்று
கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருள்பெறாமையின் இன்
னாதுறைவி அரும்படரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனைக் கூட்டி-
யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பது உம் பாடம். (கசுடு)

(கசுசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணினின் வன்புல
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து

டு பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
நல்கா மையி னைவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொளிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளிஇத்
க0 தண்கமழ் கோதை புணைய
வண்பரி நெடுந்தோர் பூண்கநின் மாவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவன்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—அத்தன்மையவாக; நின்னூல்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும்
செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலைவரும்பேம்; கொல்லம்போரையுடைய பேக,
சிறியாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து நினது வலியநிலமாகிய நல்ல மலை
நாட்டைப்பாட, என்னைக்காதவித்துப் பரிசிலதருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு
ளாமையாற் கண்டாரிரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய
திருந்திய அணியையுடைய அரிவைவது தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் கடலொன்
றக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும்புகை
யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செலவை
யுடைய உயர்ந்ததேரை நின்னுகிணைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப்
பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாரும். (கசுசு)

(கசுசு.) *கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிதைப் புலம்புகொண் டிறையு

டு மரிமதர் மழைக்கணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கருல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவிடர் கோவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றுர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரி
திற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப்
பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் காரகாலத்தமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற
ஓசையைத் தமிழளாகக்கேட்டு நெருநற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த
அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமையிறத்தினையு
முடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிரை
ஒப்பியிடப்பட்ட நீமணியினும் மாசறக்கமுவிச் செவ்வியலர்நெருங்கும் பரிசு
இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.—
எ - று.

உறை - துளி; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினோசையை. மன் - அசை.

சீறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்கருலும்படி அவ
ள்பால் என்னொடும்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்ப்பூசுதலோடு பேணுதலைத்திறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்
தது, புதுமலர்கருலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுள். (கசுஎ)

(கசுஅ.) கறங்குமிசையருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி னேன்ற ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்

டு பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசீற்றுறை.

* கண்டரக்கோப் + பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த
மலையையுடைய நள்ளி, நினை தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானாய நச்சப்படும்
செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டு
வந்து நெருங்குவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து சூழ்ந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளி
த்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கீயும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிறு

* கண்டிற் கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருநற்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறதலை அறியாத தாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.—எ - று.

பொய்கூறாமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறுசெந்நா வென்றார். அருவியவென்றது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்நகைவளனேத்தி மன்னாப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்னகை வளன் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப் பினுமழையும். (கசஅ)

(கசக.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்

மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்

கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி

வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ

நு புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

தீணை - அது; துறை - இயர்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக் காலைப்பொழு தின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து *வர லாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஒம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்த எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு பெயரான். வரவவர் மறந்தனரென்பது உம் பாடம். (கசக)

(கரு0.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன

பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்திக்

தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்

னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி

நு மாண்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்

செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்

றொழுதன னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ

யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை

க0 காணநர் மயங்கிய வினையர் வல்லே

தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்

தான்ளுவி தீயின் வினாவினன் சுட்டுநின்

* வரலாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ் வழியுமென்பது.

னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதவி
 னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி

கடு நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்

*சன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி

விடுத்த ரொடங்கினே னாக வல்லே

பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்

பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென

20 மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா மூர்

மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டத்தன

னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்

யாரீ ரோவெனப் பெயருஞ் சொல்லான்

பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே

21 யிரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி

யமமலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்

பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்

ளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

தீணை - அது; துறை - இயள்மொழி.

அவண அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீராயையுடையேனாய் பலாவடியைப்பொருந்தி, தன்னையுநினையேனாய் வேற்று நாட்டின்கட்சென்ற எனது ஒய்ந்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடிய யம்பார்த்து மானினது திரிளத்தொலைந்த குருகிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செவ்வந்தையுடைய தலைவனாகிய ஓர்வலியவல்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சல்பண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யழுதுபோன்ற வெள்ளியரிணத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இனையர்தாம் விரையவந்துபொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தியான் விராந்துகட்டு நினது மிகப்பெரியசுற்றத்துடனே தின்மினென்றதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று கடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, நல்லமரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும்வீழ்ந்த அருவிரீரைக் குளிரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூண்ப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்கையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

* கன்முக்கையருவியென்றும் பாடம்.

† “கரவாது, நடடோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத், தாளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” என்பது சிறுபாணுற்றுப்படை [அடி 40௩ - 40௪].

செறிந்த முன்கைக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன் ; தும்முடையநாடு எந்நாடோ வென்றுகேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன் ; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற் றிலன் ; அவனும் பெயரும் பிறப்பிற் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான் ; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை வகுத்தாற்போ ன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீனாயுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய கள்ளி அவனென.—எ - று.

பலவுமுதற்பொருள்கித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் கள்ளியெனவு மியையும். அவன் கள்ளியெனப் பிறப்பிற்கூற வழிக்கேட்டிசினெனக்கூட்டுக.

நீங்கி - நீங்க.

(கரு0)

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப

விண்டோய் சிமைய விறலவரைக் கவாற்

கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து

புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

ரு பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்

கண்ட ரக்கோ னுகவி னன்று

முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்

நன்னன் மருக னன்றியு நீயு

முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப

க0 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னுடுமழை

யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுறு

மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டரக்கோவும் *இளவச்சிரக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டரக்கோவைப்புல்ல இளவச்சிரக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லிராயினீரென அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார்விரும்ப விசம்பைப்பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவர் நெடுந்தூரத்தேசெல்லின் ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக் கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையு டைய கண்டரக்கோனுகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான் ; பொன்றாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளானுதலன்றியும் நீ யும் தழுவுதற்குப்பொருத்தியுறையினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வமமைந்த அனாமலைக்கண்ணே சொரியும் துமது மணநாறும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலைநீக்கினார், எம்முள்ளார் ; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

* இளவச்சிக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே களிறுகொடுத்தல் போந்தது. 'கிழவன்' என்பது, 'எவலிணையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசட்டி. நின்றது. 'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு 'பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செவியரோ வென்னை' என்றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர். பதமென்றது, பரிசிலை. மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கடுக)

(கடுஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்

புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி புரற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ வயல

டு தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்

புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் தினைக்குங்

கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்

விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய

கடு ஞாந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்

சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ

னோரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ

பாடுவல் விறலியோரா வண்ண நீரு

மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்

கடு கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமி

னெல்லரி தொடுமி னாகுளி தொடுமின்

பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்

மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமிழென்

றிறைவ னாகவிற் சொல்லுபு குறுகி

உடு மூவேழ் துறையு முறையுளி கழிப்பிக்

கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது

தன்பெய ராகவி னுணி மற்றியா

நாட்டிட னுட்டிடன் வருது மீங்கோர்

வேட்டுவ ரில்லை நின்னெப் போரென

உடு வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்

ருனுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ

டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்

தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்

பன்மணிக் குவையொடும் வினாஇக் கொண்மெனச்

கடு சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை

யோங்கிருந் கொல்லிப் பொருந்
 னோம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.

நீணை - அது; துறை - பரிசீலிவடை.

வல்விலீடுரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ன்.—ஆணையைக் கொன்றவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறவித்துத் துன்பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான் கலையையுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழ்ச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட்டிடக்கின்ற உடும்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு ஏத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோ தான்? கொலைவன் மற்றவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றாகுமாட்டான்; செல்வத்தை மிகவுடையருயிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பார்த்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லதோதான்? அவனாகத்தரும்; யான்பாடுவேன், விநலி, ஒருவண்ணம்; நீங்கரும் முழாவின் கண்ணே மார்ச்சினையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணுகிற த்துமின்; கண்டிறக்கப்பட்ட தும்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்வியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின்; நமதுபிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுசொல்லி அணுகித் தலைவனாகலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற் பாடிமுடித்துப் பின்னர்க் கோவையென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணிப் பின்னை யாங்கன் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றறருவேம், இவ்விடத்து ஒருவேட்டுவோரில்லை, கின்னை ஒப்போரென யால்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தராளும் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நினத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் டெய்யை உருக்கி னுற்போன்ற மதுவைத்தத்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல பொண்ணிப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது, ஆகுபெயராற் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுநீனவிறறு. நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றுறையை; அன்றி, இருபத்தொருநகரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பெரிய யாழெளிணுமமையும். தம்மினென்றது, தயினெனக் குறைந்துகின்றது.

கொல்லிப்பொருநனாகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலே, அது தன்பெயராகலின்நாணி வேட்டதுமொழியவும்விடாளும் நல்கியோனெனக் கூட்டுக.

(கடுநூ.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளு
மிழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானு வாத னேரி

ரு மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானூர்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
க0 பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—முகில்கூழ்ந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண் களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன் னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல் லம்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழையோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண் டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்ந்த நீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை வெள்ளிகாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிக்கொண்ட இனிய இயங்கனொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து.—எ - று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன, நின்றாங்கேகின்று உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருணை க்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கடும்பெனநின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி யை. மன் - அசைநிலை.

ஒரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது; சென்றபின்பை அக் கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினார்; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தன்பூணென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(கடுநூ)

(கடுசூ.) திசைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செவினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்
சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புறாதபு

ரு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
 னுற்றனெ னைவி னுள்ளிவந் தனனே
 யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
 நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ

க0 ரெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
 தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
 தண்பல விழிதரு மருவிநின்
 கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

கொண்கானங்கிழாணை மோசுக்கிரனூர் பாடியது.

இ - ன்.—திரையலைக்கும் கடவினது கனாக்கண் அணியவிடத்தேபோகினும் அறிவாராக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரானினைத்துச் செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேறாதவின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயினும் பூசவிடத்து ஏறியும் படைக்கலத்துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துவினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புறாதபவென்றுபாடமோகிப் புறாதபப்படர்குவரெனிணுமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நல்காயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கருச)

(கருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
 யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
 கிளக்கும் பாணை கேளினி நயத்திற்
 பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ

ரு வேர்தரு சுடரி நெதிர்கொண் டாஅங்
 கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
 கொண்பெருங் கானத்துக் கிழுவன்
 மண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

தீணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வணந்தகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலைதழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்றுசொல்லும் பாணை, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழூரின்

கண் *நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றரூயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்காணங்கிழானது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

‘ஏந்தரு சுடரி நெதிர்கொண் டாங்கு’ என்புழி, இன் - சாரியை; அது, தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐகாரம் - விகாரத்தால் தொக்கதெனிணுமமையும். நயத்திற்கினக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகலநோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து; கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின வென்றதாகக்கொள்க. (கடுடு)

(கடுகூ.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
பிரண்டினன் குடைத்தே கொண்பெருங் காண
நசசிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று

டு நிறையருந் தாணை வேந்தரைத்
நிறைகொண்டு பெயாக்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.

திணை - அது; துறை - ஔயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள்; ஏந்காணும் இரண்டுகண்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்புகடனகொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப்பட்டிக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது வன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர் சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத் தொடுத்துண்ணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கடுகூ)

(கடுகூ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்

பிறர்கை யறவு தானு ணுதலும்

படைப்பழி தாரா மைந்தின னாகலும்

வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலு

டு நும்மோர்க்குத் தருவன வல்ல வெம்மோன்

சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்

கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

* “நீன்சுடர் நெறியை நோக்கு நிராயிதழ் நெருஞ்சிப்பு” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், டுரு - ம் செய்யுள்.

னாமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை

யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக

க0 கட்சி காணக் கடமா னல்லேறு

மடமா னொரு பிணைபயி ரழைப்பின்

விடர்முழை யிரும்புளிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்

பெருங்க னுடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோணக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ன்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும், பிறருடையமிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாதவலியையுடையனாதலும், அரசுடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுநடத்தலும் தும்மால் மதிக்கப்படுந்தலைவர்க்குத் தகுவனவல்ல; எம்முடையதலைவன், வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார்பினையும் கொல்லும்வேவினையும் காந்தப்பூவாற்றசெய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றழகிலைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறுபடுகின்றகாலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக்காணாத காட்டின்கண் மானினதுநல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மாணகிய இளம்பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட்கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் பெரிய மலைகாடணகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந்தும்.—எ - று.

‘சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு’ என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும் அமையும். தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை. (கருள்)

(கருடி.) முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு

மரசுடன் பொருத வண்ண நெடுவரைக்

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்

பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்

ரு கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்

காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த

மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு

மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்

கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியு

க0 மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருநேக்கு நளிமுழை

யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமையப்

பெருங்க னுடன் பேகனுந் திருந்துமொழி

மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்

றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்

கரு தள்ளா தியுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்

கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்

பாடி வருநரும் பிறநுங் கூடி.

யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்தீவ

20 னுள்ளி வந்தனென் யானே விசம்புறக்

கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி.

யாசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்று

முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்

றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிலேப் பயிரு

உரு மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ

விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறோர்க் குமண

விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு

பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

தீணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்த ருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்குவேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய *மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்கனையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேசனும், திருந்தியசொல்லையுடைய மேசியென்னும்புலவன்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டித் தன்னை நினைந்துவருவாருடையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய பகைகவரைத்தூர்த்திய நள்ளியும் எனச்சொல்லப்பட்ட ஈழுவரும் இறந்த

* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமன்றிருமுடிக்காரியென்றங் கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ் னைக்குக் கலிங்க நல்கி”. வருந்திற் லணங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேசனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய, பிறங்குவென் னருவி வீழ்ஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுக் கறங்குமணி, வாலுனைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழுறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழ றிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாய மால்வரைக், கழ்ப்புஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவினை திங்களி யெளவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங்

பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிறருக்கடி. இரந்தோரதுதன் பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் வினாந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெறநீனைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணேபொருந்த மூங்கில்வளரும்மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டி முன்னிப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மங்கியைக் கையாற்குறி செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரியையு முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல் - எ -று.

ஆசினியொடுங்கவினியவென, ஒடு - விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிருமென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர். பாடிவருநரும் பிறருக்கடி. இரந்தோரற்றம்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருகியென்று உரைப்பாருமுளர்.

(கருசு.) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
நீர்தல்செல் லாதென் னானிரெனப் பலப்புலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டியின்று

டு முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த

க0 முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டிப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவீழ்ப்பத மறந்து பாசடகு பிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வடுக்கைய எறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்

கரு என்றும், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகண்கட் கொல்லை

கணு மொளிகிழ் நெடுவே, லரவக்கடற் றுனை யகிகணுங் கரவாது, நட்டோ
ருவப்ப ணடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவினங்கு தடக்கைத், துளிமழை
பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை, நறும்
போது களுவிய நாகமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த,
காரிக் குகினைக் காரியொடு மலைந்த, வேரிக் குகினை யோரியு மெனவாங், கெழு
சமல் கடந்த வெழுவுறழ் திண்தோ, மெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகும், விரிகடல்
வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான் றுங்கிய வுரணுடை நோன்றான்
ஓவியர் பெருமகன்” என்ற வள்ளல் எழுவரையும் சிறுபாணுற்றுப்படையிலுக்கறி
யிருத்தல்காண்க [அடி. ௮௪ - ௧௨௨].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யினல் செல்லா வேனற கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு

2.0 மீத்த நின்புகழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வெக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெயினுந்
தவிர்த்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

2.10 குன்றியுந் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விற்றபுகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுகளோடு பலவாகவெறுத்த தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஓனறற்கொன்று அணுகப் பலடியிட்டெடுத்த தூலைவிரித்தாற்போலும் மயிராயுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசுப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுதலால் உலர்ந்தமூலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த கோயினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிணைத்த முதிராத இனையதரிணைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிச் சாய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணாளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் கூடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண்ணவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத திணைக்கு இழுமெனும் அணுகாரணவொலியுடனே மின்னும் இடியுமுதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினைபுகழைமாழ்த்திப் பசிதினலால்வருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ், மேம்பட்டு ஏற்கியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விடுகையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்வன்புறத்தற்கண்ணேபட அருளுதலைவேண்டிவேன், வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே, நினைப்பாடியயான்.—எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான் கொல்களிறுபெறினும் தவிரந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவர்கொஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து

குன்றியுங்கொள்வேன் ; அதற்பட அருளல்வேண்டுவவெனக் கூட்டி வ்ணமுடிவுசெய்க.

‘வாழு நானோடி யாண்டுபல வன்மையின்’ என்பதற்கு, இன்பதாகர்க்குகழிந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்து தன்பமுற்ற யாண்டுபலவன்மையினென்னிணுமமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுனர். ஆங்கு மென்னும் உம்மை - இசைநிறைவு. (கடுகூ)

(கசூ0.) உருகெழு ஞாயிற ரெண்கதிர் மிசைந்த

முளிபுற் கானல் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேரெடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாககை

௫ யவழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மறுசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்

க0 கேடின் றுகப் பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலன்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைச் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்

கடு பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்வினார்
துள்ளந் தூர்ப்ப வந்தனெ னெள்ளுந்
றில்லுணைத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுனைக் குமியிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்

உ0 கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ பூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியந் காட்டிய
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்ததின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்

உரு வினவ லானு ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுத்தல் வேண்டுவ லத்தை படுதிரை
நீர்குழ் நிலவரை யுயரநின்

௩0 சீர்கெழு விழுப்புக மேத்துகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.
அவனை அனல் பாடியது.

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புல்லையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கல்லென ஓசையுண்டாக நடுக்கத்தைச்செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் தளிரையப்பொழிந்தாற்போலப் பசுதினனப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்ப்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணேமூழ்கும் பரிசுகுளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திக்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்றாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்றாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்போரினும் எம்மோடுபுச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதுகிறைந்த தெருவினையுடைய முதிர்மென்னுமலையிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்வையாயின், நினைக்கு மிகவுந்தருவனென நினைது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக வினாந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையிகழ்ந்துநினையாது உறைகின்ற புல்லிய உணமயிர்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறாறாய்க் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுக்கானாதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்றபிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் துயரமுறுவோள் வளப்பமிகத் தொலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்திராயையுடைய நீராற்சூழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினைது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை - அசைநிலை. நன்கலமீரினு அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்போரைநாட்டியவென்றமையும். 'செல்லாச்செல்லமீத்தனை' என்பதுஉம், 'நிலவையுணர்' என்பதுஉம் பாடம். (கசு0)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண் டெண்ணெயைக் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப் பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர் புருமுறறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து
 ௫ வளமழை மாறிய வென்றாழ்க் காலை மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக் கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங் கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவி னன்பிலா டவர்கொன் றுறு கவரச்

- க0 சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்ங்
கிறைநா ளோடும் யாண்டுதலைப் பெயாவெனக்
*கண்பொறி போகிய கசுவோ ருனழிந்
தருந்தய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிறின்
- கரு ருள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ளேன்பக
டொளிகிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி பிரட்ட வேறிச் செமமாந்து
- உ0 செலனசைஇ புற்றென் விறன்மிகு குரிசி
லின்மை துரப்ப விசைதர வந்துகின்
வண்மையிற் றெடுத்தவென் நயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
பென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
- உரு நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயாவேன் சாந்தருந்து
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முர சிரககு மிடனுடை வரைப்பினின்
- ஈ0 ருணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தகின் ருணையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசீலிற்சிறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக
ந்துகொண்டு வினாந்தசெலவையுடையமுகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு
பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடக்கும்
மின்முதலாகியதொகுதியுடனகூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்
தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்
டற்குக் கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்கவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய
வாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாதலின், யாவரோடும்
உறவில்லாத ஆறலை கள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய்
முடிவனவல்ல அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயாமேல் அன்பின்றி வலிய கலைகிடந்து
அசையிடும் போதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு இற்றை
நாளோடுங்கூடி யாண்டுகழிகவெனச்சொல்லிக் கண்ணொளிமழுங்கிய இரக்கத்

* கண்பொறிமாரியவென்றும் பாடம்.

துடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய தன்பமுறம் எனது பெரியவறுமையுறு
வேள் நினைது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தோறும் வியப்பப்
பீனையெயொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்படும்படிமுதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்
பேந்திய மலையெயொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப்
பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற
இருந்து போதலைவிரும்பினேன் ; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே
நின்றதுரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொடு
த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக ; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்
அறியேனாயினும் விராய என்கல்வியனைவ ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாதுசிற
ந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எந்நாளும் ; எனதுமிகுதியைக்
கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன் ; சாந்துபூசப்பட்டிப் பல கல்ல இலக்கணத்
தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமாற்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர
ணத்தையுடையமகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசமுழங்கும் இட
னுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை
மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினதுபடையையும்
நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சரம் செடறு தலைவருவனவல்லவென முற்றுக்கி, அவ்வருஞ்சரமிற்
தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நயவண்மையிற்றொடுத்த
வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும். புகல
மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு
முடிந்தன.

துன்புறுவிமருளப் பகடேறிச் செல்ககைசஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புக
லத் தாணிழல்வாழ்வார் என்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தறிந்தானையும் செல்வமும் ஏத்
துகமெனவுங்கூட்டுக. (௧௬௧)

(௧௬௨.) * இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை

புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லை

ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலாக்

கீவோ ருண்மையுங் காணினி நினனூராக்

௫ கடிமரம் வருத்தத் தந்தியாம் பிணித்த

நெடுநல் யானையெம் பரிசில்

கடுமான் றேன்றல் செல்வல் யானே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசில்லிடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றிக்கு வெளிமாந்துநீசுவான் தம்பியைப்
பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க் துமணைப்
பாடிக் துமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானார்க் கடிமரத்து
யாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

* இப்பாட்டு ' பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை'
என்பர் நச்சினூர்க்கினயர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், ௩௬-ம் சூத்திரவுரை].

இ - ன்.—இரப்போர்க்கு ஈந்த பாதுகாப்பையும் நீயும்லலை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமதபரிசில்; வினாந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றகருத்து : முன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதமிருத்திதோன்றின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து : இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னவினையெனப்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை, பெருமிதந்தோன்றின்றது. *“நடைவயிற் றேன்று மிருவகை விடையும்” என்பதனால், இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (ககஉ)

(கககா.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீயந் துறைநர்க்கும்

மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும்

கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்

னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு

டு மின்னோக் கென்னு தென்னெடுஞ் சூழாது

வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நீயு

மெல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே

பழநுதாங்கு முதிரத்துக் கிழவன்

றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

தீணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்துச்சேல்லியது.

இ - ன்.—நின்னைக்காதவித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுக்கப்பட்டமகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினதுசுற்றத்த மூத்தமகளிர்க்கும் நமதுசுற்றத்தினது மிக்கபரிசீல்க நினக்கு நெடுகாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றகருதாது என்னெடுகடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதுரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக் கடவேமென்றகருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயினதூங்கும் முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய திருக்கியவேலையுடையகுமணன் னல்கியசெல்வத்தை —எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்கும்கொடுமதி யெனக்கூட்டுக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமெனவியையும்; நின்றாங்குரைப்பினுமமையும். நீயுமென்றஉம்மை, யானுங்கொடுப்பென் நீயுங்கொடுவென எச்சவும் மையாய்நின்றது. (கககா)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையல், ௩௬.

(ககச.) ஆடுநனி மறந்த, கோடுய ரடுப்பி
 னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
 பாஅ லீன்மையிற் றேலொடு திரங்கி
 யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமூலை
 ௫ சுவைத்தொ றமுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
 ன்ரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணென்
 மனையோ ளெவ்வ நோகசி நினைஇ
 நிற்படர்ந் தீசினே நறபோர்க் குமண
 வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்
 ௧0 தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
 பண்ணமை நரம்பின் பசசை நல்யாழ்
 மண்ணூர் முழுவின் வயிரிய
 ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே.

நீணை - அது; துறை - பரிசீலிக்காநிலை.

நார்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தமணைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அதிலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெவியும்பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால் தோலாந்தன்மையுடனேதிரங் கித்துணைதூர்ந்த பொல்லாத வறியமூலையை வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனதுபின்னையதுமுகத்தைப்பார்த்து நீராளிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர் ந்தகணையுடைய என்மனையது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்தநீர்த்தற் குரியாய் நீயெனநினைந்து நின் பால்வந்தேன்; நல்லபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயின் இவ்வாறு வறுமையுற்றுநின்றநிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில் கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுத லமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நல்லயாழையும் மார்க்கணை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிற ந்தோயாதலால்,—எ - று.

அதிலைமிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றாம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலெனக்கூட்டுக. (ககச)

(ககரு.) *மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
 தம்புகழ் நிற்றிது தாமாய்ந் தனரே
 துன்னருளு சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
 ரின்மையி னிரப்போக் கீஇ யாமையிற்
 ௫ ரென்மை மாககளிற் ரொடர்பறி யலரே

* இப்பாட்டு, வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்புகழ்க்கொ டைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் குத்திரவுரை].

தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூதுத,
 லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
 கேடி னல்லிசை வயமான் றேரன்றலைப்
 பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே

க0 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
 னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
 வாடந் தனனே தலையெனக் கியத்
 தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
 னாடுமலி யுவகையொடு வருவ
 கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

தீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டிக் காடுபற்றியிருந்த குமணைக்கண்டு அவர் தன்வாங்கோடுப்பக் கொண்டு வந்து இளங்குமணந்தூக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

*“வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழுறைந்தோர்க்
 கீந்து பரிசி வின்புற விடுத்தன்று.”

இ - ன்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருகி னேரர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேகிறுத்தித் தாங்களிறந்தார்; நனுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வா, வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வன்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயனாநிறுத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமறியொலிக்கும் புகர்றுதலையுடைய வென்றியியன்றயானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதி னாயையுடைய தலைகூனப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதென நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருத்தருத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின். வென்றியிக்க உவகையான்வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்றமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்றாத்தலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவெனவும், வயமானாரேன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னாதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கீய வாந்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்கண்டென்று பாடமோதுவாருமுளர். ()

(கககூ.) நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

- தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
 னுறுணர்ந்த வெருமுதுதூ
 ௫ விகல்கண்டோர் மிகலசாய்மார்
 மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
 பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
 மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
 வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
- ௧௦ வீணைக்குவேண்டி நீபூண்ட
 புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
 சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
 மறங்கடிந்த வறங்கற்பி
 னறம்புகழ்ந்த வலைஞாடிச
- ௧௫ சிறுதுதற்பே ரகலலகுற்
 சிலசொல்விற் பலகூந்தனி
 னிலைக்கொத்தநின் னுணைத்துணை வியர்
 தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
 கடென்றா நாதென்றாந்
- ௨௦ கிரேழி னிடமுட்டாது
 நீர்நாண நெய்வழங்கியு
 மெண்ணாணப் பலவேட்டும்
 மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு
 மருங்கடிப் பெருங்காலை
- ௨௫ விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை
 என்றும், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
 பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைபிற்
 பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
 தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
- ௩௦ னுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
 செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
 மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக்
 கழைவள ரிமயம் போல
 நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.

தீணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோனாட்டுப்*பூத்சாற்றார்ப் பார்ப்பான் கௌணியன்விண்ணந்தாயனை
 ஆவூர்முலங்கிழார் பாடியது.

* பூஞ்சிற்றாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

*“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.”

இ - ன்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய நான்குகூற்றையுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமாறு பட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்ப்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும் குறையினராகச் செய்துமுடித்த புகழ்மைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புல்வாய்க்கலையினது உறுப்புத்தோல் நினதுதோளின்கண் இட நூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும், அறநூல்புகழப்பட்ட சாலகத்தைச்சூடி, சிறியநுதலினையுப் பெரிய அல்லுலையும் மெத்தென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய நின் யநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய காசலிமார் தத்த பொருந்திய ஏவற்றொழிலுக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீ காணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண பொருளும் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்களை பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிற் பூப்பாந்த புதனீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிரந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் மூரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான்; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவகையையுடைத்தாய் மூங்கில்வளரும் இமயமலைபோல நிலபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோராலும் எக்காலமும் அத்தியயமை பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; ‘வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த’ என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், ‘பொய்யோரது’ என்பதற்குத் தாம்பொய்மையை விசாரியாதென்றும், ‘மூவேழ்துறை’ என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுப்பட்டதருக்கநூலென்றும், ‘ஈரேழின்’ என்பதற்குக் காட்டுள் ஏழுநாளும் நாட்டுள் ஏழுநாளும் என்றும், ‘கற்பின்வலைசூடி’ என்பதற்குக் கற்பினால்வலைசூடியென்றுமுறைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்தற்ற நினதிரந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யானும்;

* புறப்பொருள்வெண்பாயாலை, வாகையபடலம், கூ.

† சாலகம் - ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தம் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாக வெனமுடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதுதூலெனவும், கற்பையும் துதலையும் அல்கூலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் வலைசூடித் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்லாதுநிலையரெனவுமியையும், மூவேழ்தறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு பட்ட அருத்ததூலென்பாருமுளர். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறுப்புத்தோல்முதலியவற்றார் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபார்க்குமென்ப தூஉம் பாடம். தில் - விழைவின் கண்வந்தது. (கக௫)

(கக௫.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந்தவர்

படைவிலக்கி யெதிரிற்றலின்

வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ யாககையொடு

கேள்விக் கினியை சட்கின் னாயே

௫ அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தளி

லாற்றியா மெய்யாக்கையொடு

கண்ணுக் கிவியா செவிக்கின் னாரே

அதனா, னீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய

ரொவ்வா யாவுள மற்றே வெல்போர்க்

க௦ கழல்புனை திருந்தடிக்க கடுமான் கிளளி

நின்னை விடககுமில் வுலகம?

தென்னே பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

நீனை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஏறத்திருக்கின்னியைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமாறூர் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போரைக்காணின் அப்போராவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்த்திறலான் வான்வாய்க்கத்ததைத்த வடுவழந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாடையுள; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையகின்னி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய்.—எ - று.

நீ கட்கின்னையெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்கினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றின்றன. (கக௫)

(கக௫.) அருவி யார்க்குந் கழைபயி னனந்தலைக்

கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்

கொழுங்கிழங்கு மினிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுககட் கேழ லுழுந் பூழி

௫ நன்னூள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பளுஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவினை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மமாயான் கறந்த துறாகொ டம்பான்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி

க௦ வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கய
கூ லுளக கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுநகோள் வாழை யகவிலைப் பருகரு
மூராக் குதினைக் கிழவ கூர்வே

க௫ னறைமார்ந்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளிகைக் கமிமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்

உ௦ பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு

மீயா மன்னா நாண

மீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசீற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவா
கையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கந்வுர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவி ஒலித்திழியும் வேய்பயின்ற அகன்றலிடத்து மிளகுக்கொடி
வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினைது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிள
றித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே
நல்லகாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதவே உழவாக
வித்திய பரியதோகையையுடைய சிறியதினை முற்படவினைந்த புதுவருவாயகிய
கதினை நல்லநாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மமாயாவைக்கறந்த துறா
கொண்ட இனியபாலை மான்றடிபுழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பாணியினது நினைந்
தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறந்தைக்கழுவாதே உலோநீராகவார்த்
தேற்றிச் சந்தனவிறகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூடாளி கவில்பெற்ற மலை
மல்லிகைநாறுமுற்றத்து வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்
கண்ணே பலருடனேபகுத்துண்ணும் ஊரப்பாத குதினையென்னுமலைக்குத்தலைவ,
கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையின
யும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையான்வழங்
கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதினையையுமுடையகொற்ற, உலகத்
தெல்லையுள் தமிழ்காடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப்

பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்; கொடாதவேந்தர்காணக் கொடாது
பாந்த நினைது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ - று.

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அத
னால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமென்ப பரிசிறுறைக்
கேற்கக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை - மலைக்குவெளிப்படடை. நறை - பச்சிலை. (க௬௮)

(க௬௯.) நும்படை செல்லுங் காலை யவாபடை
யெடுத்தெறி தானே முன்னரை யெனாஅ
வவர்படை வருஉந் காலை நும்படைக
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
ரு விலங்கு சிறையி னின்றனே யெனாஅ
வரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கும்பின திடுமபை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வெவ்வே
லினம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா
க0 ரிகலின ரெழிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கமபம போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா றியவோ.

தீனே - அது; துறை - பரிசில்பாடுதலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ன்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடை
யாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பயாகலா
னும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்முடையினது அணியைத்தாங்க
வேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அத
னைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா, நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது,
எந்நாளும்; எனதுசுற்றத்தினது இடுமபை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே என்க
குப் பரிசில் தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இனைய பலகோசர் விளங்கிய
படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்கா
கிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்
குத்தொலையாத நினைது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

‘என’ என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எளிதாலத்தையென்று பாடமோது
வாருமுள். (க௬௯)

(க70.) மனாபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச சீறா
ரெலலடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுமு துண்மார் நாப்ப னெணல்லை
ரு விழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப

வனிதரந்த சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
 புனிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடினையோ டிரட்டு
 மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிடடற்
 குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே
 ௧0 சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த
 வொளிதிகழ் முத்தம் விறவியர்க் கிதது
 நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
 பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
 நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவாக்
 ௧௫ கிரும்பு பயன்படுக்குக கருங்கைக் கொல்லன்
 விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉ
 முலைக்க லன்ன வல்லா ளன்னே.

தீனை - வாகை; துறை - வல்லு - ஸ்ரீமூலம்; தானைமறமுமாம்.

அவனை உறையுர்மருத்துவந்தாமோடி னுர் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது,—

*“ இல்லும் பதியு மியல்புக் கூறி
 நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.”

இ - ள்.—மரையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத் தாய் அதன துவிதையாகிய பரலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கவலியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுமுதுண்பாருடையநடுவே ஓசையை யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவலியகைசிவப்ப வலியான் முடுகிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யும் துடி புலிகிடக்கும் நெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டையுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர, அவனரான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஓளிவிளங்குமுத்தத்தை விறவியருக்குகொடுத்து நாராப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க கள்ளாகிடதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தைகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனாயிருத்தலல்லது பகைவார்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்ற மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - டு.

பிட்டன் நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்னவல்லாளனாதலால், தெவ்வீர, அவனைக் குறுகலோம்புமினெனக்கூட்டுக.

வலிதாந்தென்பதற்கு மாற்றூர்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக் கொண்டவென்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (௧௭0)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௩.

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை

நின்று செலினுந் தருமே பின்னு

முன்னே தந்தனெனென்றது துன்னி

வைகலுஞ் செலினும் பொய்யலனாகி

டு யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்

முன்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப

வருந்தொழின் முடியரோ தீருந்துவேற் கொற்ற

னினைமலி கதசசேக் களனெடு வேண்டினும்

களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு

க௦ மருங்கலம் களிற்றெடு வேண்டினும் பெருந்தகை

பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே

யன்னனாகவி நெந்தை யுள்ளடி

முள்ளு நோவ வுறற்க தீலல

வீவோ ரரியவிவ வுலகத்து

கரு வாழ்வோர் வாழவவன் றுள்வாழியவே.

தீனை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காழிப்பூய்பட்டினத்துக் காழிக்கண்ணூர் பாடியது.

இ - ன்.—இன்றுபோகினும் தருவன்; சிறிதநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன்; பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்றது பயின்று நாடோறும்செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டி. னபடியே எம்முடைய வறியகலத்தைநிரப்புவோன்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சசக்களைத் தொழுதோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின்குலையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகையைவையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான், அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முன்னுமுளப்பட நோவச் சென்று உற்தொழியவேண்டும்; ரவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனதுதான்வாழ்வதாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக்களனெடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றெடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுடைய அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க; வாழ்வோர் வாழ அவன்தான் வாழியவெனக்கூடுக.

‘வாழ்வோர்வாழ்வு’ என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்றான் வாழ்வென்றுரைப்பினும்மையும், தானை முயற்சியெனினும்மையும். (கஎக)

(கௌஉ.) ஏற்றுக் வுலையே யாக்குக சேரநே
கள்ளுக் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாவெல் விறவியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்ன தூஉம்

௫ பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
னெளிதிகழ்த் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட
ரைமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை

க0 மாவள் ளீகைக் கோதையு

மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கள் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக்; சேர்நறை ஆக்குக்; மதுவையும்நிறைய உண்
டாக்குக்; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல்வல்லவிறவியர், மாலையும்
சூடுக்; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்
கடவ உணவை ஆராய்ந்து; ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விட
த்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்தூரக்
கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன்
பொருநதற்கரியபோராவெல்லும்வேலும் அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொ
டையையுடையகோதையும் அவனொடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அது
வேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா;
ஆதலால், ஏற்றுக்; ஆக்குக்; ஓம்புக; கோதையும்புனைக்; பிறவும்கெய்கவென
மாறிக் கூட்டுக்.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து; இவன்வென்றுதிறைகொள்
வது அவருளராயினென்பதாம். விறவியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது.
வேண்டாவென்பது, வினைமேளின்தோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்
பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றோகி,
ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனுள்முடிப்பினு
மமையும். (கௌஉ)

(கௌ௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன
வூனெனையரவந் தானுங் கேட்கும்

௫ பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுதுண் னென்றும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்

சோறுடைக் கையர் வீற்றுவிற் றியங்கு
மிருங்கினைச் சிறுஅாக் காண்டுங் கண்டு
க0 மறறு மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ செய்தோ கூறுமி னெமக்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சிறுதடி சிழான்பண்ணைச் சோழன் துளழற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ன்.—யான் உயர்வாமூலானையும் பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற ஊணலுண்டாகிய ஆரவாரந்தானுக்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு, மேட்டுநிலத்தினையுடையும் மிகச்சிறிய ஏறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுகூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக்கேளாநின்றேம்; செளரிய, பசினோய்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரிதோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைசிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவரைக்கண்டிவனவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுக்கேட்கும்; சிறுனாக்காண்டும்;' கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமின்' என்னொன்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர் காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்றபண்ணன்வாழிய வென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றவருகின்றான் பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமையும். இதற்கு என்னொன்றானென ஒருசொல்வருவித்துணைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்சூச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசெய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவு, அதனை உட்கொண்டு, ஊறொலியரவமுக்கேட்கும்; இருங்கினைச்சிறுக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது துமக்கு ஏற அணித்தோ செய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவனானோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாமூலானும்பெற்றுவாழ்வானாகவேனப் பரிசில்பெற்றவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியவாறுகவுணாப்பாருமுள். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன்பக்கப்பாணானோக்கிக் கூறியதாகவுணாப்பாருமுள். ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை, மற்றும்மற்றும்வினவுத்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுள். (.)

(க௭௪.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணு

திருள்கண் கெடுத்த பரிதி ஞால்த்
கிடம்பைகொள் பருவர றீராக கடுந்திற

௫ *லஞ்சன வண்ணன் றந்து நிறுத்தாக்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு
திரங்குபுன னெரிதரு மிசுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்

க௦ பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க றைய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்

க௫ மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புவி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் தும்மு
ளீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய

உ௦ நயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகவி
னாறுகொன் மருங்கின் மாதிரர் துழவுங்
கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றினையே நிராத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

உ௫ மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
கோடை நீடிய பைதறு காலை
யிருநில நெளிய வீண்டி
யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

தினை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்,சோழியவேளுதி,திருக்கண்ணனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார்பா
டியது.

இ - ன்.—புறநானூறுக்கும் அச்சத்தினையுடைய அரசர் திரள்கொண்டுபோய்
மறைத்தார்களாக, செய்மைக்கண்ணேவிளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்
றைக் காணாமையால் இருளானது உலகத்தாரதுகண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய

* அஞ்சனவுருவென்றும் பாடம்.

† திருக்கிள்ளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உலகத்தினது கோய்கொண்டதுன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தரூயிற்றைக் கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறத்திற்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால் தம்வேந்தனையழந்துமுறும் இன்றாமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசுகிளர்ந்துமுறும் சௌந்தவெளியையுடையகோயிலுடனே கரையைப்பொருது முறும்பும் நீராலே உடைந்து ஆழ்த்தோடுகின்ற மிக்க பெரியகாவிரியையுடைய வளவிய நல்லநாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதநாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரியமலையிட்டது விரையப் போனாவிரும்புமறவர் ஓடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்றதலைமையினையுடைய முன்னுரிண்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கரிய இடத்தின்கணிந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள்போலும் வெண்குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்மேம்படுக, வராமுழைஞ்சில்வாரும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சினையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்டகண்ணியையும் பெரியபுகழினையுமுடைய தம்முன்னுகியதந்தை இவ்வுலகத்துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய்துகரவேண்டிப்போனானைதவின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ்சூழ்வரும் கவலைபுற்றமனத்தின்கண்வருத்தக்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ், மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரெல்லையையுடைய நீர்நிலைகன்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடைநீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு திரண்டு உருமேறுமுறும்பும் மின்முதலாயின தொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடைகாட்டியென இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூனென்றது மாம்.

ரூயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு அல்லல் தீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுக, நினைத்தாரண்ணல், தம்முன் பெயர்ந்தனனாகவின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றின; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுனர் கணக்கொண்டொளித்தென ரூயிறகானை பருவரீர அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ரூயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உன்னபருவரீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதோர்கதை. 'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சோழனோடுதொடர்ப்புட்டு அவனுக்குத்துப்பாதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(கஞ்ச)

(களடு.) எந்தை வாழி யாத னுங்க

வென்னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே

நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காவே

யென்னுயிர் யாக்கைபிற் பிரியும் பொழுது

- ரு மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தே ரோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நானும்
க0 பலர்புர வெதிர்த வறத்துறை நின்னே.

கிணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்தீவாயனார் பாடியது.

இ - ன்.—என்னுடைய இறைவு, வாழ்வாயாக ; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லரினைப்பின், நினைதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநினைக் காணுநிற்பர் ; நினையுடைய யான் நினைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக ; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்குழந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலபெற்று விளங்கும் பார்த இடத்தையுடைய ஆகித்தமண்டலத்தையொப்ப நான்தோறும் இரவுபகலென்மைப் பலரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநினை.—எ - று.

எந்தை, வாழி ; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநினை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கட்டி வினைமுடிக்க.

ஒரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள் ; விச்சாதாரும், நாகருமென்பர். திகிரி திரிதரக்குறைந்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஒரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறவிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக் கண் நிலபெற்ற ஆகித்தமண்டலமென்றுணைப்பாருமுள். (௧௪௫)

(௧௪௬.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகவிரி
கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமையின் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனூ ரும்பற் கிழங்கொடு பெறுஉ

- ரு மிழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியா

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுளைத் தெண்ணீர்
க0 ரோளு நுண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது சுழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்
சுழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

நீணையும் துறையும் அவை.

*ஔய்மாநல்லியக்கோடனைப் புறந்தீணைநன்னுகூர் பாடியது.

இ - ன்.—வினையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவனையுடையமகளிர் கேழற் பன்றியுழை கரியசேற்றைக்கிளறிந், அதன்கண்ணே ஆமையீனப்பட்ட புலாணுறும்முட்டையைத் தேறும் ஆம்பலினதுகிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அனுசரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகனையுடைய பெரிய டுமாவிலக்கையென்னும் உலர்க்குத் தலைவன், சிறியயாழையுடைய வழியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலையுடும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையயாதலான், என்னைப் பொருந்தியவியே, நீ ஒருகுறையுடையயல்லை; வாழ்வாயாக; பாரியதுபறம்பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சீனையிடத்துத் தெளிந்தகீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருரின்கண்ணையுண்டாதவின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாடையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்தகாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருகாண்க்கு இரங்காரின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந்தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையயாதலால், நீ என்ன்குறையையுடைய; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘இல்லோர்சொன்மலை’ என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைக்குடுமென்றும், ‘எற்புணர்ந்தபாலே’ என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவியேயென்றும், ‘வழிநாட்கிரங்கும்’ என்பதற்கு இன்னும் ‘இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங்கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருளார். (கஎசு)

(கஎஎ.) ஒளியுறவான் மன்ன ரொண்கடர் நெடுநகர்
வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யாலை

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணற்றுப்படைத்தலைவன்.

† “தொன்மா விலக்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்னருள்ளும் ஒவியர் பெருமகன்” என்பது சிறுபாணற்றுப்படை [அடி ௧௧௧-௧௨௨].

தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
 ௫ றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைத்.
 கண்மாறு நீட்ட நணிநணி யிருந்த
 குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப வைகிப்
 புளிச்சுவை வேட்ட செங்க னூடவர்
 தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
 ௧0 மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
 கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
 பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
 டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்
 பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவெள் எமலை
 ௧௫ வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
 விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
 பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழார்காரியாதியை ஆவூரிழலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—விளங்கிய வாணையுடைய வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநாள் நின்றலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் வளி திற்புகப்பெறவர் போராயின் திங்களாலும் துழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கன்னை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட்டு ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின் கண்ணையிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டுகொலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்க்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் கணாமரத்துப் பைத்தேன் அரித்தொழுதுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின் கண்ணையேறிக் கரிய நாலற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடையனாகிய ஆகியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின் கண் மறவர் எய்து கொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்டதசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக் புதிய வெண்ணோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவந்து சொரியப் பெரிய பனையோலையானியன்றகுடையிலேறுகரும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது.—எ - மு.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்ப அண்ணுவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாலற்கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும். பாடிப்பெற்றயானையும் பண்ணுந்திரங்கிப் பெற்றமையிற் பண்குடையின் மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிநு கண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்ணம் இடத்தினின்றும்நீங்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை

கோக்கி. 'கைமாறு நீட்டி கணிகணி யிருத்த குறம்பல் குறம்பிற் ததம்பவுண்டு வைவி' என்ற பாடமே தவறாமுனர். (கௌ)

(கௌடி.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பனைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மவி முற்றம் புக்க சான்றோ
ருண்ணு ராயினுந் தன்னொடு குளுந்

டு றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ வினசா யலனே வேண்டா
ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள

க0 ரஞ்சி நீங்குங் காலே

யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

தீணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முலை.

*பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—கம்பத்தைவெறுத்த தெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளும்யானையோடு பந்தி
யைவெறுத்தக் காற்றுப்போலும் இயல்பையுடையகுணிகா ஆலிக்கும் அவ்வீடத்து
இமெணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும்
தன்னுடனேசார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரைவேண்டிக்கொள்ளும்
பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடை
யன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கல
ந்த அஞ்சத்தக்கபோரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய
செருக்கான் ஊர்க்குள்ளேயிருந்துசொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போ
ரின்கண்மறந்த சிறியபேராண்மையையுடையோர் பேரர்க்களத்து அஞ்சிப் புறந்
கொடுத்து ஒடுங்காலத்து அவர்க்கு அரணுகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்றுநிற்
பன்.—எ - று.

நெடுமொழிமொழிதலாற்போண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு
முடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதாஉம் பாடம். (.)

(கௌகூ.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்க்குதென
வேலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசியணி முரசுமொடு மண்பல தந்த

டு திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டிப வேண்டிப வேந்தன் நேளத்

தசைறுகம் படாஅ வரண்டகை யுள்ளத்துத்
 ௧௦ தோலா நல்லிசை நாலே கிழவன்
 பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
 திருந்துவே னுகற் கூறினர் பலரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*நாலே கிழவனுகளை †வடநெடுநீதந்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிற்பால்
 எலாதகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமலர்த்த
 வல்லார்யாரென்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்
 பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நுண்ணிய
 தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை
 வேண்டியவிடத்து வாட்போரையுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய
 விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசு
 னிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற்செலுத்தும்பகடு
 போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக்
 கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலேகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்
 கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்
 னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும்.

(௧௭௬)

(௧௮௦.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே

யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே

யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரசுத்

திரும்புகுவைக் கொண்ட கிழுப்புறேயும் தீர்ந்து

ரு மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி

வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதீர்ந்

தீரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ்

னின்மை தீர வேண்டி நெம்மொடு

நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல்

௧௦ யாந்தன் னிரக்குங் காலேத் தானெம்

முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்

திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி நெனவே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணற்றுப்படையுமாம்.

ஈரத்தூர்கிழான் †தோயன்மாறனைக் கோலுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மது
 னைக்குமரனார் பாடியது.

* இஃது எட்டுப்பிரதியில் நாலேகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்
 மை விளக்கவில்லை.

† வடமநெடுநீதனாரென்றும், வடமநெடுநீதச்சாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன் ; இங்கனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன். இவன் அரசுக்குவந்தற்ற போரானமைந்த இடும்பைகளைத் தான்பொறுத்த அந்தப்போரின்கட்படைக்கலங்கள் சவைக்கொண்ட சிறத்தபுண்ணையியலோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்ற வடு ஒன்றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடிண்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈரந்தையென்னுமூரின்கண்ணையிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவருவவன் ; நினதுவறுமைநீங்கவேண்டிவையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினையுடைய கொல்லினைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன் ; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவேனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈரந்தையோன் ; அவன் தன்னையாயிரக்கும்காலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லிணயிரக்கும் ; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவேனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க ணையிற்றி காதன் மகனெடு
கான விரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்

௫ புலாஅ லம்பிற் போரருங் சுடியினை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
னுண்ணு வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்

க0 பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வல்லாரீகிழான்பண்ணைச் சோனூட்டுழைகையலாரீச் சிறுகநீந்தும்பியாரீ பாடியது.

இ - ன்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத்துவீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவாரும் கரிய பிடியினதுகன்று வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்கூழ்ந்த வலிய நிலத்தின்கண்ணுராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்சூட்டிணையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவாணையுடைய புண்ணன் ; நினது உண்ணப்பெருத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டிவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக ; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

கினது பசிக்குப்பகையாபரிசில நினது வறுமையைக்காட்டிணையாய்க் கொள்ளு தற்கு.—எ - று.

‘அம்பிற்போரருக்கடிமினை’ என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிபு கடிமினையெ னினுமைமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - மூன்னிலவினக்கும் அசை.

(கஅக)

(கஅஉ.) *உண்டா லம்மவில் வுலக மிந்திர

ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிவர்

துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்

நு புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி

னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில

ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றாட்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

நீண - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகான், இவ்வுலகம்; இத்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தா னுதல் தவத்தானுதல் தமக்குவந்தகடவதாயினும் அதனை இனிதென்றகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தருந்தன்பத்திற் குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ்மீடைக்கின் தம்முடைய உயிரையும்கொடுப்பர்; பழியெனின் அதனால் உலகமுழுதும்பெறி னும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றுமுயலாத வலியமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட் டெனமுயல்வார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலுநருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅஉ)

(கஅஈ.) †உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறறைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே

பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்

சிறப்பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியு

* இச்செய்யுளை, ‘வகைபடமுன்னோர்குறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு’ என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் -உஎ - ம் குத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், ‘வேளாளர் ஓதலின் சிறப்புக்கறியது’ என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் உ௦ - ம் குத்திரவுரை].

டு மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னு தவரு
எறிவுடை யோனா றாசஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

க0 மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.

*தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ன்.—தம்மாசிரியற்கு ஒருபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்குவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறுதகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவியேசேடத்தால் தாயும் மமைவேறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னுது அவருள் அறிவுடையோன்சென்றசெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டகாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்தனொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேசென்று வழிபடுவதுதலான்.—எ - று. ()

(கடிசு.)†காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே

மாநிறை வில்லதும் பன்னுட் காரு

நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே

வாய்ப்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு

டு மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே

கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து

மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்

வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு

பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

க0 யானை புக்க புலம்போலத்

தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அறிவுடைநம்பியுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ன்.—காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்குகிரும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனதுவாயின்கட்புகுந்தநெல்வினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்தகொள்ளின்

* தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறாஉவென்றும் பிரதியேது முண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறாஉவன்றென்றும் கூறுவர் நக்கீனர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தீணையியல் கூடு - ம் சூத்திரவுகா].

அவனாடு கோடிபொருளினினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி நாடோறும் தரமறியாத உறுதிகூறாது அவன்விரும்புவதனை யேதானுக்கூறும் ஆரவாரத்தையுடையசுற்றத்தோடுகூடி அன்புகொடுக்கொள்ளும் பொருட்டொருகியைவிரும்பின் அந்தயானைபுக்புலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமும்பெரும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிசுக்கு வருத்தமிகவென்றாப்பாருமுள். மெல்லியன்சீழுவனாகியென்றும் பாடம். (கௌ)

(கௌ.) கால்பார் கோத்து *ஞாலத் தியக்குள்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
ஊறின் ருகி யாறினிது படுமே
யுய்த்த நேற்றா னாயின் வைகலும்
புகைக்க முள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.

தீணயும் துறையும் அவை.

தொண்டைமான் இளந்தீராயன் பாட்டு.

இ - ன்.—உருளையையும் பாராயுங்கொத்து உலகின்கண்ணேசெலுத்தும் காப்புடையசுகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயமுந்தி மிகப்பல தியதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சுகடம்செயலுறமாற்றைக் கூறினமையின், துவலாதுவற்சியென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுவாருமுள்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணேசெலுத்தப்படும் காப்பாகியசுகடம் தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் தனக்கு ஓரிடையுறியின்றாகி நெறிமுறைமையேகடக்கும்; அதனைச்செலுத்ததல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு நாளும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அன்னலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேலேதருமெனவும் பொருளுரைப்பர். இப்பொருட்டுப்பாரென்றது, உலகியற்கையை. கால் - உருளை. (கௌ)

(கௌ.) நெல்லுமுழி ரன்றே நீருமுழி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

தீணயும் துறையும் அவை.

†மோசிகீரனார் பாடியது.

* ஞாலத்தியக்குமென்றும் பாடம்.

† மாநிமாதிரத்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பார்த இடந்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான உயிரென்பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை.—எ - மு.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து: உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅந)

(கஅ௭.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஒளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—நிலனே, நீ ஒன்றில் காடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பன்மையாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்துகல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையையல்லீ; வாழி.—எ - மு.

நீயநிலனேயாயினும் நல்லோருறையின் கன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கைகூறியவாறாயிற்று. ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (கஅ௭)

(கஅ௮.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ மென்னு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டிந் தொட்டுந் கவ்வியுந் துழந்து
நு நெய்யுடையடிசின் மெய்பட விதிர்ந்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ன்.—படைக்கப்படும்கெல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமையிக்க செல்வத்தைதையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறகக்குறக நடந்துசென்று சிறியகையைநீட்டிக் கலத்தின்கட்டிடத் தனைத் தராயிலேயிட்டும் கூடப்பிசைத்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியுந் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின்கட்படச்சிதறியும் இந்நகம் அறிவை இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும்கெல்வம், தாம் உயிர்வாழுகாளின்கண்.—எ - மு.

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனிணுமமையும், குறையென்பது, முடிக்கப்படும்கால் முடிக்கப்படும்கெல்வம். இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒரு சொல்வருவித்துத்தாம்வாழுகாளும் இல்லையென்றுகூறுவாருமுள். (கஅ௮)

(கஅக.) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
 வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
 நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்
 கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா வொருவற்கு
 ௫ முண்பன நாழி யுடுப்பன விரண்டே
 பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
 செல்வத்துப் பயனே யீத
 றுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுகாக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ன்.—தெளிந்தநீரார்துழப்பட்டவுலகமுமுழையும் பிறவேந்தர்க்குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும் நன்பகலும் துயிலானாய் விராந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச்செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்கொருநாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே தகர்வேமென்றுகருகின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை. பகலை ஒருமாத்தினாயென்றும், கடுமாறையானென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உணாப்பாருமுளர். ()

(கக௦.) விளைபதச் சிறிட நோக்கி வளைகதிர்
 வல்சு கொண்டனை மல்க வைக்கு
 மெலிமுயன் றினைய ராகி யுடையதம்
 வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
 ௫ ழியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
 கடுக்கட் கேழு விடம்பட வீழ்ந்தென
 வன்றவ ணுண்ணா தாகி வழிநாட்
 பெருமலை வீடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்
 திருக்களிற் றொருத்த னல்லவம் படுக்கும்
 ௧௦ புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
 தூரனுடை யாளர் கேண்மையோ
 ழியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

தீணையும் துறையும் அவை.

*சோழன் நல்லுநத்திரன் பாட்டு.

இ - ன்.—விளைத்தசெல்வையையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகிராமிய உணவைக்கொண்டு முழையின்கண்ணேநிறையவைக்கும் எலிமுயன்றார்

* சோழன் நல்லுத்தானென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

போலும் சிறியமுயற்சியராகி உன் தம்முடையசெல்வத்தைதகராத இறுகப்பிடிக்கும் உன்மிகுதியில்லாருடன்பொருத்தியநாட்பு இல்லையாக; தறகண்மையை யுடையகேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்த்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப் பிறறைநாட் பெரியமலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்த பெரியகளிகூடிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்நட்போடு பொருத்தியநாட்கள் உளவாக.—எ - மு.

சேரிடமென்றது, வினைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்குமுன்னாகிய இடத்தை. இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியக்கோட்பொருளவாய்நின்றன. ()

- (ககக.) யாண்டிபல வாக நராயில வாருதல்
 யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
 மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
 யான்கண் டனையரென் னினையரும் வேந்தனு
 ௫ மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
 யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
 சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

தீணயும் துறையும் அவை.

கோப்பெருந்தோழன் வடக்கீருந்தானுழைச்சேன்ற பிச்சிராந்தையாரை, கேட்டுங்காலம் பலவாலோ? நனா நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—தமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நராயில்லையாருதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை யுடைய மனையியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான்கூறிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதனசெய்யா னாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான்.—எ - மு.

‘ஆன்றவிந்தடங்கிய’ என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை முதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவலிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினு மமையும். ‘யாவகாகியர்’ என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற் றென்றும் பொருள்கூறவாருமுள். (ககக)

- (ககஉ.) யாது மூரே யாவருங் கேளீர்
 தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
 நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
 சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
 ௫ வீனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
 னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
 வானந் தண்டுளி தலைஇ யானது

கஅகா புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
 நீர்வழிப் பதேஉ புணைபோ லாருயிர்
 ௧0 முறைவழிப் பதே மென்பது திறவோர்
 காட்சியிற் றெளிந்தன மாகவின் மாட்சியிற்
 பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
 சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மில்மே.

தீணையும் துறையும் அவை.
 கணியன்பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ன்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; சோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றியநாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமில்ம்; ஒருவெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னுதென்றிருத்தலுமில்ம்; மின்னுடனே மழை குளிர்த்ததுளியைப் பெய்தலான் அமையாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வனவிய பேர்யாற்றுநீர்வழியேபோம் மிதவை போல அரியவுயிர் ஊழிவழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலேதெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவனாமதித்தலுமில்ம்; சிறியோரைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமில்ம்.—எ - று.

தலைஇயென்பதனைத் தலையெனத்திரிக்க. ‘முனிவி ளின்னா தென்றலு மில்மே’ என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னுதென்று இகழ்ந்திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககஉ)

(கக௩.) அதளெறிந் தன்ன டெடுவெண் களரி
 னொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல
 வோடி யுய்தலுங் கூடும்
 னொக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.
 *ஓரோநூவர் பாட்டு.

இ - ன்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற டெடிய வெளிய களரின் கண் ஒருவனைக்கும்புல்வாய் எளிகின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன் னெறிக்கண்ணையொழுதிப் பிழைக்கவுக்கடும்; சுற்றத்தோடுகடிவாரும் இல் வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாது காலைத் தனையாநிற்கும்; ஆதலான் உய் தல்கூடாது.—எ - று.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. மா - அசைநிலை. (கக௧)

(கக௨.) ஒரி னெய்தல் கறங்க வோரி
 வீரந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்
 புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

* ஒன்னுருழுவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்

௫ படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாள
னின்னா தம்மவீவ் வுலக
மினிய காண்கித வியல்புணர்ந் தோரே.

தீணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குகைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்
ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழுவீனது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதல
ரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய
உண்கண்கள் நீர்வார்ந்துதுளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான்,
நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன்; கொடிது, இவ்வுலகினதியற்
கை; ஆதலான், இவ்வுலகினதுதன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல
செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க.—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர்
இவ்வின்னாமையை இனியவாகக் காண்கவென்றாப்பினுமமையும். (ககச)

(கக௫.) *பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

கபன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்

பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே

கணிச்சிக் கூர்மபடைக் கடுந்திற லொருவன்

௫ பிணிக்குந் கால யிரங்குவீர் மாதோ

நல்லது செயத லாற்றீ ராயினு

மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா

னெலலாரு முவப்ப தன்றியு

நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே.

தீணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நர்வேருத்தலையார் பாடியது.

இ - ன்.—பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர், பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர்,
கயவினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதாப்பினையும் பயனில்லாத
முதுமையையுமுடைய பல அமைந்தகுணங்களையுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படை
க்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தார் கட்டிக்கொண்டு
போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர்; நல்வினையைச்செய்யமாட்டிராயினும் தீவினையைச்
செய்தலைப் பரிசுரிமின்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வொன்றது ஒழியவும் நல்ல
நெறியின்கண்ணேசெலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

* இச்செய்யுள், 'வீடுதவாகவன்றி வீடுபெற்றநெறிக்கட்டுசெல்லும் நெறியே
துவாகக்கூறியது' என்பர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல்,
உச - ம் சூத்திரவுரை].

௧௮௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத்தொக்கது ; *“ பல்சூட்டுவர்” என்பதுபோல. பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினும்மையும். பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு ; அடுக்கு - வினா வின்கண்வந்தது. (௧௧௬)

(௧௧௬.) † ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு

மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ

‡ தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்

புகழ்குறை படுஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக்கா னாது கண்டன மதன

௧௦ னேயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவெ னல்கூர் வளிமறை

நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதன்
மெல்லியற் குறுமக னுள்ளிச

௧௧ செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.

நீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசிலீட்டித்தானை ஆய்ந்தலங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—தம்மாற்கொடுக்கவியலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன ; தனக்கு இயலாதனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விராய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர் புகழ் குறைபடும்வழியாம் ; இப்பொழுது நீ எம்மனவிற்கெய்தெய்தெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக ; இஃது எத்துணையும் எக்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யாம்கண்டேம் ; அத்திண்குலை, நின்றிணைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக ; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேயை விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகியமனையிடத்த நானல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய துதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன் ; நின் ஆய்மிருவதாக.—எ - று.

* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி ; ௧௦௩ - ம் அடி.

† இப்பாட்டிணை, கொடார்ப்பழித்தலுக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சி னூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையல், ௩௩ - ம் சூத்திரவுரை].

‘நோயிலராககின்புதல்வர்’ என்பது உம், ‘சிறக்கரினாள்’ என்பது உம் குறிப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கரினானெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும். நல்லூரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது. ‘கல்லூயின்றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை’ என்பதற்குக் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லூத்துனைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்நினாயாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை யெனவுமுரைப்பாருமுள்ளர். (ககக)

- (கக௭.) வளிநடந் தன்ன வாஅய்ச்செ விவுளியொடு
கொடிநூடங்கு மிசைய தேரின ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வெரண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனாஅ
- ௫ வருமுரன் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படுஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம வியத்தலோ விலமே
யெம்மால் வியக்கப் படுஉ றோரே
- ௧௦ யிடுமுட் படப்பை மறிமேயந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்சைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉளு
சீறார் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே
- ௧௫ மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமையுள்ளே
நல்லறி வுடையோர் நல்லூர்
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவளவன் பரிசீலிட்டித்தானைக் கோலாட்டு எறிச்சிலூர் மாலன் மதுகாக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியக்கிணற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதினையொடு கொடிநூடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறு பட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கிணற்போலும் அஞ்சுத்தக்க முரசுத்தோடு போரினமேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங்கருகி நிலத்தைப்பொருந்தின படைவீனையுடைய ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண்கொற்றக்குடைநிழற்றப்படுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்கனல் மதிக்கப்படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதின்ன ஒழிந்துகின்ற குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்சைகுறுது கொழுவியகண்ணிற்கிணக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்வியிலத்தில்விளந்த வரகினதசோற்றுடனேபெறு
கின்ற சிறிய ஊராயுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை
யறிந்தாடக்கும் குணத்தினையுடையோர்காண் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும்
சிறிதும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதினைநினையேம் ;
கல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதினைப் பெருமானே, யாம்
உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—ஏ - று.

எனுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கக௭)

(கக௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல

வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்

௫ கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்

திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்

காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்

காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப

வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

க௦ வேல்கெழு குரிசில் கண்டே னுதலின்

விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த

தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்

பணித்துக்கூட் டெண்ணுந் தணிப்பருங் கடுக்திற

னின்னே ரன்னநின் புதல்வ ரென்று

க௫ மொன்னூர் வாட வருங்கலந் தந்துறும்

பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணேட்டம்

யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்

பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு

௨௦ நீண்டியர் வானத் துறையினு நன்று

மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்

புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்

கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்

௨௫ துளிநகைப் புள்ளினின் னளிநகைக் கிரங்கிநின்

னடிநிழற் பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன்
பெரியசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பிணையும் செய்ய ஆபரணத்தை யுமுடைய உன்னுடையமடவோன்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வரையையும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர் பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதேனாயுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கணவின் கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின்கண்மேவியதிருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன்; ஆதலால் வீடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லேமுழுதும் கொள்ளையாகக்கொண்டு நின்பகைவதைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து தும்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டும்நாளும்மிக்குச் செறிந்ததிரையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டயர்ந்தமழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பின்னாகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனிதாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாதாரிய நாட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைநசுக்கதலையுடைய வானம்பாடியெண்ணும் புட்போல நின்னுடைய வன்மைநசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்குட் பழகிய அடியின்வாழ்வேன்; வினாந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடையமாறனே, செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும். 'ஆலமர் கடவுளன்ன நின்' என்றதற்கு ஆலின் கீழ்மர்ந்த முக்கட்செல்வகுறிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். 'நின்முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தவிற்கண்ணோட்டமிலர்; இவரும் அவரையொக்கக் கண்ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று. 'முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின்கண்ணி' எனவும், 'நீவொழியர்' எனவுநின்றவை - குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவரும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய தூஉமாம். மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழியென்பதாயிற்று. 'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னானே திங்களினையவாக; அத்திங்கள் யாண்டோரணியவாக; யாண்டே ஊழியினையவாரம்பினவாக வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கசுஅ)

(கசுக.) கடவுளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ

நெருந லுண்டன மென்றது பின்னுஞ்

செலவா னுவே கலிகொள் புள்ளின

மணையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்

நீ புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ

ருடைமை யாகு மவருடைமை
யின்மை யாகு மவரின் மையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனாி பாட்டு.

இ - ன்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை
கொன்னலுமுண்டேமென்றவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலையமையா, ஒலி
பொருந்தின புள்ளினம் ; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர் ; அவரைக் காந்
தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும்,
அவ்விரப்போர்செல்வம் ; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போ
ருடைய வறுமை.—எ - று.

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை.

(ககக)

(உ00.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்

கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்

செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி

மழையிசை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்

ரு கழையிசைத் துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப

நினந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்

களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை

விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே

இவரே, பூத்தலை யரூஅப புனைகொடி முல்லை

க0 நார்த்தமும் பிருப்பப் பாடா தாயினுங்

கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த

பரந்தோற்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்

யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண னீயே

வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுந

கரு னினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்டி சினப்போ

ரடங்கா மன்னரை யடக்கு

மடங்கா வினையு னாடுகிழ வோயே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

பாரிமகளினா விச்சிக்கோலுழைக் கொண்டுசேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—குளிர்ந்தமலையின்கணைக்கிய பசிய இலையையுடைய பலாவினது
பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது
மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப்
படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த
வரையையுடையோய், நினத்தைத்தின்றுகளித்த நெருப்புப்போலும் தலையையு
டைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையை
யுடைய யானையினையும் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வானந்த ஆபரணத்

தினையுமுடைய விச்சிக்கோவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறப் பாடாதாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேகைக் கொள்கவென்றசொல்லிக் கொடுத்த பரந்துமேம்பட்ட தலைமையினையுடைய பாரிக்குமகளிர் ; யான் பரிசிலன் ; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன் ; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வானான்மேம்படுபவன் ; ஆதலால், நினக்கு யாந்தரக்கொள்வாயாக சினத்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க விளைதலையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்களிகவாந்துண்டகவென் மந்தியொடுசிறந்து சேன்வினங்கிக் கழறுமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரைவரைந்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

பானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பது உம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்குரியேனென்பது உங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிலிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிறுறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவர்யா ரென்குவை யாயி னீவரே

யூருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்

முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்

படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமா

ரு நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே

தந்தை தோழ னிவரென் மகளி

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே

நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்

செம்புபுனைந் தியுற்றிய சேனெடும் புரிசை

க0 யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த

வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண

றாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே

யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய

கரு வெரலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்

திருங்கட லுடுத்தவீவ் வையகத் தருந்திறற்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே

லுடலுந் ருட்குந் தானைக்

உ0 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

தினையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளினை இந்நங்கோவேறுழைக்கொண்டுசேன்ற கபிலர் பாடியது.

இ - ன்.—இவர் யாரென்றுவினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இரப்போர்க்குவழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும் கூட முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனான இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய துமகுண்டத்தின்கட்டோன்றிச் செம்பாற்புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய நெடியமதிலையுடைய துவராபதி யென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய நார்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவா, தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வாறாற்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்குழ்தரப்பட்ட இவ்வலகத்தின்கண் அணுகுத்தகரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவ, வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவாஞ்சும் படையையுடைய கேழல்லாதநாட்டுக் குரியவனே.—எ - று.

உவராலீகை வேளிரொனக்கூட்டுக. ‘வடபான் முனிவன் மடவினுட்டோன்றி’ என்பதற்குக் கதையுணாப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், கிழவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனானால், யான்தர இவரைக்கொண்மதியெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடையதந்தைதோழனானும் அந்தணனானும் யான்தர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையிலையென்பது கருத்து. (20க)

(20உ.) வெட்சிக் காணத்து வேட்டுவ ராட்டக்

கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு

கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் யிளிரக்

கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை

ரு வென்றி நிலைஇய விழுப்புக் தொன்றி

யிருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூர்க்

கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய

நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி

நூந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய

க0 வொளியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ

னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்

புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை

யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண

லெவ்வி தொல்குடிப் படிஇயர் மற்றிவர்
 கடு கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
 நேற்றூப் புன்சொ னேற்றிசிற் பெரும
 விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
 தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
 மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
 20 விரும்புவி வரிபுறங் கடுக்கும்
 பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

நீணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரீமகளினைக்கொள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்செயையுடையகாட்டிண்டெவண் வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வகாச்சாரன்மணி மேலேகிளம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விராயவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலை பெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையும் பேராயமென இருகூற்றற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுத்தற்குக்காரணம்: நினதுதாளால் தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடையகழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபெயர்வார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அராமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்கரியபூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்க்கையுடைய காட்டையுடையோய்.—6 - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்வீதொல்குடிப்படிஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினுமமையும். நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை துமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினென்றசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெலீஇயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்தைதராய்நிறைவுறவெய்திய' என்பதாஉம், 'நும்போலநீவின்' என்பதாஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இதும் புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதம்செய்யாததாஉம் ஏதம்செய்வதாபோலக்

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்ற
நின்றது. (உ௦௨)

(உ௦௩.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்
தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெமமனே நிரப்பின்

௫ முன்னுங் கொண்டிரென தும்மனேர் மறுத்த
வின்து தம்ம வியறே ரண்ண
வில்லது நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையயு மல்லை நீயே *யொன்ற

௧௦ ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப்
பாண்கட னிறக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழூரெறிந்த நெய்தலங்கானலின்தீசேட்சேனியை ஊன்
பொதிபுகிந்துடையார் பாடியது.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும்
முற்காலத்துவினைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும்
உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில் தாருமென்றசொ
ல்லி எம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டிரென்று தும்போல்
வார்மறுத்தல் இன்னது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேனாயுடைய அண்ணலே,
இல்லாதபொருளைத் தேடிநிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற்பரிசில்நினை
ந்துவரப்படுவார்கொடாராயின் அவ்விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்
பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்ப்புகநோக்கமாட்
டாது இன்பயிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது
அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே தம்மு
டையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகூடிய வன்மையை
யுடையோயாதலான் எம் [இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமை
யாகப் பரிசரிப்பாயாக.—எ - று.

அணையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்மெளவும் பாணியாது முன்னே
அளித்தவின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றமாம். எம்மனே
ரென்றது, பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

* "ஒன்று, ராரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப், பாண்கட னிறக்கும்
வள்ளி யோய்" என்பது, உழிநெருத்திணைக்குரியதுரைகளுள், 'கொள்ளார் தே
வல் குறித்த கொற்றம்' என்னுத்துறைக்கு உதாரணமாக்காட்டினார் நக்சிநூல்க்
கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினியியல், ௧௨ - ம் குத்திரவுரை].

பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்
பினுமமையும். (உ௦௯)

(உ௦௪.) ஈயென விரத்த விழிந்தன் றதனெதி
ரீயே நென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த னுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே நென்ற லதனி னுயர்ந்தன்று

௫ தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திணாப் பெருங்கட
லுண்ணு ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
சேரொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்

௧0 புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
புள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வல்லிலோரியைக் கழைத்தீன்யானையார் பாடியது.

இ - ன்.—இழிந்தோன்கூற்றால் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீ
யென்றதனெதிர் ஈயேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒரு
வன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுக்கத்தானுணர்ந்து இதனைக்கொள்வா
யாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன்
அவ்வாறுகொடுப்ப அதனெதிர் கொள்ளென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கொடை
யினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலிக்கும் திணையுடைய பெரியகடல்
நீரையுண்ணாராவர், தண்ணீராவிரும்பினோர்; ஆவும் மாவுஞ்சென்று நீரை உண்
ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகூடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயினும் உண்ணுநீரா
யுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்
பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புன்செய்தத்தையும் புறப்பட்டமுகுத்தத்
தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரீத்தில
ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால் நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்
வாயாக, ஒரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொகுதியையுடையமழைபோல் யாவ
ர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும் வண்மையையுடையோய், நின்னை.—
எ - று.

ஒரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்
றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நினைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிப்புபெற்றுக்
கொள்ளென்னென்றுமுயர்பு யான்பெற்றிலெனென்பதுஉம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயே
னென்றும்போலப் பரிசினிட்டித்தலால் உள்ள இழிப்புபெற்றுக் கொள்ளெனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதாஉம் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈயே நென்னுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பதுகூறினாம். 'பெருங்கட லுண்ணு ராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனால் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பார்செல்லேனென்பதும், 'உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின் நின்பால்வந்தேனென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ0ச)

(உ0ஊ.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்

பெட்பின் நீதல் யாம்வேண் டலமே

விறற்சினந் தணிந்த வினாபரிப் புரவி

யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்

ஊ தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானே

வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந

சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலக்கிய

மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்

நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக

க0 வார்களி யாணர்த் தரீஇயகால் வீழ்த்துக்

கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ

நீரின்று பெயரர வாங்குத் தேரோ

டொளிதுமருப் பேந்திய செம்மற்

களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கும்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசளிர்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனூர்பாடியது.

இ - ன்.—நிறைந்தசெல்வத்தைபுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுதலின்றி ஈதலை யாக்கன் விரும்பேம்; வென்றியானுளதாகிய சினத்தீர்ந்த வினாந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச்செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உன்னத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்றிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவை யுடைத்தாகிய மூல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதுதிரட்சியைத் தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவல்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேகிரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடியுயர்ந்ததலைமையையுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினத்தணிந்த உறுவரெனவியையும், செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவியையும், வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமூல்லைவைய, புழைகெடவிலக்கிய நாயெனவியையும், மூவராயினுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை, புழைகெடவிலக்கியென்பதாஉம் பாடம்.

கோடைப்பொருசு, வேட்டுவ, பெப்பின்மீதல் யாம்வேண்டமம் ; பரிசிலர்கடு
ம்பு களிநின்றபெயரல ; நீ கோயிலையாகுவெனக்கூட்டுக.

யான்களிநின்றிப்பெயராநின்றேனென்பதுகருத்தாகவின், கோயிலையாகவெ
ன்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உ0௫)

(உ0௬.) *வாயி லோயே வாயி லோயே

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்
தாம், முன்னியது முடிக்கு முாணுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துயிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

௫ பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே

கடுமான் றேன்ற நெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாம்

க0 காவின்னங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை

மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறுஅர்

மழுவூடக் காட்டகத் தற்றே

யெத்திசைச் செவினு மத்திசைச் சோறே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான்நெடுமானஞ்சிபரிசிலீட்டித்தானே ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவி
யிடத்தே விளங்கியசொற்களைவினத்ததுத் தாம்நினைந்தபரிசிலை வினக்கும் வலியை
யுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலாண்வாரும்
இவ்வாழ்க்கையைமுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், வினாந்த
குதிகாயையுடைய குரிசிலாநிய நெடுமானஞ்சி தான் தந்தாமறியான்கொல்லோ?
அதுகிடக்க, எந்தாமறியான்கொல்லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக
வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே ; ஆகலாற் காவினேம், கலங்களை ; கட்டி
னேம், ஠முட்டுக்களை ; மரத்தைத்துணிக்குந்தச்சன் பயந்த மழுவையுடைய கைத்
தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்
க்கு எத்தன்மைத்தி? எமக்கும் யாதொருகிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட்
சோறு அத்தன்மைத்தி.—எ - று.

கலப்பை - யாழுமாம். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும். மழு
வென்றது, வாழ்ச்சியை ; தற்கையுமாம். காட்டகமென்றோனும் கருதியது அதன்
கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுமும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுத்திசை
க்குக் காரும், சோற்றிற்குக் காட்டுள்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உ0௬)

* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாநிலை அன்றென்பர் நச்சினுக்கினியர் [தொல்,
பொரு, புறத்திணியியல், கூடு - ம் சூத்திரவுரை].

† இங்கே கலத்தையிட்டிவைக்கும்பையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(௨0௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ

பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

யருகிற் கண்டு மறியார் போல

வகனகு வாரர முகனழி பரிசி

௫ ருளி லாளர் வேளா ரல்லர்

வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே

பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

மீளி முன்பி னுளி போல

வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென

௧0 நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி

வாயா வன்கனிக் குலம்வரு வோரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமாந்துத்சியபின் அவன்தம்பி இளவேளிமாணப்பரிசில் கொடுவேன அவன் சிற்துகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடைய நெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும் விருப்பயில்லாதவிடத்துத் தம்மருகே கண்டவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உன்எமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச்செல்லமுயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர்; இங்ஙனம் வருவீராகவென்று எதிர்கோடல்வேண்டும் தரமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உன்எம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர்க்கும் தெரிய நம்மைக்கண்டிரங்காதவனிடத்தே நின்று திரங்கி உன்றறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சமூல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுகெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை. உலமரலும் - அலமரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உன்எம் உள்ளவிந் தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உன்எம் உள்ளவிந் தடங்காதென முற்றாக்கி உணாப்பாருமுனர். (௨0௭)

(௨0௮.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய

வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென

நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்

டங்கனஞ் செல்க தானென வென்றே

௫ யாங்கறிந் தனனே தாங்கருங் காவலன்

காண தீத்த விப்பொருட் கியானேர்

வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்

தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

தினையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானுதி சயுழைச்சேன்ற பெருநீசித்தீரணைக்காணுது இது
கொண்டேசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ன்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொ
ண்டேனாய்ப் போதற்கெனச் சொல்லிின்றவெண்ணை அன்புற்றருளி இப்பொருளை
க்கொண்டு இவ்வாறுபோக தானெனச் சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பகைவ
ரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்ணையழைத்துக்காணுதே தந்த இப்பொருட்டு யான்
ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையவாயினும்
கன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடு
த்துவிடின்.—எ - று.

நங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணுதே அவன்சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக்
கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

யாந்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும்
கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம், அவர்துணை
யளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிடக்கூறினார். (உ0அ)

(உ0க.) பொய்கை நாரா போரிற் சேக்கு

நெய்தலக் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

டு படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந்
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடாகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்

க0 பெறாறு பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைதுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
வீயா யாயினு மிரங்குவே னல்லே
குேயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்

கரு குறுநணி காண்குவ தாக நானு
நயம்ப லொலிவருந் கதுப்பிற் நேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பரர்க்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேளயநின் மகிழிருந் கையே.

நீணை - அது ; துறை - பரிசீல்கடாஅநிலை.

மூவன்பரிசீலீட்டித்தானிப்பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்கைக்கண்மேய்ந்தகாரை போரின்கண்ணேயுறங்கும் செய்தலையுடைய அழகியவயற்கண் செல்லையறக்குமுழுவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் செகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனியசீராகியதாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்க்கையுடைய நல்லகாட்டுக்கு வேந்தே, பலபழத்தையுந்ச்சித் தாம்வாழ்த்திடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாற்றிற்குவருந்திப் பழம் பெருதேயீறும் புள்ளினத்தையொப்ப நினைது நச்சப்படுத்தன்மைகொடுவரவந்து நின்றபுகழைக்கூறும் பரிசிலெனயான் வறியேனாய் மீனக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை நக்கிலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல்லேன்; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக; பெருமா, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய பலவாகிய தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரினொருவர் புணர்த்தருக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரைவிரும்பும் சேயையொப்பாய், நினைதுமகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறுநணிகாண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்றும் நினைவிற்பு.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேய்ய், நின் இசைதவல்பரிசிலென் வறவியேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, நோயிலையாகுமதி; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கைகாண்குவதாக; பிறர்காணுதொழிக்கவெனக்கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுறுதொழிக்கவென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக்காணுங்காட்சி உளதாகவென்றமாம். இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு. இனி, 'குறுநணிகாண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தார்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையானென்றுணர்ப்பினுமமையும். (1)

(உக0.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிப வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோருமற் றினைய ராயி
னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ
நூ செயிர்தீர் கொள்கை யெய்வெங் காதவி
யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெய்வயி
ஊள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா
லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனா யினன்கொ ளிற்இயரென் னுயிரென்

க௦ துவல்வுறு சிறுமையன் பலபுலன் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டரிய விந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ
ரருங்கடி முனையரண் போலப்
கரு பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோச்சேரலிரும்பொறை பரிசீனீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றுர் கீழார் பாடியது.

இ - ன்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராது காதல் கண்மாரிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி தம்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; சூற்றந்தீர்த்தகற்பினையுடையளாய் எம்மைவீரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாகிருத்தல் அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்தனியி இறந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்றநோகையுடையாளாய்ப் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னமையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெருண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குரிசிலே, தும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பீறவார்; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாகிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்புமுந் துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘உதுக்கான்’ என்றது, அச்செலவை. என்வறமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பைமுந் துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்கூறியவதனால், ‘வாழியர்குரிசில்’ என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வென்காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உக௦)

(உகக.) அஞ்சவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யாவி னருந்தலை துமிய
நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை யிளிரக்
சூன்றுதூ வெறியு மரவம் போல

ரு முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரசுபடக் கடக்கு முரைசா றேன்றனின்
னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்

- கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
 ௯௦ னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
 கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
 பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
 காணு யாயினு நாணக் கூறியெ
 னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
 ௯௫ பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
 னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
 செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
 வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
 யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
 ௨௦ பாஅ ளின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
 முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு
 மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே;
 தீணையும் துறையும் அவை.
 அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.— அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின் கணுள்ள இடியேறு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுநுதற்கரிய தலைதணிய நிலைவகலத்தையின்றிப்பாற்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழ்ச் சிறுமலைதாவவெறியும் ஓசைபோல வீரமுரசு கிளர்ந்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிரின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்து பரிசில் நல்குவனிலென்ற நினைநினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனாகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும் நின்னுடையநினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில் கையிலேபுகுந்ததுபோலக்காட்டிப் பிறறையாட் பொய்யைப்பெற்றநின்ற நினைபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீதான்நாணாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழையேற்றுக்கொண்ட நினைது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பால்ல்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலைவெறுத்த பின்னையுடனே மனைபின் கண்ணே வறுமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய துலையுடையானே நினைந்து.—எ - று.

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியதுசெய்தாயாதலான் வருத்தவகூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே புதல்வனொடு தொலைத்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான், அவை குறிப்புமொழி. வரைப்பின்மனையென இயையும். 'வள்ளிய னாதலின்

வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத் தாழ்த்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியென்க. 'வள்ளியையாகலின் வணங்குவனிவனெனக் கொண்மாரந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவணங்குவெனநினைந்துவணங்க அதுபாராது நின்றாற்பரிசில்பெறாத மாரந்தர் தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறநடையாற்கொள்க; தூவவெறியுமென்பதூஉம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறக்கடைநின்றநிலையென்றமாம். 'இல்லெலிமடித்ததொல்கவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடித்த தொல்கவரென்றுணைப்பினுமமையும். நினைக்கொடுமைகூறவென்றுணைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) துங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த வினையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
நு வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டிள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
க0 வாயார் பெருநகை வைகலு *நக்கே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனாகிய கொழுலியகுட்டை அழகியகதப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய கல்லசோழராட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையுரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறுகிழ்ந்து.—எ - று.

கன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. கோழி - உறையூர்.

துங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்கனைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

(உகா.) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்

௫ நென்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலே நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லையடுமான் நென்றல்
பரந்துபடு நல்விசை யெய்தி மற்றுநீ

க௦ யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த

கரு வெண்ணில் காட்சி யினையோர் தோற்பி
னின் பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்வினார்

உ௦ தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ளமழிந் தோர்க்
கேம மாகுகின் ருணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டிமா னன்றே வாளுே
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

நீணை - வநீச்சி; துறை - துணைவநீச்சி.

அவன்மக்கள்மேற்சென்றுண்ப் புல்லாற்றார் *எயிற்றியனார் பாடியது.

இ - ன்.—மடுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற்
சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தைநிழற்செய்து புசுழால்விளக்
கும் வென்றியையுடையவேந்தே, கிளர்ந்தநீனாயுடைய கடலாற்றமுப்பட்ட இப்
பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு
வரையும்கருதிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய
சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்றோடுபகையாய்
வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம்; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை
யையாகிய பகைவனல்லீ; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவ, நீ பா
ந்துபட்ட நல்விசையை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப்
பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால் அப்பெற்றித்தாதலு

மறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருகிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவை யுடைய நின்புதல்வர்தோற்பின் நினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க் குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையகமும் பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேறிறுத்தவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு டையமறன்; கடிதின்வினாந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணுகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், கல் வினையை; விண்ணோறு பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் வினாந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று - அசை. தில் - விழைவின்கண்வந்தது. வானோருலகென்றது, ஒட்டன் றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனெழிக; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்றுசெய்தல் வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு வினாந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக வெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

செல்வமும்பழியும்சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன. எஞ்சுதல் - இவற்குப்பின்னும்நிற்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருநீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி 'அதனா லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்ற தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியே யுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு எமமாகுநின் றுணிழலெனமுற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்ற நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு முரைப்பாருமுள். 'மாவெங்காட்சியொடு மாறெதிர்ந்தெழுந்தவர்' என்று பாட மோதுவாருமுள். (உகக)

(உகசு.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை பெனவே

யைய மறாஅர் கசடண்டு காட்சி

நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே

யானே வேட்டுவ னுனையும் பெறுமே

டு குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே

அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசினோர்க்குச்

செய்வினை மருங்கி செய்த லுண்டென்றிற்

றெய்யா வுலகத்து துகர்ச்சியுங் கூடுந்

தெய்யா வுலகத்து துகர்ச்சி யில்லெனின்

க0 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடு

மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்

கோடியர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்

தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவன்வடக்கீநந்தான் சொற்றது.

இ - ன்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றாகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;

யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன் ; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறியகையினரையும் வருவன் ; அதனால் உயர்ந்தவிரும்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்கூடும் ; அவ்வலகத்தின்கண் துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தவிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும் ; மாறிப்பிறவாரொன்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஒங்கிறற் போன்ற தமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடிநின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது ; அதனால், எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுகாப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காகெஞ்சுத்து' என்பது உம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை ; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க

றாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுரிய
வேளை வெண்பூ வெண்டழிர் கொளிஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை

ரு யவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்பவெ னுயிரோம் புந்ளே
செல்வக் காலை நிற்பினு
மல்லற் காலை நிலல்லன் மன்னே.

நீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெநுஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாராரென்றசான்றோர்க்கு அவர் வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ன்.—கவர்ந்தகதிரினையுடைய வரகினது குத்துதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உகிர்ந்த ஏருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கூழையும் அவரைகொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றிக்கின் கட் பொதியின்மலையையுடையபாண்டியனது நலநகாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனை ; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்துநிற்பினும் யாம் இன்னாமையுறுங்காலத்து ஆண்டுநிலலான்.—எ - று.

மன் - அசைநிலை.

(உகரு)

(உகசு.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதுந்

†காண்ட லில்லா தியாண்டபெல கழிய

* கூட்டுமெனவும் பிரகிபேதமுண்டு.

† காண்டலீயாதென்றும் பாடம்.

வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராயினு
 மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுக்கலென்
 னு றையங் கொள்ளன்யி னூரறி வாள்
 ரிகழ்வி ல னினிய னியாத்த நண்பினன்
 புகழ்க்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
 தன்பெயர் கிளக்குங் காலெ யென்பெயர்
 பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
 ௧0 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
 யின்னதோர் காலெ நில்லல
 னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கீநந்தான்பிசிராந்தையார்கீத இடனொழிக்கவேன்றது.

இ - ள்.—‘நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமளவல்லத, சிறிதுபொழுதும்கான் டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமையை யுடையோராயினும் அரிதே தலைவா அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுதல்’ என் றகருகி ஐயப்படாதொழியின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என் றும் இகழ்ச்சியிலனாம் இனியகுணங்கனையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழழியவருஉம் பொய்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும் பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெய ரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான்தயரமுறுங்காலத்த ஆண்டிநில்லான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

‘அதற்பட’ என்பதற்கு அவ்விற்றந்துபாட்டிலேபடவென்றும், ‘இகழ்விலன்’ என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமில்லென்றுமுறாப்பினுமையும். பேதைச் சோழனென்றது, தான்நன்னை இழித்துக்கூறியது. (உ0க)

(உ0க௭.) நினைக்குங் காலெ மருட்கை யுடைத்தே
 யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினே டங்கிது துணித
 லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
 தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி

நு யிசைமர பாக நட்டபுக் கந்தாக
 வினையதோர் காலெ யீங்கு வருதல்
 வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
 மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
 வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
 ௧0 அதனால், தன்கோ வியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
 சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

யன்றோனை யிழந்தவிவ் வுலக

மென்றை வதுகொ ளளியது தானே.

தீனை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையானாக்கண்டு பொந்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—சுருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்திணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னுக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கையிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடம்பையுறுங்கொல்லோ! *இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றமாம். (உகஎ)

(உகஅ.) பொன்னுந் துறிரு முத்து மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியு

மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்

தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலே

௫ யொருவழித் தோன்றியாங்கு கென்றுந் சான்றோர்

சான்றோர் பால் ராப

சாலார் சாலார் பாலரா குபவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தானாக் கண்டகண்ணகலுர் பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலைதரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றிஊற்போல எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்த ராவார்; அமைதியில்லார் அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவீண்புகழுக்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்கூறினார். சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாங்கென இயையும். (உகஅ)

* ‘கோப்பெருநீசோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிரீங்கும் உரிமைத்தாயசுட்பிணப்பயக்கும்’ என்பது, திருக்குறள் எக - ம் அதிகாரம் நட்பு, ஐ - ம் பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையானாக் கண்டகத்தத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(உகக.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழுஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குயிசிருந் தோரே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுங்கத்துப்புதநாதனும் பாடியது.

இ - ன்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து உடம் பாகிய முழுத்தகையைவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றக்கொள்ளாமையேகோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுறைப்பினுமமையும். 'உள்ளாற்றுக் கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய காற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றமாம்; கவர்ந்த வழிக்குள்ளென்றாப்பாருமுள். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிரீந்த உள்ள மிகுதியான மன்னவென்றார்.

(உகக)

(உஉ௦.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த

பெருங்களி நிழந்த பைதற் பாக

னதுசேர்ந் தல்கிய வழங்க லாலை

வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுந் தாங்குக்

நு கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்

தேர்வண் கிள்ளி போகிய

பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானையுச்சென்று மீட்டுவந்து உறையூர்கண்டபொத்தியாள் அழகு பாடியது.

இ - ன்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலயாண்டுபாதுகாத்த பெரியகளி ற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானேசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தை யுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேறிற்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னாளியன்றமாலையை யுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செண்டுவெளி. அமுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம். இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்னாமையால், போகியென்றார்.

(உஉ௦)

(உஉக.) *பாடுநர்க் கீத்த பல்புக முன்னே

யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அடாதுவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினூக்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உச - ம் சூத்திரவுரை].

- யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
 திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
- ரு மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
 துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
 லீனைய நென்னு தத்தக் கோனை
 நினைபாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
 பைத லொக்கற் றழீஇ யதனை
- க0 வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
 நனந்தலை புலக மரந்தை தூங்கக்
 கெடுவி னல்விசை சூழி
 நடுக லாயினன் புரவல நெனவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழிணையுமுடையன் ; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பிணையுமுடையன் ; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதி நூற்குத்தக ஆராய்ந்துநடத்திய செங்கோலையுடையன் ; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன் ; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன் ; வலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன் ; குற்றமற்றகேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம் ; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று. அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூழி நடப்பட்டகல்லாயினுன் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுனதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது ; அதனால், புரவலன் கல்லாயினானென ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி விணமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவெனக் குறைந்திரின்றது. (உஉக)

(உஉஉ.) அழலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
 நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
 வென்னிவ நொழித்த வன்பி லாள

ரு வெண்ணு திருக்குவை யல்லை

யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

இ - ள்.—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்பத்தக்கமனைவிபெறப்பட்ட புகழமைந்தபிள்ளையானவன் பிறந்தபின் வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்வீடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, நின்னோடு என்னிடைநட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக்குறித்தவீடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று - அசை. அழல்போலப் பாட்டுச்செய்யுமேனியெனினுமமையும். ()

(உஉ௩.) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடகுகி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ

நு டின்னயிர் விரும்புந் கிழமைத்
தொன்னட் புடையோர் தம்முழைச் செவ்வீன.

தீணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருத்தபொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல உலகத்தையாளந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையையினைத்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவவாரந்த சிறிய இடத்தின்கணிந்து உயிரீத்தலின்நிலைபெறாதப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர், நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தேசெல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆனைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர் தம்முழைச்செவின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கட்டி வளைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை விலந்துகூறியது. (உஉ௪)

(உஉ௫.) அருப்பம் பேணு தமர்கடந் ததூஉந்
துணைபுண ராயமொடு தகம்புடன் றெலைசசி
யிரும்பா னெக்கந் கடும்பு புரந்ததூஉ
மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து

நு முஹநந் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு
பரிதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை
யெருவை றுகர்சசி யூப நெடுந்துண்
வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ

- க0 மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள
 னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
 மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
 பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலிப்
 பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
- கடு பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரச்
 கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
 மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைத் தனரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது

இ - ன்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததாவும் துணையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேராகூர்ந்துதொலைத்துப் பெரிய பாணசுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததாவும் அறத்தைத்தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சுடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றகாட்டப் பலரானும்புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவியுடையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்குழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் பருந்துவிழுங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய பூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றையையனை யறிந்தவிச்சயமாக அறிவியுடையோன் ; அவன்றான் துஞ்சினன் ; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது ; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேளிர்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவை யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததுஉமெனவியையும், எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவியை.

அறிவுடையாளநிறந்தான் ; மகளிரும் இழைகளைத்தனர் ; இவ்வையிழந்தவுலகம் அளித்தனென்கூட்டி வியைமுடிவுசெய்க.

எருவைதவற்தியென்று பாடமோதுவாருமுளர். 'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இரையெனினும்மையும். (உஉச)

(உஉரு.) தலையோர் நுங்கின் றிஞ்சேறு மிசைய

விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
 கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
 நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ

டு வேந்துபி டழித்த வேந்துவேற் றானையொ

டாற்ற லென்பதன் றேற்றங் கேளினிக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்டுவன் கொல்லென

க0 வின்னிசைப் பறையொடு வென்றி துவலத்
தூக்கணங் ஞீர் இத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—முன்செல்லும் தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய துங்கி
னது இனிய செறிவையயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்களியை
துகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினே
துகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச்சூழ்ந்து
மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்டவேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியெ
ன்றசொல்லப்பட்ட வினைவை இனிக் கேட்பாயாக; கள்ளியோங்கிய களர்நில
மாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ண
தாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி
இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்க
ணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தேதூங்கப்பட்ட வல
த்திலேபுரிந்த திரிந்தவாயையுடையசங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது
வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தேதோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்து
படாது நோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்டுவன்கொல்லென ஒருசிறைக்கொ
ளீஇய வலம்புரி இன்றவென்றிதுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும்
யானேவேனைக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினே. வென்றிதுவலாவென்றும், காலைத்தோன்
றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுள். (உஉரு)

(உஉகூ.) செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினு

முற்றன் றுயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநா போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன் றுகல் வேண்டும் பொலந்தார்

ரு மண்டமா கடக்குந் தானைத்
திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளழ்ந்துநீச்சியகிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார்
பாடியது.

இ - ன்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்ற வெகுண்டதாயினும் உற்றுநின்று கையோடுமெய்தீண்டிவருத்திருயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது ; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றிநின்ற கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும் ; பொன்னையுன்மறமாலையினையும் மண்டியபோரின்கண் எதிரிநின்றவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனெவ்வியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும் ; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனாண்மையிருதியினையும் வன்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு, (உஉசு)

(உஉஎ.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்

விரகின் மையின் வித்தட்டுண்டனை

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத

லொளிறுவான் மறவருங் களிறு மாவுங்

குருதியங் குரூஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய

நாளு மானுன் கடந்தட் டென்றுநின்

வாடுபசி யருத்திய பழிதீ ராற்ற

னின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்புண்

வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி

க0 யினையோற் கொண்டனை யாயி

னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

இ - ன்.—மிகவும் அறிவுடையையல்லே ; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினான் மேல் வினைந்து பயன்படுமவிதையைக் குத்தியுண்டாய் ; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்ன முங்காண்பை ; ஒளிவிளங்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய நாடோறும் அமையானாய் எதிரிநிற்கொன்று நாடோறும் நினதுமெய்வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னை யொத்த பொன்னினியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகன்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக.—எ-று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின்பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை ; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

நயம் - நியாயமுமாம்.

(உஉஎ)

(உஉஉ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருமுணிந் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புகை

யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே

௫ யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
னிலவரை சூட்டிய நீனெடுந் தானைப்
புலவர் புகழந்த பொய்யா நல்விசை
விரிகதீர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேன்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்

௭0 கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்கின னாதவி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றுழி
வனைதல வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை

௭௫ மண்ணு வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

நீனை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது :—

†“ விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.”

இ - ள்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே, இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துகின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்க புகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும் சூனையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே, இரங்கத்தருவை நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பாப்பிய மிக்க பெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாதநல்லபுகழினையும் பாந்தசுடரினையுடைய ஆகித்தன் வாணத்தின்கண்பாந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மாபினுள்ளான், கொடிகள் துடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை யடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை வனைதலை நீவிரும்பினாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு - வினாவின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்கினனாதலால், அன்னோற்கவிக்கும்தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

* உரைநூற்றுமுடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருளின்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்புடலம், ௧௩.

உகஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

லொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை; நீ இரங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக.) * ஆடிய வழற்குட்டத்

தாரிரு ளளாயிரவின்

முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்

கடைக்குளத்துக் கயங்காய்ப்

டு பங்குனி யுய ரமுவத்துத்

தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

நிலைநாண்மீ னதனெதிரேர்தரத்

தொன்னுண்மீன் றுறைபடியப்

பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு

க0 தளங்கர்த்திணை விளக்காகக்

கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி

யொருமீன் விழுந்தன்றால் விசம்பி னானே

அதுகண், டியாமும் பிறநும் பல்வே றிரவலர்

பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந

கடு னேயில னாயி னன்றுமற் றில்லென

வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப

வஞ்சின மெழுநான் வந்தன் றின்றே

மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்

திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்

உ0 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுந்

காலியற் கடிமாக கநியின்றி வைகவு

மேலோ ருலக மெய்நின னாகவி

னெண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்

தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ

உடு பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க

களந்துகொடை யறியா வீகை

மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

* இப்பாட்டு, பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவரை].

*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை இன்னநா ன்ற்றுஞ்சுமென அஞ்சி, அவன்துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்க்கூடார் பாடியது.

இ - ன்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவின்கண் முடப்பனைபோலும்வடிவையுடைய அனூடநாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய ருளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக்கடையின்வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெகிரே வழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்கக்கிரம் துறையிடத்தேதாமுக் கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற்போகாது கடலாற்கூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்காநின்ற தீப்பரக்கக் காற்றாற்பிடிந் துகிளர்ந்து ஒருமின்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்லமைநாட்டுக்குவேந்தாகியவன் நோயையுடையனல்லகைப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத்துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநான் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடையயானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்டமுரசும் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணர்ந்து உலறவுங் காற்றப்போலுமியல்பையுடைய மனஞ்செருக்கிய சுகிளாகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடித்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நல்லமைபோலும்மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க. நற்றிசையாகிய கிழக்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருகிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னொமையிற் கைவைத்தறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குதுதுணையாகித் தன்றிணையாய் மறந்தனனே இல்லை யோ யாம் மறநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சினமெழுநான்வந்தன்றின்றென” என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உஈ0.) கன்றம் ராயங் கானத் தல்கவும்

வெங்கால் வம்பலர் வேண்டேபுலத் துறையவுங்

* ‘கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையென்ற வழி, ஈரசனென்பதோர்சாகியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர்வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும்’ என்பது, திருந்தூறள், கூக - ம் அதிகாரம், மெய்யுணர்ந்தல், ஐ - ம்பாட்டு, பரிமேலழகநூல்.

களமளி குப்பை காப்பில வைகவும்
 விலங்குப்பகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்

௫ வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
 பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
 வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்
 தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யிணையக்
 கடும்பசி கலங்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

க௦ நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநலவி
 நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
 வாழ்தலின் வருஉம் வயல்வள னறியான்
 வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்
 கொருவ னொருயி ருண்ணை யாயி

க௫ னேரார் பல்லுயிர் பருகி
 யார்குவை மன்னோவவ னமரடி களத்தே.

தீண - அது; துறை - கையறுநிலை.

அத்யமான் தகடுர்பொருநுவிழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்த்தகாட்டிடத்தே பிற்தொன்றால்
 ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் நடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையவழி
 போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதற்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி
 காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றதடுக்கும்பகையைத்தரந்த நிலங்கலங்காத
 செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய
 வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய வெழினி பொருது போர்க்களத்தின்
 கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழுவியையொப்பத் தன்
 னைமேவியகிளை இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபிவருத்திய கலக்கமுற்ற
 துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்
 தினும் மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவாகவரும்
 வயலிடத்துவினையும் வருவாயையறியானுய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன்
 விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனதுபெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையாயிற்
 பகைவருடைய பலவயிரையும் பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்
 லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் - கழிவின் கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும்
 அவ்வாறுகூறுதல், “அகலிரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் நெழுதரும்
 பல்கதிர்ப் பருகி” என்றும்போல ஓரணிகுறித்துகின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவருருயிருண்ணாயின், அவன் அமரிகளத்துப் பல்
 லுயிரும் பருகியார்குவை; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினாமுடிவுசெய்க.

கடும்பசிகலங்கியவென்றும் பாடம்.

(உ.க௦)

(உ.க௧.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன

கரிபுற விறகி லீம வொள்ளழற்

குறுகினுங் குறுகுக் குறுகாது சென்று
விசும்புற நீளினு நீங்க பசுங்கதிர்த்

டு திங்க என்ன வெண்குடை
யொண்ணாபி நன்னேன் புகழ்மா யலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*அத்யமானேமோனஞ்சீயை ஓவையாரீ பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லேநிலத்துக் குறுவனூல் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவீறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் வரி கின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்றனுகினும் அணுகுக, அவ்வாறனு காதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஒங்கினுமோங்குக, குளிர்ந்தசுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போ னதுபுகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பது, பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, ஈமவொள்ளமுல் இவனுடல்சினையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச்சீசினையும்படி சென்றநீளினு நீனுக; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எரிபுணக்குறவனென்று பாடமோது வாருமுள்.

(உகக)

(உகஉ.) இல்லா கியரோ காலே மாலை

யல்லா கியர்யான் வாழு நானே

நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி

சிறுகலத் துருப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ

டு கோடுயர் பிறங்குமலை கெரிதூய

நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

†தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவரீ பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிசின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஒர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக; நடப் பட்டகல்லின்கட் பீலியைச்சூட்டி நாராலரிக்கப்பட்டதேறலைச் சிறியகலத்தானு குப்பவும் அதனைக்கொள்வனே கொள்ளானே, சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபொருக் கிய நாடுமுழுவுதங்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்.—எ - று.

நாடுடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துருப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

(உகஉ)

(உகஈ.) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ

பாவடி யானைப் பரிசிலர்க் கருகாச்

சீர்கெழு நோன்ற ளகுதைகட் டோன்றிய

* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தீணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
 ௫ விரும்பா னெண்க்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
 போரடு தானை பெவ்வி மாற்சி
 னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
 வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வேள்நொருக்கிலயார் பாடியது.

இ - ன்.—பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பரந்த அடியினையுடையானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், போணிகலத்தினையுடைய போரின்கட்கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமாற்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

திகிரியென்றது, திகிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு இரும்பு. அடுக்கு - விளைவின் கண்வந்தது. பெரும்பூண்மாற்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக.

(உக௭)

(உக௮.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை

பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
 தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
 வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ

௫ லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
 பலரோ டெண்டன் மரீஇ யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—நோவக்கடவனோ யான் ; எனதுவாழக்கடவ மிக்கநான் மாய்வதாக ; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டனன்கொல்லோ? உலகத்தாராவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுகூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக்கூட்டுக.

(உக௯.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பா டத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
 சிறுசோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே

௫ பெருஞ்சோற் றுணு நனிபல கலத்தன் மன்னே

யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லார்
தானிற்கு மன்னே

க0 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையூர் இ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சேரா

க10 வருசொணுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்

சென்றுவீழ்ந் தன்றவ னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப்பா நெரு மில்லைப் பாடுநாக்
கொன்றி குநரு மில்லைப்

உ0 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொள
நீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அநியமார் நேடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ன்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன் ; அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடையமதுவைப்பெற்றாலின் அதனை யா முன்பொட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிதுகர்வான் ; அதுகழிந்தது ! சேற எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சேற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சேற்றின் கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம் போடுவேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன் ; அதுகழிந்ததே ! தான்காதலிப்பார்க்கு மாலைசூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னு டையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவு வன் ; அதுகழிந்ததே ! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண் டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்தைத்துருவித் தன்றாற்புர்க்கப் படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆராயும் துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண்தைத்தவேல். எமக்குப் பற்றுகிய எம் மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளன்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவாருமில்லை ; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை ; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் பகன்றையி னது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறரார்துடப்படாதுகழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்றித்து உருவியவேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்தென்றாராகக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (உ௬௫)

- (உ௬௬.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
 சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாரு
 மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
 கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
 ௫ புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
 பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
 தொருங்கு வால்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி
 யினையை யாதவி னினக்கு மற்றியான்.
 மேயினே னன்மை யானே யாயினு
 ௧0 மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை
 யிடையில் காட்சி நின்னே
 டெனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

தீனை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிபாப் பாப்பார்ப்புத்து வடக்கிருந்தகபிலி பாடியது.

இ - ன்.—முசக்கலைகிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம் வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலகாளைக்கு இட்டிவைத்துண்ணு முணவாம் மலையையுடையகாட்டையுடையோய், பெரியவண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தகட்பிற்குப் பொருந்த ஒருகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய கட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னேடு கூடப்போதுதற்கு இடைய யாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடைய யாதவின், நினக்கு யான் பொருந்தினேன்லாமையான். இங்ஙனம்பொருந்திற்றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுக்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னேடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

உலந்தயாண்டென்றபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - அசைநிலை.

- (உ௬௭.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
 பாடி நின்ற பசுநாட் கண்ணே
 கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
 பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்
 ௫ வித்திய பனுவல் வினாந்தன்று நன்றென
 நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
 வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்

களியர் தாமே யார்க வென்று
வறனில் கூற்றந் திறனின்று துனிய

க0 ஒழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் வட்டலை சென்றுமாய்ந் தன்னே

க௫ யாங்கது நோயின் றுக வோங்குவவாப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்று தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனவி னிழுமெனச் சென்று
நலியுடைப் பரிசிற் றருக

உ0 மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

வேளிமானுழைச்சேன்றிக்கு அவன்றுஞ்ச இளவேளிமாள்சிறிதுகொடுப்பக்
கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ன்.—கெடுக்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையணுகிப்
பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொ
ழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து யார்கண்ணும்பொய்கூறாத
லறியாத அறியையுடையோனதுசெவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய
பயிர் நன்றாகவினைந்ததெனநினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பய
னில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளி
க்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்றுகருதாத அறியில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றாகி
அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய முறையான் வெய்தாக மாப்பின்கண் அறைந்து
கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற
முதியவாக்கினையுடைய சுற்றத்தோடுகூடிய பரிசிலிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர்
நிலமாகிய பாழ்பட்டபுறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன்போய் இற
ந்துபட்டான்; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலிபார்
த்துவீழ்த்த களிஞ்சிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எலியைப்
பார்த்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய ஆற்றநீர்
போல விராயப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேமாக, எழுந்
திராய்பெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டிக்கொண்டு.—எ - று.

நசைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாய்ந்தனனெனவும்,
மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்கிதறவெனவும், துணிபுமுந்தறுத்து நெஞ்சமே
எழுமெனவுக்கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்கேன்றல். 'ஆக்கதுநோயின்றாக' என்
றது, இளவேளிமான் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்த்துகூறியதென்பாருமுளர்.
'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினா பிழைப்பி, நெலிபார்த் தொற்று தாகும்' என்

பதா உம் - இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கினின்றது. 'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதியைவெறுப்ப ஏருக்கியமகளிரென்றுணர்ப்பினு டமையும். (உ.க௭)

- (உ.௩௩.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
 செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
 வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
 பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
- ௩௩ காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
 ரெடிசுழி மகளிரிற் ரெல்கவின் வாடிப்
 பாடுநர் கடும்பும் பையென் தனவே
 தோடுகொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே
 ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
- ௩௪ வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
 வெந்தை யாகுத லதற்பட லறியே
 னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
 வென்னு குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
 மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
- ௩௫ னூரூ நுற்ற நெஞ்சமொ டோராங்குக்
 கண்ணி லுமன் கடற்பட்ட டாங்கு
 வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
 தவல மறுசுழி மறுகளிற்
 தவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ன்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிலந்த கழுகின்சேவலும் பொருவலென்னும்புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காழுற வான்; அவனுடைய வணிகழிக்கப்பட்ட உரிமைமகளிராப்போல் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரதுகற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும் கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழ ந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னையாழுறவர்கொல் லோ என்னையடைந்தகற்றத்தார்! மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங்கவி ழுந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்பட்டக் கண் ணில்லாதமன்னு கடலின்கண் அழுந்திஐற்போல எல்லையுளந்தறியப்படாத திரை

யரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சமுதூமதனிச்
இறந்துபடுதலேனன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—எ - று.

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மண் - சுழிவின்கண்
வந்தது. வெருவா வழங்குமென இயையும். 'முரசும் கண்கிழிந்தன' 'யானையும்
மருப்பிழந்தன' என்றகருத்து : அவற்றால்தொழில்லகொள்வாரின்மையின், அலை
பயனிழந்தனவென்பதாம். (உருஅ)

(உருக.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்

கடிகாவிற் பூச்சுடினன்
றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை வழிதழுத்தன

௫ னட்டோராயுயர்புகுறினன்
வலையரென வழிமொழியலன்
மெலியரென மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியல
னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்

க௦ வேந்துடையவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடையெதிர்தாங்கினன்
பெயாபடையுறங்கண்டனன்
கடும்பரிய மாக்கடவீன

னெடுத்தெருவிற் தோர்வழங்கின

க௫ னோங்கியல களிதூர்ந்தனன்
நீஞ்செறி தசம்புதொலைசினன்
பாணுவப்பப் பசிதூத்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகவி

உ௦ னிகெ வொன்றோ சமிக வொன்றோ
படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

தீணையும் துறையும் ஐவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரேயின்றுவலார் பாடியது.

இ - ன்.—இளையமகளிரது வளையணிந்ததோனைமுயங்கினுன் ; காவலையுடைய
இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சுடினான் ; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப்பூசினான் ;
பகைத்தோனாக் கினையொடுக்கெடுத்தான் ; னட்டோரை மிகுத்துக்கூறினான் ; இவர்
நம்மில்வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான் ; இவர் நம்மில் எளிய
ரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான் ; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச்
சொல்லி இரந்தறியான் ; சூழ்ந்துநின்ற இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று
மறுத்தலை அறியான் ; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்தபுகழை
வெளிப்படுத்தினன் ; தன்மேல்வரும்படையைத் தன் எல்லையுட்புகுதாமல் எதிர்

நின்ற தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடைகண்டு அதன்பின் செல்லாதுநின்றான்; வினாந்தசெலவையுடையகுதிரையைத் தன்மனத்தினும் வினாய்ச்செலுத்தினான்; செடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழுவியக்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடையதாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலைவீத்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கநீரக்கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தானுதலான், இப்புகழைவீரும்புவோனது தலையை வானான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்டபடி படுக.—எ - று.

‘நட்டோராயுயர்புகூறினன்’ என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம். ‘மயக்குடைய மொழிவிடுத்தான்’ என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புருதாமல் விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புருதாமல் விடுத்தானென்று முணாப்பினுமமையும். ஒன்றோவென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (உருக)

(உச௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்

வாடா யாணர் நாடு மூரும்

பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்

கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரோடு

௫ கால நென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப

மேலோ ருலக மெய்தின நெனாஅப்

பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை

சுட்டுக குவியெனச செத்தோர்ப் பயிருங்

களளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி

௧௦ யொள்ளெரி கைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது

புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது

கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்

வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்

நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரலர் பாடியது.

இ - ன் — களத்திற்கேற்பகடக்கும் அசைந்தாடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும் ஊர்களும் பாடுவார்க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குவினையும் குறியகைவளைகளைமுடைய உரிமைமகளிரோடுகொலனென்றுசொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டயில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானுக்கொண்டு பொந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்த்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செய்தானா அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை

யுடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டுள் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதிச்சுட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது; பொலிவுழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போ னாக்காணுது ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய் யுணங்கியபசியையுடையராய்ப் பிறருடையகாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கை யுடையராயினர் இப்பொழுது; இஃதோர்நிலை இருந்தவாறென்னை.—எ - று.

‘மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே’ எனவும், ‘ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்த் தனனென’ எனவும் பாடமோதுவாருமுனர். (உச௦)

(உசுக.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா

ரண்டிரன் வருஉ மென்ன வெண்டொடி
வசசிரத் தடககை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசுந் கறங்க

௫ வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி மூடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்த்தமாலையையுடைய ஆய் வருகிறானென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இத்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரசமுழங்க வானத் தின்கண் ஒசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானேர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.

இது, தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது. (உசுக)

(உசஉ.) இனையோர் சூடா வனையோர் கொய்யார்

நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த

௫ வல்வேற் சாத்தன் மாய்த் தபின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ வெல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒல்லையூர்சிழான்மகன் பெருந்நகர்த்தனைக் துவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—இனையவீரர் சூடார், வனையணிந்த இனையமகளிர் பறியார், நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லனைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூழக்கொள்ளான், பாணி ச்சி சூடான், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடுதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டவீர னா எதிரின்றுகொன்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாய்நீயும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டின்கண்.—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனாய்வாழ்கின்ற யானையன்றி நீயும் கொடியை யாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சூடி துகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம்.

(உசஉ)

(உசாந.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்புத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரோடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி

ரு மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டியர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
†நீர்நணிப் படிசோ டேறிச் சீர்மிகக
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துக் துடுமெனப் பாய்ந்து
க0 குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா வீளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டேன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினுர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பொழுதுகிணைந்து இரக்கமாகாரின்றது; செறிந்தமணவிடத்
துச்செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப் பறித்துச்சூடிக்க் குளி
ர்ந்தபொய்கையின்கண்விளையாடும் மகளிரோடுகைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தே
தழுவி யசைத்து ஒளித்துச்செய்யும்஁து அறியாத வஞ்சனையில்லாத இள
மைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகையுடைய மருதினது துறையிலேவந்து உறத்
தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாக்கப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் கரையிடத்து
கிற்போர்வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழு ஆழத்தானெடிய நீரையுடையமடு
வின்கண் துடுமன்றொலிப்பக்குகித்து மூழ்கி மணலெழுந்துகாட்டிய கல்வியில்
லாத இளமை இரக்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ; பூண்
செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டிக்கோலையுன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே
கெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எங்க
ளுக்கு.—ஏ - று

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரக்கத்தக்கதெனக்
கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. 'மறை
யெனவறியா' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உசாந)

(உசாச.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றாதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
விரவன்

* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—

..... முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர்
..... சாதலென்பது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றோவென்றான்.

தானுறுகின்றதுன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உ௬௪)

(உ௬௫.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கிமத்
தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனன் மடந்தை
யின்னும் வர்ப்புவ லென்னிதன் பண்பே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெ
ண்டு துஞ்சியகாலச் சோல்லியபாட்டு.

இ - ன்.—எப்படிப்பெரிதாயினும் யானுற்றநோயினது எல்லை எவ்வளவாயி
ற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால், கள்ளிவள
ரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடையின்மூட்டிய தீமையினைக்கும் சிறியவிறகை
யுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப்
பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினான், மடவான்; அவன்மாயவும் இன்னமும் உயிரி
ந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னே.—எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இகழ்ந்துகூறிய
வாறு. 'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தி
யென்றாஃபாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்
லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழ்வெனவியையும். சேர்த்தவெனத் திரிப்பினு
மமையும், 'ஞாங்கர்மாய்ந்தனன்' என்பதற்கு என்னைநீத்து முன்னே இறந்தா
ளென்றமாம். (உ௬௫)

(உ௬௬.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழுகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
யணிலவரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட

௫ காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
*தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு

க0 முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ

பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருக்கோட் டம

நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்

பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற

வள்ளித முவிழ்ந்த தாமரை

கரு நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.

தீணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது,— .

“ விழுமக் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயக் கின்று.”

இ - ன்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்நிலைவளேடிற் ப நீபோ வென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாதவிசாரத்தை யுடைய பலசான்றவிரே, அணிவினதுவரிபோலும்வரியையுடைய வளைந்த வெள்ளிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற கல்ல வெள்ளிய நறிய செய்திண்டாமல் இலை இடையேயுயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச் சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளரைத்தவிழுதுடனே புளிகூட்டி அடப்பட்ட வேளையிலவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற்பிக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடையபெரியதோனையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகையிலலையாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; நுமக்கு அரிதாகுகவெனக் கூட்டுக. (௨௪௬)

(௨௪௭.) யானை தந்த முளிமர விறகிற்

கானவர் பொத்திய ரெவிதீ விளக்கத்து

மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி

மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலி

ரு னீர்வார் கூந்த விரும்புறந் தாழ்ப்

பேரூர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்

தெருமரு மம்ம தானே தன்கொழுநன்

முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுநனி தமிய ளாயினு

க0 மின்னுயிர் *நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வானைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

இ - ன்.—யானைகொண்டு வரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர்மூட்டப் பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானாகிய பெரியநிரை வையிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திதூர்க்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வழந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில்வீழப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட்டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினதுகண் மார்ச்சணையுலராதகாவலையுடைய அகவியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும் இனியவுயிர்தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்தி.—எ - று.

.....யானைவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல்

அம்ம - அசை.

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசமு.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப

வினைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

தின்ற வைக லுண்ணு

நு மல்லிப் படும புல்லா யினவே.

நீணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.....†எக்கூர்மாசாத்தலூர் பாடியது.

†“குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தலங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று.”

இ - ன்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இனையே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தை யுடையதலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாரி இன்னுத வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாயுதவின.—எ - று.

தாயின்புறங்காலத்தும் துன்புறங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலேகோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

நெல்லலாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு.

(உசஅ)

(உசக.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்

கணைக்கோட்டு வானை மீநீர்ப் பிறழ

* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. † ஒக்கொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்படலம், ச.

வெரிப்பும் பழன நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குட ரரியின் யாமை மினிரப்

- ௫ பனை நுகும் பன்ன சினைமுதிர வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு
மகனாட் டண்ணல் புகவே நெருநைப்
பகஷிடங் கண்ணிப் பலரொடும் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
க0 யடங்கிய கற்பி னாய்நுதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ
ரூடு சுளகிற் சீறிட நீக்கி
யமுத லானாக் கண்ணண்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.

கீணையும் துறையும் அவை.

.....தும்பிசோகீரனூர் பாடியது.

இ - ன்.—கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரல்மீன் சேற்றின்கீழேநெரு
கத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவானீமீன் நீர்மேலேபிறழ் எரி
போலுநிறத்தழுவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலைஞரானவா, ஒலி
நரம்பால் ஓசையையுடையகிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பினையினது
நுகும்பையொத்த சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும்வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை
முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்றநாட்டையுடையகுரிசிலது உணவு நெருநலைநா
ளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது
கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணையடங்கியகற்பினையும் சிறியதுதவினையுமுடைய
மடந்தை உயர்ந்தநிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனு
க்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத்ததுடைத்து அமுத
லமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழ்நீன்றநீராலே சானாகத்தைக்கொ
ண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளுளவுரைக்க. மன் - கழிவின்கண்
வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு.

(உசுக)

- (உரு0.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி
விரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணலும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
யல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டு

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ன்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலதைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்றூற்புரக்கப்படுவோர்கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயினாக்குறைத்துக் குறியவனையைக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வாள்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ .

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுக்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றையெனக்கூட்டுக.

முனித்தலை - குடமித்தலையெனினுமமையும். (உ௫௦)

(உ௫௧.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிசூற்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிச்
நு கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெற்ற செந்தி வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

நீணை - வாகை; துறை - தாபநவாகை.

.....மாற்பிந்தியார் பாடியது.

இ - ன்.—ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவனையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றும் கழலும்வகை ஆதாரஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாடிக்காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிற்கால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தியைவேட்டு முதுகின்கண்ணே தாழ்த்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடி வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளர்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தாரின்றோனென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினே. கானயானைதந்தவிற்றகென்றது, இவன் தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல்செய்தல்.

(உருஉ.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றவி னிறம்பெயர்ந்து
 தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
 டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
 யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்ஞர்
 ரு சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர் போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடி நின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும் மடப்பத்தையுடையமயிலை அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினுன்றும்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

(உருஉ)

(உருந.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள வினியே
 வல்லார் கண்ணி யினையர் தினைப்ப
 *நகராஅலென் வந்த மாறே யெழாடுந்
 பைக்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளாப்பின்
 ரு வனையில் வறுங்கை யோச்சிக்
 கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....† குளம்பாதயானூர் பாடியது.

முதுபாலையாவது,—

‡“காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
 பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று.”

இ - ன்.—நினைப்பிரிந்து ஆற்றேனுகின்றேன்; என்னுடையதிறத்து வருந் தக்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னேடுகூடி வினையாடப்போந்த இனையோர் வினையாடாநிற்ப அவரோடு நுகுகின் றிலேனென்றகருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் பட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வனையில்லாதவறியகையைத் தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தேசெலுத்தச் செல்லுவேனே இன்னும், இற ந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றவருந்தும் அவலத்தை. கூறு நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டவிரூப்பினும் கூறுவான்போன்று மயங்கிக் கூறியவாறு.

(உருந)

* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானூரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்புடலம், ச.

(௨௫௪.) இனையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளாத்த
வளையில் வலுங்கை யோசசிக் கிளையு

௫ எின்ன னாயின னினையோ னென்று
நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு

௧0 மாளுது புகழு மன்னை

யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... கயமனார் பாடியது.

இ - ன் — இனையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான்
எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருத்தச் சுரத்திடை
மேம்படவீழ்ந்த இனையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே
வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினான் இனையென்று யான்சொல்ல
நின் இறந்துபாடுகூடியவார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளி
யாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது
புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான்.—
எ - று.

வளனும்செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ்சென்றனு
ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றபோல இவனும் தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் காட்டாரும்
துகரும்படி நின்றமைதோன்றிநின்றது. 'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்கா
வள்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறுசொல்லினன்றே அவள் வருத்த
முறவள்; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல்.
மற்று - அசைநிலை. (௨௫=)

(௨௫௫.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
†யனைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே

௫ நிராவளை முன்கை பற்றி
வகாநிழற் சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.

நீணையும் துறையும் அவை.

..... வன்பாணர் பாடியது.

* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன்கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ன்.—ஐயோவென்று அரற்றவேனாயின் அவ்வுராவழியேவந்து நின் உடம் பாயினும் யான்காணப்பெறாமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டுபோவேனென்றுநினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னையொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்துதாக்கிய அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது கிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிராத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.—எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல் லான் அசைக்கப்பட்டிடுகின்றது. (உரு௮)

(உரு௯.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

௫ வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

யகலி தாக வளைமோ

நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

இ - ன்.—கலம்வீணையும் வேட்கோவே, கலம்வீணையும் வேட்கோவே, சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல் நெருநலைநாளாற் பலசாரமும் தன்னோடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி யானும் அவனோடுகேடடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத் துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வளைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வீணையும்வேட்கோவே.—எ - று.

‘எமக்கும்’ என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறியின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக வளைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு - வினாவின் கண்வந்தது.

(உரு௯)

(உரு௭.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கா

ல்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

குச்சி னிரைத்த குருஉமயிர் மோவாய்

செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ

௫ டியார்கொலோ வளியன் றானே தேரி

னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்

காடுகொண் டன்று மிலனே காலைப்

புல்லா ரினநிரா செல்புற நோக்கிக்

கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்

க0 சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னு மெனேத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.

ணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

உண்டாட்டாவது,—

*“ தொட்டிமிகுங் கழன்மறவர்

இ - ன் —..... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த
மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சிற்புல் நிராத்தாற்போன்ற நிறம்பொருந்திய
மயிரினையுடையதாடியினையும் செவியிறந்துமுன்னேதாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடைய
ளாய் வில்லுடனே யார்கான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரி
தும்நீங்கினதுமில்ன் ; தனக்கு அரணை நக்கருதிக்க காட்டைக் கொண்டதுமில்ன்;
இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாது இனமாகியநிராபோகின்ற இடத்தைப்பார்
த்துத் தன்கையாற்றித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையாட்செய்யும்பூசலமாற்றி
வில்லாலேகொடுபோந்தனன் ; அந்நிராதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன்
படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய
முகத்தோன்றாதபாணையக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடை
யும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி பிறருக்குநேராகக்கொடுத்தல் வலலையினான்,
அவனுக்கு.—எ - று.

பகைவர் மேல்கடக்கவொட்டாது எதிரினின்றவிலக்குதலின், ‘ செருப்பி
டைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டது. ‘ அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பி
டைச் சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஒசையையுடைய காலென்றுரைப்பாருமுளர்.
யார்கொலென்றது, அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கணவந்தது. ‘ ஊர்பெரி
திகந்தன்றுமில்னே’ என்பது, நிராகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளஞ்சிய அளியனானவன்றான் யார்கொல்லோ? தேரின்
வில்லோடு ஊர்பெரிது இகத்தன்றுமில்லாய்க் காலகைக்கொண்டதுமில்லாய் நோ
க்கி எண்ணி மாற்றினான் ; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனாயி
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னொமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

(உருஎ)

(உருஅ.) முட்காற் காரா முதுபழ னேய்ப்பத்

தெறிப்ப விளைந்த தீங்கந் தார

நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு

பச்சூன் றின்று பைந்நினம் பெருத்த

ரு வெச்சி லீரங்கை விற்புறந் திமிரிப்

புலம்புக் கணனே புல்லணற் காளை
யொருமுறை யுண்ணு வளவைப் பெருநினை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி

க0 யாத்தரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... உலோச்சனூர் பாடியது.

இ - ன்.—மூட்டானாயுடைய காராயினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும்பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்துநிறுத்தினநினாரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வீத்தகையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்வினதுபுறத்தேயிர்ந்து வேற்றுநாட்டிண்கட்டிக்கானே, புல்லியதாடியையுடையகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுத்தருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுத்தலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததாளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோனவிடாய்த்தலுமுண்டாம்.—எ - று.

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செல்வெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதுக்குக் கள்விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். திங்கட்டாரமென்றோதிக் கள்ளாகிய இனியபண்டமென்னுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாக வின், நிண்ண வெகுளவுக்கூடுமென்பாருமுனர். இவன்நினைகொள்ளச் செல்கின்றமைகண்டார் கள்விலையாட்டிக்குக்கூறியது. (உடுஅ)

(உடுக.) ஏறுடைப் பெருநினை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்லின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
டு முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலல் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.

தீணை - கரந்தை; துறை - செநமலைதல்; யிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

.....கோடைபாடியபெரும்பூதனூர் பாடியது.

*“ வெட்சியாராகக் கண்ணுற்றுவினைஇ
யுக்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று.”

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

இ - ள்.—தாங்களென்பப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாணாக்குறித்து அந்நிரையோடு தாம்போகாது தழையால்மூடிய பெரியகாட்டின்கண தலைகரந்திருந்த வலியவல்லியுடையமறவாது ஒடுங்கியநிலையைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யின்கணெறிய புலமகனையொப்பத் தாவித்துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—
எ - று.

புணைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாக வெணக்கூட்டுக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம். (உடுக)

- (உசு0.) வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீநதொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ளுளருங் கூந்த னோக்கிக் களர
ரு கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவீனை வழுஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே
புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
க0 தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதன் மையவே
முன்னூர்ப பூசலிற் றேன்றித் தன்னூர்
நெடுநிரை தழீஇய மினி யாளர்
வீடுகளை நீத்தந் துடிபுணை யாக
கரு வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலமப வளைஇய பாம்பின்
லையெயிற றுய்ந்த மதியின மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுயைய னாகி
உ0 யுரிகளை யரவ மானத தானே
யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச சிற்றியாற் றருங்கரைக் *காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய டிலங்கு போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
உரு யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி பெயரே

* காலுறவென்றும் பாடம், † இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.

மடஞ்சான் மஞ்ஞையணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப
படஞ்செய் பந்தர்க கன்மிசையதுவே.

தீணை - அது; துறை - கையறுநிலை ; பாடாண்பாட்டுமாம்.
..... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

இ - ன்.—ஓசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறு பட்டு இரங்கற்பண்ணுகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இளிய நரப்புத்தொடையினது தீங்கைநினைந்து நெங்குகெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவளவின்றி நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயினாப்பார்த்துக் களர்நிலத்தள்ள கள்ளி மரத்தின் நிழற்கண்ணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் ஞானமாட்டேன்கொலலோ வென்று எதிர்வருவாராப்பார்த்துக் கேட்டுவருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்பட்டநிலைமை ; இனி நீ அவன் நமக்குவிட்ட வினையிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்த்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருததங்கொள்வாயாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்தள்ளுன் ; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர் முன்கைச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரா எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் துடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்டநீரையை மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்வினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனியையுடனேவந்த சொல்லையுடையறையுத் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேமாக அரிதாகச்செல்லப்படும தேவருலகத்தின்கட்போயினுன் ; அவனதுடம்பு, காட்டுட் சிற்றியாற்றினது அரியகளையிடத்துக் காலுற நின்று நிக்கத்தோசொய்த்த விலங்கினையொப்ப அம்பாறசலித்து அய்விடத்துவீழ்ந்தது ; உயர்ந்தகீர்த்தி மிசவுந்தோன்றிய மறவனபெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கீழ் கட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது ; சூட்டப்பட்டெனினுமமையும். 'மணியோன்கூந்தலோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மணவியது சரியும் மயினானோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்த' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரந்தபரிசைப்பாடியெனவுமுணாப்பாருமுள். (உசு0)

(உசுக.) அந்தோ வெந்தையடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சேற்று முரிவாய் சூற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற றுகக்
கண்டனென் மன்ற சேரர்கவென் கண்ணே
வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் யானை வயாவுயிர்த் தன்ன

நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னேசை
 புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னாரப்
 ௧0 பயந்தனை மன்னன் முன்னே யினியே
 பல்லாத தழீஇய கல்லா வல்வி
 லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப வாட்டி.
 நாகுமுலை யன்ன நயும்பூங் கரந்தை
 விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
 ௧௫ நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய
 வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பித்
 கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
 கழிகல மகடுஉப் போலப்
 புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... ஒலூர்முலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லே, வண்டு கன்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவாக்கும் வராயாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் கீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; என்கண்மணி சோர்ந்துவழிவனவாக; உலகத்தைக்காக்கும்வேந்தருடைய செல்வமிக்ககிருக ரின்கண் மத்தான் மயங்கியயான உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெய்காய்கின்ற உலையின்கண்சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்கன்நிறையவுண் டாக்கினும், முன்பு; அதுகழிந்தது; இப்பொழுது பல ஆணிரையைக்கைக்கொ ண்ட கந்தவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரலையிகவுடைய கூகை தன் இனத்தையழைக்கும்படி அலைத்த நாகினதுமுலைபோன்ற நறியபூவை யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர்கூட்டுமுறைமையிலேகூட்ட நிரையை இவ் ஓரின் கண்மீட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிலேயுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகியதலையுடனே கைம்மையோ ன்புமிசக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலந்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—ஈ - று.

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினற்றாக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின்கண்வந்தது. கண் - அசை.

எந்தைபேரில்லே, செதுக்காரப்பயந்தனைமுன்; இனி மகடுஉப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியன்றாகக்கண்டேன், கண்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையகறியை; இஃது ஒர்க்கிசைச் சொல். 'செதுக்கார' என்பதற்குச் செதுகின் குடர்நிறையவென்றாமாம்; கைம் மிஞ்சுவென்றாமாம்.

(உசஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
 பாசவ விட்ட புன்காற் பந்தர்ப்
 புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மி
 னென்னூர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
 ௫ நிராயொடு வரூஉ மென்னைக்
 ருழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.
 தீணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.
 மதுரைப்பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது,—

*“ உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
 வரவுணர்ந்து கிளைகிழ்ந்தன்று.”

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின் கண்ணீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்பிமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னேநின்ற நிராயுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிராகொண்டெருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும்தொடுமின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசஉ)

(உச௩.)†பெருங்களிற் றடியிற் றேன்று மொருக
 ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
 ரொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
 வண்டுமேம் படுஉமிவ் வறநிலை யாரே
 ௫ பல்லாத் திரணினா பெயர்தாப் பெயர்தந்து
 கல்லா வினையர் நீங்க நீங்காள்
 வில்லுமிழ் கடுக்கனை மூழ்கக்
 கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

தீணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத் தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே, நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாப்ப

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

† இதுமுதலிய மூன்ற்பாட்டுக்களின் உரையும், உச௬-ம் பாட்டும் அதனுரையும் மீதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயாவர்கள்விட்டுப் பிரதியில்லம்மடுமிருந்தன.

போதலைப்பிரிகரிப்பாயாக; த தெ..... வண்டுகள் மேம்பட்டுவாரும், இக் கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்டிரிசா மீண்டு தன்னோடுபோதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானும் வில் லுமிழப்பட்ட வினாந்த அம்புகுளிப்பக் களாயைக்கொல்லும் புனவீன்கண் அரிண போல எதிர்நின்றவிலக்கியவனதுகல்லை —எ - று.

புனற்சிறையின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு; தொழவே அவ்வறசிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே சொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்றுகுளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டுமேம்படுதலைக்கூற்றினன். வல் டென்பது, மறவருளொருசாகியென்பா ருமுளர். ஆறு வண்டுமேம்படுஉமென இடத்திற்கழ்பொருளின்ருழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசரு)

(உசாசு.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சோத்தி

மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீளி சூட்டிப் பெயாபொறித
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு

ரு கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய

நெடுந்தகை கழிந்தமை யறியா

தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

நீணையும் துறையும் அவை

..... * உறையூர் இளம்பொள்வாணிகுறி பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைகையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைச்சீர்த்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகியமயிலி னது பீலியைச்சூட்டிப் பெயராயெழுதி இப்பொழுதுகட்டார், கல்லையும்; கன் றுடனே கறவையைமீட்டுக்கொண்டுவந்து மறவரையோட்டினோக்கிய நெடுந் தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்.—எ - று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமே அறியாதுவருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலையன்றிக் கல்லும் கட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது (உசாசு)

(உசாரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை

யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளினர் நறுவீப்

போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்

பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்

ரு கல்ல யிணையே கடுமான் றேன்றல்

வானேறு புனாயுநின் றுணியில் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்

கடும்பகட் டியானை வேந்த

ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.

* ன்சாத்தங்கொற்றாரர் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... முகையலூர்ச்சி சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஊனாமிகவுங்கடந்த முரம்புரிமமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபுழைப பனையோலையாலவங்கரித்துத்தொடுத்து

(உசுசு.) *பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்

கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்

புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

ரு நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ

நீர்திகழ் சமுனி நாடுகெழு பெருவிறல்

வான்றோய் நீன்குடை வயமான் சென்னி

சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ

னசா கென்னும் பூசல் போல

க0 வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பற்றேரிநாஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுதில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள்களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துன்பொருந்திய தானையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழங்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தேமணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய், ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் கெடியகுடையினையும் வலியகுதியாயினையுமுடைய சென்னி, அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினுறெருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றுக வேண்டுகென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விளையத்தீர்க்குமாறுபோல விளையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டெவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றருவியபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.— 9 - று.

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலுக் காணப்பட்டது.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்தற்றோன்பூசலை அவர் விளையக்கூந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லேகன்கெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

நந்து வளையொடு பகன்மணம் புகூஉமென்றகருத்து : அவை தம்செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனால், அவன் செயல் மிகுதிகூறியவாறு. 'நாகினர் தவளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தினேற்றை நாகினர்தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉமென்றுணர்ப்பினுமமையும். 'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர். பெருவிறையுடைய வயமாள்சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவுமாத்தினாயேதோயன்றித் தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெடநின்ற நல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண் டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமைகண்டு வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உணர்ப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாற வெனத்திரிக்கப்பட்டது.

(உச௭)

*(உச௭.).....

*(உச௮.).....

(உச௯.)†குயில்வா யன்ன கூர்முகை யதிரல்
 பயிலா தல்கியகாழ் மாலை
 மையீரும் பித்தை பொலியச சூட்டிப்
 புத்தகற கொண்ட புலிக்கண் வெப்ப
 ௫ ரொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
 யுவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
 பிழிமசிறு வல்சி வேண்ட மற்றிது
 கொள்ளா னென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
 கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவீற்
 ௧0 பல்லா னினநிரா தழீஇய வில்லோர்க்
 கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்
 தடிந்துமாறு பெயர்த்தவிக்க் கருங்கை வாளே.

தீணை - லெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

ஔவையார். (உச௯)

(உ௭0.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
 னிரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்படவில்லை; மூலங்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
 சமங்கண் கூடித் தாம்வேட்ப் பவ்வே
 (டு) நறுவிரை துறந்த நாரூ நரைத்தலைச்
 சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
 நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
 மறப்படை துவலு மரிகுரற் றண்ணுமை
 யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
 க0 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
 பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
 விழுவீ மாய்ந்த மரத்தின்
 வான்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது.

கழாந்தலையார்.

(உஎ0)

(உஎக.) நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
 கருங்குர னெச்சிக் கண்ணார் குவவுத்தழை
 மெல்லிழை மகளி ராதக ல்கும்
 றெடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
 (டு) வெருவரு குருநீயொடு மயங்கி யுருவுகரந்
 தெற்று வாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன்
 செத்துப் பருந்துண் வெப்பயாங் கண்டன
 மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.

திணை - நோச்சி; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎக)

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி
 போதுவிரி பன்மர னுள்ளுரு சிறந்த
 காத னன்மர நீமற் றிசினே
 கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
 (டு) தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
 காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தவி
 னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
 பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு டினதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மோச்சாந்தனார்.

(உஎஉ)

- (உஎ௩.) மாவா ராதே மாவா ராதே
யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிந்
புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
- நு யிருபேர் யாற்ற வெொருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல
வுவந்தின்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.

திணை - தும்பை; துறை - துதிநாமறம்.

எருமைவேளியனார்.

(உஎ௩)

- (உஎ௪.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருந் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னுந் தூரக்குவன் போலு மொன்னவ
- நு ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி மெய்க்கொண் டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார்.

(உஎ௪)

- (உஎ௫.) கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரா யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
திணிநிலை யலறக் கூழை போழ்ந்துதன்
- நு வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னேம்புமி னிவணென வோம்ப
தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முனசமத் தொழிந்ததன் றேழுற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓநத்தனார்.

(உஎ௫)

- (உஎ௬.) நறுவிரா துறந்தீநராவெண் கூந்த
லீர்க்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின காதலஞ் சிறுஅன்
குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
- நு படைக்குகோ யெல்லாந் தானா யினனே.

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப்பூதனிளநாகனார்.

(உஎ௬)

(உஎஎ.)என
 வானகைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
 களிமெறிந்து பட்டன நென்னு முவகை
 யின்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
 ௫ கொண்கழை துயல்வரும் வெதிர
த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

தீணை - அது; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

பூங்கணுத்தீனாயார்.

(உஎஎ)

(உஎஅ.) நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
 முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
 ப்டையழிந்து மாறின நென்றுபலர் கூற
 மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென்
 ௫ முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினே இக்
 கொண்ட வானொடு படுபினம் பெயராச்
 செங்களந் துழவுவோள சிதைந்துவே றுகிய
 படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
 வின்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் *நச்சென்னையார்.

(உஎஅ)

(உஎக.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ மெனிலே
 மூதின் மகளி ராத றகுமே
 மேனா ஞற்றசெரு விற்கிவ டன்னை
 யானே யெறிந்து களத்தொழிந் தனளே
 ௫ நெருந லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
 பெருநிரா விலங்கி யாண்டுப்பட்டனளே
 இன்றும், செருப்பறை தேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
 வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்தமலுப்
 பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி

க0 யொருமக னல்ல தில்லோள்

செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

தீணை - வாகை; துறை - ழுதீன்முல்லை.

ஒக்கூர்மாராத்தீனாயார்.

(உஎக)

(உஎ0.) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
 நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு

* நச்சென்னையாரென்றும், நச்சென்னையாரென்றும் பிரகிபேதமுண்டு.

நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
ரு மஞ்சவரு குராஅற் குராலுந் தூற்று
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறவி
யென்றா குவிற்கொ ளனியிர் றுமக்கு

க0 மிவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுநா முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளீரம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல

கரு வழிநினைந் திருத்த வதனினு மரிதே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறேகீகத்துப்பசலையார்.

(உ-அ0)

(உ-அக)* (க) தீங்கனி யிரமொடு வேம்பு (உ) மண்ச்செரீஇ
(க) வாக்குமருப் பியாமொடு பல்லியங் கறங்கப்
(ச) பையப் பெயர்த்து (ரு) மைவிழு திழுக்கி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
ரு யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
(க) காக்க வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாகுசிய
பூம்பொறி யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே.

தீணை - [காஞ்சி]; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிச்சில்கிழார்.

(உ-அக)

தீங்கனியிரமொடு.	க.	யாக்குமருப்பு.	க.	காக்கமவம்மோ.
தீங்கனியிரவமொடு.	ச.	கையப்பெயர்த்து.		
மண்ச்செரீஇய.	ரு.	மைவிழுக்கிழுக்கி.		

(உ-அஉ.) எஃகுளக் கழிய விருசில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டிள னேவென வினவுதி யாயிற்

* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிவிசைக்குறிக்குட்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பாட்டின்மேல் எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புகள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களெனக்கொள்க.

வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல
 மருங்கட னிறுமார் (க)வயவ ரெறிய
 வுடம்புந் தோன்ற வுயிர்கெட் டன்றே
 மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் (உ)கழியத்

 யலகை (கூ)போகிச் சிதைந்துவே ருகிய
 பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
 சேண்விளங்கு நல்விசை நிறீஇ
 னாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

பாலைபாடியபெருங்கடங்கோ.

(உஅஉ)

க. வாயரெறிய. உ. கழறிய. கூ. பொறகச.

(உஅரு)*ஒண்செங் குரவித் தண்கயங் கலங்கிக், (க)களைநீகாயநாளினா
 பெறாஉம் பெளவவுறையளவா..... விமயககி
 மாறுகொளமுதலையொழிமாறுபெயரு, மழிமபிலனடாநகாற
 கையுமெனறும் வலம்புரிகொசரவைககளத்தானு மனறுளென
 பதுகெட..... னெபாங்கற
 கதிராகுமுதறட்டினவேனிற்றதிநக னுயிர்புறப்படாவளவைத
 தெறுவா தெற்றிப்பாவைதிணிமணலயரு மென்றேண்மகளிர்
 நனறுபபண்டபாசிலைக், கமழ்பூந்தும்பை
 துதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு.

அணநெடுங்க.....யார். (உஅக)

க. கையுளானெ..... விமயககி மாறுகொளமுதலையொழிமா நீர்
 நாய்நாளினாபெறாஉமயெளவவுறையளவா..... னெபாங்கறகதிர்
 பெயருமழிமபிலனடாநகாறகையுமெனறும்வலம்புரிகொச ரவைக்களத்தானுமனறு
 னென்பதுகெட.....குமுதறட்டினவேனிற்றத்திங்கனையிறுபுறப்படாவளவை.

(உஅச.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென
 வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
 நூலரி மாலை (க)சூடிக் காவிற்
 றமியன் வந்த மூதி லாள
 னருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
 வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ)மிறையாகத்

* இப்பாட்டு, பொருள்விளக்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

(க) திரிந்த வாய்வர டிருத்தாத்

(ச) தனக்கிரிந் தானைப் பெயாபுற நகுமே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார்.

(உஅச)

க. குட்டி. உ. பிறையாக. க. திருந்த. ச. தனக்கிருந்தானை.

(உஅரு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே

துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வாக்

ரு கடுந்தெற்று மூடையீன்

வாடிய மாலே மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
நெடுககா வந்தென விடுகணை யொசித்த

(க) மூரிவெண்டோள்

க0 சேறுபடு குருதிச் செம்மலுக் கோலு

(உ) மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நினம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
அதுகண்டு, (க) பாரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணித்
திறைஞ்சி யோனே குரிசில் பிறங்குகதி

கரு ரலமருக் கழனித் தண்ணடை யொழிய

(ச) விலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோ
கரமபைச் சீறுர் நல்கின னெனவே.

தீனை - வாகை; துறை - மூலை-

அரிசில்கிழார்.

(உஅரு)

க. மூரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுகெடு. க. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(உஅசு.) வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்

தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது நீட்டிய மண்டை (க) யென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்

ரு தூவெள் ளறுவை (உ) போர்ப்பித் திலதே.

தீனை - தும்பை; துறை - வேந்தியல்.

ஓளவையார்.

(உஅசு)

க. எண்.

உ. போர்ப்பித்திலவே.
போர்ப்பித்திலனே.

(உஅ௭.) துடியெறி யும்புலைய

வெறிகோல்கொள்ளு யிழிசின
கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்

௫ பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுகிமடுத் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் (க)புரஞந்
க0 தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் (உ)மன்ற னன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.

திணை - கரந்தை; துறை - நீன்மொழி.

சாத்தந்தையார்.

(உஅ௭)

க. பிறழற்.

உ. மண்ணகன்று.

(உஅ௮.) மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பி
னண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடுதது
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
தீன்பிணி முரசு யிடைப்புலத் திரங்க

௫ வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெழுவா
நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்
(க)தருகுதை மன்ற
குருகியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை, துறை - ழுதிழ்ழல்லை.

கழாத்தலையார்.

(உஅ௮)

க. தருகுறை.

(உஅ௯.) ஈரச் செவ்வியு.....

.....களைஞ

நல்லெருது நோக்கி வீறு.....

வேறல் வாயு முழுவன் போலப்

௫ பாடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
 றனக்குமுகந் தேந்திய ப.....
 னு மதுவுமன் றிசினே
 கேட்டியோ வாழி பாண ப்ராசறைப்
 பூக்கோ ளின்றென் றிரையு
 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.

திணை -; துறை -மூலல்.

கழாத்தலையார்.

(௨௮௧)

(௨௯௦.) இவர்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
 ரினக்களிற் றியாணை யியறேர்க் குரிசி
 னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
 யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
 னுடுத்தெறி குறட்டி னின்றமாய்ந் தனனே
 மறப்புக்ழ் நிறைந்த மைந்தினே னிவனு
 முறைப்புழி யோலை போல
 மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.

ஔவையார்.

(௨௯௦)

(௨௯௧.) சிறுஅர் தடியர் பாவென் மகாஅர்
 தூவென் ளறுவை மாயோற் குறுகி
 (க)யிரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்
 விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிருவெ
 னு நெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
 கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத்தன்றலை
 மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
 யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.

திணை - கரந்தை; துறை - வேந்தியல்.

கேடுங்கழுத்துப்பரணர்.

(௨௯௧)

க. இரும்பூட்டூசல்.

(௨௯௨.) வேந்தர்க் கேந்திய தீந்தண் ண.....
 தனக்குமுறை வளாவ விலக்கி
 வாய்வாள் பற்றி நின்றன னென்று
 சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
 னு ரீண்டே போல வேண்டுவ னாயி

னென்முறை வருக வென்னான் கம்மென
வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

தீணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னுகலூர்.

(உகஉ)

(உகா.) (க)நிறப்புடகொலளை யானைமெலொன

குறுமபறகெறியுமொவறணனுமை

நாணுடைமாககடகிரங்குமாயி

(உ)னெமபிறுமபேரெழிவிழிநதுவிலைபெனப

ரு பிறர்மனை புருவர் கொல்லோ

வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

தீணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

நோச்சிநியமங்கிழார்.

(உகக)

க. நிறப்புடகொலளைமெலொனதுவமபறகெறியு.

உ. நெமபிறும.

(உகச.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்

(ச)கண்கூ டியாத்த கடன்மருள் பாசறைக்

குமரிப்படை (உ)தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்

தமர்பிற (ஈ)ரறியா வமாமயங் கழுவத்

ரு திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு

ணைமுறை தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்

போர்மலைந் (ச)தொருசிறை சிற்ப யாவரு

மாவுமிழ் மணியிற் குறுகார்

(ரு)நினாதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.

தீணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச்சாத்தலூர்.

(உகச)

க. கண்கூறுத்த.

கூ. அறியாதமர்.

ரு. நினாகாழ்மாலையெங்

உ. தழீஇக்.

ச. ஒருதிறநிற்ப.

கேள்வனை.

(உகரு.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டுர் நாப்பண்

வேந்துவாய் மடித்து வேறலைப் (க)பெயரித்

(உ)தோடுகைத் தெழுதருந் (ஈ)தூர்த்தெறி ஞாட்பின்

வருபடை போழ்ந்து வாய்ப்பட விலக்கி

ரு யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய

சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி

வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

தீணை - தும்பை; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஔவையார்.

(உகடு)

க. பெயர்த். உ. தொழுகைத். கூ.

(உகசு.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு

நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு

மெல்லா மனைபுங் கல்லென் றனவே

வேந்துடன் நெறிவான் கொல்லோ

ரு நெடிதுவந் தன்ரு நெடுந்தகை தேரே.

தீணை - வாகை; துறை - ஏறண்பூல்லை.

வேள்ளைமாளர்.

(உகசு)

(உக௭.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை

யிருமருப் புறமு நெடுமா (க)னெற்றின்

பைம்பய றுதீர்த்த கோதின் கோலணைக்

கன்றுடை மரையா துஞ்சுரு சீறூர்க்

ரு கோளிவண் வேண்டேம் புரவே (உ)நாரரி

(ஈ)நனைமுதீர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்

துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந்

தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே (ச)வைந்துதி

நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்

க0 மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.

தீணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.....

(உக௭)

க. நெற்றின். உ. நாரி. கூ. நிறைமுதீர். ச.

(உக௮.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே

தேற லுண்ணு மன்னே நன்று

மின்னான் மன்ற வேந்தே யினியே

நேரா ராரெயின் முற்றி வாய்மடித்

ரு ரநீமுந் தெனவே.

தீணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

*ஆலியார்.

(உக௮)

* ஆனியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

௨௫௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- (௨௬௯.) பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்ன
 (க)னுழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி
 கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
 நெய்யமிதி பருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
 ௫ றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
 யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
 (உ)கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.

தீணை - நோச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார்.

(௨௬௯)

க. உழுத்தருண்ட.

உ. கலங்கொடா.

- (௩௦௦.) தொறாஅ தொறாஅ வென்றி தோலொடு
 துறுகன் மறையினு முய்குவை போலா
யே
 கற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன
 ௫ பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
 (க)கோரிற் கோரிற் றேருமா னின்னே.

தீணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார்.

(௩௦௦)

கோரிற்கோயிற்.

- (௩௦௧.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
 குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
 வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
 கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே
 ௫ முரசமுழங்கு (க)தானைது மரசு மோம்புமி
 னொளிதேந்து மருப்பினுங் கனிமம போற்றுமி
 னெனைநாட் (உ)டங்குதும் போரே யனைநா
 ளெறியா (ங)ரெறிதல் யாவண (ஈ)தெறிந்தோ
 ரெதீர்சென் றெறிதலுஞ் (ஐ)செல்லா னதனா
 ௧௦ லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
 பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா
 ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி
 வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
 யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென
 ௧௫ வேந்துர் யானைக் கல்ல
 தேந்துவன் (ஈ)போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலூர்மூலங்கீழார்.

(௩௦௧)

௧. டானையு.

௩. அறிதல்.

௫. செல்லாது.

௨. தானு.

௪. அறிந்தோன்.

௬. போலானி.

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்

(க)தாவு புகளு மாவே பூவே

விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட

நரந்தப் பலகாழ்க் கோதை (உ)சுற்றிய

வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய

நிரம்பா வியல்பிற கரம்பைச் சீறார்

நோக்கினர்ச செகுக்குங் காளை (௩)யூக்கி

(௪)வேளி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்

க0 விண்ணிவர் விசும்பின் மீனூர்

தன்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

தீணை - அது; துறை - துதிமைறம்.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௩௦௨)

தாவுகளு.

௨. சுற்றியைதமை.

௩. ஊக்கு.

வேலினிட்ட.

(௩௦௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது போற்குளம்பு கடையூ

வுள்ள மொழிகுக்குங் கொட்பின் மான்மே

லெள்ளுநர்ச செகுக்குங் காளை கூர்த்த

வெந்திற லெஃக நெஞ்சுவடு விளைப்ப

வாட்டிக காணிய வருமே நெருரை

யுரைசால் சிறப்பின் (க)வேந்தர் முன்னர்க்

கரைபொரு முன்னீர்த் (உ)திரையிற் போழ்ந்தவர்

கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

எருமைவேளியனார்.

(௩௦௩)

௧. வேந்தன்.

௨. திழவிற்.

(௩௦௪.) கொடுக்குழை மகளிர் கோதை சூடி

நடுங்கு (க)பனிக் களைஇயர் நாரரி பருகி

வளிதொழி லொழிக்கும வண்பரிப் புரவி

பண்ணற்கு விராதி நீயே நெருரை

யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

நானீச் செய்குவ னமரெனக் கூறிப்
(உ)புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் (ஈ)பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு
வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்த

க0 னிலங்கிரும் பாசறை நடுக்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கீழார்.

(க0உ)

க. பனிக்கசாயி.

உ. புன்மையிற.

ஈ. பன்மாண்.

(க0ஊ.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க)மருங்கு
லுயவ ஊர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
யேணியுளு சீப்பு மாற்றி
மாண் வினை யானையு மணி(உ)களைந் தனவே.

தீணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுவைவொசான்.

(க0஋)

க. மருக்கின்.

உ. களைந்தனனே.

(க0ௌ.) களிறுபொரக் கலங்கு (க)கழன்முள் வேவி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச சீழா
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு
மொ..... வேந்தனெடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

தீணை - அது; துறை - ழதீன்முல்லை.

அள்ளூர்நன்முல்லையார்.

(க0௎)

க. கன்முள்வேவி.

(க0ஊ.) ஆசா கெந்தை யார.....
களிரெடு பட்டோன் வம்பலன் போலத்
தோன்று முதுக்காண் வெரினில் வரியணில்
வாலத் தன்ன கான லுகின்
கழன்றுகு முதுவிய ரி.....
.....ல்லுமயா(க)துமணர்
யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வன்பக டேய்ப்பத் (உ)தெறுவர்
 (ஈ)பேருயிர் கொள்ளு மாதோ வடுகளத்
 க0 தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
 பண்கொளற் கருமை நோக்கி
 நெஞ்சற வீழ்ந்த புராமை யோனே.

ணை - தும்பை; துறை -

.....

(ஈ0௭)

க. மன்ற.

உ. தெறுவாப.

ஈ. பெருயிர்க்கொ.

(ஈ0௮.) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
 மின்னேர் பச்சை மிஞ்றிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
 நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
 சீறார் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
 (ஈ) வேந்தார் யானே யேந்துமுகத் ததுவே
 வேந்துடன் நெறிந்த வேலே யென்னை
 சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
 யுளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திரம் பெருவிற
 லோச்சினன் றுரந்த காலை மற்றவன்

க0 புன்றலை மடப்பிடி 'நாணக்
 குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத்தனவே.

ணை - வாகை; துறை - ழதீன்முல்லை.

கோவூர்கிழார்.

(ஈ0௮)

(ஈ0௯.) இரும்புமுகஞ் சிதைய தூறி யொன்னை
 ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
 நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
 கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
 (ஈ) மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
 யுளனென வரூஉ மோரொளி
 வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே.

ணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.

மதுமாயினங்கண்ணிக்கொள்குறார்.

(ஈ0௯)

(ஈ0௧0.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணை னாகலிற்
 செறாஅ தேர்ச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
 டியவொடு மனனே யினியே

புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
 (ஈ) முன்னாள் வீழ்ந்த வரவோர் மகனே

புன்னில நென்னும் புண்ணென் றம்பு

மானுளை யன்ன குடுமித்

தோன்மிசைக கிடந்த புல்லண லோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௦)

(௩௧௧.) சுளர்ப்படு கூவற் றேண்டி நாளும்

புலைததி கழீஇய தூவெள் ளறுவை

தாதெரு மறுதின் மாசுண விருந்து

பலாகுறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்

நு கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத் தூச்

சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்

தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் சால்புடை யோனே.

தீணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஒளவையார்.

(௩௧௧)

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே

சான்றோ னுக்குத றந்தைக்குக் கடனே

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

நு யொளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்

களிநெறிந்து பெயாதல் காளைக்குக் கடனே.

தீணை - வாகை; துறை - ழுதீள்முல்லை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௨)

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்

கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்

காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்

களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல

நு வுப்போய் சாகாட் டெணர் காட்ட

கழிமுரி குன்றத் தற்றே

யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.

தீணை - அது; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிசீழார்.

(௩௧௩)

(௩௧௪.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்

முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே நெடுத்தகை

நடுகற் பிறங்கிய வுவுலிடு பறந்தலைப்

புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்

டு குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
(க)நிறையழிந் தெழுதருந் தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன னிறைவிழு முறினே.

தீணையும் துறையும் அவை.
ஐயூர்முடவனார்.

(ககச)

(ககரு.) உடைய ஞயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மினு மிரப்போர்க் கியு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய நெடுலிகோல் போலத்

டு தோன்ற திருக்கவும் வலலன் மற்.....
..... கனையரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றன் தோன்றுங் காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.
நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(ககரு)

(ககசு.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் (க)கனந்தர்த் துளுசு வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன பாணர்

டு நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த
னிரும்புடைப் பழுவாள் வைத்தன னின் றிக்
கருங்கோட்டுச சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டவதி லாள நென்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்

க0 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்குச
(உ)சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

தீணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக்கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணுகனார்.

(ககசு)

க. களந்தர்த்துளுசு. உ.

செறுநர்சிவந்து.

(ககஎ.) வெ..... நது
முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்
கதளுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

௫ வேட்கை மீளப... ..

.....கு மெமக்கும்
பிறர்க்கும் யார்க்கு மீயநதுயிலெறபினனெ.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேம்பந்நூர்கீ துமரனூர்.

(ககவ)

(ககஅ.) கொய்படகு வாடத் தருவிற் குணந.....

மயிலஞ்சாயன் மாஅ யோளொடு

பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே

மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்

௫ பாணர் (க)நரம்பிசை நீரொடு வயமான

குரசை பீலியி னிளமை(உ)மூத்த குடமபைப்

பெருஞ்செய் நெல்வி னரிசி யார்ந்துதன்

புன்புறப் பெடையொடு வதியும்

யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெந்நீதந்நூர்கீழார்.

(ககஅ)

க. நரம்பின்சுகிரொடு.

உ. பூத்த.

(ககக.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க)ரேண்டிய

செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்

முன்றி விருந்த முதுவாய்ச் சாடி

(உ)யாங்கஃ டிணடென வறிதுமா சினறு

௫ படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்

புறவு மீதலு மறவு முண்கெனப்

பெய்தற் கெல்வின்று பொழுதே யதனன்

முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகு வேம்(க)புகுந்

திங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண

க௦ கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி

புன்றலைச் சிறுஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்

சீறார் மன்ன நெருரை ஞாங்கர்

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்

பாடினி மாலை யணிய

கரு வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனூர்.

(ககக)

- (௩௨௦.) முன்றின் முஞ்சையொடு முசுண்டை பம்பிப்
 பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
 கைம்மாள் வேட்டுவன் களைதுயின் மடிந்தெனப்
 பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
- ௫ நிந்தொழிற் றனிக்கலை தீனைத்துவினை யாட
 வின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
 கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
 பிணைவடிற றீர்தலு மஞ்சி யாவது
 மில்வழந காமையிற் கல்லென வொலித்து
 க௦ மாண்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
 கானக் கோழியொ மதல்கவர்ந் துண்டென
 வார நெருப்பி னார னுறத்
 தடிவார்ந் தீட்ட முழுவள் னார
 மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தீத்
- ௧௫ தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
 வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று
 மருகா தியும் வண்மை
 யுரைசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீகாவெளியனார்.

(௩௨௦)

- (௩௨௧.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் (க)சேவன்
 மேந்தோல களைந்த நீங்கொள் வெள்ளெட்
 களகிடை யுணங்கற செவ்வி கொண்டென
 வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
- ௫ குடநதையொ செவிய கொட்டெலி யாட்டக
 கலியாரா வரகின் பிறங்குபி ரொளிக்கும்
 வன்புல வைபபி னதுவே சென்று
 தின்பழம் பசிஇனனோ பாண
 வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்
 க௦ செருவெங் குரிசி லோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவர் தாமோதரனார்.

(௩௨௧)

க. செலவன.

- (௩௨௨.) (க)உழு.....ன
 கவைழுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

புதுவர கரிகாற்²கருப்பை யெய்த
புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்

- ௫முடைய
முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்
பெருஞ்சுவல் வாளை பிறமு மாங்கட்
பணை.....
க0 ராவேலோ.....ரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

ஆலூர்கீழார்.

(கஉஉ)

க. வழு.

ஓழு.

(கஉ௩.) புளிப்பாற் பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக்க கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா.....க்

குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா, வீகை

- ௫ வெள்வே லாவ மாயி னொள்வாட்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழி யாவேலொன னூ.....

.....

.....டார்கீழார்.

(கஉ௩)

(கஉ௪.) வெருக்குவிடை யன்ன வெருணைக்குக் கயந்தலைப்

புள்ளான் லின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் (க)வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சரையுடை வாண்மு

- ௫ னாக துண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர், வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறாக்
குமிழுண் வெள்ளை (உ)பகுவாய் பெயர்த்த

க0 வெண்காழ் (௩)தாய் (ச)வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுநீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நானுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

நீணையும் துறையும் அவை.
அலத்தார்கீழார்.

(௩௨௪)

க. வேட்டுவன். உ. மறகுவாய். கூ. காய். ச. வன்காழ்ப்பந்தர்.
மறவாய்.

- (௩௨௫.) களிதூநீ ருடிய விடுநில் மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுநீளைத் திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
௫ முறையி ணண்ணு நிறையா வாழ்ககை
முளவுமா தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்புழு தறுத்த (க)வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சிறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நரற்ற
௧௦ மறுகுடன் கமழு மறுகை மன்றக
திலந்தலை யிரததி யலங்குபடு நிழற்
கயந்தலைச் சிறுஅர் கணைவினை யாடு
(உ)மருமுனை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரிணந் தாங்குந்
௧௫ தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யுரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன்மாத்தலர்.

(௩௨௫)

க. கொடுங்காழ்.

உ. அருமினை.

- (௩௨௬.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருநி
னிநட்பகை வெரீஇய நாடுளம பேடை
யுயிராகடு குற்றுப் புலாண்டி பாறறச
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த
௫ பருத்திப் பெண்டின் சிறுநீ ளிளக்கத்துக்
கதிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணியு
மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச சிறுஅர் சேட்புலம படராது
படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
௧௦ விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு
மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பொருஞ்சமந்

உகூஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தண்ணல் யானை யணிந்த

கடு பொன்செயோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*தங்கால் பூட்கோவலனார்.

(கஉ௬)

(கஉ௭.) எருது காலுற தினைஞர் கொன்ற

(க)சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை

தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிசசில்

பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி

டு னெக்க லொற்கஞ் சொவியத் தன்னூர்ச்

சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி

(உ)வரகுகட னிரக்கு நெடுத்தகை

யரசுவரிற் றுங்கும் வல்லா என்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(கஉ௭)

க. சில்வினை.

உ. வரகுகடனீர்க்கு.

(கஉ௮)டைமுதற் புறவுசேர்ந் திருந்த

புன்புலச் சீறார் நெல்வினை யாதே

வரகுற் திணையு முள்ளவை யெல்லா

மிரவன் மாக்களுக் கியத் தொலைந்தன

டுடமைந் தனனே

யன்ன னாயினும் பாண நன்றும்

வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட.....

களவுப் புணியன்ன வினை.....

.....வா னேகுறை

க0 கொய்குர லரிசியொடு நெய்பெய் தட்டுத்

துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ

றுண்டினி திருந்த பின்.....

.....சுவன்மாதோ

காளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்சை

கடு முயல்வந்து கவிக்கு முன்றிற்

சீறார் மன்னனைப் பாடினை செவினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(கஉ௮)

(கஉ௯.) இல்லடு களின் சில்குடிச் சீறார்ப்

புடைநடு கல்வி னுட்பளி யூட்டி

* தங்கால் தாட்கோவலனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(க)நன்னீ ராட்டி நெய்நகறைக் கொளிஇ
மங்குன் மாப்புடை மறுகுடன் கமழு
டு மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க னோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா நெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகளினவேட்டலர்.

(கஉக)

க. நன்னராட்டி.

(கஉ௦.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதவி
னேந்துவாள் வலத்த நொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
டு பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றூச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயலர்.

(கக௦)

(ககக.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மலைச் சிறுதி நெலியுங்
டு கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னு
(க)ணீனெடும் (உ)பந்த ருண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடுஉப் போலச் சிற்சில
க௦ வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதிறிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
தூவவும் வல்லனவன் றூவுங் காலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகூத்தலர்.

(ககக)

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
 மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
 (க)இரும்புற (உ)நீறு மாடி.க் (௩)கலத்திடைக்
 குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
 ௩ மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி.
 யின்குர (ச)லிசும்பை (௩)யாமொடு ததும்பத்
 தெண்ணீர்ப் படுவீனுந் தெருவினுந் திரிந்து
 மண்முழு தழுங்கச் செல்வினுஞ் (சு)செல்லுமாங்
 கிருங்கடற றுணை வேந்தர்
 க0 பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

விரியூர்நக்கலார்.

(௩௩௨)

க. இரும்புக்.	௩. கலத்திடை.	௩. யாமொடுத்தியம்ப
உ. நீறு.	ச. இரும்பை.	சு. செல்லுங்கண்ணுநின்.

(௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
 மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
 கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய
 லுன்னார்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்
 ௩ தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி
 னுண்டென வுணரா வுயவிற் றுயினுந்
 தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்றுஞ்
 சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
 வரகுந் தீணையு முள்ளவை யெல்லா
 க0 மிரவன் மாக்க னுணக்கொளத் தீர்த்தெனக்
 குறித்துமா நெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
 குரலுணங்கு விதைத்தீனை யுரல்வாய்ப் பெய்து
 சிறிதுபுறப் பட்டன்றோ விலளொ தன்னூர்
 வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....
 க௩ உடும்புசெய்
 பாணி நெடுந்தேர் வலவ ரோரே
 வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு
 முண்பது மன்னு மதுவே
 பரிசில் மன்னுந் குரிசில்கொண் டதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(௩௩௩)

.....

(௩௩௪.)பழனக்கண்பினன்ன
தாமயிராக் குறுந்தா னெம்ஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறு ஆர் மன்றத தார்ப்பிற்
படபபொடுங்குமமே.....பின்பு.....

௫ஹாரேமணையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு
மூனெயி யரவமொடு கைதூ வாளே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்... ..ப

க0 பரிசில் பரிசிலர்க் கிய
வுரவுவேற் காளையுங் கைதூ வாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூந்தலார்.

(௩௩௪)

(௩௩௫.) அடலருந்து.....

.....குருந்தே மூலையென்
றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதூத் தினையே

௫ சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகள ரவரையொடு
இந்நான் கல்லது.....

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை

யொன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

க0 யொளிமேந்து மருப்பிற் களிற்றெறிந்து வீழ்ந்தே

.....வினல்லது
நெலனுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மாங்குடிசீமாரீ.

(௩௩௫)

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் பெருஞ்சினத் தினனே

கடவன கழிப்பில டந்தையுஞ் செய்யா

னெனிறுமுகத தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்

களிறு கடிமாஞ் சேரா சேர்ந்த

௫ வெளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த் தனரே

யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க

வன்னே பெரும்பே துற்றன் நில்லம்

அருங்கடி மூதா ரறனின் மன்ற

தானே விறன்மலை.....

க0 வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முக்கவனப் பேந்திய முற்று விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பி னாயே.

தீணை - காஞ்சி ; துறை - மகட்பாங்காஞ்சி.
பரணர்.

(௩௩௬)

(௩௩௭.) ஆர்கவி யினனே சோணாட் டண்ணல்
கவிதை மண்ணாள் செல்ல ராயினும்
வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்ற ஆர்
காரொ கமலா.....

௫ வீத லானு விலங்குடுதாடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை சிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப றுடங்கித் தண்ணென

க0 வகிலார் நறம்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வானுத வினியே
யற்றன் றுகவிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்

க௫ கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றற் றெற்றென

௨0 யாரா குவர்கொ றுமே நேரிழை
யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை நெழுக்கு வோரே.

தீணையும் துறையும் அவை.
கபிலர்.

(௩௩௭)

(௩௩௮.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன .

௫ பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினே

வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்றவேந்தர் வரிணுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீசுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
க0 பிணங்குகதிற்கு கழனி நாப்ப னேமுற்
(க)அணங்குகல னுழியிற் றேன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

தன்னூர்கீழார்மகனார்.

(நந௮)

க. உணங்குகாரழி.

(நந௯.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா நெடுவேறு
மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவல
ரத்தை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
நு நெடுநீர்ப் பரப்பின் வானையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறாஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற.....
க0லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
மாசம நுழப்பது மமரிய ளாகி
முறஞ்செவி யானே வேந்தா
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

.....
.....

(நந௯)

(நந10.) அணித்தழை தூடங்க வோடி (க)மணிப்பொழிக்
(உ)குரலங் குன்றி கொள்ளு மினையோள்
மாமகள்
.....லென வினவுதி கேணீ
நு வெடுப்பவெ.....
.....மைந்தர் தந்தை
யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானே
கார்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௪௦)

க. பணிப்பொறி.

உ. கூரலக்குன்றி.

(௩௪௧.)டாஅ நேந்துகோட்

5. டம்பூந் தொடலை யணிந்ததழை யல்குந்
செம்பொறிச் சிலம்பி னிளையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி
௩௩ னரைமணி குசிரா.....
.....கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறான் மறவிய சினத்தன்
பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே
விளங்கிழைப் பொலிந்த வெ...ாமெல்லியற்
க0 சுணங்கனி வனமுலைண்
மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றே
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி
னீணிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு
வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
க௩௩ படைதொட் டனனே குரிசி வாயிடைக்
களிற்றுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ
மென்புனல் வைப்பினித் தண்பனை யூரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௧)

(௩௪௨) கானக் காக்கைக் கவிசிற கேய்க்கு

- மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகன்கொ விவளென விதுப்புந்
றென்றொடு வினவும் வெள்வே னெடுந்தகை
௩௩ திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பருவாய்ப் பிள்ளை
மென்சேற் றடைகரை மேயந்துண் டதற்பி
ஊர லீன்ற வைவவி மூட்டை
க0 கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறுஉந்
தண்பனைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
பெறுமை யின்மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி றெருகா

வாட்கை வைகலு முழுக்கு

கடு மாட்சி யிலரிவ டன்னை மாரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கீழார்.

(கசஉ)

(நாசாந.) மீனெடுத்து நெற்குவைது

மிசையமபின மனைமறுக்குந்து

(க)மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்

கலிசசும்மையககுந்து

டு கலந்தந்த பொற்பரிசங்

கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து

மலைத்தாரமுங் கடற்றூரமுந்

தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்

புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்

க0 முழங்கடன் முழவின் முசுழி யன்ன

நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்

புரைய ரல்லோர் வரையல ளிவளெனத்

தந்தையுங் கொடாது னாயின் வந்தோர்

வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை

கடு வருந்தின்று கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்

படைமயங் காரிடை நெடுந லூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(கசக)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(நாசாச.) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை

செறிவளை மகனி ரோப்பளிற் (க)பறந்தெழுந்து

(உ)துறைநனி மருதத் திறுக்கு மூரொடு

நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றே

டு புகைபதி கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து

பண்பி லாண்மை தருத லொன்றே

விரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே

காஞ்சிப் பனிமுழி யாரங் கண்ணி

கணிமேவநதவளல்குலவவரியே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... அடைநெடுங்கல்லியார்.

(கசச)

க. பிறந்தெழுந்து.

உ. துறைநனி.

- (௩௪௫.) களிறணைப்பக் கலங்கினகாஅ
 தேரோ டத்துகள் கெழுமின தெருவு
 (க)மாமறுகளின் மயக்குற்றன, வழி
 கலங்கழாஅலீற், றறை, கலக்குற்றன
- ௫ தெறன்மறவ ரிறைகூர் தலீற்
 பொறைமலிந்து நிலனெளிய
 வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
 பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
 னேவுற ழிரும்புறந் காவல் கண்ணிக்
- ௧௦ கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம்முலை
 மைய னேக்கிற் றையலை நயந்தோ
 ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
 செல்வம் வேண்டார் செருப்புக்ல் வேண்டி
 நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
- ௧௫ கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ)கதுவாய் வாளர்
 குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
 கழாஅத் தலைய கருங்கடை நெடுவே
 (௩)வின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னே
 வென்னு வதுகொ றுளே
- ௨௦ (ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லாரே.
 தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர்.

(௩௪௫)

க. மாவழங்கலின்.	க. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.
உ. ததுவாய்.	ச. பன்னெல்வேலி.

- (௩௪௬.) பிற.....ளபாலென மடுத்தலி
 னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
 கல்வி யென்னும் வலலான சீரூஅ
 னெல்வ.....ாது குடியே
- ௫ யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்
 பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
 புன்றலைப் பெரும்பாழ் செய்யுமிவ ணலளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மகன்துறுவழித்.

(௩௪௬)

- (௩௪௭.) உண்போனறாநறுங்காளினிடச்சிவ
 நாவிடைப் பஃறே கொலச் சிவந்த

வொளிரொளவாடக்குழைந்தபைந்தும்பை
யெறிந்திலை முரிந்த கதுவா.....

- (௫) மணநாறு மார்பின் மறப்போ ராகுதை
குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருந் கூந்தல் வருமு மணநாறு
மார்பின்மறப்போரலைசெப்ப
வென்னு வதுகொ ருளே சேந்த
௪௦ சினேநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
விளங்குரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளம் கினநம் மூகுண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(௩௪௭)

- (௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇக்
கண்ணக கொண்ட திந்தே னிரியக்
கள்ளரிக் குங்குயஞ் சிறுமின் சீவும்
பாண்சேரி வாய்மொழிக் தழும்பனூ ரன்ன
(௫) குவளை யுண்க னைவளைத் தாயே
யினு ளாயின ளாயி னுனது
நிழறொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்துதல் யானை பிணிப்ப
வருகன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௮)

- (௩௪௯.) துதிவேல் கொண்டு துதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
(௫) றரிமதர் மழைந்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு சிறுதிப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த ஓர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மந்தளிளநாகனார்.

(௩௪௯)

- (௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சுதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்

உளஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யாங்கா வதுகொ றுனே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
௫ கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
செடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
பொருந்தா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய
வடிவே லெஃகிற் சிவந்த வுண்கட்

க0 டொடிபிறழ் முன்கை யினையோ
ளணிகல் லாகத் தரும்பிய சணங்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுபாயோலைக்கடைக்கண்ணம்புத்தாராயத்தலூர்.

(௬௫0)

(௬௫௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தான் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றுனே

௫ வென்றெறி வேந்த ரென்றும்.....

வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலக் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்ன வதுகொ றுனே தெண்ணிர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரா

க0 தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற்
காமர்நாஞ்சி.....

மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுபைப்படைமங்கமன்னியார்.

(௬௫௧)

(௬௫௨.) தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ.....கறக்குந்து

அவல்வகுத்த பசங்குடையாற்

புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து

௫ ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகவிரர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்

புனல்வள.....

.....நொடைநறவின்

மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி

க0 யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவங் கொடர் அனெ.....

.....ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்
கடு சிறுகோ லுளையும் புரவிடு.....
.....யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர்.

(கடுஉ)

(கடு௩.) ஆசில் சம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணர்ந்த வல்கு
லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமிமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
டு தவிர்த்த தேரை விளாத்த கண்ணை
வினவ லானா வெல்போ ரண்ணை
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன.....நிலைப்பல ரேர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
கடு வல்வி ளினையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூழி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு

.....யுழங்கிக் குருதி யோட்டிக்
கடு கதுவாய் போகிய நுதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டி னத்துக் கார்க்கண்ணாரி.

(கடு௬)

(கடு௪.) அரசு தலைவரினு மடங்க லானா
நிராகா மெஃக நீரின் மூழ்கப்
புளையோர் சேந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
டு கயலார் நாரா யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
முர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சணங்கணிந் தேந்திய வணைந்தேந் தினமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
கடு மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௬௫௪)

(௬௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே சிடங்கு
நீஇ ரின்மைரிற் கன்றுமேய்ந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே

(௬௫௬)

(௬௫௬.) பனிபழுதிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது தஞ்சந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணைதொடாக் குறுசி
௫ யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வறநெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயாபெற்றோர்
௧0 பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதிமழுங்கி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச செல்கிணைஞனை
௧௫ நீபுரவலை யெமக்கென்ன
மலைபயந்தமணியுக் கடறுபயந்தபொன்னுக்
கடல்பயந்த கனிரமுத்தழும்
வேறுபட்டவுடையுளு சேறுபட்டதகம்புங்
கனவிற்கண்டாங்கு வருந்தாதுசிற்
௨0 நனவி னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னுடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்
காதல ரமுகண்ணீ
சென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
௨௫ வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டிலகத்து
ம.....
தன்புறக் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணனூர்.

(௬௫)

- (கூரு௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் துயர்த்தமன்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்
பொதுமை யின்றி, யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட தன்றே யாண்டுக டிணையே
டு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....

புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வெளவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்த் துக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை -பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமணர்.

(கூரு௭)

- (கூரு௮.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யறநே
வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்
கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
டு கைவிட்டனரே காதல ரதனூல்
விட்டோரை (க)விடாஅ டிருளே
விடாஅ தோரிவள் விடப்பட்ட டோரே.
திணை - அது; துறை - மனையறம் துறவறம்.
வான்மீகையார்.

(கூரு௮)

க. விடாஅதுதிரு.

- (கூரு௯.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு சூரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
பேள மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
டு விளரூன் றின்ற வெம்புலான் மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
க0 வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய மாமயங்கிட
கரு விழைகிளர் நெடுந்தே நிரவலர்க் கருகாது

கொள்ளென விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீ விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அந்துவன்கீரனைக்காவட்டூர்.

(கூருக)

(கூசூ0.) பெரிதாராற் சிறுசினத்தர்

சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
துண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்
கலுழநனையாற் றண்டேறலர்

ரு கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்

தூழுவந்து தழுஉமொழியர்
பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மாக விந்தில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாளும்

க0 பலரே தகையல் தறியா தோரே

யன்றோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா
னிச்சமு மொழுக்க முட்டிலை பரிசி
னச்சுவர் கையி னிரப்ப லோம்புகு

கரு யஞ்சவரப், பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத

களளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்

உ0 டமுல்வாய்ப் புக்க பின்னும்

பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

திணையும் துறையும் அமை.

தந்துமாரண்சி சங்கவருணரென்னும் நாகரியர் பாடியது.

(கூசூ0)

(கூசூக.)

காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென, வாருயிர்க் கலமரு மாராக்
கூற்ற, நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல, கேள்வி முற்றிய
வேள்வி யந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,
தாயினன்று பலர்க்கீததுத், தெருணடைய மாகளி ரெடுதன்,
றான்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, முருணடை.....
.....ன்றதன், றுள்சேருநர்க் கினிதித்தும், புரிமாலையர்
பாடினிக்கும், பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, கலந்தனையு
நீளிருக்கையாற், பொறையொ.....மாளேக்கின்

வில்லென விலங்கியபுருவத துவலெனனநகிணுலஞ்சுமுள்
 னெயிற்றுமகளிரலகுறாகாவசைமெலலெ... ..ங்கலத்தேந்தி
 யமிழ்தெனமடுப்பமாந்தியிகழ்விவ, னில்லாவுலகத்து.....
மைநீசொல்லவேண்டாமுந்தறிந்த.....

.....னுஃ

(௩௬௧)

(௩௬௨.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
 மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
 பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
 பொழிலகம் பரந்த பெ.....

௫சூம விசய வெண்கொடி
 யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டானைக்
 கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பி
 னைக்குரற் காண்பி னந்த னுளிர்
 நான்மறைக் குறி.....யி

௧௦ னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
 மருடர்ந்து மயக்கொஃஇக்
 கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
 வாமிருந்த வடைநல்கிச்
 சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்

௫ வீறுசான.....நன்றுஞ்
 சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்
 வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
 பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
 காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ

உ௦ டில்லென் நில்வயிற் பெயா மெல்ல
 விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
 யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(௩௬௨)

(௩௬௩.) இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில
 முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
 தாமே யாண்ட வேமங் காவல
 ரிடுதினா மணலினும் பலரே சுடுபிணக்

௫ காடுபதி யரகப் போகித் தத்த
 நாடு பிறர்கொளச சென்றுமாயந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வியா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

௧௦ கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று

௧௫ நிலங்கல னாக விவங்குபவி மிசையு
மின்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றறந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

.....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(௧௬௬)

(௧௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க
மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்திச் சேர்த்திக்

௫ காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கிந்து
மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும

௧௦ நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
கூகை கோழி யானாத்
தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௧௬௪)

(௧௬௫.) மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு (க)முசனாக
வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிட
(உ)வனியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் குறட்டின் (கூ)வயங்குமணி யாத்துப்
௫ பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப்
பொருநர்க் காணுச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

விலைநலப் பெண்டிற் பலர்மீக் கூற
 (ச)வுள்ளேன் வாழியர் யானெனப் பன்மா
 க0 ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
 முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.
 தீனையும் துறையும் அவை.
 மார்க்கண்டேயனார். (ககரு)

க. முகனக. உ. வழியிடை. கூ. வயிரமணியாரத்துப். ச. உள்ளேவாழிய.
 (கககூ.) விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசு
ருங்கி னொருமொழித் தாக
 வரவெறி யுருமி னூறுபு சிலைப்ப
 வெருதா மீகிய பெருமை யோருந்
 ௫ தம்புகழ் நிற்றிச் சென்றுமாய்ந் தனரே
 அதனால், அறவோன் மகனே ம.....

உரைப்பக் கேண்மதி
 நின்னூற்றம் பிறறறியாது
 க0 பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
 ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
 யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
 யுை.....
 உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாகுச்
 செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுணி யளேஇ
 யங்கட் டேற லாய்கலத் துகுப்பக்
 கெடலருந் திருவ.....
 மடைவேண்டிநர்க் கிடையருகா
 தவிழ்வேண்டிநர்க் கிடையருளி
 ௨0 விடைவீழ்ததுச சூயகழ்ப்ப
 றீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
 காவுதோறும்.....
 மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

தீனையும் துறையும் அவை.
 தருமபுத்திரனைக் கோதமனார். (கககூ)

(ககக௭.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
 தமவே யாயினுந் தம.....
 வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
 மேற்ற பார்ப்பார்க் கீங்கை நிறையப்

- ௫ பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
 பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
 நாரரி தேறல்.....மகிழ்ந்
 திரவலர்க் கருங்கல மருகாது விசி
 வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
- க0 வாழச் செய்த நல்வினை யல்ல
 தாமுங் காலைப் புணைபிறி தில்லை
 யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
 முத்திப் புரையக் காண்டக விருந்த
 கொற்ற வெண்குடைக் கொடித்தேர் வேந்தர்
- க௫ யானறி யளவையோ விதுவே வானத்து
 வயங்கித் தோன்று மீனினு மிம்மென
 வியங்கு மாமழை யுறையினு
 முயர்ந்துமேந் தோன்றிப் பொலிகதுந் நாளே.
- தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாவெண்கோவும், பாண்டியன் காண்பேர்தந்த உக்கிரப்பெரு
 வழதியும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கிருந்தாரா ஓன
 வையார். (கசுஎ)

- (கசுஅ.) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
 யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
 கைம்மா வெல்லாக் கணையிடத் தொலைந்தன
 கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
- ௫ கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னொல்கி
 நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
 கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
 மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
 வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்
- க0 குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே
 யாங்க, முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
 யிரப்போ ரிங்கு...னெனா வியன்களத்
 தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ
 கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்
- க௫ றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
 பாடி வந்த தெல்லாக் கோடியர்
 முழவுமரு டிருமணி மிடைந்த
 நிரைவுறு மார முகக்குவ மெனவே.

தீணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் தடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் வேற்பஹைக்கைப்பெருநம்
கிள்ளியொடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவிழ்த்தாரங்கழுத்தன்னதாக உயிர்போகாது
கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (௩௬௮)

(௩௬௯.) இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்

கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் படைந்த

௫ குருதிப் பல்லிய முரசமுழக் காக
வரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசவளி யாக
விசைப்புறு வல்லில் வீங்குநா ணுகைத்த
கணைத்தளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை

௧௦ யீரச் செறுவீற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டினின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்தனு செஞ்சாற்
பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொழி வித்தி
விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்

௧௫ பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்
கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசியினி

௨௦ வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிவி தோயு மிமிழிசை யருவீப்
பொன்னுடை நெடுக்கோட் டிமயத் தன்ன

௨௫ வோடை துதல வொல்குத வறியாத்
துடியடிக்க குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏரீக்கள உருவகழமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுதட்டுவணைப் பரணர்.

(௩௭௦)

(௩௭௦.)ளி

நாரும் போழுஞ் செய்துண் டோராங்குப்

பசிநினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
 கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
 ௫ வேருழந் துலறி மருங்குடு.....கொழிய
 வத்தக் குடினா துடிமரு டிக்குர
 லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
 பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
 கழைநாயந் துலறி.....

க0 வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
 பழுமர முள்ளிய பறவை போல
 வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
 துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரீப்ப
 விளைந்தகுர லரிந்துகால் குவித்து

க௫பல்போர் பழிய வாங்கி
 யெருதுகனி ருக வாண்மட லோச்சி
 யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
 எனக்கட் டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி
 வெந்திறல் வியன்கனம் பொலிகென் றேத்தி

௨0 யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
 வனாமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
 வடிநவி லெஃசம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
 தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
 ரினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி

௨௫ யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
 செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
 மஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழ்யெறிந்த இளஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்பொதிபகங்
 தடையார். (௧௭0)

(௧௭௧.) அகன்றலை வையத்துப் புரவற் காணாது
 மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
 போதவி மூலரி நாரிற் றெடுத்துத்
 தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
 ௫ பறையொடு தகைத்த கலப்பையேன் முரவுவா
 யாடுறு சூழிசி பாடின்று தூக்கி
 மன்ற வேம்பி னெண்பூ வுறைப்பக்
 குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

- னரிசி யின்மையி னூரிடை நீந்திக்
 ௧0 கூர்வா யிருமபடை நீரின் யிளிர்ப்பி
 விருகணை ய.....ளி யன்பின்று தலைஇ
 யிராசரும் பார்க்கு முரைசால் பாசறை
 வில்லே ருழுவரின் னல்லிசை யுள்ளிக்
 குறைத்தலைப் பிணனெதிர்ப்போர் பழித்தி
 ௧௫ யானை யெருத்தின் வாண்மட லோசசி
 யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
 மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
 யகன்க ணகிர வாகுளி தொடாலிற்
 பணைமரு ணெடுத்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்
 ௨0 புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற்பெரும
 களிற்றுக்கோட்டன்ன வாலெயி றமுத்தி
 விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
 குடர்த்தலை மாலே துயல்வரச் சூடி (யுணத்தின)
 வாலுப் பெருவளஞ் செய்தோன வானத்து
 ௨௫ வயங்குபன் மீனிணும் வாழியர் டலவென
 வருகெழு பேளம்மக ளயரக்
 குருசித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்றநெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (௧௭௪)

- (௧௭௨.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வெற்றி
 யேத்தி வந்த தெல்லா முழுத்த
 விலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
 கணைந்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்
 ௫ பொருந்தாத் தெவ்வ ரரித்தலை யடுப்பிற்
 கூவிள விறகி னுக்குவரி துடங்க
 லானு மண்டை வன்னியந் துடுப்பி
 லீனா வெண்மா னிடந்துழந் தட்ட
 மாமழி பிண்டம் வாலுவ னேந்த
 ௧0 வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
 வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சாங்கெனப்
 புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
 னிலவுத்திக முார முகக்குவ மெனவே.

தீணை - வாகை ; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை மாந்திழகிழார்.

(௧௭௨)

(௩௭௩.) உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வளிதுளி தலைஇ நாமுறக்

கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் பிட்டையு றுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்றவேந்தே
.....தண்ட மாப்பொறி

க0 மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைசிழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம பேரூர

.....யணிப் புரவி வாழ்கெனச்

க௫ சென்னிழ வினமையி னன்னிழற் சேரசு
நுண்புண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறுஅ
ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
.....ற் றெருக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீந்துகு பறந்தலை

உ0 மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடியு
புருமெறி மலையி னிருசிலஞ் சேரசு
சென்றோன் மன்ற சொடு.....
.....ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக

உ௫ வஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுல்த் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பனைதனற.....ளம்
விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென துறத்தித்

௩0 தொண்ட ரென்ப பெரியோர் யானு
மககண் மாக்கினை யதிர வொற்ற
.....லெனாயினுங் காதலி னேத்தி
நின்றோர் பிறரிவ ணின்மையின்
மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும

௩௫ பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை நகைவர்க்குக்
தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு

கணநரி திரிதரு மாங்க ணிணனருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழிஇ
யஞ்சுவரு கிடக்கைப களங்கிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏக்ககா உருவகமுயார்.

சோழன் துரப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவாவன் கருவூரெறித்தானைக் கோர்
பூர்கீழார். (௬௭௩)

- (௬௭௪.) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி ரவியத்
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
- ௫ மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புளிப்பற் றுவிப் புன்றலைச சிறுஅர்
- ௧௦ மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகனறுவா
கிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முறை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சார்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்று
மிருங்கேழ் வயப்புலி வரிய்தட் குவைஇ
- ௧௫ விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரான் போல
வண்மைபு முடைபையோ ஞாயிறு
கொண்விளங் குடியால் விசுட ி னுனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பூவைநிலை.

பூய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (௬௭௪)

- (௬௭௫) அலங்குகதீர் சுமந்த கலங்கற் குழி
கிலைதளர்வு தொலைத்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யாவாய் மாமட
- ௫ னாரும் போருங் கிணையொடு சுருந்தி
யேரின் வாழ்கர் குடிமுறை புகாஅ
ஆழிரந் துண்ணு முயவல் வாழவைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தாங்கு மறாஅ யான

- க0 ரவனா யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
 பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாய்ய
 யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது
 பெருமழை கடற்பரந் தாஅங்கி யானு
 மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்
- கரு புலவர் புக்கி லாகி நிலவனா
 கிலீய ரத்தை நீயே யொன்றே
 நின் னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
 நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
 பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்
- உ0 பீடின்று பெருகிய திருவிற்
 பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

தீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(க௭ரு)

(க௭சு.) விசம்பு நீத்த யிறந்த ஞாயிற்றுப்

பசங்கதிர் பழுலிய சிவந்துவாங் கந்திச்
 சிறுநனி யிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச
 சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி தழீஇப்

- ரு பாண ராரு மளவை யான்றன்
 யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
 னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரா னெரேரெனக்
 குணக்கெழு திங்கள் கணையிரு ளகற்ற
 பண்டறி வாரா வருவோ டென்னரைத்

க0 தொன்றுபடு னுனையொடு பருவிழை போகி
 நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
 விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
 (க)நின்ற முரற்கை மிக்கு நன்று
 மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுருபு

- கரு நிரயத் தன்னவென் வறன்களைத் தன்றே
 யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை

யன்றை ஞான்றினே டின்றி னூங்கு
 மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
 னுளத்தி னளக்கு னிரந்த கையே

- உ0 னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
 ஒருநாள், இரவலர் வனாயா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் நெடுமொழி பசிற்றித்
தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மான்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்குறார்.

(க௭௭)

க. நின்றமூரற்.

(க.௭௭.) பொற்கோட்டி
யானையியக்கவர்பரிக்க (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாங்கு
கிணைநற்றேர்க்குழுவின (கூ)கதழிசைவனதனிவுவா ளினவாழ்
நரார்வமொமனறிடநதடலொலிகொண்டகாணையடலயெங்
குருசினீமன்னியநெடிசே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசத்யம் வேட்டபெருநற்கிளியை உலோச்சுறார். (க௭௭)

க. கச்சமை.

உ. வடிமணியாங்குளுள்.

கூ. கதழ்பரி.....உண்டிக்கடலொலிகோசமா.

(க.௭௮.) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வானோட்டிய
தொடையமை கண்ணித திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி

௫ னற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சதைசெய் மாடத்துப்
பணிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வெற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட

க௦ வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை
தாங்கரது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டி.லம்பா முழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குருநஞ்

க௫ செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குருந
மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குருந
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குருநங்
கடுந்தே ரிராம னுடன்முணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வெளவிய ஞான்றை
உ௦ நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிற் தாஅங்
கறைய வ்ருநகை யினிதுபெற் றிருமே
யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செநுப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்போதிபசங்
தடையார், (௬௭௮)

(௬௭௯.) யானே பெறுகவன் றுணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவற
னெல்லரி தொழுவர் கூவாண் மழுங்கிற்
பின்னை மறத்தோ டிரிபக் கல்செத்

௫ தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சு
நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழுவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா னேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி.....

௧௦ வல்ல நெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக
கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர
.....கனென் யானே தாயி

௧௫ றாவாக் குழவி போல வாக்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மககுவின மறுகுடன் மறைக்குங்
குழம்ப.....டுநதொடகழி நீண்மதி லூரே.

திணை - அது; துறை - பரிசீலிற் றுறை.

ஓய் மான்வில்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னுகரை.

(௬௭௯)

(௬௮௦.) தென்பவ வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன்ற.....
.....ங்கடற் றுணை
யின்னிசை விறல்வென்றித்

௫ தென்னவர் வயமறவன்
மிசைப்பெய்த நீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

வெறுபெ.....த்தந்து
 தீஞ்சனைப் பலவி னஞ்சிற் பொருநன்
 ௧௦ றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
 னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்
 வல்வேற் கந்த னல்விசை யல்ல
த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறுஅ
 ரன்ன னாகன் மாறே யிந்நில
 ௧௫ மிலம்படு கால யாயினும்
 புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கிடம்பே.

தீணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சீல்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௧௮0)

- ௩௮௧) ஊனுழுணு முனையி னினிகெனப்
 பாலிற் பெயதவும் பாசிற் கொண்டவும்
 மளவுபு கலந்து மெல்லியது பருகி
 விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
 ௫ சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென
 யார்தன் னறியுன மாகத் தான்பெரி
 தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
 துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமுழ்த்துப்
 பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப்
 ௧௦ பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க
 ணியா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
 சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
 பூணுகிர் வலந்த தெண்க னொற்றி
 விரல்விசை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி
 ௧௫ னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
 தெருமர லுயக்கமுந் (௧)தீர்க்குவோ மதனா
 லிரு(௨)நிலங் கூலம் பாறக் (௩)கோடை
 வருமழை (௪)முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
 சேயை யாயினு மிவணை யாயினு
 ௨௦ மிதற்கொண் டறிகை வாழியோ கிணைவ
 சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றானே யெந்தை
 யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
 னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றய்க்கு
 மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பிறன்

உரு நிருங்கோ வீராப பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கீழான நன்னுகலர்.

(௩௮௧)

க. தீர்க்குவோனதனால். க. கொண்டவருமழை.
உ. நிலங்கடலம் ச. முழக்கிடைக்.

(௩௮௨.) கடற்படை யடற்கொண்டி

மண்டுற்ற மறனோன்றாட்
டண்சோழ நாட்டுப்பொருந
னலங்குளை யணியிவுளி

ரு நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்
பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டே
மவற்பா டுதமவன் றுள்வா ழியவென
நெய்குய்ய லுனவின்ற
பலசோற்றா னின்கவைய

௧௦ நல்குரவினப்பிததுனபவெனபரிள
முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறுஅரும
யானுமே மணியங் கேழணி யுத்திக்
கட்கேள்விக் கவைநாவிற்
றாநிறத்த வராஅப்போல

௧௧ வறனொரீஇ வயங்குவாய்ப்ப
விடுமதி யத்தை கடுமான் றேன்ற
னினைதே, முநீ ருடுத்தவீவ் வியனுல கறிய
வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண்கண் மாக்கிணைக்
கண்ணகத் தியாத்த றுண்ணரிச் சிறுகோ

உ௦ லெற்தொறு நுடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்
கேட்டொறு நடுங்க வேந்து
வென்ற தோபிறர் வேத்தவை யானே.

தீணை - அது; துறை - சடைநீல.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கீழார்.

(௩௮௨)

(௩௮௩.) ஒன்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து

தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
நுன்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை வின்று பகடுபலவாழ்த்தித்

ரு தண்புக மேத்தினெ லுனபுலர்

தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாய்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்

க0 பாம்பு பயந்தன்ன வழுவின் (க)சாம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூக் கலிங்க முடிஇ றுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு றுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கறபுடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல

கரு வெற்பெயர்ந்த நோக்கி.....

.....கற்கொண்
(உ)டளித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் படர்பறி வேளை
குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
உ0 நரைமுக ஓகமொடு கஞ்சென.....
..... (ஈ)கன்றுபல கெழீஇய
காண்கெழு நாடன் கடுந்தேர் வியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யறானெவன் பரிசே வெள்ளியது நிலையே.

திணையும் துறையும் அவை

மாறேக்கத்து *நப்பசலையார்.

(கஅக)

க. காம்பின. உ. டழிளித்தப. கூ. தனறுபல.

(கஅசு.) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் றெங்குநானா
வாடைக்கரும்பின் பூவருந்து
வன்(க)பாலாற் கருங்கால்வரகின்

டு
வங்கட் குறுமுயல் வெருள வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக குந்து
விழுவின் றாசினு முழவர் மண்டை
பிடுங்குகெழற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து
க0 துணையேம் பெரும
நெல்லென்னும் பொன்னென்னும்
கன்னற்கொண்ட நறவென்னு
.....மன்னு வைபலவும்

* நப்பாலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

யான்றண்டவு (உ)மூன்றண்டா
கடு நிணம்பெருத்த கொழுஞ்.

நீர்நாண நெய்வழங்கிப்

புரந்தோ நெருதை யாமலநதொலை.....

யன்றோனை புடைபேமெனபவற.....

உ0 கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாண்ட

வுண்டநன்கலம் பெய்துறுடக்கவுந்

தின்றகன்ப (கூ)லூன்றோண்டவும்

வந்த வைக லல்லது

சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.,

தீணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழாணப் புறத்தீணைநன்னுகரை.

(கூஅச)

க. பாலாற்கு.

உ. மதுன்றண்டா.

கூ. லூன்றொன்றண்டவு.

(கூஅரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தீத்

தனவடத தொன்றினு மிலனே பிறன்கடை

யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி

ரு வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை

நீலத்தின் சிதார்களைந்து

வெளிது டுறுயென் பசிகளைந் தோனே

காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை

நெல்வினே கழனி யம்பர் கிழவோ

க0 னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய

வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட

வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

தீணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(கூஅரு)

(கூஅகூ.) நெடுநீர நிறைகயத்துப்

படுமாரித் துளிபோல

நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்

சூடு கிழித்து வாடுன் மிசையவு

ரு மூன்கொண்ட வெண்மண்டை

யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்

வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

- செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ நெந்தை யிசைதன தாக
க0 வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த தும்பின
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலேகரந்த கலனெண்ணுவோர்
க00 கானற் புன்னைச் சினைநிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் றுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்
பெருங்கன் னாட் மெண்ணெலிக்குந்து
அன்னநன் னாட்டுப் பொருநன் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
௨0 குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுந்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு நிற்க வென்றியாம்
௨00 வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வாழியவே.

நீணையும் துறையும் அஃல்.

சோழன் துளமுற்றத்துக்குச்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்க்கிழார். (௩௮௬)

(௩௮௭.) வள்ளுகிர வயலாமை

வெள்ளக கெண்டனன வீங்குவசிப் புதுப்போர்வைத்
தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
மாறுகொண்டோர் மதிவிடறி

- 00 நீராடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு பார்த்தியங்கி
வேந்துடைமீனே யயல்பரக்கு
மெந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்

- க0 திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னா பணிநிறை தந்துநின்
னசைப்பல வாழ்நர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியரதசெவடிருயரத்தை
யென்றியாணிசபினனினைநெறென்றி
க00 பலபிறன வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ
மிருவவினகாசுநறிருந்துகழற்

சேவடி குறுகல் வேண்டி
வென்றி ரக்கும் விறன்முரசினே
னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்

உ௦ நன்பெருமையிற் றகவுநோக்கிக்
குன்றகழ் களிநென்கோ
ரெ.....ாவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
மனைக்களமரொடு களமென்கோ

உரு ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
னல்கி யோனே நசைசா ரேன்ற

பூழியர்பெருமபியானைச்
செருமிகு நோன்றூட் செல்வக் கடுங்கோ

௩௦ வாழி யாத னென்னுத் தெவ்வ
ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார் மாதோ
நெடிதே, நி.....வஞ்சிப் புறமதி ஸலைக்குங்
கல்லென் பொருநை மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி

௩ரு யெல்லாம் வினாயு நெல்லினும் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் துண்டு
கட்பாலியாதன். (௩௮௭)

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய ஷீனாவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலே
யிரும்பறைக் கிணைமகள் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....பொருந்தித்

ரு தன்னிலை யறியுந னை வங்கிலே
யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற
னாமருப்பாக, வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி
.....பெயர்க்கும்பணணாககெடடொமககிரொன

க௦ வினைப்பக டேத்து மேனி தினைத்தொடர்
நாடொறும் பாடே னாயினே னை
நாணு, மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பிடுகெழு தானே

யண்ணல் யானை வழுகணை

கடு மாறி வியரென் பெருங்கினைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுதடிக்கீழான்பண்ணை மதுரை அனக்கீரீஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

- (௩௮௯.) நீர் துங்கின் கண்வலிப்பக்
கானவேம்பின் காய்திரங்கக்
கயக்களியுங் கோடையாயினு
மேலா வெண்பொன் போகுறு காலே
- டு யெம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் பொருக
வென்றீத் தனனே யிசைசா நெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செவினே காணு வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
- க௦ குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கீழுவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
தை னுக்கன் போல நீயும்
பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
- கடு வீறுசா என்கல நல்குமதி பெரும
வைதக லல்குள் மகளிர்
நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்களைக் கள்ளிலாத்தீனாயனார்.

(௩௮௯)

- (௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் தாயி வாள
ரரும்பலர் செருந்திநெடுங் கான்மலர் கமழு
மன்னமுற்றத், தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
- டு கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற பன்னு ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட ரிரவின்
- க௦ வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருக னளியன் றுனெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை

முதலீர்ப் பாசி யன்ன வுடைகளைந்
 ததிரும் வானன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
 ௫ மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
 மயிர்தன மரபி னூன்றுவை யடிகில்
 வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
 முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
 யிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்றக்
 ௨௦ கடுங்கண் வேங்கை வீகண் டன்ன
 படுதரு செந்நெற் போரொடு நல்கிக்
 கொண்டி பெறுகென் றானே யுண்டுறை
 மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
 கண்டாற் கொண்டினை திருந்தடி வாழ்த்தி
 ௨௫ வரனறி யலவென் பாடுபசி போக்க
 லண்ணல் யானை வேந்த
 ருண்மையோ வறியல காண்பறி யலரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அதியமானேடுமானஞ்சியை ஓளவையார்.

(௩௧௦)

(௩௧௧.) தண்டினி பலபொழிந் தெழிவி யிசைக்கும்
 லீண்டு வணைய விண்டோய் பிறங்கண்
 முகடுற வுயர்ந்த நெல்லின் கிழ்வரப்
 பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்றதிருந்தா
 ௫ முரிபாந்துபட கெண்டி யரிய லார
 கெ.....ய லார்தைய ருண்டினி துவக்கும்
 வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
 விங்குவந் திறுத்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
 தீர்கை விடுக்கும் பண்பின் முதுகுடி
 ௧௦ நன.....
 வினவலின் முன்னும் வந்தோன் மருங்கி
 னின்னுமன் னாகலிற் பொருந னிவனென
 நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
 காண்கு வந்திசி.....
 ௧௫பெருங்கழி துழைமீ னருந்துந்
 துதைந்த தூவியம் புதரஞ் சேக்குந்
 தந்தை, தந்தபுன யானின செழுநகர் வரைப்பி
 னெஞ்சமர் காத னின்வெய் யோளொ
 டுன்றுயி.....ஞ்சா

௨௦ றுனிபத னறிந்த பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

- அது; துறை - கடைநீர்

பொறையாற்றுக்கீழானக் கல்லாடனார்.

(௩௧௧)

- (௩௧௨.) மதியேர் வெண்குடை யதியர் கோமான் -
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
நீ யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்த
நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டராத்
தணங்குடை மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி
௧௦ வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழுவ வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே
பூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
௧௫ துண்ணூற் கலிங்க முடிஇ யுண்ணெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன பொலங்கலத் தனைஇ
பூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யேனே யந்தரத்
௨௦ தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்மகன் பொகுட்டெழினியை ஓளவையார்.

(௩௧௨)

- (௩௧௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை விதளிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி -
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
நீ கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
வள்ளன் மையினெம் வகாவேள் யாரென
வுள்ளிய வுள்ளமொ டிலைசை துணையக
கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென

- மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி
 ௧௦ யீர்வகை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
 கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
 கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த
 மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
 வெண்ணிண மூரி யருள நானூற .
 ௧௫ வீன்ற வரவி னாருக் கடுக்குமென்
 றொன்றுபடு சிதா ஆர் துவர நீக்கிப்
 போதுவிரி பசுன்றைப் புதுமல ரன்ன
 வகன்றமடி கலிங்க முடிஇச செல்வமுங்
 தேடின்று நல்குமகி பெரும மாசின்
 ௨௦ மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றி
 யாமிக ளல்கு லொப்ப வாடிக்
 கோடை யாயினுங் கோடி.....
 காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
 வாய்வாள் வளவன் வாழ்கெனப்
 ௨௫ பிடுகெழு நோனறாள் பாடுகம் பவவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் தூதீச் சியதின் ளிவளவனை நல்லிறையனார். (௩௧௩)

- (௩௧௪.) சினைபுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
 னொளிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழுவோன்
 வல்துஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்
 வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
 ௫ முள்ள மோமபுமி னுயர்மொழிப் புலவீர
 யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
 யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றிப்
 பாடியிழ் முரசி னியறோர்த் தந்தை
 வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
 ௧௦ வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்
 கொன்றசினந் தணியாப் புலவுகாறு மருப்பின்
 வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
 யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
 சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
 ௧௫ பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண்
 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்

துன்னரும் பரிசி றருமென

வென்றுஞ் செல்லெனவன் குன்றுகொழு நாட்டே.

தினையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையானவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேறுதிநீக்குட்டுவனைக் கோனுட்டு எறிச்சலூர்மடலன்மதுகைக்
 துமரூர். (௩௧௪)

(௩௧௫.) வயலுழவர் வன்புலத்துப்

பகடுவிட்டுக் குறுமுயலின்

கழைச்சூட்டுடொடு நெடுவாளைப்

பல்லுயியற் பழஞ்சோற்றுப்

௩) புநவருத்திப் புதற்றளவின்

புச்சூடி.....

.....அரியலாருந்து

மனைக்கோழிப் பைம்பாடுரினனோ

கானற்கோழிக் கவர்சூரலொடு

௪0 நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து

வேயன்ன மென்றோளான்

மயிலன்ன மென்சாயலாற்

கிளிகடியினனே

யகலள்ளற் புள்ளூரீயுந்து

௬0 யாககப், பலநல்ல புலனணியுஞ்

சீரசான்ற விழுச்சிறப்பிற

சிறுகண் யாணைப் பெறலருந் தித்தன்

செ.....உறந்தைக்குறைது

நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடலூர்

௭0 றபபெயாச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும

முன்னு ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்

கதிந்னி செ.....மாலைத்

தன்கடைத் தோன்றி பென்னுற விசைத்தலிற்

றிக்ரூரல்.....கி னரிக்குரற் றடாரியொ

௮0 டாநூரின்ற வெற்கண்டு

சிறி துநிலலான் பெரிதுக்கூறு

னருங்கலம் வரவேயுள்ளினன் வேண்டி

யெனவுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவநீ

௯0 யென்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்

டவன்மறவலேனே பிறருள்ளலேனே
யகன்ஞாலும் பெரிதுவெம்பினு
மிகவானு ளெரிதோன்றினுங்
குளமீனெடுந் தாட்புரையினும்

௩௫ பெருஞ்செய் நெல்சின் கொக்குகீர் நிரிமல்
பசுங்கட் கருனைச் சூட்டுடொடு மாந்தி
வினைவென்றே வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றுளே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழனுட்புப் பிடவூர்கிழாரீமகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைக்கீரீ. (௧௬௫)

(௧௬௬.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து

மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து

கழிசுற்றிய விளைகழலி

யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்

௫ துண்டிநீர்கூறு மணற்றண்கான்

மென்பறையாற் புள்ளிரியுந்து

நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசா

தீந்தேற னறவுமங்குந்து

தீங்குரலவக கொலோத்தாங்குந்து

௧௦ வுள்ளிலோர்க்கு வளியாகுவன்

கேளிலோர்க்குச கேளாகுவன்

கமுமியவேளே

வளநீர் வாட்டாற் மெழிணி யாதன்

கிணையெம்பெரும, கொழுந்தடிய குடென்கோ

௧௫ வளநீயின் மட்டென்கோ

குறுமுயலி னிணம்பெய்தந்

துறுநெய்ய சோறென்கோ

தீறந்துமறந்து கூட்டுமுதன்

முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ

௨௦ வனனையபலபல.....

.....௫,௫ய

விரும்பேரொக்க விருஞ்செஞ்சிய

வழித்துவப்ப வித்தோனெந்தை

யெம்மோராக்கக் கங்குண்டே

௨௫ மாநிலானத்து மீனாப்பண்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நினைசா னன்கல னல்கி

௩௦ யுனாசெலச சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே,
தீணையும் துறையும் டவை.
வாட்டாந்றெழீனியாதனை மாங்குடிசீழார்.

(௩௧௧)

(௩௧௩.) வெள்ளியு யிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்கினைக் குடம்பைக் குரற்றேற் நினைவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்
கடருஞ் சரூங்கின் றொளியே பாடெழும்

௫ திரங்குரூரன் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் புறங்கண்ட காலேத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேம்ப பரசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமி துயிலெனத்

௧௦ தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுக்கடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணனாறு தேறல்

௫ பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிக்கமொடு
மாநி யன்ன வண்மையிற சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீகக
வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்-
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை

2.0 யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
நீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதொப் பெருங்கட விறுதிக்கட் செவினுந்
தெறுகதீர்க் கனலி தென்றிசைத் தோண்டினுட
2.௫ மென்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வே
வருஞ்சமங் கடக்கு மாறறலவன்
நிருந்துகழ னென்றூட் டண்ணிழ லேமே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலவியை.

சோழன் குளமுற்றத்துக்குஞ்சியகிளிளவள்வனை எருக்காட்டுநீக்கடியங்கண்ணை

- (௩௧௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேந்தர
வகைமாணல்விற.....
பொறிமயிர் வாரணம பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூமுனை மலரப் புரணர்
- ௫ கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியங்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ.....
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னசைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்
- ௧௦ புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்
துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்ன வென்.....றுகுடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
- ௧௫ தள்ளா நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வர வறீஇய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னதைத்
தூரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னதைப்
புகைவிநிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடனு
- ௨௦ யழல்கான் தன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருணைக்
கொகுகிர் நிமிர லொக்க லார
- ௨௫ வரையுறம் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு மழாஅற ழாரமொ!
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல.....
முனாசெலவருளியோனே
.....யருவிப் பரயற் கோவே.

தீனை - அது; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருந்தாமனார்.

(௩௧௮)

- (௩௧௯.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
றொடுமா னுலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குகினை மாவின் ழீக்கனி நறும்புளி
- ௫ மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமின் கொழுங்குறை

செறுவின் வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு வினாஇ

மூழ்ப்பப் பெய்த முழுவலிழ்ப் புழுக்கல்

௧௦களற் படுகற் களியட வைகிற்
பழஞ்சோ றயிரு முழங்குநீர்ப் படப்பைப்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்விசைக்

கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்ந்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே

௧௫ னெடுக்கழைத் தூண்டி லிடெய் னெடுத்திக்
கிணைமக ளீட்ட பாஅற் புளியக்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்

௨௦ மள்ளர் மள்ளன் றெல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கொன
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த

௨௫ யலகின் மாலையார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்கவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே

௩௦ வான்று விட்டன னத்தைய விசம்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர்சிமையத தோன்றிக் கோவே.

தீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயூரிழுவனார்.

(௩௧௧)

(௪௦௦.) மாகவிசம்பின் வெண்டிங்கண்
முவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
ளியமிசையா மரபேத்திக்

- டு கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
 பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
 னுலகுநாக்கு முயர்வெ.....
 கேட்டோ னெந்தையென் மெண்கிணைக் குரவே
 கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது
- ௧௦ தொன்றுபடு சிதா றநுங்கு நீக்கி
 மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....
லவன
 கவிவக மழித்ததோட் டொன்னரை நோக்கி
 நாரரித்த நறவுமகிழ்ந்து
- ௧௫ யோதறியேன் பசிப்பழகவுந்
 தன்பகை கடித லன்றியுந் சேர்ந்தோர்
 பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
 மறவர் மலிந்தத
 கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
- ௨௦ திருங்கழி யிழிதரு கலிவங்கந்
 தெறுநீர்ப் பாப்பின் யாறற சித்துத்
 துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லா
 ருறைவின் யாண.....கிழவோனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சொழன் நல்வீகீர்ளியைக் கோவூர்கிழார்.

(௪௦௦)

புறநானூறு முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா;

[பின்வரும் எண்கள் பாட்டைக் குறிப்பன.]

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
அகன்றலைவை,	௩௭௧	ஆசாடுகந்தை,	௩௦௭
அஞ்சுவருமரபின்,	௨௧௧	ஆசில்லகம்மி,	௩௦௩
அடலருந்து,	௩௩௦	ஆடியலழற்குட்டத்,	௨௨௯
அடிபுனைதொடு,	௮௩	ஆடுநடைப்புரவி,	௨௪௦
அடுநையாயினும்,	௩௬௬	ஆடுநனிமறந்த,	௧௬௪
அடுமகண்முகந்த,	௩௬௯	ஆர்கலியினனே,	௩௩௭
அணங்குடைநெடு,	௬௨	ஆர்ட்டு முகடலினும்,	௮௧
அணங்குடையவுணர்,	௧௭௪	ஆரந்தாழ்ந்த,	௬௯
அணித்தழை,	௩௪௦	ஆவுமானியற்பா,	௯
அத்தநண்ணிய,	௩௧௩	ஆன்முலையறுத்த,	௩௪
அதளெறிந்தன்ன,	௧௯௩	ஆனுவிகையடுபார்,	௪௨
அந்தோவெந்தை,	௨௬௧	ஆனிநங்கலித்த,	௧௩௮
அமரர்ப்பேணியு,	௯௯	இம்மைச்செய்தது,	௧௩௪
அரகதலைவரி,	௩௦௪	இமிழ்கடல்வளைஇய,	௧௯
அரிமயிர்த்தி,	௧௧	இரங்குமுரசின்,	௧௩௭
அருப்பம்பேணை,	௨௨௪	இரவலர்ப்புவலை,	௧௯௨
அருவிதாழ்ந்த,	௧௯௮	இருங்கடலுடுத்த,	௩௬௩
அருவியார்க்கும்,	௧௬௮	இருப்புமுகஞ்செறித்த,	௩௬௯
அருளாயாகலோ,	௧௪௪	இரும்புனைவெண்டோடு,	௪௦
அலங்குகதிர்,	௩௭௦	இரும்பிடித்தொழுதி,	௪௪
அலர்பூந்தும்டை,	௯௬	இரும்புமுகஞ்சிதைய,	௩௦௯
அழல்புரந்தவடர்,	௨௯	இருமுந்நீர்க்குட்டமு,	௨௦
அழல்விர்வயங்கி,	௨௨௨	இல்லகுகள்,	௩௨௯
அளிதோதானேபாரி,	௪௦௯	இல்லாகியரோ,	௨௩௨
அளிதோதானேபேரிருங்,	௧௧௧	இவ்வே, பீலியணிந்து,	௬௦
அளியதாமே,	௨௪௮	இவரயாரென்குவை,	௨௦௧
அற்றைத்திங்கள்,	௧௧௨	இவற்கீத்துன்மதி,	௨௯௦
அறவைநெஞ்சத்,	௩௬௦	இவனியாரென்குவை,	௧௩
அறுகுளத்துகுத்து,	௧௪௨	இழையணிட்டுவிர்த,	௮௯
அறையும்பொறையும்,	௧௧௮	இனையருமுதியரு,	௨௦௪
அன்னச்சேவலன்ன,	௬௭	இனையோர்குடார்,	௨௪௨
அன்னவாகரின்,	௧௪௬	இன்முகுகள்ளின்,	௮௦

பாட்டு முதற்குறிப்பகாதி.

பாட்டு.	எண்.	.	பாட்டு.	எண்.
இன்றுசெலினுந்,	க௭க		ஒண்டொறிச்சேவல்,	௩௮௩.
இனிநினைந்திரக்க,	௨௪௩		ஒருசாரருவியார்ப்பட,	௧௨௫
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்.	௧௧௪		ஒருதலைப்பதலை,	௧௦௩
ஈயெனவிரத்த,	௨௦௪		ஒருதிசையொருவனை,	௧௨௧
ஈச்செவ்வி,	௨௮௯		ஒருநாட்டுசெல்லல்,	௧௦௧
ஈன்றுபுறந்தரு,	௩௨௨		ஒருவனையொருவன்,	௭௬
உடம்புரித்தன்ன,	௬௮		ஒல்லுவதொல்லும்,	௧௬௬
உடையனையி,	௩௧௫		ஒளிவாண்மன்னர்,	௧௭௭
உடைவகைகிப்பட,	௯௦		ஒன்றுநன்குடைய,	௧௫௬
உண்டாலம்ம,	௧௮௨		ஒன்றாயாலை,	௧௨௬
உண்போன்றினு,	௩௪௭		ஒங்குமலைட்டுருவிற்,	௫௫
உருகெழுநாயிற்றொண்,	௧௬௦		ஒரினெய்தல்,	௧௬௪
உருமிசைமுரசு,	௩௭௩		ஒரையாயத்து,	௧௭௬
உவவுமதியுருவி,	௩		ஒவத்தன்ன,	௨௫௧
உள்ளாற்றுக்கவலை,	௨௧௯		கடந்தடுதொனை,	௧௧௦
உற்றுழியுதவியும்,	௧௮௩		கடல்கிளர்ந்தன்ன,	௨௬௫
ஊர்க்குஅமாக்கள்,	௯௪		கடல்கொளப்படாஅது,	௧௨௨
ஊர்நகரியிற்றத்த,	௨௬௫		கடவுளாலத்து,	௧௬௯
ஊர்முதுவேலி,	௩௨௬		கடற்படையடற்,	௩௮௨
ஊனுமுணுமிசை,	௩௮௧		கடுங்கண்ணகொல்,	௧௪
எஃகுளங்கழி,	௨௮௨		கடுந்தேற்குழித்த,	௧௫
எங்கேகொன்றந்த,	௫௪		கடும்பினடுகல,	௩௨
எந்தைவாழி,	௧௭௫		கண்ணிகார்,	௧
எழக்கேகலங்க,	௨௬௮		கதிர்முகநாரல்,	௨௪௯
எருதுகாலுறு,	௩௨௭		கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்,	௧௭௮
எருதேயினைய,	௧௦௨		கல்லறுத்தியற்றிய,	௩௩௩
எருதையன்ன,	௫		கலஞ்செய்.....அச்சு,	௨௫௬
எழுவினிரெஞ்சு,	௨௦௭		கலஞ்செய்.....இருடிணிந்,	௨௨௮
எறிபுண்க்குறவன்,	௨௩௧		கலையுணக்கிழி,	௨௩௬
என்றிறத்தவலங்,	௨௫௩		கவிசெந்தாழிக்,	௨௩௮
என்னைக்கூரில்த,	௮௫		கவைக்கதிர்,	௨௧௫
என்னை, புற்கையுண்டும்,	௮௪		கழிந்ததுபொழிந்தென,	௨௦௩
என்னைமார்பிற,	௨௮௦		கள்ளின்வாழ்த்தி,	௩௧௬
எனைப்படலையானையும,	௬௩		களங்கனியன்ன,	௧௨௭
ஏட்டாரத்தவய,	௩௩௮		களம்புகலோம்பு,	௮௭
ஏற்றுதவலையே,	௧௭௨		களர்ப்பட்டு,	௩௧௧
ஏற்றுவலையுரிய,	௫௬		கூழிறனைட்டி,	௩௪௫
ஏறுடைட்டுரு,	௨௫௯		கூழிறகடைஇய,	௭
ஏறியோடுவனின்,	௨௫௫		கூழிறநீருடிய,	௩௨௫
ஊண்டெங்குரலி,	௨௮௩		கூழிறபொருள்,	௩௦௬

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
களிற்றுமுகந்து,	௩௬௮	சுவலமுந்த,	௧௩௯
கறங்குமிசையருவிய,	௧௪௮	செஞ்ஞாயிற்றுச்,	௩௦
கறங்குவெள்ளருவி,	௨௫௨	செந்நெலுண்ட,	௩௪௪
கன்முழையருவி,	௧௪௭	செய்குவங்கொல்லோ,	௨௧௪
கன்றமராயங்,	௨௩௦	செருப்பிடைச்,	௨௫௭
காய்நெல்லறுத்து,	௧௮௪	செற்றன்றாயினுஞ்,	௨௨௬
கார்ப்பெயறலைஇய,	௧௧௯	சேயிழைபெறுகுவை,	௧௦௫
காரெதிருருமி,	௩௬௧	சேற்றுவளர்தாமரை,	௨௭
கால்பார்தேகாத்து,	௧௮௫	ஞாயிற்றன்ன,	௩௬௨
காலனுங்காலம்,	௪௧	ஞாலம்மிசை,	௧௭௯
கானக்காக்கை,	௩௪௨	தடவுநிலைப்பலவின,	௧௪௦
கானன்மேய்ந்து,	௩௭௪	தண்டுளிபல,	௩௯௧
கானுறைவாழ்க்கை,	௩௩	தமர்தற்றப்பின,	௧௫௭
கிண்கிணிகளைந்த,	௭௭	தலையோர்துங்கின்,	௨௨௫
கீழ்நீராள்,	௩௯௬	திண்டேரிவலர்,	௨௪௧
குய்குரன்மலிந்த,	௨௫௦	திண்பிணிமுரசு,	௯௩
குயில்வாயன்ன,	௨௬௯	திரைபெருமுந்நீர்,	௧௫௪
குழவியிறப்பினு,	௭௪	திங்கனியிரவமொடு,	௨௮௧
குறத்திமாட்டிய,	௧௦௮	தீநீர்ப்பெருங்குண்டு,	௧௧௬
குறியிறைக்குரம்பை,	௧௨௯	துடியெறியும்,	௨௮௭
குன்றுதலைணந்,	௩௫௭	துங்குகையா,	௨௨
குன்றுமலையும்,	௨௦௮	துர்ந்தகிடங்கிற்,	௩௫௦
கூதிர்ப்பருந்தி,	௧௫௦	தெண்கடல்வளாகம்,	௧௮௯
கெடுகசிர்தை,	௨௭௯	தென்குமரிவடபெரு,	௧௭
கேட்டன்மாத்திரை,	௨௧௬	தென்பரதவர்,	௩௭௮
கையதுகடனிறை,	௬௯	தென்பவ்வத்து,	௩௮௦
கையதுவேலே,	௧௦௦	தேளங்கொண்ட,	௩௫௨
கொடுங்குழை,	௩௦௪	தேளந்தீந்தொடை,	௭௦
கொடுவரிவழங்கு,	௧௩௫	தொடியுடைய,	௨௩௯
கொண்டைக்கூழை,	௬௧	தொறாஅதொறாஅ,	௩௦௦
கொய்யடகுவாட,	௩௧௮	நகுதக்கனரே,	௭௨
கோட்டங்கண்ணி,	௨௭௫	நஞ்சடைவாலெயிற்,	௩௭
கோதைமார்பிற்,	௪௮	நரம்பெழுந்,	௨௭௮
சாறுதலைக்கொண்டென,	௮௨	நல்யாழாகுனி,	௬௪
சிலையலாநிமிர்ந்த,	௩௯௪	நல்லவுந்தீயவு,	௧௦௬
	௮௬	நள்ளிவாழியோ,	௧௪௬
சிறப்பில்சுதடு,	௨௮	நளிகடலிருந்,	௨௬
சிறப்புடைமரபிற்,	௩௧	நளியிருமுந்நீர்நாவாய்,	௬௬
சிறுஅர்துடி,	௨௯௧	நளியிருமுந்நீரேணி,	௩௫
யிகட்பெறினே,	௨௩௫	நறவுந்கொடுமி,	௨௬௨

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
நறுவிதை துறந்த,	௨௭௬	பருதிசூழ்ந்த,	௩௩௮
நன்றாய்த் தநீணியிர்,	௧௬௬	பல்சான்மீ.....கயன்முள்,	௧௬௫
நனிபேதையே,	௨௨௭	பல்சான்மீ.....குமரி,	௩௦௧
நாகத்தன்ன,	௩௬௭	பல்சான்மீ.....செல்கென,	௨௪௬
நாட்கள்ளுண்டு,	௧௨௩	பலாக்குநிழலாகி,	௨௨௩
நாடனென்கோ,	௪௬	பன்மீனிமைக்கு,	௨௭௦
நாடாடகொன்றே,	௧௮௭	பனிபமுனிய,	௩௫௬
நாளன்றுபோகி,	௧௨௪	பனிவரைநிவந்த,	௨௦௦
நிரப்பாதுகொடுக்கும்,	௧௮௦	பாசறையீரே,	௨௮௫
நிலம்பிறக்கிடுவது,	௩௦௩	பாடுநர்க்கீத்த,	௨௨௧
நிலமிசைவாழ்நர்,	௪௩	பாணர்செனீனி,	௨௪௪
நிறப்புடகொ,	௨௬௩	பாணர்தாமரை,	௧௨
நின்னயந்துறைநர்க்,	௧௬௩	பாணன்சூடிய,	௧௪௧
நினைக்குங்காலை,	௨௧௭	பாரிபாரி,	௧௦௭
நீடுவாழ்கென்றி,	௨௩௭	பால்கொண்டு,	௩௧௦
நீண்டொலியமுவம்,	௧௬௧	பாறுபடப்பறைந்த,	௩௫௬
நீயே, அமர்காணின்,	௧௬௭	பிறர்வேல்போலா,	௩௩௨
நீயே, தண்புனற்காவிரி,	௫௮	புலவயாழிறந்த,	௨௧
நீயே, பிறரோம்புற்ற,	௪௦	புலிப்பாற்பட்ட,	௩௨௩
நீயே, புறவினல்ல,	௪௬	புறவினல்லல்,	௩௬
நீர்நுங்கின்,	௩௮௬	பூவற்படுவிற்,	௩௧௬
நீர்மிகுற்சிறையு,	௫௧	பெரிதாராற்,	௩௬௦
நீரறவறியா,	௨௭௧	பெருங்களிற்,	௨௬௩
நீருட்பட்ட,	௩௩௩	பெருஞ்சோறுபயந்து,	௨௨௦
நீலக்கச்சை,	௨௭௪	பெருநீர்மேவ,	௨௬௭
நுங்கோயாரென,	௨௧௨	பொய்கைநாரை,	௨௦௬
நுதிவேல்கொண்டு,	௩௪௬	பொய்யாகியரோ,	௨௩௩
நும்படைசெல்லுங்,	௧௬௬	பொரிப்புறப்,	௩௨௧
நெடுநீரநிறை,	௩௮௬	பொன்வார்த்தன்ன,	௩௦௮
நெல்லரியுமிருந்,	௨௪	பொன்னுந்துகிரு,	௨௧௮
நெல்லுமுயிரன்றே,	௧௮௬	போர்க்குரைஇ,	௬௭
நோகோயானே,	௨௩௪	போற்றுமின்மறவீர்,	௧௦௪
படுமணிமருங்,	௩௫௧	மட்டுவாய்திறப்பவு,	௧௧௩
படைப்புப்பல்படைத்து,	௧௮௮	மடங்கலிற்சினீஇ,	௭௧
பண்டும்பண்டும்,	௧௫௧	மடத்தகைமாமயில்,	௧௪௫
பதிமுதற்பழகா,	௩௬௩	மண்கொளவரி,	௨௮௮
பயங்கெழுமாமழை,	௨௬௬	மண்டமரட்ட,	௨௧௩
பாலுடைமருங்,	௨௬௪	மண்டிணிந்தநில,	௨
பருத்திப்பெண்டின்,	௧௨௫	மண்முழாமறப்ப,	௬௫
பருத்திவேலிச்,	௨௬௬	மணிதுணர்ந்தன்ன,	௨௭௨

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
மதிநிலாக்கரப்ப,	௩௯௮	யானேபெறுக,	௩௭௯
மதியேர்வெண்குடை,	௩௯௨	யானைதந்த,	௨௪௭
மதிலுராயி,	௩௯௫	வடாஅதுபனிபடு,	௬
மயங்கிருங்கருவி,	௩௯௫	வணங்குதொடை,	௭௮
மறையிரித் துண்ட,	௪௭௦	வணர்கோட்டு,	
மலைவாண்டுகாஸ்கென,	௪௪௩	வயலுழவர்,	௩௯௫
மழைக்கணஞ்,	௪௩௪	வயலைக்கொடி,	௩௦௫
மழையணிகுன்றத்,	௪௫௩	வருகதில்வல்,	௨௮௪
மன்பதைகாக்கு,	௨௧௦	வருதார்தாங்கி,	௬௨
மன்றப்பலவின்,	௪௨௮	வரைபுரையு,	௩௮
மன்றவிளவின்,	௪௮௪	வல்லாராயினும்,	
மன்றாவுலகத்து,	௪௬௫	வலம்படுவாய்,	௬௧
	௩௧௪	வழிபடுவொரை,	௧௦
மாகவிசும்பின்,	௪௦௦	வள்ளியோர்,	௪௭
		வள்ளுகிரவய,	௩௮௭
மாவாராதே,	௨௭௩	வளரத்தொடி,	௨௬௦
மீன்றிகழ்விசும்பி,	௨௫	வளிநடந்தன்ன,	௪௬௭
மீனெடுத்தெநற,	௩௪௩	வாடாமலை,	௩௬௪
முட்காற்காரை,	௨௫௮	வாயிலோயே,	௨௦௬
முதிர்வாரிப்பி,	௫௩	வாழுநாளோ,	௧௫௬
முந்நீர்நாப்பட்டிமிற்குடர்,	௬௦	வாள, வலந்தர,	௪
முரசுகடிப்பிசும்பு,		விசிபிணித்தடா,	௩௭௨
முழங்குமுந்நீர்,	௧௮		௩௭௬
முற்றியதிருவின்,	௨௦௫	வியன்புலம்,	௩௩௬
முன்றினமுஞ்ஞை,	௩௨௦	பபறை,	௩௬௬
முன்னுள்ளுநேவானை,	௪௩௨	விளங்குமணி,	௧௩௦
முனைத்தெவ்வர்,	௪௮	விளைபதச்சீறி,	௧௬௦
மூத்தோர்மூத்தோர்,	௭௫	வினைமாட்சிய,	௧௬
மூதூர்வாயில்,	௭௬	வெட்சிக்கானத்,	௨௦௨
மெல்லவந்தெனல்ல,	௭௩	வெடிவேய்,	௩௦௨
மெல்லியல்விற்றவி,	௧௩௩	வெண்குடைமதி,	௨௬௪
மென்பாலா,	௩௮௪	வெண்ணெலரி,	௨௪௮
மைம்மீன்புகையினும்,	௧௧௭	வெப்புள்விளைந்த,	௧௨௦
யாங்குப்பெரிதா,	௨௪௫	வெருக்குவிடை,	௩௨௪
யாண்டுபலவாக,	௧௯௧	வெள்ளிதென்புல,	௩௮௮
யாதுமூரே,	௧௯௨	வெள்ளிதோன்ற,	௩௮௫
யாவிராயினும்,	௮௮	வெள்ளியுயிருவிசும்,	௩௬௭
யாழ்ப்பத்தர்,	௧௩௧	வெள்ளைவெள்,	௨௮௬
யாழொடுங்கொள்ளா,	௬௨	வெளிநீனென்காழ்,	௨௩
யான்வாழுநாளும்,	௧௭௩	வேட்டவேந்தனும்,	௩௩௬

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	எண்.	பாட்டு.	எண்.
வேந்தர்க்கேந்தி, ராணை, ,	உகூஉ நூநூ௦ உகூகூ	வேழம்வீழ்த்த, வையங்காவலர்,	கூருஉ அ

முதலில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உஎஎ, நூகஎ, நூஉஉ, நூஉஅ, நூநூச, நூசக, நூசகூ, நூஎ௦, நூஎஎ.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள் :—

உகூஎ, உகூஅ.

சிலபாட்டுக்களின் பிற்பாகமும் சிலபாட்டுக்களின் இடைப்பாகமும் பிரதிகளிற் கிடைக்கவில்லை.

திணை துறைவிளக்கங்களின்

மு க வு ரை.

புறநானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுட்களின் ஒழுக்கத்தைப்புலப்படுத்தி அவ்வச்செய்யுட்களின்பின் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் தோல்காப்பியப்புறத்திணையிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிறுபான்மை ஒத்திருப்பினும் பெரும்பாலும் ஒவ்வாமையாலும், இவை புறப்பொருட்பன்னிருபடலத்தின்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளனவெனத்தோற்றினும் இப்பொழுது அந்நூல் அகப்படாமையின் அதிலிருந்தெடுத்து யாதொன்றும் எழுதக்கூடாமையாலும், அந்நூலின்வழித்தாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கருத்திற்கு இவை பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றமையாலும் இத்திணைவிளக்கமும் பின்னுள்ள துறைவிளக்கமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின்படியே எழுதப்பட்டன. சில அந்நூலிற்காணப்படாமையால், அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதப்படவில்லை. அந்நூலின்படிபார்க்குமிடத்தும் புறநானூற்றில் ஒருதிணைக்குரியதுறை மற்றொருதிணையிலும் ஒருதுறைக்குரியதிணை மற்றொன்றிலுமாக மாறிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் மேற்கோள் என தென்று உண்மைவிளங்காமையால் அவற்றைத்திருத்தவில்லை.

வரிண வி ள க் க ம்.

கூர — *உருக, உசு0, உசுக, உசுக, உசுக, உசுரு, உஎ0, உஅஎ, உக0, உகக, உகஅ. கரந்தைத்திணையாவது - பகைவர் கைப்பற்றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்; 'மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்-தலைக்கொண்ட நிராபெயர்த்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமலை, கரந்தைப்படலம், க.

காஞ்சித்திணை: — எக, எஉ, எக, க0க, கக0, ககக, உஅக, உகக, ககக, ககஎ, ககஅ. காஞ்சித்திணையாவது - பகையரசன் போர்க்குவந்துவிட, ஓரசரன் காஞ்சிப்பூவைச்சூழித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல்;

'வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர வேந்தன் - காஞ்சி சூழிக் கடிமனை கருகின்ற.' — புறப்பொருள் வெண்பாமலை, காஞ்சிப்படலம், க.

கைக்கிளைத்திணை: — அக, அச, அரு. கைக்கிளைத்திணையாவது - ஒருதலைக்காமம்; அஃது ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை என இருவகைப்படும்.

தும்பைத்திணை: — சுஉ, சுக, அ0, அஎ, அஅ, அக, க0, உஎக, உஎச, உஎரு, உஎச, உஎஎ, உஎஅ, உஅக, உஅச, உஅசு, உஅஅ, உகச, உகரு, க00, க0க, க0உ, க0க, க0ச, க0எ, க0க, க0க, க0க. தும்பைத்திணை

*இவ்வெண்களும் பின்னுள்ள எண்களும் புறநானூற்றுச்செய்யுட்குரிய எண்களெனக்கொள்க.

ணை வி ள க் க ம்.

யாவது - பகைவரோடு போர்செய்தலை நினைந்து தும்பைப்பூவைச் சூறியல்; 'செங்களத்து மறங்கருதிப் - பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், க.

நொச்சித்திணை :—உஎக, உஎஉ, உகக, நொச்சித்திணையாவது - மதிலைக்காக்கும் வீரர்களுக்குரிய போர்ப்பூவைப் புகழ்வது; 'ஏப்புழை ஞாயிலேந்து நிலையாணவ் - காப்போர் குடியழிப்புக்கழ்த் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நொச்சிப்படலம், க.

பாடாண்டிணை :—க, உ, கூ, ஞ, சூ, அ, கூ, க0, கக, கஉ, ககூ, கச, கடு, கூ0, கூஉ, கூச, கூடு, கூஅ, கூக, ச0, சஅ, சக, ஞ0, ஞடு, ஞசூ, ஞஅ, ஞக, கூ0, கூச, கூஎ, கூஅ, கூக, எ0, கக, கூஉ, கூடு, கூசூ, கூஎ, க0க, க0உ, க0க, க0டு, க0சூ, க0எ, க0அ, கஉஉ, கஉகூ, கஉசூ, கஉக, கஉஉ, ககூ, ககசூ, ககடு, ககசூ, ககஎ, ககஅ, கககூ, கச0, கசக, கசஉ, கசஅ, கசகூ, கடு0, கடுக, கடுஉ, கடுகூ, கடுசூ, கடுடு, கடுசூ, கடுஎ, கடுஅ, கடுகூ, கசு0, கசுக, கசுஉ, கசுகூ, கசுசூ, கசுடு, கசுஅ, கசுக, கஎக, கஎஉ, கஎகூ, கஎசூ, கஎஎ, கஎகூ, ககசூ, ககஎ, ககஅ, கககூ, உ00, உ0க, உ0உ, உ0கூ, உ0ச, உ0டு, உ0சூ, உ0எ, உ0அ, உ0க, உக0, உகக, உகஉ, உகடு, உகசூ, உகசூ, கூசூ, கூஎசூ, கூஎடு, கூஎசூ, கூஎஎ, கூசூ, கூஎக, கூஅ0, கூஅக, கூஅஉ, கூஅடு, கூஅசூ, கூஅஎ, கூஅஅ, கூஅகூ, கூக0, கூகக, கூகஉ, கூககூ. பாடாண்டிணையாவது - ஒரு வனுடையகீர்த்தியும் வலியும் கொண்டையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல்; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு - மளியு மென்றிலை யாய்ந்துரைத் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்டிணைப்படலம், க.

—கசகூ, கசசூ, கசடு, கசகூ, கசஎ. பெருந்திணையாவது - பொருந்தாக்காமல்.

போதுவியல் :—கஅ, உச, உஎ, உஅ, உகூ, சூடு, எசூ, எடு, ககஉ, கககூ, ககசூ, ககடு, ககசூ, ககஎ, ககஅ, கககூ, கஉ0, கஉக, கஅஉ, கஅகூ, கஅசூ, கஅடு, கஅசூ, கஅஎ, கஅஅ, கஅகூ, கக0, ககக, ககஉ, கககூ, ககசூ, ககடு, உகசூ, உகஎ, உகஅ, உககூ, உஉ0, உஉக, உஉஉ, உஉகூ, உஉசூ, உஉடு, உஉசூ, உஉஎ, உஉஅ, உஉகூ, உஉ0, உஉக, உஉஉ, உஉகூ, உஉசூ, உஉடு, உஉசூ, உஉஎ, உஉஅ, உஉகூ, உச0, உசக, உசஉ, உசகூ, உசடு, உசூ, உசடு, உசகூ, உசஅ, உசடு, உசகூ, உசஅ, உசடு, உசகூ.

• ௨ • ௦ • ௦ •
, எ, ககூ, ககசூ, சக, சகூ, சஎ, ஞஎ, கூஅ, உககூ, உகஉ. வஞ்சித்திணையாவது - அரசன் வஞ்சிப்பூவைத்தலையிலே குழிப் பகைவருடையபூயியைக் கைக்கொள்ளக்கருதுதல்; 'வாடா வுந் தலைமலைந்து - கூடாரமன் கொளக்குறித்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், க.

வாளைத்திணை :—கஎ, கக, உ0, உக, உஉ, உக, உடு, உசூ, கக, கூக, கூஎ, சஉ, சகூ, சசூ, ஞக, ஞஉ, ஞகூ, ஞசூ, கூக, கூசூ, எக, எஎ, எஅ, எகூ, அக, அஉ, அசூ, கூக, கூசூ, கூஅ, கூகூ, கூ0, க0சூ, கஉடு, கசூ, கசூ, கஎ0, கஎசூ, கஎஅ, கஎகூ, கஅ0, கஅக, உஎகூ, உஅடு, உகசூ, கூ0டு, கூ0சூ, கூ0அ, கூகஉ, கூககூ, கூகசூ, கூகடு, கூகசூ, கூகஎ, கூகஅ, கூககூ, கூஉ0, கூஉக, கூஉஉ, கூசூ, கூசகூ, கூஎ0, கூஎக, கூஎஉ, கூஎகூ. வாளைத்திணையாவது - வாளைப்பூவைத்தலையிலே குழிப் பகைவரைக்கொன்று ஆரவாரித்தல்; 'இலைபூனை வாளை குழியிகன் மலைத் - தலைகடற் றுணை யரசுட்டாரித்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாளைப்படலம், க.

வெட்சித்திணை :— உடுஎ, உடுஅ, உசுஉ, உசுக, உகஎ. வெட்சித்திணையாவது - வீரர், அரசனுடையகட்டணையப்பெற்றெனும் பெற்றமே னும் போய்ப் பகைவருடைய பசுக்களைக்கவர்ந்தல்; 'வென்றி வேந்தன்பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ் - சென்

றிகண்முனையாத்தந்தன்று.—புறப் பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

திணையிறந்துபோனபாட்டுக்கள் :—
உசச, உசடு, உசசு, உசஎ, உசஅ,
உசக, உடு0, உடுக, உடுஉ, உசஎ,
உசஅ, உஅஉ, உஅக, உஉக, உஉச,

௩உடு, ௩உச, ௩உஎ, ௩உஅ, ௩உக,
௩௩0, ௩௩க, ௩௩உ, ௩௩க, ௩௩ச,
௩௩டு, ௩௩க, ௩ச0, ௩சக, ௩சஉ,
௩சக, ௩சச, ௩சர,
௩சஅ, ௩சக, ௩டு0, ௩டுக, ௩டுஉ,
௩டுக, ௩டுச, ௩டுடு, ௩டுச, ௩டுஎ,
௩டுஅ, ௩டுக, ௩ச0, ௩சக.

துறைவிளக்கம்.

அரசவாடை:—கஎ, கக, உ0, உச,
உஉ, உச, உடு, உச, ௩க, ௩க, ௩எ,
சஉ, சக, சச, சுக, டுஉ, டுக, டுச,
சுக, சச, எச, எஎ, எஅ, எக, அக,
அஉ, கக, கச, கஅ, கக, க00,
க0ச, கஉடு, கசஎ, கசஅ, கஎச.
அரசவாடை யென்பது - அரசனது
இயல்பைக் கூறுதல்; 'பகலன்ன வா
ட்பொழி - யிகல்வேந்தனியல்புரைத்
தன்று' — புறப்பொருள் வெண்பா
மாலை, வாகைப்படலம், ௩.

ஆனந்தப்பையுள்:—உஉஅ, உஉக,
உசச, உசஎ, உஅ0. ஆனந்தப்பை
யுளாவது - ஒரு குலமகள் தன் கண
வன்மரிக்கத் துன்பமுறதல்; 'வீழும்
கூர வேய்த்தோளிரவை - கொழு
நன்வீயக் குழைந்துயங்கின்று'—புற
ப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்
பொதுவியற்படலம், ௩.

இயன்மொழி:—அ, க, க0, கச, கடு,
கஎ, உஉ, ௩0, ௩உ, ௩ச, ௩அ, ௩க,
சக, டு0, சஎ, கஉ, கச, கஎ, க0உ,
க0ச, க0எ, க0அ, கஉஉ, கஉக,
கஉச, கஉஅ, கஉக, ௩௩0, ௩௩க,
௩௩உ, ௩௩ச, ௩௩எ, ௩சஉ, ௩சக,
௩டு0, ௩டுக, ௩டுக, ௩டுச, ௩டுஎ,
௩சஅ, ௩எக, ௩உஉ, ௩௩க, ௩எடு,
௩எச, ௩எஎ, உகஉ, உகடு, உகச,
௩எச, ௩எஅ, ௩அ0, ௩அக, ௩அஅ,
௩அக, ௩க0. இயன்மொழியாவது
- 'தலைவனெதிர் சென்றேறி அவன்
செய்தியையும் அவன் ஞலத்தோர்
செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப்
புகழ்தல்' என்பர் ஊர்ஜினார்க்கினியர்;
இதனைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணை
யியலில், ௩டு - ம் சூத்திரவுரையிற்
காண்க. இயன்மொழியே இயன்மொ

ழிவாழ்த்தென்று அவர் கூறுவர். இத
னையும் அச்சூத்திரவுரையானுணாக.
இயன்மொழிவாழ்த்து:—கஉ. இயன்
மொழி வாழ்த்தாவது - இன்னோர்
இன்னதுகொடுத்தாரா, அவர்கள்போ
ல நீயும் எமக்குக் கொடுப்பாயாக
வென்று சொல்லுதல்; 'இன்னோரின
வை கொடுத்தார் நீயு - மன்னோர்
போலவவைபெய்கீயென - வெண்
னோருமறியவெடுத்துரைத்தன்று'.—
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பா
டாண்படலம், ௬. இவ்விலகணம்
புறநானூற்றுள் கஉ - ம் செய்யுளுக்
குப் பொருந்தவில்லை. பின்னும் இப்
படியே பலவுள்.

உடனிலை:—டுஅ.
உண்டாட்டு:—உடுஎ, உடுஅ, உசஉ,
உசக, உகஎ. உண்டாட்டாவது -
வீரர் மதுவையுண்டு மனங்களித்தல்;
'தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர் - மட்
டுண்டு மகிழ்துங்கின்று'.—புறப்பொ
ருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்பட
லம், ௩டு.

உவகைக்கலுழ்ச்சி:—உஎஎ, உஎஅ,
உகடு. உவகைக்கலுழ்ச்சியாவது -
வாட்புண்மிசூந்த உடம்பையுடைய
கணவனைக்கண்டு மனைவியிழந்து க
ண்ணீர்வீழ்த்தல்; 'வான்வாய்த்த வடு
வாழ்யாக்கைக - கேள்ண்டு கலுழந்
துவத்தன்று'—புறப்பொருள் வெண்
பாமாலை, தம்பைப்படலம், உடு.

எருமைமறம்:—அ0, உஎச, உஎடு.
எருமை மறமாவது - முதுகிட்ட தன்
சேனைக்குப்பின் பகைவர் சேனையையுஞ்சாது மிசூந்த கோபக்கொ
ண்டு நின்றல்; 'வெயர்பொடிப்பச் சி
னங்கடை இப் - பெயர் படைக்குப்பி

ன்னின்றன்று.—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கக.

சீர்க்களாவுநவகம்:—ககக, ககக.

ஏறண்புழல்லை:—அசு, உகசு. ஏறண்புழல்லை யாவது—எதிரிலலாதபடி ஆண்மைத்தன்மை மேன்மேல் ஏறண்புழல்லை குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்திச் சொல்லுதல்; 'மாறின்றி மனங்கனலு -

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ.

கடவுள்வாழ்த்து:—க. கடவுள்வாழ்த்தாவது - அயன்முதலிய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை உயர்த்திச் சொல்லுதல்; 'காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு - மூவரி லொருவனை யெடுத்தாந் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ககடைநிலை:—கஉஎ, கஅஉ, கஅக, கஅச, ககக, ககஉ, ககக, ககச.

குடிநிலையுணாத்தல்:—உக௦. குடிநிலையுணாத்தலாவது - பழமையிலும் வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற குடியின்வாலாற்றைச் சொல்லுதல்; 'மண்புணினாலத்துத் தொன்மையுமறணும் - கொண்டு பிறறியுங் குடிவர வரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், கச.

குடைமங்கலம்:—சு௦. குடைமங்கலமாவது - அரசன்குடையைப் புகழ்ந்து சொல்லுதல்; 'நாற்றிசையும் புகழ்பெருக - வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கச.

குதிராமறி:—உஎக, உகசு, க௦உ, க௦க, க௦ச. குதிராமறாவது - ஒரு வீரனுடைய குதிரையின்மறத்தைக் கூறுதல்; 'எறிபடையா னிகலமருட் செறிபடைமான்றிற் கிளந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், எ.

குறுக்கல்:—கசக, கசச, கசடு, கசசு, கசஎ. குறுக்கலியாவது - வேறுமகளினாவிரும்பிய ஒருவனுடைய காதல்கெடுப்படி சொல்லுதல்; 'நாற்றிற் கூந்தன் மகளினா றப்ப - வேறுபடுவேட்டைக லீயக் கூறின்று'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, இருபாற்பெருத்திணை, கஅ.

கையறுநிலை:—சுடு, ககஉ, ககக, ககச, ககடு, ககசு, ககஎ, ககஅ, ககக, கஉ௦, உகஎ, உகஅ, உகக, உஉ௦, உஉக, உஉஉ, உஉக, உஉச, உஉடு, உஉசு, உஉஎ, உக௦, உகக, உகஉ, உகக, உகசு, உகடு, உகசு, உகஎ, உகஅ, உகக, உச௦, உசக, உசஉ, உசக, உச௦, உசசு, உசக, உசசு, உசடு, உஎ௦. கையறுநிலையாவது - அரசனிறப்ப அவினைச்சேர்ந்தோர் அவ்விறந்துபாட்டைச் சொல்லி ஒழுக்கந்தனர் தல்; 'செய்கழன்மன்னன் மாய்த்தெனைச்சேர்ந்தோர் - கையறுவரைத்துக்கைசொர்த் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவிற்படலம், கச.

கொற்றவள்ளை:—ச, எ, சக, கூஅ. கொற்றவள்ளையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைச் சொல்லி அவன் பணைவர் தேசங்கெதற்கு வருந்தாது; 'மன்னவன் புகழ்கிளந் - தொன்றாரா டழி பிரக்கின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், அ.

கெருமலைதல்:—உடுக. கெருமலைதலாவது - வெட்சியாராக்கிட்டி அவர் அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்தலை மேற்கொள்ளுதல்; [வெட்சியார்-பசுக்களைக்கவர்ந்தோர்] 'வெட்சியாராக் கண்ணுற்றுவினாஇ - புட்குவரத்தாக்கியுளர்செருப்புரிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

கெருவிடைவீழ்த்தலாவது:—உஎக, உஎஉ. கெருவிடைவீழ்த்தலாவது - அகழியையும் காவற்காட்டையுங்காத்த இறந்த வீரருடைய வெற்றியைச் சொல்லுதல்; 'ஆழ்ந்துபடுகிடங்கி னருமினைகாத்து - வீழ்த்தவேலோர் விறன்மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கொச்சிப்படலம், ச.

கேவியறிவுறு:—உ, க, டு, சு, கடு, ச௦, டுடு. கேவியறிவுறுவாவது - மாற்சரியமும் கெடுதலுமில்லாத பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்குச்சொல்லுதல்; 'மறந்திரிவில்லா மன்பொருஞ்சூட்சி - யறந்தெரிகோலார் கறியவுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கக.

துறை விளக்கம்.

— ௨௬௨. தலைத்தோற்றமாவது - ஒருவீரன் பகைவாபசுக்களைக் கைக்கொண்டுவருதலறிந்து உறவுமுறையார்மனமகிழ்தல்; 'உரவெய்யோ னினந்தழிஇ-வரவுணர்ந்து கிணைமகிழ்ந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௨.

தாபநிலை :— ௧௪௩, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௫௦, ௨௫௧, ௨௫௨. தாபநிலையாவது - கணவனிற் பமனைவி வைதவ்யமடைந்ததைச்சொல்லுதல்; 'குருந்தலர்க்கண்ணிக் கொழுந்தாய்ந்தெனக் - கருந்தடங்கண்ணி கைம்மைகூறின்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதவ்யற்படலம், ௪.

தானைநிலை :— ௨௪௬. தானைநிலையாவது - இரண்டுசேனையும் தனது வீரத்தைக் கொண்டாடும்படி ஒருவீரன் போர்க்களத்திற்சிறப்பெய்கிறிற்றல்; 'இருபடையு மறம்பழிச்சீப் - பொருகளைத் துப்பொலிவெய்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௨.

தானைமறம் :— ௮௪, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௨௧௪, ௩௦௦, ௩௦௧. தானைமறமாவது - போசெய்தற்கெகிர்த்த இருவகைச்சேனைகளும் தம்முட்பொருது மடியாதவண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லுதல்; 'தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை - யோம்படுத்த வுயர்வுகூறின்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௩. இஃது இன்னும் இரண்டுவகைப்படம் : ௪, ௫.

துணைவந்தி :— ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௪௭, ௫௪, ௨௧௩.

தொகைநிலை :— ௬௨, ௬௩. தொகைநிலையாவது - போர்க்களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்குமாய்ந்ததைச்சொல்லுதல்; 'அழிவின்றபுகழ்நிந்து - யொழிவின்றகளத்தொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨௮.

நல்லிசைவந்தி :— ௨௩. நல்லிசைவந்தியாவது - பகைவருடைய இடங்கள் கெடும்படி சென்றவிட்டவீரனுடையவெற்றியைச்சொல்லுதல்; 'ஒண்ணாதர் முனைகெடவிறுத்த - வெண்வேலாடவன் விற்றமிகுத்த'—புறப்

பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௨௫.

நீண்மொழி :— ௨௮௪.

நூழிலாட்டு :— ௩௦௯, ௩௧௦. நூழிலாட்டாவது - ஒருவீரன் பகைவருடையசேனை கெடும்படி தன் மார்பைத்திறந்த வேலைப்பறித்த ஏறிதல்; 'களங்கெழுமிய படையிரிய - வுளங்கழிந்த வேலெடுத்தோச்சின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௧௬.

நெடுமொழி :— ௨௯௮. நெடுமொழியாவது - சிறந்த அரசனுக்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லுதல்; 'மன்மேம்பட்ட மதிக்குடையோற்குத் - தன்மேம்பாடு தானெடுத்துரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௧.

பரிசில் கடாநிலை :— ௧௧, ௧௦௧, ௧௩௬, ௧௩௭, ௧௩௮, ௧௩௯, ௧௪௦, ௧௪௧, ௧௪௨, ௧௪௩, ௧௪௪, ௧௪௫, ௧௪௬, ௧௪௭, ௧௪௮, ௧௪௯, ௨௦௧, ௨௧௦, ௨௧௧, ௨௪௬. பரிசில் கடாநிலையாவது - 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது கெடிதுகொண்டொழுகிய தலைவனுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்கடும்பினது இம்மைபெறுதலியனகூறித் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்செலுத்திக் கடாவினிலை' என்பர் நச்சினூக்கிசியர்; இதனைத் தொல்காப்பியம், புறத்திணையல், ௩௩-ம் குத்திரவுராயிற்காண்க.

பரிசில்விடை :— ௧௪௦, ௧௫௨, ௧௬௨, ௧௬௩. பரிசில்விடையாவது - அரசுக்கு அபுகழைக்கூறினோர்க்குப் பரிசில்வழங்கி இன்பமிகும்படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தல்; 'ஒத்தனுண் மகிழுவெல்புகழறைந்தோர்க்கீந்து பரிசி விற்புற விடுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௬.

பரிசிறுறை :— ௨௧௬, ௧௩௫, ௧௩௭, ௧௪௮, ௧௫௪, ௧௬௧, ௧௬௩, ௧௬௮, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨, ௨௦௩, ௨௦௪, ௨௦௫, ௨௦௬, ௨௦௭, ௨௦௮, ௩௧௧. பரிசிறுறையாவது - அரசன்முன்னே பரிசிலர் தாம் கருகியபெறு இதுவெனச் சொல்லுதல்; 'மண்ணகல் காவன் மன்னன் முன்ன - ரெண்

பரிசி 'வீதுவென வுரைத்தன் து.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௫.

பழிச்சுகதல்: — அக, அச, அடு.
 பாடாண்பாட்டு: — ௨௬௦, ௨௮௩, ௨௮௪, ௩௧௧. பாடாண்பாட்டாவது - ஒரு வனுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை அளி என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்து சொல்லு தல்; 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீ கையு - மளியு மென்றிவை யாய்ந்து ரைத் தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௧.

பாணுற்றுப்படை: — ௬௮, ௬௯, ௭௦, ௧௩௮, ௧௪௧, ௧௫௫, ௧௮௦. பாணுற்றுப்படையாவது - மலைவழியிற் பாணை வழிப்படுத்தல்; 'சேனோங்கிய வரையதிறி - பாணை யாற்றுப்படுத்தின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௨௮.

பார்ப்பனவாகை: — ௧௬௬, ௩௦௫. பார்ப்பனவாகையாவது - கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலையெம்பெற்ற அந்தணை யாகத்தால் வெற்றியைப்பெருக்குதல்; 'கேள்வியாற் சிறப்பெய்கியானே - வேள்வியான விறன்மிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாணகப்படலம், ௬.

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி: — ௨௫௧. பிள்ளைப்பெயர்ச்சியாவது - காரியென்னும் புள் தடுக்கவும் அந்நிமித்தத்திற்கு அஞ்சாமற்போய்தல் போர்செய்த வீராணுககு அரசன் தண்ணளிசெய்தல்; 'போர்தாங்கிப் புள்விலங்கி யேர்னைத்-தார் வேந்தன் றலையளித்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ௧௨.

புலவராற்றுப்படை: — ௪௮, ௪௯, ௧௪௧. புலவராற்றுப்படையாவது - மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்களிடத்து வழிப்படுத்தல்; 'இருங்கண்வானத் திமையோ ருழைப் - பெரும் புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௪௨.

பூக்கோட்காஞ்சி: — ௨௧௩.
 பூவைநிலை: — ௮, ௫௬, ௫௯, ௩௭௪. பூவைநிலையாவது - திருமாவின் திருவுருவோடு உவமித்துக்கூறும் காயாம் பூவைப்புக்கழ்தல்; 'கறவை காவல

ன்றிநொடு பொரிஇப்-புறவலர் பூவை ப்பூப்புக்கழ்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௪.
 பெருங்காஞ்சி: — ௧௧௪, ௩௫௭, ௩௫௯, ௩௬௦, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪, ௩௬௫, ௩௬௬. பெருங்காஞ்சியாவது-நிலையாமையைக் கருதிச்சொல்லுதல்; 'மலை யோங்கிய மாநிலத்து - நிலையான நெறியுரைத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம், ௨.

பெருஞ்சோற்று நிலை: — ௨௧௨. பெருஞ்சோற்றுநிலையாவது - பகைவருடைய வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத் தருவரென்று, மிக்கசோற்றை வீரர்களோள்நும்படி அரசன்கொடுத்தல்; 'திருந்தார் தெம்முனை தெறுகு வரெனப் - பெருஞ்சோ ருடவர் பெருமுறை வகுத்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௨௩.

பேய்க்காஞ்சி: — ௨௮௧. பேய்க்காஞ்சியாவது - போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்துதல்; 'பினம்பிறங்கிய களத்து வீழ்ந்தார்க் - கண்காற்ற வச்சுறியுன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், ௧௭.

பொதுமொழிக்காஞ்சி: ௭௫.
 பொருண்மொழிக்காஞ்சி: — ௫, ௨௪, ௧௨௧, ௧௮௨, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௫, ௨௧௪. பொருண்மொழிக்காஞ்சியாவது - முனிவர் தெளிந்த பொருளைச்சொல்லுதல்; 'எரித்திலங்குஞ் சடைமுடிமுனிவர் - புரிந்து, கண்ட பொருண்மொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப் பொதுவியற்படலம், ௩.

மகட்பாறிகாஞ்சி:—௩௩௬, ௩௩௭, ௩௩௮. மகட்பாறிகாஞ்சியாவது - நினைக்கின்ற தருகவெனனும் அரசனோடு மாறுபட்டுநிறுதல்; 'எந்திழையாட்டுருகெனனும்-வேந்தனோடு வேறுகின்றன்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், ௨௪.

மகண்மறுத்தல்: — ௧௦௬, ௧௧௦, ௧௧௧. மகண்மறுத்தலாவது - ஒருவீரன் மன

ங்கோடற்குத் தம்மகனாவேண்டச் சிற்றரண்களிலுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லுதல்; 'விம்முரணை மகன்வேண்ட - இம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கொச்சிப்படலம், ௧.

மழ்புலவஞ்சி :—எ, ௧௬, ௧௧. மழ்புலவஞ்சியாவது - பகைவருடைய வேற்றுப்புலத்தைக்கொள்ளையுட்டி அவர் ஈன்வீடுகள்பாழ்படக் கவர்ந்ததொழிலைச்சொல்லுதல்; 'கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி - வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௧௫.

மறுக்காவழி :—௧௬௮, ௧௬௯, ௧௭௦, ௧௭௧, ௧௭௩. மறக்களவழியாவது - அரசனை உழுவேளானாக மிகுத்துச் சொல்லுதல்; 'முழுவழி திணிதோளானை - யுழவனாக வராமலிந்தன்று.' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௫.

மறக்களவேள்வி :— ௧௭௨. மறக்களவேள்வியாவது - பேய்மகள் வயிரூஉண்ணும்படி வீரன் களவேள்விசெய்தல்; 'அடுகிற லணங்கார - விடுகிறலான் களம்வேட்டன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௬. இது களவேள்வியெனவும் வழங்கும்.

மனையாந்துறவறம் :—௧௫௮.

முதல்வஞ்சி :—௧௭.

முதுபாலை :— ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௫௫, ௨௫௬. முதுபாலையாவது - காட்டில் தன் கணவனையிழந்த மடந்தையினுடைய தனிமையைச் சொல்லுதல்; 'காம்புயர்கடத்திடடைக் கணவனையிழந்த - பூக்கொடிமடந்தை புலம்புரைத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧.

முதுமொழிக்காஞ்சி :—௧௮, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௪௪. முதுமொழிக்காஞ்சியாவது - அறிவுடையோர் குற்றம்நீக்கி ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச்சொல்லுதல்; 'பலர்புகழ் புலவர் பன்னினை தெரிபு-முலையிவ் பொருள்முடி புணரக்கூறின்று.'—புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியற்படலம்,

முதினீழல்லை :—௨௭௧, ௨௮௮, ௩௦௬, ௩௦௮, ௩௧௨. முதினீழலையாவது - வீரர்க்கல்லாமல் அம்மறக்குடியிற் பிறந்தமகளிர்க்கும் கோபமுண்டாதலை மிகுத்துச்சொல்லுதல்; 'அடல்வேலாடவர்க்கன்றியும்க்குடி - மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௧.

வஞ்சினக்காஞ்சி :—௭௧, ௭௨, ௭௩. வஞ்சினக்காஞ்சியாவது - அரசன பகைவரைத்தாழ்வித்தற்பொருட்டு இவ்வாறுசெய்வெனெனச்சொல்லிய கூறுபாட்டைச்சொல்லுதல்; 'வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப்பணிப்ப - வஞ்சினங்கூறிய வகைமொழிந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், ௩.

வல்லாண்முல்லை :—௧௭௦, ௧௭௮, ௧௭௯, ௧௮௦, ௧௮௧, ௧௮௩, ௧௮௪, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭, ௧௮௮, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩, ௧௯௪, ௧௯௫, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨. வல்லாண்முல்லையாவது - ஒருவிரனுடைய வீட்டையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அவனானமைத்தன்மையை நன்மைபெருகச்சொல்லுதல்; 'இல்லும் பதியியியல்புக்கறி - நல்லாண்மையை நலமிகுத்தன்று.' — புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௩.

வான்மங்கலம் :—௬௫. வான்மங்கலமாவது - அரசனுடைய வாணப்புக்கழ்தல்; 'கயக்கருங் கடற்றூனை - வயக்களிறறான் வாட்புக்கழ்ந்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௫.

வாழ்ந்தியல் :—௨, ௬, ௧௩, ௧௬, ௧௫௮, ௧௬௭, ௧௭௫, ௧௭௭, ௧௮௫, ௧௮௬, ௧௮௭.

வாழ்ந்து :—௧௨௮.

விறலியாற்றுப்படை :—௬௪, ௧௦௩, ௧௦௫, ௧௧௩. விறலியாற்றுப்படையாவது - அரசனுடைய கீர்த்தியைப்பாடும்பாடினியை வழிப்படுத்தல்; 'கிறல்வேந்தன் புகழ்பாடும் - விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.'—புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௧௧.

வேந்தியல் :—௨௮௬, ௨௯௧.

துறையிறந்தபாட்டுக்கள் :— ௨௪௪, ௨௪௫, ௨௪௭, ௨௪௮, ௨௮௨, ௨௮௫,

உஅக, ௩௦௭, ௩௨௩, ௩௨௪, ௩௨௫, ௩௨௬, ௩௨௭, ௩௨௮, ௩௨௯, ௩௩௦, ௩௩௧, ௩௩௨, ௩௩௩, ௩௩௪, ௩௩௫, ௩௩௬, ௩௪௦, ௩௪௧, ௩௪௨, ௩௪௩,

௩௪௪, ௩௪௫, ௩௪௬, ௩௪௭, ௩௪௮, ௩௪௯, ௩௫௦, ௩௫௧, ௩௫௨, ௩௫௩, ௩௫௪, ௩௫௫, ௩௫௬, ௩௫௭, ௩௫௮, ௩௫௯.

துறைக்குறிப்பு.

[புறநானூற்றின் உரையைக்கொண்டே ஒருவாறுள்ளங்கிய துறைகளும், அவற்றின் இலக்கணமும்.]

அரசவாதை.— அஃதாவது - அரசனது வெற்றிகையக்கூறுதல்; 'பொறுத்தற்கரியபிழையைப்பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவர்கையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௪௩௩.

ஆனந்தப்பையுள்.— அஃதாவது - ஒருவன் இறந்ததைப்பற்றிச் சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல்; 'சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின் ஆனந்தப்பையுளாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௨௨௮.

இயன்மொழி.— அஃதாவது - இயல்பைக்கூறுதல்; 'தம்கையின் மென்மையது இயல்புக்கூறுவார் அரசன்கையின் வலிய இயல்புக்கூறினமையான் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'இவைஎப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின் இஃது இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'அவனது இயல்பைப் புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியாயிற்று' எனவும், 'பண்ணனது இயல்புகூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭.

உடனீர்தலை.— அஃதாவது - உடனிருந்த இடுவரைப்பாடுதல்; 'இடுவரைப்பாடுகிருந்தாரைப் பாடினமையின் இஃது உடனீரையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௫௮.

குறுங்கல்.— அஃதாவது - ஒருவனால் துறக்கப்பட்ட அவனமனைவியை அகலிட்டுக் கூடுவிக்கும்பொருட்டு, நீ இவன்பால் அருள்செய்தல் வேண்டுமென வேண்டிதல்; 'பேசுதலை துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அகலிட்டுக்கூட்டலுறுவார்

மென்று இரந்து கொண்டுகூறினமையின் குறுங்கலியாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௪௩.

கையறுநிலை.— அஃதாவது - கழிந்து போன பொருளைக்குறித்து இரங்கிக்கூறுதல்; 'இனமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௨௪௩.

கொற்றவாளி.— அஃதாவது - அரசனதுபுகழையும், அவன் பகைவரது நாடுஅழிதற்கு இரங்குதலையும் கூறுதல்; 'செருராயிற்றுக்கவினையென்றதனைமும் மன்னவன்புகழும் ஒவாதுகூஉநின் உடற்றியோர் நாடுஎன ஒன்றார் நாடழியிற்றகலுமாதலான் இது கொற்றவன்னையாயிற்று' எனவும், 'அது பிறரகன்றலை நாடு நல்ல இல்லவாகுபலென்றமையின் கொற்றவன்னையும்' எனவும், 'காற்றோடே ரிநிகழ்ந்தன்ன செல்விற்செருமிகுவளவென மன்னவன்புகழும், நிற்சினையோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக் குற்றன்றென ஒன்றார் நாடழியிற்றகியது உடலால் இது கொற்றவன்னையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரரார். ௪, ௭, ௪௧.

செவியறிவுறு.— அஃதாவது - அரசன்செய்யவேண்டும் உலகக்காவன் முறைமையை அவனிடஞ் சொல்லி அவன்செவியிற்புகுத்தி அறிவித்தல்; 'காவல் குழுவிகொள்பவரினும் பென்றமையார்' உவும், 'இது இவ்வாறுசெய்கவேன அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறுஉ

வும்' எனவும், 'காடுகெழுசெல்வத் துப்பீய்கெழுவேந்தே,.....பாரமோ ம்பிப்புறந்தருகுவையின் நின்னடி புறந்தருவர் அடங்காதோ ரென்ற மையாற் செவியறிவுறாஉவாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫, ௬, ௩௫.

துணைவநீதி:— அஃதாவது - பிறரை வெல்லவாவது கொல்லவாவது துணைந்த நிற்றினொருவனைச் சில கூறிச் சந்திசெய்வீத்தல்; 'மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்துமீட்டலின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இது சந்துசெய்வீத்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'இதுவும் இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வீத்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'சந்துசெய்வீக்கும் நினைவாற்குறினமையின் இது துணைவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௩௬, ௪௫, ௪௬, ௫௬.

பரிசிஃகடாநிலை:— அஃதாவது - 'யாவரும்பரிசில்பெற்றார், யான்பெற்றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்பெறும் வேட்கையைப் பரிசில்கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக் கூறுதல்; 'பாடினி இழைபெற்றான், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேன் எனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௧.

பரிசில்விடை:— அஃதாவது - பரிசில் பெறவந்தவன் அதனைப்பெற்றாயினும் பெறாமலாயினும் பரிசில்எளிப்பவனைநோக்கிக்கூறும் விடை; 'இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை' என்றார் உரைகாரராதலின். ௧௬௨.

பரிசீயுறை:— அஃதாவது - பரிசிலர் அரசன்முன்னே தாங்கருகிய பேற்றைச்சொல்லுதல்; 'உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக்கொள்வாயாஉவென்று இரந்துகூறினமையின் இது பரிசிறன்றார் உரைகாரராதலின். ௧௬௨.

புலவராற்றுப்படை:— அஃதாவது - புலவனொருவன் இரவலனாய் வந்தா

இயல்பையும் ஊரையுந் தன் தலைமை தோன்றக்கூறி அவ்விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே செலுத்துதல்; 'தலைவனதில்பையும் ஊரையுந்கூறி முதுவாயிரவல எம்முமுன்னெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால் இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று' என்றார் உரைகாரராதலின். ௪௮.

பூவைநிலை:— அஃதாவது - மனிதனைத் தேவரோடு உவமித்துக்கூறுதல்; 'இது தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று' எனவும், 'ஞாயிற்றோடும் திக்களோடும் உவமித்தமையால் இது பூவைநிலையாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫௬, ௫௬.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - உயிருக்கு இம்மைமறமைகளில் உறுகிதருகிற பொருளை ஒருவனுக்குக் கூறுதல்; 'அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயம் கொளபவரோ டொன்றா தென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'இது நிலையாமையால் இனிதொழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி' எனவும் முறையேகூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௫, ௨௪.

மழ்புலவநீதி:— அஃதாவது - அரசனொருவன் பணகவர்நாட்டை எரிபூட்டிக் கொண்டு கொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்பித்துக்கூறுதல்; 'ஊர்கடுவிளக்கத்தருவிளக்கம்பலையென்றமையின் மழ்புலவஞ்சியுமாயிற்று' எனவும், 'எமநன்றொடொன்னெரிபூட்டிடென்றதனால் இது மழ்புலவஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௭, ௧௬.

முதுமொழிக்காஞ்சி:— அஃதாவது - அறம் பொருள் இன்பம்என்னும் முப்பொருளினது உறுகிதருந் தன்மையைக் கூறுதல்; 'நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே அறமுதல்முன்றும் பயக்குமென்பது கூறினமையான் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும், 'அரசர்க்கு மானத்தின்மீக்க அறனும் பொருளும் இன்பமும் இன்மையின் இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உரைகாரராதலின். ௧௮, ௭௪.

வாழ்த்தியல் :— அஃதாவது - தலைவனை வாழ்த்துதல்; 'நீடுவழிகவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தியலாதலவினங்க வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' எனவும், 'மதியமும் ஞாயிறம்போல

மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்திய லுமாயிற்று' எனவும், 'வாழ்த்தினமையால் இது வாழ்த்தியலாயிற்று' எனவும் முறையே கூறிப்போந்தார் உணாகாராதலின். உ, ஈ, கூ, கக.

இவ்விலக்கணகீதறிப்பு அவ்வப்பாட்டின் விசேடவுகையின் இறுதியிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படும்.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகம் - உள், 'கானக நாடனை' *ரு.
 அகல - நீங்க, 'மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிருளகல்' உரு.
 அகலம் - மார்பு, 'மலைப்பரு மகல மதியா' எயு.
 அகலும் - விரியும், 'விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சம்' ருரு.
 அகழி - கிடங்கு, 'பாருஷுடத்த குண்டகழி' கசு.
 அகற்ற - அகலச்செய்ய, 'களிறு சென்று களனகற்றவும்' உசு.
 அகன்ற - விசாலித்த, 'வில்லக்கன்ற வியன்மாற்ப' ரு.
 அகுதை - ஒருவன், 'சீர்கெழு நோன்ற ளகுதை' உகரு; 'மறப்போருதை' ருசுவ.
 அகைத்த - கினைத்த, 'குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த' கருரு.
 அசம்பு - சேறு, 'வாரசும் பொழுது முன்றில்' ககசு.
 அசைஇ - இளைப்பாறி, 'கடும்பரி நெடுந் தேர்ப் பூட்டுவிட்ட டசைஇ' கசக, தங்கி, 'குறும்பறை யசைஇ' சுவ.
 அசைஇய - வருந்திய, 'களனுழந்த சசைஇய' கக.
 அஞ்சி - அதியமான் நெடுமானஞ்சி, 'ஆர் கலி நறவி னதியர் கோமான் போரடு திருவீற் பொலந்தா ரஞ்சி' கக; 'பல் வே லஞ்சி' கரு; 'கடுமான் றேன்ற னெடுமா னஞ்சி' உசு.
 அஞ்சுவரத் தருந - அஞ்சத்தருவன, 'அஞ்சுவரத் தருந புள்ளுக்குர வியம்பவும்' சக.
 அஞ்சவல் - அஞ்சவேன், 'யான் யா யஞ்சவலே' அரு.
 அஞர் - துன்பம், 'பேருருக்க கண்ணப் பெருங்காடு நோக்கி' உசுவ.
 அட்ட - கொன்ற, 'ஆலங் காணத் தமர் கடந் தட்ட' உக.
 அட்டு - குத்தி, 'வித்தட் டெண்டனை' உஉ. வென்று, 'அழித்தட்டு' கரு.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 'தன்னு ளடக்கி' க.
 அடகு - இலை, 'படப்பைக கொய்த உடகு' கசு; 'புச்சடகு' கரு.
 அடங்காதோர் - பகைவர், 'அடிபுறந் தருகு வரடங்கா தோடு' ருரு.
 அடா - தகடு, 'அழலபுரந்த வடர்தாமரை' உக.
 அடர்தல் - நெருங்குதல், 'அடர்புகர்ச் சிறுகண் யாளை' சு.
 அடர்ந்த - கம்பியாகச் செய்து, 'ஐதடர்ந்த தூற்பெய்து' உக.
 அடார் - கல்லடார், 'பெருங்கல் லடாரும்' கக.
 அடி - பாதம், 'வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்' கரு.
 அடிசில் - உணவு, 'கமழ்குய் யடிசில்' கரு.
 அடியுறை - அடியின் வாழ்வேன், 'நின் னைநிழற் பழகிய வடியுறை' ககஅ; 'ஒருவிதவணக்கமொழி, 'ஆந்தை யடியுறை யெனினே' சுவ.
 அடுக்கம் - அமைலை, 'அடுக்கத்துச் சிறு தலை நவ்வ' உ; 'அணங்குசா லடுக்கம்' கருக; 'மலைச்சாரல், 'கறிவள ரடுக்கத்து' கசு; 'மலைப்பக்கம், 'மழையிசையறியா மால்வரையடுக்கத்து' உரு.
 அடுதல் - கொல்லுதல், 'கடந்தடு தாளை' அ.
 அடுகை - கொல்லுவாய், 'அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும்' ருசு.
 அடை - இலை, 'புழறகா லாம்ப லகலடை நீழல்' உசுசு.
 அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல், 'ஆய அண்டிரன் டெபோ ரணணல்' கஉக; 'வழைப்பூங்கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்' ககக; 'தண்டா ரண்டிரன்' உசக; 'ஆய அண்டிரன்' ருசு.
 அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 'ரண்ணாந் தாண வண்ணாந் தேகி' சுவ.
 அணங்கு - தெய்வம், 'அணங்குடை டெடுங்கோடு' ருஉ. வருத்தம், 'கல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பின்' கசு;

*எண்கள் புறநானூற்றுச் செய்யுட்குரியனவெனக்கொள்க.

‘அணங்கருல்
எஅ.
அணல் - தாடி, ‘மையணற் காளை’ அக; ‘புல்லணற் காளை’ உருஅ.
அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, ‘அணி யலு மணிந்தன்று’ க.
அணியல் - அழகுசெய்தல், ‘அணியலு மணிந்தன்று’ க.
அத்தம் - அருளுசரம், ‘ஆனி லத்த மா கிய காடே’ உக.
அதர் - வழி, ‘ஆனினை கலித்த வதர்’ ககஅ; ‘காணதர்மயங்கிய வினையர்’ கரு0.
அதன் - தோல், ‘அதனெறித் தன்ன நெ டுவெண் கணின்’ ககக.
அந்தி - அந்திக்காலம், ‘அந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கும்’ உ. காலையந்தி மாலையந்தி, ‘காலையந்தியு மாலையந் தியும்’ கச.
அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்த்தந்த பூத பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன், ‘அந்துவஞ்சாத்தனும்’ கெ.
அம்பர் - ஒருர், ‘நெல்வினை கழனி யம் பர் கிழுவோன் - நல்லரு வந்தை வாழியர்’ கஅரு.
அம்பு - பாணம், ‘எம்மம்புகழவிதும்’ க.
அமரும் - நம்பும், தமரும்’ சஉ.
அமலை - சோற்றுத்திரினை, நமலை’ கக; ‘அமலைக் கொழுஞ்சோ து’ கச; ‘பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பெருவெள் எமலை’ கஎஎ.
அமிழ்து - அமிர்தம், ‘அமிழ்தட்டி’ க0.
அயர்வு - மனக்கவற்சி, ‘உலகுடன் பெ றிணுக் கொள்ளல ரயர்விலர்’ கஅஉ.
அயற - புண்வழலை, ‘அயறசோரு மிரு ஞ்சென்னிய’ உஉ.
அயிரை - ஒருமீன், ‘குமரியம் பெருந்து றையிரை மாந்தி’ கஎ.
அயிரி - உணவு, ‘அயிரியு மின்றயின் றனை’ எஎ.
அரண் - அரணுகியிடம், ‘ஆம்மரண் சேர்மின்’ க.
அரி - ஐம்மை, ‘அரிமயிர்த்திரண்முண் கை’ கக. கிணைப்பறை, ‘அரிக்குட ரரியின்’ உசக. பருக்கை, ‘செறிய ரிச்சிலம்பு’ ககச.

அரிநர் - அறப்பார், ‘அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வானையும்’ சஉ.
அருப்பம் - அரண், ‘வீங்குசிறைவியல ருப்பம்’ கஎ; அரியஅரண், ‘அருப் பம்பேணு தமர்கடந்தனா உம்’ உஉச.
அருமை - செய்தற்கருமை, ‘அருங்கட னிறுக்கும்’ க.
அருவந்தை - அம்பர்சிழுவன் அருவந்தை யென்போன்; இவன் கொடையாளி களுள் ஒருவன், ‘நெல்வினைகழனி யம்பர்சிழுவோ, னல்லருவந்தை வாழி யர்’ கஅரு.
அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரண மின்றித் தோன்றுமிரக்கம், ‘அருளு மன்பும்’ ரு.
அருளன்மாறு - அருளுதலால், ‘நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன்மாறே’ கஉ.
அராயம், - இது சிற்றராயம் பேரராய மென்னும் இரண்டுகூற்றிணையுடையதோர் பெரியநகரம், ‘நீடுநிலையனாய் துக்கேடுக்கேளினி’ உ0உ.
அல்லிய - தங்கிய, ‘அதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்கலால்’ உஉ0.
அல்குமிசைவு - இட்டுவைத்துண்ணுமு ணவு, ‘சிலகெழு குறவர்க் கல்கு மி சைவாகும்’ உகச.
அலங்குதல்-அசைதல். ‘அலங்குனைப்புர வ’ உ; ‘அலங்குசெந்நெற்கதிர்’ உஉ.
அலத்தல் - வறுமையுறத்தல், ‘அலத்தற் காலையாயினும்’ க0க.
அலைத்த - உருட்டி, ‘கல்லலைத்தொழு கும்’ கஎரு.
அவ் - அவை, ‘அவ்வேபகைவர்க்குத்தி க்கோடு நனிசிறைத்து கொற்றுறைக் குற்றில்’ கரு.
அவ்வாய் - அழகியவாய், ‘கருக்கைக் கொல்லரைஞ்செய்வவாய்’ ககச; மணி மரு எவ்வாய்க் கிண்கிணிப் புதல்வா’ ககஅ.
அவணது - அவ்விடத்தது, ‘அவணதய ர்நிலையுலகத்து’ ரு0.
அவல் - பன்னம், ‘அவலிழியினும்’ க0உ; ‘அவலா கொன்றோ’ கஅஎ. வினைநி லம், ‘பாசவற்படப்பை’ க.
அவற்றோரன்ன - அவற்றையொத்த, ‘அவற்றோரன்ன சிணப்போர்வழுதி’ ருக.
அவைப்பு - குற்றத்தல், ‘வாகி னவைப் புறு வாக்கல்’ உகரு.

அழல் - செருப்பு, 'ஒள்ளுழம்புரந்ததாம
 னை' கக.
 அழற்குட்டம் - கார்த்திகைகாள், 'ஆடி
 யலழற்குட்டத்து' 22கூ.
 அழால் - அழுதை, 'அழாஅன்மறந்த
 புளறலைச்சீருஅ' சசு.
 அழி - இரக்கம், 'அழிவரப்பாடி வரு
 நரும் பிறருங்கூடி' கருஅ; வைக்
 கோல், 'உழுதநோன்பகடழிதினரூ
 க்கு' க2ரு.
 அழிந்த - இரங்கிய, 'அழிந்தநெஞ்சம்'
 22கூ.
 அழுங்க - அழிய,
 னுழக்கி' கஅ.
 அழுங்கல் - இரக்கம், 'அதுசேர்ந்தல்
 கய வழுங்கலாலை' 220.
 அழுந்த - இறுச, 'அழுந்தப்பற்றி' எஎ.
 அழுமம் - பரப்பு, 'நீரூவலிவப்புக்குறி
 தது' கச; 'நீண்டொலியழுவங் கு
 றைபடமுகந்து' கசுக்க.
 அள்ளிலை - செறிந்தஇலை, 'அள்ளிலைத்
 தாளி' 22ரு2.
 அள்ளூர் - ஒளூர், ௧0௦௬.
 அளந்தி - எண்ணி, 'நீயளந்தறிதி'
 ௧௬; வரையறுத்து, 'அளந்தறியினும'
 20.
 அளி - அருள், 'வலியுந்தெறலுமளியு
 முடையேய' 2.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 'அளிதோ
 தானே' ௫; இரங்கத்தக்கது, 'அளி
 தோதானே பாரியதுபறம்பே' கபகூ.
 அளிய - இரங்கத்தக்கன, 'அளியதாமே
 சிறுவென்னாம்பல்' 2சஅ.
 அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 'யார்கொ
 லளியர்தாமே' ௫2; இரங்கத்தக்கார்,
 'அளியரோவளையாவளையிழந்தோ
 ரே' ௫க.
 அளியை - இரங்கத்தகுவை, 'அளியை
 நீயே' 22அ.
 அளை - குகை, 'அளையகமுனைஇ' ௫2;
 மோர், 'செம்புற்றியலினின்னைப்ப
 கக்கூ.
 அற்றம் - துன்பம்,
 ர்க்கென' கருஅ.
 அற்று - ஒக்கும், 'புத்தேனூலகத்தற்ற
 22.
 அற - தெளிய, 'அறமறக்கண்ட' 22ச.
 அறல் - அரித்தொழுகுதல், 'மட்டறன
 லயாற்று' கஎஎ.

அறவு - அறதல், 'நீரறவறியாக்கரகத்
 து' க.
 அறவை - அறத்தையுடையாய், 'அற
 வையாயினினைதெனத்திறந்தல்' சச.
 அறிதி = அறிதி - அறிவாய், 'வழிபடு
 வோரை வல்லறதியே' க0.
 அறிந்தியார் - அறியார், 'அன்னதன்
 மையுறிந்தியார்' ககூசு.
 அறியலை - அறியாய், 'காண்பறியலை'
 ககூகூ.
 அறியுமோன் - அறியுமவன், 'நீயே, மு
 ன்யானறியுமோனே' ககஎ.
 அறிவாரா - அறியவாரா, 'பொருளறி
 வாராவாயினும்' க2,
 அறபு - அற்று, 'மையவ்மாலையாங்கை
 யறுபினைய' சஎ.
 அறமார் - நீக்கவேண்டி, 'தீதுமருங்க
 றுமார்' ககூ.
 அறை - பாறை, 'அறையும்பொறை
 யும்' கஅ.
 அறைநர் - அறுப்பவர், 'அறைநர் கரும்
 பிற்கொண்டதேனும்' ச2.
 அன்பு - தன்னாற்புரக்கப்படுவார் மேல்
 உளதாகியகாதல், ௫.
 அன்ன - ஒத்த, 'எருமையன்னகருங்
 கல்' ௫.
 அன்னதல் - மந்தம், 'எடுத்தெறியனந்
 தற்பறை' க2.
 அனையை - அத்தன்மையையுடையை,
 'அனையையாகன்மாரே' 20; அதற்
 கேற்ற செய்கையையுடையை, 'அன்
 ஆ - பசு, 'ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக்க
 களும்' க.
 ஆகம் - மாப்பு, 'முலைபொலியாகமுருப்
 பநூறி' 2௫.
 ஆகியா - ஆகவேண்டும், 'மூவருளொரு
 வன்றுப்பாசியரொன்' க22.
 ஆயர் - ஆகாதொழிக, 'நல்லதன
 லனுந்தியதன் றீமையும், இல்லையெ
 ன்போர்க்கினைகெலியார்' 2கூ.
 ஆகின்ற - ஆயிற்று, 'பெண்ணுருவொ
 ருதிருகின்ற' க.
 ஆகுப - ஆகுவன, 'இல்லவா குபவால்'
 எ.
 ஆகுளி - சிறுபறை, 'நல்லாழாகுளி'
 ககூ; 'ஆகுள்தொடியின்' கரு2.
 ச2.

ஆங்கு - அப்படி, 'ஆங்கினிதொழுகு மதி' போல, 'நெவுரின்ருங்கு'

ஆசினி - ஒருமரம்; ஈரப்பலாவுமாம், 'ஆசினிக் கவினிய பலவினார் வுற்ற' கருடி.

ஆசு - பற்ற, 'ஆசா கெந்தை' உகரு; 'ஆசா கென்னும் பூசல் போல்' உசுசு.

ஆட்டி - அலைத்து, 'உழைக்குறம் கூகையழைப்ப வாட்டி' உசுக.

ஆட்டும் - அலைக்கும், 'ஒருவனாட்டும் புல்வாய்' ககக.

ஆடு - அடுதல், 'ஆடுகொள் வென்றி' கசு; வென்றி, 'ஆடுகொளக் குழைந்த' உக.

ஆடுதறை - ஒருர், உஉஎ.

ஆதனழிசி - ஒலையூர்த்தப்பூசப்பாண்டியன் நண்பருள் ஒருவன், 'ஆதனழிசியும்' எக.

ஆதனாங்கன் - ஒரு கொடையாளி, 'எந்தை வாழி யாதனாங்க' கருடி; 'கல்லிழி யருவிவேங்கு கடங்கிழி வேன் செல் வழியெழா அநல்லோ முதியனா தனாங்கன்' கசுக.

ஆதனோரி - ஓரியென்னும்வள்ளல், 'அடுபோராற வாதனோரி' கருக.

ஆதி - மல்லிகிழான்காரியாதி, 'பெரும் பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்டு' கஎஎ.

ஆததை - ஒலையூர்த்தப்பூசப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது, 'மன்னையிலாந்தையும்' எக.

ஆப்பி - சாணகம், 'மெழுகு மாப்பி' உசுக.

ஆப - ஆவார், 'சாண்ார் சான்றோர் பால ராப' உகஅ.

ஆப்பி - சாணாம்பி, 'ஆம்பி பூப்பி' கசுக.

ஆழர் - இது முக்காவனாட்டுள்ளது, 'இன்கடுங்கன்னி னைமரங்கண்மை துடைமல்லன்' அஃ.

ஆய் - சிறுமை, 'ஆயுறுதன் மடந்தை' உசுக; துண்மை, 'ஆய்தொடி யரிமை' கஎஎ; மென்மை, 'ஆய் கருமைய' உஉ; வள்ளல்களுள் ஒருவரே 'ஆய் கோயில்' கஉஎ; 'தென்றிசையாய் குடியின் றாயின்' ககஉ; 'தேர்வே ளாயைக் காணிய சென

மே' ககக; 'அறவிலை வாணிக னாய் மல்லன்' ககசு; 'மலைகெழு நாடன் மாவே ளாய்' ககரு; 'வீணப்பகையு மறியுநாடு, யெனக்கருகி' ககசு; 'திருந்தமொழி மோசி பாடிய வாயும்' கருடி; 'பாடுநர்க் சருகாலாயன்' உசஃ; 'பொய்யாவீகைக் கழறெழு யாய்' கஎரு.

ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலினார், 'தென்றிசையாய் குடியின் றாயின்' இது பொதியின்மலைக்கு அருகேயுள்ளது, ககஉ.

ஆர்த்தம் - நினைக்கும், 'சேர்த்தவர்கடும் பார்த்தம்' உஉ.

ஆர்தல் - உண்ணுதல், 'கயலார் காரா' உச.

ஆர்த்த - உண்ட, 'அமலைக் கொழுஞ்சோ றார்த்தபா ணர்க்கு' கசு.

ஆர்வலர் - பரிசிலர், 'இனிய செய்தி நின் றார்வலர் முகத்தே' கஉ.

ஆர்வற்று - ஆசைப்பட்டி, 'பலவினார் வுற்று' கருடி.

ஆரணங்கு - ஆற்றுத்தற்கரிய வருத்தம், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மாப்பு' கசு.

ஆரம் - முத்தாரம், 'சமுடவினங் காரங்கவையு மார்பே' கக; வண்டியின் ஆரம், 'அச்சடைச் சாகாட்டாரம்' உருசு.

ஆரல் - ஒருவகை மீன்; இது சிறிய வடிவையுடையது, 'துண்ணாரல்' கஅ.

ஆல - ஆட, 'மயிலெழுந்தால்' ககசு.

ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்னும் பெயரையுடையதோரர்; இப்பொழுது தலையாலங்காடென்று வழங்கப்படுகின்றது; இதில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதுவேன்றன், 'ஆலங் கானத் தமர்குடந்தட்டகால முன்ப' உக.

ஆலங்குடி - ஒருர், ககக.

ஆலத்தார் - ஒருர், கசு, கக, கசு, உஉரு, கஉச.

ஆலம் - ஒலிக்கும், 'மாறெழுந்தாலும்' கஉஅ.

ஆலை - யானைக்கூட்டம், 'அதுசேர்ந்தல் கிய அருங்கலலை' உஉஃ.

ஆலம் - அம்பாறுத்தாணி, 'ஆலஞ்சேர்ந்த புறத்தை' கசு.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

ஆவியர்கோ - பேகனென்னும்வள்ளல்,
'அதமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே'
கசஎ.

ஆவுதி - ஆகுதி, 'ஆவுதி யருத்தியும்'
கக; யாகப்புகை, 'நெய்மலி யா
வுதி' கடு.

ஆவூர் - ஓரூர், கூடி, ச0, சச, கசக, கசஎ,
கஎஎ, கஎடி, ககக, உசக, கூ0க,
ஈஉஉ.

ஆற்றல் - உலி, 'ஓம்பா தீயு மாற்ற லெ
ங்கோ' உஉ.

ஆற்றலை - வலியையுடையை, 'பேழ்
வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை'
கக; 'வேண்டியது வினைக்குமாற்
றலை' கூடி; 'அரசுதலை யுனிக்கு மாற்
றலை' சஉ.

ஆற்றார் - மாட்டார், 'ஆற்றா ராயினும்'
உச; வலியிலலார், 'தார்தாக்குதலு
மாற்றார்' கக.

ஆற்றுதீர் - உதவவீர், 'ஓருவீரொருவீ
ர்க் காற்றுதீர்' டுடி.

ஆறு - வழி, 'அறத்தாறு துவலும் பூட்
கை' க.

ஆன் - பெற்றம், 'ஆனிற் பரக்கும் யா
னை' டு.

ஆன்பொருரை - ஆன்பொருந்தமென்
னுமாறு; இது கருவூர்க்கருகில் ஓடு
வது, 'தன்பொருரைப் புனற்பாயும்,
வின்பொருபுகழ் வீறல்வஞ்சி' கக;
'தண்ணைப்பொருரை வெண்மணல்'
கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குவ்
கல்லென்பொருரை' கூடிஎ.

ஆன்று - அமைத்தேன், 'முயங்கலான்றி
'செய்யானே' கடுக.

ஆன - அமையாத, 'அமிழ்தட் டானுக்
கமழ்கும் யடிசில்' கச; 'ஆன வீகை'
சஉ.

ஆனது - அமையாது, 'ஆன, துருவும்
புகழுமாகி' க.

ஆனிலை - கோலோகம், 'மேல தானிலை
புலகத் தானும்' கூ.

இகழ்பு - இகழ்த்து, 'இகழ் பாடுவோ
ரொருத்த மடங்க' ச0.

இகழுநர் - மதியாதபகைவர், 'இகழுந
ரிசையொடு மாய' உஉ.

இகுத்த - செரியப்பட்டி
கண்ணீர்' கசக.

இகுப்ப - அறைய, 'முரசுகழிப் பிசும்ப
வும்' கடுடி.

இசை - சீர்த்தி, 'இசைப்புற னாகீ யோ
ம்பிய பொருனே' உக.

இட்டிய - சிறிய.

இடாஅ - குத்தி, 'வயிறுபடை யாக
வெயிற்கத விடாஅ' க.

இடிபு - இட்டு, 'புலராப் பச்சிலையிடை
யிடிபு தொடுத்த' கூக.

இடம்பை - கோய், 'இடம்பைகொள்
பருவரல்' கஎச.

இடை - இடம், 'கருக்கல் விடைதோ
று' டு; காலம், 'உடையோர் போல
விடையின்ற குறகி' டுச; வழி, 'நீ
ரில்ல நீளிடைய' க.

இடைக்காடு - ஓரூர், சஉ.

இடைக்குன்றார் - ஓரூர், எச, எஎ, எடி,
எக.

இணர் - பூங்கொத்து, 'மெல்லணர்க்
கண்ணி' உச.

இதழ் - கண்ணிமை, 'நீரோடு நினை
ந்த வீரிதழ் மழைக்கண்' கசச.

இப்பி - சிப்பி, 'முதிர்வா சிப்பி' டுக.

இமயம் - இமயமலை, 'பொற்கோட் டிம
யமும் பொதியமும் போன்றே' உ;
'வடாஅது பனிபடு றெடுவரை' கூ;
'வரையளத் தறியாப் பொன்படு றெ
டுங்கோட் டிமயம்' கக; 'வடதிசைய
துவே வானரே யிமயம்' ககஉ;
'மழையண் ணுப்பீடிய றெடுவரைக்,
கழைவன் ரிமயம்' கசக; 'பொன்
னுடை றெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன'
ககக.

இமிழும் - ஒலிக்கும், 'புள்ளின யிமி
ழும் புகழ்சால் வீணவயல்' கடு.

இயக்கன் - ஒல்லையூர்த்தத் பூதப்பாண்டி
யனுடைய நண்பருள் ஒருவன், 'வே
ஞ்சின வியக்கனும்' எக.

இயம்ப - ஒலிப்ப, 'கடிமனை யியம்ப'
கக.

இயல் - இயல்பு, 'ஆனியற் பார்ப்பன
மாக்களும்' க; தன்மை, 'தன்னி
யல் வழாஅது' உடு.

இயலி - நடந்து, 'களிற்றி னியலி' எக;
'கலவ மஞ்ஞாயிற் காணவர வியலி'
ககக.

இயலுதல் - இயற்றதல், 'இயறேர்வள
வ' எ; செய்தல், 'பொன்னியற்புனை
தோட்டி' கச.

இயற்கை - இயல்பு, 'இயற்கையல்லன செயற்கையிற் றேன்றினும்' ௩௩. தன்மை, 'ஐம்பெரும் பூதத்தியற்கை போல' உ.

இரங்க - வருந்த, 'வேங்கைமார்பனிரங்க' உக.

இரட்டும் - மாறியொலிக்கும், 'படுமணியிரட்டும்.....யானை' எஉ.

இரத்தி - இலந்தைமரம், 'இரத்தி நீடியவக

இரவல் - இரத்தல், 'பூரவன்மாசுகள்' உச.

இரவு - இரா, 'எல்லையுமிரவுமெண்ணைய' எ.

இரியல்போக்கும் - சாய்த்துக்கொடுக்கும், 'கறையடியானையிரியல்போக்கும்' க௩௩.

இரீஇய - இருத்திய, 'கோடிகடையிரீஇய' கஅ; 'இடர்ப்படுத்திரீஇய' எச.

இருக்கை - இருப்பிடம், 'பார்வலிருக்கை' ௩.

இரும் - இருமல், 'இருமிடைமிடைந்த சிலசொல்' உச௩.

இரும்பிராந்தை - பிராந்தையாரென்னும் புலவர், 'பெருங்கோக்கிள்ளிகேடக விரும்பிராந்தை யடியுறையெனினே' எஎ.

இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும், 'இருமருந்து வினைக்கு நண்ணுடு' எ௦.

இருமை - கருமை, 'இரும்பிடித்தொழுது' சச; பெருமை, 'அகலிருவிசம்பு' அ; 'இருநிலத்தன்ன' கச.

இல்லாகியர் - இல்லையாசுக, 'இடையந்த கேண்மையல்லாகியர்' க௩௦; இல்லாகியரோ காலமலை' உகஉ.

இல்ல - துளை, 'இல்லிதூர்ந்த பொல்லாவறுமுலை' க௩ச.

இலக்கம் - குறி, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன' ச.

இலங்கை - வில்லியாசனூர், 'நெல்லமல் புறவி ளிலங்கைகிழுவோன், வில்லியாதன்' ௩௭௧.

இலஞ்சி - மடு, 'கரீரிலஞ்சி' ௩௭.

இலம் - வறுமை, 'இலம்படு புலவர்' க௩௩.

இலிற்றுதல் - சரத்தல், 'குழவிக்கிலிற்றுமுலை' சுஅ.

இவ் - இவை, 'வ, பீவியணிந்து' கூடு.

இவ் - படர்தல், 'இவ்' கக௩.

இவ் - குறிநரை, 'அலங்குளைப்பரீஇயிவுளி' ச; 'வராய்ச்செலவிவுளி' கக௭.

இழிசினன் - புலைமகன், 'கட்டிணைக்குமிழிசினன்' அஉ.

இழித்தன்று - அவமதித்தது, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்றுமில்ன்' எஎ.

இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 'இழிபிறப்பாளன் கருங்கைசெவப்ப' க௭௦.

இழுக்கி - தப்பி, 'மகிழ்க்கையிழுக்கி' எக.

இழுது - நெய், 'குழிநிவழிந்திழுது மறப்ப' கூடு; நெய்யிழுது, 'இழுதினன்னவாணிணக் கொழுக்குறை' க௩௦.

இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னுமோசையை யடைத்தாய்முழங்க, 'வமமுரசயிழுமெனமுழங்க' ௩.

இழை - ஆபரணம், 'சேயிழை கணவ' ௩; 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக; நூலிழை, 'இழைவலந்த பண்ணம்' க௩௩.

இறங்குதல் - வீணாதல், 'இறங்கு கதிரலம்வருகழனி' கூஅ.

இறத்தி - போகின்றாய், 'புறக்கொடுத்திறத்தி' அ.

இறந்த-கடந்த, 'புலவரையிறந்த புகழ்' உக.

இறந்தன்று - மிக்கது, 'வியப்பிறந்தன்று' உக௭.

இறியர் - கெடுவதாக, 'இறியரென்னுயிரென்' உக௦.

இறுக்கல் - திறன்கொடுத்தல், 'இறுக்கல் வேண்டுந் திறையே' க௩௩.

இறுக்கும் - தங்கும், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரமபி றுனை' க௩; பண்ணும், 'தென்புல வாழ்நகர் கருங்கட னிறுக்கும்' க௩.

இறுத்த - தங்கிய, 'குன்றத்திறுத்த குரீஇயினம்' தைத்த, 'அம்புசென்றிறுத்த' க௩.

இறுப்பு - சிறுகாடு, 'தூங்கிரு ளிறும்பு' கஉ௩.

இறை - உயர்ச்சி, 'ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை' க௭; சந்தைபுடையமுனைகை,

‘வணங்கிறைப் பிணைத்தோள்’ கூட ; தங்குதல், ‘சர்க்குழாததோ டிறை கூர்ந்த’ ககக; வீட்டின் இறப்பு, ‘சூறியிறைக் குரம்பை’ கஉக.
 இறைகொள்ளும் - தங்கும், ‘தேனிறை கொள்ளு மிருப்பல் யானை’ கக.
 இறைஞ்சியு - தாழ்த்த, ‘சூலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை’ கக.
 இறைஞ்சுக - வணங்குக, ‘இறைஞ்சுக பெரும்’ கூ.
 இன்மை - வறுமை, ‘இன்மை தீர்த்தல் வன்மையானே’ கூ.
 இன்னு - துன்பம், ‘இன்னு வாகப் பிறர்மன கொண்டு’ கஉ.
 இன்னீர் - இத்தன்மை வையுடையீர், ‘இன்னீ ராகவி னினியவு முளவோ’ றுஅ.
 இன்னேம் - இத்தன்மையுடையேம், ‘இன்னே மாயினேம்’ கசக.
 இனம் - கூட்டம், ‘சுறவினத்தனை வா ளோர்’ கக; நிரா, ‘வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி’ கரு.
 இனி - இப்பொழுது, றுஉ; ககக; ‘இனிரினைந் திரக்கமா கின்று’ உசக.
 இனிய - இனியவைகள், ‘இனிய செய்தி’ கஉ.
 இணைகஉ - வருந்திக்கூப்பிடம்கூப்பீநீ, ‘வினைபுனை நல்லி வினைகஉக் கேட்பவும்’ சச.
 இணைப்ப - கெடுப்பு, ‘வினைபுனை நல்லி வெவ்வெரியினைப்ப’ உக.

ஈ

ஈகை - கொடை, ‘தண்டா வீகைத் தகைமாண் குறியி’ கூ; பொன், ‘ஈகையங் கழற்கால்’ கூஅ, வணமை, ‘ஓம்பா வீகை’ அ.
 ஈகையரியவிழை - மங்கலியகூத்திரம், ‘ஈகையரிய விழையணி மகளிர்’ கஉஎ.
 ஈண்டிய - திரண்ட, ‘ஈண்டிய மழையென மருளும் பட்டோல்’ கக.
 ஈண்டுசெல்ல - ஓங்கிச்செல்லுதல், ‘ஈண்டுசெல்ல மரபின் ஞாயிறு’ உரு.
 ஈண்டில் - செறிதல், ‘ஈண்டகன்கிடக்கை’ கக; விராதல், ‘ஈண்டுசெல்ல கொண்மு’ ககக.

ஈத்த - வழங்கிய, ‘செந்நீர்ப்பசும்பொகூ.
 ஈத்தனை - கொடுத்தாய், ‘சாதனீங்கவெமக்கீத்தனையே’ கூக.
 ஈய - ஈவார், ‘பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென’ ககக.
 ஈயம் - பிணஞ்சுதிதற்கு அரிக்கும் விறகடுக்கு, ‘கரிபுறவிறகிரீமவொள்ளமுல்’ உகக.
 ஈயும் - கொடுக்கும், ‘ஓம்பாதிமுமாற்றலெல்கோ’ உஉ.
 ஈர்ப்பு - இழுத்தல், ‘ஈர்ப்புடைக்கராஅத்தன்னவெனை’ கசச.
 ஈரந்தார் - ஓரூர்; இஃது ஈரந்தையெனவும் வழங்கும், கஅரு.
 ஈரந்தை - ஈரந்தூர், ‘ஈரந்தையோனே பாண்பசிப்பகைஞன்’ கஅரு.
 ஈற்று - ஈனுதல், அஉ.
 ஈன்மர் - பெறுவார், ‘ஈன்மரோவீவ்வுலகத்தானே’ எச.

உ

உகந்து - உயரப்பறந்து, ‘பல்கனிநரைஇயல்குவிசும்புகந்து’ உருக.
 உகன - தாவ, ‘வெள்ளுனைக் கவிமாண் கவிஞளம்புகன்’ கரு.
 உகுத்த - உதிர்த்த, ‘பழனமஞ்ஞையுகுத்தபீலி’ கக.
 உடக - அஞ்ச, ‘உடலுநருட்கவீங்கி’ கக.
 உட்கு-அச்சம், ‘உட்குவரவிளங்கி’ றுஅ.
 உட்கும் - அஞ்சும், ‘வானுட்கும்வடநீண்மகில்’ கஅ; ‘ஒன்னுருட்குத்துன்னருங்கடுத்திறல்’ கூக.
 உடலுதல் - பகைத்தல், ‘உடலுந்துப்பு’ உரு; உடலசினம்’ எஉ.
 உடலுநர் - மாறுபடுவோர், ‘உடலுநருட்க’ கக.
 உடற்றியோர் - சிணப்பித்தவர், ‘ஓவாதுகூஉநின்னுடற்றியோர்நாடே’ ச.
 உடன்று - கோபித்து, ‘உடன்றுநோக்கினன்’ கக; ‘நீ, உடன்றுநோக்கும்வாய்’ கூஅ; உடன்றுமேல்வந்த வம்பமள்ளர்’ எஎ.
 உடுத்த - குழப்பட்ட, ‘அருங்குறும்புடித்தகானப்பேரெயில்’ உக.
 உண்கும் - உண்பேம், ‘உண்குமெந்தைநிற்காண்குவந்திசின்’ கஉரு,

உண்டி - உணவு, 'உண்டிகொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே' க௮.
 உண்மார் - உண்போர், 'புலனுழுதுண் மார்' சுசு; உண்ணவேண்டி, 'முந் துவிலையாணர் நாட்புதி துண்மார்' க௮௮.
 உண்மென - உண்ணுமினென்ற, 'உண் மெனவிரக்கும் பெரும்பெயர்ச்சாத் தன்' க௮௮.
 உண்மை - உண்டாதல், 'தேய்தலுண் மையம் பெருகலுண்மையும்' உ௭.
 உணர்ந்திய - துயிலெழுப்ப; 'சேவலே னல் காப்போருணர்ந்திய கூஉம்' உ௮.
 உணர்ந்து - அறிந்து, 'முன்னமுகத்தி னுணர்ந்து' கூ.
 உணவிலிண்டம் - உடம்பு, 'உண்டி முதற்றேயுணவிலிண்டம்' க௮.
 உம்பல் - வழித்தோன்றினேன், 'உர வோரும்பல்' க௮.
 உமணர் - உப்புவிற்பார், 'உமணர்வெ ருஉந்தனை' அசு.
 உய்த்த - செலுத்திய, 'நேமியுய்த்த' கூ.
 உய்தல் - பிழைத்தல், 'உண்ணாவறுங் கடும்புய்த்தல்வேண்டி' க௮க.
 உய்தி - நீங்குதல், 'செய்திகொன்றே ர்க்குய்தியிலலென' கூசு.
 உய்த்தன்று - பிழைத்தது, 'சினததலுய் ந்தன்று' உரு.
 உயர்ந்திசினோர்-உயர்ந்தோர், 'உயர்ந்த வேட்டத்தயர்ந்திசினோர்க்கு' உகசு.
 உயரிய - உயர்ந்திய, 'ஏற்றவலனுயரியமணியிடற்றேனும' ரூசு.
 உயவல் - வருத்தம், 'உயவற்பாண'சூசு.
 உயவு - வருத்தம், 'உயவரிய' கூ.
 உயவும் - வருத்தம், 'அடுகளிறுயவுங் கொடிக்கொள்பாசறை' சூக.
 உயிர் - ஓசை, 'வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்' க௮௮.
 உரவு - வலிமை, 'உரவுச்சினைத்திருகிய'
 உரவோர் - வலியோர், 'ஒருதாமாகிய உரவோர்' க௮.
 உரறிய - முழங்கிய, 'கனையெரியுரறிய மருங்கும்' உகூ.
 உரறதல் - ஒலித்தல், 'உருடூரறுகருவி யொடு' க௮சு.
 உராய் - உலாவி, 'தவெறியாச்சிவந்து ராய்' சு.

உரீஇய - உரிஞ்சிய, 'கழலுரீஇய திருந் தடி' ஏ.
 உரு - தன் ஆணையாற்பிறாஞ்சம் உட் குடைமை, 'உருவும் புகழுமாகி, சு; 'உருகெழு ஞாயிறு, உரு; 'உரு கெழு முரசம்' ரூ; வடிவு, 'பெண் ணுரு வெருகிற னுகின்ற' க; 'உவவு மதியுருவினேங்கல் வெண்குடை'கூ.
 உருப்ப - அழல், 'முலைபொலி யாக முருப்ப நாறி' உரு.
 உரும் - இடி, 'பெருமலை விடாகத் துரு மெறிந் தாங்கு' கூ௭.
 உரை - புகழ், 'உரைசெல முரசுவெள வி' உசு; 'உரைசாலந்தவஞ் சாத்த னும' ஏக.
 உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 'போ ர்க்குரைஇ' கூ௭.
 உலகம் - தேசம், 'திங்கட்புத்தேடிநிதரு முலகத்து' உ௭.
 உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்வ ரலும் அலம்வரலபோல்வதோ ருரிச் சொல், 'வாயாவன்கனிக் குலம்வரு வோரே' உ௭௭.
 உலைவு - தரித்திரம், 'உயங்குபடர் வரு த்தமு முலைவுநோக்கி' கரு.
 உவல் - தழை, 'பாசவலிட்ட புன்காற் பந்தர்' உசுஉ.
 உவலை - தழை. 'பாசிலைத் தொடுத்த வவலைக்கண்ணி' ரூசு.
 உவவு - உவாநான், 'உவவுமதி' கூ.
 உவித்த - அவித்த, 'சாந்தவிறகி னுவித் தபுன்கம்' க௮௮.
 உழக்கி - கலக்கி, 'அரசுபடவமருழக்கி' உசு.
 உழக்கும் - வருத்தம் 'அருந்துயருழக்கு நின் றிருந்திழையரிவை' கசுசு.
 உழிகை - கொற்றான்; இது குடநாட் டார் வழக்கு, 'பொலங்குமழுழி கையொடு பொலியச்சூட்டி' ரூ.
 உழுபடை - கலப்பை, 'உழுபடை - யு ன்றுசான்மருங்கி னீன்றதண்பயனே' கூரு.
 உழுவை - புவி, 'அனைச்செறியுழுவை யிரைக்குவந்தன்ன' எ௮; 'பேழ்வா யுழுவையை' கருஉ.
 உள்ளம் - ஊக்கம்.
 உள்ளாற்றுகலை - ஆற்றிடைக்குறை, 'உள்ளாற்றுகலைக் கலைப் புள்ளி நீழல்' உககூ.

உள்ளி - நினைந்து, 'ஒருநிசை யொருவ
னையுள்ளி' கஉக.

உளர - அசைப்ப, 'விரைவளியுளர' ககக.
உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர், உசு௦.

உளவாகியர் - உளவாகுக, 'இயைந்த
வைக லுளவாகியரோ' கக௦.

உளை - தலையாட்டம், 'அலங்குளைப் புர
வியைவரொடு சினைஇ' உ.

உளை - தலை, 'மிசையலங்குளைய பனை'
உஉ.

உளைய - வெறுப்ப, 'இளைய னிவனென
வுளையக்கூறி' எஉ.

உற்க - எரிந்துவீழ, 'திசையிரு நான்கு
முற்க முற்கவும்' சக.

உற்கம் - எரிதொள்ளி, சக. (உற்கை)
உற்கதை - உறையூர், 'அறங்கெழு சோ
ழ் குறந்தையவையவத்து' கக; 'அற
ந்துஞ் சுறந்தைப்பொருளை' ருஅ;

'பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தையோ
னே' சக; 'மாவண் டித்த னுறந்தை
யன்ன வுரைசா னன்கலம்' கருஉ.

உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 'உறழ்மணியா
னுயர் மருப்பின்' உஉ.

உறழ்க - உறுதொழிதல் வேண்டும்,
'உள்ளடி முள்ளுநோவ வுறழ்கதில்'
ககக.

உறுதி - உற்றகாரியம், 'தாமறி குவார்
தமக் குறுதி' சக.

உறுவர் - எதிர்ந்தவர், 'துப்புறவர் புறம்
பெற்றிசினே' கக.

உறை - நீர்த்துளி, 'உறைவேண்டு
பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே'
கரு; 'கார்வா னின்னுறை' கசஎ;

'நீண்டியர் வானத் துறையினும்'
ககஅ.

உறையுள் - உறைதல், 'தாங்கா வுறையு
ணல்லூர்' உச; 'உயர்நிலையுலகத்
துறையு ளின்மை' ரு௦; 'உறையுண்
முணியுமவன் செல்லு மூரே' ககச.

உறையூர் - ஓரூர்; இது சோழர்களு
டைய பழைய இராசதானி; இஃது
உறந்தையென்றும் கோழியென்றும்
வழங்கப்படும்; கக, உஎ, சரு, சஎ,
எஅ, கஎ௦, உ௦உ, கஉக, கஉரு, ககக.

உறையி - உணர்ச்சி, கக
உறையி - உறையிற்றவன், 'இன்னாது
றைவியரும்படர்களைமே' கசரு.

உன்னம் - உன்னமரம்' 'உன்ன மரத்த
துன்னருக் கவலை'.

உள

உளக்கம் - மேற்கோள், 'இடஞ்சிறி தென்
னு மூக்கற் தூர்ப்ப' அ.

உளக்கார் - மேற்கொள்ளார், 'உடலுறநு
க்கார்' கஉஉ.

உளக்கும் - மேற்கொள்ளும், 'வானீர்க்
கூக்கும்' கஎ.

உளக்கனோர் - முன்னுள்ளோர், 'நின்
னூர்கனோர் நினைப்பின்' கக.

உளக்கு - முன், 'இன்றி னூங்கோ கே
ளலம்' எச; 'முழுவத்தோ ளென்னை
யைக் காணுலுக்கே' அஅ; 'வென்
வே லன்னந் காணு லுக்கே - நின்
னினும் புல்லியேம்' கீசக,

உளசி=உகிசி - உடக்கு, 'உளசிமுன்னாது'
உஉக.

உளதியம் - பயன், 'பேசைமை யல்ல
தூதிய மில்லென' உஅ; 'பெற்ற
தூதியம்' கருச.

உளம் - உண்மை; இஃது எண்வகை எச்சத்
துளொன்ற, 'கூலுங் குறளு மூமுஞ்
செவிநிம்' உஅ.

உளந்தி - ஏறப்படுவது, 'உளந்தி வால்வெ
ள்ளேறே' க.

உளர்பு - உளர்ந்து, 'கடலூர் பெழுதரு
ளுயிற்' ருக.

உளரன் - மருதநிலமுடையோன், 'உளர
னென்கோ' சக.

உளழ் - முறைமை, 'உளழிற்றுகநின் செ
ய்கை' உக; 'உளழ்மாறுபெயர்'
கஉரு

உளழி - வாழ்நான், 'அன்ன வாக நின்
...'

உளறு - புண், 'உளறியா மெய்யாக்கை
யொடு' கசஎ.

உளன் - தனச, 'உளன்சோற்றமலை'
கக.

உளன்றம் - சென்றதங்கும், 'அகலிரு
விசம்பி னூன்றம்' உஉஅ.

எ

எஃகு - வேல், 'ஒளிநிலைய வெஃகே
ந்தி' உச.

எக்கர் - மணற்குன்று, 'நல்யாற் றெக்க
ரேறி' கஎஎ.

எக்கர்=ஒக்கர் - ஓரூர், உசஅ.

எடுப்பி - எழுப்பி, 'வைகுதுயி லெடு
ப்பி' உசஎ.

எண்ணலை - எண்ணத்தையுடையை, 'நீயே பேரெண்ணலையே' ககஅ.
 எண்மை - எளிமை, 'இக்குடிப் பிறந்தோர்க்கெண்மை காணுமென' சக.
 எதிர்ந்த - மாறுபட்ட, 'செய்வீனைக்கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு.
 எதிர்ந்து - ஏற்றுக்கொண்டு, 'புரவெதிர்ந்து' ருச; 'போரெதிர்ந்தென்னை போர்க்களம் புதினே' அச; மாறுபட்டு, 'கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந்தெழுந்த' ருச; 'போரெதிர்ந்து' அஎ.
 எத்திரம் - பொறி, 'திங்களு துழையாவெத்திரப் படுபுழை' கஎஎ.
 எத்தை - எண்ணிலைவன், 'எந்தையொடுகிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்' கக.
 எம்மனோர் - எங்கள், 'எம்மனோர்க்கொருதலை லைகம்முற்றல்' ருக.
 எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், 'எம்மோன் குறவர் பெருமகன்' கருஎ.
 எய்த - அணுக, 'எய்த வந்தனம் யாம்' க0.
 எய்ம்மாள் - எய்ப்பன்றி, 'எயினர் தந்தவெய்ம்மா நெறிதனை' கஎஎ.
 எய்யாதாகின்று - அறியாததாயிற்று, 'கிளத்த - லெய்யாதாகின்றெஞ் சிறுசெந்நாவே' கசஅ.
 எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களுளொன்று, 'மன்னெயி லாந்தையும்' எச; மதிலை, 'எயிற்கதவு' க, 'ஆரெயில்பலதந்தி' சு.
 எயிற்றி - மறத்தி, 'கருங்க ணெயிற்றி' கருக.
 எருக்கிய - அறைந்துகொண்ட, 'ஊழினுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' உகஎ.
 எருத்தம் - கழுத்தம், 'இகழ்பாடுவோரெருத்தமடங்க' ச0.
 எருத்த - கழுத்த, 'எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன்' ச.
 எருவை - தலைவெருத்து உடல் ருக்கும்பருத்து; கழுகுமாம், 'விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப' சச.
 எல் - பகற்பொழுது, 'எல்லடிப் படுத்த' கஎ0; விளக்கம், 'எல்லுப்பட விட்ட சுடுதி' கச.
 எல்லரி - சல்லியென்னும் வாத்தியம், 'எல்லரி தொடுமின்' கருஉ.

எல்லை - பகல், 'எல்லையு மிரவு மெண்ணாய்' எ.
 எவ்வி - ஒருவேள், 'மாவே ளெவ்வி - புனலம புதவின் மிழலை' உச; இரும்பா ளென்க்கற்றலைவன் பெரும்பூட்டு போரடு தானையெவ்வி' உகக.
 எழில் - உயர்ச்சி, 'பகட்டெழின்மார்பு' கக; பெருமை, 'அறுமருப் பெழிற்கலை' உக.
 எழிலிய - எழில்பெற்ற, 'அம்பகட்டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து' சுஅ.
 எழினி - ஒருவள்ளல், 'ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற் கூடவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியும்' கருஅ; 'வைகம்புதழந்தவயங்குவினை யொள்வாட் பொய்யாவெழினி' உக0; 'இவனை எழினி அதியமானென்றும் கூறுவர்'.
 எழு - கணையமரம், 'காப்புடைய வெழுமுருக்கி' கச; 'எழுவுறழ் தினிதோள்' கக.
 எள்ளிய - இகழ்ந்த, 'உள்ள மெள்ளிய மடவோன்' எக.
 எறிச்சிலார் - இது கோளுட்டிள்ள ஊர்களுளொன்று, ருச, சுக, ருச.
 எறித்தல் - உறைத்தல், 'நாடுசுடி கமழ்புகையெறித்த லானே' சு.
 எறிதல் - அடித்தல், 'எறிகோ லஞ்சாவாவி னன்ன' அக.
 எறித்த - அறைந்த, 'விளங்குபொன்னறை நலங்கிளர் பலகை' கரு; கடைந்து செறிக்கப்பட்ட, 'யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக் கோளிறை துலாம்' கக.
 எறிந்து - வெட்டி, 'எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள்' கக.
 எறியா - முறித்து, 'களிறே - கதவெறியாச் சிவந்து' ச.
 எறழ்முன்பு - மிக்கவலி, 'தோல்பெயரிய வெறழ்முன்பு' எ.
 என்ருவை - என்று வினவுவாய், 'இவ்வா ரென்ருவையாயின்' கக.
 என்றழா - கோடை, 'வெண்கிடை - யென்றழாழ் வாடுவறல்' எரு; 'வளமழை மாறிய வென்றழாழ்க்காலே' ககக.
 என்னதூஉம் - சிறிதும், 'என்னதூஉவ் கடிமரந் தடித லோம்பு' ருஎ.
 என்னை - என்னிறைவன், 'அணங்கருள் எஅ; 'நிளையொ

· 0 வரூஉ மென்னைக்கு' உகஉ.

எனவ - என்னுடையன ி

'எனவ கேண்மகி' கூடு.

ஏ.

ஏணி - எல்லை, 'நளியிரு முநீ ரேணி யாக' கூடு; 'முநீ ரேணி' ககஎ.

ஏத்தி - வாழ்த்தி, 'முன்றுறை நுண்பல மணலினு மேத்தி' ககக.

ஏத்துகம் - புகழ்வோம், 'ஏத்துகம் பல வே' க0.

ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், 'ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது' டுஅ.

ஏந்திய - ஒங்கிய, 'நிலனேந்திய விசும்பு' உ.

ஏமம் - காவல், 'எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய' க; 'ஏம முரச மிழுமென முழக்க' கூ.

ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 'அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்' க0க.

ஏமாந்து - இன்புற்று, 'காமர் நெஞ்ச மேமாந்தவப்ப' ககஅ.

ஏமுற்று - இன்பமுற்று, 'ஏமுற்றுக் கழிந்த மன்னர்க்கு' அச.

ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 'அலலிப்பாவை யாடி வனப்பேய்ப்ப' கூ.

ஏர்தல் - எழுதல், 'ஏர்தரு சுடரின்' - -

ஏறு - இடபம், 'ஊர்தி வால்வெள்ளே நே' க; இடி, 'அதிர்குர லேடுருதி துளிசொரிந்தாங்கு' கக0; ஏறிதல், 'பருந்தி நேறு குறித்து' சக.

ஏறை - ஏறைக்கோன், 'பெருங்க னூடெனம் மேறைக்குத் தருமே' கடுஎ.

ஏனல் - தீனை, 'ஏனல் காப்போ' உஅ.

ஐ.

ஐயவி - வென்சிறுகடுகு, 'ஐயவி புகைப்பவம்' கஅ.

ஐயூர் - ஒருர், உக, டுக, உஉஅ, ககச.

ஐவனம் - மலைநெல், 'ஐவனம் வித்தி' கடுக.

ஓ.

ஓக்கல் - சுற்றம், 'இல்லோ ரொக்கற்றலை' கூடு.

ஓக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 'பெரும்புல் வென்ற விரும்பே ரொக்கலை' கூக.

ஓக்கூர் - ஒருர், உஎக.

ஓசிய - முறிய, 'இருதலை யொசிய வெற்றி' அ0.

ஓடியா - இடையறாத, 'ஓடியா முறையின்' உக.

ஓடுக்கம் - ஓடுக்கியநிலை, 'வல்லின் மறவ ரொடுக்கக் கானாய்' உடுக.

ஓடுக்கா - மடியாத, 'ஓடுக்கா வுள்ளத்து' அ.

ஓண்மை - விளக்கம், 'ஓண்மழல்' கக.

ஓத்தி - ஒப்பை, 'யாக்கன மொத்தியோ' அ.

ஓதுக்கு - இயங்குதல், 'ஓதுக்கின் றிணி மணற் புதுப்பும் பள்ளி' கூக; நடை, 'தகைமெல் லொதுக்கின் வளைக்கை விறலி' ககடு.

ஓதுங்கி - நடந்து, 'கோல்கா லாகக் குழம்பல் லொதுங்கி' கடுக.

ஓப்ப - தக, 'ஓப்ப நாடி' க0.

ஓய்யென - வினாய், 'ஐயவிப் புகையுந் தாங்கா தொய்யென' கஅ.

ஓரா - தப்பாத, 'நிலைக்கொராஅ விலக்கம்' ச.

ஓரீஇ - தப்பி, 'கூடுகிர்ப் பருந்தி நேறு குறித்தொரீஇ, சக; நீங்கி, 'சிறு மனை வாழ்க்கையி னொரீஇ' உக; 'பெருநல் யானாரி னொரீஇ' டுஉ; 'தென்புலக் காவலி னொரீஇ' எக.

ஓருசார் - ஒருபக்கம், 'ஓருசா ரருவியார்ப்ப' ககடு.

ஓல்கல்-தளர்தல், 'ஓல்க லுள்ள மொடு' ககடு.

ஓல்லாய் - உடம்படாய், 'பாசறையல்லது நீயொல் லாயே' கூக.

ஓல்லான் - உடன்படான், 'நண்டவ ரடுதலு மொல்லான்' எஅ.

ஓல்லியூர் - ஒருர்; இது பெருஞ்சாத்த னுடையது, 'முல்லையும் பூத்தியோவவ னொல்லியூர் நாட்டே' உசஉ.

ஓலிக்குந்து - தழைக்கும், உம் - உந்தாயிற்று, 'கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து' ககஎ.

ஓலித்தல்-தழைத்தல், 'ஓலிநெடும் பீலி' டு0.

ஓலிபு - தழைத்து, 'தோடொலிபு நந்தி' கஉ0.

ஓலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், கசக.

ஓலியல் - தழைத்தல், 'ஓலியற் கண்ணி' உ0க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மலை, ௨௦௨.
 ஒலியன்மலை - வளையமலை, 'ஒலியன் மலையொடு பொலியச் சூடி' எசு.
 ஒழிய - சாக, 'ஈரரைப் பதினமரும் பொருதகனத் தொழிய' ௨.
 ஒழுக - நடக்க, 'வைவந் காவலர் வழி மொழிந் தொழுக்' அ.
 ஒழுகை - வண்டி, 'உப்போ யொழு கை' ககசு.
 ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 'மலைமறைத் தொளித்தி' அ.
 ஒளிர்வருஉம் - விளங்கும், 'கண்ணொளிர் வருஉந் கவிந்சா பத்து' எ.
 ஒளிற்றதல் - வினங்குதல், 'ஒளிற்றவான் மன்னர்' கசஎ.
 ஒற்றி - சாய்த்து, 'திருந்தனா நோன் வெளில் வருந்த வொற்றி' சச.
 ஒற்றிய - வீழ்த்த, 'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பின்' ௨௩எ.
 ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 'அத்தக வொறுத்தி' க௦.
 ஒன்றாது - பொருந்தாது, 'நிரயந் கொள்பவரோ டொன்றாது' று.
 ஒன்றுபட்டு - ஒருபெற்றிப்பட்டு, 'ஒன்றுபட்டு வழிமொழிய' கஎ.
 ஒன்னுதோர் - பகைவர், 'இன்னும்பெருமநி னொன்னு தோர்க்கே' கச.
 ஒன்றார் - பகைவர், 'ஒன்றார் நாடுசுடு கமழ்புகை' சு.

ஓ.

ஓங்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 'பொருநாக் கோக்கிய வேலன்' சுசு.
 ஓங்கல் - உயர்தல், 'ஓங்கல் டை' று.
 ஓச்சி - எடுத்து, 'மதனுடை முழவுத் தோ ணோச்சி' று.
 ஓடை - யானை நெற்றிப்பட்டம், 'பொன்னோடைப் புரணிததல்' று; 'ஒன்றார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு' க௨சு; 'நோன்பக டொளி திகழோடை பொலிய' கசுசு.
 ஓப்புநர் - ஓட்டுவோர், 'நெல்வினை கழனிப் படுபுன் ணோப்புநர்' ௨௩.
 ஓம்பா - பாதுகாவாத, 'ஓம்பா வீகை' அ.
 ஓம்பாது - பாதுகாவாது, 'ஓம்பா நீயு மாற்ற லெங்கோ' ௨௨; 'ஓம்பாது கடந்தட்டு' ச௦.

ஓம்புற்ற - பாதுகாத்த, 'பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்' ச௦.
 ஓய்தல் - செலுத்துதல், 'உப்போ யொழுகை' ககசு.
 ஓர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்கும், 'இரும்புலிப் புஃர்ப்போத் தோர்க்கும்' கருஎ.
 ஓராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 'ஓராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே' கசு.
 ஓரி - ஒருவள்ளல், 'கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்' கருஅ; இவனை வல்வி லோரியென்றுந்கூறுவர். தேன் முகிர்ந்தாற்பார்க்கும் நீலநிறம்; முசுக் கலையுமாம், 'அணிநிற வேளரி பாய்தலின் மீதீழிந்து - திணிநெடுந் குன்றத் தேன்சொரியும்மே' க௦க.
 ஓரியர் - சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள், விச்சாதாரும் நாகருமென்பர், 'விண் பொரு நெடுங்குடைக் கொடித்தே ரோரியர்' கரு.
 ஓரை - மகளிர்வினையாட்டு, 'ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்' கஎசு.
 ஓவாது - ஒழியாது, 'ஓவாது கூஉம்' ச.

க.

கங்கை - ஓராறு, 'மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுண்க் கங்கைக், கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்கு' கசுசு.
 கசடு-அழுக்கு, 'கசடென்டு காட்சி' ௨௧சு.
 கசிந்து - இனபுற்று, 'முதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ்' கக.
 கசிபு - இரங்கி, 'தசிபு கைதொழாஅ' ௨௧௦.
 கசிவு - இரக்கம், 'கண்பொறி போகிய கசிவோடு' கசுசு; வியர்ப்பு, 'கசிவுந் தவென் பல்லினையொடு' கசுசு; 'பசி தினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை' கசு௦.
 கஞல-நெருங்க, 'புதுமலர் கஞல' கசஎ.
 கட்டும் - களையும், 'ஆம்பலொடு கட்டும்' சுசு.
 கட்சி - காடு, 'கட்சி மஞ்ஞையின்' சு௦; சேக்கை, 'கட்சி காணக் கடமா நல்லேறு' கருஎ; புகலிடம், 'கட்சி காணக் கடமா நல்லேறு' ௨௦௨.
 கடந்த - அழித்து, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கக; எதிநின்றழித்து, 'ஓம்பாதுகடந்து' ச௦; எ.

‘ஆலங் காணத் தமர்கடந்து’ உரு; ‘கனமபுரு மல்லற் கடந்து’ அ; வஞ்சியாதெதிர்தின்று, ‘கடந்தி தாணச் சேர லாதனை’ அ.
 கடம்பு - ஒருமரம், ‘கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்’ உரு.
 கடவன் - கடப்பாடாகவுடையன், ‘கடவன் பாரி கைவண் மையே’ கரு.
 கடறு - சுரம், ‘இருங்கடறு வளைஇய குன்றம்’ கசு; மலைச்சாரல், ‘கடறு மணிகளர’ உரு.
 கடன் - கிரியை, ‘அந்தி யந்தண ரருங் கடனிறக்கும்’ உ; தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கடனிறக்கும்’ க.
 கடாம் - யானைமதம், ‘கமநீகடாத்து... ..யானை’ க.
 கடி-காவல், ‘கடியுடைய வியனகர்’ கரு; விரைவு, ‘எம்மம்பு கடிவிடுதம்’ க; விளக்கம், ‘அருங்கடிப் பெருங்கலை’ கசு.
 கடிந்து-போக்கி, ‘கொடி துகடிந்து’ கவு.
 கடிப்பு - முரசடிக்கும் குறுந்தடி, ‘முரசுகடிப் பிசுப்பவும்’ கரு.
 கடுக்கும்-ஒக்கும், ‘அவிரறல கடுக்கும்’ உரு.
 கடுக்கண்ண - வண்கண்மையையுடைய, ‘கடுக்கண்ண கொல்களிற்றால்’ கசு.
 கடுக்கள்-அழன்றகள், ‘இன்கடுக்கள்ளி னாழார்’ அ.
 கடுப்பு - ஒப்பு, ‘உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தன்’ கரு.
 கடும்பகல் - விளங்கியபகற்பொழுது.
 கடும்பசி - மிக்கபசி, ‘கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு’ உரு.
 கடும்பு - சுற்றம், ‘சேர்ந்தவர்கடும்பார்த் தம்’ உஉ; ‘உடும்புரித்தன்னவென் பெழுமருங்கிற்கடும்பின்’ சுஅ.
 கடுமானகோதை - சேரமான்குட்டுவென் கோதை, ‘கவினைகவண்மைக்கடுமான் கோதை’ ருசு.
 கடுவளி - பெருங்காற்று, ‘கடுவளிதொகுப்ப வீண்டிய’ ருரு.
 கடைஇ - முடுகி, ‘கூழுஞ்சோறுங்கடைஇ’ கசு.
 கடைஇய-செலுத்திய, ‘களிறுகடைஇய தான்’ எ.
 கண் - அசைநிலை, ‘மீன்கணற்று’ கரு; கரும்பின்கண், ‘ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ’ கரு.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறுதியிட்ட பட்ட, ‘நீமெய்கண்ட திமைகாணின்’ கரு.
 கண்டன்று - கண்டது, ‘வாழக் கண்டன்று மிலவே’ சுசு.
 கண்டிசும் - கண்டேம், ‘மன்னற்கண்டிசும்’ உரு.
 கண்டிசின் - கண்டேன், ‘இனிது கண்டிசிற்பெரும்’ உஉ.
 கண்டிரக்கோன் - கண்டிரக்கோப்பெருகளளி, ‘வன்புகழ்க் கண்டிரக்கோளுதலின்’ கரு.
 கண்டியின்ற - கண்மறைந்து, ‘நூல்விரித்தன்ன கதுப்பினன் கண்டியின்ற’ கரு.
 கண்ணி - தலைமேற்குடப்படுமலை, ‘கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை’ க; மலை, ‘மெல்லினர்க்கண்ணி பிலைந்தமைந்தர்’ உசு.
 கண்ணுறை - மேலீடு, ‘புதுசெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக’ கசு; மேலேதுவது, ‘அடகின் கண்ணுறை யாக யானுசில அரிசி வேண்டினே மாக’ கசு.
 கண்ணோடிய-இரங்கிய, ‘கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை’ கசு.
 கணிச்சி - ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென்றும் மழுவென்றுஞ்சொல்லுவர்; ‘மருநதில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்தி’ சஉ; மழுவாயுதம், ‘மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோலும்’ ருசு; ‘கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லெலாருவன்’ கசு.
 கணை - அம்பு, ‘எக்கணை கிழித்த பகட்டுடழின் மார்பின்’ கசு.
 கதம் - சினம், ‘கதநாய் வேட்டுவன்’ கசு.
 கதமும் - ஓடும், ‘கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை’ உரு.
 கதிர் - கிரணம், ‘பகல்விளங் குதியாற்பல்கதிர் விரித்தே’ அ; சுடர், ‘தண்கதிர் மதியம்’, ‘ஒண்கதிர் ஞாயிறு’ சு.
 கதூஉம் - கவரும், ‘பூக்கதூஉ மினவானை’ கஅ; ‘சுடர்நிழற் கதூஉங் கடுமுரண் முதலை’ கசு.
 கந்தம் - தூணம், ‘கவிக்கெழு கடவுள்கந்தங் கைவிட’ ருஉ.
 கந்தாரம் - மது, ‘தெறிப்ப வினைந்த தீங்கந்தாரம்’ உரு.

கந்து - கம்பம், 'கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானை' களவு; 'களிறு - கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ; தறி, 'டுடுநெல் யானைக்குக் கந்தாற் றுவே' று; பற்றுக்கோடு, 'மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த நீன்கழன் மறவர்' கூக; 'நட்டிக்குக் கந்தாக' உஉக.

கபிலர் - சங்கப்புவலருளொருவர்; இவர் அந்தணர்; 'புலனமுக் கற்ற வந்த னுள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினி யிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்' கஉச; 'பொய்யா நாவீற் கபிலன் பாடிய, மையணி நெடுவ னை' கஎச.

கம்பலை - ஆரவாரம், 'அழுவளிக்கம் பலை' எ.

கமழ - பாக்க, 'வியலிடங் கமழ வில னிசை யுடையோர்க்கு' றுடு.

கயம் - நீர்நிறைந்தபள்ளம், 'கயத்திட்ட வித்து' ககஎ.

கரக்கினும் - மறைக்கினும், 'தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்' க.

கரகம் - குண்டுகை, 'நீரற வறியாக் கரகத்து' க.

கரப்பு - மறைத்தல், 'கரப்பி லுள்ள மொடு' கச.

கராம் - முதலை, 'நர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன வென்னை' கஊ; முதலையுள் ஒருசாதி, 'கராஅங் கலித்த குண்டு கண்ணகழி' கஎ.

கரிசு - கரிசு, 'கரிசு வளவன் - ஒருசோழன், 'களி யியல் யானைக் கரிசுரல வளவ' கூக.

கரு - கருப்பம், 'மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்' கச; முட்டை, 'புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகு' கச.

கரும்புளூர் - ஒருர், கஅச.

கருமை - வலிமை, 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'கரு ங்கைக் கொல்லன்' உக.

கருவி - தொகுதி, 'கருவி வானம்'

கருநூர் - இது சேரர்களுடைய இராச தானிகளுளொன்று; இது வஞ்சியெ னவும் வழங்கும், கக, கக, கஉ, கச, எவு, கசஅ, உகக.

கலக்குற்றந்து - கலக்கமுற்றது, 'பெ ருங்கலக் குற்றன் றால்' சக.

கலப்பை - முட்டுக்கள்; வாழாமம், 'காலினென் கலனை சுருக்கினென் கலப்பை' உஊ.

கலம் - ஆபரணம், 'செய்வுறு நன்கலம்' ச; குப்பி, 'யவனர் - நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்' றுச.

கலவம் - மயிற்சீவி, 'கலவ மஞ்ஞா யிற் காண்வர வியலி' ககக.

கலாம் - போர், 'புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்' சக.

கலாவ - கலக்க, 'தன்சிறர் கலாவப் பெய்யினும்' கஊ.

கலி - ஓசை, 'கலிசெழு கடவுள்' றுஉ; செருக்கு, 'வெள்ளைக் கலிமான்' கஊ, 'கலிமான் வளவ' கூக; 'கதழ் பரிய கலிமாவும்' றுடு; தழைத்தல், 'கலிகொள் யாணா வெண்ணிப் பற ந்தலை' கூக.

கலிச்சுமை - மிக்க ஆரவாரம், 'கலிச் சுமை வியலாங்கண்' உஉ.

கலித்த - செருக்கிய, 'கராஅங் கலித்த' கஎ; தழைத்த, 'துவற கலித்த தேம் பாய் புன்னை' உச, மிக்க, 'மானி னங் கலித்த மலை' ககஅ.

கலுழ்ந்து - கலங்கி, 'உண்கண்-கலுழ்ந் துவா ரரிப்பனி' கசச.

கவ்வை - எள்ளினங்காய், 'கவ்வை கறு ப்ப' கஉஊ.

கவசம் - மெழ்ப்புகு கருவி, 'புலிநிறக் கவ சம்' கக.

கவர்பு - கவர்ந்து, 'அந்தண் காவிரி வந் துகவர் பூட்ட' கஊ; கவர்ந்து, 'வினை வயல கவர்பூட்டி' கச.

கவலை - கவர்த்தவழி, 'துண்ணருங் கவ லை' க.

கவான் - மலைப்பக்கம், 'விறல்வரைக் கவான்' கஊ.

கலிகண்ணைக்கு - கையாற்கலிக்கப்ப டப்பார்க்கும்பா ர்வை, 'கலிகண் ணைக்கின். ஆடவர்' க.

கலிகுளம்பு - கலிந்தகுளம்பு, 'வெள்ளைக் கலிமான் கலிகுளம்புகள்' கஊ.

கலிகை - இடக்கலிந்தகை, 'கலிகை வண்மைக் - கடுமான் கோதை' றுச.

கலினிய - அழகுபெற்ற, 'ஆசினி கலி னிய பவலி' கஊ.

கலினை - ஒளியையுடையாய், 'செஞ்ஞா யிற்றுக் கலினை' ச.

கவுள் - கன்னம், 'களிதகவு ளுமீத்த வெறிகல்' ௩௦.

கவைஇய-அகத்திட்ட, 'ஆரங் கவைஇய மார்பே' ௧௧.

கவைமுள் - வேலமுள், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' ௧௮.

கழங்கு - கழற்சிக்காய், 'மகளிர் - பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாமே' ௩௬.

கழல் - ஒருகொடி, 'கழற்களிவகுத்த' ௧௭; வீரகண்டை, 'தாள் - களங்கொளக் கழல்பறைந்தன்' ௪.

கழனி - வயல், 'கழனி யுழவர்' ௧௩.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரென்னும் சங்கப்புலவர்; 'நும்போலுறிவி னுமரு ளொருவன், புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை, ய்கழ்ந்ததன் பயனே' ௨௦௨.

கழால் - கழுவுதல், 'ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்' ௧௪; களைதல், 'களைகால் கழாலின்' ௧௨௦.

கழி - காம்பு, 'தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்' ௧௮.

கழிப்பி - முடித்த, 'மூவேழ்துறைபு முறையுளி கழிப்பி' ௧௫௨.

கழிய - இறப்பு, 'மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழிய' ௭௮.

கழியும் - இறக்கும், 'ஆடுநர் கழியும் வுலகத்து' ௨௧.

கழுமிய - கலந்த, 'ஆத்தரக் கழுமிய துகளன்' ௨௫௮.

கழுவாய் - போக்கும்வழி, 'வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென்' ௧௪.

கழுஉ - கழுவி, 'கழுஉவிளங் காரம்' ௧௬.

களம் - போர்க்களம், 'ஈளாம் பதினமரும் பொருதகளைத் தொழிய' ௨; யாகசாலை, 'பூபு கட்ட வியன்களம் பலகொல்' ௧௫.

களரி - களரிசிலம், 'களரி போகிய களரியம் பறந்தலை' ௨௨௫.

களிறு - ஆண்பன்றி, 'களிறுமேல் கொள்ளவும்' ௪௧; யானை, 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்' ௧௧.

கறங்க - ஒலிப்பு, 'சிலைத்தார் முரசங்கறங்க' ௩௬.

கறி - மிளகுகொடி, 'கறிவள ரடுக்கத்து' ௧௬௮.

கறிக்கும் - தின்னும், 'மடப்பிணை..... வேளை வெண்பூக் கறிக்கும்' ௨௩.

கறழ் - குதினாமுகக்கருவி, 'மாவே,... கறழ்பொருத செவ்வாயான்' ௪.

கறை - கறுப்பு, 'கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று' ௧.

கறையமயானை - கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானை, ௩௮, ௧௩௫.

கன்மார் - கற்பார், 'இளம்பல கோசர் விளங்குபடை கன்மார்' ௧௬௬.

கனலி - சூரியன், 'அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேறணிணும்' ௩௫; 'வெங்கதூக்க் கனலி துறறவும்' ௪௧.

கலை - மிகுதி, 'கலையெரி யுரறிய மருங்கும்' ௨௩௩.

கா.

கா - சோலை, 'கழமரந் துளங்கிய காவும்' ௨௩; தோட்சுமை, ௧௦௩.

காண்கு - காண்பேன், 'காண்கு வந்திசிற் பெரும' ௧௭; எந்தைகிற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

காண்பு - காட்சி, 'காற்ப்பெய றலையு காண்பின காலை' ௧௧௧.

காப்பிணை - காவலையுடையை, 'விற்ப்புற வறியா வேமக் காப்பிணை' ௨௦.

காப்பு - காவல், 'காப்புடைய வெழு முருக்கி' ௧௪.

காமர் - அழகு, 'காமர் - வண்ண மார்பு' ௧.

கரய்தல் - விடாய்த்தல், 'காய்தலு முண்டக் கன்வெய் யோனே' ௨௫௮.

காய - காவிய = சுமந்த, 'சுவலமுந்தப் பலகாய்' ௧௩௧.

காயம் - ஆகாயம், 'வறிதுநிலையு காயமு' ௨௦, ௩௦.

கார் - கார்சாலம், 'கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை' ௧.

காரியாறு - ஓராறு, ௪௭.

காரெடுக்கல் - புல்லென்றசுற்றம் 'காரெடுக்கற் கடும்பசி யீரவல்' ௧௪௧.

காரா - ஒருசெடி, 'முட்காற் காரா முதுபழன்' ௨௫௮.

காலம் - முடிவு, 'ஞாலங் காக்குங் கால முன்பின்' ௫௬.

காலமுன்பு - காலன்போலும் வலியையுடையோய், 'கால முன்பிற் கண்டனென்' ௨௩.

காவல் - காக்கப்படுந்தேயம்; ஆகுபெயர், 'காவல் - குழவி கொள்பவரினோம்புமதி' று.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 'வையங்காவலர்' அ.

காவிரி - ஒருநதி, 'அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட' று; 'மிக்குவரு மின்னீர்க் காவிரி' சா; 'நீயே தன்புன்ற காவிரிக் கிழவனை' று; 'புனிற்றுதீர் குழவிக்கிவற்றமுலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிகீர்' சா; 'பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற், பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந், தண்புன்ற படப்பை' சா; 'கணைபொருது, இரங்குபுனனெரிதரு மிகுபெருங்காவிரி, மல்லன்னனாட்டு' கசா; 'கோடையாயினுக் கோடி காவிரி புரக்கு நன்னாடு' று; 'முழங்குநீர்ப் படப்பைக் காவிரிக் கிழவன்' று.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்டில் கடற்கரைக்கண் இருந்ததோர் பழைய நகரம், று, று, கசா, று.

காழ் - கம்பம், 'வென்றி னோன்காழ்ப்பிணைநிலை முனைஇ' உ; காமபு, 'கண்டிர னோன்காழ் கிருத்தி' று; நாராசம், 'சயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன' வ; முத்துவடம், 'மார்பிற் பூண்ட வயங்குகாழாரம்' க; விதை, 'அணில்வரிக்கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட - காழ்' உ.

காழகம் - ஆடை, 'காழக நீப்பவம்' சா. காண் - காடு, 'கானக நாடின்' று.

காணப்பேர் - காணையர்கோயில்; இது பல சிற்றரண்களையுடையதோர் பேரரண்; இதன்தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவனைவென்று இதனைக்கைக்கொண்டான் உக்கிரப் பெருவழி, 'அருங்குறும் புடுத்த காணப் பேரையில், வேங்கை மார்பனிரங்க' உ; று.

கானல் - கடற்கரை, 'நிலவுமணல் வியன்கானல்' க; 'காணற் கழியுப்பு முகந்து' று.

கி.

கிடப்பி - கிடத்தி, 'பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி' று.

- கெட்டி, 'அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை' று.

கிண்கிணி - சதங்கை, 'கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ ரொட்டு' எ.

கிணை - உட்கை, 'துண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மரக்கிணை' வ; போர்ப்பறை, 'பாடின றெண்கிணை கறங்க' எ; தெண்கிணை கறங்கச்சென்றாண்ட்டனனே' எ.

கிணைமகன் - விறவி, 'கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினன் வரினே' கக.

மகன் - கிணையென்னும்பறையை யுடையவன், 'இரும்பறைக் கிணைம' று.

ன் - கிணைமகன், 'கொள்வரல்' று.

வான் - உரித்தார்த்தம்மையையுடையான், 'விழுகீர் வேவி நாடுகிழுவோனே' க.

கிழித்த - தின்ற, 'குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொடு' று.

கிள்ளி - ஏனாதி திருக்கிள்ளி, 'சுழல் புனை திருந்தடிக்கடுமான் கிள்ளி' கசா. சோழன்.

கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், 'உருகெழு பசும்பூட்ட கிள்ளி வளவன்' சா; 'கிள்ளி வளவ னல்லிசையுள்ளி' வ.

கிளை - இனம், 'கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு' க.

கிளைப்பின் - கிளறின், 'கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்' கசா.

கிளையை - கிளைமையை யுடையோய், 'கிளையை மன்னெவ் கேள்வெய் யோற்கென' கசா.

கி.

கிழ்மடை - கடைமடை, 'அரிநர் கீழ்மடைக் கொண்ட வாணியும்' சஉ.

கிளவது - உடைவது, 'சிறுகளவ் கிளவது மாதோ' கசா.

கு.

குச்சு - குச்சுப்புல், 'குச்சி னிணாத்த குருமயிர் மோவாய்' று.

குட்டம் - ஆழம், 'இருநீர்க் குட்டமும்' உ; 'கெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து' உசா.

குட்டுவன் - சோழியவேளை திருக்குட்டுவன், 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட்டுவான்' கசக.

குடக்கு - மேற்கு, 'வெண்டலைப்புணரிக்குடகடல்' உ; 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பொளவத்துக்குடக்கும்' சு. குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ணதோர்மலை, 'குடாஅது பொன்படு டெடுவரை' கசக.

குடர் - நரம்பு, 'அரிக்குடரரியன் யாமை மிளிர்' உசக.

குடவாயில் - ஓரூர், எசு, உசஉ.

குடவர் - குடநாட்டார், 'வளையா வீகைக்குடவர் கோவே' கள.

குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 'குடாஅது தொன்றுமுதிர் பொளவத்தின் குடக்கும்' சு.

குடினாறு - பேராந்தை, 'கடுந்துடி குடினாறையோ டிரட்டிம்' கள.

குடமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலமுது குடமிப்பெருவழி, 'குடமிக் கோமாற் கண்டு டெடுநீர்ப் புறலை நீத்தனம் வரற்கே' சுச.

குடமித்து - முடிபையுடைத்து, 'கொண்ட குடமித்தித் தன்பிணை நாடே' கூஉ.

குடை - பனையோலையாற் செய்யப்படும் ஒருவகை உண்கலம், 'இரும்பனவ் குடையின் மிசையும்' கள.

குண்டி - ஆழம், 'குண்டகழி' கச; 'குண்டசுனை' கசக.

குணக்கு - கிழக்கு.

குணாது - கிழக்கின்கண்ணது, 'குணாது கணாபொரு தொடுகடற் குணக்கும்' சு.

குணில் - முரசடிக்கும் குறுத்தடி, 'குணில்பாய் முரசினிரங்குமருவி' கசக.

குணிகார் - ஒருமலை, 'ஊரா தேற்கிய குணிகார் கூர்வேற், கூவளவ் கண்ணிக் கொடும்பூ னெழினியும்' கருஅ; 'ஊராக்குணிகார் கிழவ்' கசஅ.

குப்பை - திரட்சி, 'குப்பை டெல்லின் முத்தாறு தந்த' உச.

குமணன் - ஒருகொடையாளி, 'குன்றியுள் கொள்வல் கூர்வேற் குமண' கருக; 'நட்டோர் டட்ட நல்லிசைக்குமணன்' கள; 'திருந்துவேற் குமணன்' கசக; 'நிற்படர் கிசினே நற்போர்க் குமண' கசக.

குமரி - கன்னியாறு, 'தெனாது தருகெழு குமரி' சு; 'தென் குமரி' கள; 'குமரியம் பெருந்துறையயினா மாந்' சுள.

குய் - தாளிப்பு, 'கமழ்குய் யடிசில்' க; 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடையடிசில்' கள.

குரம்பை - சிறியமனை, 'குறியிறைக்குரம்பை' ககக.

குரல் - ஏழுநரம்பில் முதற் குரலும், 'குரல்புணர்சீர்க் கொனைவலபாண் மகனும்' கக; கதிர், 'மரணணி பெருங்குர லையன்' ககஅ; தோகை, 'பருஉக்குற் சிறுநிலை' கசஅ.

குரவை - குரவைக்கூத்தி, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரவை - யோத நீரிற் பெயர்ப்பு பொங்க' உஉ.

குரிசில் - தலைவன், 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுள் குரிசில்' கச.

குரீஇ - குருவி, 'குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம்' கக; 'துக்கணல் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப' உஉரு.

குருமபை - பனைநங்கு, 'இரும்பினையின் குருமபைநீரும்' உச.

குருஉ - கனம், 'பசுமட் குருஉத்திரன் போல்' கூஉ.

குலவு - வளைவு, 'குலவுச்சினைப்பூக்கொய்து' கக.

குலவு - திரட்சி, 'ஒங்குமணற் குலவுத் தாழை' உச.

குலனை - செங்கழுநீர், 'நீர்தரு மகளிர் குற்ற குலனையும்' சுஉ; 'குண்டுசுனைப்பூத்த குலனை' கசக. நீலம், 'தடவுவாய்க் கலித்தமாயிதழ்க் குலனை' கரு. குவை - குவிவு, 'குவையிருங் கூந்தல்' உரு.

குவைஇய - திரண்ட, 'கூர்வேற் குவைஇய மொய்ய்பின்' ககஅ.

குழவி - குழந்தை, 'தாயி றாவாக் குழவி போல்' ச.

குழவ்கொன்பவர் - குழந்தையை வளர்ப்போர், 'குழவ் கொன்பவரினும் புமதி' ரு.

குழிசி - பாறை, 'இருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுத மறப்ப' சுரு.

குழிஇ - திரண்டு, 'கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழிஇ' கசக.

குழை - தளிர், 'பொலங்குழை யுழி குழை'.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 'முளிபுற் காணல் குழைப்ப' க௭௦.

குளவி - மலைமல்விகை, 'அடைமல்கு குளவி' ௧௦; 'கூதுளவ் கவினிய குளவி முன்றில்' க௭௮.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' ௭.

குற்ற - பறித்த, 'குற்ற குவளை' ௪௨.

குற்றதல் - குறுதல், 'குற்றான வலக்கை' ௨௨.

குறித்து - கருதி, 'நீரமுவு நிவப்புக்குறித்து' ௧௪.

குறியெதிர்ப்பை - குறித்த எதிர்ப்பை, 'மெடுக்குறி யெதிர்ப்பை நலகி' க௭௩.

குறிக - அணுகி, 'இடையின்ற குறிகி' ௫௪.

குறங்கோழியூர் - ஒரூர், ௧௭, ௨௦, ௨௨.

குறநணி - அணிமை, 'நம்முட் - குறநணி காண்குவ தாக' ௨௦௧.

குறம்பறை - பேடை, 'உயர்நிலை மாடத்துக் குறம்பறை யகை' ௭௭.

குறம்பு - அரண், 'குறம்பல் குறம்பிற்றதும்பவைகி' ௧௭௭; குறம்பர், 'குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்' ௧௭௭. சிற்றரண், 'குறூஉக்களிற்றுக் குறம்புடைத்தலின்' ௧௭௭.

குறமகள் - மனைவி, 'மெல்லியற் குறமக னுள்ளிச் செல்வல்' ௧௧௭௭.

குறமாக்கள் - சிறுபிள்ளைகள், 'ஊர்த்துற மாக்கள் வெண்கோடு சழாவின்' ௧௪.

குறை - முடிக்கப்படுமபொருள், 'பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நானே' ௧௮௮.

குன்றினும் - குறையினும், 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' ௧௫.

குன்று - சிறுமலை, 'குன்றுமலை காடுநாடு' ௧௭; 'குன்றுதா வெறியு மாவம் போல' ௨௧௭; 'பக்கமலை' 'அம்மலை காக்கு மணிசெடுந் குன்றின்' ௧௫௦.

குன்றார் - ஒரூர், ௧௩௮.

கூ.

கூஉம் - கூப்பிடும், 'ஓவாது கூஉநின் னூடற்றியோர் காடே' ௪; கூவும், 'சேவல்..... ஏனல் காப்போ ருணர் த்திய கூஉம்' ௨௮.

கூகை - கோட்டான், 'வாய்வன் காக்கையுக் கூகையுக் கூடி' ௨௩௮.

கூடல் - மதுரை, 'தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே' ௫௮.

கூடலூர் - ஒரூர், ௨௨௧.

கூடு - நெற்கூடு, 'கூடு வியனகர்' ௧௪௮.

கூதுளம் - கூதாளி, 'கூதுளவ் கவினிய குளவி முன்றில்' ௧௭௮.

கூம்பு - பாய்மரம், 'கூம்பொடு மிசைப் பாய் கணையாது' ௩௦.

கூர் - மிகுதி, 'கூரி லாண்மை' ௭௫.

கூழ் - சோறு, 'கொளக்கொளக் குறை படாக் கூழுடை வியனகர்' ௭௦; பொரு ௧௨௨.

கூழை - பின்படை, 'கூழைதார் கொண்டு' ௮௮; மயிர், 'கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்' ௭௧.

கூளியர் - ஆறலைகனவர், 'குரங்கன்ன புன் குறங்கூளியர்' ௧௩௭; மறவர், 'கூர்நல் லம்பிற் கொடுவற் கூளியர்' ௨௩.

கூற்றம் - நாட்டின் ஒருபாகம், ௨௪; யமன், 'மருந்தில் கூற்றத்து' ௩.

கூற்று - யமன், 'உயிருண்ணுங் கூற்றுப் போன்றன்' ௪.

கெ.

கெடிழ - ஒருவகையின், 'குறூஉக் கெடிற்ற குண்டகழி' ௧௮.

கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 'கெடு வின்று.....அறநின்று நிலையிற்று' ௩௧.

கேட்டிசின் - கேட்டேன், 'பிறப்பிற் கூற வழிக் கேட்டிசினே' ௧௫௦.

கேட்டல் - கேட்பேன், 'கேட்டல் வெந்தே' ௨௭.

கேழ் - நிறம், 'சேற்றவளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ் - தூற்றித் துலரின்' ௨௭.

கேளம் - கேட்டறியோம், 'இன்றி னூங்கோ கேளம்' ௭௭.

கேளிரர் - சுற்றத்தார், 'வன்புலக் கேளிரர்க்கு வருவிருந் தமரும்' ௪௨.

கை - கோடாலியின்கை, 'நெடுங்கை நவியம்' ௩௭; செயல், 'மையன் மாலையாக் கையறு பிணைய' ௭௭.

கைம்முற்றல் - முடியா, 'கைம்முற்றல் நின் புகழே' ௫௩.

கைம்மை - கைம்மைகோன்பு, 'ஓண் ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்' ௨௫.

கையறவு - மிகமை, 'பிறர்கையறவு தானுதலும்' கருவ.

கைவழி - யாழ், எப்பொழுதும் கைய கத்திருத்தலால் இப்பெயாபெற்றது; 'கைவழிமருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசுக.

கொ.

கொட்கும் - சூழுவரும், 'காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கும்' சகூ.

கொடி - ஒழுங்கு, 'ஆய் கரும்பின் கொடிக்கூரை' உஉ; 'மீன்சுடு புகையின் புலவுறாற நெடுக்கொடி' ருஉ; துவசம், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடிவீசம்பு நிழற்றும்' கூ?

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு, 'கெடுந்தேர்ச் கொடிஞ்சி பொவிய நின்றேன்' எவ.

கொடிது - தீத்தொழில், 'கொடிது கடிந்து கோறிருத்தி' கவ.

கொடுத்தோய் - வழங்கினோய், 'பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உஉ.

கொடுமை - வளைவு, 'கொடுவிற கூளியா' உகூ; 'கொடுவீர்ச் சிறுகளும்' ககூ.

கொடுவரி - புலி, பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம், 'கொடுவரி வழங்கும் கொடுவார் கொடுவரை' ககூ.

கொண்கானம் - ஒருமலை, கருசு, கருடு, கருசூ.

கொண்டல் - சீழ்காற்று, 'கொண்டன் மாமழை' கசூ.

கொண்டயு - கொள்ளை, 'கொண்டயும் பெரிதென்' எயு; 'தண்டமிழ் வரைப்பகல் கொண்டயாக' ககூ; திறை, 'கொண்டயு வேண்டுவனாயிற் கொள்கென்' ககூ.

கொண்பெருங் கானத்துக் கொண்கானங்கிழான், கருசூ.

கொண்பெருங்கானம் - கொண்கானமென்னுமலை, 'தன்பல விழிதருமருவிச், கொண்பெருங் கானம் பாடலெனைக் கொளிதே' கருசூ; 'வினங்குபுகழ்க் கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்' கருடு; 'இரண்டினை குடைத்தே கொண்பெருங் கானம்' கருசூ.

கொண்மார் - கொள்ளல்வேண்டி, 'ஒன்படைக் கடுந்தார் முன்புதலக் கொண்மார்' கரு.

கொண்மென - கொண்மினைனச்சொல்லி, 'கொண்மெனச் - சுரத்திணட நல்கி யோனே' கருஉ.

கொய்து - பறித்தது, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' ககூ.

கொல்லுது - கெடுக்காமல், 'பிறரைனக் குணக்கொல்லுது' ருடு.

கொல்லி - ஒருமலை, 'ஒங்கு கொல்லியோ ரடுபொரு' உஉ; 'ஒங்கிருந் கொல்லிப் பொருநன்' கருஉ; 'பிறங்குமிசைக் கொலலி யாண்ட வல்லிலோரியும்' கருஆ.

கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன், 'கொலைவன் யார்கொலோ' கருஉ.

கொழுநன் - தலைவன்.

கொழுமின் - கொழுவியமீன், 'கழனி யுழுவர் சூட்டொடு தொகுக்குங் - கொழுமின்' ககூ.

கொள்கை - விரதம், 'ஆன்ற கேள்வி உடங்கு கொள்கை' உஉ.

கொள்ளார் - பகைவர், 'கொள்ளாரோட்டிய நள்ளியும்' கருஆ.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 'பூநாற்றத்த புகைகொளீஇ' கசூ; ஒங்குமலைப் பெருவிற பாம்பு நாண கொளீஇ' ருடு; பெய்து, 'புனற்குருகி யுலக் கொளீஇ' உஉ.

கொளை - பாட்டு, 'கொளைவல்பாண்மகனும்' ககூ.

கொற்றம் - வெற்றி, 'பாடுதறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உகூ.

கொற்றன் - பிட்டல்கொற்றன், 'கைவள்ளிகைக் கடுமான் கொற்ற' கசூ; 'திருந்துவேற் கொற்றன்' ககூ.

கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 'ஒருவன் - செய்கி கொன்றோர்க்கு' ககூ.

கோ.

கோ - அரசன், 'ஆற்றலெங்கோ' உஉ.

கோடாது - வளையாமல், 'நமரெனக் கோல்கோடாது' ருடு.

கோடியார் - கூத்தர், 'விழுவிற கோடியார் கீர்மை போல' உகூ.

கோடு - கொம்பு, 'துதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்' ச. சிசரம், 'பொற்கோட்டியமும்' உ. பக்கம், 'கோ

டுதிரன் கொண்மு' ௩௩. புடை, 'கோடிய ரடுப்பு' ௧௬௪. யாழின் ஒருறப்பு, 'கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்' ௧௨௭; ௧௪௩.

கோடை - கடிய நெடுவேட்டுவன்மலை, 'வென்வீ வேலிச் கோடைப் பொரு' ௨௦௩.

கோதை - சேரமான் கோக்கோதை மா ர்பன், 'கோதை மார்பிற் கோதை யானும்' ௪௮; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையை' ௪௧. சேரன், 'மாவன் வீகைக் கோதையு ம்' ௧௭௨. மாலை, 'கோதை மார்பிற் கோதை யானும்' ௪௮.

கோயில் - அரண்மனை, ௩௬.

கோல் - கோற்றொழில், 'வார்கோல் குறந்தொடி மகளிர்' ௩௬.

கோவல் - கோவலூர்.

கோவலூர் - இது பெண்ணையாற்றின் கரையின் கண்ணதோர் நகரம்; இது தலைவர் மலையமான் திருமுக்காரி முதலியோர் , இஃது ஒரு காலத்தது அகியமான் நெடுமானஞ்சியால் வெ ல்லப்பட்டது; கோவலெனவும் வழ ற்கும், 'முரணியிரு கோவலூர் நூறி கின், அரண்டு திகிரி யேந்திய தோ னே' ௧௧.

கோலூர் - ஒருர், ௩௧.

கோழி - உறையூர், 'கோழி - யுயர்நிலை மாடத்து' ௬௭; கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்' ௨௧௨.

கோள் - குலை, 'செழுங்கோள் வாழை' ௧௬௮.

கோளி - பூவாது காய்க்கு மரம், 'முழு முத ரெலெந்த கோளி யாலத்து' ௩௮.

கோண்டு - இது சோழநாட்டின் உள் காடுகளுனொன்ற, ௩௪.

கொள.

கொளியர்-பாண்டியர், 'தவிரா வீகைக் கொளியர் மருக' ௩.

சா.

சாஅய் - மெலிந்து, 'நல்கா மையினைவ ரச் சாஅய்' ௧௪௬.

சாகாடு - உருள், 'அச்சடைச் சாகாட் டாரம்' ௨௩௬. சுகடம்=வண்டி, 'ஆ ரைச் சாகாட்டாழ்ச்சி போக்கும்' ௧௦; 'பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி

சொலிய' ௧௦; 'காவற் சாகாடுகை ப்போன்' ௧௮௩; 'அச்சடைச் சாகா ட்டாரம் பொருந்திய - சிறுவெண் பல்லி' ௨௩௬.

சாத்தன் - ஒல்லையூர்கிழார்மகன் பெருஞ் சாத்தன், 'வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த முல்லையும் பூத்தியோவவ ழர் நாட்டே' ௨௪௨; பாண் டியன் கீரஞ்சாத்தன், 'உண்மொன விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்' ௧௮௮.

சாந்து - சந்தனம், 'பொலங்கீழற்காற் புலர்சாந்தின்' ௩௧.

சாபம் - வில், 'சாப நோன்றான்' ௧௪; 'குறந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி' ௭௦.

சாயலர் - இளைப்பையுடையர், 'உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யல ரே' ௨௩௨.

சாயா - இனியாத, 'மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் சாயா' ௩.

சாயின்ற - சாய்ந்தது, 'சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்' ௧௨௭.

சார்வு - புகவிடம், 'உறுகர் செல்சார் வாசி' ௨௦௩.

சாறு - விழா, 'சாறுகொண்ட களம் போல்' ௨௨; 'சாறுதலைக கொண டென' ௮௨.

சான்ற - அமைந்த, 'பாடல் சான்ற வி றல்வேந்தனும்' ௧௧.

சான்றோர்-நற்குணங்களாலமைந்தோர், 'சான்றோர் செய்த கன்றுண் டா யின்' ௩௪.

சீ.

சிடடன் - குருடன், 'தஞ்சுபுலி யிட றிய சிடடன் போல்' ௭௩.

சிடடு - குருடு; இஃது என்வகையெச் சத்துள் ஒன்று, 'சிறப்பில் சிடடு முறு ப்பில் பிண்டமும்' ௨௮.

சிடர் - துளி, 'தண்சிடர் கலாவப் பெய் யினும்' ௧௦௩.

சிடலை - கறையான், 'நுன்பல் சிடலை யரிதுமுயன் றெடுத்த - செம்புற்று'

சிடார் - சீரை, 'வேற்றிழை துழைந்த வேர்னை சிடாஅர்' ௬௧; கூடுகிரிப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன - ஷாறிய சிடாரேன்' ௧௩௦.

சிறைய - அற, 'புலிநிறக் கவசம் பூம் பொறி சிறைய' ௧௩; சிதற, 'தண்ணூன் பொருளை வெண்மணற் சிறைய' ௩௬.
 சிமை - மலையுச்சி, 'ஆடுகழை நாலுஞ்சேட்சிமை' ௧௨0.
 சிலம்பு - மலை, 'குணில்பாய் முரசினிரங்கு மருவி-நளியிருஞ் சிலம்பு' ௧௪௩.
 சிலை - வில, 'சிலைத்தா ரகலம்' ௬௧.
 சிலைக்கும் - கொட்டும், 'வலிதாரத்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி' ௧௭0.
 சிலைத்து - ஒலித்து, 'சிலைத்தெழுந்து' ௭௮.
 சிவந்து - கோபித்து, 'கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்' ௪.
 சிற்றலாயம் - அலையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், ௨0௨.
 சிறந்த - மிகுந்த, 'சிறந்த சீர்கெழுக்கொடியும்' ௧; 'சிறந்த - நான்மறை முனிவர்' ௬.
 சிறந்தன்று - கனத்தது, 'சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே' ௭௫.
 சிறப்பு - செல்வம், 'தகைப்பெருஞ்சிறப்பிற் குடிகித் கோமான்' ௬௪; தலைமை, 'வீயாச் சிறப்பின் வேன்வி முற்றி' ௧௫; 'உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற' ௫௭; 'உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பின்' ௭௨.
 சிறுகடி - பண்ணனார், 'கைவள் ளீ கைப் பண்ணன் சிறுகடி' ௭0.
 சிறுபதம் - தண்ணீர், 'கேள்வ கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்' ௭௪.
 சிறுபேராளர் - சிறியபெரிய ஆண்மையையுடையோர், 'நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராளர்' ௧௭௮.
 சிறை - அரண், 'நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை' ௫௧; காவல், 'வீக்குசிறை வியலருப்பம்' ௧௭; சிறகு, 'கிருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்து' ௩.
 சினவின் - கொகித்தெழுமாயின், 'இருளு முண்டோ ஞாயிற சினவின்' ௧0.
 சினை - மரக்கிளை, 'குலவுச்சினைப் பூக் கொய்து' ௧௧.
 சினைஇ - கோபித்து, 'அலங்குளைப் புரவியைவரொடு சினைஇ' ௨; 'மடங்கலிற் சினைஇ' ௭௧.
 சினைஇயோர் - சினப்பித்தோர், 'வளவநிற சினைஇயோர் நாடே' ௪௧.

சீ.
 சீக்கும் - தூக்கும், 'மங்கி சீக்கு மணங்குடை முன்றில்' ௨௪௭.
 சீர் - அளவு, 'விரிசீர்த் - தெரிகோல்' ௬. தலைமை, 'விழுச்சீர் - ஓடாப் பூட்டகை' ௧௨௬; 'தண்குரவைச் சீர்தாங்குந்து' ௨௪. தாளம், 'பறைச்சீர்தாங்க்' ௬௨. நன்மை, 'சீருடைய விழைபெற்றிசினே' ௧௧. பெருமை, 'சீரகெழு கொடியு மவ்வே நென்ப'
 சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 'அருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை' ௧௫.
 சீரை - தூலம், 'சீரை புக்க வரையாவிகை யுரவோன்' ௪௩.
 சீ.
 சுட்டின் - குறிப்பின், 'தொன்னிலக் கிழமை சுட்டின்' ௩௨.
 சுடர் - ஒளி, 'தெறுசுடர் ஒண்கதிர் ஞாயிறு' ௬. சூரியன், 'சுடர் சுட்டசுரத்தேறி' ௧௩௬.
 சும்மை - ஆரவாரம், 'கலிச்சும்மை வியலாங்கண்' ௨௨.
 சுரம் - அரியவழி, 'கெடிய வென்றோது சுரம்பல கடந்து' ௪௭.
 சுருக்கி - கட்டி, 'நல்வாழா குளரி பதலையொடு சுருக்கி' ௬௪.
 சுருக்கினெம் - கட்டினெம், 'சுருக்கினெக் கலப்பை' ௨0௬.
 சுவல் - தோள், 'சுவலமுத்தப் பலகாய்' ௧௩௬; 'சுவற்பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய' ௧௬௬. மேட்டுகிலம், 'வேங்கைச் செஞ்சுவல்' ௧௨0.
 சுவைக்க - உண்ண, 'சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடையடிசில்' ௧௨௭.
 சுற்றம் - சினைகள், 'நகைப்புற னாககின் சுற்றம்' ௨௬.
 சுறவு - ஒருமீன், 'சுறவினத் தன்ன வானோர்' ௧௩.
 சூ.
 சூட்டிய - நடாத்திய, 'நீரக விருக்கையாழி சூட்டிய' ௧௬. பரப்பிய, 'நிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானை' ௨௨௮.
 - சூட்டிணைச்சி, 'குறமுயற் கொழுஞ்சூடு' ௩௪. நெற்கூடு, 'பீவி - கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்' ௧௩.

ஞர் - ஞாபம்மா, 'ஞர்வை முருகன்' உக.

ஞர்ப்பு - ஊனத்தகடகம், 'சுடாவிடுபசு ம்பூட் ஞர்ப்பமை முன்கை' கடுக.

ஞல் - கருப்பம், இளம்பிடி யொருகுற் பத்தி னுமமோ' ககூ.

ஞழ்ச்சி - உசாவதல், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்' உ.

செ.

செக்கர் - செந்நிறம், 'செல்குடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்ற' கசூ.

செக்கோலை - செக்கோலையுடையை, 'அறந்துஞ்சுஞ் செக்கோலையே' உ.

செத்த - அறித்து, 'முழுவின் - பாடின நெண்கண் கனிசெத்து' கஉஅ.

செதுக்கண் - ஒளிமழுங்கினகண், 'புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்கரை' உசக.

செத்தில் - திருச்செத்தூர், 'வெண்டலைப் புணரியலைக்குஞ் செத்தில், நெடுவேணி'லையு காரம் வியன்றுறை' நடு.

செம்பியன் - சோழன், தாணச் செம்பியன் மருக்' கள.

செம்பியர் - சோழர், சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்' உஉஅ.

செம்மல் - தலைமை, 'தம்மைப் பிழைத்தேர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்' சக; தும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைய தே' சள.

செம்மலை - தலைமையையுடையாய், 'எமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகவின்' ககக.

செம்மற்று-தலைமையையுடையது, 'செம்மற்றும்கின் வெம்முனை யிருக்கை' ககக.

செம்மீன் - அங்காரகன்; திருவாதினாயு மாம்; 'செம்மீ னிமைக்கு மாக விசம்பின்' சு.

செம்மை - நேர்மை, 'செந்தொடை பிழையா வன்க ண்டவர்' க.

செய் - செய்கை, 'பெருஞ்செய் யாடவர்' ககக.

செய்தி - செய்கை, 'குடிப்பொரு ளன்றதுஞ் செய்தி' சநு. செய்க்கன்றி, 'செய்தி கொன்றோர்க் சூய்தி யில் வென்' கச. செய்வை, 'இனிய செய்திநின் னூர்வலர் முகத்தே' கஉ.

செய்திமே - செய்வாயாக, 'அறஞ்செய்திமோ வருண்டவெய் யோய்' கசநு.

செய்மே - செய்வாயாக, 'வேட்டை செய்ம்மே' சசூ.

செயற்கை - தொழில்; 'இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்' கநு.

செயிர் - குற்றம், 'செயிர்நீர் கற்பிற் சேயிழை' க.

செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 'செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்' உஉச.

செரீஇ - செருதி, 'மிசையலங் குளைய பிணப்போழ் செரீஇ' உஉ.

செரு - சண்டை, 'செருமிரு சேஎய்' கச.

செருக்கிய - களித்த, 'நிணந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேல்' உ.

செல்ல - பரக்க, 'உரைசெல் முரசு வெளவி' உச.

செல்லாமோ - போவேமல்லேமோ, 'செல்லாமோதில் சிலவளை விறவி' சச.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் - சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், 'செருமிரு நோன்றூட் செல்வக்கடுங்கோ, வாழியாத னென்னுத் தெவ்வார்' கஅள.

செல்வை - செல்வமுடையாய், 'செல்வையாயிற் செல்வையாகுவை' எ.

செல்ல - செல்லுதல், 'வீற்குசெல்ல மண்டிலம்' அ.

செல்லு - வீதி, 'செஞ்ஞாயிற்றுச் செல்லும்' க.

செலியர் - தணிக, 'செலிய ரத்தையின் வெகுளி' ச.

செலியர் - போவதாக, 'படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் காளை' உச.

செவ்வழி - இரங்கற்பண், 'சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி' கசச, கசள. மாலைப்பண், 'கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி' கசக.

செவ்வானம் - செக்கர்வானம், 'செவ்வானத்து வணப்புப் போன்றன்' ச.

செவ்வியோர் - நெடுநிலையையுடையோர், 'செவ்வியோர்க் களித்தலும்' உக.

செவ்செஞ்சேவல் - கழுவின செவல், 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த செவ்செஞ் சேவலும்' உகஅ.

செழியன் - பாண்டியன் ; 'வென்வேற் செழிய' கக; 'இதைதலுயர் தன்றே

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 'செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்' உஉச.

செற்றம் - சென்றுசெறியும், 'ஆழற் புற் றத் துடும்பிற் செற்றம்' கடுஉ.

செறல் - வெகுட்சி, 'செறறோக்கின் களிறு' கடு.

செறிவினை - அடக்கத்தையுடையாய், 'அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகி' ௩௦.

செறு - வயல், 'மலங்குமிளிர் செறுவில்' சக; 'நூறுசெறு வாயினும்' சஅச.

செறுக்கும் - அடைக்கும், 'மீனிற் செறுக்கும்' எ.

செறுத்த - அடக்கிய, 'செறுத்த செய்யுள்' டு௩.

செறுவர் - பகைவர், 'செறுவர் கோக்கியகண்' க௦௦.

சென்மே - செல்வாயாக, 'தேர்வே னாயைக் காணிய சென்மே' க௩௩.

சென்னி - சோழன், ௨௦௩. தலை, 'இறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த, நான்மறை முனிவ ரேத்துகையெதிரே' சு.

சே.

சேக்கும் - உறங்கும், 'கயலார் நாரா போரிற் சேக்கும்' உஉச; 'பொய்கைகாரா போரிற் சேக்கும்' ௨௦௧.

சேக்கை - கட்டில், 'தூறாமுகத் தன்னமென்பூஞ் சேக்கை' டு௦.

சேண் - நெடுந்தூரம், 'சேண்வினங்கும் புகழ்' க௦; 'சேண்வினங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு' கஎச. நெடுநான், 'திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி'உ.

சேட்சென்னி - சோழன் நலங்கிள்ளியன்பெயர், 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி' உஎ; 'சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்டுவன் கொல்லென' உஉடு.

சேப்ப - தங்க, 'கான மஞ்சை கண்ணொடு சேப்ப' கஉஎ.

சேய்-முறங்குக்கடவுள், 'செருமிகுசேய்' கச.

சேர்ப்பன் - தெய்வநிலமுடையவன், 'படிமியிற் பணிக்கடற் சேர்ப்ப வென்கோ' சக.

சேர்ப்பு-கடற்கரை, 'பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புன்னொருங் கெழுமே' சக.

சேர்பு - பொருந்தி, 'மழவளிறு கந்து சேர்பு நிலைஇவழங்க' உஉ.

சேர்மின் - அடையும், 'தம்மரன்சேர்மின்' க.

சேறு - செறிவு, 'தலையோர் துங்கின் தீஞ்சேறு மிசைய' உஉடு.

சேறம் - செல்லுதம், 'சேறம் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே'க௩௩. சொ.

சொலிய - கனையவேண்டி, 'புறவி னல்ல சொலிய' ௩௩; 'பண்டைச் சாகாட்டாழ்ச்சி சொலிய' க௦

சொன்றி - சோறு, 'புண்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉம்' ககஎ.

சோ.

சோரும் - வடியும், 'அயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய' உஉ.

சூமல்-நாய், 'தொடர்ப்படு சூமலியின்' எச.

சூமன் - சமன், யமன், 'தெரிகோன் சூமன்ன்போல்' சு.

சூ.

சூண் - நாண், 'சாப கோன்சூண்' கச; 'ஞங்குமலைப் பெருவிற்பாம்பு சூண் கொளி' டுடு.

சூயில் - மதிருக்குட்டு, 'மீன்பூத் தன்னவுருவ சூயில்' உக.

சூயிறு - சூரியன், 'நின்கடற் பிறந்த சூயிறு' உ; 'செஞ்சூ யற்றக் கவினை' ச; 'ஞன்கதிர, சூயிறு' சு.

சூன்ற - வீழ்ந்த, 'பட்டமாரி சூன்ற சூயற்ற' அஉ.

சூமிறு - தேனீ, 'வரிசூமி ழார்க்கும் வாய்புகு கடாம்' க௩.

சூமல-பரக்க, 'வரிமணன் சூமல' க௦.

சூலிதல் - கடைதல், 'தான்சூலி தீயின் வினாவின்ன் சுட்டு' கடு௦.

சூலிதி - கடைந்தகொன்னப்பட்டதி, 'கானவர் பொத்திய சூலிதி விண்கத்து' உசஎ.

சூன்னல் - தெரு, 'கடுத்தேர் கழித்த சூன்னல்' கடு.

தகடு - புறவிதழ், 'மாத்தகட்டுடொள்வீ
தாய துறுகல்' ௨௦௨.
தகடீர் - ஒருர், ௩௦.
தகரம் - ஒருமரம், 'தகரத் தண்ணீழற்
பீணையொடு வதியும்' ௧௩௨.
தகவு - தகுதி, 'காணுத்தகவுடைத்தே'
௩௬.
தகுதி - தக்கசெய்கை, 'தகுதி கேளினி
யிருதி யான்' ௧௮.
தகை - அழகு, 'தகைமாண் வழுதி' ௩௬.
கூறுபாடு, 'வான்றுடைக்குந் தகைய
போல்' ௩௮. தகுதி, 'தகைமாண்
குடும்பி' ௬. ௨
தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 'துண்கோற்
றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை' ௭௦.
தகைத்தல் - சுற்றுதல், 'தகைத்தார்'
௬௬.
தங்கால் - திருத்தங்காலென்னுமோரார்,
௩௨௬.
தகம்பு - குடும், 'துண்புண ராயமொடு
தகம்புடன் றொலைச்சி' ௨௨௪. மிடா,
'தயீர்கொடு வந்த தகம்பு' ௩௩.
தஞ்சம் - எளியது, 'முரசுகடுமு தாயத்
தரசோ தஞ்சம்' ௭௩. எளியேன்,
'யானோ தஞ்சம்' ௩௪.
தட்கும் - தனியாநிற்கும், 'ஒக்கல் வாழ்
க்கை தட்குமா காலே' ௧௧௩.
தட்டை - கிளிசெடி, கருவி, 'புனவர் தட்
டை புடைப்பின்' ௪௬.
தட்டோர் - தடைப்படச்செய்தோர், 'தட்
டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே' [தன்-
பகுதி]. ௧௮.
தட்ப - தடுப்ப, 'புள்ளிடை தட்ப' ௧௨௪.
தட - பெருமை, 'தாடோய் தடக்கை'
௧௪.
தடவரல் - வளைவு, 'தடவரல் கொண்ட
தகைமெல் லொதுக்கின்' ௧௩௩.
தடவு - ஓமகுண்டம், 'வடபான் முனி
வன் தடவினுட் டோன்றி' ௨௦௧.
சுணை, 'தடவுவாய்க் கலித்த மாயித
ழ்க் குவணை' ௧௦௩. பெருமை, 'தடவு
நிலைப்பலவு' ௧௪௦; 'தடவுச்சிணைப்
பல்பழம்' ௧௧௬.
தடி - ஊன்றடி, 'என்பொடு தடிபடு
வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே'
௨௩௩. தகை, 'புலவுகாற்றத்த பைப்
தடி' ௧௪.

தடியும் - வெட்டும், 'கடிமரத் தடியு
மோசை' ௩௬.
தண்டம் - தண்டனை, 'தண்டமுந் தணி
திநீ' ௧௦.
தண்டா - தணியாத, 'தண்டா வீகை'
௬.
தண்மை - குளிர்ச்சி, 'தன்பொருணைப்
புனற்பாயும்' ௧௧; மென்மை, 'தண்
குரவை' ௨௪.
தண்ணுமை - முழவு, 'வீசியுறு தண்ணு
மை' ௮௬.
தணிதி - தணிவை, 'தண்டமுந் தணிதி'
௧௦.
ததும்ப - நிரம்ப, 'ததும்ப வைவி' ௧௭௭.
மிகவொலிப்பு, 'சாந்தன் முழுவின்
பாணி ததும்ப' ௧௧௪.
ததைய - சிதற, 'அருஞ்சமந் ததைய
௬௬; 'அருஞ்சமந் ததையத்
௧௨௬.
தந்து - கொட்டு, 'ஆரெயில் பலதந்து'
௬.
தப்பிய - பிழைத்த, 'பாப்பார்த் தப்
பிய கொடுமை யோர்க்கும்' ௩௪.
தபுதி - அழிவு, 'புறவின் மபுதியுஞ்சி'
௪௩.
தம்மென - தாருமென, 'இன்னுந் தம்
மென வெம்மெனோ ரிரப்பின்' ௨௦௩.
தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 'தமர்தற்
றப்பி னதுநோன் றல்லும்' ௧௩௭.
தமித்து - தனித்து, 'நூறுசெறு வாயி
னுந் தமித்துப்புக் குணினே' ௧௮௪.
தரீஇய - தரவேண்டி, 'ஆர்கலியாணர்
தரீஇயகால் வீழ்த்து' ௨௦௩.
தருஉந்து - தரும், 'எல்வனை மகளிர் தலை
க்கை தருஉந்து' ௨௪.
தருஉம் - தரும், 'பொருபடை தருஉன்
கொற்றமும்' ௩௩.
தலை - இடம், 'பெருங்கை யானையிரும்
பிடர்த்தலை யிருந்து' ௩.
தலைஇய - தலைப்பட்ட, 'வளித்தலைஇய
தீயும்' ௨; பெய்துமாரிய, 'கார்ப்பெ
ய நலைஇய' ௧௧௬.
தலைக்கை - முதற்கை, 'தலைக்கை தருஉ
ந்து' ௨௪.
தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தேகொண்
ட, 'நிலைதலைக் கொண்ட.....நரை
ம் பகிண்மரும்' ௨.
தலைக்கொண்டென - தொடங்கிற்றாக,
'சாறுதலைக் கொண்டென' ௮௨.

தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 'தலைப்பாட
ன்றவனீகை' எடு.

தலைப்போகன்மையின் - முடிவு போகா
மையின், 'தலைப்போ கன்மையிற்
சிறுவழி மடங்கி' உடக.

தலையங்கிய - கைகலந்த, 'தமிழ்தலை
மயங்கிய தலையாலக் காணத்து' கக.

தலையாலக்கானம் - தலையாலக் காடெ
ன்னுமூர், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலை
யாலக் காணத்து' கக; இதன் வரலா
ற்றை, 'ஆலக்கானம்' என்பதின் கா
ணக.

தவல் - இறந்துபடுதல், 'அவல மறசுழி
மழுகலிற் தவலே நன்று' உகஅ.

தவழ - பாக்க, 'எரிதவழ' கூஅ.

தவிரா - ஒழியாத, 'தவிரா வீகை, கூ.

தழீஇ - தழுவி, 'நோய்ப்பால் விளிந்த
யாக்கை தழீஇ' கூக. அணைத்துக்
கொண்டு, 'ஒருபுடைத் தழீஇ' உகடு.

தழீஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 'சிறும
றி தழீஇய தெருகடை மடப்பிணை'
உக.

தழுமபனூர் - ஒருர், 'பாண்டேசரி வாய்
மொழித் தழுமபனூரன்ன' கூசஅ.

தழை - மகளிரணியும் ஒருவகையுடை;
இதமலராலும் தளிராலும் செய்யப்
படுவது, ககசு, உசஅ.

தள்ளாதேரர் - தளையாதவர், 'தள்ளா
தோரிவட்டள்ளா தோரே' கஅ.

தனம்பு - சேறகுத்தி, 'மலங்குமிளிர்
செறுவிற் தனம்புதடிற் திட்ட பழன
வான' கூக.

தா.

தா - வலி, 'தாவி னன்பொன்' கடுஉ.

தாக்கி - வெட்டி, 'அருஞ்சமந்ததையத்
தாக்கி' கஉசு.

தாங்க - பிடிக்க, 'முன்புதாரந்து சமந்
தாங்கவும்' கசா.

தாங்கி - தடுத்த, 'வருதார் தாங்கி' கூஉ.
பொறுத்து.

தாங்கிய - தடுத்த, 'எழுஉத் தாங்கிய
கதவு' கஎ.

தாயம் - உரிமை, 'மலர்தாயத்து' கஎ;
முரசுகெழு தாயத்தரசோ தஞ்சம்'
எக.

தார - மலை, 'வண்ண மார்பிற் றுருந்
கெழன்றை' க; 'சிலைத்தார் மார்பு'
க; 'சிலைத்தா ரகலம்' கூக. முன்ப

டை, 'ஒன்படைக் கடுத்தார் முன்பு
தலைக் கொண்மார்' கடு; 'வருதார்
தாங்கி' கூஉ.

தாரம் - பலபண்டம், 'கடற்பல ரூரத்
த நாடுகிழ வேயே' கூ.

தாலம் - உண்கலம், 'பெருந்தோடால
ம் பூசன் மேவர' கஉ.

தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இஃது இள
மைப்பருவத்திற் கழுத்திலணியும் ஒரு
வகை அணி, 'தாலி கணைந்தன்று மிஸ
னே' எஎ

தாழை - தெங்கு, 'குலையிறைஞ்சிய
கோட்டாளழ' கஎ.

தாள - முயற்சி, 'தாளிற் றந்து' கஅ;
மதனுடை நோன்றான்' எடு; 'தாளிற்
கொள்ளலர்' ககக.

தாணை - சேனை, 'நிலவரை சூட்டிய நீ
ணெடுந் தாணை' உஉஅ.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 'மீன்றிகழ் வி
சும்பு' உரு

திகன் - சந்திரன், 'பண்மீ ரூப்பட் டி.
க்கன் போலவும்' கக. மாதம், 'நிங்
கன் வலித்த காலன். னேனே' அஎ.

திணிந்த - செறிந்த, 'மண்டிணைந்த நில
னும்' உ.

திணை - குடி, 'ஆடுகுடி மூத்த விழுத்தி
ணைச் சிறந்த - வாளின் வாழ்கர்' உச;
'வேற்றுகை யில்லா விழுத்திணைப்
பிறந்து' உஎ; விழுத்திணைப் பிறந்த -
விசைமேற் தோறல்' கடுக.

தித்தன் - ஒரு சோழன், 'போரருந் தித்
தன் காண்கதில்' அ; 'மாவண் டித்
தன் வெண்ணெல் வேலியுறந்தைய
ன்ன' கூருஉ; 'சிறுகண் யாணப் பெ
றலருந் தித்தன்' கூகடு.

திமிரி - திமிர்ந்து, 'எச்சி லீர்வகை விற்
புறத் திமிரி' உருஅ.

திமில் - மீன்படகு, 'திஷ்டமில் வன்ப
ரதவர்' உச; 'முநீர் நாப்பட் டிமிற்
சுடர் போல்' கூ.

திரங்கி - உலர்ந்து, 'ஒளிறுவான் மன்
ன ரொன்சுடர் கெடுகார் - வெளிநு
கண் போகப்பன்னாட்டிரங்கி' கஎஎ.

திரங்கிய - உலர்ந்த, 'பெரிதின் திரங்
கிய கசிவுடை யாக்கை' ககசு.

திரிவினும் - வேறபடினும், 'நால்வேத
நெறிதிரிவினும்' உ.

திரியீர் - வேறுபடர், 'உடனிலை திரியீ ராயின்' டுஅ.

திருதி - முறுதி, 'விசும்புதிப் பிறப்பத் திருதி' கூஎ.

திருதிய - முறுதிய, 'சென்திருதிய' உடு.

திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 'கொடிது க டிந்து கோறிருத்தி' கஎ.

திருவில் - இந்திரவில், 'திருவி லல்லது கொலைவி லறியார்' உஓ.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 'நிலந்திரைக் குங் கடற்றூனை' கூஎ.

தில்லை - ஒருமாம், 'தில்லை யன்ன புல் லென் சடையோன்' உடுஉ.

தினைப்ப - வினையாடாநிற்க, 'இனையர் தினைப்ப' உடுகூ.

திறத்தல் - திறத்தல் செய்வாயாக, 'அ ரவை யாயினினைதெனத் திறத்தல்'

திறம் - கூறுபாடு, 'நிற்றிறஞ் சிறக்க' கூ. பக்கம், 'பெண்ணுரு வொருகிற னாகின்ற' க.

திறல் - வலி, 'தன்னருந் திறல்' கூ ; 'தன்னருந் கடுந்திறல்' கூக.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 'திற வோர் - காட்சியிற் றெளிந்தனம்' கூஉஉ.

தின்மென - தின்மினென, ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி ன்' கடுஓ.

தி.

திஞ்சாறு - இனியசாறு, 'பூங்கரும்பின் திஞ்சாறும்' உச.

திஞ்சலை - இனியசலை, 'திஞ்சலைப் பல வின் பழமுழக் கும்மே' கஓக.

திட்டி - கோதி, 'கூந்த மீட்டி' கூஉ.

தித - குற்றம், 'திதமுருங் கழமார்' கூகூ.

திதீர் - இனியஇளதீர், 'குவவுத்தாழைத் திதீரோடு' உச.

திமை - கொடுமை, 'நீமெய் கண்ட திமை காணின்' கடு.

திர்தல் - அறுதல், 'செயிர்தீர் கற்பு' கூ.

திர்ந்தன்று - திர்ந்தது, 'புணாதிர்ந் தன் றது' சஉ.

து.

துகிர் - பவழம், 'பொண்ணுத் துகிரு முத்தம்' உசஅ.

துஞ்சாய் - மடியாய், 'துஞ்சாய் மாறே' உஉ.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 'புலிதுஞ்சு விய ன்புலம்' டுச.

துஞ்சும் - தங்கும், 'அறந்துஞ்சுஞ் செ ன்கோலையே' உஓ. துவ்கும், 'முத்தி னுஞ்சும்' உ.

துடைக்கும் - நடவும், 'வான்றுடைக் குந் தகையபோல்' கூஅ.

துணி - துண்டம், 'வெளிற்றப் பணந் துணியல்' சக.

துணியல் - தடி, 'பழன வாளைப் பருஉ டினியல்' சக.

துணியி - துன்னல் போகிய துணியி னனை' உகூ ; 'துணியி லோரே' உகச.

துப்பு - வலி, 'துப்புறுவர்' கக ; 'கடு மான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழு ந்த' டுச.

துயிந்து - துணிந்து, 'தூம்புடைத் தட க்கை வாயொடு துயிந்து' ககூ. * துயிய - துணிய, 'அணங்குடை யரவி னருத்தலை துயிய' உகக.

துய்-பஞ்சு, 'துய்த்தலைமந்தியை' கடுஅ.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 'துயின்ம டிந் தன்ன' கஉசூ.

துரந்து - செலுத்தி, 'முன்பு துரந்து' கச.

துரப்ப - செலுத்த, 'ஊக்கந் துரப்ப' அ.

துவ்வான் - உண்ணான், 'துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்' கடுகூ.

துவராபதி - இது பழையவேளின்களின் கராம் ; இருங்கோவேருடையது ; துவரையெனவும் வழங்கும். 'உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளி ருள் வேளே' உஓக ; இது துவார ஸமுத்திரமென்று இப்பொழுது வழ ன்கப்படுகின்றது. 'அகத்தியனார்... துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெ டுமுடியண்ணல்வழிக்கண் அரசர் பதி னெண்மரையும் பதினெண்குடி வே ளிருள்ளிட்டாராயும் அருவாளராயு ன்கொண்டுபோந்து காடுகெடுத்த நா டாக்கி' எனத் தொல்காப்பியப்பாயிர வுரையிலும், 'மலயமாதவன் நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலுளழ நர பதியருடன்கொணர்ந்த பதினெண் வகைத் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும்' என அகத்தினியியல் கூஉ - ம் குந் திரவுரையிலும் நச்சினூர்க்கினியுள்மு தியிருத்தல்காண்க.

துவரை - துவராபதி, ௨௦௧.
 துவை - உணவின்விசேடம், 'ஊன்றுவை - கறிசோறுண்டு' ௧௪; 'அட்டான் றுளுக் கொழுந்துவை யூன்சோறு' ௧௧௩.
 துவைத்த - ஒலித்த, 'துவைத்தம்பிற்றுணைதோன்றுவ' ௪.
 துழந்த - துழாவிய, 'துழப்பிற்றுழந்த' ௨௬.
 துழந்த - துழாவி, 'இட்டுந் தொட்டுந் கௌவியுந் துழந்தும்' ௧௮௮.
 துழவும் - குழ்வரும், 'மாதிரந் துழவுங்கவலை நெஞ்சுத்து' ௧௪௪.
 துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல்லாது' ௩௮.
 துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 'கடிமரந் துளங்கிய காவும்' ௨௩.
 துளங்கின - தளர்ந்தன, 'குடைதுளங்கினவே' ௬௨.
 துளங்குதல் - அசைதல், 'துளங்கியலாற்புணையெருத்தின' ௧௩.
 துறகல் - பொற்றைக்கல், 'மாத்தகட்டுடாள்வீ தாய துறகல்' ௨௦௨.
 துறையூர் - ஒரூர், 'தண்புணல் வாயிற்றுறையூர் முன்றுறை, துண்பல மணவிலும்' ௧௩௬.
 துணைம் - தையல், 'இழைவலந்த பல்முன்னத்து' ௧௩௬.
 துன்னல் - அணுகுதல், 'துன்னல் போகிய' ௨௩.

தூ.

தூஉய் - தூவ், 'உயர்பலிதூஉய்' ௧௪௩.
 தூங்க - ஆட, 'பறைச்சீர் தூங்க' ௬௨.
 தூங்குதல் - செறிதல், 'தூங்கிற்று ம்பில்' ௧௨௬.
 தூங்குந்து - ஆடும், 'தண்குறவைச்சீர் தூங்குந்து' ௨௪.
 தூம்பு - துளை, 'தூம்புடைத் தடக்கை' ௧௬.
 தூவல் - துவலை, 'தூவற் கலித்த தேம்பாய் புணை' ௨௪.
 தூவாத - உண்ணாத, 'தூவாக் குழவி போல்' ௪.

தே.

தெரிகோல் - பொருள்களை ஆராயும் துறக்கோல், 'தெரிகோன் ருமன்ன போல்' ௬.

தெரியல் - மலை, 'பாசிலைத் தெரியல்' ௨௩; 'பொலனைத் தெரியல்' ௨௬; 'ஆர்புனைதெரியல்' ௮௨.
 தெவ்வர் - பகைவர், 'செய்வீணக் தெரிந்த தெவ்வர்' ௬.
 தெவ்வீர் - பகைவீர், 'களம்புகலோம்புமின்றெவ்வீர்' ௮௭.
 தெவிட்டும் - அசையிடும், 'வன்லை தெவிட்டும்' ௧௬௧.
 தெற்றி - திண்ணை, 'இலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்' ௩௩; வேதிகை, 'குறந்தொடி மகளிர் - பொலஞ்செய்கழுவ்கிற தெற்றி யாடும்' ௩௬.
 தெறல் - அழித்தல், 'வலியுந் தெறலுமளியு முடையோய்' ௨௨; வெம்மை, 'செஞ்சூயிற்றுத் தெறலல்லது' ௨௦.
 தெறிக்கும் - துள்ளும், 'தாவுபு தெறிக்கு மான்மேல்' ௨௩௩.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 'தெறிநடை மடப்பினை' ௨௩.
 தெறிப்ப - முற்ற, 'தெறிப்ப வினைத்தீங்கத் தாரம்' ௨௩௮.
 தெறகதிரர் - சுடுகின்றகதிரர், 'தெறகதிரர்க் கனவி' ௪௩.
 தெறதல் - சுடுதல், 'தெறகட - ரொண்கதிர் ஞாயிறு' ௧௩. தண்டஞ்செய்தல், 'கொடியோர்த் தெறதலும்' ௨௬.
 தெறவர - வெகுட்சிதோன்ற, 'தெறவர விருபாற் படுக்குநின் வாய்வான்' ௩௦.
 தெறழ் - காட்டிலுள்ள தோர்கொழி; புளிமாவென்றுமுணாப்பர், 'தெறழ்வீ பூப்ப' ௧௧௬.
 தென்புலவாழ்கர் - தென்றிசைக்கண்வாழ்வோர்=பிதிரர், 'தென்புல வாழ்கர்க்கருங்கட ளிறுக்கும் - பொன்போற்புதல்வர்' ௬.
 தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்மலை, 'தென்னம்பொருப்ப னன்னு' ௩௩.
 தெனாஅது - தெற்கின்கண்ணது, 'தெனாஅது நடுகெழு குமரி' ௬.

தே.

தேம் - தேயம், 'தெவ்வர் தேவத்து' ௬.
 தேன், 'தேம்பாய் புணை' ௨௪.
 தேர்க்கால் - குயவன் கலம்புவையுந் திசுரி; தேர்க்கால்போன்றிருத்தலின் இப்பெயர்பெற்றது, 'வேட்கோர் கிறுஅந் தேர்க்கால் வைத்த - பசுமன்' ௩௨.

தேற்றாய் - தெளியாய், 'தேற்றாய் பெரும் பொய்யே' ங்கு.

தேறலை - தெளியாய், 'பிறப்பழி கூறவோர் மொழிதேறலையே' கடு.

தை.

தைஇ - செய்த, 'பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ' க௨௬.

தைஇய - செய்துபுனைந்த, 'கழறையிய வல்லாளனை' ச௦ புனைந்துசெய்த, 'வல்லோன் றையஇய' ங்கு.

தைவருதல் - தடவீவருதல், 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ.

தொ.

தொகுக்கும் - கிரட்டும், 'தொகுக்கும் கொழுமின்' கங.

தொட்டு - செறித்து, 'கழறொட்டு' என. தோண்டி, 'மைந்தர் புண்டொட்டி' க௨௨.

தொடர் - சங்கிலி, 'தொடர்ப்படு ஞமலியின்' ஏசு.

தொடி - பூண், 'தொடித்தலை விழுத்தண்டு' உச௩ வளை, 'ஒண்டொடி மகளிர்' உச; 'தொடிகழித் திடுதல்' அங. வீரவளை, 'தொடித்தோள்' உச௬.

தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர், 'தமதெனத் தொடுக்குவ ராயின்' கஙடு.

தொடுதல் - தோண்டிதல், 'தொடுகடல்' க௬.

தொடுமின் - பிழியின், 'நறவுந் தொடுமின்' உச௨

தொட்டை - சந்து, 'தொட்டைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றான்' என; தொடுத்தல், 'செந்தொட்டை பிழையாவன் க ண்டுவர்' ங; யாழ்நரம்பு, 'தேவந் திந்தொட்டைச் சீறியாழ்' எடு.

தொண்டி - இது கடற்கரையிலுள்ள தொரு நகரம், 'சேரருடையது, 'தண்டொண்டியோ ரடுபொருந்'கவு; 'கண்ணாறும்மே காணலந் தொண்டி' ச௮.

தொலைஇயோன் - தொலைவித்தோன், 'தொலைஇயோ னிவனென்' க௨டு.

தொலைச்சி - தொலைத்து, 'வெங்கட் தொலைச்சிய மமையார்' உசு; 'தசம்புடன் றொலைச்சி' உ௨சு.

தொலைச்சிய + தொலைத்த, 'மான்கணந் தொலைச்சிய' கடு.

தொழில் - செயல், 'பிறிதுதொழி லறியா வாகவின்' கசு.

தொழுதி - கூட்டம், 'இரும்பிடித் தொழுதி' சசு.

தொழுவர் - உழவர், 'கெல்லரி தொழுவர்' உ௦க.

தொன்று - பழைமை, 'தொன்றிசை' உகஎ.

தோ.

தோட்டி - அங்குசம், 'பொன்னியற் புனைதோட்டியால்' கசு. ஒருமலை, இது கண்டூரக்கோப்பெரு நள்ளியுடையது, 'இரும்புபுனைந் தியற்றப் பெரும் பெயாத் தோட்டி' கடு.

தோடு - இடம், 'பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை' உ௨. இலை, 'தோடொலிபுந்' க௨௦. தொகுதி, 'தோடுகொண் றுரசு' உ௩௮

தோண்டாது - பறியாமல், 'மிசைப்பரந்தோண்டாது' க௦

தோய்தல் - பொருந்துதல், 'தாடோய்தடக்கை' கசு.

தோல் - கேடகம், 'தோல் - துவைத்தம் பிற்துனைதோன்றல்' ச. பரிசை, 'மழையுருவின தோல்பரப்பி' கசு; 'தோலகழியொடு பிடிசெறிப்பவும்' கஎ. யானை, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ.

தோற்றம் - காட்சி, 'அறத்து வழிப்பே உந் தோற்றம் போல்' ங்க.

தோற்றல் - தலைவன், 'புகழ்சா றோற்றல்'

ந்.

நக்க - சுடுக, 'வரியு நக்க' ஙுஎ.

நகர் - கோயில், 'மூக்கட் செல்வர் நகர்' சு, 'ஒன்றுவாண் மன்ன ரொணசுடர் நெடுநகர்' நகரம், 'நெடுநகர் வினைபுனை நல்லி' உ௩.

நகரால் - நகருக்கறிவேன், 'நகராலென வந்த மாறே' உடு௩.

நகுதக்கனர் - சிரிக்கத்தக்கார், 'நகுதக்கனரே நாடுமிக் கூறநர்' எ௨.

நகை - மகிழ்ச்சி, 'வாயார் பெருநகை' உக௨.

நசை - ஆசை, 'நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய' கடு.

நசைவர் - விரும்பிவந்தோர், 'நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது' கஎ௦.

நசைவேட்கை - நச்சியவிரும்பம், 'நினைசை வேட்கையினிரவலர் வருவர்' ங.

அரும்பத அகராதி.

நெக்கு - நெக்கம், 'நெக்கின்றி நிலீய ரோ' உ.
நெங்க - தலைசைத்துக்கொண்டாட, 'சீறியாழ் நயம்புரிந் துறையுநர் நெங்கப் பண்ணி' கச்சு.
நண்ணூர் - பகைவர், 'நண்ணூர் நாண நாடொறுத் தலைச்சென்று' உக.
நணி - அணிமை, 'திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்' கருச.
நம்பி - விரும்பி, 'வாயாரநினை னிசைநம்பி' ககச.
நயந்து - மகிழ்ந்து, 'நயந்தளித்தல்' ருக.
விரும்பி, 'நலனையத் தென்றும் வருஉம்' கச்சு.
நயம் - இன்பம், 'நயம்புரிந் துறையுநர்' கச்சு.
நயவ - நியாயத்தை யுடையன, 'நல்ல போலவ நயவ போலவும்' ருஅ.
நயன - நாம், 'நயனில் கூறறம்' உஉஎ.
நரந்தம் - நரந்தப்பூ, 'நரந்த மூறுந் தன்கையால்' உகரு.
நரலுதல் - மூங்கிலிழைத்தோலித்தல், 'ஆடுகழை நரலும்' கஉ௦.
நல் - வறுமை; நல்குவென்பது நல்லெனக் குறைந்து நின்றது; 'கல்குயின்றன்னவெனலகூர் வளிமறை' ககச.
நல்க - அளிக்க, 'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவும்' கச.
நல்கி - கொடுத்தி, 'பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கி' ச.
நல்கினும் - உவப்பினும், 'நல்கினு நல்கா னாயினும்' அ௦.
நல்லவா - பெண்டிர், 'நல்லவர்க் காரணங் காகிய மார்பு' கச.
நல்லியக்கோடன் - ஒர்மா நல்லியக்கோடன், 'பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா - ழிலலோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை' ககச.
நல்வி - மாண்குட்டி, 'சிறுதலை நல்வி' உ.
நவியம் - கோடாலி, 'வடிநவிய நவியம் பாய்தலின்' உக; 'நெடுக்கை நவியம் பாய்தலின்' ரகச.
நவியம்பாய்தல் - வெட்டுதல், உக; கச.
நவிலுதல் - பயிலுதல், 'மறைநவிலந்தனர்' க.
நள்ளி - கண்டூர்க்கோப் பெருநள்ளி; இவன் ஒருவள்ளல், 'பிறங்குமலை நள்ளி' கச்சு; 'நளியலை நாட னள்ளி யவனெனவே' கரு௦; 'ஆர்வமுந் - றள்ளி

வருகருலைவுநளி திரை - தன்னா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்கொன்னா ரோட்டிய நள்ளியும்' கருஅ.
நன்னென்மலை - நன்னென்னும் ஓசையையுடையமலை, 'நன்னென் மலை மருதம் பண்ணி' கச்சு.
நளி - குளிர்ச்சி, 'மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பு' ககச. செறிவு, 'நளியிரு முந்நீர்' கச. பெருமை, 'நளிகடல்' உச.
நளிய-செறிவையுடைய, 'நன்மர னளிய நறுத்தண் சாரல்' கரு௦.
நற்கு - நன்கு, 'அதுநற் கறிந்தனை யாயின்' நரு; 'அதுநற்கறிந்தனையாயின்' கஉக.
நறுமபுல - ஒருவகைப்பூ, 'நரந்தை நறுமபுன மேய்ந்த கவரி' ககஉ.
நறுமை - நன்மை, 'பொலனழந் தெரியல்' உக.
நறை - நறைக்கொடி, 'நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி' கச்சு.
நன்று - பெரிது, 'நன்று மெல்லிய பெரும' கச; 'நன்று நொய்தா லம்ம' கரு. நல்வினை, 'சான்றோர் செய்த நன்றுன டாயின்' கச.
நன்னன் - ஒருசிறந்தரசன், 'பொலந்தேர் நன்னன் மருகன்' கருக.
நனந்தலை - அகன்றலிடம், 'நனந்தலை நல்லெயில்' கரு; 'நனந்தலைப் பேரூர்' ருஎ, 'கழையயி னாளந்தலைக் கறிவளர மிக்கம்' கச்சு.

நா.

நாகன் - நால்கிழான்நாகன், 'திருந்துலை னாகன்' ககக.
நாஞ்சில - கலப்பை, 'நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப்புரன்' கக; நாஞ்சின்மலை, 'செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொரு' ககஎ; 'உயர்மிய வழுஅ நாஞ்சிற் பொருந' ககக; 'தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்' கச௦; 'திஞ்சனைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருந' கஅ௦.
நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 'அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து' கரு; 'நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை' எ௦.
நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 'ஆடுகளங் கடுக்கு மகநாட்டையே' உஅ.
நாடல் - ஆராய்தல், 'நாடல் சான்றமைந்தினேய்' கரு.

காடன்-குறிஞ்சிநிலமுடையோன், 'காட
 னென்கோ ளுர னென்கோ' சக.
 காடனை - நாட்டையுடையாய், 'கானக
 காடனை நீயோ' டு; 'பெருங்க னுட
 னை' ககௌ.
 காடி - ஆராய்ந்து, 'ஒப்ப காடி' க0.
 காப்பன் - நடு, 'பன்மீ னுப்பட் டிந்
 கன் போலவும்' கக; 'முந்நீர் நாப்பட்
 டிமிற்சுடர் போல்' சு0.
 காம் - அச்சம், 'நாம நல்லமர் செய்ய'
 கக.
 காய் - குதாடுகருவி, 'நாயிடக் குழிந்த -
 வல்லி னல்லகம்' டுஉ.
 கார் - பன்னாடை, 'நார்பிழிக் கொண்ட
 வெங்கள்' சௌ; 'காரரி' உகஉ.
 காலிகழுவன் - காலிகழுவனாகன், 'தோ
 லா நல்லிசை காலை கிழுவன் -பருந்து
 பசி தீர்க்கு நற்போர்த் - திருந்துவே
 னாகன்' ககௌ.
 காவாய் - மரக்கலம், 'முந்நீர் வழங்கு
 காவாய்' கக.
 காள் - காலி, 'காண்மகி யிருக்கை' உக.
 காணவை - காணோலக்கம், 'செம்ம னுள
 வை யண்ணாந்து புகுதல்' டுச.
 காற்றம் - மணம், 'காற்ற நாட்டத் தறு
 காற் பறவை' எ0.

கியிர்தல் - மிகைத்தல், 'கியிர்பரிய மா
 தாங்கவும்' கச.
 கிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத் தமக்கு
 இடமாகக்கொள்பவர், 'கிரயங் கொ
 ள்பவரொ டொன்றாது' டு.
 கிரயம் - நரகம், டு.
 கிணக்கும் - கட்டும், 'கட்டி னிணக்கு
 யிழிசினன்' அஉ.
 கிலவு - நிலைத்தல், 'கிலவுக்கடல் வரை
 ப்பு' க.
 கிலியர் - கிற்பாயாக, 'நடுக்கின்றி கிலி
 யரோ வத்தை' உ.
 கிலீயர் - நிலைபெறுவாயாக, 'கிலீய ரத்
 தைநீ கிலமிசை யானே' ககக.
 கிலை - கிற்தல், 'பனைநிலை முனை' உக.
 கிலைஇய - நிலைபெற்ற, 'வறிது நிலைஇய
 காயமும்' உ0; 'செந்தில் - செடுவே
 ணிலைஇய காமர் வியன்றறை' டுடு;
 'வறிது நிலைஇய காயமும்' க0.
 கிலைஇயர் - கிற்பதாக, 'கின்ற நிலைஇயர்
 னன் னுணமீன்' உச.

கிலையழிந்த - நிலைகலங்கி, 'கவியம்பாய்
 தலீனிலையழிந்த' கக.
 கிவந்து - ஒங்கி, 'மாக்கட னிவந்தெழுத
 ரும்' ச; 'உருகெழு மகியி னிவந்து
 சேண் விளங்க' கக.
 கிவப்பு - ஒங்குதல், 'நீர்நிலை கிவப்பு' சு;
 'நீரமுடி கிவப்பு' கச.

மண்ணக கிழற்ற்' க.
 கிழற்றிய - கிழலைச்செய்த, 'வெண்குடை
 கிழற்றிய' கஅக.
 கிழற்றும் - கிழலைச்செய்யும், 'கொடிவி
 சுப்பு கிழற்றும்' க; 'தீமிகின் - மன்
 னுயிர் கிழற்று கிழறு மில்லை' டுச.
 கிற்பின்-கின்றிலை, 'முந்தை கிற்பின்' க0.
 கிறீஇ - கிறுத்தி, 'தம்புகழ் கிறீஇ' கஅ.
 கினவ - கின்னுடையனளிகாரியம், 'கி
 னவ கூறுவல்' கடு.
 நீ.
 நீர்-தன்மை, 'செந்நீர்ப் பசும்பொன்' க.
 - தன்மையையுடையது,
 நீர்த்தோ கினக்கென்' சக.

நு.
 துணக்கு - துண்மை, 'துணக்கு செந்நா
 வணங்க வேத்தி' உ.கக.
 துணுகி-மெலிந்து, 'தோணுணுகி' கக.
 துதல் - சென்னி, 'குடுமி கினைந்த துதல்'
 எ. யானைமத்தகம்; 'புகரணிதுதல்'
 க; 'பூதுதல் யானை' கஉ.
 துதி-துளி, 'துதிமுருங்கிய வெண்கோடு'
 ச; 'துதிமுரு மழுங்க' கக.
 தும்மோரன்ன-தும்மைப்போலும், 'தும்
 மோ ரன்ன வேந்தர்' சடு; 'தும்மோ
 ரன்னை செம்மலு முடைத்தே' சௌ.
 துவல் - சொல்ல, 'சாக்க துவல்' உச.
 துவலும் - சொல்லும், 'அறத்தாறு துவ
 லும்' க.
 துழைகல்லா - துழையாத, 'கதிர் துழை
 கல்லா மரம்பயில் கடிமீனை' உக.
 துனை - துளி, 'கூர் துனை வேல்' சஉ.

நூ.
 நூறி-அறைந்துகொண்டு, 'மூலைபொலி
 யாக முருப்ப நூறி' உடு; வெட்டி,
 'அருஞ்சமந் ததைய நூறி' கக.

நெ.
 நெடியோன் - வடிம்பலம்பகின்றபாண்
 டியன், 'முந்நீர் விழுவி நெடியோன்'
 க.

கெடுமாவளவன் - சோழன் குழுந்தத்தத்துஞ்சியகின்ளிவளவன், 'கொடிறுடங்கு யானை கெடுமாவளவன்' உஉஅ.
கெடுமானஞ்சி - அதியமான் கெடுமானஞ்சி, 'கெடுமானஞ்சி யருளன் மாறே' கூஉ; 'கடுமான் றேனற நெடுமானஞ்சி' உ௦சு.

கெடுமொழி - வஞ்சினம், 'கெடுமொழி மன்னா' ருச. வீரமேம்பட்டவார்த்தை, 'கெடுமொழி மறத்த சிறுபேராளர்' களஅ.

கெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன், 'கெடுவேளாதன் போந்தையன்ன' ககஅ. செய்தல - சாக்காட்டுப்பழை, 'ஒரி நெய்தல் கறங்க' ககச.

செய்தலங்கானல் - இஃது இளஞ்சேட்சென்னியூ, 'செய்தலங் கான நெடியோய்' க௦; இது செய்தலங்காலை யெனவும் வழங்கும்.

செய்ய்மிதி - செய்யால்மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளம், 'செல்லுடைக்கவளமொடு செய்ய்மிதி பெறாஅ' சச.

செருகை - நெற்று, 'செருகைப் பகலிடங்கண்ணி' உசக.

செளிமருங்கு - சூழிந்த இட நில நெளி மருங்கின்' சஅ.

செளரிய - வருந்த, 'பொய்யாச் செந்நா செளரிய வேத்தி' ககஅ.

செறி - ஒழுக்கம், 'நாஅல்வேத செறிகிரியினும்' உ; முடக்கம், 'செறி கொள் வரிக்குடர்' கச௦.

நே.

கே - நாம், 'நேள செஞ்சின்' கூ.
கேமி - சக்கரம், 'கேமி யுய்த்த' கூ.

நை.

கைத்தல் - அழித்தல், 'நாடு கைத்தலின்' கூள.

கைவர - இரங்க, 'கல்கா மையினை வரச் சாஅய்' கசக.

நொ.

கொதமலாளர் - குறளைகூறுவார், 'கொதம லாளர் பொதமொழி கொள்ளாது' கூடு.

நோ.

கோத்தின்று - கோக்கிபது, 'மறுமை கோக்கின்றோ வன்றே' கசக.

கோகு - கோவேன், 'கோகோ யானே' ககச, உகச.

கோன் - வலி, 'சாப கோன்றான்' கச; 'மதுடை கோன்றான்' எடு.

கோன்றல் - பொறுத்தல், 'தமர்த்தற்பயி னதுகோன் றல்லும்' கடுள.

ப.

பஃறளி - வடிம்பல்ம்பிண்பா பண்டிய னுலுண்டாச்சுப்பட்டதோராறு, 'முந்நீர் விழவி நெடியோன், நன்னீர்ப்பஃறளி' கூ.

பகடு - ஏர், 'பகடு புறத்தருநர் பார மோம்பி' கூடு. கடா, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' க௦ பரப்பு, 'பகட்டுழின் மார்பின்' க௦.

'ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பின், கடுஉ. வலி, 'கதிர்விடு துண்டி பகட்டு மார்பின்' அஅ; 'அலர்பூந் தும்பையம்பகட்டு மார்பின்' கக.

பகல் - சூரியன், 'பகலிருளினும்' உ. நடுவுநிலைமை, 'படுவ துண்டு பகலாற்றி' கள. பகற்பொழுது, 'பகல்விளந் குதியால்' அ. பகுத்தல், 'செருகைப் பகலிடங் கண்ணி' உசக.

பகழி - அம்பு, 'விழுத்தொடைப் பகழி' கடுஉ.

பகன்றை-பகன்றைப்பூ, 'பனித்துறைப் பகன்றை' உகடு.

பச்சுன் - செவ்வீத்தகை, 'பச்சுன் றின்றி' உருஅ.

பச்சை - தோல், 'பச்சை நல்யாழ்' ககச.

பசலை - பொன்னிறம், 'பாழார் செருஞ்சிப் பசலை வான்பூ' கடுடு.

பசும்பொன் - ஓட்டற்ற்பொன், 'பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை' கசக.

பஞ்சவர் - பாண்டியர், செருமாண் பஞ்சவ ரேறே' ருஅ.

பஞ்சி - பஞ்சு, 'பஞ்சி முன்றிற் சிறில்' ககச.

பளிலம் - தொகுதி, 'பன்னு ரடுக்கிய வேறுபடு பளிலம்' கூஉ.

பட்டமாறு - பட்டபடியால், 'பெருந்தகை விழுப்புன் பட்ட மாறே' கூக.

பட்டன்று - பட்டது, 'மைத்துபட்டன் றே' கக; 'ஆங்குப் பட்டன் றவன் கைவண் மையே' ககச.

பட்டென் - பட்டதாக, 'அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டென்' உக.

பட - மொய்ப்ப, 'வண்டுபட மலர்ந்த' உச.
 படப்பை - பக்கம், 'பாசவற் படப்பை' சு; 'பெரும்புனர் படப்பை' கூஅ; 'தண்புனர் படப்பை' கசுசு. மனைப பக்கம், 'வண்ணைக் கிறவியர் படப்பைக் கொய்த வடகு' கசு0.
 படர் - நினைவாலுண்டாகிய நோய், 'அரும்படர் கனைமே' கசுநு.
 படர்தி - பேர்கின்றாய், 'அன்றோற் படர்தி யாயின்' சஅ.
 படர்ந்த - நினைத்து, 'வள்ளியொர்ப் படர்ந்த' சஎ; 'நாறிருந் கூர்ந்த கிழவரைப் படர்ந்தே' கசுசு.
 படஅ - பட்டி, 'படஅச் செவியர்நின் பண்கவர் மீனே' உச.
 படியினை - படிவித்தனை, 'காப்புடைய கயம்படியினை' கரு.
 படுக்கும் - உண்டாக்கும், 'சோறுபடுக்குந் தீயோடு' உ0.
 படுத்த - வீழ்த்த, 'எறிந்துகனம் படுத்த வேந்துவான்' கசு.
 படுத்து - செய்து, 'இடர்ப்படுத்த தீரீஇய' உச.
 படுத்தல் - விளித்தல், 'படுமணி யிரட்டிம்' எஉ.
 படுபு - தோன்றுதல், 'படுபறி யலனை பல்கதிரிச் செல்வன்' கசு.
 படுமலை - ஒருவகைப்பாலைப்பண், 'படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்' கசுநு.
 படை - ஆயுதம், 'எயிறு படையாக' க; 'ஒண்படைக் கிந்தார்' கரு. குதினாக்கலம், 'பொலம்படைக் கவிமா' கசுசு; 'ஒளிபடைப் புரவிய தேரும்' கசுநு. கொளுத்து, 'திண்படை கலங்கிச் சிதைதலுயர் தன்றோ நின் வேல்' உரு.
 படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 'உடம்பு முயிரும் படைத்திசினோரே' கூஅ.
 படைப்பு - செல்வம், 'வாழிய பெரும நின் வரம்பில் படைப்பே' உஉ.
 படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும் முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இணையார்மேலும் போர் செய்தற்குச்செல்லுதல், 'படைமடம் படஅன்பிறர் படைமயக் குறினே' கசுஉ.

பண்டை - மூன்று, 'பண்டையிற் பெரிதே' க0.
 பண்ண - ஏற்ப அமைக்க, 'புணதேர் பண்ணவும்' கஉ.
 பண்ணன் - சிறகுமுகிழான்பண்ணன், 'கைவன் ளீகைப் பண்ணன் சிறகும' எ0; 'யான்வாழு நானும் பண்ணன் வாழிய' கசுசு. வல்லார்கிழான்பண்ணன், 'வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்' கூஅக.
 பணி - ஏவல், 'வேற்றரசு பணிதொடங்குகின்' கஎ.
 பணியியர் - தாழ்சு, 'பணியிய ரத்தை நின் குடையே முனிவர் - முக்கட் செல்வர் ஶீகர்வலரு செயற்கே' சு.
 பனை - குதினாப்பந்த, 'பனைமுனிந்தகாலியற் புரவியா ளுமாத்கனை' கசுஅ. பெருமை, 'பனையெருத்தின்' கரு; 'பாவடிப் பனைத்தான்' எஉ. மருந்திலம், 'பெருந்தன்பனை பாழுக' கசு யானைக்கடும், 'பனைநிலை முனைஇகீ - களிற்றுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்' உசு.
 பதத்தை - செவ்வியையுடையாய், 'இன் சொலெண் பதத்தை யாகும்நி' ச0
 பதம் - உணவு, 'பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்' உ; 'கொன்பத மொழிய' உசு. கால், 'எறிபதத்தா னிடங்காட்ட' ச. காலம், 'எறிபதத்தான்' ச. செவ்வி, ச0; 'கொழுநகொடி வளர்க்காய் கோட்பதமாக' கஉ0; 'பதனன்று புக்கு' கஉசு. தார், 'பெண்டிருந் தம்பதவ் கொடுக்கும்' கருக
 பதலை - ஒருகணமாகிணயென்னும் பறை, 'நலயா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி' சுச; 'ஒருதலைப் பதலை தூங்க' க0சு, 'பதலை யொருகண பையென வியக்குமின்' கருஉ.
 பதுக்கை - கற்குவியல், 'அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை' க, திட்டை, 'பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கை சேர்த்தி' உசுச.
 பயந்த - பூத்த, 'சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ் - தூற்றித் தழல்' உஎ.
 பயம்-பயன், 'பயங்கெழு மானிலம்' ருஅ.
 பயம்பு - குழி, 'மாப்பயம்பின் பொறை போற்றுது' கஎ.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

பயன் - பிரயோசனம், 'பயனறிகழ்வைப்பின்' எ.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஒசைகளுறிப்பு, 'கடமானல்லேற மடமா னாகுபீணை பயிரழைப்பின்' கருள்.

பயிரும் - அழைக்கும், 'சுரிவன் - நயத்தலை மந்தியைக் கையீடேப் பயிரும்' கருள்.

பயிலுதல் - செறிதல், 'மரம்பயில் கடிமினை' உக

பயிற்றி - பலகாற்கூறி, 'வேண்டொழியியிற்றி' கூச.

பரக்கும் - பரவும், 'ஆளிந்பரக்கும் யானைய முன்பிற - காண்க' ரு.

பரணன் - ஒருபுலவர், 'பரணன் பாடினன் மற்கொல்' கூ0

பரதவர் - துணையர், 'திண்டியில் வன்பரதவர்' உச.

பரம் - பாரம், 'மிசைப்பரத் தோண்டாது' கூ0.

பரல் - பருக்கைக்கல், 'பரலுடைமருக்கில்' உசுச.

பரி - கதி, 'அலங்குணைப் பரிஇயிலுளி' ச. குகினாரடை, 'சுழ்பரிய கலிமாவும்' ருரு செவை, 'நிமிர்பரிய பாதாங்கவும்' கச; 'வண்பரி நெடுந்தேர்' கசுசு.

பரிக்கும் - தாங்கும், 'மண்டமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நோன்றான்' எரு பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 'பரிசிலர்க்கருங்கல நல்கவும்' கச.

பரிசின்மாக்கள் - பரிசிலர், 'பரிசின்மாக்கட்கு வரிசையினல்கி' ச.

பரிதல் - ஓடுதல், 'பொலம்பைபத்தார்டெட்பரிதலின்' கூஎ.

பரிதி - வட்டம், 'பரிதி ஞாலத்தி' கசச.

பரித்த - துணிந்து, 'கால்பரித்துருள்' உக.

பரிப்பு - இயக்கம், 'அஞ்ஞா யிற்றுப் பரிப்பும்' கூ0.

பரியல் - இரங்குதல், 'பரியல் வேண்டா' கஎஉ.

பரிவு - அன்பு, 'பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்' கசுச றுக்கம், 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்தி'.

பருத்திப்பெண்டி - பருத்திநூற்றும் பெண்டி, 'பருத்திப் பெண்டின் பணுவலன்' கஉரு.

பல்லியாடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, 'பல்லியாடிய பல்கினைச் செவ்வி' கஉ0.

பலகை - கேடகம், 'இலங்குபொன் நெறிந்த நலங்கினர் பலகை' கரு.

பவர் - கொடி, 'உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து' எச.

பழனம் - பொய்கை, 'பழன வாளை' கூச. வயல், 'பழன மஞ்ஞையுருத்தலி' கசு.

பழி - குற்றம், 'பிறப்பழி கூறுவோர்' கூ. வகை, 'பழிதி ராற்றல்' உஉஎ.

பழிச்சி - வாழ்த்தி, 'நிற்பழிச்சிச்சேறும்' ககக.

பழிதாரா - பழிக்கப்படாத, 'படைப்பழி தாரா மைந்தின னோதலும்' கருஎ.

பழுமரம் - பழுத்தமரம், 'யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழ்த் தன்ன' ககக.

பழுனி - முதிர்ந்து, 'பெருவளம் பழுனி' ககக.

பள்ளி - சாலை, 'திணிமணற் புதப்பும் பள்ளி' கூக.

பற்றலியியா - பற்றுகொழிக, கூ.

பறத்தலை - பாசறை, 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கூச.

பாழ், 'பூனை நீடிய வெருவரு பறத்தலை' உக. பாழ்பட்டலிடம், 'கள்ளி போகிய களரியம் பறத்தலை' உஉரு.

பாழிடமாகியபுறங்காடு, 'கள்ளியம் பறத்தலை' உச0. போர்க்களம், 'கூற்றுக்கண்ணோடிய வெருவரு பறத்தலை' கூச; 'களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறத்தலை' கரு; கல்கொள் யாணர் வெண்ணிப் பறத்தலை' கூச.

பறம்பு - ஒருமலை; இது பாரியென்னும் வள்ளலுடையது, 'பறம்பு பாடினரதுவே' க0அ; 'அளிதோ தானே பாரியது பறம்பு' க0க; 'உடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே' க00; 'சேறும் வாழிசியா பெருட்பெயர்ப் பறம்பே' ககக; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியம்' கருஅ; 'பாரி பறம்பிற் டனிச்சினைத் தெண்ணீர்' கஎச; 'பாரி பறம்பிற் பனிச்சினை போல' கூகஎ. பறம்புநாடு, பாரியென்பவனுடைய நாடு, 'முந்து னூர்த்தே தண்பறம்பு கன்னாடு' க00; 'தேர்வண் பாரி தண்பறம்பு நாடே' கசுஅ.

பறைந்தன - நீங்கின, 'களங்கொளக் கழல்பறைந்தன' ச.

பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப் பதிமுண்கலம், 'இரும்பனங் குடையின் மிசையும' களவ.

பனிக்கும் - கடுங்கும், 'அரசு தலைபனிக்கு மாற்றலை' சஉ; 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்றருளி' கசரு.

பனிச்சை - கழன்மணியினதகனியாற்கூறுபடுத்திச்சுருட்டப்பட்டகூந்தல், 'கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்குறந்தொடி மகளிர்' கள.

பனுவல்-இசைப்பாட்டு, 'வரிநவில் பனுவல புலம்பெயர்ந் திசைப்ப' கசரு. கேள்வி, 'செவிமுதல் வித்திய பனுவல்' உகள. சகிரந்தபஞ்சு, 'பருத்திப்பெண்டின் பனுவலனை' கஉரு. பாட்டு, 'பாடின பனுவற் பாணா' கஉள. பன்னப்போழி-பனந்தோடு, 'மிசையலங்குளைய பனைப்போழி செரிஇ' உஉ.

பா.

பா - பரப்பு, 'பாவடி' கரு; எஉ. பாசவல் - செவ்வியவல், 'பாசவன் மொக்கி' கக.

பாசறை - பாடிவீடு, 'பாசறையல்லது நீயொல் லாயே' கக; 'இடங்கடவீண்டிய வியன்கட் பாசறை' சஉ.

பாசி-பிராசி - கிழக்கு, 'பாசிச் செல்லாது' உஉக.

பாடிற்று - கூறிற்று, 'அறம்பாடிற்றே' கச.

பாடினி - பாணிச்சி, 'பாடினி யணியான்' உசஉ; விறவி, 'இழைபெற்ற பாடினிக்கு' கக.

பாடி - ஒலி, 'பாடிழிழி பனிக்கடல்' சக. செவ்வி, 'பெரும்பாட்டிரத்து' கஉ. முறைமை, 'பாடறிந் தொழுகும் பண்பினோ' ககள.

பாடுகர் - பாடுவேம், 'பாடுகம் வம்மினோ' கஉ.

பாடுகர் - புலவர், 'பாணர் பாடுகர் பரிசிலா' ககரு.

பாண்டியன்மறவன் - நா; கன், 'திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன்மறவன்' களக.

பாண்டில் - கிண்ணி, 'கழற்பாண்டில்' கள.

பாணி-ஒசை, 'நர்ந்தன் முழுவின் பாணிததும்ப' ககச. தானம், 'படுதிரையின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்' உக.

பாமுனார்-இது சேரநாட்டுன்னதோரார்; உக.

பாய்தல் - பரவுதல், 'தேம்பாய் புண்ணை' உச.

பாயுத - பாயும், 'தென்கடற் றிரையிசைப்பாயுத்து' உச.

பார் - முரமபுந்லம், 'ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை' உசரு; வண்டிப்பார், 'கால்பார் கோத்து' கசரு; வலியநிலம், 'பாருடைத்த குண்டகழி' கச.

பார்வல் - பார்த்தல், 'பார்வலிருக்கை' க.

பாரம் - பரிக்கப்படுஞ்சுற்றம், 'பாரமுயிலமே' கசரு.

பாரி - ஒருவள்ளல், 'பாரிவேன்பாற்பாடினை செவ்வீனே' கரு; 'கடவன் பாரி கைவண் மையே' ககச; 'பாரி பாரியென்றபல வேத்கி' கக; பாரியும் பரிசில் நிரப்பின் வாரே னென்றான்' கக; 'பாரியது பறம்பே' கக; 'யாமும் பாரியு முளமே' கக; 'பாரி மாய்த்தெனக் கலங்கிச்சகையற்று' கக; 'பாரிய தருமை யறியார்' கக; 'பறம்பிற் கோமான் பாரியும்' கரு; 'கைவண் பாரி' உக; 'மலைகெழு மாவண் பாரி' உக.

பாரிமகளிர், பரந்தோற்கு சிறப்பிற் பாரிமகளிர்' உக; 'நெமொப்பாரி மகளிர்' உக; 'கைவண் பாரி மகளி ரென்ற' உக.

பால் - பக்கம், 'பாணின்று' உஉ. விதி, 'பாறர வந்த பழவிற்ற ருயம்' கரு; 'வாழியெற் புணர்ந்த பாலே' கக. பாவை - கண்மணிப்பாவை, 'புரப்போர் புன்கண் பாவை சேர' உகரு.

பாறிய - துணியாகிய, 'பாறிய சிதாரேன்' கரு.

பி.

பிசிர - இது பாண்டிகாட்டிலுள்ளதோரார், 'இரும்பிசிர ராந்தை யடிமுறை யெனினே' கக; 'தென்னம் பொருப்பனன் னாட்டுள்ளும், பிசிரோனென்ப வெணுயிரோம்புகனே' உகரு.

பிசிராந்தை - ஒருபுலவர், 'இரும்பிசிராந்தை யடியுறை' கக.

பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன், 'மலைகெழு காடன் கூர்வேற் பிட்டன்' கக; 'கக;

‘வன்புல் நாடன் வயமான் பிட்டன்’ கடை.
 பிடர் - கழுத்து, ‘யானையிரும் பிடர்த் தலை யிருந்து’ கூ.
 பிடபூர் - சோழநாட்டிலுள்ள தோநூர், ‘நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடபூர்’ கூகூடு.
 பிடி - கைக்கீட்டு=கைப்பிடி, ‘தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்’ கூடி.
 பிண்டம் - எண்வகை யெச்சத்துளொன்று; மணைபோலப் பிறப்பது, ‘உறுப்பில் பிண்டமும்’ உடி.
 பிணி - கட்டு, ‘பிணிபுறு முரசும்’ உடு. நோய், ‘பெண்டிரும் பிணியுடையிரும்’ கூ.
 பிணிக்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த, ‘கயிறுபிணிக்கொண்ட’ கூ.
 பிணிமுகம் - மயில், முருகக் கடவுள் ஏறும்யானையென்றமும், ‘பிணிமுகவூர்க்கி யொண்ணெய்யோனும்’ ரூகூ.
 பிணை - பெண்மான், ‘பெருங்குண் மாப்பிணை’ உ.
 பிழையாத - தவறாத, ‘செக்குதாடை பிழையா வன்களுடவா’ கூ.
 பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, ‘பிற்றைநிலை முனியாது கற்றனன்றே’ கூடிக்கூ.
 பிறக்கு - பிறப்பேன், ‘மாறியான் பிறக்கே’ எக. பின், ‘கைசுபிறக்கொழிய’ கடு.
 பிறங்கிய - செறிந்த, ‘மரம் பிறங்கியநளிச்சிலம்பில்’ கூகூகூ.
 பிறங்குதல் - உயர்தல், ‘பிறங்குநிலை மாடத்தறந்தை’ கூகூ. மிகுதல், ‘பிறங்குநீர்ச்சேர்ப்பினும்’ சூகூ.
 பிறர் - பகைவர், ‘பிறரகன்றலை நாடே’ எ; ‘பிறரோம் புற்ற மன்னெயில்’ சூ. வேற்றரசர், ‘பிறர்மண் கொண்டு’ கடை.
 பின்றை - பின்பு, ‘பாண்முற் றொழிந்த பின்றை’ உகூ.

பீ.

பீடி - பெருமை, ‘பீடைய வெறழ்முன்பின்’ கஎ; ‘பீடுகெழு வேந்தே’ கூடு; ‘பீடுஞ் செம்மலு மறியார்’ எகூ. வலி, ‘வேந்தையீட்டுத்த வேந்துவேற் றுணை’ உஉடு.
 பீரை - பீர்க்கு, ‘பீரை நாரிய சுரையிவர் மருங்கின்’ ககசூ.

பீலி - மயிலின்றோகை, மஞ்சை யுருத்த பீலி’ ககூ.
 பீன் - சூல், ‘கருந்தான் போகி யொருங்குபின் விரிந்து’ கஉஃ.

பு.

புக்கில் - புகலிடம், ‘துகளறு கேள்வியுயர்ந்தோர் புக்கில்’ உஉக.
 புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, ‘புகரணிதுதல்’ கூ.
 புகர்க்கலை - புள்ளிமான்கலை, ‘புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி’ கடுஉ.
 புகல - விரும்ப, ‘கிண்புகலத்தலைக்கடியாங்கு’ கஎ.
 புகலுதல் - விரும்புதல், ‘நெஞ்சுடைய புன்மறவரும்’ டுடு.
 புகலும் - விரும்பும், ‘போரெனிற் புகலும் புணைமுழன் மறவர்’ கூகூ.
 புகவு - உணவு, ‘அகராட்டண்ணல் புகவே’ உசகூ.
 புகழ்கீர்த்தி, ‘சேண்விளங்கும்புகழ்’ கஃ. புகழ்மேம்படுகண் - புகழை மேம்படுத்துமவன், சடி.
 புகார் - ஆற்றுமுகம், ‘புகார்ப்புருத்த பெருங்கலம்’ கூஃ.
 புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், ‘நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும்’ கூசூ.
 புடையல் - மாலை, ‘இரும்பணம்புடையல்’ கூகூ.
 புணர்தல் - பொருந்துதல், ‘குரல்புணர் டீர்க்கொணையல்பாண் மகனும்’ கக.
 புணரி - அலை, ‘வெண்டலைப்புணரி’ உ; கூ.
 புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், ‘நீருநிலனும் புணரியோர்’ கடி.
 புத்தேள் - தெய்வம், ‘புத்தே ளுலகத்தற்று’ உஉ.
 புதல்வர் - பிள்ளைகள், ‘பொன்போற்புதலவர்’ கூ; ப் புதலவர்’

புதவு - கதவு, ‘புனலம் புதவின்’ உசூ.
 புதுவது - புதிது, ‘புதுவதோ வன்றே’ சஉ; ‘தொலைதலும் புதுவ தன்று’ எகூ.
 புயத்து - பிடுங்கி, ‘புயத்தெறி கரும்பின்’ உடி.
 புரந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, ‘ஒள்ளழற்புரந்த தாமரை’ கக; ‘அழல்புரந்த வடர் தாமரை’ உகூ.

புரவலை - பாதுகாப்பாய், 'இரவலர் புரவலை நீயு மல்லீ' கசுஉ.

புரவி - குதிரை, 'அலங்குளைப் புரவி' உ.

புரவு - அரசிறை, 'குடிபுர விரக்குங் கோலே னாகுக்' எடு; வினைநிலம், 'புரவுத் தாடுத் துண்குவை யாயினும்' உசு0.

புரி - முறுக்கு, 'புரியடங்கு நரம்பின்' கசுடு.

புரிசை - மதில், 'ஏந்துகொழ யிறைப்புரிசை' கஎ; 'பல்படைப் புரிசை' உஉச.

புரிதல் - ஆராய்தல், அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னுட்டத்து' கடு.

புரிந்து - விருப்பி, 'கயம்புரிந் துறையுநர்' கசுடு.

புரை - குறறம், 'புரையி னற்பனுவல்' கடு; 'புரைநீர் தன்றது புதுவதோ வண்டே' சஉ.

புரைமை - உயர்ச்சி, புரைமை' கசு; 'மன்பதை காக்கு நின் புரைமை நோக்காது' உக0.

புல்லாற்றார் - ஓரூர், உகக.

புல்லென் கண்ணர் - புற்கென்ற கண்ணர், எஅ.

புல்லென்சடை - புற்கென்ற சடை, உடுஉ.

புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய், 'புல்லென் றனையால் உளங்கெழு திருநகர்' உ0க.

புலம் - அறிவு, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்றல்' உக. இடம், 'புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானை' கசு. திசை, 'தென்புல வாழ்நர்க்கு' க.

புலம்பு-தனிமை, 'புலம்புகொண் ணெறயும்' கசஎ.

புலர்தல் - உலர்தல், 'புலர்சாந்தின்' கசு. புலவர் - அறிவுடையோர்' கஉ.

புலவு - புலால், 'புலவுநாற்றத்த பைந்தடி' கச.

புலவுதி - வெறுத்தி, 'புலவுதி மாதோ நீயே' உகக.

புலன் - அறிவு, 'புலனழக் கற்ற வந்த னளன்' கஉச.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவாலுழுதுண் னுக்கற்றோர், 'புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சி' சசு.

புலிகடிமால் - இருங்கோவேள், 'ஒலியற் கண்ணிப்புலிகடி மாஅல்' உ0க;

உ0உ: ஒரு முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில், புலியொன்று அவனாக்கொல்லவர, அவர் இவனை நோக்கி (வெறாய்ஸளா) இப்புலியைக் கொல்லென்று கட்டினையிட, இவன் அதனைக்கொன்றமையின், இவனுக்கு இப்பெயர் வந்ததென்ற பழையசிலாசாதன ஆராய்ச்சியையுடையோர் கூறவர். இதனவிரிவை அவரிடம் கேட்டுணர்க.

புலைத்தி - புலைமகள், 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல' உடுக.

புழல் - தூளை, 'புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி' கடுஉ.

புழுக்கு - இணைச்சி, 'யாமைப் புழுக்கின்' உகஉ.

புழை - காட்டுவாயில், 'கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்' கஅ.

புற்கை - மிக்கநீரால் அடப்பட்ட உணவு, 'நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வறற் தே' சூசு.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 'புறக்கொடுத் திறக்க' அ.

புறக்காப்ப - பாதுகாப்ப, 'மெலிவில் செங்கோ ள்புறக் காப்ப' சஉ.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 'புறஞ்சிறை மாக்கட்டு' உஅ.

புறத்தை - முதுகையுடையை, 'ஆவற் சேர்ந்த புறத்தை' கசு.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 'பகடு புறந்தருநர் பார மோம்பி' கடு.

புறந்தரம் - பாதுகாக்கும், 'அழல்புறந்தருஉ மந்தண ரதுவே' கஉஉ.

புறப்புண் - மார்பில்லைத்துருவிப்புண், 'புறப்புண் ணாணி' சடு.

புறம் - புறக்கொடை, 'துப்புறவர் புறம்பெற் றிசினே' கக.

புன்கண் - வறமை, 'புன்கண்ணஞ்சி' சசு.

புன்கம் - சோறு, 'பாற்பெய் புன்கந்தேனெடு மயக்கி' கசு; 'சாந்த விறகினுவித்த புன்கம்' கசுஅ.

புனல் - நீர், 'தண்புனல் பார்த பூசல்' எ; 'தண்பொருதைப் புறற்பாயும்' கக.

புனைதல் - அலக்கரித்தல், 'புனைதேர் பண்ணவும்' கஉ. அழகு செய்தல், 'பொன்னியற் புனைத்தாட்டியால்' கசு. செய்தல், 'வரிமணற் புனைபாவைக்கு' கக.

பூ.

பூ - புகர், 'பூதாத - லாடியல் யானை' ககரு. பொலிவு, 'பூநிறக் கவசம்' கக. மலர், 'குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து' கக யானைநெற்றிப்பட்டம், 'பூதாத வியானை யொடு' கஉ. பூக்க - பொலிவதாக, 'பூக்கநின் வே

பூங்குன்றம் - ஒருமலை, ககக. பூசல் - ஆரவாரம், மெய்ம்மறந்து பட்டவரையாப் பூசல்' உரு; ஆசா கென்னும் பூசல் போல்' உசுசு ஒசை, 'தண்புனல் பார்த்த பூசல்' எ. பூஞ்சாற்றூர் - இதுசோழநாட்டிள்ளதோரூர்' கசுசு. பூட்டை - மேற்கோள், 'அறத்தாறு துவலும் பூட்டை' க; 'பூட்டை யிலலோன் யாககை போல்' கசுசு. பூட்டு - பிணிப்பு, 'கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டு' கசுசு. பூவாவஞ்சி - கருநூர், 'பூவாவஞ்சியுந்தரு குவன' கஉ. பூழி - புழுதி, 'பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்தி' கஉ; 'கடுங்கட் கேழ லுழுது பூழி' கசுசு.

பெ.

பெட்டாங்கு - வீரும்பியபடியே, 'பெட்டாங்கு சீயும் பெருவளம் பழுனி' ககக. பெட்டி - பேணுதல், 'பெட்டின் நீதல் யாம்வேண்டலமே' உரு. பெண்-மனைவி, 'பெண்ணீர் றுற்றென' அஉ. பெண்டிர் - மகளிர், 'பெண்டிரும் பிணியுடையீரும்' க. பெண்ணை - பிணை, 'செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்' கசு. ஓர் ஆறு, 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே' கஉசு. பெய்மா - வாக்கவேண்டி, 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' ககரு. பெயர்க - பெயர்வானாக, 'நோயில் னாகிப் பெயாதகி லம்ம' கக. பெயர்த்தம் - பின்னும், 'நின்கடற் பிறத்த ஞாயிறு பெயர்த்தநின்-வெண்டலைப் புணரிக்க் குடகடற் குளிக்கும்' உ. பெயர்த்தல் - பிறழ்தல், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க.

பெயர்பு - ளிர்ந்து, 'பெயர்பு பொங்க' உஉ. பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்கொடை, 'வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத்தார்ந்து' கரு. பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்டும், 'நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' க. பெயரிய - பெயர்கூறிய, 'கோவெண்ப் பெயரிய கால' கரு பெயர்த்த, 'தோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்' எ. பெயல் - மழை. 'உறைவேண்டி பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே' கரு; 'காப்பெயற் கவித்த' கஉ. பெருங்காடு - பறங்காடு, 'பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டம்ம' உசுசு. பெருங்குன்றூர் - ஓரூர், கசுசு, உஉ, உசுசு, கசுசு. பெருங்கோக்கிள்ளி - கோப்பெருஞ்சோழன், 'பெருங்கோக்கிள்ளி கேட்க' கசுசு. பெரும்பிறிது - இறந்துபடுதல், 'பேழ்வாயுமுலையைப் பெரும்பிறி துறீஇ' பெரும்பேது - இறந்துபாடு, 'பெரும்பேது கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப' உசுசு. பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றாய், 'நினதென விலைநீ பெருமிதத்தையே' கஉஉ. பெருமிதம் - மிக்கமனச்செருக்கு, 'பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ' கஉ. பெருவக்கியம் - ஒருவகைவாத்தியம்; இது யானையின் துதிக்கைபோலும் வடிவையுடையது, 'கண்விடு தாம் பிற் களிற்றாயிற் தொடுமின்' கருஉ. பெற்றிசின் - பெற்றான், 'சீருடைய விழைபெற்றிசினே' கக. பெற்றான், 'வெள்ளி நாரார் பூப்பெற்றிசினே' கக. பெறலருக்குரைத்து - பெறுதற்கரிது, 'அளிதோ தானேயது பெறலருக்குரைத்தே' ரு.

பே.

பேகன் - வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்; இவன் ஒருவள்ளல், 'கடாசு

யானைக் கலிமான் பேகன்' கசக, 'கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்' கசஉ; 'கைவள் வீகைக் கமொன் பேக' கசக; 'வயங்குபுகழ்ப் பேகன்' கசச; 'கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக' கசரு; 'அடுபோர்ப் பேக' கசக; 'பெருங்க னுடன் பேகனுட்' கருஅ.

பேணி - பாதுகாத்து, 'பேணித், தென் புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்' க. பேர் - தோற்றப்பொலிவு, 'பேருடைய விழுக்கழஞ்சின்' கக.

பேரையம் - இஃது அரையமென்னும் கசரத்தின் ஒருபாகம், உஉஉ.

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 'பேழ்வாய்முறை' கக; கருஉ.

பேற - பெற்றபொருள், 'பேறியா தெ

பை.

பைஞ்ஞினம் - செவ்வியையுடையநிணம், 'பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவெள் எமலை' கஎஎ.

பைதல் - தன்பம், 'எவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு' சக.

பைதறுகாலை - பசுமையற்றகாலம், 'கோடை நீடிய பைதறு காலை' கஎச.

பைத்தடி - செவ்வித்தசை, 'புல்லநாற்றத்த பைத்தடி' கச.

பையாப்பு - தன்பம், உஉக.

பையென்றன - ஒளிரமுஞ்சின, 'பானெர் கும்பும் பையென்றனகே' உகஅ.

பையென - மெல்ல, 'பையென, வெண்ணை வினவுதி யாயின்' கஉக.

பொ.

பொருவல் - ஒருபாகை, 'செவிசெஞ்சேவலும் பொருவலும்' உகஅ.

பொங்க - மேன்மேரகிளர், 'செய்வலியாவுதி பொங்க' கரு.

பொடிந்த - வெறுத்த, 'பொடிந்தநீன் செவ்வி காட்டென' ககஉ.

பொத்திய - மூட்டிய, 'காவைர் பொத்திய ரெலிதி விளக்கத்து' உசஎ.

பொத்த - புரா, 'பொத்தி ணன்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ' உகஉ.

பொதி - பட்டை, 'பைக்கழை பொதி கணைத் தன்ன விளர்ப்பின்' உருக.

பொதியம் - பொதியின்மலை, 'பொதியமும் போன்றே' உ; 'தென்னம் பொ

ருப்பன்' கக; 'கழறொடி யாயும் மழைதவழ் பொதியில்' கஉஅ; 'தென்மை பொருப்பன்' உகரு.

பொதியில் - அம்பலம், 'பலிகன் மாறிய பாழ்படு பொதியில்' ருஉ.

பொது - மன்று, 'பொதுவிற் றாங்கும் வ்சியுறு தண்ணுமை' அக.

பொதுசசொல் - பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னுமவாத்தை, 'போகம வேண்டிப் பொதுசொற் பொறாஅன்' அ.

பொதுமொழி - உறுதியில்லாதவார்த்தை, 'கொதும் லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது' கரு. சிறப்பில்லாதமொழி, 'எதின் மீர்க்கன் பொதுமொழி கொள்ளாது' ருஅ.

பொர - மாறபட, 'கன்பொர விளங்குநின் வின்பொரு வியனகுடை' கரு.

பொருத - பொரபட்ட, 'கழற்பொருத செவ்வாயான்' ச.

பொருதல் - முட்டுதல், 'வின்பொருபுகழ் விற்றவஞ்சி' கக.

பொருது - சண்டைசெய்து, 'ரணாம் பதிமரும் பொருதுகளைத் தொழிய' உ.

பொருந்தி - அடைத்த, 'வந்தடி பொருந்தி' கஉ.

பொருந்தில் - ஒருர், ருக.

பொருநர் - சண்டைசெய்வார், 'பொருநர்க் - கிருநிலத் தன்ன நோன்மை' கச. பகைவர், 'அருநரை யுருமிற பொருநரைப் பெறு' ருஅ.

பொருநை - அரசன், 'அறத்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே' ருஅ; 'மன்பதை புரக்கு நனனாட்டிப் பொருநன்' கஅ. பொருவான், 'பொருநனு மினையன்' எஅ. வீரன், 'எமமுன முனரெரு பொருநன்' அஎ.

பொருநை - ஆன்பொருநதமென்னும் ஆறு; இது கருவூக்குச்சமீபத்திலோடுவது, 'தன்பொருநைப் புனற்பாயும், வின்பொருபுகழ் விற்றவஞ்சி' கக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங், கல் லென பொருநைமணலினும்' கஅஎ.

பொலம் - பொன், 'பொலம்பூந் தம்பை' உ; 'பொலங்குழை யுழிணை' ருஉ.

பொலிந்த - சிறந்த, 'தாழ்சடைப் பொலிந்த வுருந்தவத தோககே' க.

பொழிந்த - பொழிந்தேன், 'கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறிலும்' உரு.

பொறி - இலக்கணம், 'பல்பொறிக்கொண்ட வேந்தெழி லகலம்' கசு. இலாஞ்சனை, 'கோண்மாக்குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி' ரு. எந்திரம், 'இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய, பெருங்கல் லடாரும்' கசு. ஒளி, 'கன்பொறி போகிய' கசு. கொளுத்து, 'புலிநிறக்கவசம் பூம்பொறி சிதைய' கசு.

பொறுத்தல்-தாக்குதல், 'கொழுநிறுனை ளெசின வீழ்பொறுத்தாவகு' ரு. பொறை - சிறுகுவடு, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலைய' கசு.

பொறையன் - சேரன், 'களங்கொன்ற யானைக் கடுமான் பொறைய' ரு.

பொறையாறு - ஓர், கசு. பொன் - இரும்பு, 'பொன்னியற் புனை தோட்டி' கசு; 'விளங்குபொன் னெறிந்த தலங்கிளர் பலகை' கரு; 'பொன்புனை திகிரி' உசு.

போ.

போகம் - துகரும் இன்பம், 'போகம் வேண்டி' அ.

போகிய - ஒழிந்த, 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தா மாப' கரு ஒங்கிய, 'களளி போகிய களரியம் பறந்தலை' உசு.

போந்தை - புனை, 'முழாவரைப் போந்தை' அரு.

போழ் - வார், 'போழ்தான் ளி' அஉ.

போழ்க - பினக்கப்படுவதாக, 'போழ்கென் னாவே' கசு.

போற்றார் - பகைவர், 'போற்றார்ப் பொறுத்தலும்' உ.

போன்ம் - போலும், 'போன்மென விரும்பி' கசு.

போன்றன - ஒத்தன, 'இலக்கம் போன்றன' ச.

போன்று - ஒத்து, 'இமயமும் பொகியமும் போன்றே' உ.

பொள.

பொளவம் - கடல், 'தொன்றுமுதிர் பொளவம்' ச; 'இமிழ்திணைப் பொளவம்' அ.

ம.

மகளிர - பெண்டிர், 'மகளிர் மலைத்தலல்லது' கரு.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 'தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' உசு.

மகிழ்ந்து - உண்டு, 'வாங்கமைப் பழுவிய தேறன் மகிழ்ந்து' கஉ.

மங்குல் - இருட்டி, 'மங்குன் மாப்புடை' கரு.

மங்கையர் - மகளிர், 'வாலிழை மடமங்கையர்' கசு.

மஞ்ஞா - மயில், 'பழன மஞ்ஞா யுகத்த லீவ்' கசு; 'மஞ்ஞா - யொலி ரெடும் லீவ்' ரு.

மட்டு - மது, 'வெப்படைய மட்டுண்டு' உசு. மதுவைக்கும்சாடி, 'மட்டுவாய் தீர்ப்பவும்' கசு.

மடங்க - இறைஞ்சு, 'இகழ்பாடுவோ ராருத்த மடங்க' சரு.

மடம் - பேதைமை, 'வாலிழை மடமங்கையர்' கசு. மென்மை, 'தெறிநடை மடப்பிணை' உசு; 'மடத்தைக மா மயில்' கசு; 'மடப்பிடி' கரு.

மடல் - பண்கருக்கு, 'ஒழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு' உசு.

மடவர் - யாதும் அறிவில்லாதார், 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' கசு.

மடவரல் - மடப்பம், 'மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி' அசு.

மடவோன் - அறிவில்லாதோன், 'உள்ள மென்றிய மடவோன்' எசு.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையாயல்லை, 'ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி' உசு.

மடுப்ப - ஊட்ட, 'ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து' ருசு.

மடை - ஆணி, 'மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே' கசு. கொளுத்து, 'மடை செறி முன்கைக் கடகம்' கரு.

மண் - அணு, 'மண்டினிந்த நிலனும்' உ.

மண்டி - மடுத்தி, 'துதிமுக மழுக்க மண்டி' கசு. மிக்குச்சென்று, 'கடற்படை குளிப்ப மண்டி' சு.

மண்டிய - அடர்த்துச்செய்த, 'அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்' சஉ.

மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம் சந்திரமண்டிலம், 'யாங்கன மொத்தியோவீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ. பார்வட்டம், 'பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்' கரு.

அ ரு ம் ப த் அ க ரா

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள ஏற்கும் பாத்திரம், 'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரொன்' கரு; 'பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்மார்' கரு; 'பருஉக்கண் மண்டையொடு' கரு; 'ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை' கரு.

மண்ணி - முழுதி, 'பனிக்கய மண்ணி' கரு.

மண்ணின-மண்ணையுடையை, 'பகைவருண்ணு வருமண் ணினையே' உரு, 'மண்ணுதல் - ஒப்பயிடுதல், 'மண்ணுறு மணி' கரு.

மணந்த-சேர்த்த, 'அறையும் பொறையு மணந்த தலையீ' கரு.

மணி - நீலமணி, 'ஒலிசெய்தும் பீவி யொன்பொறி மணித்தார்' ரு.

மதவலி - மிக்கவலி, 'மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி' ரு.

மதன் - மனவெழுச்சி, 'மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை கோன்றான்' ரு. மிகுதி, 'மண்டம ரட்ட மதனுடை கோன்றான்' உரு. வலி, 'மதனுடை முழுவத்தோ ளோச்சி' ரு.

மதி - சந்திரன், 'உவவுமதி' கரு.

மதுகை - வலி, 'மதுகை யின்றி' கரு.

மதுரை - பாண்டியர்களின் நகரம், ரு.

மம்மர் - மயக்கம், 'மம்மர் கெஞ்சத் தெம்ம ரோர்க்கு' ரு.

மயக்கி - கலந்த, 'பாற்பெய் புன்கந்தேனெடு மயக்கி' கரு.

மயங்கிய - கலந்த, 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலக் கானத்து' கரு.

மரபு - தன்மை, 'தெறசொ மரபினின் கிளையொடும் பொலிய' கரு. முறைமை, 'ஈண்டுசெலம் மரபிற் தன்னியல் வழாது' உரு; 'உறுமுறை மரபின்' கரு. மேம்பாடு, 'இசைமரபாக' உரு.

மரீஇய - மருவிய, 'பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பின்' கரு.

மரீஇயோர் - மருவியவர், 'மரீஇயோரறிவாது மைத்துபட்டன்றே' கரு.

மருக - மரபினுள்ளாய், 'ஒடாப் பூட்டகையுரவோன் மருக' கரு.

மருகனை - மரபினுள்ளாய், 'பலவும் விடுத்தோன் மருகனை' கரு.

மருக்கு - பக்கம், 'கவிழ்மணி மருங்கின்' கரு; 'கனையெரி யுறிய மருக்கு கோக்கி' உரு.

மருக்குல் - வயிறு, 'பசிபடு மருக்குலை' உரு.

மருட்டை - வியப்பு, 'நினைக்குக் காலை மருட்டை யுடைத்தே' உரு.

மருண்டு - பயந்து, 'புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி' கரு.

மருதம் - காலிப்பன், 'மாலை மருதம் பண்ணி' கரு.

மருந்து - பரிசாரம், 'மருந்தில் கூற்றத்தருந்தொழில்' கரு; 'மருந்தில் கணிச்சி' உரு.

மருப்பு - கொம்பு, 'கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன்' ச. யாழ்க்கோடு, 'நல்லிசை யாழ்மருப்பு' உரு.

மருள் - என்வகையெச்சத்துளொன்று; அது அறிவின்றிமயங்கியிருப்பது, 'மாவு மருளும்' உரு. ஒப்பு, 'எரிமருளவிரசூடை' ரு; 'மதிமருள் வெண்டுகை' கரு.

மருள - வியப்பு, 'தான்படு செல்வக் காண்டொறு மருள' கரு.

மரை - தாமரை, 'மரையிலே போலமாய் திசினோர் பலரே' உரு.

மல்லல் - வளம், 'மல்லன் மூதார்' கரு. மலங்கு - ஒருவகைமீன், 'மலங்குமிளர் செறு' கரு.

மலர்தல் - பரத்தல், 'மலர்தா யத்து' கரு.

மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 'சிலைத்தாரகல மலைக்குருளரெனின்' கரு.

மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 'மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' கரு.

மலைத்தனை-பொருதாய், 'மலைத்தனையென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே' கரு. மலைய - குட, 'பாணர் தாமரை மலையவும்' கரு.

மலையன் - ஒருவள்ளல், 'காரி யூர்ந்து பேரமர்த் கடந்த, மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்' கரு; இவன், மலையமான் திருமுடிக்காரியென்றும் சொல்லப்படுவான்.

மழகளிறு - இளங்களிறு, 'மைத்துமலிந்த மழகளிறு' உரு.

மழலை - இளஞ்சொல், 'புதல்வர்தம் மழலை' கரு.

மழவர் - வீரர், 'மழவர் பெரும' கரு.

மழித்தலை - மட்டையாகியதலை, 'கொய் ம்மழித் தலையொடு கைம்மையறக் கலங்கிய' உசக.

மழுங்க - தேய, 'றுதிமுக மழுங்க' கக. மழுங்கிய - தேய்த்த, 'நுதிமழுங்கிய வெண்கோடு' ச.

மள்ள - வீர, 'முழுஉ வள்ளரூ முணக்கு மள்ள' உசக.

மள்ளர் - வீரர், 'மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப' கர; 'உடன்று மேல் வந்தவம்ப மள்ளரை' எள.

மறம் - ஆண்மை, 'மறத்தகை மைந்த ரோடு' சக. வீரம், 'மறத்திற் கொல்களிற்' க; 'மறம்பாமிய பாடினி' கக.

மறவி - கூற்றம், 'மறவியன்ன களிற்று மிசையோனே' கக.

மறவை - மறத்தையுடையாய், 'மறவையாயிற் போரொடு திறத்தல்' சச.

மறுகு - தெரு, 'தாதெரு மறுகு' உகரு.

மறுத்த - மறுத்தற்குஏதுவாகியு, 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ.

மறை - வேதம், 'மறைநலி, லந்தணர்' க; 'நான்மறை முனிவர்' ச.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக்கொண்ட, 'வெயின்மறைக் கொண்ட வருகெழு சிறப்பின் - மாலெ வெண்குடை' சு0.

மறைக்கொண்டன்றே - மறைத்தற்குக் கொண்டதோ, 'வெண்குடை - வெயின்மறைக்கொண்டன்றே வன்றே' கரு.

மன் - நிலைபெறு, 'மன்னுயிர்ப்பன்மையும்' கக. மிகவும், 'சிறந்தன்று மன்னே' எடு.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 'மன்பதை காக்குநின்புரைமை' உக0.

மன்ற - தெளிவாக, 'நோற்றோர் மன்ற நின்பகைவர்' உச; 'வல்லை மன்ற நீயந் தளித்தல்' ரு. நிச்சயமாக, 'சிறுவரை - சென்றுநின் ரோர்க்குத் தோன்று மன்ற' ககச.

மன்றம் - பொதியில்=பொதுவிடம், 'இரத்தி நீய வகன்றலை மன்றம்' கச; 'மன்றப் பலவின்' கஉ. செண்டு வெளி, 'பேரிசை மூதூர் மன்றங்கண்டே' உஉ0.

மன்னுக - நிலைபெறுவாயாக, 'மன்னுக பெருமநீ நிலமிசையானே' ச.

மா.

மா - என்வகையெச்சத்தூ

அது விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது, 'மாவு மருளு முளப்ப' உஅ. ஒரு மாவெண், 'மானிறை வில்லதம் பன்னாட் காகும்' கஅச. கருமை, 'மாக்கடல்' ச; 'மாக்கழி மலாந்த நெய்தல்' சஅ. குதிரை, 'மாவே, எறிப தத்தா னிடங்காட்ட' ச; 'நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்' கச. திருமகன், 'மாமறுத்த மலர்மார்பின்' எ. மாமைநிறம், 'அம்மா வரிவை' கசஎ.

மாகம் - ஆகாயம், 'மாக விசும்பு' கரு.

மாங்குடி - ஒரூர், உச.

மாங்குடிமருதன் - மாங்குடி மருதனார்; இவர் சங்கப்புவலருள் ஒருவர்; பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி நூலாசிரியர் இவரே, 'ஒங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் நிலைமை, வுலகமொடு நிலையு பலர்புகழ் சிறப்பிற், புலவர் பாடாது வரைக வெண் னிலவரை' உஉ.

மாட்சி - கண்மை, 'வினைமாட்சிய விரைபுரவி' கச.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 'பொறியறிந்து மாட்டிய' கக.

மாதிரம்-கிசை, 'மாதிரத் தேண்டிய' சு0. மாமறுத்தமலர்மார்பு - திருமகன் பிறர் மார்பை மறுத்தற்கேதுவாகிய பரந்த மார்பு, எ.

மாய்ந்திசினோர் - மாய்ந்தோர், 'மாய்ந்திசினோர் பலதே' உஎ.

மாய்ந்தென - மாய, 'தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல்செல் லாது' ருஅ.

மாயா - மறவாத, 'மாயா வுள்ளமொடு' ககக.

மாரி - மழை, 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்' கரு.

மால்பு - கண்ணேணி, 'மால்புடை நெடுவரை' க0ரு.

மாவன் - ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருளொருவன்; இவனுடைய ஊர் மையலென்பது, 'பொய்யாயானை மையற்கோமான், மாவனும்' எக.

மாவிலக்கை - ஒய்மாநல்லியக் கோடனார், 'இழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதலிற், பெருமா விலக்கைத்

தலைவன் சீறியா,ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை, யுடையை வாழியெயற்புணர்ந்த பாலே' கவுசு.

மாறன் - பாண்டியன், 'வேந்தமேம் பட்ட பூந்தார் மாற' 100; 'கடுமான் மாறமறவா தீமே' கசுஅ.

மாற - இறந்துபாடு, 'நகாலென வந்த மாறே' உருக. ஏதுப்பொருள் படுவதோரிடைச்சொல், 'அனையை யாகன் மாறே' ச. பரிசு-விதம், 'விளங்கக் கேட்ட மாறகொல்' 100.

மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இதுமாறோகமெனவும் வழங்கும், ௧௭, ௧௬, ௧௨௬, ௨௮0.

மி.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 'கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்' உக.

மிசைமேடு, 'அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ' கசுஅ. மேல், 'மறவியன்ன களிற்றுமிசையோனே' கக.

மிசைவு - உணவு, 'அல்கு மிசைவாகும்' உகசு.

மினிற்று - தேனீ, 'மினிற்றுக்குக் கழக்கடாம்' உஉ.

மிடறு - கழுத்து, 'கறைமிடறு' க.

மிதவை - கூழ், 'அம்புளிமிதவை' உகடு.

மிலைந்த - சூடிய, 'மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்' உச.

மிலைந்த - சூடி, 'உழினைகுப் பவரொடு மிலைந்து' எள்.

மிழலைக்கூற்றம் - இது வேள் எவ்வியினுடையது; கூற்றம் - நாட்டின் உட்பிரிவுக்கு ஒர்பெயர்; 'ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்விய, புனலம் புதவின் மிழலை யொடு' உச.

மிளிர்ந்தல் - பிறழ்தல், 'மலைக்குமிளிர்செற' கசு; 'இருநில மிளிர்ந்திசினு அங்கு' ககக.

மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 'படைமிளிர்ந்திட்ட யாமையும்' சஉ.

மிளிர் - பிறழ், 'கொழுங்கிழங்கு மிளிர்ச்சி' கசுஅ.

மினை - காவற்காடு, 'கதிர்துழை கல்லாமரம்பயில் கடிமினை' உக; 'போரருக் கடிமினை' கசுஅ.

மீ.

மீக்கூற்றம் - புகழ், 'பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே' ககடு.

மீயிசை - மேல், 'கொல்களிற்று மீயிசைக் கொடி' சு.

மீளி - மறம், 'மீளி முன்பினுளி' ௨0௭.

மீன் - கட்சத்திரம், 'பன்மீ னுப்பட்டிங்கள் போலவும்' கக.

மு.

முக்காவனாடு - ஓர்காடு, ௮0.

முக்கி - உண்டு, 'பாசவன் முக்கி' சுக.

முகம் - இடம், 'இனிய செத்திநின் னூர் வலர் முகத்தே' கஉ.

முதிழ்த்தல் - அரும்புதல்.

முசையனா - இது சோழநாட்டிலுள்ள தோளூர், கசுஅ, உசுடு.

முசுறி - ஓசூர், 'முழங்கடன் முழவின் முசுறியன்ன' கசுக.

முட்டு - குறை, 'மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய' கசுசு.

முடியர் - முடிப்பானாக, 'அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்' கவுக.

முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 'முண்டகக் கோதை, யொண்டொடி மகளிர்' உச.

முணங்குமிரித்தல் - மூரிநிமிரித்தல், 'முணங்குமிரி வயமான்' 102.

முணங்குமிரிந்து - மூரிநிமிரிந்து, 'அணங்குநுக் கடுந்திற லென்னை முணங்குமிரிந்து' எடி.

முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 'புதல்வர் பூங்கண் முத்தி' சக.

முத்தாற்றுக்கூற்றம் - இது பழையவேளிக்களுடையது, 'பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர், குப்பை நெல்லின் முத்தாறு தந்த' உச. இது முத்தார்க்கூற்றமெனவும் வழங்கும்.

முதல் - இடம், 'சுரமுதல் சேர்ந்த சில்வனை விறவி' சு0.

முதற்று - முதலாகவுடையது, 'அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' 100.

முதாரி - முதுமை, 'முதாரிப் பாண்' கசுஅ.

முதிர்பு-முதிர்ந்து, 'சூன்முதிர்பு' கசுக.

முதிரம் - ஒருமலை, 'அகிரா யானர் முதிர்ந்துக் கிழுவ, விவண்விளங்கு சிறப்பினியறேர்க் குமண' கருடி; 'நட்டோர் கட்ட நல்லிசைக் குமணன், மட்டார் மறுகின் முதிர்ந்தோனே'

அ ரு ம் ப த அ க ரா

கசு0; 'பழந்துவ்கு முகிரத்துக் கிழவன், நிருந்துவேற் குமணன்' கசு௩.
 முந்நீர் - கடல்; ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமடையதென்பதுபொருள், 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்' கூ; 'முந்நீர் வழங்கு நாவாய்' கசு.
 முந்துறுத்த - முன்னிடங்கொண்டு, 'பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்த' உக.
 முந்தை - முன்னே, 'முந்தை நிற்பின்' க0.
 முயங்கினேன் - புல்லினேன், 'முயங்கினே னைல்லனோ யானே' கசு.
 முரட்சியூர் - ஓசூர், உ.
 முரண் - மாறுபாடு, 'கடுமுரண் முதலை' க௭. வலி, 'முரணுடையுள்ளம்' உ0சு.
 முரணிய - மாறுபட்ட, 'தீமுரணிய நீரும்' உ.
 முருக்கி - கெடுத்த, 'தேள்வலி முருக்கி' கஅ; 'மதவலி முருக்கி' அ0.
 முறித்து, 'காப்புடைய வேழுமுருக்கி' கசு.
 முருகு - தெய்வம், 'முருகுமெய்ப்பட்ட புலைத்தி' உருக.
 முழவு - தண்ணுமை, 'மண்கலை முழவு' கரு. மத்தளம், 'விசிகூடு முழவின்' கஉஅ.
 முழுநெறி - புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ, 'கூம்பவழி முழுநெறி' ககசு.
 முள்ளூர் - ஓசூர், க௭ச.
 முள்ளூர்மலை - மலையமாண்திருமுடிக்காரியின்மலை, 'பயன்கெழு முள்ளூர் மீயிசைப், பட்ட மாரி யுறையினும்' கஉக; 'பறையிசையருவி முள்ளூர்ப்பொருள்' கஉசு; 'எள்ளுறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீயிசை' க௭ச.
 முளிதல - உலர்ந்தல், 'முளிபுற்கானங்குழைப்ப' கசு0.
 முற்றி-முடித்து, 'வேள்வி முற்றி' கரு.
 முற்றிய - முடித்த, 'பாடுதறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே' உக.
 முற்றுசு - சூழ்வதாக, 'பாண்முற்றுசு நின் னுண்மகிழிடுக்கை' உசு.
 முறை - அடைவு, 'முறைமுறை - யாடுநர் சழியுமிய் வுலகத்து' உக. ஊழ், 'ஆருயிர் - முறைவழிப் படுஉ மென்பது' ககஉ. நீதி, 'முறைவேண்டி பொழுதில்' கரு.

முன்ப - வலியையுடையோய், 'செருச் செய் முன்ப' சக.
 முன்பு - முன்னிடம், 'முன்பு தாரத்து' கசு வலி, 'முன்பிற் - கானக நாடனை' கரு; 'கடுந்தார் முன்பு தலைக்கொண்மார்' கரு; 'மீளி முன்பி னுளி' உ0௭.
 முன்றுறை - துறைமுன்னர், 'முன்றுறை துண்பல மணலினும்' க௩க.
 முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 'முன்ன முகத்தி னுணர்ந்து' க.
 முன்னரை - முன்னேறிப்ப, 'தானை முன்னரை யெனாஅ' கசுக.
 முன்னீர்-நிலத்திற்குமுன்னாகியகீர், 'முன்னீர் விழவி நெடியோன்' க.
 முன்னூர் - ஊர்முன், 'முன்னூர்ப் பமுனிய கோளியா லத்து' உருச.
 முனித்தலை - குநிமித்தலை, 'முனித்தலைப் புதலவார்' உரு0.
 முனிவர் - அந்தணர், 'நான்மறை முனிவர்' கூ.
 முனிவிலை - வெறுப்பில்லாய், 'முனிவிலை.....நடத்திகீ'
 முனிவு - வெறுப்பு, 'முனிவிலர்' கஅஉ.
 முனைஇ-வெறுத்து, 'பிணைநிலை முனைஇ' உக; 'அனையகமுனைஇ' ருஉ.
 முனையின் - வெறுப்பின், 'செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையின்' உச.

மு.

முதாளர் - முதியோர்; 'நனாமு முதாளர்' ருஉ.
 முதிர் பெண்டிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர், 'முதிர் பெண்டிர் கசித்தழ நாணி' கசு.

மெ.

மெய் - அறிவு, 'மெய்மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
 மெய்ப்புகருவி - கவசம், க௩.
 மெய்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 'மெய்ம் மறந்து பட்ட வராயாப் பூசல்' உரு.
 மெல்லிய-மென்மையையுடையன, 'மெல்லிய பெரும தாமே' கசு.
 மெல்லியர் - அற்பகுணங்களையுடையர், வறுமையுற்றோர்; 'மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்' க0சு.
 மென்புலம் - மருதமும்செய்தலும், 'மென்புல வைப்பி னன்னுட்டுப் பொருள்' சஉ.

மே.

மேந்தோன்றல் - மேம்பட்டதோன்றல், 'இசைமேந்தோன்றல்' கடுக.
மேந்தோன்றிய - மேம்பட்ட, 'இசைமேந்தோன்றிய வணமை' கடுஅ
மேவல் - விரும்புதலுடையை, 'கொள்ளை மேவல்' எ.

மை.

மை - இருட்சி, 'மைபடுமருங்குல்' ௫௦.
செமழியாடு, 'மையுன் மொசித்தவொக்கலொடு' க௯.
மைந்து - மறம், 'மைந்துபட்டன்றே' க௯. வலி, 'நாடல் சான்ற மைந்தினேயு' கடு; 'மைந்துடைக் கழைதின் யானை' எக.
மைம்மீன் - சனமீன், 'மைம்மீன் புகையினும்' ககஎ.
மையல் - பாண்டிநாட்டுள்ளதோரூர்; இது மாவனென்பவ னுடையது, 'பொய்யா யாணர் மையற்கோமான், மாவனும்' எக.
மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய், 'மைவிடைவீழ்ப்பவும்' கக௯. செம்மறிக் கிடாய், 'மைவிடை வீழ்ப்ப' ௯௯.

மொ.

மொசித்த - தின்ற, 'மையுன் மொசித்த' க௯.
மொய்ப்ப - நெருங்க, 'வாளோர் மொய்ப்ப' க௯.
மொழி - வார்த்தை, 'பிற்ப்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே' க௦.
மொழிவல் - சொல்லுவேன், 'நின்றொன்று மொழிவல்' ௫.

மோ.

மோசி - ஒருபுலவர்; இவர் உறைபூர் எனிச்சேரி முடமோசியாரென்றம் சொல்லப்படுவார், 'திருந்துமொழி, மோசி பாடிய வாயும்' கடுஅ.
மோவாய் - தாடி, 'குச்சி னிணைத்த குருஉமயிர் மோவாய்' உருஎ.

யா.

யா - யாவை, 'யாபல கொல்லோ பெரும்' கடு.
யாங்கனம் - எவ்வாறு, 'யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்' அ; 'யாங்கன மொழிகோ வோங்கு வாட் கோதையை' சக.

யாணர் - புதுவருவாய், 'யாணர் வைப்பினன்னாட்டுப் பொருள்' உ.

யாணர்தது - புதுவருவாயையுடைத்து, 'பெருவிறல் யாணர்த் தாகி' சஉ.

யாத்த - பிணித்த, 'யாத்த நன்பின்' உக௯.

யாமங்கொன்பவர் - இடையாமத்து ஊர் காப்பவர், 'யாமங்-கொன்பவர் சூடர் நிழற் கதூஉம்' ௯௯.

யாமம் - இடையாமம், 'யாமத்தித், தனிமகன் வழங்காப்பணிமலர்க் காவின்' ௯௯.

யாமை - ஆமை, 'படைமிளிர்ந் திட்டயாமையும்' சஉ; 'அரிக்குட ரரியின் யாமை மீளிர்' உசக.

யாய்-தாய், 'முதிர்வின னியாயும்' கடு௯.

யாவணது - எவ்விடத்துள்ளது, 'இருள், யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே' க௦உ.

யாவது-எவ்வனமாவது, 'அமர்மிக வியாவது' சஉ.

யாவிர் - எப்பெற்றிப்பட்டர், 'யாவி ராயினும்' அஅ.

யான்கண்டனையர் - யான்கருதியவதனை யேகருதுவர், 'யான்கண்டனையரென்னினையரும்' ககக.

யூ.

யூபம் - யாகத்தூண், 'யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்' கடு; 'யூப நெடுந்தூண் வேத வேள்வி' உஉச.

வ.

வசை - பழி, 'வசையில் வாழ்க்கை' க௦.
வஞ்சி - கருவூர், 'விற்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி' கக; 'பூவா வஞ்சியுத் தருகு வனென்றே' ௯உ; 'வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்' ௯க; 'வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக' ௯எக; 'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங், கல்லென் பொருளை' ௯அஎ. பகைமேற்செலவு, 'பாடினீ பாடும் வஞ்சிக்கு' கடு.
வட்கர் - குற்றம், 'வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை' க௦௦.
வட்கார் - பகைவர், க௦௦.
வட்டி - கடகம், 'மான்றசைச் சொரிந்த வட்டி' ௯௯.
வட்டித்து - சுழற்றி, 'மருங்கில் கண்ணிச்சி வருத்தவட்டித்து' சஉ.

அரும்பத ஆகார

வடமலை - இமயமலை, 'வடமலைப் பெயர் குவை யாயின்' ௬௭.

வடமீன் - அருந்ததி, 'வடமீன் புரையுங் கற்பின்' ௧௨௨.

வடாஅது - வடக்கின்கண்ணது, 'வடாஅது பணிபடு றெடுவரை' ௬.

வடி - திருத்தம், 'வானுட்கும் வடிநீண் மதில்' ௧௮. வடித்தல், 'வடிநவியினவியம்' ௨௩.

வடிந்த - அழகுபெற்ற, 'வடுவின்ற வடிந்த யாக்கையன்' ௧௮௦.

வடியா - திருந்தாத, 'வடியா நாவின்' ௪௭.

வடு - தழும்பு, 'சாபநோன் ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்' ௧௪.

வண்ணம் - அழகியநிறம், 'வண்ணமா ர்பு' ௧ நிறமுடையகலவை, 'வண்ணநீவிய' ௩௨.

வணர் - வீணவு, 'வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்' ௧௫௫

வந்தனம் - வந்தேம், 'எய்தவந் தனம் யாம்' ௧௦.

வந்திசின் - வந்தேன், 'காண்கு வந்திசிற்பெரும' ௧௭. 'எந்தைநீற் காண்குவந் திசினே' ௧௨௫.

வம் - வா, 'நீயும் வம்மோ' ௧௮௦.

வம்பலர் - வழிபோவார், 'வெங்கால் வம்பலர் வேண்டிபுலத் துறையவும்' ௨௩௦.

வம்பு - கச்சு, 'வம்பணி யானே' ௩௭. நிலையின்மை, 'எள்ளி வந்தவம்பமள்ளா' ௭௮; 'வம்பமள்ளரோ பலரே' ௭௯ புதுமை, 'வம்பப் பதுக்கை' ௩. வம்பின் - வாரீர், 'பாடுகம் வம்பினோ பரிசின் மாக்கள்' ௩௨.

வயம் - வலி, 'வயவேந்தன்' ௧௧; 'வயமான் றோன்றல்' ௪௪.

வயமான் - புலி, 'முணங்குதீமிர் வயமான்' ௫௨.

வயவர்-வீரர், 'திறனறி வயவரோடு' ௨௦.

வயவு-வேட்கைநோய், 'வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது, பகைவருண்ணு வருமண் ணினையே' ௨௦.

வயிரியர் - கூத்தர், 'பசும்பொன் வயிரியர்க் தேத்த' ௬; 'வயிரிய, ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தேயே' ௧௩௪.

வயின் - முறை, 'வயின்வயி, னுடன்று மேல் வந்த வம்பமள்ளார்' ௭௭.

வரம்பு - எல்லை, 'வரம்பி றானே' ௧௪.

வரால் - ஒருமீன், இது பெருத்தவடிவமுடையது, 'துண்ணாரற் பருவரால்' ௧௮.

வரி - எழுத்து, 'வல்லோன் றைஇய, வரிவனப புற்ற வல்லிப் பாவை' ௩௩. ஒரு வகைப்பொருள், 'வரிநவில் பனுவல்' ௧௩௫. வண்டல், 'வரிமணற் புனை பாவைக்கு' ௧௧.

வரிசை - சிறப்பு, 'ஆடுகொள் வரிசைக் கொப்பு' ௫௩. தம்மைப் புரப்போரால்வருஞ்சிறப்பு, 'இவரிசைக்கு வருந்தமிப் பரிசில் வாழ்க்கை' ௪௭. தாம், 'வரிசையறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு' ௧௮௪; 'வருகென வேண்டும் வரிசையோர்க்கே' ௨௫௭. மேம்பாடு, 'வரிசைக்கு வருந்தமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப், பரிசிலர்க்கு' ௨௦௬.

வரிவயம் - புலி, 'வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல' ௧௦௦.

வருதி - வருவை, 'மாறி வருதி' ௮.

வருநர் - விருந்தினர், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வருவல் - வந்தேன்; காலமயக்கம், 'கண்டனென் வருவல்' ௨௩.

வரை - எல்லை, 'புலவரை யிறந்த புகழ்சா றோன்றல்' ௨௧; 'சிறுவரை சென்றறிந் றோர்க்கும்' ௧௧௪. மலை, 'பணிபடு றெடுவரை' ௬.

வரைதி - கூறுபடுப்பை, 'பொழுதென வரைதி' ௮.

வரைப்பு - எல்லை, 'நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம்' ௩.

வரையா - அளவில்லாத, 'மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்' ௨௫. மிகுதிசுறைபடாமல்வழங்கும், 'வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை' ௧௦.

வரையாவீகை - எப்பொருளையும் எல்லார்க்கும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மை, 'வரையா வீகைக் குடவர் கோவே' ௧௭.

வல் - சூதாடுகருவி, 'வல்லி னல்லகம்' ௫௨. வல்ல, 'கொனைவல் பாண்மகன்' ௧௧. வினாவு, 'வழிபடு வேரை வல்லறி தீயே' ௧௦; 'வல்லே நீன்வயிற் கிளக்குவ மாயின்' ௧௨௬.

வல்சி-உணவு, 'துழந்த வல்சியின்' ௨௬. வளைகதிர், 'வல்சி கொண்டனை மல்கவைக்கு, மெலிமுயன் றினையர்' ௧௧௦.

வல்லாங்கு - சதார்ப்பாடு, 'வல்லாங்கு வாழ்தம்' கசுந. வல்லபடி, 'வல்லாங்குப் பாடி' சஎ.

வல்லார் - ஒரூர், 'வலாஅ ரோனே வாய் வாட்டு பண்ணன்' கசுக. வல்லமையில்தாவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்' உஎ; ௫௭.

வல்லார்கண்ணி - சுற்றப்பட்டகண்ணி, உருஉ.

வல்லாள - வலியவாண்மையையுடையோய், 'நன்னா தார்மிடல் சாட்த்த வல்லாள' கஉரு.

வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையையுடைய, 'அடிபொலியக் கழறையுடைய வல்லாளனை' சஉ.

வல்லினும் - அறிவேறையினும், 'வல்லினும் வல்லே னாயினும்' கசுக.

வல்லுநர்-வல்லமையையுடையவர், 'வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும், ஆங்குத, வல்லுநர் வர்த்துநோ ரென்ப' உச; உஎ; ௫௭.

வல்லேம் - வல்லமையில்தேம், 'வல்லே மல்லே மாபினும்' கஉசு.

வல்லை - வல்லமையுடையாய், 'அருள வல்லையாகுமதி' உஎ; 'வல்லை மன்ற நீயந் தளித்தல்' ௫க.

வலக்கும் - குழும், 'வயலுழை மருதின வாங்குகினை வலக்கும்' ௫உ.

வலந்த - சூழ்த்த, 'இழைவலந்த பஹுன்னத்த' கசுகசு.

வலம் - வலி, 'தான்வலம் வாழ்த்த' உச. வெற்றி, 'வான், வலந்தர மறுப்பட்டன' ச; 'எழுவர் நல்லவன் கடந்தோய்' கசு; 'ஏற்றவல னுயரிய' ௫சு; 'வலம்படு வாங்கான்' கசு.

வலவன் - தேர்ப்பாகன, 'வலவனேவா வான லூதி' உஎ.

வலித்த - கருகிச்செய்யப்பட்ட, 'தச்சன், நிக்கன் வலித்த காலன் னோனே' அஎ.

வலியுறக்கும் - இறக்கப்பட்டிக்கும், 'வளன்வலி யுறக்கு முளமி லானரொடு' கசு௦.

வலை - யாகபத்தினிகள் தெற்றியிலணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்சாலகமென்பர், 'அறம்புகழ்த்த வலைசூடி' கசுகசு.

வழங்க - அசைய, 'மழுகளிறு, கந்தசேர்பு நிலைஇ வழங்க' உஉ. செலுத்த, 'சாப நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்' சச.

வழங்கும் - இயங்கும், 'முநீர் வழங்கும் நாவாய்' கசு.

வழாஅது-பிழையாமல், 'ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது' உரு.

வழி - வழிபாடு, 'வலியரென வழிமொழியலன்' உகசு.

வழிகாள் - பின்வருநாள், 'வழிகாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்' கஎசு.

வழிபடுவோர் - வழிபட்டுகடப்போர், 'வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே' க௦.

வழிமொழிந்து-வழிபாடுசொல்லி, 'வையந் காவலர் வழிமொழித் தொழுக' அ.

வழிமொழிய - வழிபாடுகூற, 'தொன்று பட்டு வழிமொழிய' கஎ.

வழு - பாதகம், 'வழுநாய் மருங்கிற் கழுவாயு முள்' கசு.

வழுதி - பாண்டியன், 'கருங்கை யொள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி' க; 'சினப்போர் வழுதி' ௫க; 'தாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி' ௫க.

வழை - சுரபுன்னே, 'வழையொடு நீடி' கருஅ.

வன்பு - வார், 'மாசந விசித்த வார்புற வன்பின்' ௫௦.

வள்ளி - வீளை, 'ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்' கசு.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடையோர், 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி' றஎ.

வன்றாரம் - தசை, 'முழுஉ வன்றார முணக்கு மளள்' உகசு.

வளம் - செல்வம், 'வளங்கெழு வைப்பின்' எக.

வளவன் - சோழன், 'இயறேர் வளவ' எ; 'பெருவிறல் வளவன்' கஎசு; 'திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே' உஉசு.

வளி - காற்று, 'விசம்பு தைவரு வளியும்' உ; 'வளிவழங்கு திசையும்' உ௦; 'வளிமிசின் வலியு மில்லை' ௫க.

வளைஇ-சூழ்த்த, 'முழுவதும் வளைஇ' கசு; 'வையகமுழுதுடன் வளைஇ' கசு.

வளைஇய - சூழப்பட்ட, 'இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை' கசு.

வறம் - நீரில்லாமை, 'கயத்திடலித்த வறத்திற் சாவாது' கசுகஎ. வறகடம், 'பெருவறம் கூர்ந்த வேளிற் றூலை' உஉசு.

வறல் - சுள்ளி, 'வெண்கிடை யென் றாழ் வாவேறல் போல்' எடு.

வன்கண்மை - தறுகண்மை, 'வன்க ணூ டவர்' கூ.

வன்புலம் - குறிஞ்சியும் முல்லையும், 'வன் புலக் கேளிர்க்கு' சஉ.

வணப்பு - அழகு, 'செவ்வா னத்து வன ப்புப் போன்றன' ச.

வா.

வாக்க - வழக்க, 'வாக்க வுக்க டேறல்' ககடு.

வாக்கல் - வழக்கப்பட்டசோறு, 'கவை க்சுதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்' உகடு.

வாட்டாறு - ஓரூர், 'வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்' கூகசு.

வாணிகம் - ஊதியம், 'வாணிகப் பரிசில னலலேன்' உ௦அ.

வாய் - இடம், 'வாய்கா வாது, பரந்து பட்ட வியன்பாசறை' உஉ. தாவி, 'வாய்ச்செல்லிவுளியொடு' கக௭. மெ ய்ம்மை, 'முதுமுதல்வண் வாய்போ காது' ககசு.

வாய்வான் - தப்பாதவான், 'வலம்படு வாய்வா னேங்கி' கக; வாய்த்தவான், 'வாய்வான் வேந்தே' உகசு.

வாயில் - வழி, 'புகழ்குறை படேஉம் வா யில்' ககசு.

வாயில் விடாது - வாயில்காவலர்க்குச் சொல்லிவிடாமல், 'வாயில் விடாது கோயில் புக்கு' சு௭.

வார்பு - வார்தல், 'வார்புறு வன்பு' டு௦.

வாரணம் - கோழி, 'காண வாரண மீ னுங் காடு' டுஉ.

வாரி - விளைவு, 'வாரி குன்றினும்' கூடு.

வால் - தூய்மை, 'வால்வெள் னேறு' க. 'வாலிழை மடமங்கையர்' கக. வெண்மை, 'வாலிழை மங்கையர்' சு.

வாலியோன் - பலராமன், 'வலியொத் தியே வாலி யோனை' டுகு.

வாலிழை - வெள்ளியமுத்தாரம், சு.

வாழ்நர் - வாழ்வோர், 'தென்புல வாழ் நர்க்கு' கூ. 'வாளின் வாழ்நர்' உசு.

'நிலமிசை வாழ்நர்' சகூ.

வாழிய-வாழ்வானை, 'எங்கோவாழிய' கூ.

வான் - ஒளி, 'வாண்முகத் தெதிரே' சு.

வாண்கதிர் - வாலிய ஒளி, 'வாண்கதிர் திருமணி' கடு௦.

வானம் - மழை, 'வான நாண வகாயா து சென்றோர்க், காணு தீயும்' அசு.

வானவரம்பன் - சோன், 'வான வரம் பனை நீயோ' உ.

வானவன் - சோன், 'சினமிகு தானை வானவன்' கஉசு.

வானவூர்தி - விமானம், 'வலவ னேவா வான வூர்தி' உ௭.

வி.

விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 'மாசற வி சித்த வார்புறு வளபின்' டு௦.

விசிப்ப - விம்ம, 'விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி' சுக.

விசம்பு - ஆகாயம், 'விசம்புதைவரு வளி யும்' உ; 'அகலிரு விசுரபி னுணும்' அ; 'கொலகளிற்று மீமிசைக் கொ டிவிசம்பு நிழற்றும்' கூ.

விசைப்ப - தள்ள, 'நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப' கஉ௦.

விடர் - குகை, 'பெருமலை விடாகத்து' கூ௭; மலைப்பின்பு, 'அருவிடர்ச் சிறு நெறி' ககடு.

விடுத்தேன் - விடைகொண்டேன், 'விடு த்தேன் வாழிய குரிசில்' உக௦.

விடுதம் - செலுத்தக்கடவேம், 'எம்மம்பு கடிவிடுதம்' கூ.

விடுரை - ஒழிவாய், 'அடுரை யாயினும் விடுரை யாயினும்' கூசு.

விடை - ஆட்டுவிடை, 'விடையும் வீழ் மின்' உசுஉ.

விண் - ஆகாயம், 'விண்பொருபுகழ்' கக.

வித்தி - விதைத்து, 'வள்ளிடோர் செவி முதல் வயங்குமொழி வித்தி' உ௦சு.

விதிர்த்த - சிசறி, 'நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து' கஅஅ.

விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 'என்போற் பெரு விதிர்ப்புறு' உடுடு.

விதப்பு - நடுக்கம், 'விதப்புறு வறியா வேமக் காப்பினை' உ௦; 'என்போற் பெருவிதப்புறு' டுகூ.

வினாவு, 'விதப்புறு விருப்பொடு' உககூ. இது விதிர்ப்பெனவும் வழங்கும்.

விம்மி - பொருமி, 'முலையக னனைப்ப விம்மி' கககூ.

வியத்தொறும் - வியக்குந்தொறும், 'விய த்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறத் தன்றே' உக௭.

அ ரு ம் ப த அ க ரா

வியந்தன்று - மதித்தது, 'வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே' என.

வியல் - அகலம், 'கலிச்சம்மை வியலாங்கன்' உஉ.

வியன்புலம் - அகன்றநிலம், 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே' ஞச.

விரகு - அறிவு, 'விரகறி யாளர்' உசுக. விரிச்சியூ - ஓரூர், உகஉ.

விரித்து-பரப்பி, 'பல்கதிர் விரித்தே' அ. விரிதல் - பரத்தல், 'விரிசீர்' சு.

விரியூர் - ஓரூர், கூஉஉ.

வினாஇ - கலந்து, 'பன்மணிக்குவை யொடும் வினாஇக் கொண்மனை' தருஉ; விரவி, 'வெட்சி யாமலர் வேங்கையொடுவினாஇ' க00.

வினாவின்ன - வினாந்து, 'வினாவின்ன சுட்டு' கரு0.

வில்வியாதன் - ஒரு கொடையாளி, 'நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ யோன், வில்வியாதன்' கஎக.

வில்வங்கு - குறுக்கு, 'வில்வக்கன்ற வியன்மார்பு' கூ.

வில்வங்குதல் - எகிரிநின்றதடுத்தல், 'வில்வங்கு சிறையின்' கசக; 'வில்வங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்' உக0.

விழவு - கிருவிழா, 'முந்நீர் விழவி நெடியோன்' கூ.

விழு - சிறப்பு, 'விழுக்கழஞ்சு' கக.

விழுப்புண - சிறந்தபுண, 'எஃகுறு விழுப்புண பல' உகக.

விழுமியம் - சிறப்புடையம், 'விழுமியம் பெரியம் யாமே' எஅ.

விழுமியோர் - பெரியோர். 'வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய' சக.

விளக்கம் - ஒளி, 'ஊர்சுடு விளக்கத்து' எ; 'சுடுதி விளக்கம்' கசக.

விளக்கு - தீபம், 'முத்தி விளக்கிற்றுஞ்சும்' உ.

விளங்கில் - ஓரூர், 'விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற' ஞக.

விளங்குவாய், 'பகல்விளங்கியால்' அ.

விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 'விளங்குபொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகை' கரு.

விளர் - வெண்மை, 'கொழுங்கொடி விளர்க்காய்' கஉ0.

விளரி - இரங்கற்பண், 'விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை திணையர்' உசு0.

விளைந்த - முகிர்ந்த, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவல்' கஉ0

விளைந்து - விளைந்தேன், 'தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினும்' உ0க.

விறல் - வென்றி, 'விறல்வஞ்சி' கக; 'இன்னவிறலு முளகொ னமக்கென்' கக; 'விறற்புகழ் மாண்டபுரவி' சுக.

வினை - செய்கை, 'செய்திரங் காவின்' க0. போர், 'செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்' சு;

'விளைக்கும்வினை யின்றிப் படையொழிந்தனவே' சுக.

வீ.

வீ - பூ, 'வீகழி நெடுஞ்சின்' கூச.

வீங்குதல் - மிகுதல், 'வீங்குசெவன் மண்டில்' அ.

வீசிய - சிதறிய, 'வீசிய புலனுய்' உக.

வீயா - கெடாத, 'வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி' கரு.

வீழ் - ஆலம்வீழ், 'கொழுநிழ் நெடுஞ்சின் வீழ்பொறுத் தாங்கு' ஞ-அ.

வீழ்தல் - விரும்புதல், 'திருவீழ் துண் பூண்' கசக.

வீழ்ந்தென - வீழ்ந்ததாக, 'பூம்போது சிறைய வீழ்ந்தென' உஅ.

வீறு - வேறு, 'சோறுடைக் கையர் வீற்று வீற்றியங்கும்' கஎக.

வெ.

வெகுளி - சினம், 'செவிய ரத்தைநின் வெகுளி' சு.

வெடிபட்டு - சிதறி, 'வெடிபட்டு - ஓடன் மரீதிய பீடின் மன்னர்' கூக.

வெண்ணி - கரிசாற்பெருவளத்தான் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனை வென்றஹர், 'கலிகொள்யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை' சுசு.

வெகிர் - மூங்கில், 'சிறியில வெகிரி நெல்வினை யும்மே' க0க.

வெந்தை - வெந்த வேவை, 'வேளை வெந்தை' உசசு.

வெப்பு - வெம்மை, 'வெப்புடைய வரண்கடந்து' கக.

வெப்புள் - வெம்மை, 'வெப்புள் விளைந்த வேங்கை' கஉ0.

வெம்மை - விருப்பம், 'வேறு நோக்கின் விறல்வெஞ்சேய்' உஉ; 'புட்கொடி விறல்வெய்யோனும்' ஞச.

வெய்யோன் - விரும்புவோன், ஞச.

வெருவரு - அஞ்சத்தக்க, 'வெருவரு பறத்தலை' கக.
 வெலீஇயோன்-வெல்வித்தோன், 'வெலீஇயோனிவனென்' கஉரு.
 வெள்ளி - வெண்மை, 'வெள்ளி கோள் படை' சக; வெள்ளிமீன்=சுக்கிரன், 'இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்' கூரு.
 வெள்ளில் - விளாமரம், 'மன்ற விளவில் மனைவீழ் வெள்ளில்' கஅக.
 வெள்ளென்-யாவர்க்கும் தெரிய, 'உள்ள முள்ளவிந தடங்காது வெள்ளென்' உபவ.
 வெள்ளைக்குடி - ஓரூர், கூரு.
 வெளில் - யானைகட்டுங்கும்பம், 'திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த கொற்றி' சச; 'களிநில வாகிய புல்லரை நெடுவெளில்' கஉவ.
 வெளிறு - இளமை, 'வெளிற்றுப் பனந்துணி' கூரு. வெண்மை, 'வெளிநி னோன்காழ்' உக.
 வெறி - வெறியாட்டு, 'சினமாந்தர் வெறிக்குரை' உஉ.
 வெறுக்கை - செல்வம், 'அருங்கல வெறுக்கை' சகச.
 வெறுத்த - மிக்க, 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்' ரூக.
 வெறுப்ப - மிக, 'உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றி' உகஉ.
 வெண் - வென்றி, 'வெண்வேற் செழிய' கக; 'வெண்வே லண்ணற் காணுபுங்கே' கசக; 'வெண்வே - விளம்பல் கோசர்' ககக.
 வென்று - வியவாமல், 'வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய' கூ.

வே.

வேங்கடம் - ஒருமலை, 'ஒலிவெள்ளருவி வேங்கட நாடன்' கூஅக; 'வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட, வேங்கல் வானத்து' கூஅரு; 'கல்லிழியருவி வேங்கடங் கிழுவோன்' கூஅக; 'வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம்' கூகக.
 வேட்கை - விருப்பம், 'நின்னசை வேட்கையி னிரவலர்' கூ; 'குருகி வேட்கையருசெழு முரசம்' ரூ.
 வேட்கோச்சிரோஅர் - குயக்குலத்தினை டோர், 'வேட்கோச் சிரோஅர் தேர்க்

கால் வைத்த - பசுமண்' கூஉ.
 வேட்டம்-விருப்பம், 'உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோக்கு' உகச; வேட்கை, 'நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி' கூக
 வேட்டு - விரும்பி, 'வடவறு மகளிர் வேட்டுணி எல்லது' உ().
 வேட்டுவன் - வேடன, 'சதநாய் வேட்டுவன்' கூக. வேட்டைக்காரன், 'சொல்லலை வேட்டுவ னாயினன்' உருஉ.
 வேண்டி - விரும்பி, 'போகம் வேண்டி' அ
 வேந்தன் - அரசன், 'பறம்பெற்ற வய
 வேந்து - அரசன், 'கொற்ற வேந்தே' உக.
 வேம்பற்றூர் - ஓரூர், கூகவ.
 வேளாணமை - உபகாரம், 'வேளாண் சிறுபதம்' எச.
 வேளிர்-குறுநிலமன்னர், 'தொன்முதிர் வேளிர்' உச.
 வேளை - ஒருசெடி, 'வேளை வெண்பூ' உகரு.
 வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 'வேற்றுப்புலத் திறுத்து' கூக.

வை.

வைகம் - வைவோம், 'வைகம் வம்மோ' உஉக.
 வைகல் - நான், 'வேங்கை மார்பனிர் நக வைகலும்' உக.
 வைகுறுவிடியல் - வைகுறுலுற்றவிடியற்காலம், 'வைகுறு விடிய விடம்பிய குரலே' உகக.
 வைப்பு - இடம், 'வித்திவா னோக்கும் புன்புலங், கண்ணகன் வைப்பிற் றாயினும்' கஅ. உஊ, 'யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருள்' உ; 'யான்றி கழ் வைப்பிற் பிற ரகன்றலை நாடு' எ; 'மென்புல வைப்பி னன்னாடு' சஉ; யாண ருறுவைப்பிற் - காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடு' கூக.
 வையம் - உலகம், 'வையங் காவலர்' அ.
 வையை - ஒருநதி, 'மலிபுகழ், வையை குழந்த வளங்கெழு வரைப்பின்' எக.

வொள.

வொளவிய - கவ்விய, 'எருத்து வெளவிய புலி' ச.

**புறநானூற்று உரையிற்கண்ட
லக் கணக் குறிப்பகராதி.**

(எண்கள் பாட்டின் எண்.)

அசைநிலை (அசை, அசைச்சொல்) :—
 ௨, ௩, ௪, ௧௧, ௧௨, ௧௮, ௧௯, ௨௪,
 ௨௩, ௨௪, ௨௬, ௩௩, ௩௪, ௩௬, ௩௭, ௩௮, ௪௦,
 ௪௧, ௩௩, ௪௩, ௮௪, ௯௪, ௯௮, ௯௯,
 ௧௦௯, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௮, ௧௨௪, ௧௩௪,
 ௧௪௦, ௧௪௨, ௧௪௪, ௧௩௩, ௧௩௪, ௧௪௦,
 ௧௪௧, ௧௮௨, ௧௯௩, ௧௯௬, ௨௧௩,
 ௨௧௪, ௨௧௩, ௨௨௨, ௨௨௬, ௨௩௪,
 ௨௪௪, ௨௩௪, ௨௪௧.
 அடுக்கு இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற வரு
 தல் :—௩௧.
 அடுக்கு வினாவின் கண்வருதல் :—௧௯௩,
 ௨௨௮, ௨௩௩, ௨௩௪.
 அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்வரு
 தல் :—௪௪.
 அல்வழிச்சாரியை :—௬௩, ௧௩௩.
 ஆடுபெயர் :—௩, ௧௦௪, ௧௪௪, ௧௩௨,
 ௨௨௧.
 ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல் :— ௩௩,
 ௧௪௩.
 இகழ்ச்சிக்குறிப்பு :—௮௩, ௧௧௨, ௧௯௩,
 ௨௦௩, ௨௧௦, ௨௩௪.
 இசின் தன்மைக்கண்வருதல் :—௨௨.
 இசின் படர்க்கைக்கண் வருதல் :—
 ௧௧.
 இசைநிறையும்மை :—௧௩௩.
 இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழில் இடத்
 துமேல் ஏறிநிற்றல் :—௨, ௪, ௨௨,
 ௧௦௬, ௧௧௩, ௧௧௮, ௧௩௪, ௨௪௩.
 இடவழுவமைதி :—௪௧.
 இரங்கற்குறிப்புப்பொழி :—௨௪௪.
 இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை :—
 ௧௪௩.
 இழித்துக்கூறல் :—௧௪௪.
 இழிவுசிறப்பும்மை :—௧௩, ௧௦௪.
 இறப்பு இழிந்த ஆணர்தவமை அன்றெ
 ன்றல் :—௬௧.

உண்டென்பது பொதுவினையன்றென்
 றல் :—௧௪.
 எச்சவும்மை :—௧௯, ௪௮, ௧௪௩, ௧௪௬,
 ௨௪௪.
 எண்ணிடைச்சொல் (எண்ணின் கண்வ
 ருவதோ ரிடைச்சொல்) :—௩௨, ௪௧,
 ௧௪௬, ௧௮௪, ௧௯௪, ௨௪௦.
 எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று :—௪௪.
 ஐகாரம் முன்னிலைவிளக்கிநிற்றல் :—௨,
 ௩, ௪௦.
 ஒட்டென்னும் அலங்காரம் :—௧௮௩.
 ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு :—௨௪, ௧௩௩.
 ஒருமைச்சொல் பண்மைக்கேற்பநிற்றல்
 (பண்மைச்சுட்டிநிற்றல்) :—௪௧, ௪௮,
 ௧௩௧.
 கடைக்குறை :—௧௦௧, ௧௪௩, ௧௯௪.
 கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல் :—௨௩.
 காரணக்குறி இடுகுறிமாத்தியாயாய்நிற்
 றல் :—௩௪.
 காரியவாசகம் ஒரு சொல்முழுவதும் தா
 னாய் நிற்றல், ௧.
 காலமயக்கம் :—௨௩, ௧௩௮, ௧௪௩.
 குறிப்புமொழி (குறிப்பு, குறிப்பிற்றோ
 ன்றல்) :—௩௪, ௧௯௪, ௨௦௨, ௨௦௬,
 ௨௧௧, ௨௩௪.
 குறிகிற்றல் (குறைந்துநிற்றல் = விகா
 ரம்) :—௧௦௦, ௧௩௨, ௧௯௪.
 கூட்டியுரைத்தல் :—௧௪௦.
 கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல் :—௧௧,
 ௨௪௪.
 சாரியை, தோற்றம் வேண்டாத் தொகு
 திக்கண் வருதல் :—௧௩௩.
 சிறப்பும்மை :—௧௧, ௩௩, ௮௪, ௧௦௦,
 ௧௦௩, ௨௧௨.
 சின்னென்னுமிடைச்சொல்லால் அசை
 க்கப்பட்டுநிற்றல் :—௨௩௩.
 சினைவினை முதல்வினையொடு முடிதல்
 (முதல்வினையொள்ளல்) :— ௬, ௨௦,
 ௨௨, ௪௪, ௨௧௩.

செய்யுள் கோக்கிவிரித்தல் :—௩௫.
 சொல்வருவித்தல் :—௩, ௮, ௧௦, ௧௧, ௧௪, ௧௬, ௨௨, ௪௪, ௧௩௦.
 தம்மைப் பிறர் போலக் கூறுதல் :—
 ௩௪.
 தலைப்பெயலுவமையணி :—௩௦.
 தற்குறிப்பேற்றவணி :—௨௪௧.
 தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வரு
 தல் :—௪௨.
 திரைச்சொல் :—௨௩௧.
 தில்லென்பது விழைவின்கண் வருத
 ல் :—௧௩, ௮௦, ௧௧௪, ௧௪௧, ௨௧௩,
 ௨௨௪.
 தொகுத்தல் (வியாரச்சொல் தொகுத்தல்) :—
 ௩௩, ௩௩, ௩௨, ௧௫௫.
 நிரளிறை :—௧௧.
 துவலாதுவற்சியென்னும் அலங்கா
 ரம் :—௧௮௫.
 படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வரு
 தல் :—௧௪௨.
 பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்
 மொழித்தொகை :—௧௨௦, ௧௩௫.
 பண்பொட்டு :—௩.
 பழித்ததுபோலப்புழித்தல் (புகழ்த்தவா
 று) :—௧௨, ௧௫, ௧௪.
 பன்மை யொருமை வழுவமைதி :—
 ௧௨௫.
 பிறவினை தன்வினையாய்நின்றல் :—௫௩.
 பெயரெச்சத்தின் உம் உத்தாதல் :—
 ௨௪, ௧௩௪.
 பெயரெச்சமுடிபு :—௧௩, ௨௪, ௧௩௪,
 ௨௦௧, ௨௨௧.
 பொருள் பன்மையாயிருப்பினும் சொல்
 வின் ஒருமைகோக்கி ஒருமையால்
 முடித்தல் :—௩௩.
 மன் ஆக்கத்தின்கண்வருதல் :—௪௫.
 மன் ஒழியிசைக்கண்வருதல் :—௧௫௧.
 மன் கழிவின்கண்வருதல் :—௫௩, ௧௧௩,
 ௧௧௫, ௧௨௫, ௧௩௩, ௨௩௦, ௨௩௫,
 ௨௩௮, ௨௪௧.
 மாறிக்கூட்டுதல் :—௩, ௩, ௧௮, ௩௪,
 ௪௪, ௧௨௫.
 மாறியுரைத்தல் :—௩௩.

மாறென்னுமிடைச்சொல் ஏதுப்பொரு
 ள்பட்டுவருதல் :—௪, ௨௦, ௨௨, ௧௨,
 ௧௩.
 முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர் :—
 ௧௦௪.
 முற்றுவினைக்குறிப்பு :—௩.
 முன்மொழிநிலையல் :—௨௫௪.
 முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்பெய
 ரும் விராய்வந்து முன்னிலைவினை
 யால் முடிதல் :—௧௧.
 முன்னிலையசைச்சொல் (முன்னிலைவின
 ற்க்கும் அசை) :—௪௦, ௪௮, ௧௮௧.
 மெலிந்துநின்றல் (விகாரம்) :—௨௧, ௪௪.
 யார்கொலென்பது வியாபின்கட் குறிப்
 பாய்வருதல் :—௪௪, ௪௫.
 வலித்துநின்றல் (விகாரம்) :—௩.
 வன்மையுரைதோன்றிநின்றல் :—௧௪௫.
 விகாரம் :—௪௫, ௧௩௪, ௧௪௧, ௨௧௧.
 வியங்கோட் பொருளவாய் நின்றல் :—
 ௧௩௦.
 வியப்பின்கட் குறிப்பு :—௪௪, ௨௫௪.
 வியப்பின்கண்வரும் இடைச்சொல் :—
 ௧௦௩.
 வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்று வருதல் :—
 ௩௫.
 வினைக்குறிப்பு முற்று :—௩௮.
 வினைத்தொகை :—௨௨௧.
 வினைமே னின்றதோர் முற்றுச்சொல்
 (வேண்டாவென்பது) :—௧௪௨.
 வினையெச்சக்குறிப்பு :—௧௦.
 வினையெச்சத்திரிபு :—௩, ௨௧, ௫௦, ௧௩௫,
 ௧௩௬, ௧௨௦, ௧௨௪, ௧௨௫, ௧௫௦,
 ௧௪௨, ௨௫௮, ௨௩௪.
 வினையெச்சமுடிபு :—௮, ௧௩, ௨௨, ௩௩,
 ௩௫, ௩௮, ௨௦௩, ௨௧௨, ௨௫௦.
 வினையெச்சமுற்று :—௩௩.
 வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று :—
 ௪௪.
 வெளிப்படை :—௧௪, ௩௨, ௧௩௮.
 வேற்றுமையுருபுமயக்கம் :—௧௨௩.
 வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவி
 னையால் முடியாது பன்மைபற்றி ஒரு
 வினையால் முடித்தல் :—௧௪.

பிரயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களாற் புறநானூற்றிலிருந்து உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களில் எனக்குக்கிடைத்தவைகள் இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ஒப்புநோக்கின் பாடபேதங்கள் பலகாணப்படும்.

அந்நூல்களின் பெயரகராதி:—

- க. இலக்கணவிளக்கவுரை.
- உ. கலித்தொகை நச்சினுக்கினியநா.
- ஈ. சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநா.
- சு. ,, அநுப்பதவுரை.
- ரு. சீவகசிந்தாமணி நச்சினுக்கினியநா.
- க. திருக்குறள் பர்மேலழகநா.
- எ. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாநா.
- அ. தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்) சேனுவலையநா.
- ஊ. ,, நச்சினுக்கினியநா.
- கஃ. நன்னூல் விருத்தியுரை.
- கக. பத்துப்பாட்டு நச்சினுக்கினியநா.
- கஉ. புறத்திரட்டு.
- கஈ. யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

இங்கேகாட்டப்பட்ட நூல்களுள், புறத்திரட்டு என்பது பல நூல்களிலிருந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட செய்யுட்களையுடையது. இதற்கு உரையிலலை.

லக்கண விளக்கவுரை.

நந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௪.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	௩௬௭.
(20.	“கழிந்தது பொழிந்தென .. . கரப்பினும்”	20௩.
”	“நளிபே தையே நயனில கூறறம்”	௨௨௭.
௬௪	“மறங்கடிந்த வருக்கறபின்”	௧௬௬.
”	“சிலசொல்லிற் பலகூந்தல”	”
௬௧.	“நாளன்று போகி மொழியினும்”	௧௨௪.
௬௫.	“எழுஉததாங்கிய குறுமபுடைத்தலின்”	௬௭.
௧0௨.	“கறையிட றணியலு மணிந்தன றக்கறை”	௧.
௧௨௬	“புலமபுக் கன்னே புலலணற் காண”	௨௫௮.
௧௩௩.	“வாய்புரு வதனினுற் கால்பெரிது கெடுக்கும்”	௧௮௪.
௧௩௬.	“அணிவகிக கொடுங்காய் வாள்போழ்த் திட்ட”	௨௪௬.
”	“நீளகழன மறவச் செவவுழிச் மாதோ”	௬௩.
௧௬௮.	“மெழுகு மாப்பிகண கலுழநீ ரானே”	௨௪௯.
௧௭0.	“அலவகுசைப் புரவியைவரொடு சினைஇ”	௨.
௨00	“தூங்குகையா மருப்பின்”	௨௨.
௨0௭.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன .. சேர்மின்”	௬.
௨௧௨.	“விளங்குமணக் கொடுமபு .. னுமமோ”	௧௩0.
௨௧௨.	“பீடின்று பெருகிய மா ரெமரே”	௩௭௫.
௨௧௭	“நோகோ யானே”	௨௩௪.
௨௩௩.	“அருளிலா கொடாமை வல்ல ராசுக்”	௨௭.
”	“யானவாழ நாளும் பண்ணை வாழிட”	௧௭௩.
”	“மன்னிய பெருமநீ நிலமிசையானே”	௬.
”	“நடுக்கினறி நிலியரோ வததை”	௨.
”	“நீவாழியாநின் றறதை, தாய்வாழியா”	௧௩௭.
”	“வாழ்தல வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	௩௬௭.
”	“பீடின்று பெருகிய .. ரெமரே”	௩௭௫.
௨௪௩.	“அனைதன்மையு மறிந்தியா”	௧௩௬.
௨௪௪.	“திராயிசைப பாயுந்து”	௨௪.
”	“நீக்கோழி கூப்பெயாக்குத்து”	௩௬௫.
௨௪௬.	“படுமகன கிடக்கை துவத் தனனே”	௨௭௮.
”	“காளன்று போகி”	௧௨௪.
௨௪௭.	“ஐவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக கொண்ட”	௨.
௨௪௮.	“கண்டுயின்று முன்றிற் யாயும்”	௧௫௬.
௨௫0.	“நிலமிசைப புரளுந் கையவேய் துயிர்த்து”	௪௪.
”	“நீவாரர் சனைணத் தொழுதுநிற் பழிச்சு”	௧௧௩.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

உருக.	“அணையையாகன் மாறே”	சு.
உ.	“மலைவான் கொள்கென வுயர்ப்பவி தூஉய்” ...	கசுந.
உசுந.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே” ...	உசுநு.
உஎக.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்” ...	எசு.
உஎரு.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ...	கசுந.
உஎசு.	“செலிய ரத்தநின் வெகுளி”	சு.
உஎஎ.	“யாஞ்சில வரிசி வேண்டி.....றன்னூந் தூக்கி”	கசு0.
”	“நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய” ...	கரு.
உஅக.	“ாயாது வீயு முயிர் தவப் பலவே”	உசுநு.
”	“வரைபுளையு மழகளிநு”	சுஅ.
”	“வீதீப்புற வறியா வேமக் காப்பினை” ...	உ0.
”	“அமரர்ப் பேணியு மாவதி யருத்தியும்” ...	சுசு.
”	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” ...	ருந.
”	“ஒக்க லொற்கஞ் சொலிய”	சுஉஎ.
”	“கல்லே பரவி னல்லது.....கடவுளு மிலவே”	சுசுநு.
உஅஉ.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி” ..	சுஎ.
”	“வேற்றமை யில்லா விழுத்.....காலே” ...	உஎ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை”	சுசு.
”	“கடுந்தேர் குழித்த றெள்ள லாங்கண்” ...	கரு.
உஅச.	“வலிதுஞ்ச தடக்கை வாய்வாட் சூட்டுவன்” ...	சுசுசு.
”	“நளிமலை நாடன்”	கரு0.
உஅரு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவம் வால்வளை துவைப்பவும்”	கருஅ.
”	“கடிமரந் தடியு மோசை.... ..கடிமனை யியம்ப”	சுசு.
உஅசு.	“செய்திரக் காலினைச் சேண்விளங் குமபுகழ்”	க0.
உஅஎ.	“தவப்பல”	உசுநு.
உசு0.	“உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த” ...	கசு0.
”	“வளன்வலி யுறுக்குயில்லா கியரோ ...	கசு0
”	“அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”... ..	கசு
”	“துன்னருந் துப்பின் வயமான் றேன்றல்” ...	சுசு.
உசுஅ.	“நசைதர வந்தோர் கொல்லோ பெரும”	
”	“கடுஞ்சினத்த கொல்..... மான்ட தாயினும்”	
”	“துடியன் பாணன் குடியு மில்லை”... ..	சுசுநு.
உசுக.	“மன்ன னுயிர்த்தே மலர் தலை யுலகம்” ..	கஅசு.
சு0க.	“பெருவிற மமரர்க்கு வென்றி தந்த”... ..	ருரு.
சுசுஉ.	“பொற்கோட் டிமய.....மும் போன்றே” ..	உ.
”	“வேளிற் கோக்கின் பும்பொகுட் டன்னை”	சுஉசு.
”	“செஞ்சூரியற்று வேண்டினும்”	சுஅ.
சுசுசு.	“கவிசெந் தாழிக் கூகையுக் கூடி”	உசுஅ.
சுசுசு.	“ஊன்றுவை கறிசோறுதொழி லல்லது”.	கசு.

பிரயோகவிளக்கம்.

௬௫

சுந்தர்
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

௬௨௦.	“ மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	௭.
௬௨௮.	“ நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
௬௭௦.	“ ஒள்வாள், கறையடி யானைக் வேலோ னூரே”	௬௨௬.
௬௭௨.	“ இவன்யா ரெனகுவை யாயி னிவனே”	௧௬.
௪௪௬.	(முற்றம்) “ வயலைக் கொடியின் களைத் தனவே”	௬௦௫.
௬௦௨.	“ ஆவு மானியற் பூட்கை மறத்தின்”	௬.
௬௧௭.	(முற்றம்) “ ஏற்றவல னுயரிய வெரி.....முளவோ னினக்கே”	௫௬.
௬௬௬.	“ மாரி யன்ன வண்மை சென்மே”	௧௬௬.
”	“ சுறவிதைத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப”	௧௬.
”	“ ஓவத் தன்ன லிடனுடை வரைப்பின்”	௨௫௧.
”	“ சேற்றுவளர் தாமரைவீற்றிருந் தோரை”	௨௭.
௬௪௧.	(முற்றம்) “ சாறுதலைக் கொண்.....தகை போரே”	௮௨.
”	“ ஈர்ங்கா முன்ன திரங்குகண்தானு யினனே”	௨௭௭.
௬௪௨.	“ வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”	௧௧.
”	“ மாரி யன்ன வண்மை”	௧௬௬.
௬௪௫.	(முற்றம்) “ பாரிபாரி யென்றபலபுரப் பதுவே”	௧௦௭.
௭௬௪.	(முற்றம்) “ சிறியகட் பெறினே முயிர்சவப் பலவே”	௨௬௫.
௭௫௧.	“ மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி”	௬௪௫.
”	“ கலங்கழா அலிற் றுறை, கலக்குற்றன”	”

கவித் தொகை.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கலித்தொகைப்
பாட்டினைண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

௧.	“ இனிநினைந் திரக்க மாகின்று”	௨௪௬.
௫௦.	“ ஊன்சோற் றமலை பாண்கமே பருத்தும்”	௬௬.
௧௦௧.	“ வளிவழக் கறுத்த வங்கம்”	௬௭௮.

சிலப்பதிகாரம்.

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

பக்கம்.	வரி.	பதிகம்.	புறப்பாட்டின் எண்.
கஅ.	உச.	“வரிசைக்கு வருந்தும்”	சஎ.
மனையறம்படுத்தகாதை.			
சஎ.	கச.	“தீநீர்ப் பெருங்..... முழுநெறி”	ககச.
சக.	கக.	“அப்பிறை, மேத்தவும் படுறே”	க.
அந்திமாலேச்சிறப்புச்சேய்காதை.			
ககஎ.	உச.	“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சான்”	கஅக.
இந்திரவீழ்வுரேத்தகாதை.			
கஉஅ.	கக.	“மீனெடுத்து நெற்குவைஇ”	கசக.
ககக.	எ.	“பகடுபுறந் தருநர் யாயின்”	கரு.
ககச.	கக.	“மழையென மருளும் பஃரேல்”	கஎ.
கசரு.	கஅ.	“வலியொத்தி வாலியோனை”	ருச.
கடலாடுகாதை.			
கஎச.	ச.	“முந்நீர் நாப்பட் விசம்பின்”	சு௦.
நாடுகாண்காதை.			
உச௦.	உச.	“மைம்மீன் புலகயினும் யோடினும்”	ககஎ.
காடுகாண்காதை.			
உஎக.	கக.	“இவணிசை யுடையோர்க் மாறுகொல்”	ரு).
அடைக்கலக்காதை.			
கருஎ.	ச.	“கண்பொர விளங்கு பதுவே”	கரு.
கசுச.	க.	“களிற்றுமேற் கொள்ளவும்.....காண”	சக.
கோலைக்களக்காதை.			
கஅ௦.	உக.	“பூவற் படுவிற் கூவற் றேண்டிய”	ககக.
கஅஉ.	உச.	“கோளியாலத்தி”	ருஅ.
,	உக.	“அணில்வரிக்க் கொடுங்காய்”	உசச.
கஅக.	கரு.	“ஊர்தி வால்வெள் ளேறே”	க.
ககக.	க௦.	“இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”	கஅஉ.
துன்பமாலே.			
சஉ௦.	உச.	“வெள்ளெட் சாந்தொடு புளி.....வதியும்”	உசச.

சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை.

பக்கம்.	வரி.		புறப்பாட்டின்
		க௦. நாகோண்காதை.	எண்.
௩௭.	௩௩.	“புகர்முக முகவை”	௩௭௧.
		உ௩. கட்டுரைகாதை.	
௬௩.	உ௧.	“எளியிரு முனி ரேணியாக”	௩௫.

ஓவகசிந்தாமணி.

நச்சினூர்க்கினியருரை.

இலம்பகக்		புறப்பாட்டின்
கவித்தோகை.	நாமகளிலம்பகம்.	எண்.
௧௭௨.	“வாழ்தல் வேண்டிவண் வரைந்த வைகல்”	௩௬௭.
௨௨௮.	“தேற்றாய் பெருமரின் பொய்யே”	௫௯.
௨௫௪.	“மகளிர் மலைத்த சிலைத்தார் மாப்ப”	௧௦.
௨௬௪.	“மன்னெயின் முகவை”	௩௭௩.
௩௬௭.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே”	௧௬௩.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௪௩.	“நாமுறக் - கணிக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை”	௩௭௩.
௬௫.	“சான்றோ ளுக்குத றந்நைக்குக் கடனே”	௩௧௨.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௨௭௮.	“தேற்றாய் பெரும”	௫௯.
௨௮௧.	“நகுதக் கனரே”	௭௨.
௨௯௪.	“பசுமட் குரூஉத்திரள்”	௩௨.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௧௦௭.	“மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே”	௨௦.
------	---------------------------------	-----

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௪௨.	“என்றிறத் தவலல் கொள்ளல்”	௨௫௩.
-----	--------------------------	------

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

௩௦௬.	“கொற்றறைக் குற்றில”	௬௫.
------	---------------------	-----

இலம்பகக்
கவீந்தோகை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

விமலையாரிலம்பகம்.

அஅ. “கொடிக்கூடா” ௨௨.

சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.

எ. “தட்குமா காலே” ௧௯௩.

மண்மகளிலம்பகம்.

சக. “வென்றதன் பச்சை முரசம்” ௨அஅ.

௧௨௦. “நிலமக ளமுத காஞ்சியும்” ௩௬௩.

௨௦௬. “அணியலு மணிந்தன்று” ௧.

முத்தியிலம்பகம்.

௨௭௩. “வளிவழக் கறுத்த வங்கம்” ௩௬அ.

௩௧௨. “களிறுகவு ளடுத்த துப்பினே” ௩௦.

௩௮௬. “புலைய நேவப் புன்மே மமர்ந்துண்டு” ௩௬௦.

௩௮௬. “இழிபி ரப்பினே னீயப் பெற்று” ௩௬௩.

திருக்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

உரைப்பாயிரம். [உரைகடை] “ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தல்”... ௧௦.

அறன்வலியுறுத்தல். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல”... ௩௧.

குறள்.

௩௬. “தூங்கு சையா னேக்கு நடைய” ௨௨.

௬௪. [உரைகடை] “இட்டுந் தொட்டுந் கௌவிபுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்ந்தும்”... ௧அஅ.

௭௨. “தன்னகம் புக்க யுரவோன்” ௪௩.

௧௧௦. [உரைகடை] “ஆன்முலை யறுத்த வறணி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்” ... ௩௪.

௨௦௭. “வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை” ௩௬௩.

௨௩௧. “உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்” ௧அ.

௨௩௨. [உரைகடை] “உரையும்பாட்டுமுடையோர்”... .. ௨௭.

குறள் எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
உகச.	“புலவர் பாடும் முடித்து”	உஎ.
கஅச.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	௫௫
	[உலாநடை] “பிற்பைநிலை முனியாது கற்றன்றே”	கஅக.
௫சக.	“மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்”	௫௫
ககஉ.	“பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே”	கஅஅ.
எஎஅ.	“போரென்றிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்”	கக.
,,	“புட்பகை - கோலாநகலிற் புடைப்ப”	கஅ.
எஅ௫.	“இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி”	௫அ.
அகக.	[உலாநடை] “காலனும் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலிண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே”	சக.
கசஅ.	“கழுவாயு முன”	கச.
கஎ௦.	[உலாநடை] “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின் வலவனேவா வான ஆர்தி யெய்து”	உஎ.
கஅக.	“பெருங்கடற் - காழி யணையன் மாதோ”	கக௦.
க௦உக.	“உறைப்புழி யோலை போல மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே” (உறைப்பெயல்)	உக௦.
க௦கச.	“ஊன்றசான் மருங்கி னீன்றதன் புகனே”	க௫.
க௦க௦.	“அரிமயிர் த் திரண்முன்கை”	கக.
கககக.	“கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரா யாடையும்”	உஎ௫.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருரை.

தி - சோ, பா. எண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
	“தேற்றப் புன்சொ	உ௦உ.
கக.	“புனவர் தட்டை புடைப்பிமுமே”	சக.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம்.

சேனாவாயருரை.

சுந்திர வெண்.		புறப்பாட்டின் எண்.
கக.	“பொன்னுந் துதிரு முத்து மணியும்”	உகஅ.
கஅ.	“செஞ்ஞாயிற்று.....வேண்டினும்”	கஅ.
உக.	“கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத்கடி”	உகஅ.
உக.	“பெருவிற லமர்க்கு வென்றி தந்த”	
	“நெடுகல்.யாணியுந் தேரும்.....யாம்”	எஉ.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சக.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன.....சேர்மின்”	
சஎ.	“ஊன்றவை கறிசோறு..... லல்லது”...	
ருக.	“கடுஞ்சினத்த கொல்களிற்தாயினும்”	
”	“பாணன் பறையன்குடியு மில்லை”	கூரு.
உ௦எ.	“பீழன்று பெருகிய.....ரொமரே” ...	கூரு.
உஉ௦.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே”...	கஎக.
”	“வடாது”, “தெனாது”	கூ.
உகக.	“நெல்லரிய மிருந்.....மியிலை” ...	உச.
உரு௦.	“அணைய யாகன் மாறே”	ச.
உருஉ.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே” ..	உகரு.
உருஅ.	“மலைநான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்” ..	கசக.
உசக.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”... ..	எக.
உசக.	“எல்லனை”	உச.
உஎஉ.	“அளிதோ தானேயது பெறலருந் குரைத்தே”	ரு.
உஎக.	“தான்பிற வரிசைதூக்கி”	கச௦.
உகஉ.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	கூகரு.
உகக.	“ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	உகச.
ககச.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பின”	உ௦.
கஉ௦.	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	கூகச.
”	“நளிமலை நாடன்”	கரு௦.
ககஅ.	“அமரர்ப் பேணியுதியும்”... ..	கக.
கச௦.	“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி”	சஎ.
கசஎ.	“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கயிலன்”	ருக.
கசக.	“கம்பலை மூதூர்”	ருச.
கருக.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	உஎ.
கருச.	} “அரிமயிர்த் திரண்முன்கை”	கக.
கருஎ.		
”	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	கருஅ.
கருஅ.	“கடிமரத் தடியு மோசை.....யியம்ப”	கக.
கருக.	“செய்திரங் காவின்”	க௦.
கக௦.	“ஒக்க சொலிய”	கஉஎ.
கஎக.	“வயவுறு மகளிர்”	உ௦.
கஅஉ.	“செல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே”	கூரு.
கஅக.	“தவப்பல”	உகரு.
ககச.	“பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நானே”	கஅஅ.
ககஎ.	“பெறலருந் குரைத்து”	
சகச.	“என்போற் பெரு.....கூற்றே”	உரு.
”	“நும்தனோருமற் றி.....மாதோ”	உக௦.
சகக.	“அரசெனப் படுவதுயத்தை”	கரு.

தொல்காப்பியம், நச்சினூர்க்கினியநுரை.

க.—எழுத்ததிகாரம்.

வெண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
ககக.	கக.
ககரு.	ககரு.
ககருவ.	ககருவ.
”	”
”	”
உகௌ.	உகௌ.
உகௌக.	உகௌக.
ககஉ.	ககஉ.
சஅக.	சஅக.
சஅக.	சஅக.
”	”

உ.—சொல்ல்திகாரம்.

தூதீர வெண்.	புறப்பாட்டின் எண்.
க.	ககக.
கஅ.	ககஅ.
உக.	உகஅ.
உக.	உகஅ.
கக.	கக.
”	ககரு.
சஅ.	க.
சஅ.	கச.
ருக.	”
ருவ.	உசஉ.
கௌ.	ககௌ.
ககஉ.	க.
ககக.	உகௌ.
”	ககௌ.
”	உகௌ.
”	உகௌ.

சூத்திர
வெண்,

புறப்பாட்டின்
எண்.

௧௩௧.	“ஆவு மானியம் பேணி”	௧.
௧௩௨.	“நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலே”	௩௭.
௨௦௩.	“கழிந்தது பொழிந்தென கரப்பினும்”	௨௦௩.
௨௦௪.	“காண்கு வந்திசிற்பெரும”	௧௭.
”	“நோகோ யானே”	௨௩௪.
௨௦௬.	“பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே”	௩௭௩.
௨௧௧.	“தாலி களைத்தன்று மிலனே”	௭௭.
”	“வியத்தன்று மிழித்தன்று மிலனே”	”
௨௨௨.	“அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி நெமக்கே”	௧௭௩.
௨௨௩.	“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ”	௧௩௭.
௨௩௦.	“நான்ன்று போகி”	௧௨௪.
”	“துன்னிப், பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணரா”	௩௭௩.
௨௩௩.	“கண்டியின்று, முன்றிற் யாயும்”	௧௩௩.
௨௩௪.	“பசந்த மேனி..... வெய்யோளும்”	”
”	“கெல்லரியு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
௨௩௬.	“அன்னதன்மையு மறிந்தியார்”	௧௩௬.
௨௩௭.	“அணைய யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௩௮.	“புதுமலர்கோவே”	௧௪௭.
”	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	௨௩௩.
௨௩௯.	“வருகதில்தமியன் வந்த”	௨௩௪.
௨௪௦.	“நெடுநீர்க் குட்டத்தத் துடுமெனப் பாய்ந்து”	௨௪௩.
௨௪௧.	“முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சம்”	௭௩.
௨௪௨.	“அளீதோகுரைத்தே”	௩.
௨௪௩.	“ஊனு முணு முனையின்”	௩௩௧.
௨௪௪.	“தான்பிற, வரிசை துக்கி”	௧௪௦.
”	“நரசுதர வந்தோர் நரசுபிறக் கொழிய”	௧௩.
௨௪௫.	“காரெகிர் காணம் பாடினே மாக”	”
”	“இணைத லானு ளாக”	”
”	“அருளா யாதலோ கொடிதே”	”
”	“தன்பெய ராகவி னாணி”	௧௩௨.
”	“அணைய யாகன் மாறே”	௪, ௨௦.
௨௪௬.	“அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்	௨௬௧.
”	“அன்றோ, வென்னு வதுகொ றுனே”	”
௨௬௭.	கூப்பெயர்க்குந்து”	௩௩
௨௬௮.	“உண்டு.....செல்ல லத்தை யானே”	௧௬௬.
௨௬௯.	“ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே”	௧௬௩.
௩௦௧.	“சயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே”	௨௩௩.
௩௦௨.	யில்லாதி யரோ”	௧௬௦.

சூத்திர
வேண்.

புரப்பாட்டின்
எண்.

ககசு.	“விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை”	20.
கஉ0.	“எளிமலை நாடவெணவே”	கரு0.
,,	“வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்”	ககசு.
ககஅ.	“அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்”	ககக.
கக0.	“வள்ளியோர்ப் படர்.....யானும்”	கருசு.
,,	“பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி”	கருக.
ககஎ.	“வெறுத்த கேள்வி கபிலன்”	ருக.
கருக.	“வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து”	உஎ.
கருஎ.	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	கக.
கருஅ.	“முரசுகழிப் புகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்”	கருஅ.
,,	“கடிமரத் தடியு யயம்ப”	ககசு.
கருக.	“செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்”	க0.
,,	“இனிநினைந் திரக்க மாகின்று”	உசாந.
கக0.	“ஒக்க லொற்குற் சொலியத் தண்ணூர்”	கஉஎ.
ககசு.	“வியன்றினை விறல்வேந்தே”	கஅ.
கஎரு.	“புனிற்றுதீர் குழவிக்கி விற்றுமுலை போல”	சுஅ.
கஅக.	“கடிமரத் தடியு மோசை”	ககசு.
,,	“கடுந்தேர் குழித்த றெள்ள லாங்கண்”	கரு.
,,	“அமபுதுஞ்சுங் கடியரணல்”	உ0.
ககஉ.	“சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே”	உகரு.
ச0க.	“பொன்னோடைப் சாயா”	க.
சக0.	“நும்ம னோருமற்.....வலர் மாதோ”	உக0.
சகஉ.	“கேழற் பன்றி”	கருஉ.
,,	“கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே”	கக.
,,	“பொன்னோடைப்யானை”	க.
சகக.	“பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்த்தும்”	கஉசு.
,,	“மன்ற வேம்பி..... மலைந்து”	எக.
சகசு.	“என்போற்புறக”	அக.
,,	“நும்ம னோருயின்”	உக0.
சகரு.	“வென்வே லண்ணற் காணு ளுங்கே”	கசுக.
,,	“கெல்லரி தொழுவர்கின்”	கஎக.
சசக.	“பெழுரு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே”	உசக.
,,	“நயென விரத்தலோ வரிதே நீயது”	கருசு.
,,	“சிறியகட் மன்னே”	உகரு.
,,	“இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே”	உக0.
சசசு.	“நின்னது தாவெனறென்கோ”	ககசு.
சருரு.	“கண்ணி னேறே”	க.
,,	“நரந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைகளுன்”	கஅ0.
,,	“இழிபி நப்பினோ னீயப்..... யிசையும்”	ககக.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

சடுடு.	“நின்னெடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய” ...	கக.
சடுஎ.	“வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந்” ...	உ௦க.
	“தூங்குந்து பாயுந்து”	உச.
சசுந.	“இவன்யா ரென்ருவை யாயி னிவனே”	கந.
	‘முரசு முழங்கு.....பெரும’	

கூ.—பா ள கார ம்.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உச.	“வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்” ...	நு௦டு.
நு௦.	“நெடுக்கை [இருக்கோ] வேண்மாபிடலூர்”	நககடு.
”	“பகடுபுரத் தருநர் பார மோம்பி.....யாயின்” ...	நுடு.
டுச.	(முற்றம்) “முட்காற் காராவெய் யோனே”	உடுஅ.
டுடு.	“முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்” ...	கடுஅ.
டுஎ.	“ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களு.....மறத்தின்”	க.
”	“நறவுந் தொடுமின்சாயலரே”	உசுஉ.
சு௦.	“ஏற்றவல னுயரியமுளவோ நினக்கே”	டுசு.
”	“பொன்வார்புறக்கொடுத்தனவே”	நு௦அ.
”	“கள்ளின் வாழ்த்திக்.....முறவே”	நகசு.
”	“வெருக்குவிடை யன்னதுணையே”	நுஉச.
”	“ஏறுடைப் பெருநினாலோயே”	உடுக.
”	“வளரத் தொடி.....யிசையதுவே”	உசு௦.
”	“பெருக்களிற் றடி.....மகன்”	உசுந.
”	“அத்த நண்ணியபொருளே”	நகந.
”	“பெருநீர் மேவற்மோர்க்கே”	உசுஎ.
”	“கெடுக சிந்தை கடி திவ டெணியே”	உஎக.
”	“அந்தோ வெந்தை”	உசுக.
”	“ஊர்நனி யிறந்தசெலவே”	உசுடு.
”	“இல்லடு கள்ளிமூரே”	நுஉக.
”	“பெருக்களிற் றடியில்”	உசுந.
”	“பாறுடை மருங்கிற் பதுக்கை”	உசுச.
சுந.	“சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்”	நக.
”	“வினைமாட்டியமுனை”	கசு.
”	“களிறுகடைஇயதாட்கையால்”	எ.
”	“சிறுஅர் துடியர்.....மலைத் தனனே”	உசுக.
”	“துடியெழியும் புலைய.....வரவே”	சூஅஎ.
”	“பல்சான் றீரே..... வேலே”	நு௦க.

சூத்திர
வெண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௪௬.		“களம்புக லோம்புமின்”	அ௭.
”	(முற்றம்)	“பருகி சூழ்ந்தடோரே”	௩௩௮.
”	”	“மன்னு வுலகத்தகண்டே”	௧௬௩.
”	”	“படைப்புப் பலபடை..... நாளே”	௧௮௮.
௪௮.	”	“மயங்கிருந் னோரே”	௩௬௩.
௪௯.	”	“பல்சான் நீரே..... ரதுவே”	௧௬௩.
”	”	“இருங்கட லுடுத்த”	௩௬௩.
”	”	“இனிநினைந் திரக்க மா.....மக்கே”	௨௪௩.
”	”	“சிறியகட் பெறினே.....தானிற்கு மன்னே”	௨௩௩.
”	”	“பாடுநர்க் கீத்தனெனலிவ”	௨௨௧.
”	”	“செற்றன் றுயினும்”	௨௨௨.
”	”	“மெல்ல வந்தெ றுரே”	௪௩.
”	”	“நருதக் கனரே னாமிக் கூறார்”	௪௨.
”	”	“மடங்கலிற் சினைஇ”	௪௧.
”	”	“திக்கனி யிரவ.....புண்ணே”	௨௮௧.
”	”	“துதிவேல்ர்க்கே”	௩௪௧.
”	”	“களிறிணைப்பக் கலங்கினகா..... ளாமே”	௩௪௩.
”	”	“மீனூண் கொக்கின்” (இப்பாடல் புறநானூற்றில் அகப்பட்டிலது.)	
”	”	“கதிரழக் காரற் கீழ்ச்சேற்ற”	௨௪௧.
”	”	“குழவி யிறப்பினுநாளே”	௪௪.
”	”	“இளையரு முகிய.....ளிய டானே”	௨௩௪.
”	”	“யாங்குப்பெரி தாயி..... பண்பே”	௨௪௩.
”	”	“அளிய தாமே.....புல்லா யினவே”	௨௪௮.
”	”	“பல்சான் நீரே.....ரற்றே”	௨௪௬.
”	”	“ஈரம்பெழுந் துல.....தனனே”	௨௪௮.
”	”	“ஈன்றுபுறந் தருதல்”	௩௧௨.
”	”	“களரி பரந்துபறி யாதே”	௩௩௪.
௮௧.	”	“செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்”	௩.
௮௨.	”	“வணாபுணாயுதெனவே”	௩௮.
”	”	“உண்டா லம்மலிவ்யானே”	௧௮௨.
”	”	“நிலமிசை வாழ்நர்”	௪௩.
௮௩.	”	“அடிபுனை தொடு.....மையஹரே”	௮௩.
௮௪.	”	“ஆவஞ் சேர்ந்தவழங்கவுய்”	௧௪.
”	”	“வெயின்மறைக்வெனவே”	௬௦.
”	”	“நீயேயலக்குணைப்.....மாதோ”	௪.
”	”	“மன்னர், மலைத்தல்மார்பு”	௧௦.
௮௬.	”	“வல்லா ராவினும்.....னும்”	௩௩.
”	”	“காலனும் காலம்”	௪௧.

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

௯௦.	(முற்றும்) “தடவுநிலைப்கடனே”	௧௪௦.
”	” “பாரிபாரி.....புரப் பதுவே”	௧௦௭.
”	” “ஒல்லுவ தொல்லு.....நானே”	௧௩௬.
”	” “களங்கனி யன்ன.....லாதே”	௧௨௭.
”	” “மாசற விசித்தசெயலே”	௫௦.
”	” “முரசுகழிப்வேலே”	௧௫௮.
”	” “இன்று செவினுந்.....ழியவே”	௧௭௧.
”	” “இம்மைச்வண் மையே”	௧௩௪.
”	” “வாயி லோயே.....சோறே”	௨௦௬.
”	” “ஏருமை யன்னகுரைத்தே”	௫.
”	” “காய்நெல்கெடுமே”	௧௮௪.
”	” “வடாஅது பனி.....யானே”	௬.
”	” “அருளா யாத.....ரானே”	௧௪௪.
”	” “கண்முழையருவி”	௧௪௭.
௯௧.	” “பாணன் குடியவண் மையே”	௧௪௧.
”	” “சீயைபுலா நிமிர்ந்த.....ட்டே”	௩௧௪.
”	” “சேயிழைபுறகுவைசெவினே”	௧௦௫.
”	” “நெல்லியல்செவியிற்”	௧௩௩.
”	” “ஞாயிறு சுமந்த.....வளவ”	௩௫.
”	” “கடுந்தேர் குழித்த.௨நல்லெயில்”	௧௫.
”	” “வீயாச் சிறப்பின்.....நட்ட”	௧௫.
”	” “ஆடுநனி மற.....தோயே”	௧௬௪.
”	” “மதியேர் வெண்குடை.....கடையே”	௩௧௨.
”	” “நல்யா ழாகுளிவாற்கே”	௬௪.
”	” “ஊறு மூணு.....மகனே”	௩௮௧.
”	” “குன்றமலைவிடினே”	௨௦௮.
”	” “தென்பரதவர்றலையே”	௩௭௮.
”	” “ஒருகிசை யொரு.....மாட்டே”	௧௨௧.
”	” “இரவலர் புரவலையானே”	௧௬௨.
”	” “வேழம் வீழ்த்தபகழி”	௧௫௨.
”	” “நின்னயந்வளனே”	௧௬௩.
”	[உரை நடை] “புதுப்புள்வரினும் பழம்புட்போகினும்”	௨௦.
”	” “நெல்லரிபு மிருந்தொழுவர்”	௨௪.
”	(முற்றும்) “ஆடிய லழற்:.....யோனே”	௨௨௬.
”	” “இருமுந்நீர்சும்மே”	௨௦.
”	” “மண்டினிந்தன்றே”	௨.
”	” “காலனுங் காலம்”	௪௧.
”	” “என்னைக் கூரிஃயானும்”	௮௫.
”	” “என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய”	௨௮௦.

சுந்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

உசஎ.	“வரை புறையு மழுகளிற் றின்மிசை”	௩௮.
”	“வெறுத்த கேள்வி	௩௩.
உருஉ.	“நகுதக் கனரே.....கூறார்”	௭௨.
உரு௩.	“மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே”	உச௯.
”	“ஐயோ வெனின் யான் புய்யஞ் சவல்”	உருடு.
”	“இல்வழங்கு	உரு௨.
”	“இல்லி தூர்ந்த	௧௬௪.
”	“இன்ன விநலு	௧௬.
உரு௪.	“தொழத்தலை	உச௩.
	“வலியரென	உ௩௯.
	“எருமை யன்ன	௩.
”	“கிண்கிணி	௭௭.
உரு௭.	“தன்னகம் புக்க	௪௩.
”	“பல்லிருங் கூந்தன்	௭௩.
உரு௮.	“மண்டமர்க் குடைந்தன	உ௭௮.
”	“வரிவயம் பொருத	௧௦௦.
”	“உறுதுப் பஞ்சா	௭௨.
”	“கெருப்புச்சினந் தணி.....	௧௨௩.
உச௦.	“உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே”	௧௬௪.
உ௭௬.	“மாரி யன்ன	௧௩௩.
”	”	”
உ௭௯.	“ஒவத் தன்ன.....	உரு௧.
உ௮௧.	“வரைபுறையு மழுகளிற் றின்மிசை”	௩௮.
உ௮௮.	“மாரி யன்ன வண்மை”	௧௩௩.
உ௮௯.	“வின்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி”	௧௧.
உ௯௪.	“கூற்றுவெகுண்	௪௨.
உ௯௩.	(முற்றம்) “சாறுதலைக்கொ	௮௨.
”	“உழுத நோன்பக டழிகின் றாங்கு”	௧௨௩.
”	“மருந்துகொண மரத்தின் வாள்வடு மயங்கு”	௧௮௦.
௧௦௬.	“வன்புலக் கேளீர்க்கு	௪௨.
௧௦௭.	“வையந் காவலர்.....	௮.
”	“ஊர்க்குறு மாக்கள்.....	௧௪.
௧௦௯.	“பாரிபாரி யென்று.....	௧௦௭.
௧௧௨.	“பேரூ ராட்ட கள்.....	௧௦௦.
௧௨௬.	“ஒங்குமலைப் பெருவிற்	௩௩.
”	“உவவுமதி யுருவி னேங்கல் வெண்குடை”	௩.
”	“நிலவுமண ல் வியன்கானல்”	௧௭.
௧௩௮.	“அகல்வயன்	”
	“மண்டி ணிந்த	௨.

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டின்
எண்.

கூகஅ.	“மண்டிணிக்த	“நீரும்”	2.
கூகஉ.	“இமிழகடல்	காணத்து”	கக.
கூகச.	“வாள்வலந்தர	போன்றன”	ச.
”	“களிநே,.....	போன்றன”	”
கூகஉ.	“உவவு மதியுருவி	குடை”	க.
கூகஓ.	“பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளிணும்”		உ.
கூகக.	“சிழசோற் றுணு.....	மன்னே”	உகரு.
கூகச. }	“நீரற வறியா	தோற்கே”	க.
கூகஉ. }					
”	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
”	“பெரியகட் பெறினே”		”
”	“உப்பிலாஅ வலிப்.....	கோக்காது”	ககக.
”	“உப்பிலாஅ வலிப்புழுக்கல்”		”
கூகக.	“மாக்கட னிவந்தெழு	காடே”	ச.
”	“அணைய யாகண் மாறே”		”
”	“இழைபெற்ற	பெற்றிசினே”	கக.
கூகரு.	“நரந்த நாறுந்	மன்னே”	உகரு.
சூகஓ.	“கோதை மார்பிற்	யானும்”	சஅ.
சூகஉ.	“உவவமதி	நீழற்ற”	க.
சூகச.	(முற்றும்) “இருங்கட லுடுத்த	றுறந்தே”	ககக.
சூகச.	“வடாது	வடக்கும்”	ச.
சூகஅ.	“இன்றள ளையி	கடப்பே”	ருக.
சூகஓ.	“அறவை யாய் னி.....	காலே”	சச.
சூகக.	“என்னை, புற்கையுண்டும்பெருந்தோளன்னே”		அச.
ருஉஎ.	“பெரியகட் பெறினே”		உகச.
ருகக.	“மாவா ராதே மாவா ராதே”		உஎக.
ருகஅ.	“முன்னே செய்நீ	றுறந்தே”	ககக.
ருசஓ.	“சிறியகட் பெறினே”		உகச.
ருகக.	“காவல், குழவி	னும்புமதி”	ரு.
சூகஅ.	“நாகிள வண்.....	புகூஉம்”	உசக.
சூகக.	“காண வாரண மீ.....	யோரே”	ருஉ.
சூகச.	“வெருக்குவிடை	கயந்தலை”	கஉச.
”	“அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செய்றிய”		உச.
சூகஅ.	“இரும்பிண வெ.....	னல்லன்”	சரு.
சூகஉ.	“பிணறுகும் பன்ன	வராலோடு”	உசக.

நன்னூல் விருத்தியுரை.

சூத்திர
வெண்.

புரப்பாட்டின்
எண்.

	“சிறியில வெதிரி நெல்விளை யும்மே”	க0க.
கஎக.	(முற்றும்) “நானன்று போகி.....பாடி யோரே”	கஉச.
கஅக.	“கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை”	க.
உஉக.		உசக.
”	ன மறவா”	கஎக.
உசச.	“துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்”	க00.
உகக.	“அலங்குளைப் புரவி.....நிலந்தலைக் கொண்ட”	உ.
”	“பல்சான் நீரே.....பல்சான் நீரே”	ககரு.
”	“அறனே மற்றிது.....ஆர்வலர் முகத்தே”	கஉ.
உகஎ.	“தூக்குகையா மருப்பின்”	உஉ.
க0உ.	“உறைப்புழி யோலை போல”	உக0.
க0எ.	“வாயி லோயே”	உ0ஈ.
க0க.	“பல்சான் நீரே”	ககரு.
கஉக.	“மாற்றருக் துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்”	க0க.
கஉஎ.	“பெரிய வேதகினுஞ்ரெமரெ”	கஎரு.
ககஅ.	“மன்னிய பெருமகீ நிலமிசை யானே”	க.
ககக.	“நெல்லரியுமிருந்தொழுவுங்.....நினை யிசைப்பாயுந்து”	உச.
ககக.	“நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து”	ககரு.
கசச.	“ஐவரொடு சினைஇ கொண்ட”	உ.
”	“புலராப் பச்சிலை யினடையிடுபு தொடுத்த”	கஈ.
”	“படும்கன் கிடக்கைதுவந் தனளே”	உஎஅ.
கருக.	“முடிந்தனர் கொடுப்ப”	கக.
”	“நிலமிசைப் புரளுந்துயிர்த்து”	சஉ.
”	“நீர்வார் கண்ணைந் பழிச்சி”	ககக.
கருக.	“பெருஞ்சோற்று மிகுபதம்தோய்”	உ.
”	“படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்”	ககச.
கருரு.	“நானன்று போகிப்கொள”	கஉச.
கக0.	“அலங்குளைப் புரவிசினைஇ”	உ.
கஎஅ.	“நசைதர வந்தோர் பெரும”	கரு.
”	“துடியன் பாணன்குடியு மிலை”	ககரு.
கக0.	“மாமறுத்த மலர்மாப்பு”	எ.
ச0க.	“பொற்கோட் டிமயமும் போன்றே”	உ.
”	“வேளிற் கோங்கின்டண்ண”	கஉக.
”	“செஞ்ஞாயிற்று ணிலவு..... வேண்டினும்”	கஅ.
ச0க.	“கவிசெந் தாழிக்கூடி”	உகஅ.
சக0.	“துஞ்சாக் கண்ண தரசே”	கக

புறத்திரட்டு.

புறப்பாட்டின்
எண்.

(முற்றம்.)

“கண்ணி கார்நறுங் தோற்கே”	... க.
“செய்குவங் கொல்.....தலையே” ௨௧௪.
“யாண்டுபல வா.....வாழுமூரே” ௧௯௧.
“படைப்புப் பலப.....காளே” ௧௮௮.
“ஆன்முலையறுத்த வறணி.... .. பலவே”	... ௩௪.
“தென்கடல் வளாகம் பலவே”	... ௧௮௬.
“பருநிசூழ்ந்தலிப்டோரே”	... ௩௩௮.
“கறங்குவெள் முன்னே” ௨௩௨.
.....வெய்கே”	... ௨௪௩.
“மயங்கிருங் கருவிய.....னோரே”	... ௩௪௩.
“ஒரி செய்தல் தோரே”	... ௧௯௪.
“யாது மூரே யாவருங்லமே” ௧௯௨.
“நெல்லு முயிரன்றேகடனே” ௧௮௪.
“கால்பார் கோத்து.....தருமே” ௧௮௩.
“மூத்தோர் மூத்தோர்.....திருவே”	... ௭௩.
“உற்றழி யுதவியும்.....படுமே”	... ௧௮௩.
“பல்சான் றீ.....கயன்முள்	... ௧௯௩.
“எருமை யன்ன ரு.	... ௩.
“சேற்றுவளர் தாமரைதோரே”	... ௨௭.
“ஒருகிளை யொருவளைமாட்டே”	... ௧௨௧.
“நீயே, பிறரோம் புற்ற.....வோயே”	... ௪௦.
“இருமுந்நீர்னஞ் சுமே”	... ௨௦.
“காய்நெல் லறுத்துகெடுமே”	... ௧௮௪.
“விளைபதச் சீறி.....கியரோ”	... ௧௯௦.
“இவ்வே, பீலி யணி.....வேலே”	... ௯௩.
“இரும்பின வெண்.....விகலே”	... ௪௩.
“வயலைக் கொடி.....”	... ௩௦௩.
“இரும்பிடித் தொழுதி.....காணுவ .”	... ௪௪.
“அடுகை யாயினு.....தக வுடைத்தே”	... ௩௪.
“பலர்க்குநிழ்.....செவினே” ௨௨௩.
“பொன்னுந் துதிருகுபவே”	... ௨௧௮.
“நாடா கொன்றோ.....நிலனே”	... ௧௮௭.
“உண்டா லம்ம.....ருண்மை யானே”	... ௧௮௨.
“ஆடுகணி மறந்த.....தோயே” ௧௯௪.
“பயங்கெழு மா.....கூர் மையே”	... ௨௪௪.

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

[பாடபேதங்கள் மிக அதிகமாகவுள்ளன]

சூத்திர
வேண்.

புறப்பாட்டிள்
எண்.

[தனையோத்து.]

க. “திரியாச் சுற்றமொடு..... வளங்கி” ௨.

[அடியோத்து.]

எ. (முழுதம்) “ஐருங்கட னயொடு.....தறந்தே” ... ௩௫௩.

[செய்யுளியலோத்து.]

ச௦. (முழுதம்) “சிறியகட் பெறினே... .. தவப் பலவே” ... ௨௩௫.

” ” “தொடியுடையதலையே” ௨௩௬.

[ஒழிபியலோத்து.]

க. “மாவழங்கலின் மயங்குற்றன, வழி” ௩௫௩.

” “கலங்கழாஅலிற் றறை கலக்கானாதே” ”

” “வடாஅதுகீழும்” ௬.

௨. “சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு”மன்னே” ௨௩௫.

பிழைத்திருத்தம்.

புறநானூறு.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௫	வருவதை	வருவரது
,,	௩௧	வருகுவர் ; அவர்	வருகுவர் ; அங்ஙனம்வருவது அவர்
௬	௪	வருவது	வருவர் ; அது
௭	௧௨	கழனிங்கியஅவை	கழனிங்கியவை
,,	௨௩	நீயோ	நீயோ
௯	௧௫	மன்னுக	மன்னிய
௧௫	௧	பொருளை	பொருகை
,,	௨௦	யையமுடைய	யையமுடைய
௧௮	௧௪	அமைந்த	அமைத்த
௧௯	௧௦	ஒன்றார்	ஒன்ற
,,	௨௦	மண்கிணமுழு	மண்கிணமுழு
,,	௩	பொய்	போய்
,,	௨௯	பல்பரிசை	பலபரிசை
,,	௩௮	கொளி	கேரளி
௨௪	௩	வேளி	வேளி
௨௫	௧௭	கேட்பாயாக; இப்பொழுது;	கேட்பாயாக, இப்பொழுது;
௨௭	௧௦	னோடியென	னோடியவென
௩௧	௨௧	நிலைவழங்க	நிலைஇவழங்க
௩௫	௩	தான்	தான்,
,,	௩௦	வேற்	வேல்
௩௯	௧௨	ஆதலான்,	ஆதலான்;
௪௧	௬	ஆங்கு - அசை.	ஆங்கு = அசை.
௪௩	௨௪	வாரீர்; பரிசின்மாக்கள்,	வாரீர்பரிசினமாக்கள்;
௪௫	௪	செம்மரி	செம்மறி
௫௧	௨௩	நிலவு	ணிிலவு
௫௬	௧௨	மிளர்	மிளிர்
௬௦	௩௫	படர்ந்த	படர்ந்து
௬௪	௧௦	மோசு	மோசி
,,	௧௧	,,	,,
௬௫	௧௭	கொடாராயின்	கொடாமையின்
௬௬	௧	புகையிற்	புகையின்
௬௯	௧௧	மாண்ட	மாண்ட
,,	௨௫	வந்திப்	வந்திகைப்
௭௨.	௫	பிறர்	நீயே, பிறர்
,,	௯	செகுப்ப	செகுக்க
௭௪	௩௩	ஒருவீர்	ஒருவீர்
௭௬	௩௫	வந்தி	வந்திகை

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அ2	20	உயர்ந்த	உயர்ந்த
அ10	௩0	பாணன்	பண்ணன்
அ௧	௧௬	யுடைப	யுடைய
,	௩௩	பிரிக	பிரிகு
அ௭	20	புகழை	புகழை
அ௮	௩௬	சுற்றமுதலாயினாரென	சுற்றமுதலாயினார்
௧0	2௪	யின்மையின்	மில்லையென்ற கூறினமையின்
௧௩	௩2	மூரென	மூரென்
௧0௧	2௭	மல	பல
௧02	2௮	அவர்வாளாற்	அவர் வாளாற்
௧0௪	௧	கங்குனியுமுரிந்து	கங்கும்னியும்முரிந்து
௧௧0	2௮	டெழு	டெழி
௧௧2	௩	தாடே	தாடே
௧௧௪	௩௪	காஞ்சி	கொச்சி
௧௧6	௧0	பரிசை ;	பரிசை.
,	22	தானையென்	தானென்
௧௧௮	20	வாசி	வாக
௧௧௯	2௧	மைமீன்	மைம்மீன்
௧2௬	௧௪	சைப்பிறந்த	வசப்பாரந்த
,	20	பிறர்	பிற
௧2௯	௬	ஆனைத்தொகை	ஆனைத்தொகைபோல
,	௧0	மணிக்கொடும் பூணாய் நின்	மணிக்கொடும் பூணாய் நின்னூட்
		னூட்	
௧௩2	௩௪	தன்மைத்தாக	தன்மையவாக
௧௩6	2	வாழிய நின்றந்தை	நீவாழியர் நின்றந்தை
,	௧௭	கோடைக்கட்கா	கோடைக்கட்கா
௧௩௬	௧௯	கும்காலை	குங்காலை
௧௩௮	௧0	னேம், எந்நாளும் ;	னேம் ; எந்நாளும்
௧௪0	௧2	யாத	யாக
௧௪௬	2௪	வச்சிர	விச்சி
,	20	,	,
௧50	௧0	மோசு	மோசி
,	௧௭	தாராயாயினும்	தாராயாயினும்.
௧5௪	௭	வருவா	வருவா
,	௧0	பலப்புலந்து	பலபுலந்து
௧5௮	௧௭	சாந்தருந்து	சாந்தருங்குப்ப
,	௩0	கரியசுரத்	கரிய அச்சுரத்
௧௬0	௧௩	மன்	பன்
௧௭௪	2௯	சேறலிற் பிள	சேறலிற் குறைந்தபிள
௧௭6	௧	ய்மானல்	ய்மானல்
௧௮௧	2௯	அறிவுடை	பாண்டியன் அறிவுடை
௧௮6	௩0	யாங்	யாங்
௧௮௭	௧0	தான், நிச்சிதமாக	தான் நிச்சிதமாக,
௧௮௯	௬	செலிவு	செலிவு
௧92	௧௭	வேல்	வேற்
௧96	௩2	தளிர்	தளிர்

பக்கம். வரி

பிழை.

ம.

ககடு	கச	கெடுத்த	கெடுத்த
ககசு	உடு	ரெதிர்முக	ரெதிர் முக
ககஎ	சு	னுயர்	னுமுயர்
„	உஅ	முகுத்த	முழுத்த
உ0க	கக	யளாய்	யளாய
உ0ச	கஅ	யேறு	யேறு,
„	கச	லென், நான்	லனுகிய நான்
உ0எ	டு	வப்ப	வப்பப்
„	கச	தம	தம்
உ0அ	கச	யீர்கொ	யீர்க்கொ
„	உசு	குத்து	குற்ற
உக0	கஎ	அரச	அரசி
உகக	கடு	ந்தென்.....போகியெ	இறந்தவென்..... .போகியவென்
உகச	உக	யறிந்தநிச்சயமாக	ச்சயமாகவ
உகஎ	உடு	கிய ஒருதி	கிய இரண் ள் ஒருதி
„	உஎ	பட்டவெ	பட்டவெ
உஉக	கக	யானைப்	
உஉச	கஎ	வழிமக	வழி அவுச்சமக
உஉசு	கஎ	மன்னை	னைமன்
உஉஎ	உச	தனை	தனை, ஆங்குச்
உஉக		பாடுதோன்ற	பாடு
„		வெளிப்பட்ட	வெளிப்பட்ட
உக0	உச	துமென்	துமென்
உகக		எதூர்க்கும்	தூக்கும்
„	உஉ	எக்	ஒக்
உகச	கச	சோகீர	சோகீர
உகஎ		ககடு	குச்சுப்
உச0		தலைகரந்	க்கரந்
உசக	க	தலைக	தலைக்க
*உசஎ	க0	தோயன்றி	தோன்றி
உசக	கஉ	பெண்டின	பெண்டின
உடுஅ	கஉ	லா	லாய்
„	கக	.யே	கெருகலெல்லையெறிந்தோன்றம்பி
„	கச	கற்பெய்	யகற்பெய்
உசுசு	கஎ	வாட்	வாள்
„	கக	யாலேலொனனூ.	ப்பறியாலேலொனாரே.
உஎக	உச		கல்லே பரவி னல்லது
உஎஉ	டு	பி னுயே.	பி னுயே.
உஎக	சு	ணங்கலன	ணங்கல
உஅ0	கக	காதல	கொஞ்சமர்காதல
„	கச	ம.....	மன்பதைக் கெல்லாந்தாலுத்த
உஅக	உ0	மீகை	மீகி
உஅஉ	உஅ	மாறனை	மாறனை

* உசஅ - முதல் உஅ0 - இறுதியாகவுள்ள பக்கங்களின் தலைப்பினுள் 'புற நானூறுமூலமுமுனாயும்' என்பதைப் புறநானூறுமூலமெனத் திருத்திக்கொள்க.

பிழைத் த்தம்.

பக்கம். | வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

உகக	க	தரு
உகஉ	உஅ	குடுருபு
கூ0டு	கக	கோழிக்
கூக0	உக	கின்ளி

தரு
குடுதருபு
கோழிகு

பாட்டு முதற்குறிப்பகரா;

உக,

துறை விளக்கம்.

கஅ	படுத்தின்
கக	ருமுறை
க	விம்மு
ச	இம்ம

படுத்தன்
றுமுறை
வெம்மு
அம்ம

துறைக்குறிப்பு

அ	உ0	இயல்புக்கூ
க	சக	இன்மையின்.

இயல்புகூ
இல்லையென்று கூறினமையின்

அரும்பதவகராதி.

க	சடு	காண்
உ0	சஉ	ன்வா
உஉ	உக	பவரோ
உஅ	கச	தே
”	சடு	வல்.....
கூ0	உக	முக்கா
கூஉ	டு	இளம்
கூக		பண்பல
”	சக	கழி
கூடு	கச	மு
”	உக	தெரு
கூக	கூக	கின்றதி.
சச	உக	மொக்கி

காண்
ன்வா
பவரோ
தை
வலே
முடிக்கா
’ இளம்
புன்புல
குழி
மறு
தெறி
கின்றதென்பர்.
முக்கி

இராசாங்கத்துக் சீலாசாதனபரிசோதகநாள் ஒருவராகிய

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

அதியமான், அதிகயான், அதிகைமான், அதிகன், அதியன் : இவ்வைந்தும், சேரவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஓராசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட்பலபெயரென்று தோற்று கின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓராசன் புகழ்ச்சோழநாயனருடன் யுத்தஞ்செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போலுருக்கடுத்த திருமலை என்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஓர் கல்வெட்டால், அதிகைமான் அதிகன் அல்லது வடமொழியில் லுஹி : என்று கூறப்பட்டுள்ள கோளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராஜராஜனென்று மற்றொருபெயருண்டென்பதும் இவன்வம்சத்தில் எழுவர் அல்லது வடமொழியில் யவந்தி : என்ற ஓராசனிருந்தானென்பதும் இராஜராஜனுடைய குமாரனான விடு காத்தழகியபெருமான் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத்தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது. நெடுஞ்செய்யன் என்று பெயர் பெற்ற பாண்டிய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஓர் வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப் பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரி வடகரையிலிருக்கும் ஐயிரவேலி அயிரூர் புகழ்பூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்த சயித்த தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் கரிகால : என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. கரிகால : என்பது, யானை அல்லது யானைச்சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும். கால்கறுத்திருந்தனால், இவன் கரிகால்வளவனென்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர்கூறுவர். [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில் கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன் ; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறப்பிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன் ; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்த ராஜராஜசோழனுடைய தமையன். பொருநராற்றுப்படையில், “ தாய்வயிற் றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து” என்று கரிகால்வளவனை ழுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார் ; இதேவிஷயம், பெரிய புராணத்தில் கோச்செங்குட்சோழநாயனார்புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சோழன்செங்கனான், கோச்செங்குட்சோழன் : அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவன் ; நன்னிலம் அட்பர் முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிலரூபங்கள், இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கவழிக்கவிதைபொய்கையுடைசெய்யவுதியன்
கால்வழித்தனையெவட்டியரசிட்டவன்”

என்று கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. தீருமங்கைமன்னன் பாடிய பெரியதிருமொழியில் ஆரம்பத்தில் ஆரூத்திருமொழியில் செங்கணவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

*தொண்டைமான்: ஒருசோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பத்தகிலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர்கூறுவர். சோழர் பல்லவர் களைச் சயித்து அவர்களுடையநாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழ ராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த காட்டையும் ஆண்டுகொண்டவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன். தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயணவிண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதமங்கலம் என்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக்கிராமத்தில் வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிப்பட்டர்கள் தூற்றூறுபேர்க்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத்தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார்நாயனார்சகோதரருக்கு அந்பாயச்சோழமஹாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர்கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார்நாயனார்சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது, முற்காலத்திற் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின்பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு.

நன்னகி: இப்பெயரையுடைய சிற்றரசனொருவன், மலைபடுகடாம் என்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன். இவன் ஆண்ட பல்தூற்றக்கோட்டம் என்றநாடு வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு ‘ஜில்லா’க்களில் அடங்கியிருக்கின்றது.

வேண்ணி: வேண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படுகின்றது. பெருநங்கைமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

மீழலைக்கூற்றம்: இக்கூற்றம், தஞ்சாவூர்ப்பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. துஞ்சலூர், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

முத்தூற்றுக்கூற்றம்: இது திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது; கயலூர் என்ற ஊர் இதைச்சேர்ந்தது.

பொதியின்மலை: இம்மலை போதல என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பெளத்தமுனி இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச்சொல்வதுண்டு.

* தொண்டைமான்என்பதற்குப்பொருள், பெரும்பாணாற்றுப்படையையிற் காண்க.

அரிசிஸ் : இது சோழநாட்டுள்ள சகிகளுள் ஒன்றன்பெயர். இங்கதிக்கும் காவிரிக்கும் ஈடுவிலிருந்தநாட்டுக்கு முற்காலத்தில் உய்யக்கொண்டார் வளநாடு என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

சூதிநாமலை : தென்கன்னட 'ஜில்லா'வில் குதிநாமலக்குமலையென்ற ஒருமலை

கானப்பேர் : பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேர் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றில் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்த திருக்கானப்பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாளூர் என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாது என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

தகடூர் : இது மைசூர் இராச்சியத்திலுள்ளது; விடுகாநாட்டியபெருமார் என்ற சேரனால் ஆளப்பட்டது.

அம்பர் : (அம்பல்) பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு. தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அம்பர் என்ற ஊர் அடிக்கடி சொல்லப்படுகின்றது.

ஆழர் : மகாபலிபுரம், ஆழர்க்கோட்டத்தைச்சேர்ந்த ஆழர்நாட்டிலிருந்ததாக அவ்விடத்துக் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது.

ஆலங்குடி : இப்பெயரையுடைய ஊரொன்று, சோழநாட்டிலிருக்கின்றது. பழைய கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரின் பெயர், இரும்பூளை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆவூர் : பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப்பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு; நீத்தவிறைவளநாட்டின் உட்பிரிவான ஆவூர்க்கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. விளத்தூர், இரும்புதல் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்சேர்ந்தவை.

எயில் : காஞ்சிசுகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்வெட்டுக்களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென் ஆர்க்காடு 'ஜில்லா' திண்டிவனம் 'தாலுகா' வில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு.

தபால் ஸூபரின்டெண்ட்ஸ்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய

விசேடக் குறிப்பு.

‘துஞ்சிய’ என்பதற்குப் பொருள்.

- க. காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுக்கின்ளி.
- உ. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை.
- ங. சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுக்கோலாழியாதன்.
- ஊ. சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலக்கின்ளிசேட்சென்னி.
- ஞ. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கின்ளிவளவன்.
- சு. சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்.
- ஊ. சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கின்ளிவளவன்.
- அ. பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- க. பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி.
- கஃ. பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன்.
- கக. பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி.

மேற்கூறியதொடர்களிலுள்ள ‘துஞ்சிய’ என்னுஞ்சொல்லின்பொருள் இறந்த வென்பதே; சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடிவில் ‘அரசுகட்டிவற்றஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்’ என்று இடங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருந்தொண்டிநோகையில் “கருவூர்த்தஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்” என்று எடுத்தோதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்படுத்தி மாற்றரசரைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்தால் அதனைவிளக்குந் தொடர்ச்சொற்களைச்சேர்த்து, ‘பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்’ என்றும், ‘பாண்டியன் கானப்பேர்த்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி’ என்றும் அவர்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலேகூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள்பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்தார்களென்று தோற்றுவின்றது.

* இப்படியே, அரசர்கள் இறந்தகாலத்தை அவர்கள்பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக்கூறுதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமுத்திர அரசரின் பரம்பவழக்கம்; திருவள்ளூர் அரசரின் பரம்பவழக்கமு யிதுவே.

பிரகடனபத்திரம்.

		ரூபா.	அணா.
புறநானூறு மூலமும் உரையும்	௪	0	
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௬	
பத்துப்பாட்டு நச்சினூக்கினியநுரை	௩	0	
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௬	
சீவகசிந்தாமணி நச்சினூக்கினியநுரை	௬	0	
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௮	
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாநுரை, அநுப்பதவுரை	௫	௮	
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	௭	
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினூக்கினியநுரை... ..	௪	0	
திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	௪	0	
இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனி தபாற்கூலி ...	0	௨	
நெடுநல்வாடை நச்சினூக்கினியநுரை	0	௬	
கச்சி ஆனந்தநந்திரேசர் வண்டுவிடுதூது	0	௨	
திருமழலைத்திரிபந்தாதி	0	௪	
தியாகராஜசெட்டியாரவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு	0	௨	
இலந்தைநகர்தீ தண்டபாணி ஸ்துதி	0	௪	

சென்னைவாடை முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்கூலி அரை அணா.

புத்தகங்களை அடியற்சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் என்னிடத்தும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னப்பட்டணத்தைச்சார்ந்த திருவல்லிக்கேணி புகளெல்லர்,
ஸ்ரீ நிவாஸ, வரதாசாரியார்.

திருச்சிராப்பள்ளி ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
முத்துச்சிதம்பரம்பிள்ளை.

சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்,
அ. சிவராமசெட்டியார்.

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை,
சண்முகம்பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்
அ. குமாரசாமிப்பிள்ளை.

இங்ஙனம்
கும்பகோணம்
காலேஜ்
வே. சாமிநாதையன்.